

جلد سوم

دانشگاه هاروارد

پروژه تاریخ شفاه ایران

به کوشش حبیب لاجوردی

HARVARD
IRANIAN ORAL HISTORY
PROJECT

پروژه تاریخ شفاه ایران هاروارد

جلد سوم

گفتگو با

موسی موسوی اصفهانی، نصرت الله امینی، صادق امیرعزیزی

کتابناک هر کتاب، فرصت یک زندگی تازه

تمامی حقوق این مجموعه متعلق به دانشگاه هاروارد بوده و هرگونه توزیع تجاری و کاغذی این مجموعه ممنوع است. هدف از بازنشر این مجموعه صرفاً جهت مطالعه شخصی کاربران و اهداف تحقیقاتی است

فهرست

موسی موسوی اصفهانی ۵

نصرت الله امینی ۱۴۹

صادق امیرعزیزی ۴۸۴

مصاحبه با موسی موسوی اصفهانی

نوه سید ابوالحسن اصفهانی، روحانی و مرجع شیعه

نماینده لنجان در مجلس شورای ملی

استاد دانشگاه بغداد

فعال مخالف شاه

روایت کننده : آقای دکتر موسی موسوی اصفهانی

تاریخ مصاحبه : ۱۵ مه ۱۹۸۵

محل مصاحبه : سانتا مونیکا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : شهلا حاشری

نوار شماره : ۱

خاطرات دکتر موسی موسوی اصفهانی - لوس آنجلس ۱۵ مه ۱۹۸۵ ، مصاحبه کننده شهلا حاشری .

س - دکتر موسی موسوی اصفهانی ، من میخوامم که از شما خواهش بکنم یک کمی راجع به سوابق خانوادگی پدری خودتان بطور خلاصه توضیح بدهید و از سابقه خانوادگی تان خوب است که شروع بکنید .

ج - جدم مرحوم آیت الله آقا سید ابوالحسن اصفهانی بود که در حدود یکم سال پیش از اصفهان به عراق به نجف هجرت کرد و در حوزه علمیه نجف مشغول تحصیل شد و بعد یکی از مراجع بزرگ عالم تشیع شد که میگویند در تاریخ ۱۲۰۰ یا ۱۳۰۰ ساله تشیع سردی به زعامت ایشان نیامده بود برای اینکه مدت ۲۵ سال تقریباً " ریاست مطلق شیعه را بدون رقیب و بدون اینکه کسی با او در زعامت و ریاست شرکت بکند بعهده داشت . در جنگ استقلال عراق بر علیه انگلیس ها شرکت کرد در سال ۱۹۲۰ و یکی از پایه گذاران استقلال عراق بود .

س - پدرتان .

ج - جدم ، مرحوم آید ابوالحسن . و یکبار هم با زهر علیه انگلیس ها در عراق در سال ۱۹۲۱ نیز فتواداد که در آن درگیری که بین عراق و انگلیس ها دست داد و معروف

شد به انقلاب رشید عالمی در آنجا نیز مرحوم جدم آسید ابوالحسن از کسانی بود که شرکت کرد در آن مبارزه بر علیه انگلیس ها . در آن مبارزه با انگلیس ها در عراق یکبار با باقی علمای اعلام ، علمای اسلام که در نجف بودند به ایران تبعید شدند سال ۱۹۲۱ میلادی که مدت یکسال در ایران بودند . ایشان درگیری هایی هم با پهلوی داشت بسا پدرم محمد رضا شاه و مخصوصاً " وقتی که پهلوی در ایران مشغول استیفاء در اعمالی بود که به عین میخواست مردم را وادار بکنند که به یک سلسله از کارهایی که در نظر او جنبه اصلاحی داشت اما در حقیقت یک کارهایی بود که همه اش توأم با استیفاء و دیکتاتوری و فحش فشار بود ایشان با او خیلی درگیری مفصلی داشت و بر علیه او نامه هایی نوشت و تا جایی که در حقیقت رژیم پهلوی را ایشان میخواست یعنی میتوانست . . به مرحله ای رسید که ممکن بود رژیم پهلوی را تهدید به سقوط بکنند که البته شرایط و اوضاع روز در ایران اجازه نمیداد و الا ایشان حاضر بود که برای اسقاط رژیم پهلوی بزرگ که با استیفاء داشت در سنین او خرسطانتش در ایران حکومت میکرد و ارد مبارزه عملی وجدی بشود . ایشان در نجف که بود ریاست حوزه علمیه نجف و کربلا و کاظمین و سامره و مشاهد مشرفه را بعهده داشت و تأمین زندگانی در حدود بیست هزار نفر از طلاب علوم دینی و محصلین دانشگاه های دینی را بعهده گرفته بود که در وقت خودش شاید بودجه ماهانه ایشان معادل میگرد و برابری میکرد با بودجه بعضی از حکومتها که البته این بودجه همه اش از مسلمانهای شیعیان جهان که مقلد ایشان بودند به نجف میرسید و ایشان این اموال را بعنوان ماهانه و بعنوان اجاره خانه و بعنوان مساعدات دیگر بیست و این بیست هزار محصل علوم دینی که در عراق بودند یا در ایران بودند ، در قسم در خراسان ، در اصفهان ، در تهران ، در تمام حوزه های علمیه عالم تشیع تقسیم میکرد . ایشان در سال ۱۹۴۶ در کاظمین نزدیک شهر بغداد وفات کرد و جنازه ی ایشان را از کاظمین تا نجف که ۱۵۰ میل است مردم سردوش بردند و این تشیع در حدود سه روز بطول انجامید و میگویند که این بزرگترین تشیعی بود که عراق به خودش دیده بود و اولین

باردرتاریخ تشییع عراق زنهام درتشییع شرکت کردند که میگویند در حدود صد هزار زن در پشت سر جنازه بر میزدند و نوحه سرائی میکردند. این مختصری است از تاریخ زندگی و مرجعیت مرحوم جد من آسید ابوالحسن که ایشان بعد از خود بنام آقای بروجردی را معین کردند که همه میدانیم آقای بروجردی هم در قم دارای خیلی مقام عالی و ارجمندی بود و ایشان هم یکی از بزرگترین زعمای عالم تشیع بود و تعیین آقای بروجردی را مرحوم جدم .. جدم بود که مرحوم بروجردی را تعیین کردند برای اینکه ایشان میگفتند من دردیگران و آن مراجعی که در جاهای دیگر هستند به قدسیت و به پاکسی و به سعه اطلاع و به روشن ضمیری آقای بروجردی کسی را سراغ ندارم. در هر صورت، این زندگی مرحوم جدم آسید ابوالحسن بود.

پدرم هم مرحوم سید حسن که پسر بزرگ ایشان بود در سال ۱۹۳۰ در حال آنکه در پشت سر جدم یعنی پدرش مشغول نمازگزاری بود بکنفران مدوایشان را کشت و سرش را مثل گوسفند با کار جدا کرد. البته این کسی که این کار را کرد در ظاهر در لباس طلبه‌گی بود و در لباس روحانیت بود و سببش هم آن بود که آمده بود یک پولی میخواست یک کمکی میخواست بیش از آنچه در آن ایام معمول بود به طلبه‌ها میکردند که مرحوم پدرم به او گفته بود که شما باید بروید و به خود آقا مراجعه کنید در این چیزی که میخواهید برای اینکه این مساعده و کمکی را که شما میخواهید جزء برنامه مساعده‌های جاری نیست و او این موضوع را میگویند بهانه کرده و آمد پدرم را در سر نماز کشت. لکن بعدها معلوم شد که این آدم را انگلیس‌ها فرستاده بودند برای اینکه چنین جنایتی را مرتکب بشود و سببش هم این بود که در آن ایام در سال ۱۹۳۰ عراق که هنوز تحت و مابست انگلیس‌ها بود انگلیس‌ها میخواستند یک معاهده‌ای با عراق ببندند که در ظاهرش بنفع عراق است لکن در حقیقت یک معاهده استعماری بود که یک اختیارات بسیاری را به انگلیس‌ها میداد و چون انگلیس‌ها میدانستند که بستن این معاهده در شرایط آنروز کار بسیار مشکلی است برای اینکه مردم عراق ممکنست قیام بکنند و باز مرجعیت ممکن است

قیام بکند و مانع بشوند از اینکه چنین معاهده‌ای را با انگلیس‌ها ببندند لذا ایسین حادته را آفریدند تا مردم عراق که در تحت تأثیر این حادته قرار گرفته بودند و تمام ذکرو فکرتان را این حادته بخودش مشغول کرده بود کشتن پدرم چون پسر مرجع بزرگ عالم تشیع و پسر مرجع بزرگ عالم اسلامی عراق بود عراق را بحر کست آورد و تقریباً " عراق در مدت چهل روز در عازاداری و شلوغ تمام ارکان و شئون مملکت درهم ریخت در اثر این حادته . در همان ابامی که عراق درهم ریخته بود و وضع شلوغ و پلوغ شده بود در اثر کشته شدن پدرم و مردم مشغول بودند به این حادته مشغول بودند در همان ایام انگلیس‌ها این معاهده را با عراق در انگلستان بنامایند و دولت عراق در انگلستان انجام دادند و مردم عراق را نگذاشتند اصلاً متوجه این معاهده بشوند برای اینکه مردم را سرگرم کرده بودند به این حادته کشته شدن پسر مرجع تقلید عالم اسلام و عالم تشیع . البته چون این شخص هم در ظاهر عمامه به سر داشت و از طلبه‌های حوزه علمیه نجف بود لذا مرحوم جدم هم قاتل را بخشید و به محکمه برداشت نوشت که من چون - رجع عالم اسلام هستم و مرجع یعنی کسی است که پدر تمام افراد است است برای من فرقی نمیکند که حاکمی پسر مرا کشته ، تمام بمنزله پسر من هستند و تمام بمنزله فرزند من هستند و لذا من از کسی شکایتی در محکمه ندارم و در حقیقت قاتل را بخشید مرحوم جدم و این عمل تا به امروز که از آن حادته پنجاه و اندی سال میگذرد هنوز مورد استشهاده است ، مورد صحبت کسانی است که آن حادته را بخاطر داند و آن حادته را یاد دارند با این موضوعی است که در تمام کتابهای که زندگانی مرحوم جدمان را نوشته‌اند اشاره میکنند که نشان دهنده یک علو اخلاق و یک بزرگواری اخلاقی است که یک مردی یک پسر بزرگش را بکشد بعد از قاتل صرف نظر بکند و او را ببخشد مغموما " وقتی مقایسه میکنند امروز با اعمالی که از خمینی سر میزند که یک پیرمردی هم بنام زعامت دینی بنام رهبر عالم اسلام چهل هزار آدم با سی هزار آدم کشته که غالب اینها مسلمان بودند گناهی ندارند جز اینکه مثلاً " فرض کن یک " مرگ بر خمینی " گفتند با بارزیم او مخالفت

کردند وقتی این دوتا را با هم مقایسه میکنند این خودش باعث این میشود که درحقیقت یک دفاعی زروحانیت است که میگویند روحانیت حقیقی او بوده که قاتل پسرخودش را بخشید و این روحانیت دروغینی است ، این روحانیتی است که آمده است برای اینکه به روحانیت لطمه بزند و به اسلام لطمه بزند . درهرصورت ، اینهم حادثه مرحوم کشته شدن پدر من بود . من بعد از کشته شدن پدرم بعد از هفت ماه متولد شدم چون آنوقت من در شکم مادرم بودم . البته سرپرستی مرا مرحوم جدم آسید ابوالحسن بهمیده گرفته بود و بنا بر این میتوانم بگویم که خوب خیلی مواظب بودم که از نظر تحمیل و از نظر درس و اینها یک مقداری جنبه های جدی بخودم گرفته باشم . من شاید سنم در حدود بیست سال بود که در نجف توانستم به درجه اجتهاد برسم که تحصیلات فقه و اصول و زبان عربی اینها را تکمیل کردم . بعد از آن به تهران رفتم ، در سن بیست سالگی .

س- یا دتان میآید چه سالی بود؟

چ- در سال ۱۹۵۳ به تهران رفتم ، در سال ۱۹۵۵ دانشگاه تهران به من دکترای در حقوق اسلامی داد بعد از اینکه به مدارک علمی من رسیدگی کرد که تمام از حوزه نجف صادر شده بود و به آن تحصیلات equivalent دکترای در حقوق اسلامی داد . بعد از آن در سال ۱۹۵۶ به فرانسه رفتم و از دانشگاه ادبیات سوربن مافوق لیسانس در ادب و زبان فرانسه گرفتم . در سال ۱۹۵۹ دکترای در فلسفه گرفتم که موضوع تز منم مقارنه بین صدرالدین شیرازی ، که یکی از بزرگترین فلاسفه قرن دهم هجری است ، و دکسارت فیلسوف بزرگ فرانسوی است که معاصر صدرالدین است بود . در سال ۱۹۵۹ بعد از گرفتن دکترای فلسفه به تهران برگشتم . در دانشکده تجارت اقتصاد اسلامی درس میدادم . در سال ۱۹۶۱ تا ۶۴ ، ۶۴ دوباره نمایندگی مجلس از اصفهان انتخاب شدم . در ۱۹۶۴ در حکومت علم مخالفت با شاه به یک مرحله جدی رسید . من ایران را ترک کردم و رفتیم به قاهره . در قاهره با عبدالناصر ملاقات کردم با او درباره تشکیل یک حکومت با یک هیئت مرکزی ایران آزاد در قاهره مذاکراتی کردم و برای اولین بار در آن سال در سال

۱۹۶۴ که در قاهره بودم حزب جمهوری اسلامی را من اعلام کردم که بایستی حزب جمهوری اسلامی در ایران تشکیل بشود و هم اکنون هم شاید بسیاری از برر و شورهای کسبه در آنوقت ما تنظیم کردیم و چاپ کردیم در اختیار ما باشد ، نمیدانم ، هست که باید پیدا کنم میتوانم بعنوان وثیقه تاریخی تقدیم کنم .

س - خیلی متشکر .

ج - البته عبدالناصر میگفت که چون شاه آن ایام به سعیدرضا که یکی از دشمنان سرخست عبدالناصر بود پناه هنگی سیاسی داده بود و در ایران بود بوسیله ملک حسین پادشاه اردن پیغام داده بود که اگر چنانچه دکتر موسی در قاهره کمیته ایران آزاد را تشکیل بدهد یا حکومت ایران آزاد را تشکیل بدهند ما نیز به سعید رضا در تهران اجازه خواهیم داد که آنها هم مصر آزاد یا حکومت مصر آزاد در تهران تشکیل بدهند . لــــــذا عبدالناصر میگفت اگر اینکار بشود برای ما مشکلاتی ایجاد خواهد کرد اما عبدالناصر حاضر بود که آزادخواهانی که در اروپا هستند آنها را در قاهره جمع بکنند و به آنها رادیو ایران آزادی بدهد کذ آن رادیو با مردم ایران صحبت کنند بهمین منظور من به اروپا سفر کردم با ابوالحسن بنی صدر که آنوقت در پاریس بود صحبت کردم . او حاضر شد که بایک عده ای از همکاران خودش در آنوقت بیاید به قاهره ..

س - معذرت میخواهم ، این سال ۱۹۶۵ است ؟

ج - ۱۹۶۵ است . بیاید به قاهره و تشکیلات رادیو ایران آزاد قاهره را در زیر نظر بگیرد مشروط به اینکه عبدالناصر از خوزستان بعنوان خوزستان عربی صحبت نکند ، این شرط ابوالحسن و تمام پارانی بود که در پاریس ما ملاقاتشان کردیم . در عین حال با آقای ناصر خان قشقای که در آنوقت در پاریس بود صحبت کردم او هم حاضر شد که بیاید به قاهره و یک جناح نظامی برای تشکیلات ایران آزاد قرار بدهد . بعد که من به قاهره برگشتم در همان سال وبا عبدالناصر صحبت کردم عبدالناصر موافقت نکرد برای اینکه معتقد بود که اولییدرجهان عرب است و خوزستان عربی یکی از وظایف اصلی رسالت اوست و تشکیلات میدهد

و نمیتواند از این مرفظ نظر بکند. لذا دیگر منعم تنها که نمیتوانستم در قاره بهمان چگونگی رفتار همه در اروپا بودند لذا آمدم به عراق. در ۱۹۶۵ که آمدم به عراق بعد از چند ماهی خمینی آمد و تا سال ۱۹۶۸ که حکومت بعث هنوز قدرت را بدست نگرفته بود مادر عراق بودیم اقداماتی بر علیه رژیم شاه کم و بیش داشتیم اما چون حکومتها از عراق در آن وقت بسیار روابط حسنه‌ای داشتند زیاد نمیتوانستیم اظهار وجود بکنیم. بعد که حکومت بعث سرکار آمد روابطشان با ایران و با شاه بهم خورد البته ما نتوانستیم فعالیت زیادتری داشته باشیم و مخصوصاً "من مدت دو سال از رادیوی بغداد تحت عنوان "جمهوریخواهان ایرانی چه میخواهند و چه میگویند" سخنرانی میکردم. شاید در حدود پنجاه سخنرانی در اطراف این موضوع من در سالهای ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ از رادیو بغداد داشتم. کیه البته بعد که روابط عراق و ایران دوباره خوب شد و قرارداد الجزایر آمد که ما دیگر نتوانستیم دوباره در رادیوی بغداد صحبت بکنیم چون اینها جزء شرایط بارزیم شاه بود اما البته خوب مایه فعالیت نبودیم برای اینکه من در آن ایام هم یک روزنامه‌ای را منتشر میکردم در عراق بعنوان روزنامه "نهضت روحانیت" که شاید یک دوره از آن را من به‌ها رو آورده‌ام و آنجا میتوانید شما پیدا بکنید در همان کتابخانه Center For Middle Eastern Studies من فکر میکنم نمونه درمیداد هست که یک

دوره از این روزنامه را که در ۳۰ شماره است که هفتگی بود من آنجا در وقتی که درها و آورد برای *recherche scientifique* بودم به کتابخانه دادم چون فکر میکردم اینها یک روزی ممکن است وثائق تاریخی بشود. البته از سال ۱۹۶۸ من در دانشگاه بمره مشغول تدریس شدم برای یکی دو ماهی که بعد در بمره که بودم ساواک شاه مرا ترور کرد که یک گلوله به پشتم خورد، یک گلوله بدستم خورد و با من یک استادی بود که در آن حادثه کشته شد.

س - استاد؟

ج - استاد دانشگاه. بعد آن غارب و قاتل که مرزده بود و آنها را کشته بود آنجا مردم بمره

دیدند که سوار فولکس واگن کنسولگری سفارت ایران در بصره شدند و فرار کردند رفتند به کنسولگری که فردا تظاهرات شد تمام شهر تعطیل شد و تمام کنسولگری ایران در بصره را محاصره کردند شیشه‌ها را شکستند میخواستند آتش بزنند که البته دولت نگذاشت و اینها .

س- چه کسی بود آن استاد دیگر که یا شما بود؟

ج- اسمش عبدالرزاق مسلم است. استاد دانشگاه فلسفه بنام عبدالرزاق مسلم بود در این حادثه کشته شد .

س- ۱۹۶۸؟

ج- بعد از آن آمدم به دانشگاه بغداد منتقل شدم تا سال ۱۹۷۹ که به ریاست مجلس High Islamic Council of America در لوس آنجلس انتخاب شدم در این مدت تقریباً همیشه در بغداد در دانشکده ادبیات و section of philosophy قسمت فلسفه مشغول تدریس فلسفه بودم و کتابهایی به اسم " از کتبی تا این رشد " در فلسفه تألیف کردم بزبان عربی که این کتاب الان در دانشگاه بغداد دولیمی واردن - بعنوان کتاب دانشگاهی در سال چهارم دانشگاه ادبیات فلسفه تدریس میشود . پنج شش کتاب دیگر در فلسفه تألیف کردم . لازم نیست اسم هایش را بگویم ؟

س- اگر مایلید بفرمائید .

ج- بله . "سهروردی تاشیرازی" ، " قواعد فلسفی " و " فلاسفه اروپا " ، " شیرازی و آراء فلسفی او " . بعد دو کتاب سیاسی هم دارم یکی " ایران در ربع قرن " یکی هم " انقلاب محنت بار " یک کتاب سومی هم هست که عنقریب چاپ خواهد شد بنام " جمهوری دوم " . البته در این مدتی که من در بغداد بودم چندین دانشگاه هم از من دعوت کرده برای دادن بعضی از کنفرانس های اسلامی یا برای تدریس مواد فلسفه اسلامی برای دوسه ماهی به این دانشگاهها سفر کردم ، یکی دانشگاه لیبی بود در طرابلس که سه چهار ماه آنجا بودم . یکی دانشگاه هاله در آلمان شرقی بود که به آنجا رفتم یکی دو ماهی آنجا بودم . به هاوارد آدم برای recherche scientifique در سال ۱۹۷۷ ،

به UCLA آدم شش ماه اینجا بودم در سال ۷۸ و کتابهای خطی را عکس برداری میکردم. اینها بی که درباره تفاسیر اسلامی و کتابهای کهن درباره فلسفه بود و توانستم به نسبت بسیاری از کتابهای که کسی از آنها اطلاع نداشت و واقعا جنبه بی بسیار مهم علمی یا اثری یا تاریخی داشت عکس برداری کنیم و یک قراردادی - بین دانشگاههای UCLA و دانشگاه بغداد منعقد کردیم که بتوانند هر دو از کتابهای خطی همدیگر عکس برداری کنند و اطلاعات حاصل کنند. این خلاصه‌ای است از شرح حال من.

س - البته ما برمیگردیم به این تاریخی که از کار خودتان و مشاغل خودتان دادید، ولی قبل از اینکه به آن سوالها برسیم من میخواهم خواهش کنم که یک کمی راجع به سوابق خانوادگی مادری خودتان هم توضیح بدهید و قبل از اینکه باز به آن سوال برسیم میخواهم لطفاً بگوئید که چندتا خواهر و برادر دارید؟

ج - مادر من اتفاقاً هم یکی از دختر مرحوم آسید عبدالحسین حجت است که یکی از علما و زعمای بسیار معروف عراق است و ایشان از یک خانواده‌ای هستند که در حدود چهار صد سال است، پانصد سال است در کربلا همیشه دارای زعامت‌های روحانی و زعامت‌های اسلامی بودند. حتی جد مادری من کسی است که در دو صد سال پیش حمار کشید دور شهر کربلا برای اینکه کربلا همیشه مورد دستبرد دزدها قرار میگرفت و در آن وقت در دو صد سال پیش سیمده هزار لیره طلا که الان میشود در حدود سی میلیون دلار به قیمت امروز پول جمع آوری کرد از عالم اسلام، آن مقدار مرد با نفوذی بود، و سور کربلا را کشید تا مورد دستبرد دزدها و اینها قرار نگیرد. ایشان خودشان یکی از مجتهدین بود، یکی از مراجع بود و با هم یکی از زعمای انقلاب بود و از کسانی بود که در جنگهای انقلاب - انگلیس شرکت کرده بود بنام مرحوم سید عبدالحسین حجت طباطبائی و فاطمه طباطبائی از فاطمه‌های خیلی معروفی هستند که در عراق سالهاست زندگی میکنند و زعامت سیاسی و حتی زعامت روحانی داشتند. بعضی از اینها وزیر بودند در اوائل انقلاب بعضی از

اینها در مجلس بودند، نما بنده مجلس بودند. اینها شخصیت های خیلی معروفی هستند. مادرم دختر مرحوم سید عبدالحمین است و این خانواده مادری منم از کربلاست. کربلا هم تانجف چهل مایل بیشتر فاصله ندارد که یکی از شهرهای مقدس عراق است که مزار حضرت امام حسین نوه پیغمبر در آنجا قرار گرفته که سالی میلیونها نفر از اطراف جهان برای زیارت حضرت امام حسین به کربلا مشرف میشوند.

س - وقتی که پدرتان را کشتند مادرتان شما را حمله بودند، بچه دیگری قبل از شما داشتند؟

ج - بله قبل از من یک خواهر بود. من فقط یک خواهر دارم از خودم بزرگتر که الان در تهران زندگی میکند و شوهر دارد و هفت تا هم بچه دارد که دوتا ش دختراست و پنج تا پسر. س - البته خیلی این سئوالی که میخواهم بکنم شما قبلاً یک مقداری راجع به آن توضیح دادید ولی اگر فکر میکنید که چیز دیگری مانده است که ما بنیسید به آن اضافه کنید. خواهش میکنم به آن اضافه کنید. میخواستم که راجع به تاریخ و محل تولد خودتان یک مقداری صحبت کنید.

ج - من در دوازده ۱۹۳۰ در نجف که یکی از شهرهای مذهبی عراق است و مرقد حضرت علی ابن ابی طالب امام اول شیعیان در آنجا قرار داده متولد شدم و نجف یک شهری است که در کنار شهرهای عربستان واقع شده .. س - شما همانجا بزرگ شدید؟

ج - بله من آنجا. من تا بیست سالگی در آنجا بودم. بعد از بیست سالگی دیگر به ایران آمدم و در تهران بودم تا سال ۱۹۶۴ که در این بین هم شش سالش در فرانسه برای تحصیل بودم و بعد دیگر دوباره از ایران آمدم بیرون. س - وقتی که رفتید به ایران مادر شما خانواده تان ..

ج - تمام بله آنوقت من ازدواج کرده بودم. خانم بود و دخترم مها و حسن هر دو در نجف متولد شده بودند با من بودند. سومین بچه ام فاطمه بود که در تهران متولد شد در سال

۱۹۵۵. که سه تا بچه دارم یکی مها یکی حسن . مها دکتراست الان که الان آنجاست .

دکتر مها که کبیره است .

س - اینجا هستند ؟

ج - آن پست است الان مدایش را اگر میشنوید . آنها هم بچه هایش هستند ، حسین و سارا .
یکی هم حسن است که الان در میسگان دارد دکترای هندسه میگذرانند ، یکی هم فاطمه
است اینجا که ما جستر است در کمپیوتر .

س - خوب ، لطفاً "باز این یک مقداری شما در فضای صحبت تا ن گفتید ولی راجع به
سوابق اداری خودتان یعنی شما تاریخ کارها ییتان را دادید ولی دلم میخواهد که راجع
به سوابق اداری خودتان . از زمانی که آغاز به یک کار اداری کردید ..

ج - من هیچ کار اداری نداشتم . من اولین کارم این بود که نماینده مجلس
شدم برای مدت ۳ سال که نماینده مجلس بودم . بعد هم از سال ۱۹۶۸ استاد دانشگاه بغداد
شدم و هنوز هم استاد دانشگاه بغداد هستم تا این لحظه . اگر استاد دانشگاه را کار اداری
بدانید پس من استاد دانشگاه هم برای اینکه همین الان هم که من اینجا هستم باز با
موافقت دانشگاه بغداد آدم یعنی relation من با دانشگاه بغداد قطع
نشده هر وقت بخواهم برگردم آنجا استادم هنوز ، کرسی من آنجا هست .

س - پس شما تنها کار اداری که در ایران داشتید آن موقعی بوده که نماینده بودی ..

ج - نماینده مجلس و استاد دانشگاه .

س - نماینده مجلس از امفهان ؟

ج - از امفهان .

س - ممکن است یک مقداری راجع به آن توضیح بدهید ، آن زمانی که از امفهان .. شما
وقتی که برگشتید از عراق به ایران در امفهان ..

ج - نه من وقتی برگشتم از عراق به ایران در تهران بودم . برگشتم من سه سال تهران
بودم بعد رفتم به فرانسه . پنج شش سال فرانسه بودم که دکتر گرفتم و اینها دوباره

سال ۱۹۵۹ برگزیده به تهران همش تهران بودم. سال ۶۰ وکیل شدم تا سال ۱۹۶۴
تو مجلس بودیم که بعد دیگر ..

س - بله یعنی دلم میخواهد یک مقداری توضیح بدهید راجع به آن سالهایی که نماینده
مجلس شدید و فعالیتها را که تو مجلس میکردید؟

ج - فعالیتهای ما در مجلس، اتفاقاً " مجالس ما زیاد طولانی نبود برای اینکه مجلس
ما دوبار منحل شد، یک بارش استعفا کردیم، یکبارش منحل شد یعنی بیش از یکسال
یکسال ونیم طول نکشید مجموعه اش، هی در بینش انتخابات بود. اما فعالیت من تنها"
من همیشه یک تزداشتم و آن تزداین بوده که "مدرسه" این حرفی است که ولشوریه،
تا آنجکه میگوئی مخالف هستم لکن حاضرم جان خودم را بدهم تا تو بتوانی عقیده
خودت را با آزادی بیان کنی." این مفهوم است: آزادی. تمام فعالیتهای ما در محور
آزادی دور میزده. من از جوانی شاید در اثر اینکه زیاد برانسه رفتم و آنجا تحصیلات
کردم یا در اثر عوامل دیگری است که نمیدانم بدانم چیست خیلی به آزادی علاقمندم و
برای من زجر و استبداد و فشار غیر قابل تحمل است. من گاهی در بعضی از مناصبهای
مطبوعه تیم گفتم من از مملکتی که خودم در آن دیکتا تور باشم بدم میآید. من از خودم
اگر دیکتا تور و مستبد باشم بدم میآید. با استبداد و دیکتا توری خیلی بدم اصلاً"
معتقدم خدا بشیرا آزاد آفریده و باید بشر آزاد زندگی کند. معتقدم که بشر در یک
زمان معینی در این دنیا زندگی است. از عدم آمده بعد میرود به یک سرنوشتی که نمیداند
این زمان کوچکی که در این دنیا هست باید آزاد باشد، این زمان را هم خواهد در قید و
در بند بسر برود این معنا بشیرا نیست یعنی همیشه بشر بدبخت باشد و علت این یکسره
فعالیتهای ما در ایران همیشه من در سیاست در ایران که نبودم تمام فعالیتها را
بوده که برای آزادی بود. من در مجلس که بودم بر علیه استبداد شاه صحبت میکردم. با
امینی که آمد سرکار را او سخت مبارزه کردم ..
س - آن زمانش ..

ج - بله امینی که آمد سخت با او مبارزه کردم . با علم سخت مبارزه کردم برای اینکه تمام اینها مستبد بودند دیکتاتور بودند و ما معتقد بودیم که ایران یعنی هیچ انسانی کرامت انسانی مغایرت دارد با اینکه استبداد را تحمل بکنند آدم باید توهن استبدادگو بزند .

س - شما آن زمانی که نماینده شدید یعنی سالهای ۶۱ تا ۶۳ و ۶۴ یک زمانی است که تقریباً ایران یک مقداری آزادی سیاسی نسبی داشت .
ج - نسبی داشت .

س - یعنی آن موقعی است که تازه جریانات مصدق تمام شده بود و یک مقدار ..

ج - ۶۱ خیلی از جریان مصدق گذشته بود . آزادی نسبی کم بود برای اینکه اولش در زمان اقبال بوده که آزادی نبود زیاد اما بالاخره مردم حرف میزدند برای اینکه بساز میتوانستیم صحبت کنیم و همان باعث شد که مجلس اول استعفا کرد چون انتخاباتش درست نبود . بعد دوباره شریف امامی آمد انتخابات را کرد که دوباره ما آمدیم به مجلس بسا شریف امامی مبارزه میکرديم . بعد امینی آمد مجلس را منحل کرد . بعد البته ما هم در مجلس نبودیم اما امینی مبارزه میکرديم برای اینکه باز او هم دیکتاتور میگرد ، با اینکه الان با هم خیلی رفیق و دوست هستیم اما خوب مبارزات سیاسی بود . بعد علم آمد که با او سخت مبارزه کردیم . ۱۵ خرداد شد که باز در آنجا یک عدهی زیادی کشته شدند باز آنهم یکی ..
س - شما آن موقعی که ۱۵ خرداد شد در افغان بودید؟

ج - من در ایران بودم . من همش در تهران بودم در افغان نبودم نماینده افغانان بودم اما من نماینده لنجان بودم که یکی از توابع افغانان است . من در تهران بودم همیشه .

س - یعنی با دتان هست آن خاطرات؟

ج - بله ، من یکی از علل اینکه با شاه بهم زدم برای خاطر ۱۵ خرداد بود . یکی از علل اینکه بین ما و شاه بهم خورد موضوع ۱۵ خرداد بود برای اینکه ۱۵ خرداد علم آمد

گفت، "عبدالنا مردویست هزاردلر داده و ۱۵ خرداد را ببار آورده." من رفتم شاه را دیدم رفتم به او گفتم که همان روز ۱۶ خرداد که .. به او گفتم که اولاً "اگر بنام عبدالناصر دویست هزار دلر بدهد از مصرویک همچین انقلاب بیست هزار کشته ای درست کند خوب اگر یک میلیون دلار میداد چه میشد؟ وانگهی این عیب است که علم بیایدویی لیاقتی خودش را کردن عبدالنا مریبان نازد. سوش اینست که شما الان درگیری پیدا کردید با روحانیت مدوینجاه هزار روحانی در ایران هست اینها همه اهل این منتند شما حق ندارید که با تمام بهم بزنید. و چهارم اینست که مملکت باید آزاد باشد اینکه صدای مردم را با کلوله بخواهد خفه بکنید نتیجه اش همین میشود. گفت، "چه کار بکنم؟" گفتم علم را روانه کن بروی بغانه و گناه را بیانداز گردن علم که .. گفت، "نه، اگر علم را من بخوادم روانه کنم بروی بغانه مردم بعد میگویند که خودت باید بروی." گفتم نه مردم نمیگویند اگر گفتند خودت برو آنوقت دوباره میتوانی زور و فشار را اینها را استعمال بکنید. به مردم آزادی بدهید تا آزادی نباشد .. اگر بخوای بمانی باید آزادی بدهی اگر میخوای از بین بروی خوب همین راه همین است برای اینکه این راه محال است. و بعد برایش این مثل را گفتم. گفتم: میگویند هر چیزی از نازک شدن پاره میشود اما ظلم از کلفت شدن پاره میشود و این ظلمی که دارد به این مملکت وارد میشود در اثر استبداد این خیلی کلفت شده، این دیگر پاره خواهد شد. و این باعث شد که بعد که ما آمدیم بیرون گفته بود به دوستانش، یادم میآید همانوقت هم دکتر اقبال به من گفت بعد که شاه گفته است، "فلانی آمد اینجا سام حرفهای که دشمن ما میزند شخصی" به من گفت و اینها. "نتوانست تحمل بکند نمایش مرا و این باعث شد که البته بین ما روابط مان دیگر خیلی تاریک شد بطوری که دیگر ما همدیگر را ملاقات نکردیم و بعد بجای رسیده که مبارزه ما با شاه خیلی علنی شد. بعد دیدم در ایران دیگر نمی شود مبارزه کرد برای اینکه یا میگرد آدم را میکشد یا میبرد زندان و مبارزه باید در دو محور ادامه پیدا کند یکی در داخل یکی در خارج. بهتر اینست که من خارج را اداره کنم برای اینکه

برای خارج بهتر میتوانم صحبت کنم این بود، که از ایران آمدم بیرون .

س - شما قبل از این ملاقاتان با شاه با از هم ملاقات کردید؟

ج - ده بار ، شاید بیست بار . من همیشه با او ملاقات میکردم و در هر ملاقاتی در اطراف این صحبت میکردم که با یستی تعدیل در وضع سیاست خودش بدهد .

س - شما تحت چه عنوانی با شاه ملاقات میکردید؟

ج - من برای اینکه وکیل مجلس بودم . دوم بعنوان اینکهنوهی یک مرجع بسیار بزرگی بودم از عالم تشیع ، در ایران مرحوم آسید ابوالحسین جدمن خیلی ارزش داشت و هنوز دارد ، بعنوان یک آیت الله زاده با ارزش و بعنوان یک نماینده مجلس بعنوان یک آدمی که در سیاست وارد است و یک آدمی که حرفش را میزنند و بعنوان یک آدمی که مخالف اسیت که با بدبیا بندیه! و بگویند صحبت کنند . برای اینکه هی ما را میطلبید . مثلاً " من یادم هست من دولت را استیضاح کرده بودم طلبید که میخواهم ترابیینم . گفتم آقا من دولت را استیضاح کردم فردا من نمیتوانم بیایم . رئیس دفترش گیتی به من تلفن کرد گفت ،

" نه خیلی بد است نمیشود شاه کسی را طلبید . " گفتم آقا من ساعت 10 باید مجلس باشم دولت را استیضاح کردم . گفت ، " نه ، شما ساعت نه بیا تا نه ونیم ملاقات تمام میشود . "

من رفتم نه آنجا تا دو بعد از ظهر مرا تو کاخ نگه داشتند . هی آمد گفت که شاه مشغول است بعد آمد گفت که شاه سغیر آمریکا بدون اجازه آمده شاه را در ملاقات میکنند ، سفیری بودچی بیسن که خیلی هم سفیر گستاخی بود ، گفت این آمده بدون وعنده میآید همیشه والان هم بدون وعده آمده دارد با شاه ملاقات میکند . خلاصه ما را از ساعت نه تا ساعت دو بعد از ظهر نشان ندادند آنجا که مانع شدند من بروم به مجلس در حقیقت هیچی

ساعت دو هم آمد گفت که دیگر شاه رفت وقت نهارش است عصر بیا شید به کاخ سعدآباد . یعنی آنروز نتوانستیم ما عصر رفتیم البته دیدیم اما صبح تا دو همینطور ما را نشان نده بود تو کاخ اختتامی نگذاشت به مجلس برویم برای اینکه استیضاح بکنیم . خوب ، چون ما بسک آدمی بودیم که حرف میزدیم و مخالفت میکردیم هی این ما را میطلبید که ما صحبت کنند

شاید بتواند ما را موافق اعمان خودش بکند اما خوب فایده نداشت برای اینکه ما مخالفت شخصی با او نداشتیم. املا" مخالفت ما نداشتیم شما " با او ، املا" مخالفت ما با شاه و خمینی یک مخالفت است فرق برای ما ندارد. دیکتا تور میخواستند با شد خمینی باشد هر کسی باشد دیکتا تور است ، برای ما منصب و آدم مطرح نیست عمل مطرح است . غمناک چون عمل استبدادی بود با او مبارزه میکردیم .

س- یعنی من دلم میخواهد یک ذره بیشتر توضیح بدهید راجع به این ملاقاتها بستان بسا شاه اگر خاطراتی دارید این مثلا" یکی بود که گفتید ، ولی وقتی میرفتید پیش شاه چه جور با او برخورد میکردید؟ شما حرفهاینا را را خیلی راحت میزدید؟
ج - بله ، خیلی ، خیلی . من یگانه کسی بودم که به او املا" شما میگفتم همیشه . ده بار هم به او گفته بودم که مرا ببخش اگر اعلیحضرت نمیتوانم همیشه بگویم برای اینکه عادت نکردم .

س- آنوقت او چه طور با شما برخورد میکرد؟

ج - خیلی مودب ، نه در مقابلتش خیلی مودب بود ، حتی شاید من یگانه کسی بودم که غیر از... برای اینکه او همیشه افرادی را که ملاقات میکرد استاده ملاقات میکرد حتی رئیس الوزرا را استاده . با من میآدمی نشست . بعد برای ما چای میآورد خیلی احترام میکرد و بعد خیلی مودب بود . در تمام گفتگوهای تندی که با او میکردم هیچوقت از جالت ادب خارج نمیشد . البته منم خلاف ادب که صحبت نمیکردم . اما تند که صحبت میکردم گوش میداد ، می شنید . خوب گاهی موافقت نمیکرد میگفت این جور نیست اما نظرا هرش خیلی مودب بود . شاه یک آدم مودبی بود در مجالس خیلی مودب بود . خیلی اتیکت میدانست خیلی پروتوکل بلد بود . از این نظر واقعا " ، الان مردورفت ما هم با او خیلی مبارزه کردیم و او هم میخواست ما را بکشد و بیست سال ما آواره او بودیم اما واقعیات را باید گفت . آدم مودبی بود . اما در عمل نه . حالا عوامل چه بود ؟ من نمیدانم . مثلا" همان رفتی که امینسی سرکار آمده بود ما با امینسی مبارزه میکردیم . بعد یگر روزی ما را خواست . رفتیم آنجا

که "امینی آمده شکایت میکند که شما با او مبارزه میکنید." گفتم آقا امینی ما بعنوان قانون اساسی داریم قانون اساسی را تعطیل کرده.. شما حافظ قانون اساسی هستید صحبت نمیکنید خوب بگذارید ما صحبت کنیم . شما فامیل امینی که نیستید، گفت، "نسه آمریکا شای هافشار آوردند که ما کمکش بکنیم و اینها ." گفتم خوب آن یک چیز بین شما و آمریکا ما هم چون میدانیم آمریکا شای هافشار آوردند لذا داریم با امینی مبارزه میکنیم. وانتهی اینجا سرزمین آمریکا که نیست، بگذارید ما خودمان حرفها یمان را بزنیم . شما مداخله نکن، شما بگذار ما کارمان را بکنیم . این تمام نمیشود برای اینکه امروز شما از من میخواهید فردا از دیگری میخواهید. بعد میگویند که شاه دارد مداخله میکنند در مبارزه هاشی که بر علیه استبداد امینی دارد میشود، این مناسب شما نیست . خوب البته قبول نمیکرد میگفت، "نه، باید مهلت بدهید که ما ببینیم چکار میتوانیم بکنیم و من باید قضیه را خودم با آمریکا شای ها حل بکنم به این کیفیت نیست ."

س - یعنی صریحا "به شما میگفت من باید قضیه را با آمریکا شای ها ..

ج - بله میگفت، "آمریکا شای به من فشار آورده شما وقتی به امینی زیاد حمله میکنید امینی میآید به من شکایت میدهد من تحت فشارم ." گفتم خوب به من مربوط نیست
It's your business این کار شما و امینی است . ما وظیفه ما اینست که با امینی . ولذا یادم هست وقتی میخواستم دوره هفدهم وکیل بشوم رفتم به اصفهان آن افرادی که به من رای میدادند آمدند گفتند که یکی از افرادی که اینجا دارد بر علیه شما فعالیت میکنند کنسول آمریکا است .

س - کی بود کنسول آمریکا ؟

ج - نمیدانم یادم نیست . گفتم به چه مناسبت ؟ گفتند او اینجا می دارد میدود نه اینکه ما با امینی مبارزه کرده بودیم ..

س - کنسول آمریکا در اصفهان ؟

ج - در اصفهان بله . دیگر البته دولت شاه هم نگذاشته یعنی کسانی که بر علیه ما مبارزه کردند شاه بود و کنسول آمریکا بود و ساواک . آخر ببینید شما ، این چه مملکتی است ؟ وقتی

کار به اینجا برسد در یک مملکتی کنسول آمریکا بیاید بخوابد مخالفت نکنند با نمایندگی یک فردی ، این استقلال نیست . خوب این کشور .. بعد آن منصور میخواست سرکار بیاورد . منصور یک بچهی مزخرفی بود من او را میشناختم . ده بار رفتم به او و گفتم آقا این منصور یک آدم بچه‌ای است این بدر داین کار نمیخورد ، این نمی‌شود بیاید رئیس الوزرا یک مملکتی نکنید که یک روزی مثل حاج میرزا آغاسی یا مثل امیر کبیر یا مثل قسوام - السلطنه یا مثل معدق با تمام آن معایبی ، البته معدق را من برایش احترام قائلم اما چون عوام فریب بود ، مرد عوام فریبی بود . ارزش خودش را معدق از نظر من از نظر عوام فریبی داد . من معدق را خیلی احترام میکردم تا روزی که رفت توی مجلس ایستاد گفت ، " خواب دیدم که یک سید نورانی آمده گفته برو با انگلیس ها جنگ . " تومجلس اگریا دتا ..

س - (؟)

ج - بله آمد ایستاد توی مجلس و گفت "من خواب دیدم که یک سید نورانی گفته بسرو جنگ و انگلیس ها را شکست میدهی . " که مرحوم آشتیانی زاده ایستاد ..

س - چه موقع ؟

ج - در سال ۵۱ وقتی که نخست وزیر بود که مرحوم آشتیانی زاده ایستاد گفت ، " آقای دکتر معدق ، خواب که آنحماری نیست . تو خواب دیدی سید نورانی گفت که برو با انگلیسها جنگ منم خواب دیدم سید نورانی گفت تو مرد کذاب و دروغگو هستی . " من همان وقت واقعا " معدق در نظر من سقوط کرد برای اینکه یک آدمی که .. این واقعا " اگر خواب دیده این حرف را میزند که این دیوانه است کسی که با خواب بخوابد با انگلیس جنگ کند باید بردش دارال مجانبین . اگر هم دروغ میگوید حق ندارد با افکار عمومی مردم اینجور بازی کند و آدم عوام فریب باشد . همان ایام من بکلی معدق از نظر من سقوط کرد و بسا همان معدق مشغول مبارزه شدم . معدق میخواست مرا بگیرد زندان کند در سال ۶۳ خوشبختانه من تهران نبودم .

س - معدق که در معدر کار نبود .

ج - تمدق وقتی که رئیس الوزرا بود در ۲۸ مرداد .

س - ۱۹۵۳ .

ج - در ۵۳ که بمدق ۰۰ چهار روز بین ۲۵ و ۲۸ مرداد من اتفاقاً " آن ایام ایران بودم آمده بودم به عراق میخواست مرا بگیردندان کند گرفته بود اشتباهی عموی مرا بگیرد گفته بودند آقا اونیت اونجفاست . چون سخت مشغول مبارزه بر علیه بمدق شدم فقط روی همین که دیدم این آدم مردد ما گوژ بیمعنی است . وهان ایام هم گفتم گفتم آقا اگر چریل میرفت توی پارلمان انگلیس میایستاد میگفت من خواب دیدم که عیسی به من گفته برو با آلمان با هیتلری جنگ پیروز میشوی میبردندش دارالمانیسن مردیکه را . میگفتند آقا جنگ با هیتلریا خواب عیسی این با هم مربوط نیست ، تو باید پتانسیل وضعت را بررسی کنی اگر قدرت داری بجنگی برو جنگ اگر نه بتمرگ خانه .

س - شما مرفا " بخاطر اینکه گفت من خواب دیدم با او مخالفت کردی؟

ج - بله ، بله مرفا " برای همین . برای اینکه دیدم یک آدم دروغگوئی است یا احمق یک همچو مرد سیاستمداری که رهبری ملی را بعهده دارد حق ندارد احمق باشد و حقیق ندارد دماغ گوژ باشد . یکی از این دو حال است دیگر یا خیلی خراست که این حق ندارد رهبری ملت بکند باید برود توخانه بتموگد ، این خطرناک است . یا عوام فریب است رهبر باید شجاع باشد ، رهبر باید از خود گذشته باشد ، رهبر باید وقتی که مصالح خودش را در خطر میبیند در راه مصالح ملی فدا بکند نه اینکه بیاید با خوابهای چرت و پرت عوام را بخواد تحریک بکند ، عوام ارزشی ندارند . خدایا مرزد سنائی در هزار سال پیش گفت : از پی رد و قبول عامه خود را خرمکن چون نباشد کار عامه جز خری و خرخری آدمی که برای عامه خرم میشود خودش خراست ، نباید انسان کریم ، انسان شریف ، انسان آزاده ، انسان ارزنده نبایستی این مقدار پست باشد که در فکر این باشد که دو میلیون عوام چه میخواهند . اینها عوامند ، اینها خرنند ، عوام نمیفهند . من بیایم خودم را بیساروم با عوام باشین و هر چه اولش میخواهد بگویم که بعد برای من هورا بکشد ، هزار سال هورا

نکند اجلا" ارزش ندارد اینجور عوام از نظر من . مملکت عوام ارزش ندارد . مملکت میآیندیه و میگویند دست از مال بردار ما به تونصف اموال عرب را میدهیم یا تو را پادشاه جزیره العرب میکنیم میگوید واللہ اگر آفتاب را در دست راست من قرار بدهید و ماه را در دست چپ من قرار بدهید من از این ایده ای که دارم صرف نظر نمیکنم ، ایده برای من مقدس . ولو کشته بشوم یا شما دنیا را به من بدهید که از آن صرف نظر نکنم . این معنای رهبر است . رهبر باید دنیا در نظرش ارزش نداشته باشد وقتی فکر دارد . رفتیم به موضوعات دیگر ببخشید میخواستم خودم را یعنی بدانید این نشاندهنده فکر من است منحنی فکری من است . فکر من همیشه این بود که یک آدم آزاد با ایستی بازور بسا دماغوی یا عوامفریبی با مهملات با خزعبلات ، من با خزعبلات دینی هم ، نالقم . من در برابر خیلی از افکار خرافی دینی میایستم و این مشکلات همیشه برای من پیدا میکند . س - هنوز برای من جالب است که با اولی که شما شاه را دیدید شما رفتید سراغش بسا او ..

ج - نه ، اول او دعوت میکرد . آخر ما "ولا" در ایران که بودیم تمام اعیاد و چهار عید پنج عید بزرگ بود مثل عید نوروز ، عید غدیر ، عید میثت ، عید ولادت پیغمبر اینها دعوت میکرد از ما ، ما هم میرفتیم با روحانیون چون من نوه مرحوم آسید ابوالحسن بودم . بعد هم سالی چهار بار او را ..
س - پس شما با اعفای مجلس نمیرفتید .

ج - نه ، نه . من حتی در ایامی که در چیز بودم وقتی میرفتم با مجلس نمیرفتم بسا روحانیون میرفتم . میرفتم آنجا می نشستیم جای میخوردیم با او یعنی ، هر سال چهار پنج بار با او ملاقات نشسته داشتیم .
س - خوب شما ملاقات تکسی کردید؟

ج - این نه این ملاقاتهای عمومی بود . بعد در بین هم ملاقاتهای تکسی . ملاقاتهای تکسی

گاهی اومیفرستاد گاهی من میخواستم . وقتی که میرفتیم در ملاقاتهای عمومی که با روحانیت بود راجع به کلیات صحبت میکردیم ، راجع به اسلام و راجع به این قضاای کلی پروتوکل، میدانید ؟ اما در ملاقاتهایی که اومیخواست از من یا من میخواستم از او در قضاای عمومی صحبت میکردیم . راجع به سیاست مملکت راجع به .. مثلاً " در وقت pact من یادم هست رفتم ملاقاتش کردم با اینکه من آنوقت نماینده مجلس نبودم من یک آدم عادی بودم خیلی جوان هم بودم .

س - به چه عنوان شما را قبول میکرد؟

ج - اعلاناً بعنوان اینکه من نوه آسید ابوالحسن بودم یک روحانی یک روحانی زاده میرفتم با او صحبت میکردم . من اولین بار سال ۵۱ پذیرفت یعنی مرا با روحانیون درجه یک دعوت کرد . من از سال ۱۹۵۱ تا ۶۴ که در ایران بودم ، حتی قبل از اینکه از ایران بیایم به یک ماه من جزء آن روحانیون عالیقدر میرفتم به ملاقاتش . هر سال پنج بار ما را دعوت میکرد با اینکه ما مخالف شدید با او بودیم معذالک دعوت میکرد ، یادت هست هی ما شین میآمد در خانه ما را میبرد . ما یگانه افرادی بودیم که یعنی ممتاز بودیم ما شین بر ایمان میفرستادند و اینها . یعنی ما با روحانیون میرفتیم همیشه . آنوقت آنجا لباس منم روحانی بود که البته این را نداشتم .

س - آهان ، نمیدانستم . لباس روحانیت میپوشیدید؟

ج - بله ، همیشه .

س - پس به این ترتیب . بعد وقتی هم که نماینده مجلس شدید

ج - بله منش با لباس روحانی . اینجا که میآیم ، همین الان که کنفرانسها میروم آن لباس ..

س - روحانیت میپوشید .

ج - بله .

س - برای اینکه این برای من مهم است که ببینم که تا چه جوری با نمایندگان مجلس باکاستر، که فکر میکرد ما حینظر هستند ..

ج - بله، نه با ما بیش از نما بندگان تا بد ما امتیاز زیادتر از نما بندگان داشتیم،
نما بندگان را راه نمیداد.

س - آنوقت شما ملاقاتها بتان را با او خیلی ..

ج - خیلی صریح، خیلی صریح میگفتم خیلی گوش هم میداد عمل نمیکرد. خیلی مودب هم
بود.

س - پس به چه مرحله رسید که فکر کردید برای جانتان خطر دارد؟

ج - آهان، به مرحله ای رسید که دیگر باید با او مبارزه میکردیم با پدرش میداشتیم
فایده نداشت برای مملکت. یقین داشتیم این سلطنت مفرات برای مملکت، به مرحله ای
رسید که دیگر حرف گوش نمیکرد دیگر "To be or not to be. That's the question."
مطرح بود در ایران همیشه سلطنت بدرد نمیخورد.

س - این عقیده گروهی بود با یک ..

ج - عقیده شخصی خودم بود، نه عقیده خودم بود عده ای هم طرفدار داشتیم. اصلاً
من از اول با سلطنت موافق نبودم اصلاً سلطنت را مسخره میدانم. اصولاً در مغزم میگویم
سلطنت یک چیز مهملسی است که یک آدمی بیاورد پادشاه بشود بعد ظل الله بشود،
بعد هر غلطی میخواست بکند. بعد حالا خودش پادشاه کرده الاغش دیگر چرا؟ خوب یک زنی
میگیرد یک بچه ای برایش میشود دیگر. لذا معروف است که وقتی پهلوی را میخواستند
پادشاه کنند آقای کاشانی رحمه الله علیه که با فامیلش هم خیلی سوابق دارد، به او
گفتند که پهلوی میخواست پادشاه بشود و قانون اساسی در اعقاب او سلطنت را گذاشته.
گفت، "خودش بشود، کرده خورش چرا؟" که معروف است این خبر به پهلوی رسید و پهلوی
به آقای کاشانی اهانت کرد در یک مجلس، اهانت رسمی کرد. البته نه به این عنوان که
این حرف رازدی یک بهانه ای گرفت و به او اهانت کرد. یعنی چه؟ اصلاً سلطنت چیست
مزخرفی است. خوب سلطنت یک آدم غیر مسئول .. اگر مسئول است که مسئول ارشی نمیشود
اگر غیر مسئول است این غیر مسئول سرسبدا معه بشود که چه؟ پس من با سلطنت اصلاً مخالفم

املا" با سلطنت انگلستان مخالقم ، سلطنت سوئیس هم مخالقم . جامعه جامعه تکافو است ، یکی بیاید مردم را انتخاب بکنند هشت سال نه سال بماند ، اگر خوب است چهار سال بماند چهار سال بعد بماند نشدولش کنند بروند دیگر . اما بنده پادشاه اعلیحضرت والاحضرت بچه ، نوه این مزخرف است اینها .

س - ببینم شما وقتی رفتید به قاهره ، آنوقت وقتی که از ایران رفتید به قاهره ، شما بعنوان یک مذهبی رفتید سراغ ناصر؟

ج - بله ، من شما " رفتم آنجا عبدالناصر پیدر مرا می شناخت ، سوابق داشت بعد از جنگ سابق او با ما خیلی دوست بود در کنفرانس اسلامی که من نماینده ایران بودم در کنفرانس اسلامی سال ۱۹۵۴ که در قدس تشکیل شد من نماینده ایران بودم و نماینده آقای کاشانی بودم با او خیلی دوست بودم و او مرا می شناخت . بنا بر این بوسیله او تماس گرفتم با عبدالناصر و رفتم او را ملاقات کردم . عبدالناصر هم ما را کاملاً می شناخت او اسم مرا میدانست .

س - بعد آنوقت با او راجع به اوضاع ایران صحبت کردید؟

ج - بله رفتیم ملاقاتش کردم . دو جلسه ، هر جلسه ای دو ساعت .

س - چیزی از خاطراتتان در ذهنتان هست؟

ج - همان خاطرات اینست که من به او پیشنهاد دادم که او موافق بود او معتقد بود که ایران میتواند کمک بکنند منتها پیشنهادات من همین بود که عرض کردم که یک دولت ایران آزاد در مصر تشکیل بشود با یک کمیته ایران آزاد . او گفت اینها را نمیتوانم به مسان دلیلی که عرض کردم فقط میتوانم رادپورا در اختیار شما بگذارم . خوب من تنها هم که نمیتوانستم . البته من سه چهارتا نطق کردم از رادیو قاهره یادم رفت بگویم ، خیلی نطق های تند بر علیه شاه کردم . البته من تنها که نمیتوانستم رادپورا اداره کنم لذا این شکره بروم به پاریس و بابینی مدرصحت کنم وعده ای از دوستان چون بابینی مدر سوابق فامیلی داشتیم ، سابقه خانوادگی داشتیم . پدرش آقای بنی مدرشاگرد مرحوم

جدمن آسید ابوالحسن بود. بعد خودش با من دوست بود، خودش که زندان بود من رفتم اورا نجات دادم من اورا به اروپا فرستادم چون در زمان شاه بنی صدر زندان بود من رفتم با شاه صحبت کردم اورا آزادش کردیم برای خاطر پدرش و من باعث شدم که به او اجازه دادند پاسپورت دادند بیاید به اروپا که آمد و ماند و دیگر برگشت تا وقتی که با خمینی برگشت. تازه با او ما دوست بودیم از بچگی. سابقه ما با بنی صدر چهل سال بر میگردد از وقتی که او در کلاس سوم متوسطه بود در همدان ما میرفتیم بخانه آنها و ارده میشدیم در تابستان خانه مرحوم پدرش. او یک جوانی بود که در مدرسه متوسطه بود و در همان وقت هم گاهی صحبت این میکرد که دلش میخواست رئیس جمهور بشود و من یادم هست که کتکش میزدم گاهی برای همین حرفهایی که میزد. البته کتک دوستانه نه کتک.. چون این مزخرفات، چون این حرفها را در آنوقت ما مزخرف تلقی میکردیم از یک بچه سیزده چهارده ساله که میگفت من میخواهم رئیس جمهور و اینها بشوم و این بوده دیگر نتوانستیم در مصر یعنی نگرفت آن سیاست ما با عبدالناصر. س - بنده وقتی که رفتید به پاریس آنجا بغیر از بنی صدر و نادر خان قشقایی دیگر چه کسانی بودند آنجا؟

ج - در پاریس که رفتم پاریس قطب زاده هم بود رحمه الله علیه البته با قطب زاده هم صحبت کردم، قطب زاده آنوقت عقیده اش این بود که با هر چه بنی صدر تصمیم بگیرد چون آنوقت با بنی صدر همکاری میکرد.

س - یعنی آنجا منظورتان تشکیل یک حکومت خارج از ایران بود؟

ج - نه، اینها بیا بنده قاهره بنی صدر و تمام افرادش و رادیهوی فارسی قاهره را زیر نظر بگیرند و مشغول برنا مریزی بشوند و از ادیب فارسی صحبت کنند با مردم ایران و اینها اینها هم حاضر شدند بیا بنده منتها شرطشان این بود.

س - من میخواهم برگردم به آن باز ملاقاتهای شما با شاه چونکه خیلی جالب است که اینهمه ملاقات کردید با شاه. چون که شما بعنوان یک روحانی بیشتر با شاه ملاقات می کردید..

ج - آهان مثلا یکی از قضا یائی که پاشاه این بود، توکتاب "ایران در ربع قرن" هست آخر من یادم میرود مال ۳۰ سال پیش است، راجع به عراق بود. یادم میآید من یک سفری کردم به عراق در زمان عبدالکریم قاسم روابط خیلی بد بود. رئیس ششورای انقلاب را که آنوقت یک مردی بود بنام، رئیس شورای انقلاب عراق غیر از عبدالکریم قاسم که، رئیس شورای انقلاب عراق اسمش یادم رفت اورا ملاقات کردم بعد اسمش اگر یادم آمد به شما میگویم، به من گفت، "مادلما ن میخواهد روابط با ایران خوب باشد و ما پاشاه محبت کردیم." آهان احمد ربیعی، مارشال نجیب ربیعی، نه نجیب نه مارشال ربیعی، نجیب نه یک چیز دیگر اسمش بود مارشال ربیعی در سال ۱۹۶۰ مارشال ربیعی که رئیس شورای انقلاب عراق بود. رفتن آنجا در عراق رفتن بودم برای زیارت، اودعوت کرد از ما رفتیم با او ملاقات کردیم. گفت، "ما میخواهیم روابط ما ن با عراق خیلی خوب باشد و بنا بودیک .. دولت عراق از ما دعوت کرده که یک کمیسیونی بفرستیم از وزرا از شخصیت های عالیرتبه بیرونند به ایران. بعد ما می اینها هم معین شد و اعلام کردیم که اینها فردا میخوانند بیرونند به تهران. گفت شیش سفیر آمد گفت که دولت ایران دعوت را پس خوانده. خوب، این اها نت است به ما که بیایند ما را دعوت بکنند بعد ما تورو زنا مه ما یما ن تلویزیون ما ن بگوئیم. و این باعث شد که روابط ما ن . بعد که من برگشتم رفتن شاه را دیدم. گفتم من با مارشال ربیعی صحبت کردم یعنی دعوت کرد از من و این اعتراض بود، آخر این راست است همچین چیزی واقعا؟" گفت، "بله." گفتم خوب پس چرا اینکا را کرده؟ گفت، "برای اینکه روزنا مه ما یما ن به ما بد میگفتند." گفتم خوب این روزنا مه ها همان روزی که اینها خواستند بیایند بد میگفتند به شما یا قبل از آن بد میگفتند؟ اگر همان روز بد میگفتند این فاعله اینقدر این امکان ندارد همان تروز به شما بد میگفتند همان تروز به شما خبر رسیده همان تروز شما دعوت را پس خواندید. اگر قبلا" بد میگفتند پس شما خبر داد شدید که این روزنا مه اینها به شما بد میگفتند. تازه شما اینها را دعوت کرده بودید که بیایند اینجا که روزنا مه ها

دیگر بدنگویید و روابط خوب باشد . اگر روابط خوب بود که شما دعوت نمی‌کردید از اینها .
 املا" این کمیسیون حسن نیت بود که داشت می‌آمد . شما دعوت می‌کنید از اینها که بیا بنسند
 بعد در روز آخر بیا بنها می‌گوئید نیا شد برای اینکه ..
 بی - خود شاه دعوت کرد؟

ج - بله ، یعنی دولت ایران بعد شاه دستور داده بود . با کمال صراحت گفتم این باعث
 افت است شما اهانت می‌کنید به یک دولت همسایه . بعد او هم همین‌طور می‌شود که
 باعث می‌شود که بیشتر می‌گوید و attack به شما بکنند و بیشتر تمام وسائل اعلامی
 و وسائل خبری خودش را بر علیه شما بکار بیا نندازد . از این صحبت‌ها من با او می‌کردم و
 قبول می‌کرد . البته همیشه هر وقت مجاب می‌شد جواب نمی‌داد . این‌چوری می‌کرد یک نگاه
 این‌چوری می‌کرد یا سرش را حرکت می‌داد . بحث زیاد نمی‌کرد یک کلمه می‌گفت ، " نه " من
 جوابش .. یک موضوعی را می‌گفت نه من جوابش می‌دادم دیگر وارد بگویم نمی‌شد سکوت
 می‌کرد یعنی حرف را تمام می‌کرد . صرفه نمی‌کرد که وارد مجادله بشود ، مجادلاتش کوتاه بود
 طون نمی‌داد یعنی می‌گفت نه من می‌گفتم این‌چور نیست دیگر قطع می‌کرد میرفت سرچسب
 دیگر . با گاهی املا" مجلس را قطع می‌کرد یا می‌شد می‌گفت ، " خوب دیگر ، حالا باز هم را -
 می‌بینیم . " یعنی باز هم را می‌بینیم یعنی دیگر مجلس تمام شد .

روایت کننده : آقای دکتر موسی موسوی افغانی

تاریخ مباحثه : ۱۵ مه ۱۹۸۵

محل مباحثه : سانتا مونیکا - کالیفرنیا

مباحثه کننده : شهلا حاشی

نوار شماره : ۲

س - هیچوقت شاه سعی کرد که از شما که یک روحانی بودید و در مسائل سیاسی هم صاحب نظر بودید از نفوذ شما استفاده کند و مذهب یون راتحت تأثیر قرار بدهد ؟ یعنی از شما بعنوان ..

ج - نه ، هیچ . املا" او با مذهب عد بود ، او املا" معتقد نبود که مذهب را با بیستی با آن کنار بیاورد . معتقد بود که مذهب را با بیستی همیشه مجزای از سیاست و دور از سیاست داشت .

س - ممکن است یک کم راجع به خاطراتتان در سالهای ۱۹۶۴ یعنی آن شورش ۱۵ خرداد با انقلاب ۱۵ خرداد یا تظاهرات ۱۵ خرداد صحبت بکنید ؟ چیزی در خاطراتان هست ؟ شما در ایران بودید در آن موقع ؟

ج - من در ایران بودم .

س - ممکن است یک مقداری راجع به آن صحبت نکنید ؟ یعنی وقایعی که در نظرتان هست وقایعی که ختم شده ..

ج - نه وقایع همین بود که خمینی و دارودسته و آقای شریعتمداری و تمام روحانیون خمینی تنها نبود و آقای قمی اینها داشتند مخالفت میکردند با اطلاعات ارضی شاه و بسا چیزهایی که به اسم اطلاعات ارضی و حقوق دادن به زنها و این حرفها شی که بعنوان مدرنیزه کردن ایران مطرح کرده بود و در حقیقت میدانید مردم مهبای انقلاب بودند مردم

نا راضی بودند، اینها همش بیانه بود. از اعمال شاه از خانواده شاه از سوء استفاده ها از نظر اقتصادی این بود که وقتی خمینی و آقای قمی و آقای محلاتی و شصت نفر دیگر از روحانیون تهران را گرفت خوب مردم شورش کردند. شورش کردند که او هم مردم را به مسلسل بست بعد ۶ ماه حکومت نظامی در تهران و جاهای دیگر اعلام شد که در حدود ده - پانزده هزار نفر آدم کشته شد، اساس کار این بود.

س - شما خودتان آن موقع در ...

ج - من خودم در ایران بودم. من خودم در تهران بودم. در جریان نه من در تهران بودم. س - شما در تظاهرات سیاسی شرکت نکردید؟

ج - نه هیچی. من در تهران بودم فقط روز ۱۶ خرداد رفتم شاه را دیدم، روز ۱۵ خرداد رفتم علا را دیدم که وزیر دربار بود. علا وزیر دربار به من گفت، " متأسفانه شاه بحرهای من گوش نمیدهد و مرا نمیتوان یک فسیل در دربار ... خیال میکند من یک فسیلی هستم عقل و چیزی ندارم و حرفهای مرا گوش نمیدهد." شما مرا بردید به خاطرات ۱۵ خرداد. " شما خودت بیا با شاه صحبت کن من نمیتوانم با شاه صحبت کنم." برای اینکه رای ما این بود که علم استعفا کند و گناه را گردن علم شاه بیاورد که روزی بود که کشت و کشتار هنوز ادامه داشت. بعد از همان منزلش در درازا شیب رفت با شاه تلفن کرد گفت، " دکتر موسی اینجاست و میخواهد بباید شما را ببیند." جواب داد که شاه خیلی مشغول است از کاخ اختصاصی گفتند شاه نمیتواند کسی را ببیند. از آنجا پاندم رفتم منزل عباس مسعودی، خدا رحمتش کند همسایه بود، با او صحبت کردم. عباس مسعودی گفت، " همین الان به ما خبر دادند که ۴۰۰ نفر از ورامین کفن پوش آمدند اینها را کشتند در راه و فلان و اینها و احتمال دارد که خمینی را اعدام بکنند شاه. خمینی و آقای قمی و محلاتی و این آقایان را همه اعدام کند." من آنوقت به عباس مسعودی رفتم که شاه دهش می چاد. این عبارت بود، گفتم دهش می چاد مگر میتواند اینقدر از مراجع را اعدام بکند؟ اینها از زندان کرده این جور بهم خورده ایران که معلوم شد عباس مسعودی

همه‌ی از این حرفها را شاید به‌شاه زده بود. بعد آدم تلفن کردم به سپهداویسی. من با او ویسی آشنا بودم او شده بود معاون فرماندار نظامی تهران. پیدایش نکردم بخانمش تلفن کردم، با خانمش من دوست بودم، گفتم یک کاری کن من بروم غلامعلی را شب ببینم. بعد یک ساعت بعد تلفن کرده گفتم، "در فرمانداری نظامی منتظر شماست." تمام اینها در ۱۵ خرداد. شب رفتم سراغ غلامعلی او ویسی. خدایا مرز دوش آنجا آمد تو یک اتاق نشستم گفتم که این علم، به علم خیلی تندی کردم فحش دادم به علم گفتم این مرد حقیر است این مرد جنایت کرده و یکی باعث فساد این علم شده درست است شاه مقصراست اما تمام تقصیرا ما سی گردن علم است. من خیلی تنیدی میکردم او میگفت، "بواش صحبت کن این نصیری اینجا نشسته ممکن است حرفهای شما را بشنود." گفتم خوب بگذازن نصیری هم بشنود. گفتم، "من الان میروم با شاه این حرفهای شما را میشنوم." و ما تمام نقشه‌ها را این بوده که شاه بیاید بیرون دولت را منحل کند و گناه را گردن دولت بیا نندازد و از روحانیت و ملت عذرخواهی بکند و یک راه وسطی برای اینکه جمع وجود بکند اوضاع را در پیش بگیرد.

س - شما بعنوان چه capacity میرفتید ..

ج - بعنوان نماینده سابق، بعنوان یک روحانی زاده، بعنوان یک روحانی، بعنوان یک نفر که مسئول شئون مملکت است که مملکت در خطر بوده دیگر. شب رفتم خانه

دیدم ساعت ۱۰ شب علم تلفن میکند به فرانسه به من گفت :

Enfin, j'ai audience, j'ai parlé avec sa majesté impériale

بعد گفتم: "فردا صبح شما برو ملاقاتش کن." صبح رفتم آنجا در کاخ اختتامی اکبر

هم آنجا بود، نمیدانم مرده یا هست ..

س - علی اکبر سیاسی ؟

ج - نه، محسن اکبر. نه محسن اکبر محمد اکبر که رئیس دفترش بود. دیدم آنجا هست

ایستاده. رفت و آمد گفت، "اعلی حضرت خیلی مشغول است و فلان اما خوب و دقیقاً

بیاید ببیند" که اجته بیش از ۵ دقیقه و اینها طول کشید. رفتم آنجا دیدم بله بسا آستین کوتاه پوشیده است پیراهن آستین کوتاه چون زدوچیز هنوز آدا نه داشت در شهرها هی تلفن میآمد به او میگفتند که چه میشود. این بود که این صحبت ها را به او کردم. شما بایستی که علم بزرگترین نالیافتی را بخرج داده گفته دویت و پنجا هزار دلار دویت هزار دلار عبدالنار مخرج کرده، انقلاب را گردن عبدالنار انداخته خوب اگر عبدالنار یک میلیون خرج میکرد چه میشد؟ شما سازمان دارید، قشون دارید چه داری این بعد خیلی بد است که آدم گناه را گردن یک دولتی بیا نازد. آخر این چه دولتی است که عبدالنار ۳۰۰۰ مایل میتواند یک هفتجین انقلابی راه بیا نازد؟ این اصلاً خود همین دلیل است بر محکومیت علم است. من همین پیشنهادها را کردم که علم برود و شما حد وسطی را بگیرید. گفت: اگر علم برود میگویند توهم باید بروی، مرا میخواهند. " گفتم نه آنوقت ممکن است که راه علمی پیدا کرد شما را نمیخواهند. حتی من پیشنهاد کردم من حاضر بروم زندان با این علمای اعلام، با این مراجع مثل حاج حسن قمی یا خمینی یا محلاتی یا دیگران چون اینها همه با ما درست بودند صحبت بکنم و راه علمی پیدا کنم. که البته نخواستند و بعد هم .. همان باعث شد که "اطلا" روابط ما را بطور کلی با تاه تیره شد اما البته بعد از آن ملاقات خصوصی ملاقات عمومی دوسه بار از من دعوت کرد ملاقات عمومی میرفتم میدیدمش اما خوب روابط خیلی تاریک بود.

س- یعنی وقتی شما به او این پیشنهادها را کردید که حاضرید بروید تو زندان و با ..

ج- هیچی، گفت نه، گفت نخییر. قبول نکرد نه گفت نخییر بهیچوجه.

س- ممکن است که یک مقداری راجع به خاطرات تا آن وقتی که در عراق رفتید و خمینی

وارد عراق شد راجع به آن شرایطی که در آن موقع در عراق جمع بود صحبت بکنید؟

ج- خوب خمینی را البته من از ایران می شناختم. من سی سال است سی و چهار رهنج سال

است خمینی را میشناسم حتی در شهران هم در سال ۱۹۵۵ که من خانم ام درخیا بان خانقاه بود یک روزنها را خانه من آمده که همین خانم من یاد میآید آنروز برایش جوجه کباب

درست کرد. بله ۱۹۵۵ او بود و آقای آقا مرتضی حاشری بود پدر زن آقا مصطفی پسرش پسر آقای حاشری بود آقا محمد حسین حاشری پسرش مصطفی بود نه آآمدند زیرزمینی یعنی با او آشنا بودم گاهی هم قم که میرفتم منزل ما میآمد دیدنی با من به خانه اش میرفتم گاهی میآمد به ما مزاده قاسم در تابستانها دیدنش میرفتم با او آشنا بودم. بعد که به عراق آمد ما هم نجف بودیم خبر کردند آمده به کاظمین خوب از ترکیه بگمال تبعید بود در ترکیه. یکسالش تمام شد و فرستادندش به عراق. آمد به بغداد به کاظمین به ما خبر کردند ما رفتیم به استقبالش. یعنی یکشب کاظمین بودیم روز بعد رفتیم به سامره به زیارت امامین در سامره. میدانید سامره یک شهر مذهبی است که در آنجا دو امام مدفون است، فاطمه بین کاظمین و بین سامره در حدود ۵ مایل است. این اولین روزی بود که من در این مرد یک اخلاق بسیار کشیفی دیدم و میتوانم بگویم که از همان لحظه، خدا شاهد و نااست، من نسبت به خمینی اصلاً همان باعث یعنی انزجاری، در خود حس کردم. این اولین لحظه ای بود که روابط قلبی من با او چرکین شد و بعد به جاهای خیلی تاریک رسید که الان به اینجا ها رسیده اما البته در خود عراق هم که بود من با او روابطم گاهی خیلی تاریک میشد با اینکه گاهی کمک به او میکردم اما گاهی روابط تاریک میشد بطوریکه من یک سال دو سال او را نمیدیدم. این اولین باری بود که من از او یک اخلاق خیلی کشیفی دیدم و آن عبارت از این بود که ما میخواستیم برویم به سامره چندتا ماشین تهیه کرده بودند چون یک عده ای هم از نجف آمده بودند برای استقبال او، یک عده هم دوستانسی داشت که آمده بودند. در ماشینی که میخواستیم برویم اینچو شد، تعادفا "بود البته شاید که جلوی ماشین آقا شیخ اسدالله خلغالی که یکی از علما یکی از شخصیتهای محترم شما بنده او بود در نجف و خیلی به او خدمت هم کرده بود و خدمت میکرد سالها رفیق ۵۰ ساله او هم بود این در جلو ماشین نشست البته ماشین تا کسی ماشین خصوصی هم نبود هفت هشت تا تا کسی آورده بودند که برویم به سامره. عقب ماشین خودش نشسته بود طرف دست

راست من دست چپ در وسط یک آقائی بود بنام آشیخ محمد مادی . این شیخ محمد مادی یک طلبه ای بود یک واعظی بود که در راه خمینی خیلی جان کنده بود ، خیلی فداکاری کرده بود ، حتی رفته بود به مکه به حجاز اعلامیه های خمینی را پخش کرده بود او را گرفته بودند و زندان کرده بودند میخواستند اعدام کنند بعد نجات پیدا کرده بود خوب از رفقای خیلی نزدیک خمینی بود دیگر و جان کنده بود برای خمینی . این بین من و خمینی نشسته بود . خمینی یک مقداری که ما شین از دروازه کاظمین رفت بیرون شاید یک پنج دقیقه ده دقیقه ده مایل گفت به آشیخ ابوالله که جلونشسته بود ، " به این شو فریبگو که ما شین را با ایستادن و معظفسی در آن ما شین عقبی است " ، پسرش تو یک ما شین دیگر سوار بود ، " بهایدا اینجا کمر مرا بمالد من کمر در دارم کمرم گاهی درد میگیرد . " مادی گفت ، " خوب ، من کمر شما را میمالم . " گفت ، " نه آقا معظفسی میدانم . " خوب ما شین معظفی را ایستادن و معظفی آمد پاشین . من دست چپ بودم دیگر ، من رفتم پاشین به معظفی گفتم برو بنشین کمر حاج آقا پت را بمال من جای تو سوار میشوم . ما آمدیم تو ما شین آقا معظفی سوار شدیم . آمدیم ما مره من بکلی ذهنم خالصی بود خوب کمرش درد میکند خواسته پسرش بهایدا کمرش را بمالد دیگر ، این خیلی طبیعی است دیگر . بعد ما مره که رسیدیم سرهار دیگر کسی نبود همه رفته بودند ما دونفر بعد از آنها رنشته بودیم جای میخوردیم گفت ، " شما چرا از ما شین رفتید جای تارا دادی به آقا معظفی ؟ " گفتم برای اینکه آقا آقا معظفی آمد میخواست کمرش را بمالد دیگر جا نبود خوب من رفتم جای او سوار بشوم حالا آن شیخ وسط نشسته بود ، من دم در بودم رفتم پاشین دیگر چیزی نیست . گفت ، " نه ، من اعلا " غرضم این بود که آن آشیخ را از ما شین پاشین کنیم . " خیلی این آدم در نظر من اعلا " خدا شاهد است ازها نجسا یک روح کوچک شد یعنی یک مردی در سن هفتاد سالگی آنوقت البته اینقدر پست که یک آشیخی که برایش اینقدر زحمت کشیده تو حاضر نباشی این مثلا ۵۰ مایل با تو سوار ما شین بشود . تازه چیزی نبود آخرتو کسی هستی ؟ چه هستی ؟ خوب سوار

با تویشود یا نشود. این بود که روحیه این آدم در نظر من ، ببنین مرد خیلی خود خواهی است . بعد دیگر آدمیم به نطف و این در نظر من یک مقداری سقوط پیدا کرد . معذالک برای او گرفتاری و مشکلات گاهی پیدا میشد خوب ما کمکش میکردیم . حتی یکبار پسرش آمد گفت ، " پدرم از نظر مالی در مضیقه است . " من نامه نوشتم به یک آقای هست در کویت سید عباس مهری که از علمای کویت است و از رفقای خمینی است ، نوشتم کمک مالی به او بکنید ، این آدم همین الان زنده است و شاه است ، کویت او را تبعید کرد خارج کرد یعنی فرستاد به ایران بیرونش کرد ایرانی است چون ، سید عباس مهری ، آیت الله سید عباس مهری او را شرتوصیه من کمک مالی کرد به خمینی یعنی کمکش میکردیم . بعد اطرافیا نشان این بچه مچه ها اینها میآمدند از ایران فرار میکردند اینجا سفارش میکردیم دولت عراق به اینها پاسپورت میداد اینها را از زندان در میآوردیم . این روابط... یعنی کمکش میکردم من همیشه . البته روابط ما من بعد بهم خورد برای اینکه بگروزی مطلقاً میپهلوی من ، اینها هست تو کتاب من و خمینی هست . اینها را بگویم باز با لازم نیست ؟

س - هر طور که شما مایلید . یک مقدارش را بفرمائید خواهش میکنم چونکه کتابتان به عربی است یا با فارسی ؟

چ - کتاب " انقلاب محنت بار " اطلاق یک فعلی دارد " من و خمینی " س - بله میدانم .

ج - همه اینها هست توش تمام حالا یک مقدار بیش را تکرار میکنم .

س - بله یک مقدار بیش را بگوئید بعد منم یکی دوتا بشوال میکنم . شما خواهش میکنم بفرمائید .

ج - بله علت این که روابط ما من بهم خورد این بود که بگروزی مطلقاً آمد به بغداد گفت ، " ما میخواهیم یک مجله ای ما در کنیم بنام " نهفت روحانیت " و شما بیابرویم از دولت عراق اجازه بگیریم که این مجله را ما ما در کنیم و اطرافیا من پدر من در انتشار این مجله همکاری میکنند . " ما هم رفتیم از وزارت های تابعه و از آن مسئولین

شهود پناهندگان این اجازه را برای خمینی گرفتیم . مجله هم مادر شد . بعد دو هفته گذشت دیدم یک روزی آن شیخی هست کرویسی ، شیخ حسن کرویسی ، بنادر این مهدی کرویسی که الان رئیس بنیاد شهید است آمد گفت ، " آقای خمینی شما را می خواهد . " رفتم آنجا . گفت ، " این روزنامه را که شما آمدید بعنوان " نهضت روحانیت " اجازه اش را گرفتید این اسمش را می خواهم عوض کنیم . " گفتم اسمش را چرا عوض کنید؟ گفت ، " برای اینکه من رهبر روحانیت هستم و این مثل اینکه مجله منست من نمی خواهم مجله داشته باشم . " گفتم آقا اولاً یک برنامه ای هست در رادیو بغداد که آنرا من خودم برای ت درست کردم بنام " نهضت روحانیت " و یک سیدی است دعایش هر روز میرود آنجا از قبل شما صحبت میکند . پس او را چه می گوئید شما ؟ گفت ، " آن هواست ، حرف تو هواست اما این نوشته میشود . این نوشته غیر از حرف تو هواست . " گفتم که دوم اینکه مطلقاً آمدن من صحبت کرد لابد با شما قبلاً هم صحبت کرده بود . گفت ، " آره " مطلقاً به من نگفته بود صحبت ها را کرده . بهر حال اسمش را عوض کنید . " گفتم حالا من اسمش را حاضر نیستم عوض کنم برای اینکه این رفتیم زحمت کشیدیم مجله اسمش در آمده و دوبار منتشر شده . این عیب است اعلا" وانگهی دوباره بیا بروی مجله دولت بگو که اسمش را می خواهند عوض کنند ، آخر نمی گوید که شما بچه هستید .

س - میگفت اسمش را چه بگذارید ؟

ج - اسمش جمهوریت یا دم نیست یک اسم دیگر . اعلا" وارد آن نشدیم من اعلا" .. شاید گفت جمهوریت اما درست یا دم نیست اعلا" من با او وارد بحث نشدم که اسمش را چه بگذاریم گفتم این اسم نمیشود که عوض بشود . گفت ، " نه ، آخر من رهبر روحانیت هستم . " گفتم نه غیر از شما هم هستند دیگران شما تنها نیستید شما بی خود می گوئید من هستم . هی رنگش هم البته سیاه شد و فلان و از این حرف گرفته شد . گفت ، " بهر صورت اگر عوض نکنید من می گویم بچه ها رفقای ما هم کاری نکنند . " گفتم نکنند دیگران هم کاری میکنند . و این باعث شد که آمدیم به خانه . بعد هم همین کرویسی دوباره آمد که آقا نهی کرده که دیگر در این مجله شرکت نکنیم و ممکن است چیزی

بنویسند بر علیه این مجله که بگویند به ما هم منتسب نیست . گفتم بگو اگر چیزی بر علیه مجله نوشتی من آبرویست را توی همین مجله میبرم . تمام فضاخ اعمالست را خواه نوشت که تو بودی فرستادی خواهش کردی فلان از این حرفها اما خوب شماها اقدام نکنید آزاد میخواهان دیگر هستند در عراق که آنها .. همینجور هم شد آنها دیگر نیامدند و ما دادیم به دیگران آزاد میخواهان دیگری بودند که اداره کردند مجله را که ۲۹ شماره اش آمد بیرون که عرض کردم شاید درها روارد باشد من دادم .

س - نهفت؟
ج - روحانیت . این بود که رابطه ما ن بهم خورد من دیگر با او تماسی نگرفتم بکلی دیگر تا جایی که گاهی به او میرسیدم تو مجالس حتی سلام و علیک هم نداشتم . تا پسرش مرد من در دانشگاه بودم که تلفن کرد نماینده اش از نجف گفت ، " آقا معظی فوت کرد . " گفتم ای بابا . با ما خیلی رفیق بود پسرش معظی خیلی متاثر شدم . بعد گفت ، " آقای خمینی سلام میرساندم میگوید که ... " این را میخواستند توی رواق حضرت امیر دفن کنند آنجا ممنوع بود . یعنی شورای عالی انقلاب قانون گذارنده بوده که آنجا کسی را دفن نکنند . " میخواستند آنجا دفن کنند و استادان نجف آمده گفته محال است و لذا ایشان میگوید الان من در محنت هشتم در فلان هستم به دکتر موسی بگو شد که خواهش مرا به رئیس جمهور برسانند . " خوب منم با اینکه روابطم سه چهار سال ترک بود آدمم حالا پسر مرده است و خواهش میکند و از نظر اخلاقی دیدم که دیدگر حالا با اینکه خودم والده ام فوت کرده بود فاتحه والده من نیامد یعنی جا داشت که من اصلاً جواب رد بدهم اما معذالک تلفن کردم به وزیر اوقاف و گفتم که این خمینی پسرش فوت کرده است و چنین خواهش میکند شما وزیر اوقاف هستید خواهش میکنم که خواهش او را به رئیس جمهور برسانید . بهر صورت بعد از دو ساعت وزیر اوقاف تلفن کرد که من خواهش او را به آقای رئیس جمهور رساندم ایشان موافقت کرد و تلفن ما " به نجف دستور دادیم که پسرش را آنجاشی که میخواهد دفن کنند . " که البته شب من رفتم نجف حسین پسر آقا معظی آمد تشکر کرد ، خودش تشکر زیاد کرد وقتی من رفتم آنجا

خیلی اظهار امتنان کرد از من از حکومت عراق . این بود دیگر روابط ما بعد هم بعد از این حادثه دوسه سالگی نماند بیش از یکسال نماند که آمد به فرانسه و نوفل لوشاتو که البته آنجا من رفتم یکی دوبار دیدمش . آنچه که میتوانم بگویم که خمینی قبل از اینکه بقدرت برسد خوب خیلی فرق داشت با وقتی که بقدرت رسید . اصلاً دو آدم است . من بعد از اینکه بقدرت رسید او را در قم دیدم دیدم اصلاً یک آدم دیگری است . اینقدر دیدم عوض شده که اصلاً خیال کردم دیوانه شده ، خدا شاهد است لذا نهرش را که دیدم دیدم احمد از او پرسیدم که آقا وضع روحیش چطور است ؟ حافظه اش چطور است ؟ گفت : " هیچ حافظه اش هیچ . " بعد گفتم ، " من آقا ، آقا من . "

س - ولی بعنوان دو نفر که هر دو تا بتان مخالف حکومت شاه بودید آیا هیچگونه با هم جلسات سیاسی داشتید ؟

ج - خیلی ، گاهی مینشستیم صحبت میکردیم ایامی که هنوز روابطمان بهم نخورده بود صحبت میکردیم اعلامیه‌ها می‌نوشتیم می‌خواندیم می‌خواند . اصلاً برنامها را از رادیو همیشه گوش میداد حتی دستور داده بود که برایش tape بچسباندند .

س - بر .

ج - بله چون آن ساعتی که برنامه من پخش میشد خودش میرفت به حرم نماز ، دستور داده بود که برایش بچسباندند نوار که بشنود یعنی نوار بگیرند از آن که بشنود . صحبت میکردیم گاهی .

س - فعالیتها بتان را با هم تنظیم میکردید ؟

ج - تا اندازه‌ای ، نه تنظیم همکاری نداشتم گاهی می‌نشستیم یک صحبت هاشمی میکردیم که چه باید بشود چون اختلاف زیاد بود . خمینی کسی بود که میخواست دستور بدهد من یک آدمی بودم که اصلاً مخالف این حرفها بودم . غصود مصطفی بگوتستی به من گفت . گفت ، " من به حاج آقا پدرم گفتم که دکتر موسی کسی نیست که بشود کنترلش کرد ، تا آن مقداری که معتقد است انجام میدهد تا آن مقداری که معتقد نیست

دیگر محال است حرف گوش کند. " لذا همکاری ما با او این بود که من کمکش میکردم گاهی مشکلاتی برایش پیش میآمد گرفتاری برای دوستانش برای اطرافیانش خوب من کمکش میکردم. گاهی می نشستیم یک صحبتهاش میکردیم با هم ، خیلی کم نه زیاد .
س - نحوه فعالیتها بتا ن فرق داشت ؟

ج - بله ما خودمان مشغول بودیم من روزنامه ما در میکردم ، نطق یا معا صبه های مطبوعاتی میکردم یا کتاب مینوشتم. نه با هم وانگی من بغداد بودم اونجا نبود مخصوصا " آن سه چهار سال اخیر که املا" روابطی با او نداشتم .
س - بعد وقتی که رفت پاریس و شما رفتید نوفل لوشاتو دیدید آنجا چه نوع صحبتهاش بود؟

ج - آنوقت هم خیلی عادی بود ، آنوقت هم باز زیاد فرق نکرده بود . مثلا" صحبت این شد که اگر ، مثلا" یکی از حرفها ، صحبت این بود که شاه اگر بدام بیافتد گیرش بیاورند چه حکمی باید در باره او صادر کرد ؟ آخر شاه میدانید دوست سید آدم با هزار آدم کشته بود از نظر قضائی چه محکومیتی ؟ گفت ، " هیچی . " گفت ، " شاه را چه کار میشود کرد؟ خودش که آدم نکشته دستور داده ، آن کسانی که کشتند باید بکشند ."
س - خمینی میگفت ؟

ج - بله . خدا شاهد است . گفت ، " شاه را کاری نمیشود کرد مسیبه که محکومیت ندارد . مباشر .. " یعنی این جور صحبت میکرد . شاهی که مثلا" از نظر ما آدمکش و قتلان و جنایتکار بود میگفت ، " نه ، نمیشود کاریش کرد از نظر قضائی و قانونی و از نظر اسلامی . " بگذریم ! اینجور از کار درآمد . یعنی حرفهایش غیر از .. همان حرفهایش بود که میزد در نوفل لوشاتو که ما حکومت نمیکنیم ، نمیخواهیم حکومت بکنیم ، ما به خانه ها بر میگردیم ما سرتیپ ها و لشکری ها را اعدام نمیکنیم . این همین حرفهایش که میزد این عادت کرده بود به اینکه دروغ میگوید تا مردم را فریب دهد . حتی این هم برخلاف عقیده اش بود شاید .

س - این حرفها را توی پاریس زد با شما ؟

ج - بله این حرف در نوفل لوشاتو است . در نوفل لوشاتو در اتاق خانه اش این حرف را به من زد . گفت ، " شاه راهیج کاری نمیشود کرد . شاه را کاری نمیشود کرد از نظر قضائی از نظر اسلامی چون میاشکره نیست ، مباشر را باید مجازات کرد مسبب دستور داده . "

س - وقتی که رفت ایران شما رفتید آنجا هم دیدید او را ؟

ج - بله مفصل با او صحبت کردم راجع به خیلی از اعمال زشتی که کمیته ها میکنند ، راجع به روابط با عراق خیلی با او صحبت کردم .

س - آن مدتی که بعد از انقلاب رفتید ایران آن موقع ممدکاری بودید ؟

ج - نه دیگر . اورفت به ایران من در عراق بودم بعد از ۴ ماه من رفتم به تهران .

س - آنوقت در آن مدت که در تهران بودید ، تقریباً " یکسال بعد از انقلاب

ج - نه ، من در تهران که بودم ممدکاری نبودم نه ، بودم اما در تهران بودم . همین بودیم . کاندید شدیم برای ریاست جمهور نگذاشتند . برای مجلس نگذاشت خراب کرد انتخابات ما را .

س - کی کرد ؟

ج - خمینی . نگذاشت .

س - یعنی به شما گفت ؟

ج - بله ، بله . مثلاً " فرستاد تهدید به قتل کرد .

س - چرا ؟

ج - اطرافیان شما آمدند گفتند می کشیمت اگر حتی بروی تو مجلس .

س - چرا ؟

ج - خوب نمیخواستند ، میدانستند مخالفشان هستیم .

س - یعنی آنموقع مخالفت کرده بودید ؟

ج - بله ، همان مخالفت ها شی که در عراق داشتیم اینها در نظرشان مجسم بود میدانستند .

من یادم هست این در بیمارستان قلب خوابیده بود، بیمارستان رضائی قلب، من رفتم آنجا دیدنش. دم در اتاقش ایستاده بود مگر ترش حسن مانعی. حسن مانعی که خیلی نزدیکی است به او قریب‌حساب سه اوست. آن ایام من کاندید انتخابات مجلس بودم از اصفهان و وکیل هم شده بودم تقریباً " بعداً آنها بهم زدند پس - این دوباره بعد از ..

ج - بله، بله وزیر کشور بهم زد بدستور خمینی انتخابات، بهم زد انتخابات را اصلاً باطل کرد انتخابات مرا و خیلی خوشحالم الحمدلله برای اینکه .. مانعی گفت، "بله حضرتعالی هم در زمان شاه وکیل بودید هم در این زمان." تسلی که میگرفتند خمینی است و هم خیلی نزدیکی است با آقای خمینی گفت، "آشیخ حسن چرا این حرفها را میزنی، دکتر موسی ۲۵ سال پادشاه مبارزه کرده بعد گلوله خورده بعد وکیل طبیعی مردم، جدش را احترام میکنند خودش .." گفت، "بله، اما خدا شهادت این اگر قدرت دستش بیافتد اول سری را که میبرد سر آقای خمینی است." این دم در اتاق خمینی او خوابیده بود درده متری ما. که بعد من خندیدم به او گفتم حسن صناعی خدایانست را بیورد. همان ایام شیخ صادق خلغالی آمد خانه من گفت، من کار داشتم، " شما گذردت را اضافه کن برای اینکه این تندروها ممکن است شما را بکشند اگر به مجلس بروید."

س - یعنی آنجا شما چه جوری مخالفت خودتان را بلبان میگردید؟

ج - من برای اینکه خودم را اولاً چون سوابق مبارزه داشتیم، ما لازم نبود به خمینی خودمان را ببندیم ما بعنوان اینکه خمینی اطرافیانش به دستند بهشتی فاسد است اکبر رفتن فساد است، مهدوی فساد است. به خودش البته کاری نداشتیم ما تمام اطرافیان خودش را همین جور پشت سر هم مورد attack قرار میدادیم. مثلاً یادم میآید که من رفتم در انتخابات، آنجا که محل حوزه انتخاباتیها ام، داشتم نطق میکردم بیست هزار جمعیت بود، یکی پاشد گفت، " شما در زمان شاه وکیل بودید حالا چطور

میخواهید وکیل بشوید؟"

بله مثلاً "آنجا یکی باخندش بعد من همان بیست هزار جمعیت . گفتم آقا ما که زمان ششاه وکیل بودیم یک سال دو سال آنهم که هفت مخالفت با شاه میکردیم اما الان رئیس شورای انقلاب شما کسی است که هنوز حقوق بگیر زمان شاه است و آن بهشتی است که معاون خانم پارسا بوده در قضاوتی فرهنگی و هنوز حقوق زمان شاه زاده را رد میگیرد، بیست سال است خدمتگزار رژیم شاه بوده . خوب میدانید این حرفها خیلی سنگین بود برایشان دیگر . با اعمال زشتی که میکردند ، همینطور مخالفت این کارهای کمیته ها ، کارهای انقلابها کارهای .. خیلی مبارزه میکردیم حرف میزدیم .

س - چه مدت در ایران بودید؟

ج - یکسال .

س - یعنی فعالیت انتخاباتی که میکردید آنجا شما پندگی خودتان را اعلام کرده بودید با کسانی که مجبور بودید فعالیت کنید ..

ج - نه ، من رفتم برنده شدم . وزارت کشور باطل کرد انتخابات مجلس نما پندگی مرا .

س - دلیشان چه بود؟

ج - هیچی ، گفتند که انتخابات درست نیست .

س - شما بعد از اینکه این جریان اتفاق افتاد ترفند با خمینی صحبت بکنید؟

ج - ابتدا " ، اطلاع آمدم بیرون خیلی خوشحال بودم ، دیگر نمیخواستم من ایران بمانم .

س - دیگر بعد از آن نمائید؟

ج - من همیشه به این خانم میگفتم ، میگفتم دعا کن که انشاء الله ما موفق نشویم که برویم از ایران بیرون برای اینکه اگر موفق میشدم مسئولیت سنگین بود نمیخواستم بمانم چون میدانستم که ایران فایده ندارد . میدانستم باید یک جای دیگری پیدا کرد برای مبارزه و صحبت کردن . رفتم آنجا راجع به روابط با کشورهای عربی ، راجع به روابط با عراق با او صحبت کردم گفتم این روابطی که با عراق دارید ، قبل از اینکه بروم

صدام حسین را دیده بودم با او صحبت کرده بودم، او گفته بود که ما حاضریم با اینها روابط خوب داشته باشیم رفتن ما او صحبت کردم در همان ملاقات . گفتم این روابطی را که شما با عراق دارید خیلی به نتایج بدی خواهد کشید و من به شما قول میدهم که اگر گوش نکنید ما حاضریم که روابط خوبی با عراق داشته باشید .

س - این چه سالی بود؟

ج - همان بعد از انقلاب .

س - یعنی درست سال دقیق یا دتا ن هست؟

ج - چهار ماه بعد از انقلاب .

س - این هنوز جنگ ایران و عراق شروع نشده بود؟

ج - نه، بعد از یکسال و نیم دو سال شروع شد . بعد گفتم شما چرا با این کشورهایی همسایه خلیج دشمنی میکنی؟ آخر چرا به اینها اینقدر بد میگوئی . گفت ، " اینها آخر پایگاه ملی ندارند من چطور با اینها دست اینها را بفضا رم . اینها مردمان از اینها بیزارند . " گفتم حافظ اسد در سوریه و قذافی در لیبی پایگاه اساسی دارد شما دست آنها را میفشاری؟ سرش را انداخت پاشین رنگش شد سیاه مثل .. بله بعد با آقای شریعتمد ا صحبت کردم . یکروز داریوش قزوین را بر کارد آمد منزل ما گفت ، " آقای بیخود سعی نکن برای روابط عراق و ایران برای اینکه صحبت های شما را در کابینه در دولت مطرح کردیم مهندس بازرگان گفت که بایستی ما روابط خوب با عراق داشته باشیم حرفهای فلانی درست است و خمینی مرا طلبید فوراً " به هم رفتیم آنجا . گفت بله شنیدم بازرگان میگوید که بایستی با عراق روابط خوب داشته باشیم . به بازرگان بگو اگر دست صدام حسین را بفضاری من دست را قطع میکنم ."

س - آقای خمینی به شما گفت که به بازرگان بگوئید؟

ج - نه ، به داریوش فروهر بله .

س - شما با بازرگان ..

ج - نه من بازرگان راندیدم، شما " ندیدم . دیدمش من بازرگان رادربیمارستان قلب که آمده بود دیدن آقای خمینی دیدم که البته آنروز هم با او یک نزاع مفعلی ، که با او یک گفتگوی خیلی مفعلی داشتیم آن ایام . گفتگوی سیاسی کردیم خیلی بتندی کشید در آن جلسه اما در این موضوع من ندیده بودمش نه .

س - بعد بعد از اینکه برگشتید به عراق و در آنجا ساکن شدید ..

ج - کی دیگر؟ بنده که آمدم به آمریکا .

س - بعد از ایران مستقیم آمدید به آمریکا ؟

ج - بلد آمدم به آمریکا دیگر چون من آنوقت رئیس مجلس بودم انتخاب شده بودم اینجا قبل از اینکه بروم به ایران منتها در این بین البته چهار سفر رفتم به عراق بدعوت وزارت اوقاف عراق . در این چهار سفر در یکبار چهار رده سخنرانی ، در یکبار پنجاه سخنرانی در یکبار سی سخنرانی در یکبار هشت سخنرانی رادیوئی تلویزیونی بر علیه رژیم خمینی از رادیو بغداد می کردم .

س - هیچ contact ای دولت خمینی سعی کرده است با شما اینجا برقرار کند ؟

ج - نه ، هیچ . contact ای ندارد برای اینکه ما همه را میشناسیم ، با آنها من یک اختلافات ، یعنی اینها همه را من خدمت کردم و حق گردنشان دارم یعنی با آنها روابط آشنائی است یعنی میشناسند مرا . مادر پاریس که بودیم شیخ مادیق خلخالی همین جلد نوفل لوشاتو که من میرفتم میگفت ، " ترا بخدا مرا ببر پاریس من اینجا خسته شدم یک غذای گرم به من بده . " چون آنجا گوشت و اینها نمیخوردند ما میآوردیمش با خود ما ن پاریس ، یک رستوران مسلمان بود غذا میخورد بعد میآمد اتاق من میخواستید ، روی تخت هم نمی ترکید با اینکه اتاق من تخت داشت یعنی برایش یک تخت اغافه میزدند توهتل ، پرنسس دوگال بودم یک چاشنی ، نمیخواستید ، روی ماکت میخواستید میگفت برای اینکه رفقای من در زندان هستند و من چطور روی تخت بخوابم . اینها را من میشناسم یعنی ما من اینجوری بودند روی ماکت میخواستید در اتاق من . با اینها آشنا هستم

میدانند که سینتم فکری قابل التحام نیست، دو جور فکر میکنیم اصلاً."

س - شما آنوقمی که خلغالی را توپاریس میدیدید از نظر فکری با او مخالف بودید؟

ج - آنوقت اینها هیچکدام عملاً ن ظاهر نشده بود. یعنی اینها را ما میشناختیم و هیچ فکرنمیکردیم اینها قدرت بدست بگیرند و اصلاً" فکرنمیکردیم این حکومت قدرت بدست بگیرد فکرنمیکردیم اینها سرکار بیایند. یک عده ای بودیم که مبارزه میکردیم شاه ساقط بشود بعد مملکت دموکراسی بشود هر کسی بالاخره در رژیم دموکراسی اگر مملکت انتخابش کرد یک حقی داشته باشد. اصلاً" این حرفها نبود. بعد بود که اینها آمدند قدرت را بدست گرفتند و قدرت را از مردم دزدیدند و مشغول این اعمال زشت شدند. بکروز آمد منزل ما شیخ صادق خلغالی این خانم میخواست بیرونش کند. در تهران بودیم رفته بودیم بیمارستان قلب گفتند نه ما میآیم آنجا شیخ صادق و حسین خمینی و شمشیر فضل الله محلاتی یعنی با اینها ما روابط اینجوری داشتیم. آمدند گفتیم بیا بشید. آمدیم خانه از ایشان پرسیدم چه نهاداریم؟ خوب یادم هست گفت، " با قلا پلو. کی آمده اینجا؟ " گفتم شیخ صادق خلغالی یک چند نفر هستند و با ما دارند و برای نهار... گفت، " این شیخ پدرسوخته جلاد را بیرون کن من نهار به این نمیدهم این آدمکش چیست آوردی؟ بیرونش کن."

س - آن موقع شروع کرده بود آدم کشتن؟

ج - بله بعد از اینهم بود. بیرونش کن اصلاً". رفتم گفتم شیخ پدرسوخته با شوبیرو بیرون برای اینکه خانم ما میگوید به تونها راضی نیست بدهد و تو جلاد آدمکش هستی و گفته اگر تو اینجا بمانی میخواهد از خانه برود بیرون. گفت، " نه خوب بگذار ما بکشیمش بعد میبریم جنازه اش را بیرون". آمدم گفتم این پدرسوخته میکشد نهار به این بده زهر مار بکند. که علنی این جور بودند با اینها. ما با اینها روابط خیلی دوستانه و صمیمی، اینکه معظنی پرسش مثلاً" هر شب تا صبح بنشینیم جلسه داشته باشیم صحبت بکنیم در نجف یا در بغداد قبل از آن سه چهار سالی که روابطم با خمینی تیره و تار

بشود. با معطفی ما واقعا " دوست بودیم . و او با پدرش خیلی اختلاف داشت در خیلی از کارها و عده‌ای معتقد هستند که معطفی را احمد کشت .

س - پسر خمینی ؟

ج - بله ، بله ، این یک قضیه‌ای است که من در این کتاب باخبرم هم نوشتم . یکی از اسرار است . برای اینکه معطفی خمینی در سالهای اخیری که خمینی در نجف بود معتقد بود که پدرش نباید در سیاست زیاد مداخله بکند ، معطفی ، معتقد بود پدرش به یک مرحله‌ای از مرجعیت رسیده و ستنش شده ۷۰ ، ۷۵ و در نجف است و آقا ست و وجوهات برایش می‌آید خوب است دیگر بهمین قناعت بکند . بکده‌ای بودند از بچه‌ها داغ و تند بچه منتظری و امثال منتظری واحد . اینها آمده بودند نجف و اینها را آقا معطفی کنترل میکرد میگفت اینها حق ندارند با پدرم تماس بگیرند . هیچکس از اینها حق ندارد پدرم را تنها ببیند ، هر کاری دارند بیا بیند من بگویند حتی احمد برادرش را منع کرده بود از اینکه در باره اینها با خمینی صحبت بکند . مثلاً " نطق های خمینی ، گاهی نطق میکرد سالی یکبار ردوبار بر سر علیه رژیم شاه و اینها که تویش کلمات تند بود راجع به اشرف راجع به شمس راجع به برادرها که اینها دزدند اینها هروشین قاچاق میکنند ، شاه دزد است . تمام اینها را میزد معطفی قبل از اینکه منتشر بشود . میگفت ، " یک مرجع نباید این کلمات زشت و چاروادری را از خودش . با بد لغت و زبان مرجع زبان یک زبان منزهی باشد و یکی کنترل کرده بود حتی پسر منتظری را که آمده بود نجف نمیگذاشت برود خمینی را ببیند تا جایی که مگرتر خمینی که یک پیرمرد ۷۰ ساله‌ای بوده که ۳۰ سال با خمینی بود یکبار پسر منتظری را بدون اجازه معطفی راه داد برود خمینی را ببیند همین محمده که بعد به درگ رفت کشته شد این سکرتر را که اسمش شیخ عبد علی اصفهانی بود و هنوز زنده است از نجف بیرون کرد آقا معطفی . گفت ، " نه ، اصلاً بروید نمایند اینجا . " بیرونش کرد . یکی از افرادی که آن اباها ز مورد غضب آقا معطفی قرار گرفته بود محمود دعائی بود . این محمود دعائی کسی که الان نماینده است و رئیس اطلاعات .. معطفی این را گذاشت که رئیس برنا من نهضت روحانیت خمینی بشود در راه دیوانه‌سی بغداد و راه دیوانه‌ست روحانیت را اداره می‌کرد و

حرفهای خمینی را میخواند. در آن ایام یک مردی بنام ژنرال پنا هیا ن که وزیر جنگ پیشه‌وری بود در زمانی که پیشه‌وری آذربایجان را اشغال کرده بود بعداً پنا هیا ننده به روسیه بودند و از آنسوی روسها بود این آمد به پنا هیا نده شد. اینهم تشکیلاتی داشت خبریه معظنی رسید که محموددعاشی با این محمود پنا هیا ن آژان شوروی و کمونیست همکاری میکند. لذا محموددعاشی را بیرون کرد از نهضت روحانیت رادیو و از خانه پدر طردش کرد. معلوم شد که این محموددعاشی کمونیست است این نوکر.. آخر این معنا ندا رد که یک آدمی نهضت روحانیت را اداره کند ما برویم جزه با ندم محمود پنا هیا ن کمونیست و چپی باشد دیگر. آنهم چپی که معروف بود که جاسوس شوروی است. این محمود پنا هیا ن را هم بعد بیرونش کردند از زندان اما تا آن ایامی که بود این محموددعاشی با او همکاری میکرد. این شد که معظنی این را بیرون کرد. البته بعداً این آمد به معظنی هی تقاضای ملاقات میکرد و خانه خمینی هم که راهش نمیدادند محمود را. تب آخری که معظنی مرد این آخرین کسی بود که میروید به منزل معظنی و برای او طلوعا میبرد.

س - محموددعاشی .

ج - محموددعاشی . معظنی آنشب شام نمیخورد فقط حلوا ی محموددعاشی را میخورد. بعد میبینند سو رختخوابش مرده که صفر اکلنت آقا معظنی اولی که دیده بود آقا معظنی مرده زده بود که آقا را محموددعاشی چیز خور کرد. خانم معظنی مادر حسین هم بوسیله حسین میفرستد بپهلوی خمینی میگوید من بقیه دارم که محموددعاشی شوهرم را کشته بگذارید که جسد معظنی را کالبدشکافی بکنند ببینند که ... خمینی میگوید، "اولاً این کار حرام است در اسلام . دوم اینکه تازه ما بفهمیم چکار میتوانیم بکنیم؟ کی میتواند ثابت کند که حالا محمود این کار را کرده؟" احمد هم در این کار مداخله میکند و با حسین دعوا میکند که "این حرفها چیست؟ آبروی ما بیشتر میروید چه فایده دارد داداش کسه زنده نمیشود با این کارها." و بهر حال نمیگذارند جنازه را کالبدشکافی بکنند و قضیه لو ت میشود. بعد از مرگ معظنی بچه ها دوباره آمدند دور خمینی را گرفتند و خمینی را وادار به

مبارزه کردند، اعلامیه‌های تند. احمدیه‌ها کاره شد لذا علت اینکه حسین خمینی الان با احمدی‌هاست و با جدش بداست و روابطشان بداست اینست که حسین و مادر حسین معتقدند که احمد خیردراشته از مرگ مصطفی با بعد از اینکه فهمیده‌نگذاشته موضوع منتشر بشود قضیه را لوٹ کرده برای اینکه کسی که استفاده برده از مرگ مصطفی احمدی بود که افراد بچه‌ها را دوباره وارد دستگاه پدر کرد و پدر را دوباره حرکت داد و کار را به اینجا رساند و لذا همیشه حسین میگوید، میگوید، "آرزوی من اینست که راه عراق باز بشود بروم عراق و بظلم که چنانچه با ما هم راه‌بریا و روند کالبدشکافی کنند که بفهمیم چه کسی کشته‌ا‌ورا."

س - الان حسین در ایران است.

ج - در ایران است و فدبا جدش است. با جدش روابطش خوب نیست و با احمد هم روابطش خوب نیست. برای همین که اینها عقیده‌شان اینست که پدر را احمد کشته. "علا" چیزها نواذگی است.

س - دوتا برادر بودند مگر؟

ج - دوتا، احمد کوچک‌تر بود. اینهم قضا باشی است که از جاش نشنیدی؟

س - خیر، خیلی عجیب است. خیلی جالب است.

ج - بله بعد از مرگ مصطفی بود که دوباره خمینی آمد روی کار.

س - شما احمد را شناس می‌شناسید؟

ج - احمد نه، آنوقت که ما بودیم یک بچه مدرسه‌ای بود بعد آمد به آنجا خیلی بی‌ارزش کسی نبود.

هنوز هم بی‌ارزش است.

س - در زمانی که شما و خمینی هر دو در عراق بودید علمای که در آن موقع در عراق بودند در بغداد و

در نجف بله. این علمای رابطه‌شان چطور بود؟

ج - خیلی بد. "اولا" خمینی که آمد اول آقای حکیم مرجع تقلید بود که او با آقای خمینی

خیلی بدبود برای اینکه او شاه همگاری میکرد و پسرهایش جواسیس شاه بودند و همین باعث حکیم که الان سختگوی شورای انقلاب عراق است این خودش اصلاً جاسوس با واک شاه بود پول میگرفتند و اینها اصلاً خمینی را اهانته میکردند حتی سومجلس به او احترام نمیکردند اهانتهش میکردند. افراد حزب دعوه که الان اینها گل سرسبد خمینی هستند اینها همه با ایران مربوط بودند، اینها همه برعکس خمینی قیام میکردند و تنجف، فدش بودند. پس اولاً اینها بدبودند با خمینی برای اینکه دستگاه شاه بودند. بعد حکیم مرد. آقای خوشی هم با خمینی بدبود برای اینکه رقابت داشتند و با اعمال خمینی هم بدبود اصلاً آقای خوشی به اطرافیان خمینی شهریه نمیداد میگفت اینها اشرارند. به این سی چهل نفری که خوشان را جا هدین مینامیدند، همین بچه‌هایی که بعد از مرگ مطقی حکومت بر خمینی راقبضه کردند آمدند و خمینی را در قبضه گرفتند این بچه‌ها. به اینها اصلاً حقوق ماهانه نمیداد با اینکه آقای خوشی به تمام درنجف حقوق ماهانه میداد به اینها نمیداد میگفت اینها اشرارند و من نمیتوانم از حقوق شرعی و حقوق سهم امام به اینها پول بدهم. س - مرجع تقلید در آن موقع خوشی بود.

ج - خوشی بود، خمینی هم یک مقداری. پس خوشی هم بدبود با خمینی. اما خوب خمینی بود در نجف او هم خوب یک تشکیلاتی داشت پس مراجع نجف با او بدبودند. قم هم که با او خوب نبودند. آقای شریعتمداری که با او خوب نبود، آقای گلپایگانی و آقای نجفی با او خوب نبودند. البته بعد از آقای شریعتمدار که به این روز سیاه انداخت. آن دونفر هم دیگر تسلیم شدند از باب تقیبه و اینها دارند همگاری میکنند با او. والا اصلاً مراجع روحانی با او خوب نیستند هیچکدامشان با او خوب نیستند.

س - اگر مراجع روحانی با او خوب نبودند مثلاً آقای روحانی موافق آیت الله خمینی نبود هیچگونه صحبتی کرد؟ هیچگونه مطلبی نوشت؟

ج - کی؟

س - آیت الله خوشی.

ج - آیت الله خوشی چیزی بر علیه او ننوشت اما عملاً با او خوب نبودند، تا پیوسته

نمیگردکارهایش را. الان آقای قمی چقدر دارد مینویسد بر علیه او. آقای طباطبائی قمی در مشهد که دارد مینویسد. بیش از این چکار میکنند. با آقای شریعتمدار که در اسرار مخالفت به این روز نشست.

س- آقای خمینی واحتمالا" دیگر مراجع تقلید بودجه شان را از کجا بدست میآورند؟
 ج- سهم امام. شما میدانید که آخر شیعه معتقد است که یک پنجم دخل نسبت دخول مافی یک پنجم سهم امام و سهم سادات است که نفش را با یاد بدهند به سادات یعنی اولاد پیغمبر که فقیرند نفش را هم بدهند به نمایندگان امام زمان که این امام زمان هم غائب است. نماینده امام زمان کی هستند؟ همین ها هستند دیگر، خوب پول را میدهند دست اینها دیگر. این یک مالیات مذهبی است بعبارتی که بتواند غرب بفهمد با دیدگوئیم شیعه یک مالیات مذهبی در میآورد از عوایدش که این مالیات مذهبی یک پنجم عواید خالص است و این بدست روحانیون درجه یک با بدهد، بدست آیت الله ها با بدهد. این جور

س- یعنی آیت الله خمینی از دولت عراق پول نمیگرفت؟

ج- نه نمیگرفت. خوب اطرافیانش شاید میگرفتند اما خودش شفا" نه، مثل پاپ، پاپ از کجا بودجه اش اداره میشود؟ همین اوقاف، موقوفات کلیسا، تبرعات. تبرعات مذهبی اسمش است چون این برای غرب سهم امام و اینها نمیفهمند. تبرعات مذهبی اسم فرق میکند. الان مگر پاپ بودجه اش کم است؟ ثروت واتیکان امروزه میلیاردها دلار ثروت پاپ است، ۵ میلیارد. این از کجا جمع شده تبرعات است مردم میدهند دیگر، پول میفرستند برای واتیکان تبرعات مذهبی است. اینجا بعنوان موقوفه است یا بعنوان tax است، تبرعه مذهبی است. املا" تبرعه مذهبی است اسمش اینست.

س- آنوقت این آقایان که مثلاً

ج- جدمشغول خوب که بودجه اش بودجه دولت بود تبرعات است. جدش ما مرحوم حاج زین العابدین مازندران بودجه روحانیت داشت دیگر، از رجال مشروطه هم است

میلیونها پول ، هزاران پول . مثلا " از هند ایشان در هند خیلی .. تبرعات مذهبی بود میدهند دست اودیکر . میخواهند مردم پول بفرستند به فقرا خودشان که نمی شناسند یکی یکی ، میگویند میهیم دست این ، این به فقرا میرساند و اینها غالبا " هم میرساندند ، میدانید؟ نود در صد پولها میرفت به فقرا میرسید . لذا اینها غالبا " میمیرند فقیر و جد من که بودجه اش بودجه دولت بود وقتی مرد باز ربع میلیون دینار مقروض بود که البته بعد داده شد قرضش . اینها میدهند پولها را چون اگر دهند به آنها نمیرسد . یا مردم از اینها میروند میگیرند . اطرافی ها دارند ، فقرا دارند میدهند دیگر ، ریاست است دیگر .

س - بله ، آخرین مدتی این مسئله بود که امکان دارد که خمینی از این نور آنور ..

ج - نه ، شما " که از عراق نمیگرفت اما اطرافیانش میگرفتند کمک میکردند . حالا یک پولهای محرمانه ، سیاستهای خارجی در اختیار بعد خمینی با احد گذاشتند برای انقلاب اینها را ممکن است ما نمیدانیم .

س - این طلبه های برجسته دوروبر خمینی چه کسانی بودند؟

ج - هیچکس ، یک آدم حسابی دور این آدم نبود . تمام اشرار دورش بودند بسک آدم حسابی حاضر نبود با خمینی همکاری بکند .

س - هیچکدام از آن اسما یا دتا ن هست ؟

ج - هیچ ، کسی نبود آدم حسابی نداشت . البته بودند یک سه چهار نفری مثل آن آمد عباس یزدی یا مثلا " همین شیخ رضوانی ، اما اینها هم باز چیزهایی نبودند ، بودند یک عده ای توجف که اینها جز ، چیزهای استفشاءش بودند یعنی چیزهای علمی نه جز ، کارهای سیاسی اش . خوب ، میرفتند آنجا می نشستند یک چند نفری بودند دوسه تا بیش بادم هست . اما نه اکثرا " اینهایی که دورش بودند همین بچه مچه ها بودند که اینها هم بعد از مرگ آقا مطلقا آمدند و اینجور ..

س - پس تا آن زمان که آقا مطلقا بود کسان برجسته تری دورش بودند یا آن زمان هم کسی ..

ج - نه ، برجسته هیچوقت نبود . برجسته همان افرادی بودند ، هفت هشت نفری بودند از طلبه‌های فاضل نجف می‌آمدند راجع به کارهای فقهی ، مسائل فقهی صحبت میکردند . کارهای سیاسی همیشه بچه‌ها دورش بودند و این بچه‌ها هم بعد از مرگ مصطفی کنترل رابطه دست گرفتند . قبل از مرگ مصطفی مصطفی همه‌کاره بود و مصطفی نمی‌گذاشت پدرش وارد کارهای حاد سیاسی بشود چون معتقد بود پدرش به مرجعیت رسیده و مرجعیت همین کاتبش است . بماند تونجف ساکت و آرام . مرجعیت بکند پول برایش می‌آید پول بدهد مثل باقی مراجع ، وارد کشمکش سیاسی زیاد نشود .

س - زمانی که خمینی در عراق بود هیچ سعی شد که از طرف دولت شاه ، یعنی تا آنجائی که شما اطلاع دارید ، سعی شد که این رابطه خودشان جلب کنند ، نرم بکنند با او صحبت بکنند ؟ هیچ اطلاع دست اولی دارید ؟

ج - نه . میدانم که دولت شاه دوسه بار طلبه‌هایش از دولت عراق که تسلیمش کنند که قبول نکردند . بعد از ملح الجزایر میگفتند این را بیرونش کنید بیاید پهلوی ما ، تسلیمش کنید ما . قبول نکرد دولت عراق .

س - ولی هیچ رابطه مستقیمی با خودش نبود ؟

ج - نه ، من خبر ندارم نه که بفرستند از او بخواهند که همکاری بکند ؟ نه .

روایت‌کننده : آقای دکتر موسی موسوی افغانی

تاریخ مباحثه : ۱۷ ژوئن ۱۹۸۵

محل مباحثه : سانتا مانیکا - کالیفرنیا

مباحثه کننده : شهلا حائری

نوار شماره : ۲

خطرات دکتر موسی موسوی روز ۱۷ ژوئن ۱۹۸۵ در سانتا مانیکا - کالیفرنیا ، قسمت دوم
مباحثه کننده شهلا حائری .

س - آقای دکتر موسی من میخوام از شما خواهش کنم که راجع به سیستم مدرسه‌ای که شما
در عراق در آن موقع تحصیل میکردید توضیح بدهید؟ چه مراحلی را طی کردید؟ و چه
کورسهایی را انتخاب کردید؟

ج - سیستم مدرسه نجف آنوقت ، که همین الان هم داخراست در مدارس روحانی این است
که فرق دارد با این سیستم هائی که در مراحل ، چه از نظر مراحل ابتدائی چه از نظر
مراحل ثانوی چه از مراحل دانشگاهی فرق میکند با این سیستم مدرنی که امروزه
است . مدارس دینی نجف از روس را که اقتحاج میکردند عبارت بود از ادبیات فارسی ،
ادبیات عربی ، نحو ، صرف ، منطق یک مقداری فلسفه . این در مراحل اولی بود که
میشد به آن گفت مثلاً "در مدارس ابتدائی و متوسطه اگر بخواهیم مقارنه بکنیم ، بعد
میرفت به مرحله دوم که مرحله فقه بود اصول بود تفسیر بود علم رجال بود که
حدیث به آن میگویند و بعد میرفت به مرحله سوم که مرحله دانشگاهی بود که به آن می -
گفتند درس خارج که همین جور درسهائی است که استاد بدون اینکه کتاب معینی را
تدریس بکند و چه بسا شایهت دارد به *recherche scientifique* ای که امروز در

دانشگاههای دنیا هست. با این میزگرد مباحثه که استاد مینشیند و موضوع درس مشخص است چه، فرض کنید یا فقه است یا اصول است یا فلسفه است یا تفسیر است لکن کتاب مشخصی را تدریس نمیکنند. نظامی نیست درس بلکه او ازدهها یا عدها کتاب یک موضوعی را خودش انتخاب میکند و به شاگردها تدریس میکند مثل شبیه کنفرانس فرض کنید اسمش را بگذارید کنفرانس هر روزه و خود شاگردها دیگر موظفند که اولاً آن درس را بعد بروند خانه بنویسند و بروند. معاً درش را پیدا کنند و بعد در اطراف آن بحث هم اظهار نظر کنند. مجموع این مراحل در حدود ۱۵ سال طول میکشد از مرحله ابتدائی ثانوی و آن مرحله ثالث که مرحله درس خارج بود که اصطلاحش هم اینست از نظر مدارس مذهبی این جور است آن میگویند. میگویند اینکه به آن میگویند مقدمات که خودش چهار پنج سال است بعد به آن میگویند سطوح، سطح که آن خودش باز پنج شش سال است. بعد هم میگویند که خارج که آنهم خودش پنج شش سال است. یعنی ۱۵ سال مجموعاً "شاید طول بکشد. مقدمات که همان مقدمات ورودیه سطح است. غرضشان از سطوح درس - دادن کتابهای منهجی است یعنی کتاب فقه، کتاب اصول، کتاب فلسفه، کتاب تفسیر خود کتاب را بازمیکنند درس میدهند یعنی مصدرهت در درس. این مرحله دوم است. البته مرحله اول که مقدمات آن چهار پنج ساله، پنج شش ساله که مقدمه نحو است و صرف و منطق و حساب و ریاضیات حتی من یادم میآید تحلیل اوقلیدوس را هم تدریس میکردند. البته درسهای خیلی فشرده است و در همین ۱۵ سال است که حقیقت انسان میتواند خودش را مهیا بکند برای اینکه وارد یک مرحله بسیار عالی بشود از اختصاصات علوم اسلامی. بعد آن سطح که آن تمام میشود که همان خواندن کتاب و شرح و تفسیر کتاب است و وارد مرحله خارج میشود که عرض کردم آن مثل کنفرانس است که استاد میآید درس میدهد بدون اینکه کتابی در دستش باشد و مواضع و مطالب خودش را از کتابهای مختلف جمع میکند و شاگرد باید آن درسها را بنویسد و برود مصادر را پیدا بکند. وقتی میرسد شاگرد به مرحله ای که میتواند خودش آراشی داشته باشد در فقه و

در اصول اسلامی، در احکام اسلامی، در شریعت اسلامی این را به آن میگویند مرحله اجتهاد. اجتهاد یعنی دکترین. دکتر از نظر معنای فرانسویش هم دکتر یعنی رأی. دکتر یعنی رأی. آیزنهاور یعنی رأی آیزنهاور که معروف بود دکترین آیزنهاور. مجتهد یعنی کسی که خودش رأی داشته باشد، میرسد به مرحله رأی که به آن میگویند با مطلق فقهی هم به آن میگویند استنباط. استنباط یعنی چه؟ یعنی میتواند که آراء خودش را از لایبلی مواضع استنباط بکند و این در تمام علوم است یعنی چیزی نیست که فقط در علوم اسلامی باشد همین الان مجتهدین هستند در طب اجتهاد میکند خودش میآید کتابها را میخواند میگوید بنظر من این مرض منشاءش اینست، اختلاف پیدا میکند میآید در فیزیک در شیمی در تمام صنایع هست اینهاست که میبینید اختراع میکنند. اختراع چیست؟ اختراع اینست که میآید اجتهاد میکند میگوید اینکارا اگر با این کار بشود اینجوری در میآید. اینها همین اختراعات، اختراعات اجتهاد است. منتها در علوم طبیعی اجتهاد جنبه عملی دارد یعنی وقتی آدم میآید اجتهادی میکند نتیجه اش این میشود که هوا بیما میسازد یا موثک میسازد یا بمب اتم میسازد اما در علوم اسلامی وقتی میآید اختراع میکند نه رأی میدهد فقط حالا یکی میآید بد اجتهاد میکند مثل خمینی ملعون اجتهاد میکند ولایت فقیه را و مملکت را بد بخت میکند یکی میآید نه اجتهاد میکنند میگوید ولایت فقیه اعلا" دروغ است و همین اختلاف بین خمینی و بین تمام فقها و بسا مجتهدین همین است که خمینی میگوید من عقیده ام اینست ولایت فقیه هست در دین اسلام و در مذهب شیعه و تمام فقهای اسلامی میگویند نه تواجتهاد بیخود است و همین چیزی اعلا" وجود ندارد. خوب این مراحل را من در نجف تمام کردم بعد اجازه اجتهاد را هم گرفتم و بعد آدم به ایران دیگر. البته ایران بود که به من equivalent داد روی آن اجتهادی که داشتم که آنرا بعنوان دکترای در حقوق اسلامی شناخت. در آن ایام دانشگاه تهران هنوز کامل نبود برای اینکه بسیاری از دستترهای دکترای آن نبود و آن ایامی که ما در تهران بودیم در سال ۵۵ تا ۶۰، ۶۴

از آن آمده‌اند نبودند عالی‌خانی اینها نبودند اعلا" مثل اینکه رئیس دانشگاه آنوقت دکترینها را دبود، کی بود؟ درست هم یادم نیست، من آنچه را خیلی شبیه تحمیلات علمی نجف میدیدم در پاریس میدیدم. پاریس خیلی تحمیلاتش مخصوصاً " در همان (؟) که گاهی ما میرفتیم آنجا درس آقای کربین خدا رحمتش کن... با کالژ دو فرانس که ما سینسون گاهی می‌آمد آنجا اینها خیلی شبیه همان به آن می‌گویند "درسه‌ای آزاد" کد عربی هم به آن می‌گویند "حلقه‌ات حر" خیلی شبیه همان درسه‌ای نجف است. البته در مشهد اینجور اجتماعات یاد درسا همیشه با درسا درس. در هر مدرسه‌ای یک مدرسی داشت که سالن کنفرانس به آن می‌گویند آنجا جمع میشدند و استاد می‌آمد آن بالا میرفت مینشست و درس میداد این خیلی شبیه همین یعنی در خاطره من مجسم میکرد وضع تحمیلی در نجف را مخصوصاً " اینکه آنجا در مراحل عالی دیگر سال و اینها مطرح نبود. میدیدیم که یکی ده سال بیست سال سی سال میماند برای اینکه اختتامش را تکمیل بکنند و همین معنا هم در اروپا در فرانسه مخصوصاً " هست که recherche scientifique هست که می‌آید میماند سی سال چهل سال پنجاه سال میماند که مثلاً" زبان آراسی را بخواهد تکمیل بکند، یا بخواهد زبان گریسک را تکمیل بکند یا بخواهد فلسفه ملا صدرا را تکمیل بکند. این تقریباً " یک همچین شا هتسی است بین ..

س - شما فرمودید در آن قسمت مرحله سوم که " خارج " به آن میگفتید استاد می‌آمد نظریات و مطالبی را از بین کتابهای دیگر انتخاب کرده بود بیا می‌کرد. آیا اساتید نظریات بخصوصی را ...

ج - بله، بله. مثلاً آنجا هر استادی یک مدرسه‌ای خودش داشت.

س - آیا این اساتید با هم فرقی هداشتند از نظر .. یعنی تعابیری که میکردند از فقه؟

ج - تعابیریکی است! اطلاعات که عوض نمیشود. اما از نظر آرا خیلی فرق داشتند

مثلاً" مدرسه مرحوم، البته ما که به آنها نرسیدیم آنها خیلی پیش از ما بودند ما بچه بودیم وقتی آنها فوت کردند، مثلاً" مدرسه مرحوم آ میرزا حسین ناسینی در اصول خودش با مدرسه

آفاضلیا' عراقسی فرق میگرد. با آ شیخ محمد حسین اصفهانی خوب مدرسه اش فرق میگرد با جدا آسید ابوالحسن مثلا" خودش در فقهه یک مدرسه مخصوصی داشت لذا معروف به فقا هت بود که فرق میگرد با دیگران .

س - یعنی همین از نظر عقیدتی اینها با هم فرق داشتند؟

ج - نه عقیده نه ، از نظر ، عقیده که یک عقیده بود ، مدرسه اصولی و فقهی که بعضی ها عقیده داشتند که مثلا" احکام فقهی را باید روی این کیفیت اصولی . آخر میدانید چون استنباط فقه روی مدارک اصولی است ، این مفعول است حالا بحثش در این مدارس اینها با همدیگر فرق میکردند و هر کدام یک اصطلاحات مخصوصی داشتند هر کدام یک تعبیر مخصوص داشتند ، هر کدام یک چیز جدیدی شاید اختراع میکردند یعنی به آن میرسیدند در همان مراحل فکری خودشان . شما برای اینکه ببینید استنباط احکام اسلامی که به آن میگویند اجتهاد این یک مقدار بیش روی موازین عقلی است که موازین عقلی است که اسمش را اصول گذاشتند اصول الفقه یعنی باید با موازین عقلی سنجش بکنند و استنباط احکام را بکنند . در این قضا یای اصولی ما میدیدیم که ، اصول فقه به آن میگویند ، اینجا خیلی مدارس با همدیگر اختلاف پیدا میکرد یعنی هر کدام یک مدرسه ای داشتند مثلا" مدرسه مرحوم آخوند خراسانی خودش یک مدرسه ای بود برای خودش . بعد از همین مدارس است که منشعب میشود اخباری ها پیدا شدند ، شیخی ها پیدا شدند . اخباری ها معتقدند که اصلا" اصول لازم نیست یعنی دلائل عقلی لازم نیست در فقه بکار برود فقط همان احکام را میبینیم . شیخی ها پیدا شدند که حرفهای دیگر میزنند . پس بهر حال هر کدام از اینها دارای یک مدرسه مخصوصی بودند یا ناماینده یک مدرسه مخصوصی بودند برای کیفیت رسیدن به معانی احادیث و اخبار فقهی .

س - آنوقت رابطه این اساتیدی که هر کدامشان یک مدرسه مخصوصی داشتند چه بود؟ آیا

رابطه علمی بود؟ رابطه دوستی بود؟

ج - نه اینها همه با هم بودند توی یک مدرسه . چرا رابطه دوستی داشتند دیگر ، چیزی نبود که با هم ..

س - آن اختلافی که ممکن است علما ..

ج - نخیر ، نخیر ، همچین اختلافی نبود . اختلاف فکری آنجوری نبود فقط در کیفیت تدریس بود . همین اختلافی که الان در دانشگاهها ممکن است پیدا بشود بین علمسا ، یکی میگوید این سیستم را من میخواهم یکی میگوید آن سیستم را من میخواهم .

س - شاید این را قبلاً " گفتید من خاطر منمآید . برای اولین بار چه سالی شما به ایران تشریف آوردید؟

ج - ۵۲ .

س - ۱۹۵۲ . بعد در چه فواعتلی به ایران میآمدید؟ قبل از اینکه ایران را بعنوان کشور محل اقامت تا ن انتخاب کنید؟

ج - ما همیشه چون عراق گرم بود ما همیشه از پانزده شانزده سالگی هر سال میآمدیم به ایران تا بستانها میآمدیم ایران غالباً .

س - یعنی پس قبل از ۵۲ هم به ایران آمدید .

ج - هر سال تا بستان ما میآمدیم ایران .

س - ولی ۵۲ ایران را بعنوان کشور محل اقامت تا ن انتخاب کردید .

ج - بله دیگر آمدیم بله ، بله .

س - باز میگویم ممکن است این سؤال تکراری باشد ولی وقتی که به ایران آمدید

یعنی موقعی که کاملاً " آمدید به ایران ، بخاطر تحصیل آمدید؟ چرا ایران را بعنوان محل اقامت خود تا ن انتخاب کردید؟

ج - نه دیگر ، تمام شده بود تحصیلاتمان در عراق . آمدیم برای اینکه ایران را خوب مملکتی بود که هم از نظر هوا عراق گرم بود هم از نظر ما جای طبیعی ما ن ایران بوده دیگر باید میآمدیم به ایران . درست است در نجف متولد شده بودیم اما کشور طبیعی ، از نظر ما کشور طبیعی ایران بود و آمدیم به ایران .

س - کشور طبیعی یعنی منظورتان

ج - کشور خودمان بوددیگر . بالاخره انسان که در عراق که بود ایران کشور ما بوددیگر از نظرواقعی وناسیونالیته . درست است من حالا ناسیونالیته عراقی هم دارم اما بالاخره انسان احساس میکرد که کشور طبیعی اش ایران است .

س - شافرمودیکه در سال ۱۹۵۳ به ایران آمدید ولی مثل اینکه در معاهده قبلی گفتید اولین ملاقاتتان با شاه ۱۹۵۱ بود .

ج - بله ، ما آنوقت در ایران بودیم بمنوان آمده بودیم تابستان . تابستان بودیم آمدیم آنوقت زمان معدق بود .

س - بله ، میخواستم بهرسم که وقتی که در زمان معدق

ج - نه بودم . من میآمدم ما همیشه میآمدیم . ما هر سال از سال ۴۶ ، ۴۷ که دیگر من من خیلی جوان بود هر سال میآمدیم . آن ایام معدق بود من آمده بودم ایران بودم و من شاه را دیدم در یک اجتماع خیلی مفصلی که شرحش را دادم . یعنی من سال ۵۱۰۵۰ ، ۵۲۰۵۲ -

همیشه تابستانهایش در ایران بودم و شاید بعضی زمستانهایش هم میآمدم یعنی غالباً " اما بالاخره بر میگشتم به عراق . ۵۳ بود که دیگر من کن آمدیم .

س - با مادر و خانواده .

ج - بله .

س - از این وقایعی را که حالا میخواهم خدمتتان عرض کنم جزئیاتی را که اگر بیخاطر دارید خواهش میکنم توضیحی در موردش ذکر بکنید . ترورژنرال رزم آرا ؟

ج - من نجف بودم . من نجف بودم که رزم آرا را شنیدم ترور کردند و من نجف بودم .

بر - سی ام تیر ۱۹۵۲ ؟

ج - هم باز نجف بودم ، اخبارش را از رادیوی شنیدیم .

س - مخالفت بین آیت الله کاشانی و معدق ؟

ج - آن مقدارش را من ایران بودم و من از کاشانی بودم که بعد به آیت الله کاشانی خیلی

کمک کردم بر علیه ممدق آمدم نجف و از علمای نجف نامه ای گرفتم و به روزنامه ها و به ممدق که چرا اینقدر اهانته به آقای کاشانی میکنید. آخر روزنامه ها خبلی اهانته می - کردند به آقای کاشانی در آنوقت. فحش میدادند، حرفهای بد میزدند غلامه ما خبلی کمک کردیم به آقای کاشانی برای اینکه من جوان بودم.

س - چه نوع تهمتیه به آیت الله کاشانی میزدند؟

ج - فحش میدادند که این جوجه استوکس است، نوکر انگلیس است. از این حرفهای که میدادند تو روزنامه های ایران، استوکس بود آمده بود به ایران برای اینکه قضیه نفت را حل کند با انگلیس ها، وزیر خزانه داری بود نمیدانم چه بود. خوب، آقای کاشانی هم با ممدق چیز میگردید فحش میدادند روزنامه های طرفدار ممدق. یک روزنامه های بود که کریم پور شیرازی رشیش بود، یادم رفت اسمش. بله بهر حال یک اسم عجیبی داشت. فحش های عجیب و غریبی میدادند جوجه استوکس و نمیدانم از این فحش های بد و بیراهه که ما رفتیم نجف با علما و مراجع صحبت کردیم گفتیم آقایان نمیشود این مرد روحانی را این مقدار بدگوشی از او بشود. بله، و ادا کردیم نامه هاشی نوشتند. چه به ممدق نامه نوشتند، چه به روزنامه ها نوشتند. روزنامه هایش را هم فرستادیم مطرح شد.

س - به کدام یک از علما؟

ج - تمام، تمام علمای وقت. آقای شاهرودی یادم میآید رفتن نوشت. آقایان آید عبدالهادی شیرازی خدا رحمتش کند نامه نوشت، آید محمد حسین کاشانی الفطاء نامه مفعلی نوشت. عرض میشود که آید میرزا آقای استهبانانی، آید جمال گلپایگانی اینها علمای وقت بودند. یگانه کسی که نامه نوشت فقط آید محمد حسن حکیم بود که حاضر نشد اما ما باقی تمام نامه های خبلی مفعلی نوشتند چه به ممدق و چه به آقای بروجردی که در آنوقت مرجع اعلی شیعیه بود و او ظاهراً نترسیدند از این فحش هاشی که به آقای کاشانی و به روحانیت داده میشود.

س- راجع به ۹ اسفند ۱۳۳۱ موقعی که شاه اعلام کرده‌دارد ایران را ترک میکند؟
 ج- آهان من ایران بودم. من ایران بودم و اتفاقاً "هما تروز آقای کاشانی را دیدم
 به من گفت، خدا رحمتش کند،" که آمدند مرا و ادا کردندنا مه‌ای به شاه نوشتم و این
 نامه را وقتی به شاه مینوشتم مثل اینکه تمام کوه‌های دنیا را روی دوشم گذاشته بودند."
 س- چـــــرا؟

ج- نمیخواست به شاه نامه بنویسد که ایران را ترک نکن، خوب با شاه روابطش خوب
 نبود زیاد. ما میگفت: مصدق کاری کرده که مرا، یعنی کار بجائی رسید که مجبور
 بودم که بردارم نامه بنویسم به شاه و اعلیحضرت به او خطاب کنم و از او خواهش کنم
 که ایران را ترک نکند.

س- یعنی ترجیح میداد که شاه با شد در مقابل مصدق؟
 ج- بله، اما سخت بود برایش که بپاید از او نامه‌ای بنویسد یا مثلاً "یک نسبت .. میگفت،
 " مثل اینکه کوه‌های دنیا را سردوش من گذاشته بودند." این عبارت هنوز یادم هست.

س- راجع به ۲۸ مرداد ۱۳۳۲؟

ج- من نجف بودم.

س- موقعی که شما تحصیل را در دانشگاه تهران شروع کردید آتمسفر دانشگاه تهران چگونه
 بود؟ یعنی از نظر سیاسی؟ از نظر فکری در چه سطحی؟ اگر بخواهیم یک مقایسه‌ای بین
 دانشگاه تهران و دانشگاه بغداد بکنیم دانشگاه تهران را چگونه تعریف میکنید؟

ج- من به شما گفتم از دانشگاه تهران دکترا دارم. تحصیل من نکردم آنجا به آن معنا
 من فقط درس میدادم آنجا.

س- همان منظور آتمسفرش است.

ج- آتمسفر دانشگاه در آن ایام والله مراحلش فرق میکرد. یک مقدار پیش که قبل از
 درتسا ... در آن دوسه‌ساله که من درس میدادم مصدقی ها خیلی نفوذ داشتند، جبهه
 ملی خیلی نفوذ داشت در دانشگاه جبهه‌ها و یگانه قدرت حاکم بردان دانشگاهها جبهه‌ملی و
 جبهه‌های طرفداران مصدق بودند در آن ایام، و اعلا" یک مقداری هم کمونیست ها خیلی کم

واثری از مجاهدین و زلفا شایان خلق و از این حرفهائی که بعد آمدند و دانشگاهها را به تصرف گرفتند نبود در آن ایام . آنوقت قدرت دست ممدقی ها بود ، بچه ها و مخصوصاً " چون اساتید هم بسیاری از آنها از طرفداران ممدق بودند بکنوع اتحادی هم همیشه بین ، یعنی یک cooperation ای بین معلمین و بین اساتید بود و آنوقت اصلاً" رل اساسی دانشگاه را ممدقی ها بعهده داشتند و جوانها هم ... ای طرفدار ممدق . و اصلاً" غیر از ممدق وجهه ملی هیچ صحبتی نبود بعد این حرفه ها شد که آنوقت دیگر ما نبودیم ایران بعد از ۶۴ که من آدمم ایران بعد شنیدم دیگر مجاهدین پیدا شدند و آنها برداشتگاه حکومت میکنند . پس در آن ایامی که ما بودیم آنسفر دست آزاد میخواستیم بود که تمام در تحت لوای آقای دکتر ممدق رحمه الله مشغول ... بله چه جوانها و حتی چه اساتید و اعضا با ت زیاد میشد اینها را هم زیاد زندان میکردند اما معذالک قدرت دست اینها نبود هر وقت میخواستند اعتصاب میکردند یعنی دانشگاه را درست داشتند و لذا دولت هم خیلی از آنها ملاحظه میکرد حتی معروف است قضیه دکتر آقبال که آمد یک روزی در دانشگاه دندانسازی بود چه بود که ما شینش را همین بچه ها آتش زدند و تف بمورثش انداختند و او هانتش کردند بعد از اینکه از نخست وزیری افتاده بود .

س - آنموقع که رئیس دانشگاه نبود .

ج - خبیر ، رئیس دانشگاه نبود از ریاست وزرا استعفا کرده بود ، وزیر دربار بود شاید با هنوز نشده بود آمد به دندان پزشکی جمع شدند بچه ها ما شینش را آتش زدند و او هانتش کردند و خلاصه نفوذ زیادی داشتند در تمام دانشگاهها ، اصلاً" حرکت حرکت جبهه ملی بودند آن ایامی که ما بودیم حتی در بازار حتی در کوچه و خیابان حتی در سایر دانشگاههای ایران . ما میدانستیم که حرکت حرکت جبهه ملی و ..

س - از نظر علمی و فرهنگی دانشگاه تهران و دانشگاه بغداد را چگونه مقایسه میکنید ؟

ج - والله فرق میکند . از نظر علوم انسانی ، ببینید چون علوم انسانی دو قسم است :

بسیک، علمی است که ریشه‌اش ریشه‌های اسلامی و عربی است. این علوم انسانی اسلامی چون ریشه‌اش عربی است یک موطن طبیعی‌اش دانشگاه بغداد و کشورهای عربی است. یعنی هر مقداری، فرض کنید، ادبیات عربی تفسیر، نحو، اصول، فقه، هر مقدار هم که یک دانشکده‌ای بخواهد در آن متبحر بشود مثل آنجائی نیست که موطن اینکار بوده چون موطن این دروس اسلامی انسانی چون در کشورهای عربی بوده لذا موطن املیش و اساسش در آنجا قویتر از یک کشور اجنبی است. یعنی هر مقدار بخواهد ایران قوی شود در علوم انسانی که ریشه‌های عربی دارد محال است برسد به پای عراق یا مصر برای اینکه موطنش آنجا بوده. پس از این نظر دانشگاه‌های عراق از نظر علوم انسانی اسلامی قویتر از شکی در آن نیست، ایران است. از نظر علوم صرفه، دانشکده‌های عراقی زودتیر از دانشکده‌های ایران تأسیس شده و بعد سیستم انگلیسی بوده و چون زودتر تأسیس شده سیستم انگلیسی بوده خیلی پیشرفته‌تر از مثلاً "فرض کنید دانشکده طب. دانشکده طب عراق پنجاه سال است سابقه دارد و انگلیس‌ها تأسیس کردند. غیر از دانشکده طب ایران است که اخیراً "تأسیس شده باید طب هم بفارسی درس میدادند یعنی خیلی عربی‌تر است و میدانید دانشگاه‌های عربی

س - عربی منظورتان

ج - یعنی essential اش قویتر است یعنی، ریشه بیشتر دارد یعنی ریشه دارتر است دیگر هر چه قویتر باشد. پس میشود گفت که دانشکده‌های علمی که در عراق خیلی زودتر از ایران تأسیس شده قویتر از دانشکده‌هایی است که در ایران بعداً "تأسیس شده برای اینکه ریشه‌اش عمیق‌تر است و در سیستم‌های انگلیسی تأسیس شده و تشکیل شده. البته این را هم باید گفت که در آنوقت که من دارم صحبت میکنم هنوز دانشکده‌ها زیاد نبود در ایران، تازه داشتند دانشکده‌ها را درست میکردند اما با مقارنه با .. دوتا دانشگاه بیشتر در تمام ایران نبود که یکی امفهان بود یکی تهران. تهران هم که دکتران نمیتوانست بدهد آنوقت؛ از این نظر نمیتواند گفت دانشگاه‌های عمیقی نبودند

هر دو تا بشان اما از نظر علوم انسانی و اسلامی برای اینکه عراق زبان عربی است و زودتر میتواند استعجاب کنند باید بیشتر پیشرفته تر بود از نظر دانشکده های علمی که آنوقت هندسه بود و طب بیشتر از این دیگر نبود چیزی . این دو تا هم مال عراق خیلی قویتر بود برای اینکه عراق را انگلیس ها درست کرده بودند و اساتید دانشکده طب همه انگلیسی بودند و تحصیل تماش بزبان انگلیسی بود و کسانی که اشراف داشتند بر این دانشکده ها مغموما " برداشته طب انگلیسی بودند این بود که از این نظر طب عراق و هندسه عراق خیلی پیشرفته تر بود و معروف بود در منطقه میگفتند این بهترین طب است .

س - علوم صرفه یعنی چه ؟

ج - یعنی علوم غیر انسانی دیگر . یعنی علوم تکنیکال . technical صرف یعنی س - با " ت " است یا با " ماد " ؟

ج - با ماد ، ماد ، ر ، ف ، صرف .

س - آیا شما در فعالیتهای سیاسی در فرانسه شرکت میکردید ؟

ج - هیچ نه ، من وقتی که سال ۶۴ دیگر با شاه بریدم و درم بطرانسه آنوقت دیگر بله با همان بنی مدروا اینها . من فعالیت سیاسی ام فدشاه بود لکن در هیچ فعالیتهای چیزی نداشتم من هیچ فعالیت حزبی نداشتم . نه با جبهه ملی ، نه با دیگران ، نه با دیگران خودم قاشمه به شخص بودم میگفتم من خودم داعیه دارم هر کس میخواهد بیاید با من ، نه من با دیگران . علتی که با خمینی هم بهم زدیم همین بود با اینکه این مقدار به او محبت کردیم و خدمت کردیم برای اینکه اول من معتقد بودم ما پیرو نی بودیم میگفتم ما خودمان فکری داریم میخواهد شما نباشید پیرو ما بشوید با ما هم همکاری کنیم . من نمیروم پیروی کنم از نه جبهه ملی ، نه دیگران ، نه دیگران . ما خودمان یک فکری داریم ، این تکرار اگر میخواهد ... این بود که نشد دیگر نشد نمیتوانستیم همکاری بکنیم با ، دیگران نمیدانند همکاری بکنند ما هم با کسی همکاری نمی کردیم لیسذا

خودمان تنها میماندیم . خوب ، تا آنجائی که مصالح ، یعنی تا آنجائی که آن هدف مشترک بود که فداش بودیم با همدیگر اما بعدش دیگر باز جدائی می افتاد .

س - شما این نامها کدا من و امیر پیشدا و علی بنقی عالیغانی را میشناختید ؟

ج - نه . دکتر عالیغانی که وزیر اقتصا دچیز ؟

س - بله .

ج - من یکبار رفته بودم شاه را ببینم در کاخ مرمر یک جوانی آنجا آمده بود ، غمدا رحمتش کند امام جمعه هم بادم میآید آنروز بود ، گفت این را آوردند اینجا بعنوان کفیل وزیر اقتصا د معرفیش کنند اما جمعه با هم صحبت میکردیم قبل از اینکه شاه را ببینیم ، این در سال ۶۰ ، ۶۱ دیگر هیچگونه آشنائی ندارم . آهان بعد شنیدم که چیز شد او عضو ساواک بود ..

س - نمیدانم شما میدانید .

ج - بله ، ساواک بود دکتر عالیغانی برای اینکه من از بختیار رسد ها ، خدا رحمتش کند ، که آمده بود بغداد شنیدم گفت ، " این عضو من بود . " گفت ، " عالیغانی عضو ساواک بود کارهای اقتصا دی ساواک را . " بعد وزیر شد بعد ، بعدش رئیس دانشگاه و فلان .

س - آبا شاه هیچگونه تماس اساسی ، تماس خیلی دقیق با علما داشت ؟ تماس خیلی وسیع ، تماس شخصی با علما داشت یا نه ؟

ج - شاه با یک عده از روحانیون که دوست بود این شکی در آن نیست . شاه اولاً خودش آدم معتقدی بود یعنی آدم بی دینی نبود واقعا " معتقد بود حالا مردورفت ماهم با او .. یعنی واقعا " عقیده داشت به روحانیت و به دین منتها آن عقاید پیرزن ها نه آن عقیده اسلام واقعی . با یک عده از روحانیون هم رفیق بود اما با روحانیونی که با سیاستش مخالفت نمیکردند .

س - کدا م بودند این روحانیون ؟

ج - فرض کنید مثلا .. روحانی درجه دو و سه .

س - هیچکدامشان با طر تان هست ؟

ج - بله ، فرض کنید که آقای میرزا عبدالله تهرانی ، فرض کنید آسیدفخرالدین جزایری فرض کنید آشیخ بهاءالدین نوری اینهاش که طبقه دو بودند . با آقای بهبهانی خوب رفیق بود زیاد گاهی . اما گاهی هم چون مصالح سیاسی ببینید آن روحانیون که در سیاست مداخله میکردند ماسه قسم روحانی در ایران داریم . یک عده روحانیون هستند که اینها "اعلا" مداخله ای در سیاست ندارند ، اینها هیچی . نه شاه به اینها کار داشت و نه اینها به شاه کار داشتند . یک عده روحانیون درجه دو اش بودند که اینها در سیاست مداخله میکردند اما همیشه تابع دولت بودند ، با دولت همکاری میکردند و ارتزاق میکردند ، اینها خیلی زیاد بودند اینها البته با شاه رفیق بودند همیشه فرض کن امام جمعه تهران ، آشیخ بهاءالدین ، حاج میرزا عبدالله در شهرستانها زیاد بودند یعنی چهل درم از آخوندها که اینها در سیاست مداخله میکردند اما تابع دولت بودند کارهای روحانیت را میکردند با دولت هم رفیق بودند ، به شاه هم دعا میکردند ، شاه را هم میرفتند ملاقات میکردند پول مول هم میگرفتند اینهم یک عده ای .

یک عده هم آن روحانیون بودند که درجه یک بودند و مرجعیت داشتند اینها روابط شاه با اینها در نوسان بود نه در سیاست مداخله میکردند گاهی خوب بود گاهی بد بود . مثلاً "فرض کنید با آقای بهبهانی ، آقای بهبهانی خوب مرجع نبود اما یکی از روحانیون درجه یک تهران بود دیگر . گاهی شاه با این خیلی روابطش خوب بود . وقتی پسرش را میفرستاد به مجلس وکیل میشد ، وقتی که شاه نمیگذاشت پسرش وکیل بشود روابطش بهم میخورد . آقای بروجردی خوب مرجع اعلا شیعیه بود دیگر . اوکه به شاه محتاج نبود اما گاهی در کارهای سیاسی شاه میخواست یک کاری بکند مثل تقسیم اراضی وغیره که آقای بروجردی در ابتدا یک نامه ای نوشت و به مجلس او را مسکوت گذاشت اگر به تاریخ مراجعه کنید . این وقتی که اینها یک کارهایی میخواست شاه بکند و مثلاً "آقای بروجردی میایستاد فدش بود خوب روابط شان تاریک میشد اما دوباره وقتی که بیسک اطلاع میشد بینشان دوباره روابط بر میگشت . آنچه که میتوانم بگویم اینست که تا

قبل از خمینی همین بیست سال اخیر اصلاً صحبت اینکه شاه برود برای روحانیت مطرح نبود. یعنی روحانیت در فکراینگه شاه برود نبود و معتقد بود که شاه باید همانند ننه از نظر اینکه شاه را دوست داشت از نظر اینکه معتقد بود اگر برود کمونیت میشود و آذربایجان در نظرش بود و فلان و از این حرفها و لذا خود خمینی هم در نامه‌هایی که به شاه مینوشت در ابتدای امر اعلیحضرت خطاب میکرد خودش میگفت ما خیال نداریم که بر علیه سلطنت قیام بکنیم. پس تا قبل از پیدایش خمینی اصلاً شاه مخالف آنجوری که با سلطنت کسی روحانی بدباشد نبود حتی آقای کاشانی. آقای کاشانی را با اینکه شاه دوسه بار زندان برد و اینها مثلاً آقای کاشانی روابطش با کاشانی گاهی خیلی خوب بود مثلاً وقتی مریض شد آقای کاشانی شاه دیدنش رفت اما در عین حال در سه سال پیش هم شاه او را زندان انداخته بود. پس با رجال روحانی سیاسی روابط شاه در نوسان بود یعنی گاهی خوب بود گاهی بد بود. با روحانیونی که فقط ارتزاق میکردند از شاه و مخالفت او را نمی‌کردند روابطش خوب بود کمک به آنها میداد. روحانیونی که اصلاً مداخله در سیاست نداشتند خوب شاه به آنها کاری نداشت. پس به این کیفیت ما میتوانیم روحانیت و وضع روحانیت را نسبت به شاه مشخص بکنیم.

س - آیا هرگز شاه با آیت‌الله بروجردی ...

ج - اما اصلاً این را عرض کنم که اصلاً خود شاه از اینکه آخوندها در سیاست مداخله میکنند و این حرفها را زیاد مخالف بود، نمیخواست که روحانیون در سیاست مداخله بکنند یا اینکه مثلاً هست سیاسی داشته باشند. معتقد بود که روحانیت با پستی در سیاست مداخله نکند این عقیده اش بود. بفرمائید.

س - آیا هرگز با آیت‌الله بروجردی یا با آیت‌الله بهبهانی ملاقات کرد؟

ج - بله زیاد، اما منزل آقای بروجردی که منزل آقای بروجردی رفت وقتی مریض بوده بله رفت آنجا. قبل از آنهم وقتی که میرفت به قم یکی دوسه بار در حرم حضرت معصومه با آقای بروجردی ملاقات کرد. با آقای بهبهانی سلام میرفت. آقای بهبهانی تا قبل از

ممدق تا سال ۱۹۵۰ سلام میرفت آقای بهبهانی . البته وقتی که ما سلام میرفتیم دیگر بهبهانی نمیآمد اما قبل از آن میرفت و روابط داشتند . بهبهانی کسی بود که وقتی که رفت روز نهم اسفند رفت به کاخ مانع مسافرت شاه شد آقای بهبهانی ، وقتی ولیعهد بدنیا آمد رفت به بیمارستان شهادتین درگوش ولیعهد خواند . نه روابطشان با آقای بهبهانی خوب بود اما گاهی هم تیره میشد . مثلاً "قبل از این حوادث به چند سال روابطشان خیلی بد شده بود برای اینکه جعفر را نگذاشتند و کبیل بشود . بعد از این حوادث باز بد شد برای اینکه نگذاشتند جعفر و کبیل بشود .

س - جعفر بهبهانی .

ج - پسرش بله . یعنی نوسان داشت آقای بهبهانی روی ..

س - به غیر از آیت الله بروجرودی دیگر آیت الله ها و علما پیش شاه میرفتند ولی شاه خودش رفت پیش آقای بروجرودی .

ج - بروجرودی . خوب بروجرودی زانمی شود با دیگران مقایسه کرد چون او مرجع اعلا تقلید بود ، دیگران مرجعیت که نداشتند .

س - برای اولین بار چه موقع با دکتر اقبال آشنا شدید؟

ج - من اقبال را از سال ۱۹۵۴ ، ۵۵ میشناختم که رئیس دانشگاه بود .

س - آیا هیچ بنا و ملاقات داشتید؟

ج - همیشه وقتی رئیس الوزرا بود داشما " تا وقتی من ایران بودم . خیلی آدم خوبی بود خدا رحمتش کند .

س - چگونه؟ ممکن است یک مقدار توضیح راجع به ملاقاتها بتان بدهید؟

ج - آدم خوبی بود دکتر اقبال . آدمی بود راستگو بود دروغگو نبود دزد نبود خدمتگزار بود منتها نسبت به شاه خیلی ضعیف بود .

س - در این ملاقاتهاش که با دکتر اقبال داشتید راجع به وقایع ایران صحبت میکردید؟

ج - هیچی ، او اصلاً " از سیاست صحبت نمیکرد هر چه بود دست شاه بود . نه ، ما چون رئیس -

الوزرا بودمیرفتیم گرفتاریهای مردم را حل میکردیم یا کارهای منطقه را میگفتیم کارهای حوزه انتخابی ما را میگفتیم، مشکلات امفهان را میگفتیم. نه، او کار سیاست صحبت نمیکرد. املا" رجال ایران تا شاه بود در سیاست مداخله نمیکردند، میدانید؟ نوکر بودند. هرچه میشد به او میگفتی میگفت با با چه میگوید؟ برو با را ببین .
س - چه به او خطاب میکردند؟

ج - با با .

س - با با میگفتند؟

ج - بله .

س - با با میگفتند با پدر میگفتند؟

ج - با با . بکوتی یادم هست گفت ، " من زیاد علاقمند نیستم به این کرسی هرکه میخواهد بفرماید . " گفتم بنده هستم بفرمائید حاضر الان بیایم جای شما بنشینم . گفت ، " برو سعدآبا ، به با با بگو . " گفتم پس به شما مربوط نیست . بله ، گفتم من هستم دیگر شوخی نمیکردیم . آخر وقتی کسی میگوید من حاضرم بفرمائید دیگر نباید بگوید با با را ببین . یادم میآید ، خدا رحمتش کند ، گفت ، " با شاه سوار بودیم تو ماشین ۲۰ میراندو من خیلی ناراحت بودم . " گفتم از چه ناراحت بودی؟ گفت ، " از اینکه مبادا تهاذنی بشود س - شاه خودش میراند؟

ج - بله ، گفت ، " میآمدیم از کرج .. " ، نمیدانم از کجا ، " وفکر میکردم اگر شاه از بین برود چه خواهد شد؟ " خوب حرفهایش که تمام شد گفتم هیچی نمیشد بیخودنا راحت بودی دوهزاروپانصدسال ایران شاه نداشته ، میلیونها هممال بی شاه بوده هیچی نمیشد بیخود . گفت ، " هیچی نمیشد؟ " گفتم بله هیچی نمیشد . این همینطور به اطرافش نگاه کرد این بقدری مستعب بودند اینها از شاه میترسیدند که حتی تو اتاق نخست وزیری این حرفگران برایش آمد گفت ، " هیچی نمیشد؟ " گفتم هیچی نمیشد بیخودنا راحت .
س - یعنی میترسید اتاقش

ج - نمیدانم، یا اتاقتن مثلا" حرفها را بشنوند یا اصلا" عادت نکرده بود همچین چیزی را. البته به شاه یقین دارم نگفت چون عکس العملی بعد از آنه ندیدیم اما خلاصه اینجور بودند اینها، بیچاره آدم خوبی بود اما دکترا قبالی خدا بیا مرزدش .
س - ولی خوب وقتی شما مشکلات مردم را پیش ایشان ..

ج - حل میکرد. کمکاری نبود ما به او بگوئیم انجام ندهد. به یاد ندارم کاری به او می - گفتیم برای مردم انجام نمیداد مگر چیزی که دستش نبود، چیزی که دستش نبود میگفت این دست من نیست دست با با ست .

س - چه قبیل مشکلاتی را با او در میان میگذاشتید؟

ج - کار مملکت ، این زندانی است آزادش کن ، آن گرفتاری دارد ، این مظلوم شده به او کارش را بدهند . برق ندارد منطقه ، آب ندارد ، بیمارستان درست کنند . این کارهای اجتماعی دیگر .

س - ولی آخر این مثل یک سیستم قدیمی است

ج - بله ایران سیستمش ..

س - آخر موسساتی است برای جواب دادن به این

ج - هیچی . میدانید هنوز این حرفها نیست در ایران . موسساتی نیست در ایران . دموکراسی که نیست . بیوکراسی و دموکراسی اروپایی که در ایران نیست همه چیز دست نخست وزیر دست وزرا است . البته الان هم همینطور است .

س - مشکلات مردم بیشتر از

ج - بله ، این شهرداری است آقا عوض کن . شهرداری مردم باید انتخاب کنند انتخاباتی نبود شهرداری . آقا این فرمانداری است عوض کن ، فرمانداری مزخرف میفرستادند یعنی استان را مردم بدی میکند آقا عوض کنید .

س - خود اقبال هم نمیگفت به شما که من مشغول این کارها نیستم؟

ج - نخیر، همان این کارها .. سیستم اینجور بود، اصلا" سیستم را شاه خراب کرده بود،

شاه کاری کرده بود که همه کاربزرگ باید بخودش بگویند. املا" این تمام بلاها، مثل
 الان، سیستم اینجور بود که کارهای بزرگ را باید شاه خودش تصمیم بگیرد لذا نخست وزیر
 نمیتوانست تصمیم بگیرد. کارهای کوچک را باید نخست وزیر تصمیم بگیرد. من بادم
 هست وقتی که امینی آمد رشید الوزرا مقتدر شد اعلان کرده بود کسی که میخواهد برود
 اروپا و خارج بخواد بشود با بدمن شفا" بگویم به او با سپورت بدهند. بگروزر فتم
 دیدم ش گفتم تو اگر در یک مملکت دموکراسی بودی این اعلان را میکردی میبردندت
 دارالمجانین. گفتم، خدا شاد است، میگفتند دیوانه شده. آخر نخست وزیری گسه
 بخواد با سپورت بدهد باید بردش دارالمجانین. آخر مرده توجه کارهای؟ تو آمدی
 مملکت را اصلاح کنی از ورشکستگی نجات بدهی آخر به توجه ربط دارد؟ در مملکتی که
 همه چیز دست دولت است اینکه الان شما میگوئید دولتها میتوانند پنج میلیون راه -
 بیاندازند و با اینکه آن پنج میلیون با دولتها دشمن هستند — شرا نیست که همه
 کار دست دولت است. یعنی امروزی میخواهد شهر دار بشود میرود پهلوی رئیس الوزرا،
 این میخواهد فرماندار بشود میرود پهلوی رئیس الوزرا، یکی اموالش را قاچاق میکنند
 توفروگاه میرود پهلوی رئیس الوزرا، یکی، نمیدانم، همش رازندان میکنند میرود
 پهلوی رئیس الوزرا. برای چه؟ برای اینکه آن کسی که زندانش میکنند جنبه سیاسی
 دارد جنبه قانونی ندارد پس باید رقت رئیس الوزرا را دید. با آن کسی راهم که از
 نظردزدی و جنایت میگیرندش باز چون رئیس الوزرا نفوذی دروزرات دادگستری
 دارد میروند سراغش. آن کسی که میخواهد. کار به او بدهند کار به او نمیدهند
 میرود پهلوی رئیس الوزرا. تمام کارها دست رئیس الوزرا ووزرا است این را شما
 ببینید. بگروزی خود اقبال میگفت. گفتم شما ساختید گفتم این مملکت نیست.
 میگفت، "نودونه درمدا از افرادی که میآیند اینجا به من مراجعه میکنند کارهای
 دارند که به من مربوط نیست ولی لاکن در عین حال به من مربوط است." یعنی آنجا
 که ما میرفتیم مثلاً" تماشا این بود. آقا چیز عجیبی است برق من بیست تا برق برای

روحانیون گرفتیم از علا که رئیس الوزرا بود، برق . آخر این سفرهاست . آقا این مملکت نیست ، اینجا یک کشورهاش است عقب افتاده وهی بیخود خودشان هم میخواهند بگویند که ما میرسیم یکی از علی که شاه بهایسن روز رسید اینست که آمده جرت و پوسرت و مزخرف گفت . گفت ، " ما سال ۸۲ میرسیم زاپن و ما اقتصاد ما ن بزرگترین اقتصاد دنیاست " . مملکتی که هفتاد درصدش آب نداشت بخورد ، نصف مملکتش از فقر و بدبختی داشت اینها آقا با خردن با خودشان رابه غربت میزنند . ممالک ما بیچاره است از این نظر . من خودم خجالت میکشیدم .. یعنی ، در ایران که عادی است اما وقتی خودم فکر میکردم آخر این کارها به رئیس الوزرا مربوط نیست . با یک آقایی یادم میآید میخواست برود به اروپا این پول نداشت برود . به رئیس الوزرا گفتم آقا به این بلیط هواپیما بگو بدهند .

س- کی بود معذرت میخواهم؟

ج- یکی ، یک آقای روحانی هنوز هم هست . گفتم آقا این میخواهد برود به او بگوئید بلیط رفتن و آمدن بدهند . بعد گفت به او ندادند . یکبار دیگر رفتیم دیدیمش که آقا این رئیس دفترت امر ترا ..

س- اجرا نمیکرد .

ج- آخر شما را ببینید ، شما را بخدا ببینید - که رئیس دفتر را طلبید فحش داد . گفتم آقا این تا بخواد ... گفت ، " بله من یادم رفته . " گفتم خوب هر چه من به این آقا میگویم اطلاق میگوید که همین چیزی شما دستور ندادید اطلاق . این دروغ هم بتو میگوید الان ، جلوی رئیس دفتر به او گفتم . خوب مردیکه داشت کور میشد ، چشم آب سیاه آورده بود . خوب برای بلیط هواپیما باید رفت یک رئیس الوزراش را دیده که .. و امثال این خیلی زیاد . یکدهی بود یادم میآید ما اجاره کرده بودیم درهسدان . صاحب ملک اجاره داده بود ، هم آمده بود باز آنجا نشسته بود . خوب ، میگفتیم به فرماندار میگفت این مردیکه متنفذ است دست زاندا موسی است به زاندارم میگفتیم میگفت آقا این متنفذ است . رفتیم رئیس الوزرا را دیدیم آقا اینجا چندتا متنفذ

تو این مملکت هست؟ شاه، تو این مردیکه پدر سوخته‌چی آمده ملکی را که ما اجاره کردیم. رئیس الوزرا تلفن کرد که مردیکه را بیا نذازید زندان بیرونش کردند. آخر ببینید برای تصرف یک دانه ملک قانونی باید بروند رئیس الوزرا را ببینند. وضع مملکت اینجور بود، الان هم اینجور است. تاجا معه عقباست همینطور خواهد ماند.

س- می‌خواهم برگردم به فعالیت‌های انتخاباتی خودتان در لیجان؟ ممکن است خاطرات خودتان را یک کمی توضیح بدهید در مورد انتخاباتتان از گذشته تا کنون و انتخابات خودتان؟

ج- آخر لیجان آنجا منطقه‌ای بود که مرحوم جدم آسید ابوالحسن متولد شده.

س- آهان پس لیجان محل تولد جدتان است.

ج- بله، آنجا هنوز قبر جد ما مرحوم سید عبدالحمید مزار است در سوک آنجا مزار است و همین الان که ما اینجا نشستیم آنجا بره می‌برند و شمع می‌برند و اینها. آخر منطقه طبیعی ما بود دیگر. من یادم هست در انتخابات من یک مردی دیدم بی‌پا. گفت: "۱۸ کیلومتر راه آمده‌ام که رأی بدهم به شما." عقیده داشتند دیگر، معتقد بودند. نه برای طبیعی ما بود.

س- چطور شد که به‌کانه دید کردن خودتان علاقه‌مند شدید؟

ج- خوب، من همیشه این حرف‌ها دیگر بود تو سرم که آدم برود کارهای سیاسی بکند که بتواند اصلاح بکند مملکت را.

س- فکر می‌کنید آن نواده آسید ابوالحسن بودن موثر بود در این تصمیم‌گیری؟

ج- بقیه‌ها. خوب روحانیت هنوز هر چه به سر مملکت دارد سی‌اید از روحانیت است. شما چرا این حرف‌ها می‌زنید؟ اصلاً بدبختی مملکت از این است. مثلاً اگر خمینی معمم نبود روحانی نبود خوب دهش می‌چاشید که ولایت فقیه بگوید. توتوریسه میانداختنش جلوی سگ. یک جا معمای است تحت تا شیر دهن و تحت تا شیر، البته نوه آسید ابوالحسن هم .. همین الان هم همینجور است. همین الان هم من بروم آنجا دست‌وپا را می‌بوسند.

همین الان قبرجدا مزار است ، همین الان قسم میخورند به سرجدا . دین قوی است در جامعه شما چه میگوئید . دین غبلی قوی است و نفوذ دارد و نمیشود کاریش کرد .

س - چیزی از خاطرات انتخاباتی خودتان در خاطرتان هست ؟ خاطراتی که فعالیت های انتخابی کردید در آن زمانی که خودتان ..

ج - نه دیگر ، هی میرفتیم آنجا مردم جمع میشدند ده پانزده هزار نفر برایشان صحبت میکردیم . یاد م میآید یکی از رقبای ما آنجا ، رقبای ما آمده بود آنوقت پنج میلیون تومان آورده بود که آرا را بخرد پنج میلیون تومان و همین من رفتم منبر گفتم من به شما دستور میدهم که این آدم آمده آرا را بخرد و این برخلاف موازین اسلامی است رای خریدن ، این را هر جا پیدایش کردید بکشید من بهشت میبرم آن . مرتیکه فرسار کرد .

س - کی بود ؟

ج - یک دکتر چهارزی نام ، عموزاده ما هم بود اما خوب از دور . آمده بود پنج میلیون آورده بود . میدانید دهاتی هستند دیگر . چون اول آمد پولها را به من بدهد آمد گفتم این پولها چندان است دو میلیونش را شما بگیر . بیخود نگرفتم میرفتیم کنار . راحت ، بیخود . آخر میدانید دو میلیون تومان میشد .

س - بله . از کجا اینهمه پول آورده بود ؟

ج - میلیاردر بود او طبیب بود ، طبیب بود میلیاردر بود آمده بود بیمارستان داشت هتل داشت

س - او هم لیبجانی بود ؟

ج - بله . عموزاده های بالایی چیز ما بود . متهم هم بود به بها شیت و از این حرفها . آمد گفتم آقا پول چیه ، این قضا یی اجتماعی را که با پول نمیشود . بعد گفت میروم همه اینها را خرج میکنم .

س - چرا شما میخواستید که کاندید بشوید ، انتخاب بشوید ؟

ج - گفتم من میخوام کارهای سیاسی دیگر تو مغز ما بود که وارد سیاست بشوید دیگر
س - برای بهبود ..

ج - بله . سیاست خودش ، اعلا" کرم سیاست بقول امینی و اینکه خوب یک کاری است .
که بعد گفتم آقا پولت را بر دار بررو . گفت نه رفت آنجا و کاری کرده که آرا را بخرد . میدانید
عوام ، میخوام نفوذ مذهبی را بگیریم . من رفتم منبر چند هزار بسودند . گفتم این
مردیکه آمده اینجا آرا را بخرد و این مهدور الدم است اعلا" بکشیدش هر جا دیدیدش
و خانه اش را آتش بزنید . رفتند بکشندش فرار کردند . بعد یادم میآید وقتی آمدم
به ایران دکتر اقبال گفت ، " آقا چه کار کردی این را ؟ " گفتم آقا خوب آن مردیکه
آمده با پنج میلیون ، من پنج میلیون ندارم . او با چیزی آمده من ندارم ، بچنگ
من با چیزی آمده من نداشتم منم بچنگ او با چیزی رفتم که او نداشتم . او با سلاح
پول آمد من با سلاح دین . اینقدر خندید . اوقوی تر بود فرار کرد یک کلمه گفتم
بکشید مردیکه را ، این مهدور الدم است منم میبرمتان بهشت . فرار کرد .

س - شما همینطور به آنها گفتید میبرمتان به بهشت ؟

ج - رو منبر ده هزار نفر بیست هزار نفر گفتم بکشید این آمده خیانت دارد میکند
با پول میخواد .

س - یعنی مردم واقعا " شما را با او کردند که میگوئید ...

ج - بله ، عوام است با او کردند چه ؟ عوام است . پس اینها که اینهمه میروند کشته
میشوند میلیونها میروند بهشت چیست شما چه میگوئید ؟ اینکه الان دارد میرود بچه
حالا ببینید شما این عکس ؟ این ۱۰ ساله ، ۱۵ ساله ، ۲۰ ساله میروند با حضرت عباس
میخوام برویم شهادت . خوب ، این پدر سوخته گفته آمدند مردم میآیند آنجا . خود خمینی
گفتند از ما میخوانند که دعا کنیم که شهید بشوند نه اینکه دعا کنید که پیروز بشوند . میگوید
میآیند از ما میخوانند که دعا کنید شهید بشویم نه پیروز بشویم خود پدر سگ دارد ایسن
را میگوید جا همه الاغی است ، خوب یک جا همه نادان . اگر نبود که خال بود بتواند
این خمینی ۵ سال بچنگد . خوب چیزی نیست واقعا " عقیده اش اینست که میروند بهشت

دیگر بکشیدش . رفت میکشندش میبندند او را . دین قوی است . همین جا هم قوی است خیال نکنید . شامروز بکشند پروبیین چه کارها می میکنند اینها . و این کمونیست ها همین جور . کمونیست ها هم که میگویند دین اقیون است ، تریاک شویب است و بایدین مبارزه میکنند ، دین را بر میدارند اما باز جایش یک چیز دیگر میگذارند لنین را میگذارند همان را میگذارند . مگر کمونیست ها کم مبارزه میکنند درباره عقیده شان ، این کارها می که میبندید کمونیست ها میکنند در سالها دور . در جای دیگر و اینقدر خودشان را به کشتن میدهند . روی عقیده است دیگر . اینها بیخود میگویند که . نه این روی عقیده است . منتها متدین روی اسلام و بهشت این روی عقیده روی کارل مارکس ، روی لنین ، روی ایده . پس این عقیده در برهست . این بشر گرفتار عقاید خودش است خیلی مشکل است بشر به یک مرحله ای از تکامل برسد که یکی این حرفها را فراموش کند و ایده آلیست بشود بتمام معنای کلمه . لذا همه مستقدند هنوز هم ابرار معتقد است ، نود درصد .

س - چه افرادی از طرفداران شما بودند از متنفذین ؟

ج - تمام . متنفذین همه بودند . گداها هم بیچاره ها ، هم دهاقین هم میلیادرها .

س - مال خود لنینان ؟

ج - تمام ، تمام . تمام آن ثروتمندان درجه یک دور ما بودند ، با برهنه ها هم دور ما بودند . برای اینکه آن ثروتمندان خوب میدانستند این کمونیست نیستند بدرد میخورد ، با برهنه ها و بی عقیده هم میگفت این مرد دین ما را حفظ میخند . همانی که باعث شیبی خمینی را آوردند بعد اینجور از کار درآمد .

س - بخیرا زده کتر چه رازی چه کمان دیگری مخالف شما بودند ؟

ج - دیگر هیچکس ، نخیرا و هم برگشت رفت .

س - پس او خیلی در اقلیت بود .

ج - بله ، او اهل لنینان بود . او اگر من از آن راه نمیمادم پیش میبرد برای اینکه

بول داشت یعنی شهرش آنجا بود متولد بود در آنجا . پدرش ، جدش .

س - تا چه اندازه بنظر شما انتخابات دموکراتیک بود؟

ج - پنج درصد . من خودم بخموش نه ، رای ام قلابی نبود برای اینکه من یک وضع استثنائی داشتم . اِـقـمـا " مردم به من رای میدادند و لذا دفعه سوم شاه نگذاشت دیگر نگذاشت با تمام قوا نگذاشت گفت محال است ، اگر میگذشت من میشدم . یک پنج ش تا ده تا وکیل دیگر شاید در آن دو بست و پنجاه نفر بودیم که رای طبیعی داشتند . ما بقی تمام فرمایشی . بودند یک پنج ش نفر ، ده نفر میشدیم . یک روزی نشستیم حساب کردیم که چه کسانی هستیم توی مجلس که آرا مان طبیعی است یعنی واقعا .. این ده تا هفت تا هشت تا ده تا بود که واقعا " رای داشتند .

س - درسرا ایران ؟

ج - درسرا ایران .

س - تا چه اندازه دولت سعی میکرد دخالت بکند؟

ج - هم‌ا‌ش تمام . آن افرادی هم که رای طبیعی داشتند در میان آورد چون مطمئن بود از آنها لذا وقتی ما مخالفت کردیم شاه میگفت تعجب من از فلانی است که تعجب میکنم که چرا اینجور در با ما مخالفت میکنند با اینکه ما مطمئن بودیم از او . آن افرادی هم که زمینه طبیعی داشتند دولت حرف نمیزد از آنها مطمئن بود اگر میدید زمینه طبیعی دارند و با دولت بد هستند نمیگذشت . مثل حالا دیگر ، الان هم همینجور .

س - در دفتر مجلس اسم شما بنام دکتر موسی آیت‌الله زاده امفهان‌نی ثبت شده . چه موقع شما این اسم را به الموسوی ..

ج - همان موسوی است دکتر موسی موسوی آیت‌الله زاده امفهان‌نی که آیت‌الله زاده - امفهان‌نی بزرگ است دیگر . موسی موسوی .

س - پس توهان دفتر مجلس هم الموسوی است ؟

ج - بله دکتر موسوی است اصلا" . دکتر موسی موسوی . جد من ابوالحسن الموسوی است

دیگر. املا" ما موسوی هستیم آن آیت‌الله زاده یک چیز بیخودی است در آورده‌اند چسبون
پس آیت‌الله موسوی .

س - بله ، موسوی ها زیادند .

ج - بله ، آخر آیت‌الله هم زیاد است . من خودم از آن افرادی هستم که از آیت‌الله زاده
خیلی املا" عصبانی می‌شوم از این القاب آیت‌الله زاده . که آدم می‌خودش را ..

س - شما خودتان به درجه اجتهاد رسیدید .

ج - نه ، آیت‌الله زاده یعنی زاده آیت‌الله . یعنی آدم خودش را انتساب بدهد به
آیت‌الله ، خودش آدم باید آیت‌الله باشد . مثلاً دکتر زاده به آدم بگویند یا مثلاً"
تاجر زاده بگویند . خوب خود آدم باید تاجر باشد یا طبیب زاده . مثلاً" این زاده ..

س - شما قاشم به شخص هستید .

ج - بله ، اصولاً" زاده همین چیزهاست .

س - چرا شما و دیگر نما بندگان از مجلس استعفا کردید؟

ج - ما استعفا نکردیم شاه گفت .

س - آهان پس او گفت .

ج - بله گفت حتما" باید استعفا کنید . هر چه گفتیم نه ما و کلبیم . گفت ،" نخیر ،

استعفا نکنید به زور از شما میگیریم ."

س - چرا شاه گفت استعفا کنید؟

ج - خوب برای اینکه شاه گفته بود انتخابات آزاد است . بعد تمام روزنامه‌ها

نوشتند که این انتخابات هفتاد درصدش تقلبی است . گفت آبروی من می‌رود

این اسمش این بود اما در حقیقت یک عده آزادخواهان آمده بودند آنجا نمیخواست

اینها باشند که یک عده از چیز معدق آمده بود ، الله‌یار صالح آمده بود نمیخواست اینها

باشند . اسمش این بود که چون ما راستگویی مردم گفتیم انتخابات آزاد است و انتخابات

همش آزاد نبود . اما در حقیقت این بود الله‌یار صالح بود و اینها جبهه ملی آمده بودند

یک عده‌ای . این میخواست املا" نباشد دید که نه مجلس یک مجلسی است که افبیراد

مخالف تویش زیاد آمدند. هیچ، گفت استعفا بدهید بزور.

س - آیا این درست است که یکی از نمایندگان اصفهان بنام امیرکیوان استعفا نکرده؟
ج - بله، بله رئیس کارگراها بود هنوز اینجاست. میخواهد شماره اش را هم بدهم با او تلفن کنید.

س - حالا میتوانید بگذارید بعداً که به من لطف کنید.

ج - بله اینجاست، او در فلوریدا است. بله او نماینده کارگراها بود استعفا نکرد.
س - پس خواهش میکنم بفرمائید که ..

ج - امیرکیوان هیچی یک آدم کارگری بود، یک آدم بیسواد بود. یک آدم بیسواد و خود ساخته. بیسواد یعنی شاید امضاء و اینهاش هم بزحمت بلد باشد. خوب استعفا نکرد گفت برای چه استعفا بکنم برای اینکه میدانست وکیل هم نمیشود استعفا نکرد.
س - پس چه جور وکیل شده بود؟ انتصابی بود؟

ج - نه، انتخابش کردند، واقعا "انتخابش کردند برای اینکه کارگراها با او بودند اما بعد میدانست که دفعه دوم دیگر فرمایشی است و دیگر نمیگذارند بیاید بیرون استعفا نکرد ماند همینجور.

س - ولی خوب بیرونش کردند؟ چطور شد؟

ج - هیچی، و لاش کردند. دفعه دوم میخواست بیاید مجلس بعنوان اینکه من وکیل اول هتم راهش ندادند. یعنی وقتی که انتخابات تجدید شد و یکی دیگر جای او انتخاب شد آمده بود میگفت من وکیلیم، این جای من بیخود آمده راهش ندادند.

س - یعنی چه سرومداشی به پا کرده

ج - هیچی، نه بی ارزش بود اصلاً قانونی نبود که میتواند برود، محکمه ای نبود که آنجا بروند دیوان کشور. قانونی نبود آخر آنجا، قانون شاه بود، کشوری استبدادی. یک خرده برای اروپائی ها شکل است که درک کنند چه در کشورهای استبدادی میگذرد. من گاهی میگویم، میگویم وقتی مثلاً "میشوید خمینی سی هزار آدم کشته

با اینقدر در زندانها یا کسی جرات ندارد حرف بزند. این کارهایی که میشود و اینجا کم منعکس میشود دلیلش اینست که این امم نمیتوانند درک کنند، اصلا" فکرش را نمیکند خیال میکنند دروغ است و چون خیال میکنند افسانه است لذا میگویند زیاد به آن اعتنا نمیتکنند. نمیتوانند درک کنند عجب واقعا" یک مملکتی است که آدم اگر مثلا" رأی سیاسی داشته باشد می کشتندش؟ اصلا" نمیتوانند درک کنند که آقا واقعا" در یک مملکتی ۴۰۰۰ آدم کشتند چون رأی سیاسی دارد آنوقت در مملکتی که زندان سیاسی ندارد و به رئیس جمهورش اینجور فحش میدهند، یک مملکتی هم هست که اگر یک کلمه حرف بگویند که شاه آقا بد است می کشتندش، ناخن های آدم را می کشند. یک مملکتی هست که آدم مثلا" اگر چادر بر سر نگذارند می کشند، یک مملکتی هست که تو خانه آدم باید بپوش صحبت کند. نمیتوانند درک کنند که لذا باید صحبت قانون بشود که خوب قانون عجب مگر قانون نیست؟ خوب این مردی که استعفا نداد در وقت به قانون شکایت کند چه قانونی؟

س - تا چه میزان آقای شریف اما می با علما رابطه داشت؟ یعنی رابطه اش با علما چگونه بود؟
 ج - خیلی کمتر از کتراقبال، هیچی. رابطه آنجوری نداشت. رابطه با علما را هویدا باب کرد که من نبودم. شنیدم او با علما خیلی رابطه پیدا کرده بود و پولشان را می داد والا تا قبل از زمان شریف اما می رابطه آنجوری نداشت یک رابطه عادی. اما رابطه ای که همیشه بین روحانیت و بین دولت بود که مثلا" یک روحانی تقاضای بکنند و دولت از او بپذیرد یا یک تلفنی بکنند جواب بدهد. چیز فوق العاده ای نبود شریف اما می س - ولی خودش ..

ج - با اینکه خودش آخوندزاده است. پدرش منشی امام جمعه خوشی بود. پدرش شریف -
 العلما منشی امام جمعه خوشی بود. منشی بود یعنی معممی بود
 س - عا مه ای .

ج - عا مه ای بله نه اینکه روحانی آنجوری .

روایت کنند: آقای دکتر موسی موسوی اصفهانی

تاریخ مصاحبه : ۱۷ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : سانتا مانیگا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : شهلا حاشی

نوار شماره : ۴

س - بعنوان یک نماینده مجلس خاطره انگیزترین تجربیاتتان چه بوده؟

ج - این بود که ما میخواستیم دولت را با خاطره این خیلی لطیف بود، میخواستیم ما دولت وقتی چیزش را تقدیم میکرده مجلس ..

س - اعتبارش را .

ج - نه، نه برنامه خودش را دولت شریف امامی من بعنوان مخالف اسم نوشته بودم و میخواستیم سخت و بادم میآید که ساعت ده هم مجلس تشکیل میشد که گیتی به من تلفن کرد که شاه میخواست شما را ببیند ساعت ۹ صبح ، نه ونیم . گفتم آقای گیتی ما آنجا اسم نوشتیم و بعنوان مخالف هم میخواستیم صحبت کنم و میدانید آنجا نوبتی است آدم - نوبتش برود دیگر دوباره . گفت ، " آقا ، این چه حرفی است اولین باری است که این حرف را ما می شنویم شاه یکی را احضار میکند عذر میآورد . گفتم آقا این صحبت احضار نیست خوب این را بگذارش وقت دستت بگذارش ..

س - کی بود این آقای ..

ج - گیتی ، گیتی رئیس تشریفات بود . گفت نه ایشان گفته شما ؟ بیایید ما یک کاری میکنیم که قبل از ۱۰هـ برسی . هیچی ما هم رفتیم آنجا ۹ رفتیم . رفتیم آنجا نشستیم . نه ونیم شد ، ده شد ، ده ونیم شد ، یازده شد . بعد می آمد . گفت ، " آقا

ببخشید این کاری شده برای اعلیحضرت . " بعد آمد گفت ، " این چپبیسن سفیر آمریکا این همیشه بی خبرمیا بدپهلوی شاه ، این آمده بنی خبروقت شاه را گرفته . خلاصه آنروز تا یک ونیم ما را نشانندند آنجا . بعد هم آمد گفت ، " هیجی ، دیگر اعلیحضرت خسته شدورفت . دیگر ساعت ۳ بیائید به کاخ سعدآباد . " آن در شهر بود کاخ اختصاصی . البته سه ونیم من رفتم دیدمش در سه دآباد آنوقت سه ونیم چهار ، این ولیعهد هم بچه بود ۲ ساله بود بخل آن پرستار فرانسوی اش با او قرانسه صحبت میکرد . هیجی ، بعد ما فهمیدیم تمام این بازی بود که ما را بیا و روند اینجا بنشانند که آنجا مخالفت نکنیم چون میانست اگر بگویند حرفش را گوش نمیکنم . هیجی ، چون بعد هم که دیدمش حرفی نداشت بزند حرفهای که فطرس چیست وفلان ، " شما چرا مخالفت میخواهید بکنید؟"

گفتم برای اینکه یکی از لوازم دموکراسی مخالفت است

س - مخالفت تا ن چه بود شما ؟

ج - هیجی ، ما مخالفت نکرده بودیم میگفت املا " چرا با برنا مه میخواهی مخالفت کنی صحبت کنید شما ..

س - یعنی شما بیک پیشنهادی را ..

ج - نه ، تازه دولت تشکیل شده بود برنا مه اش را داده بود اما برنا مه اش مرغورف بود میخواستیم از شان تقاضا کنیم میگفت شما چرا میخواهید؟ گفتم خوب این حرفهای بیخود میزند باید مخالفت کرد . درد موکراسی بی مخالفت معنا ندارد شما چرا اینقدر حساس هستید نسبت به مخالفین؟ و اونگهی اگر کسانی که مخالف برد دولت هستند با سلطنت ضد نباشند ، خوب آنوقت هم واقعا " ما با سلطنت ضد نبودیم به آن معنا آلا ن گذشت و رفت ، بهتراست برای شما که مخالفین دولت ضد سلطنت نباشند ، نگذارید مخالفین دولت مخالف سلطنت هم باشند این خوب نیست برای شما . ما که مخالف سلطنت نیستیم ما با دولت بد هستیم شما چرا از دولت اینقدر حمایت میکنید ؟

س - چه برنا مه های بخصوصی را شما با آن مخالفت داشتید؟

ج - من یادم نیست ، الان این حادثه مال بیست و پنج بله بیست و هفت شش سال است دولت برنا مه ای داده بود که من بعنوان مخالف اسم نویسی کرده بودم خیلی چیزها نبود ، من یادم نیست راجع به فرهنگش بود ، راجع به بهداشتش بود ، راجع به راه بسود ، خیلی خیلی چیزها بود که بودجه های اینها را کم گذاشته بود . یک چیز مزخرفی بود آن برنا مه ای را که داده بود .

س - ولی خودتان برنا مه پیشنهادی داشتید ؟

ج - بله ، من یادم نیست الان چه بود آخر میدانید من برنا مه داشتم میخواستم صحبت کنم پنج ساعت وقت میخواستم صحبت کنم نگذاشت ما را نشانند آنجا . آخر شما را بخنداند این مجلس شد

س - این از قبل فهمیده بود مثل اینکه شما میخواهید ...

ج - اعلان شده بود بله از هفته پیش که مخالفین کی هستند که یکی من بودم . ما را کشید آنجا که صحبت نکنیم .

س - بعنوان یک نماینده مجلس تلخ ترین خاطره تان چیست ؟ یعنی تلخ ترین خاطره تجربه تان از مجلس چیست ؟ اما سناً روی هم رفته مثلاً " در زمانی که نماینده مجلس بودید ؟

ج - تلخ که نمیشود گفت اما متعجب . مثلاً " یادم هست یک آدمی را وکیل کرده بودند و این سبهد علی کیس در آن کمیسیونی که ما رسیدگی میکردیم حمایت میکرد از این وکیل و هیچ یک از شرایط قانونیش این کامل نبود . یکی از وکلای که با سبهد علی کیا همکاری میکرد توی همان کمیسیون ما بود گفت ، " تیمما فرمودند که این باید تعویب بشود " گفتم تیمما رکبست ؟ گفت ، " تیمما رعلی کیا . " گفتم که خورد تیمما رعلی کیا ، بلند شو بیرون از اینجا مردیکه . " و ببخشید ... عیبا ...

گفتم بلند شو بیرون از اینجا ، اهانت میکنی به ما ؟ مگر ما اینجا آمدیم حرفهای سبهد علی کیا را گوش نکنیم که فرمودند تعویب بشود ، بلند شو بیرون از اینجا . باقی هم دیدند حق با منست گفتند آقا بله اهانت کردی بیرونش

کردیم آن آدم را . بعدرفتم به علا تلفن کردم وگفتم این مر تیکه آمده اینجا میگوید که سبهدکیا من فحش دادم به سبهدکیا بروبه شاه بگوکه اینجا خلاصه مجلس شورااست یا مجلس سبهدکیاست ؟ بعد از یک ساعت علا تلفن کرد که من به شاه گفتم شاه خوشحال شد گفت ، " خوب کرد فلانی . " برگشتم دوباره کمیسیون تشکیل شده بود به کمیسیون گفتم که من الان قضیه را به شاه رساندم و شاه جواب داد ، " خیلی خوب کاری کردی . " خلاصه آن مردیکه را بیرونش کردیم . نمیدانم کی بود . از خاطرات خیلی تندما بود که یعنی میخواهم بگویم مجلس اینجوری بود نه به آن معنا دیگر خا طره چیزی نداریم که ، جزمین مدارات ..

س - یعنی اصول مجلس روی باز هم همانطور که شما خودتان گفتید روی قوانینی میگشت یا روی همینطور روابط شخصی و ..

ج - فرق میکرد ، فرق میکرد . چیزهای مهم با شاه ، چیزهای کوچولو نه میگذاشت دیگرواقعا "

س - آخر بقبول معروف میگویند مجلس ما یک rubber stamp مجلس بود یعنی بله قربان بله قربان بود .

ج - نه ، نه آخر ببینید فرق میکرد . یک مجلسی بود که یک چیزهای مهمی بود قراردادهای مهم که خوب با پادشاه دستور بدهد اما قضا یای کوچولو ، خیلی قضایای کوچک زیاد است نه دیگر مینشستند و واقعا " میدیدند که چه باید کرد .

س - یکی از لویایچی که ..

ج - بله ، بله لویایچی میآمد واقعا " رسیدگی میشد از این نظر .

س - یعنی آن کانالهای قانونیش را ..

ج - بله ، سیاست کلی رانه ، سیاست کلی مهم . سیاست کلی را باید شاه دستور میدادند چیزهای مهم را قراردادهای مهم را . آن چیزهای کوچولورانه دیگر تصویب میکردیم میرفت .

س- تا چه حدودی امینی و علم با علما رابطه داشتند وقتی که نخست وزیر بود؟

ج- امینی خیلی زیاد، امینی اصلاً "خودش معروف است به آخوندها بد بود چون مخصوصاً" بعدش آخوندها رفیق است. علم هیچی علم خیلی با آخوندها بد بود چون مخصوصاً "بعدش ۱۵ خرداد. بعد از ۱۵ خرداد دیگر روابط با آخوندها خیلی بد شد تا اندازه‌ای بعد دوباره هویدا آمد روابط را اصلاح کرد تا اندازه‌ای چون در ۱۵ خرداد تقریباً "تمام روحانیون با شاه روابطشان بد شد. بعد که خمینی را بیرون کردند و یک دوسه سالی گذشت هویدا آمد دوباره اینها را خرید. بسیارشان را پول داد، بسیارشان را نزدیک کرده شاه. س- آطور که یادم هست در محابه قبلی خودتان گفتید که در واقعه ۱۵ خرداد بین ده تا پانزده هزار نفر کشته شدند در حالیکه دولت یک آمار دیگر داد گفت بین چند صد نفر کشته شدند؟

ج- ما والله آمار که من یادم هست در آن روز عصری منزل عباس مسعودی بودم رفتیم بودیم در منزلش در همان الهیه آنجاها بالاتر از قلهک نشسته بودیم صحبت میکردیم که چه باید کرد و اینها مملکت وضعش بد است تلفن خواستندش. رفت و برگشت آمد گفت، "میگویند الان در حدود ۴۵۰ نفر از ورآمین کفن پوش می‌آیند تمام اینها را بستند به مسلسل همه را کشتند." من آنجا بودم که این خبر را به او دادند. یک قلم فقط ۴۵۰ نفر کشتند در ورآمین. خوب، دیگر این حرفها می‌بود که می‌زدند. خوب میدانید احصائیه که نیست. مثل همین احصائیه‌ای که خمینی میدهد میگوید هشتاد هزار نفر در انقلاب ایران کشته شد. وقتی خواست خودش کتاب درست بکند و صورت شهدا را بگذارد به اصطلاح خودش و یک کتابی درست کنند به مردم اعلام کردند که بیایید کسانی که در انقلاب کشته شده افرادشان صورتشان را بیاورند و مدارک بیاورند و اینها دوهزار و خرده‌ای مراجعه کردند از هشتاد هزار نفر که میگویند. خوب مبالغه‌ها همیشه هست این چیزی بود که همیشه میگفتند چون در بازار خیلی کشتند در شهرهای دیگر خیلی کشتند این احصائیه‌ای بود که مردم میدادند نه دولت یعنی مردم میگفتند این قلم

آنهاش که اظهار اطلاع میکردند والا من نه به چیزقا نونیم رفتم ونه به تشریحقانونی .

س- ولی این ... خود آقای عباس مسعودی ...

ج- این ۴۵۰ نفرمن آنجا بودم به او تلفن کردند چون رئیس روزنامه اطلاعات بوددیگر گفتند میآمدند چهارصدوخردهای ، چهارصدوپنجاه نفر کفن پوش ازورامین این قشون ، ارتش آخرآنوقت حکومت نظامی اعلان کرده بود، به اینها گفتندبرگردید گوش نکردند همه را بستند به مسلسل وهمه را آنجا انباشته کردند رویهم دیگر اجسادشان را .

س- حتما " اطلاع داریدکه دراین جریان ۱۵ خرداد اینطورگفته شده که آیت الله شریعتمداری با اعطا مقام آیت اللهی به آیت الله خمینی جان خمینی را حفظ کرد .

ج- اینها حرف است اعطا مقام ، اینها یک حرفی است . اعطا مقام چیست ؟ هر کسی که به یک مرحله ای از روحانیت برسد به او آیت الله میگویند . اینها یک حرفهای است درمیآورند . آقای خمینی وارد مبارزه که شد بعد رساله نوشت بعنوان مرجع وارد شد دیگران هم گفتند بله مرجع است . همانطوریکه خمینی میگفت آنها مرجع هستند آنها هم میگفتند خمینی مرجع است . کسی به کسی لقبی اعطا نمیکند در مرجعیت و مرجعیت تقلید شیعه این نیست که این چهار تاروحانی بیابند بگویند بک مرجعی بگوید این مرجعیت دارد یا این لقب آیت الله دارد . مردم روحانیون از شهرها یکی دو تادمه استا پنجاه تا دوست تا جمع میشوند دوریکی میگویند این آیت الله است .

س- باید یک رساله ای بنویسد ؟

ج- یک رساله ای بنویسد مردم قبولش نکنند روحانیون دورش جمع بشوند . خوب تمام این شرایط را داشت خمینی . یک حرفهای میزنند اینها .

س- اینها ادعائی است که ..

ج- ادعائی است حالا ممکن است که بگویند که بله آقای شریعتمدار مثلا " تأیید کرد اینکه ایشان هم مرجع است نه اینکه به او مرجعیت داد ، تأیید کرد ، تأیید نمیکرد چه کار میتوانست بکند ؟ مردی بود وارد مبارزه شده بود و بعنوان آیت الله

چون آیت‌الله هم میگفتند یک عده هم دورش بودند. لقب دادند، به مرجعیت لقب نمیدهد یک کسی اصلاً".

س - در مرحله اول مباحثه‌تان شما چیبین سفیر آمریکا را گفتید آدم گستاخی است ممکن است یک کمی راجع به او توضیح دهید؟

ج - نه او پاشاه بود من نمی‌شناختمش که، پاشاه خیلی روابطش بد بود می‌آمد به شاه اهانت میکرد یا مثلاً "همان روزی که من عرض کردم آنجا بودم بیخبر آمده بود به شاه فحش میداد یا مثلاً" توی مجالس به رجال سیاسی ایران که میرسید به شاه خیلی بد میگفت. پاشاه روابطش خیلی بد بود. بعد شاه آمد با آیزنهاور صحبت کرد بیرونش کرد. عوفش کرد.

س - یعنی آدم گستاخی بود؟ یعنی بعنوان یک سفیر

ج - بله، بله آدم گستاخی بود. البته من ندیده بودمش که، میگفتند که یک آدمی است خیلی به شاه. همان آمریکا کسی معامله میکرد دیگر مثلاً "بنشیند و اینجور بازی کند با چیزش، با کلید ماشینش و نمیدانم از این آمریکایی کابوی. کابوی میدانید که اعتنائی به آن تشریفات سلطنتی نداشته باشد و اینها خیلی مقید. بعد هم خوب آمریکا حکومت میکرد در ایران، شاه راهم آنها آورد، بودند خوب دیگر برایشان ارزشی نداشت دیگر. میدانستند چه خبر است، رژیم فاسدی است آنها حمایتش میکنند دیگر. خوب مثل نوکر دیگر آدم که به نوکر احترام نمیکند. اصلاً" بیخود انتظار داشت شاه احترامش نکنند. میدانست که او نوکر آنهاست و هر چه آنها میگویند دستور میدهند، دیگر همچین کسی را دیگر احترام نمیکند. نه واقعا، یک سفیری که بداند یک شاهسی دست نشانده آنهاست و هر چه بگویند انجام میدهد. برایش ارزشی ندارد، شاهی نبود که بیرون از مملکت صحبت کند و وطن دوست باشد. داشتند میدیدند که هر چه میخواهند برایشان انجام میدهد.

س - آیا هیچوقت خود شاه هم هیچوقت این را بیان کرد که فکر میکنند چیبین آدم بی ادبی است یا گستاخی است؟

ج - نه، ما شخما " که از او نشنیدیم — ما میدانستیم در سیاست ایران وارد -
بودیم میدانستیم چیبین اینطور است وبعد آمد اینجا و بیرونش کرد آمد صحبت کرد با ..
س - شاه بیرونش کسرد؟

ج - با آیزنهاور . بله قبل از اینکه کندی بیاید سرکار .

س - در سالهای ۱۹۶۰ - ۱۹۵۰ تا چه حدودی سفارت آمریکا با علما رابطه داشت ؟

ج - نمیدانم . در چه سالهایی ؟

س - سالهای ۱۹۶۰ - ۱۹۵۰ یعنی در عرض آن دهه ..

ج - نمیدانم . ما در ایران که بودیم هیچ صحبت تماسی بین آمریکا و روحانیون هیچ
احساس نمیکردیم .

س - یعنی هیچ رابطهای سفارت آمریکا نداشت ؟

ج - ما نمیدانستیم حالا بود یا بعضی نمیدانم . ما نمیدانستیم . با آقای بهبهانی
تماسی داشتند نمیدانم .

س - صحبتی بین علمای آنوقت نبود ؟

ج - نه ، ما هیچ این احساس نبود . بعدتوی اسناد سفارت آمریکا یک چیزهایی در آمد
مال بعدها اما اینها را هیچ نمیدانستیم . آمریکا هر چه میخواست از راه شاه و ساواک
میکرد با روحانیون تماس میگرفت دیگر لازم نبود .. نمیدانم من خیرندارم .

س - در مرحله اول مباحثه شما گفتید که در آزاد کردن بنی صدر از زندان نقشی داشتید
ممکن است بفرمائید چگونه این کار انجام شد ؟

ج - آخر او محصل بود بنی صدر ، رئیس جبهه ملی بچه‌ها بود محصلین در .. زندانش کرده
بودند پدرش هم از روحانیون بود که با ما خیلی رفیق بود . من رفتم با پاکروان صحبت
کردم ، آنوقت رئیس سازمان امنیت بود ، گفت این حرفهای عجیب و غریبی میزنند
میگوید شاه باید برود و فلان و از این حرفها ، خیلی حرفهای گنده میزند . گفتم آخر
بچه‌است دیگر حالا ، این محصل و دانشجو است بچه‌ها از این حرفها میزنند حالا اگر کسی

گفت شاه برود شاه نباید برود. ولسش کن بیاید بیرون وبغرت برود اروپا. و همینجور هم شد گفت با شاه صحبت میکنم. با شاه صحبت کرد بعد گفت آزاد میشود به پدر. خبر کردیم که ما صحبت کردیم. من مجلس بودم آنوقت یا مجلس تازه تمام شده بر. سز بله که مجلس بودم نمیتوانم تاریخش را درست بگویم.

بهر حال آمد بیرون فرستادیمش اروپا، پاریس.

س - بخاطر پدرش اینکار را کردید شما؟

ج - بله، پدرش خودش یکی از روحانیون بود با ما دوست بود با خودش هم مارتیق بودیم از بیگسگی. ما میرفتیم خانه اینها وارد میشدیم همدان، از سال بله من این را چهارده پانزده ساله بودم شناختمش مدرسه میرفت و کتاب بینوایان میخواند و حرفهای زیاد میزد.

س - یعنی از آن زمان هم بنی صدر میگفت شاه باید برود؟

ج - از همان ایام میگفت من شاه باید بشوم و فلان و حرفهای گنده گنده میزد. اما خوب بچه بود اما از جوانی خودش سرپرشوری داشت.

س - از سال ۱۹۶۳ تا ۱۹۶۷ که دکتر صفی الله و وحیدی نماینده شهر لنگجان بود ممکن است توضیح بدهید چه جوری این ..

ج - من نمیدانم آنوقت اصلاً نمیدانم من دیگر خارج بودم.

س - در سال ۱۹۶۴ شما تشریف آوردید به قاهره، چطور شد که این تصمیم را گرفتید که به قاهره بروید؟

ج - آخر برای اینکه جاش نبود برای اینکه ما برویم بر علیه رژیم شاه صحبت کنیم چون آنجا رادیو داشت، تشکیلات داشت. بعد هم گفتیم میرویم آنجا با بچه‌ها صحبت میکنیم، میرویم آنجا با عبدالنصر صحبت کنیم بلکه بتوانیم یک ایران آزادی تشکیل بدهیم که تفاهت را آنوقت گفتم.

س - نظرات عبدالنصر راجع به ایران و شاه چه بود؟

ج - خیلی با شاه بد بود .

س - چرا با شاه اینقدر بد بود ؟

ج - برای اینکه اسرائیل ، میگفت با اسرائیل همکاری میکنند . خودش یک آدم آنتریکانسی بود با آمریکا هم بد بود سیاست آمریکا هم در ایران بود ، عبدالناصر هم یک آدم ناراحتی بود ، در تمام منطقه میخواهد حرف داشته باشد .

س - واقعا " عقاید

ج - بله ، دریمین برعلیه عبدالناصر بود قشون ایران یعنی آنجا کمک میکرد به امام بدر برعلیه جنگ یمنی که عبدالناصر . در هرجا عبدالناصر دست داشت این شاه بر علیه اش بود دیگر لذا بد بودند با همدیگر . دریمین ، در جنوب در عدن و جاهای دیگر خلاصه هرجا عبدالناصر کاری میکرد شاه و بالعکس . او دریمین خیلی کمک میکرد شاه ، اما میون .

س - چه کسانی بودند اما میون ؟

ج - اما م بدر دیگر . امام بدر و تشکیلاتش .

س - دریمین .

ج - بله . عبدالناصر با جمهوری ها بود که جنگ میکرد حدود شصت هزار قشون داشت ، آنوقت شاه کمک میکرد به امام بدر و تشکیلاتش . پول میداد و اسلحه میداد این کمک برعلیه عبدالناصر بود . جاهای دیگر همین جور هرجا عبدالناصر میخواست یک نقشه ای داشته باشد شاه یک موشی میدواند .

س - این چطور شد که شما هم نامتوقع به بغداد دبرنگشتید و رفتید به قاهره ؟

ج - بغداد روابط نمیکذاشت فعالیت زیاد بشود آنوقت چون روابط تقریبا " خوب بود ، خوب نبود اما نمیکذاشت چون همسایه بود .

س - یعنی شما با نظریات سیاسی بود که ایران را ترک کردید ؟

ج - بله ، بله . رفتیم که یک جایی دیدیم در ایران که نمیکذارند اینها گفتیم

از یک جا شی باید شروع کرد، رفتیم.

س- آیا هرگز عبدالناصر راجع به مصدق حرفی زد؟

ج- نه هیچی.

س- هیچ نظری راجع به مصدق نداشت؟

ج- نه. عبدالناصر میگفت من ایرانی هستم چون زنش ایرانی است. عبدالناصر مثلاً "به من میگفت که دوسه بار شاه از من دعوت کرد بروم به ایران نرفتم. حتی یکبار از کنفرانس باندونگ که برمیگشتم سفیرش دکتر عبده آمد مرا دید گفت که فقط میگوید، "درفرودگاه بیابائین آنجا هم دیگر اربابینیم." گفتم نه چون من زرم ایرانی است و ایرانی هستم، از یکی پرسیدند که اهل کجاستی گفت هنوز زن نگرفتم این مثل راهم بلد بود، لذا من اینجور میگفتم جواب دادم که کافی نیست که یکسا است با شاه در فرودگاه صحبت کنم باید بطور مفصل بروم به ایران. یک چند بار دعوتش کرده بود.

س- شاه دعوتش کرده بود؟

ج- بله، نپذیرفت. میگفت چند بار مراد دعوت کرد نپذیرفت یکی هم همین بود که حتی دعوت نکرد یکساعت در فرودگاه مهرآباد بنشینم با او صحبت کنم حاضر نشدم. اتفاقاً "این راهم بعد من از دکتر عبده پرسیدم گفت، "راست است."

س- چرا حاضر نشد؟

ج- حاضر نبود با شاه بد بود.

س- از سخنرانی هائی که شما در رادیو بغداد میگردید ممکن است که آدم یک کپی بدست بیاورد، آدم یک گونه رشته از آن بدست بیاورد؟ از سخنرانی هائی که در بغداد میگردید؟

ج- آخر اینها چند تا است: یکی در زمان شاه است، یکی در زمان خمینی است، کدام؟

س- همه آن. چطور میشود؟

ج- مال زمان خمینی هست، مال زمان شاه نه چون ۱۵ سال پیش است.

س- یعنی برای آرکایو دانشگاه ها روارد.

- ج - اما مال الانش هست یعنی مال .. یکی هم دارد اینها را پباده میکنند اینجاست اینهاست دارد پباده میکنند .
- س - تحت چه قراردادی شما در رادیو بغداد شرکت کردید از آن ابتدای زمان شاه وبعد در زمان ..
- ج - قرارداد ؟
- س - آره ، آیا contract بود با آنها ؟ قرارداد بود با آنها ؟
- ج - نه ، هیچی همینطور الکی میرفتیم صحبت میکردیم قرارداد نبود میگفتیم می - خواهیم بیاشیم صحبت کنیم .
- س - دولت بغداد سعی نمیگردد هیچگونه نفوذی داشته باشد ؟
- ج - نه ، نه . چون آنها سیاست کلی شان که نیاید به او حمله کرد که ما کار نداشتیم راجع به کار خودمان نه برنامه فارسی داشتند میگفتیم که
- س - این را بعداً " یک کپی میکنم .
- ج - مفصل است خیلی همه آنرا باید کپی کنید . خیلی است صدتا سخنرانی است هشتاد تا . این هی نه دیگر برنامه فارسی داشتند میگفتیم ما میآئیم آنجا صحبت میکنیم میرفتیم آنجا سؤال و جواب میکردند . همین الان هم همینجور است که من میروم مباحثه است دیگر سؤال - جواب .
- س - یعنی صرفاً " شما وارد رادیو بغداد میشدید و تبلیغ . هیچ چیزی از طریق دولت ..
- ج - هیچی ، نه . آن قسمت فارسی تلفن میکردم که ما آمدیم میآئیم آنجا مباحثه میکنیم . خوب ، میدانستند که ما و عثمان جوری است که از سیاست دولت عراق
- س - مسئول ایرانیان الان کیست آنجا ؟
- ج - یک نفری است بنام عبدالامیر رئیس بخش فارسی است . سالهاست که همان بوده .
- قرارداد و کنترات آنجوری نبود میرفتیم ما متورع بودیم یعنی میرفتیم همین طوری صحبت میکردیم . خودمان هم میگفتیم به آنها که ما آمدیم فلان روز بیائید . گاهسی

سئوالات را خودم به آنها میگفتم اصلاً. اینها نمیدانستند چه بپرسند میگفتم ایـــــــ
سئوال را بکنید ، این سئوال را بکنید . سئوالات را من خودم وضع میکردم گاهی یعنی
هفتاد درصد سئوالات را من وضع میکردم چون میدانید آن رئیس بخش فارسی زیاد اطلاع
از داخل ایران نداشت بقدری که من دارم . میگفتم این سئوال را بکن بعد

س- خود را دیو بغداد این افرادی که مسئول برنامه‌های دیگر بودند یا مسئول خود
برنامه هیچ نظری ، سئوالی چیزی از شما نمی‌کردند؟

ج - نه دیگر . نه خودش می‌پرسید چرا . آخریک سئوالاتی را هم که البته تنظیم میکردند
یک مقداری هم خودم میگفتم چیزهایی که آنها به ذهنشان نپرسید راجع به ایران
میگفتم آقا این سئوال را هم بکنید که من بتوانم در اطرافش صحبت بکنم این موضوع
روز است .

س- سئوالی است که شما میخواهید که من از شما بپرسم ؟

ج - نه . نخیر نه چیزی ندارم .

س-.. ممکن است که یک مقایسه ای از اوضاع و احوال شیعیان عراق تحت حکومت‌های مختلف عراق
بفرمائید؟ یعنی حکومت بعد از کودتا بعد از برانداختن حکومت مشروطه حکومت‌های
مختلفی روی کار آمدند . اوضاع و احوال شیعیان عراق چه جوری تغییر کرد تحت ایـــــــ
حکومت ؟

ج - آخر شیعه فرق میکنند بعنوان شیعه کل یعنی آن هشتاد هفتاد پنجاه درصدی یسا
شصت درصدی که شیعه هستند؟

س- همان دیگر ..

ج - آنها هستند هیچی .

س- چه policy ها ، چه برنامه‌های این ..

ج - آن شیعه‌ها .. آخریک ملت شیعه عراق دارای سه گروه طائفی است کردکسنی هستند
وسنی‌ها و شیعه‌ها عراقی‌ها ، اینها هستند اینها چیزی نیست اینها کسی به آنها کار ندارد
تأثیری در وضع اینها نکرده . اینکمی شنوند هی شیعه در عراق این ایرانی‌ها کسی

هستند که عراقی شدند اینها همیشه تان دانس ایرانیت داشتند. اینها هستند که همیشه گرفتار حوادث میشوند اینها هم زیادند میگوئیم دویست هزار، سیصد هزار بودند، اینها ایرانی بودند آمدند در عراق ماندند. اینها تان دانس شان ایرانی است یعنی فکر ایران هستند مثلاً "به شما بگویم یعنی چه، ایرانی اند، در ایامی که من با شاه بخالف بودم در ادب و تلویزیون بغداد صحبت میکردم همین عراقی هائی که اصل شان ایرانی است اینها با ما بدبودند فحش میدادند بدبودند گروهی بودند میگفتند، "این چرابه ایران بسد میگوید." همین ها با خمینی هم بدبودند همین ها برای اینکه خمینی چرابا شاه بد است و آغد. خوب وراق دنیا برگشت شاهی رفت و خمینی رفت جای شاه. بعد ما باز با خمینی تم در همان تلویزیون و رادیو بد میگفتیم همان افراد با زبا ما بدبودند که چرابه علیسه خمینی صحبت میکنیم، متوجه شدید خیلی عجیب است این.

س - یعنی برای شان ایران مطرح است.

ج - ایران مطرح است، برایش خمینی مطرح نیست همین ها. خوب اینها را بیرون کسرد عراق دیگر.

س - منظور حرفتان چیست؟ یعنی آبروی ..

ج - ایرانی است دیگر دوست دارد مملکتش را با ندیدانم معتقد به شاه است یا شیعه است میگوید اشهدان علی ولی الله آنجا میگویند. نمیدانم چه افکار هزارتا، ایران برایش مطرح است و تشکیلات ایران با مصلح هر چه هست در آنجا مهم نیست. بیرونشان کرد.

س - چرا؟ همین بخاطر اینکه .. این ایرانیها را چرا دولت عراق اخراج کرد؟

ج - همین، روی این که اینها تان دانس، ایرانی دارند. بعد هم در حالت جنگ است میگوید اینها ممکن است خرابکاری کنند. شاید من و شما هم بودیم بیرون میکردیم.

س - یعنی شما فکر میکنید اینها یک همچین لیاقتی را داشتند؟

ج - نه. بعضی ها ایشان ممکن است اما از نظر سیاست کلی نه. خوب دولتی در حالت جنگ است یک گروه زیادی در مملکتش باشند که آنها مخالف با او هستند یا آنها موافق مملکتی هستند که با آنها میجنگد ممکن است اشکالاتی برایش درست کنند. چرانه؟

س- تمام ایرانی های مقیم عراق را اخراج کرد؟

ج- تقریبا " نه تمام اما عده ی زیادشان که اینجوری بودند. توی آنها البته خوب قاطی هم میشد دیگر میدانید وقتی انسان یک کار ..

س- یعنی میدانید مثلا" کارگروهی است مثل فرض کنید ایدنا که در مورد زمان جنگ دوم ژاپنی ها را گرفتند، هم را گرفتند گذاشتند توی کمپ های دوروبر آيا همین کار را دولت عراق با ایرانیها ..

ج- این کار شد در آمریکا؟ من نمیدانستم .

س- بله. ژاپنی ها را تا یک مدتی ، حتی آنهایی که citizen بودند شهروند آمریکا بودند.

ج- عجب ، من میدانستم این را . در جنگ جهانی دوم ؟

س- بله. نه ، شاید جنگ جهانی دیم یا بعد از جریان Pearl Harbor یک همچین واقعه ای اتفاق افتاد. نه میخواهم ببینم که آیا دولت عراق هم یکدفعه categorically گروهی همه ایرانی ها را گفت ..

ج- بله ، تقریبا " ، تقریبا " . آنها که اصل است .

س- آنوقت تحت چه شرایطی ؟ فقط اینها را گفت بروید هیچگونه اسباب هایشان اینها را نمیتوانستند ببرند؟

ج- فرق میکرد. نه اسباب چرامیبردند. پولشان را بعضی میبردند، بعضی ها را همین جوری . دیگری بسته بود به شانسان .

س- دول قبلی چطور؟ در موقعی که روابط با ایران خوب نبود .

ج- آنوقت خوب نبود. من از بچگی یادم میآید ایرانی ها را از عراق بیرون میکردند ، این عرب و عجم همیشه بوده ، این همیشه . من بچه بودم کوچولو میدیدم عجم ها را دارند بیرون میکنند. بچه بودم من یا سیسن ها شمی قانون حصر محصر، یعنی حصرکار به عراقی گذراند که هیچ ایرانی حق ندارد مداخله بکند. این مشکل همیشه بود دوتا همسا به هستند دیگر . منتهی بعد از خمینی خیلی شدید شده این مراحل رسید .

س - کدام یک از این رهبران دولت اسلامی ، دولت اسلامی جدید ، چه اینهایی که در حال حاضر در قدرت هستند چه آنهایی که در اواصل انقلاب در قدرت بودند کدام یک از اینها در زمانی که آیت الله خمینی در تبعید بود به ملاقات او در عراق آمدند؟

ج - هیچکدام . هیچکس ملاقاتش نکرد . همان وقتی که در عراق بود با رئیس جمهور عراق و رهبران سیاسی عراق روابط داشت اما نه اینکه دیدنش میرفتند .

س - نه ، مال دولت اسلامی ایران را میگویم الان مثلا " بنی صدرو این افرادی که در قدرت در ایران هستند .

ج - آنها ن .

س - خامنه‌ای ، نمیدانم بازرگان ..

ج - بازرگان که به عراق نیامد اما بنی صدر که همیشه میآمد ، بزدی میآمد اینها همه میآمدند نجف میدیدندش . هر کدام از اینها توانسته بود به نجف بیاید آن شیخ اکبر رفسنجانی ، اینها همیشه میآمدند میدیدندش ، میآمدند به عراق زیارت ، آن بهشتی . منتظری البته نه چون زندان بود ، طالقانی زندان بود . آنهایی که آزاد

بودند میتوانستند بیایند خارج از ایران میآمدند گاهی میدیدندش

س - در این ملاقاتهایی که انجام شد آیا شما هم هیچ شرکت داشتید؟

ج - هیچ نه ، هیچ .

س - آنها شما " به ملاقات شما میآمدند؟

ج - نه . جز بنی صدر . خوب بعضی ها را که با آنها رفیق بودیم . مثلا " بعضی از اینها خانه آقا مصطفی خمینی میدیدیم . بنی صدر چرا میآمد منزل ما وارد میشد گاهی . اما آن مابقی نه . بعضی ها را میدیدیم خانه آقا مصطفی آنجا . چون من بنیاد دادم غالبا "

من اینها رانمی شناختم اصلا " غالبان رانمی شناختم اینهایی که الان سرکار هستند مثل شیخ اکبر رفسنجانی ، آن خامنه‌ای و نمیدانم بهشتی اینها را من اصلا " نمی شناختم .

س - توروزنا مه ها ..

ج - صحبت‌ها ئی است دیگر من خودم هم یادم می‌رود. بعدیک کپی به ما میدهند از این آهان ؟

س - حتما " بله برایتان می‌فرستیم . می‌فرمودیدراجع به این افرادی که می‌آمدند .
ج - نه من اینها را نمی‌دیدم آنجا . میدانستم آمدند اما نمی‌دیدم . گاهی که نجف میرفتم آن شیخ زاده خلخال رادوسه با رخانه‌ی آقامصطفی دیدم . یکعده ای اینها مردمان گمنامی بودند کسی نبودند یک مشت طلبه روضه خوان کلاش یعنی کسی نبود که آدم در فکر باشد اینها را ببینند ، اصلا " یک مشت مردمان نوکر . کسی نبودند آخر اینها بعد .. همین الان کسی نیستند .

س - بنی صدر ولی یک موقعی شما گفتید میرفت خمینی را عیددید .

ج - بنی صدربله چندین آمد و می‌آمد منزل من وارد میشد . بنی صدر برای اینکه در اروپا بود تشکیلات جبهه ملی زیر نظرش بود .

س - ولی هم جبهه ملی بود هم مذهبی بود .

ج - مذهبی آنجوری بله دیگر جبهه ملی بودند اینها ، جبهه ملی مذهبی بودند .

س - بله ، یکی از احزاب ..

ج - بله مذهبی بودند جبهه ملی . بعد خمینی آمد جبهه ملی را از خودش دور کرد والا - جبهه ملی همه با خمینی بودند . او آمد گفت ، " ملی گرائی با اسلام مخالفت میکند . "

س - کدا میک از مخالفین شاه با آیت الله خمینی در عراق ملاقات کرد ؟

ج - مخالف یعنی چطور ؟ مخالف سیاسی ؟

س - بله .

ج - سپهبد تیموریختیار ملاقات کرد .

س - قصدش از این ملاقات هیچ اطلاع دارید ؟

ج - آمده بود عراق مانده بود خوب میخواست آقای خمینی را هم ببیند . من بودم در آن ملاقات اما صحبت سیاسی زیاد نداشت ، نه دیگر . من نمیدانم کسی را جز همین بچه‌ها ئی

که اطرافیان خودش بودند .

س - نه منظورم مخالفین سرشناس شاه است .

ج - جز سپهبد تیمور من کسی را نمیدانم .

س - از رهبران جدید و قدیم دولت اسلامی که در حال حاضر در ایران حکومت میکند کدا میک

از آنها با آیت الله خمینی رابطه فامیلی دارند؟

ج - من نمیدانم و من فکر نمیکنم کسی از اینها با استثنای مادی طباطبائی که همه خبر

دارند رابطه فامیلی داشته باشد برخلاف آنچه میگویند که اکبر رفسنجانی ، منتظری

اینها همه . آنچه من میدانم هیچکدام از اینها رابطه فامیلی با از این رهبران ،

خمینی ندارند . با برادرهایش و اینها من میدانم . نه ندارند برای اینکه یک زن

که بیشتر ندارد ارم سه چهار تا دختر دارد ، دامادهایش را میشناسیم ، پسرش هم که

آن ممظنی را میدانیم . نه من ..

س - ممکن است لطفاً " در مورد سازمان ژنرال محمود پناهیان در عراق توضیح بدهید؟

ج - او کمونیست بود پدر سوخته آمده بود آنجا . بعد از بختیار آمده بود آنجا و مدتی

ماند و یک تشکیلاتی هم داشت بعد هم رفت بیرونش کردند رفت .

س - کمونیست یعنی وابسته به شوروی بود؟

ج - بله ، چیز بود دیگر وزیر جنگ پیشه‌وری بود در اشغال آذربایجان بعد فراری بود

در شوروی بود آنجا پناهنده بود بعد هم آمده عراق . یک مدتی هم آنجا ماند و یک

تشکیلاتی داد و بعد هم بیرونش کردند رفت ، عراق بیرونش کرد گفت برو .

س - چه نوع تشکیلاتی ؟ بر علیه دولت ایران .

ج - بله ، یک عده کمونیستها را آورده بود و با همان اطرافیان ، با همان محمود دعائی

اینها همکاری میکرد خمینی .

س - یعنی کمونیست بود ولی با اطرافیان خمینی اینها همکاری میکرد؟

ج - بله ، یعنی اطرافیان خمینی با او همکاری میکردند مثل محمود دعائی و اینها .

محموددعائی بالخصوص . لذا میگویند او کمونیست است محموددعائی . من یکبار دیدم او را . بعد هم یک عده ای هم با خود آورده بود از همان کمونده‌های ایران که درشوروی بودند . یک مدتی ماند بغداد و بعد هم بیرونش کردند . بعد از قرارداد الجزایر ۱۹۷۵ گفتند بیفرمائید .

س - شاه از آنها خواست ؟

ج - خوب نه دیگر قرارداد این بود که بر علیه شاه کارهای چیزی در عراق صورت نگیرد . بیرونش کردند چون دیدند کمونیست است بدرد . نمیتوانست او کاری در ایران بکند ملت ایران کمونیست که نبود . آمد آنجا یک مدتی .

س - بعد از پیروان آیت الله خمینی چه کسانی روزنامه " نهضت روحانیون " را منتشر میکردند ؟

ج - ما همینجوراً اینجا صحبت میکنیم نمیدانیم آنجا حرفها یمان صبط میشود . نه ، گذشت نه . آخر گفتیم " کمونیست پدر سوخته‌ای بود " . خیلی مرد پدر سوخته‌ای بود . من یکبار دیدم اینقدر از او ، یک مرد خونخواری دیدم .

س - چطور ؟ ممکن است توضیح بدهید ؟

ج - نه هیچ . یکبار دیدم که او را " مغزش خیلی کوچک است بعد دیدم یک آدم احمقی بنظر آمد . هیچی بعد دفعه دومی که میخواست ملاقات کند گفتم وقت ندارم اصلاً " . گفتم بروگمشو مردیکه . هر چه فرستادم میخواست ملاقات کند دیگر به او وقت ندادم گفتم بروگمشو .

س - میخواست با شما همکاری کند ؟

ج - بله ، میخواست صحبت کند یا همکاری کند یا ملاقات کند اصلاً " گفتم ملاقات نمیکنم چه برسد . من کمونیست که نیستم . بهر حال دیگر ندیدیمش .

س - پس چطور با دوروبران آیت الله خمینی ..

ج - محموددعائی کمونیست بود دیگرلسنا یکی از دلائلی که ما میاوریم که کمونیستها رلی داشتند در تشکیلات آمدن خمینی سرکار همین بودن امثال محموددعائی اســــــــــــ

با کمونیستها . بفرما شید .

س - یک خرده میتوانید ..

ج - نه تمام شد .

س - بعد از پیروان آیت الله خمینی چه کسانی روزنا مه " نهفت روحانیت " را چاپ میکردند؟

ج - " نهفت روحانیت " را ما گرفتیم موافقتش را از دولت که طرفداران خمینی اداره - کنندگان .. دوشماره اش را آنها بیرون دادند بعد ما اداره میکردیم . از دوشماره بیعد تا ۳۰ من اداره میکردم ، من و یک عده ای در نجف .

س - مثل اینکه از خاطرم رفت که چرا آیت الله خمینی مخالفت کرد؟

ج - اسمش را میخواست عوض کند که من حاضر نشدم؟

س - چرا ؟ یا نهفت ..

ج - میگفت " نهفت روحانیت " به اسم من تمام میشود ، من رهبر روحانی هستم ، گفتم نه خیلی غیر از شما هم هستند روحانی ، شما تنها رهبر روحانیت نیستید دیگران هم هستند . گفت ، " نه . " بعد دیگر گذاشت اطراف یا تشبیها بپند همکاری میکنند .

(؟) علل مخالفت ما با خمینی همین بود که دیگر روابط ما قطع شد اصلاً مدتی

سه چهار سال اصلاً " دیگر با او هیچ ، حتی میدیدمش تو راه مثلاً " با او سلام و علیک هم نداشتیم .

س - یعنی صرفاً " مخالفتش روی اسم بود؟

ج - اسم بود .

س - یا نهفت بود؟

ج - بله روحانیت .

س - الان چون نهفت ، روحانیت در ایران ..

ج - در آنوقت میگفت ، " من نمیخواهم روزنا مه داشته باشم . " گفتم خوب یک برناممه رادیوئی هست اینجا به اسم شما . گفت ، " آن درخواست این نوشته است . " این افکار

احمقانه .

س- آیا بنظر شما هیچ رابطه‌ای بین اخوان المسلمین و فدائیان اسلام وجود دارد؟

ج- فکر "بله اما عملاً" نمیدانم هر دو یک جور هستند، تروریست هستند .

س- هیکار بی‌پاشی با هم میکنند؟

ج- بله، همکاری نمیدانم اما تروریست هستند اینها دیگر، میدا یکی است . مبددا

کشتن به اسم اسلام و یا ترور کردن بندگان خدا به اسم اسلام .

س- ممکن است یک مقایسه‌ای بین صدام حسین و شاه بعنوان دوتا رهبریکنید؟

ج- اصلاً" نمیشود مقایسه کرد، اینها دو جور آدم هستند .

س- شما صدام حسین را چه جور میدانید؟

ج- صدام حسین یک آدم خود ساخته‌ای است که از بطن اجتماع پا شده، از توده مردم بر

خاسته . حالا دارد حکومت میکند بدرد مردم هم میرسد ضمناً . یک تلفنی دارد که همه

میتوانند همیشه با او صحبت کنند . هر عصر از ساعت ۵ تا ۱۲ شب تمام افراد را میپذیرد .

هر فردی از افراد مملکت میتواند بی‌برود او را ملاقات بکند .

س- در حال حاضر؟

ج- در حال حاضر حتی در جنگ . یک شماره دارد به او تلفن کن میگوید من فلانم میخواهم

ببینم میگوید فلان ساعت بیا . تمام ملت میروند او را ملاقات میکنند بدردشان

میرسد . خوب ، البته حکومت در عراق حکومت دموکراسی سوئیس هیچوقت آمریکانمی -

تواند باشد از نظر جامعه عراقی اما بالاخره در آنجا یک رژیم است که بدرد مردم میخورد

یعنی کار دارد میکند برای مردم ، میروند خانه‌های مردم میروند اینجا میروند آنجا

میروند . الان هم همین جور شاید هزاران خانه را میروند شخماً " بازرسی میکنند . خانه

فقیر خانه بیچاره . تو دهات به این تلویزیون بده به آن یخچال بده به آن چه

بده، به آن چه بده . این کارهای اینجوری دارد این را نمیشود مقایسه کرد با شاهی

که اصلاً" دو جورند دو جور مردمند دو جور ملت است ، دو جور سیستم است نمیشود مقایسه

کرد بین شاه و .. دوجور آدم هستند .

س - یعنی از این نظر که شما گفتید همه تصمیم های مهم را شاه میگرفت در ایران هر کسی باید به بابا باید

ج - خوب ببله ، معلوم . تمام کشورهای که در آن دموکراسی به آن معنای غربی وجود ندارد همان بابا باید بگیرد . در مصر هم حسنی مبارک آن تصمیمات بالا را میگيرد . در سوریه هم حافظ اسد میگيرد ، در سعودیه هم ملک فهد میگيرد . اینجور است یا نیست ؟ تصمیمات مهم معلوم است . صدام حسین میگيرد . اما از نظریستم کار در عراق دزدی نیست در عراق یک وزیر نمیتواند دزدی کند ، یک مدیر کل نمیتواند دزدی کند میآوردش تو تلویزیون . دزدی نیست ابدا " . در رژیم شاه همش دزدی بود . اطلاق کسی زن صدام حسین را نمیبیند بچه های را نمیدانند چه کسانی هستند اینها ، نمیآیند تو مردم . در ایران تماشا ۲۴ ساعت اعلیحضرت والا حضرت ، پیشکار اعلیحضرت تمام روز . نمیشود مقایسه کرد اصلاً " دوجورند . عراق این هیئت حاکمه عراق یعنی صدام - حسین اینها بدو هستند . بدو یعنی اینها مردمانی هستند که از چیز جامعه بر - خاسته اند از آن قبائل هستند ، قبیله هستند اینها و قبیله خودش یک اخلاق خاصی دارد یعنی اینها بسیط به آن میگویند ساده یک مردمانی هستند ساده . این مادرش ۲ سال پیش مرد تا آن آخرین روزی که مرد خودش ظرفها پیش را می شست و خودش لباسها پیش را . بختیار گفت من کرا را " میرفتیم مهمان صدام حسین بود میرفتند به آن تیکریت س - صدام حسین

ج - ببله ، میرفتند تو آن خانهای که مادرش بود . میگفت ، " این مادر بیچاره اش ، سی نفر چهل نفر بودیم غذا برای همه درست میکرد . "

س - همین بختیار که الان توی ..

ج - نه ، که فوت کرد تیمسار بختیار که مهمان عراق بود و بعد کشتندش آنجا . ساسا واک فرستاد کشتندش . ببله میگفت آنجا خود ما در صدام حسین غذا درست میکرد و خودش می -

فرستاد درختخوابها یمان را برایمان میانداختند و اتاقها . زندگانی اینجوری بسود
یعنی مردمانی که توی صحرا بزرگ میشوند یا توی شهرهایی که با طبیعت بزرگ میشوند
مردمان دهاتی . به آن میگوئیم دهاتی و این حالت دهاتیگری که آن بساطت است و
سادگی است اینها حفظ کردند . نمیشود مقایسه کرد با کسی که میگوید ، " کورش آرام
بخواب من چشم بیدار است . " میگوید ، " من تاریخ ۲۶۰۰ ساله ————— دارم
نه دوجور سیستم کار است املا " .

س - باقر صدر کی بود و چرا اعدام شد؟

ج - باقر صدر یکی از روحانیون نجف بود و یک مرد مسی هم طرفدار داشت و خمینی که
در عراق که بود با خمینی بدبود روابطش اینها املا " ضد خمینی بودند . حزب دعو
و اینها که میگویند رهبریش را داشت ، من میدانم تا چه اندازه واقعا " رهبرایسن
حزب بود اما میدانم حزب دعو در عراق که بود . خمینی میگفت ، " اینها حزب شیطان
هستند . " که الان با آنها همکاری میکند . بعد که خمینی آمد به ایران این با خمینی
بنا کرد همکاری بکند . بعد تلگرافات خمینی به او میفرستاد و به .. دولت عراق طلبیدش
گفت ، " تو عراقی هستی یا ایرانی ؟ " گفت ، " من عراقی هستم . " گفت ، " این مردیکه
ایرانی است و تو با او همکاری داری میکنی یا تبری بکن از او یا نه . " گفت ، " تبری
نمیکنم . " او را کشتند . خیلی ، خیلی .. گفت تو کجایی هستی ؟ تو ایرانی هستی
یا عراقی ؟ گفت ، " من عراقی . " گفت ، " پس چرا داری بر علیه من با یک دولتی که
رئیس یک دولتی که ضد من است همکاری میکنی ؟ " این واقعا .. آخر میدانستی
در کشورهای .. تو اهل عراقی ، پاسپورت هم عراقی است ناسیونال عراقی . آن مردیکه
ایرانیست میخواهد مرا و از گون کند تو با او علنی همکاری میکنی تلگراف بهم میزند
این چیست ؟ گفت ، " بله ، ما روابط روحی داریم . " روابط روحی دارید بغرمائید .
س - چطور وقتی اگر این رابه آن حزب شیطان لقب داده بود بعدا " با آن همکاری کرده
بمسود ؟

ج - خوب مصالح است دیگر، سیاست .

س - سیاست ؟

ج - سیاست خمینی الان اینست که از اینها استفاده کند بر علیه عراق .

س - چون که باقر صدر با نفوذ بود در عراق ؟

ج - باقر صدر را کشتند . بعد یک حزب دعوه ای هست که آن حزب عراقی است ، خوب از آنها استفاده میکنند از آنها تروریست میفرستد به عراق یک کارهایی میکند .

س - نه ، میخواهم ببینم وقتی که شما " با باقر صدر اینقدر مخالف بود ..

ج - در عراق که بود چون اینها همه با شاه رفیق بودند . خمینی در عراق که بود سید محسن حکیم با شاه رفیقی بود ، بچه های سید محسن حکیم نوکر شاه بودند ، حزب دعوه نوکر ساواک بود و لذا خمینی هم دشمن شاه بود با خمینی بد بودند . بعد که خمینی بقدرت رسید اینها دوباره رفتند سراغ خمینی اما خوب اینها ضد عراق هم که بودند . خمینی گفت حالا تو کر شاه بودند بودند حالا که بدردم میخورند بگذار از ایشان استفاده کنیم بر علیه عراق .

س - توی اینها از شیعیان ایرانی زیاد هست توی اینها ؟

ج - هستند .

س - یعنی فکر میکنید بیشترشان شیعیان ایرانی باشند یا شیعیان عراقی باشند ؟

ج - ایرانی هست ، عراقی هست . نمیدانم من درست افرادش را اما میدانم از هر دو هست توی شان .

س - اینطور میگویند که باقر صدر کسی بود که این ایده ولایت فقیه را به خمینی ..

ج - نه ، نخیر اینجوری نیست . چنین فکری را هم نداشت باقر صدر . یک آرائی دارد برای خودش اما ولایت فقیه را خود آن مردیکه دره ۳ سال پیش در کشف الاسرار نوشته .

س - یعنی تو نوشته های باقر صدر چیزی در این مورد ..

ج - نه به او مربوط نیست . آنها در فکر اصلا " که حکومت را در دست بگیرند و حکومت اسلامی

همین حرفها شی کسه جامعه اسلامی به آن گرفتار شده و اسلام بری است از... املا" در اسلام حکومت نیست کجا هست حکومت؟ چون پیغمبر بود مدینه چهارتا عرب شاخ شکسته نشسته بودن آنجا. نه، والله کجا حکومت بود؟ کجا این نظام .. این نظامی که الان در ایران هست که رئیس جمهور و فلان که این نظام یونانی است، غربی است. در اسلام یکی از قاصدیات که اینها بدر روز نمیخورد. دیگر نظامی نیست در اسلام، حکومتی در اسلام نیست، من نمیدانم.

س - پس این ولایت فقیه ایده خمینی است؟

ج - هیچی، بله همین.

س - قبل از او هم کسانی بودند.

ج - بعضی ها بودند این حرف را میزدند بعد خمینی آمد گفت این جور.

س - پس با قرص دراز این نظریه نفوذی نداشت؟

ج - نه هیچی.

س - این گروههایی که اسمشان را میخوانم یا کشورها چه دستی یا چه نقشی در فعالیتهای

ضدشاهی در ایران داشتند؟ لیبی.

ج - لیبی خوب با شاه دید بود از راه منتظری میگویند خیلی با او همکاری میکرد. پسر

محمد منتظری.

س - پول میداد؟

ج - بله یقیناً.

س - یعنی از راه یک شخصی پول میفرستاد؟

ج - خوب محمد منتظری، محمد منتظری با آنها همکاری میکرد و الان خود منتظری قبل از

شاه و بعد از شاه همیشه اینها جزء عمال لیبی بودند.

س - شاه میدانست این را؟

ج - نمیدانم، لابد میدانست. اگر نمیدانست که حبس نمیکرد منتظری را. نمیدانم

من نمیدانم.

س - دولت سوریه ؟

ج - سوریه هم چرا ضد شاه بود. مادق قطب زاده را او پاسپورت داد. من یاد م هستت
۲۰ سال پیش وقتی پاسپورت مادق قطب زاده را گرفت ایرانی ها شاه گفت چیز کردند
آمدن من پاسپورت نشان داد گفت ، " سوریه ای ها به من پاسپورت دادند ، " حافظ اسدو
تشکیلاتش ضد شاه بودند .

س - چرا اینها ضد شاه بودند ؟

ج - نمیدانم . همین کاریهودی و اسرائیل و اینها . اما بعد که روابطنان خوب شد
کمک میکرد به حافظ اسد در آخر .

س - شاه کمک میکرد ؟

ج - بله او آخر قبل از اینکه از بین برود .

س - چرا تغییر عقیده داد ؟ تغییر policy داد ؟

ج - لابد حافظ اسد روابطنان با اسرائیل خوب شد ، نمیدانم .

س - (؟)

ج - تغییر سیاسی دیگر . بله .

س - با فلسطینی ها چطور ؟ PLO

ج - بدیدود . برای اینکه عده ای از همین افرادی که همین الان در ایران هستند همین
تشکیلات ... خیلی ها هستند که اینها میرفتند پهلوی فلسطینی ها تمرینات نظامی می -
دادند .

س - همین ، سیخو هم بدانم چه نوع کمکهای نظامی و

ج - نمیدانم چه کمک . من واقعا " هیچی نمیدانم برای اینکه وارد این کار نبودم
اما میدانم که عده ای از اینها میرفتند فلسطین اینها را به ایشان تمرینات نظامی
میدادند .

س - کسی از این افراد در خاطرتان هست ؟

ج - یادم نیست ، زیاد می شنیدم یادم نیست . میدانم خیلی پیش است . میدانم بودند میدانم همکاری داشتند .

س - در سال ۱۹۷۸ رادیو میهن پرستان درلیبی شروع به پخش برنامه های ضد شاهی کرد .

هیچ درخا طرتان هست چه کسانی در این برنامه

ج - نه ، نمیدانم نمیدانم .

س - بعد از انقلاب چطور شد که شما ۴ ماه صبر کردید تا به ایران بروید ؟

ج - آخر پاسپورت مرا نمیدادند . آخر ایرانی بود پاسپورت قدیم من بعد من عراقی هم

بودم دیگر . آن پاسپورت ایرانی من مدت تمام شده بود رفتم گفتم عوض کنید بیه

کنسولگری گفت باید از ایران دستور بخواهیم . به آنها گفتند ندهید ، خمینی گفت

ندهید . بعد من به بنی صدر تلفن کردم گفتم که اگر این پاسپورت را تجدید نکنید من

با همان پاسپورت قدیم می آیم وتوی فرودگاه یک مباحه میکنم بر علیه خمینی و بر علیه

همه تان ، پدرتان را در می آورم . اینهم حرف شد ؟ من نمی خواستم به ایران بروم . گفت

با همان قدیم بیا . گفتم آخر این قدیم چرا ؟ چون من خواستم باید بدهند دیگر والا

میتوانم بیایم و می آیم در همان جایک مباحه میکنم بر علیه تان . پاسپورت ارزش نداشت

باید عوض بشود بعروزی آن بنویسند که من میتوانم سفر کنم ، عراق اجازه موافقت سفر

بدهد . نمیداد . عجب مردیکه بی حیائی است این خمینی .

س - یعنی مریحا دستور داد که به شما ..

ج - جواب ندا . یگر بله . تلگراف زدند جواب نیامد بعد فهمیدیم که جواب نداده یعنی

ندهید دیگر . اینکه میگویم گفت نه ، تلگراف زد کنسولگری که فلاتی میخواهد پاسپورتش

را عوض کند میخواهد بیا به ایران جواب بدهد و ندادند .

س - بعد که به بنی صدر این را گفتید ..

ج - بله ، بعد معلوم شد .. بعد رفتم گفتند از قم بوده دیگر . بعد هم سنجابی به من

گفت وزیر خارجه بعد ها که دیدمش . گفت ، " به ما مربوط نبود این کار از قم یکنفر

دروزارتخارجه بود که او همما بین حرفها را کنترل میکرد .

س - بعد از ۱۵ سال که شما به ایران برگشتید اولین مشاهداتتان از ایران چه بود؟

ج - از چه نظر؟

س - از هر نظر، از نظر سیاسی

ج - سیاسی که واژگون شده بود اما از نظر عمران ایران آباد بود وقتی من رفتم .

س - همین .

ج - ایران خیلی ع . شده بود . مثلاً " تهران عوض شده بود ، شهرستانها تا اندازه زیادی -

عوض شده بود .

س - چه احساسی داشتید؟ چه جو فکری کردید وقتی این تغییرات را دیدید؟

ج - خوب میدیدم که خیلی آبادی کمتر از آنست که من توقع داشتم .

س - کمتر؟

ج - خیلی ، برای اینکه یک مملکتی که چهل میلیارد پیرل نفتش بود تهران یک مقداری

بیشتر رفته بود ، شهرستانها پیشرفت کرده بودند اما دهات تما من باقی مانده بود آن

وضع قدیم خودش . ترقی بود خیلی کمتر از آنچه .. یعنی آنچه که من در عراق میدیدم در

عراق این ۱۵ سال شده صد برابر آن بود که در ایران میدیدم . خوب فرق کرده بود تهران

در آن ۱۵ سال با شهرستانها بعضی هایشان فرق کرده بود . اما دهات همانطور عقب افتاده

بود .

س - یعنی عراق پیشرفته تر از ایران شده بود؟

ج - خیلی ، این ۱۵ سال خیلی بیشتر پیشرفت کرد از ایران . ایران با آنهمه مداخله

نفتی که داشت باید خیلی آباد میشد . من رفتم دیدم تهران فرق کرده ، خیلی . رفتم

به جنوب تهران دیدم هیچ فرق نکرده هنوز محله حلبی آباد هست . خیلی متاثر نبودم

همان غارها بود . رفتم اصفهان دیدم اصفهان خیلی فرق کرده شهرش . رفتم دهات دیدم

که همانا نجور هست ، هنوز مردم بی آب و بی برق و بی تلفن و بی راه . دیدم که در ایران

ظاهرش پیش‌رفته و لذا تقسیم کردم در همان وقت که سی درصد مردم ایران وضعیتش خوب شده بیست درصد از زندگی متوسط برخوردارند پنجاه درصد هیچی ندارند. در زمانی که ما بودیم هفتاد درصد هیچی نداشتند اما بعد که من رفتم دیدم نه بیست درصد چیز دارند. این هست در این کتاب جدید که دادم به چاپ "جمهوری دوم".

س- بله، این هنوز در دنیا مده ولی من آن یکی کتابتان را فرستادم برای دانشگاه ها روارد "انقلاب محنت بار".

ج- آهان، عربی اش را هم به شما دادم؟

س- بله، عربی اش را هم دادید من هر دو تا پشان را با یک پست فرستادم.

ج- عربی دادم به شما؟

س- عربی اش یادم نمی‌آید فقط یک کپی دادید.

ج- میخواهید یک عربی هم به شما بدهم.

س- اگر لطف کنید بعد از این.

ج- پس یادم بیاورید اینجا هست چون ببرد. با اینکه فرستاده آقای ویلسون اما معذالک من به شما میدهم.

س- بله، من آن کتابی را که دادید با یک پست فرستادم

ج- 'دوتا میدهم عربی یکی بدهین به مرکز دراسات شرقی یعنی Center For Middle East یکی هم بدهید به خودتان شکرده.

س- شما وقتی که در ایران بودید کار محافظت داشتید برای ..

ج- این ایام اخیر؟

س- بله. چرا؟

ج- خوب برای اینکه خرتو خربود خوب می‌آمدند میزدند. من خودم گارد مرا انتخاب کردم، از فامیلیا هم بودند. دوسه تا داشتیم از فامیلیا توکمیته بود گفتیم بیا بنشیند فرستادمان گارد.

س- یعنی واقعا "شما احساس میکردید که جانتان در خطر است؟

ج - احتمالاً" دیگر خوب بله چه میدانیم مدتها حکومت بود من چه میدانم . وقتــــــــــــــــی برگشتم به ایران از نظر سیاسی صدجورحکومت بود ، حکومت مرکزی هم که نبود کمیته بود آن بود آن بود و آن بود و همه بودند . آدم نمیدانست که کی دشمنش است و کی دوستش است خوب گفتیم یک گاردی هم باشد دیگر .

س - آیا هیچ احساسی داشتید که ممکن است دولت اسلامی بخواهد؟ زاری به شما ، رساند؟
ج - آخر دولتی نبود آنجا ، مدتها دولت بود . خوا فرادشان بودند کسانی که با ما خیلی بد بودند چرا ؟

س - چه کسانی بودند؟

ج - همان بهشتی و منتظری و خود خمینی و اینها . اما تا اندازه ای که بخواهند بکشند و اینها نه فکر نمیکنم در آن ایام حالا در این فکر بودند .

س - شما بعد از اینکه به ایران برگشتید با آیت الله خمینی ملاقاتی نکردید؟

ج - چرا ، مفصل یک ساعت در قم .

س - در خاطرم نیست که دفعه قبل راجع به آن صحبت کردید .

ج - خیلی صحبت کردم ، راجع به ریاست جمهوری با او صحبت کردم ، راجع به روابط عراق صحبت کردم . خیلی صحبت کردم . هست تو کتابم دینر .

س - خوب بفرمائید چه میگفتند یعنی یاد در نظر گرفتن سابقه ای که شما داشتید و مخالفتی که با شما داشتند چطور شما را پذیرفتند و صحبت کردند؟

ج - اولاً" من وقتی دیدمش دیدم مسخ شده ، آن آدمی نیست که درباریس بود ، آخر

من او را پاریس هم دیده بودم . دیدم اصلاً" عوض شده شکلش و وضعش و حرفهایش بطوری

که اصلاً" فکر کردم این آدم شاعر اش را از دست داده لذا بعد که احمدپسرش را دیدم گفتم

که با بابت حافظه اش چطور است ؟ گفت ، "هیچی ، آقا من ، من آقا . " صحبت کردم -

راجع به روابط عراق . دیدم نه راجع به عراق خیلی بدبین است و میخواهد .. حاضر

به صلح نیست نمیخواهد روابط خوب بشود . راجع به کشورهای منطقه صحبت کردم دیدم

که روابطش خوب نیست نمیخواهد. گفتم آقا شما چرا اینقدر با این کشورهای منطقه بد هستید؟ گفت، "آقا اینها دولتهاي هستند که مردم با اینها روابطشان خوب نیست و مردم توقع دارند که ما با مردم باشیم." گفتم سوریه و لیبی که شما با آنها روابطتان خوب است مردمشان حکامشان را دوست دارند؟ که ساکت شد سرش را انداخت پایین مثل.. گفتم میخواهی رئیس جمهور شوی آقا در این فکر نباش، در فکر حکومت کردن نیافتی. شما اگر حکومت نکنی مثل گاندی همه احترام میکنند. بخوابی حکومت بکنی رئیس جمهور بشوی. میثوی مثل یک رئیس جمهور عادی یا مثل یک حاکم عادی مردم توقعات دارند همیشه از حاکم در ایران چون آدم نمیتواند توقعات همه را بریبیاورد با او بد میشود یا حاکم در ایران نمیتواند موکرات باشد همیشه یک کارهایی میکند ظلم میشود پای تو تمام میشود. خلاصه این خیلی حرف زدم به او. گفت، "نه". گاهی هم نسوج میکرد مثل بچه است مثل بچهها. گاهی وقتی میگوید نه نمیگوید خیر این جور میکنند واللله، عین بچهها نیز این جور میکنند.

س - بعد آنوقت رئیس جمهوری مدبر بود یا خمینی؟

ج - هیچ رئیس جمهور آنوقت نبود؟

س - هنوز نبود. دولت موقت بازرگان ..

ج - بازرگان بود.

س - اینطور گفته میشود که دلیل جنگ ایران و عراق خصومت آیت الله خمینی با صدام یک حس انتقام شخصی است چون که صدام آیت الله خمینی را از عراق بیرون کرد بعد از اینکه شاه از او خواست. آیتا چه اندازه این ..

ج - یک مقداری این است یک مقداری هم اینست که خوب خمینی میدانده که صدام نمیگذارد او برسد به منطقه، اگر صدام عراق نبود او شاید الان رسیده بود به کویت و نمیدانم ابوظبی و اینها، آدم توسعه طلبی است دیگر عراق نمیگذارد دیگر، مانعش است اساس اینست فکر میکنم. جنگ بزرگتر از خمینی است پشتش تشکیلات جهانی است اینهم

هست دیگر. اقتصادجهانی می‌خواهد نفت پائین بیاید، می‌خواهد اسلحه‌ها فروش بی‌رود، این قضایای جهانی اینجور نیست که یک آدم بتواند بجنگد، توی آن خیلی حسابها هست. من جنگ را بزرگتر از خمینی و جمهوری اسلامی میبینم در ایران. حجتش بیش از خمینی است، حجم جهانی دارد.

س - آیا واقعا " فکرمیکنید که دولت اسلامی ایران این امید را دارد که وسعت طلبی داشته باشد؟

ج - امید که بله اما خوب محال است سمیگذارند.

س - یا امکانش را دارد؟

ج - امکانش را که اصلا ندارد. امیدش را دارد اما محال است پدرش را در میآوردند و در آوردند الان متشکرت کردند رفت ایرانی نیست دیگر.

س - با کدام یک از گروهها و افرادی که در اینجا میخوانم شما سمپاتی یا همکاری داشتید؟ بازرگان؟

ج - همکاری نه اما ما کمکش میکردیم، من خوشم میآمد از نهضت آزادی

س - در حال حاضر هیچ رابطه‌ای ندارید؟

ج - نه هیچ، فقط در تهران یکبار دیدمش اما ما خوب کمکش میکردیم در همان روزنامه " نهضت روحانیت " خیلی ازش کمک میکردیم. خوب یک آدمی است دیگر، یک آدم - سالم احمق بیحال.

س - چرا؟

ج - بیحال است دیگر، مرد نیست که وارد میدان بشود.

س - فعلا "در حال حاضر که ..

ج - حرف میزند دیگر. همان ایام که نخست وزیر بود اگر مردانه میآمد تو میدان نمیگذشت این کارها بشود.

س - فکرمیکنید در حال حاضر دارد جبران میکند؟

ج - نمیدانم، انشاالله.

س - یعنی تنها چیزی که درجا ضرر را بران مانده
ج - بله . این یگانه کسی است که میتواند این جمهوری اسلامی را از مرگ نجات بدهد
یگانه کسی است که میتواند سرنوشت خمینی را عوض کند اگر رئیس جمهور بگذارد بشود ، و
اینها میروند از بین با فضاحت اما اگر این بیاید سرکار ممکن است یک مقداری ..
نمیدانم چه کار خواهد کرد؟ یا میآید دوباره یک مقداری بیاید و رندش سرکار دوباره ، اینها
جان بگیرند دوباره بگذاردش کنار . نمیدانم بهر حال .

روایت‌کننده : آقای دکتر موسوی اصفهانی

تاریخ مصاحبه : ۱۷ ژوئن ۱۹۸۰

محل مصاحبه : سانتا ماریکا - کالیفرنیا

مصاحبه‌کننده : شهلا حائری

نوار شماره : ۵

س - در روزنامه " نهفت روحانیت " در عراق راجع به بازگان چیزی مینوشتید؟

ج - بله ، من همیشه از او مینوشتم آنجا ، محاکماتش را مینوشتم .

س - در طرفداری از بازگان ؟

ج - نه محاکماتش را ، محاکمات مهندس بازگان را . آخر محاکماتش کرده بودند . این

هست این اگر بیدایش کنید توی .. من دادم یک نسخه از این به آن قسم فارسی

س - " نهفت روحانیت " ؟

ج - بله . یک دوره از این روزنامه دادم به همان قسم فارسی

Center For Middle East Studies و یادم می‌آید آن آدمی که از من گرفته

بود میگفت " این را چرا میدهی به ما ؟ این به چه درد ما میخورد؟ " آن ایام در ده ...

گفتم آقا این شما اینجا راجع به ایران و راجع به مشرق مطالعاتی دارید این یک

دوره از روزنامه‌ها شای است که یک روزی ممکن است از آن نسخه‌ای در دنیا پیدا نشود و یادم

می‌آید جلد سیاه دارد .

س - خوب من می‌روم پیدا میکنم .

ج - " نهفت روحانیت " از اول تا آن بیست و هشت هست من دادم به همان آقای کسه

در همان Center For Middle East Studies یک آدم بلندی هم بود . اصلاً میگفت:

این رامیده‌ی به ما که چه؟

س - ایرانی بودند؟

ج - نه، آمریکائی بود. میگفت این به چه دردم میخورد یا مثلا" ما .. حالا خودش نگه داشت یا فرستاد برای کتابخانه ها روارد. آخر میدانید یک کتابخانه هم آنجا دارد. بهر حال هست آنجا شما اگر نگاه کنید در ژورنال نهضت روحانیت یک دوره اش هست آنجا. من دادم حتما " هم نیانداخته توی garbage
س - نخیر، نخیر.

ج - اما یادم می‌آید با من مباحثه میکرد که ، What can we do with this?
بگذارت آنجا توجه کارداری . تعجب دم میکرد چون یادم نمی‌رود هیچوقت . من دارم یک چیزی میدهم به یک کتابخانه‌ای او میگوید که چرا به ما میدی .
س - آیت الله بهشتی ؟

ج - او را من نمی‌شناختم هیچ . گفتم هیچ نمی‌شناختم .

س - آقای بهشتی را گفتید نمی‌شناختید ؟ معذرت می‌خواهم فکر کردم گفتید می‌شناختم .
آقای سنجابی ؟

ج - نه ، من سنجابی را آشنا با او نیستم فقط بعدها یکبار آنها را بودیم منزل یکی از دوستان با او ملاقات کردم که همان صحبت‌ها را عرض کردم میکرد .
س - یادم نیست ، کدام صحبت‌ها ؟

ج - راجع به همان ایامی که من می‌خواستم بیایم وزیر خارجه بود . گفتم ما می‌خواستیم بیاییم و تلگراف زدند جواب نیا مد گفت به ما مربوط نبود این در وزارت خارجه یکنفر از قم بود که او همیشه این کارها را زیر نظر داشت .

س - ولی از نظر فکری با او سمپاتی نداشتم یا از نظر همکاری ؟
ج - نه هیچ .

س - توجیه ملی ؟

ج - نخیر .

س - فروهر؟

ج - فروهر هم چار دوسه بار ملاقاتش کردم در تهران . هسکاری آنجوری نداشتیم ولی دو سه بار ملاقاتش کردم .

س - تحت چه شرایطی بود؟

ج - وزیر بود، هیچی میرفتیم صحبت میکردیم . یک آدم متلونی است . آخر کمی بودگه خیلی آخر میدانید او بان - ایرانیست است بعد آنجوری یک دفعه خط عوض کرد شد امام و جمهوری اسلامی . این افراد زیاد در نظر من .. یک آدمی است دیگر بهر حال نه ، انم کجاست الان ؟ چه میکنند ؟

س - نمیدانم . شاقیل از انقلاب بعد از انقلاب دیدید او را ؟

ج - من بعد از انقلاب دیدم او را ولی دوسه بار ملاقاتش کردم در تهران .

س - عقیده اش چه بود ؟ برخوردی با هم داشتید ؟

ج - نه هیچوقت . بدن بود صحبتها ئی میکردیم چیزی نبود صحبت های سیاسی .

س - او هم معتقد به انقلاب اسلامی بود ؟

ج - راجع به عراق صحبت میکردیم میگفت ، " میخواستیم ما با عراق روابط مان را - مهندس بازرگان میخواست روابط را با عراق خوب کند خمینی مرا طلبید گفت برو بسه بازرگان بگو اگر دست صدام حسین رافشا ر بدهی دستت را میبرم . "

س - چطور شد که از ایران آمد بیرون ؟

ج - آمد بیرون زندانش کردند . نمیدانم چه شد لسنذا پرسیدم نمیدانم .

س - حزب خلق مسلمان ؟

ج - حزب آقای شریعتمداری ؟

س - درست مطمئن نیستم .

ج - بله اگر آن است نمیشناسم . من فقط آن رئیس علیزاده را که رئیسش بود در بیمارستان دیدم . رفته بودم دیدن یک آقای او هم آنجا بود . نه ، از آنها هیچ خبری ندارم نمی شناسم هیچ .

س- با ما چه هدین ؟

ج- هیچ . ولی افرادشان می آیند سراغ من می بینمشان اما با آنها چیزی ندارم .

س- اینجا می آیند سراغ شما ؟

ج- بله ، می بینمشان همه جا هستند می آیند گاهی ..

س- تقاضای کمک مالی میکنند ؟

ج- مثلاً ، می آیند یک تقاضا ها می دارند اما با آنها چیزی ندارم .

س- ولی بدون در نظر گرفتن مسائل سیاسی با کدام یکی از این افراد یا گروهها بیشتر

سمپاتی فکری دارید ؟

ج- من والله سمپاتی از چیز خوشم می آید ، از تشکیلات دکترین بختیار . برای اینکه

یک آدمی است تشکیلاتی دارد بالاخره آزادی است سوابقی دارد مردمان مجربی هستند

اینها بچه مچه هستند اینها نمیدانم چه کار میکنند بعد که کار دستشان بیافتد ،

تند هستند دیگر . خوب اینها واقعا " ایران یک خرده استقرار لازم دارد و عقل دیگر

کافی است احساسات . جوان احساساتی است دیگر . مثلاً " بخواهد آدم ایران را بدهد

دست آقای مسعود رجوی من نمیدانم چه کار میکند . این الان ایران دستش نیست اینقدر

کشت و کشتار میکند . البته خوب است این پدر سوخته ها از بین ببرد خمینی را امسا

زما مداری . زما مداری تعقل لازم دارد کافی است . من از کسانی هستم که بددکتر

بختیار ، اصلاً " ندیدم تا بحال بختیار را هیچ با او ملاقات نکردم اما لرم است البته

نمیگویم صد درصد نواقصی هم البته شاید داشته باشد آدم بی نقص هم که در دنیا

پیدا نمیشود ، من خوشم می آید از بختیار اگر بتواند . یعنی اگر من نیرو داشته

باشم حکومت را بتوانم عوض کنم میدهم دست بختیار . البته با آنها همکاری آنجوری

ندارم فقط این ایده است . تو کتابم نوشتم من که حتی وقتی برای ریاست

وزرا رسید من بانی صدر پنجاه دقیقه صحبت کردم که آقای بختیار بکنید بختیار

بماند این میتواند ایران را نجات بدهد . بعد که پاریس بودم خودم وسیله ملح بودم

بین او و خمینی که نشد، توی کتاب باز هست .

س- چطور؟ یعنی وسیله‌ای که بودید بین او و خمینی ؟

ج- مفصل آنجا هست بخوانید دیگر . می‌خوامم بلکه روابطشان را درست کنیم حاضر نبود خمینی . یعنی او فرستاد بختیار فرستاد عباسقلی را فرستاد با دکتر اعتبارا که من محبت کردم یکی دوبار با خمینی دیدم حاضر نیست ول کردم . به بنی صدر گفتم تو دیگر این کار را تعقیب کن .

س- بنی صدر چه بود عقیده‌اش نسبت به بختیار ؟

ج- خوب نبود با بختیار . او هم آن ایام دیگر با اینک روابطشان خیلی خوب نبود اما آن ایام بکلی داشت کم‌کم با بختیار روابطش تاریک شده بود حالا سببش چیست من نمیدانم چون دیدم که روی خوشی نشان نداد به اینکار گفت ، " خود بختیار هم تلفن کرده از من خواسته همچین چیزی را ، اما نه وفلان . " اینها دیگر میدانستند حاکم دارند میشوند حاضر نبودند بگذارند بختیار برماند یا یکی که بوئی از رژیم شاه داشته سرکار بیاید . این جور فکر میکنم .

س- آیا هیچ سمپاتی یا همکاری با مقدم مراغه‌ای داشتید؟

ج- نه ، من یکی دوبار دیدمش مقدم مراغه‌ای را . یادم هم نیست کجا ها دیدمش . یعنی نمیدانم کجا هست الان . بله نمیدانم . دیدمش ، می شناسمش خوب اما نه . آخرین بار کجا دیدمش ؟ بله تهران شاید دیدمش آخرین بار منزل یکی از .. بله تهران دیدمش . نخیر ، مقدم مراغه‌ای چیزی نیست . اینها و ماندگان هستند ، و ماندگان سیاست . مجاهدین مردمی هستند ، حرکت دارند ، از خوف مجاهدین خمینی آب نم‌نخورد آب خوش از گلویش پائین نمی‌رود . نمیشود مقایسه کرد اینها را ، در اینکه مردند شکی نیست ، در اینکه مبارزند شکی نیست ، در اینکه فداکاری کردند شکی نیست ، در اینکه ایران را لرزاندند شکی نیست . یکی میگفت ، میگفت اگر من قدرت داشته باشم مجاهدین را کم میکنم اما حکومت را بعد می‌گویم بدهند به بختیار . اینها مردند

از نظر حرکت دادن خوب هستند اما از نظر حکومت کردن دو چیز است. آخر میدانید آدم - وقتی میخواهد بجنگد قشون باید شجاع باشد مرد باشد قشون شجاع لازم دارد. اما بعد که جنگ تمام شد دیگر آن قشون بد درد نمیخورد، قشون باید بنشیند توخانه دیگر، باید سیاست بیاید سرکار. من معتقدم که این مجاهدین مرحله جنگی فنای رژیم را ممکن است تشکیل بدهند قوی هستند. میزنند، میروند توو کشته هم میشوند و از بین میبرند. اما وقتی تمام شد خمینی دیگر این نمیتواند بیاید حکومت کند که این سیستم کافی است ایران. چقدر کشته بدهد؟ چقدر اعدام، اعدام، اعدام، اعدام. تو این کتاب "جمهوری دوم" هست که اعدام در ایران برداشته میشود. عرض کردم این کتاب کتاب چیز است دیگر، مثل اینکه کتاب ..

س - آیندگان .

ج - آینده است، آینده ای است که شده که در آنجا حکم اعدام را بر میدارند. بعد با آن رهبر که مباحبه میکنند میگوید آقا کافی است، آقا ۲۵۰۰ سال این مملکت اعدام دید نتیجه هم نبرد خوب بگذارید ۵۰ سال هم بدون اعدام ببینیم به کجا میرسیم. بکش، بکش، بکش. بچه را آدم میخواهد بزرگ کند اینقدر جانش در میآید. اولاد دارید شما؟

س - نخیر.

ج - ندارید؟ حالا انشا الله اولادگیرت میآید آقا اینقدر زحمت دارد بکن ۱۸ سال بکش ۱۸ سال بکش که آخر چی؟ که آقا این مثلا" گفت " مرگ بر خمینی " این گفت فلان، خیلی سخت است نمیدانم چه هستند این وحوش هستند خدا شا هد است این نظام های ما، بشر نیستند اه اه اه.

س - آیا هرگز خلغالی و یا دیگران به شما گفتند چرا افرادی نظیر نصیری و یا دیگر رهبران رژیم شاه بدون محاکمه اعدام شدند؟ هیچ صحبتی خلغالی هرگز با شما کرد؟

ج - محاکمه که کرد.

س - ولی نصیری را که محاکمه نکردند.

ج - چرا ، همانجا یک محاکمه کوچکی کردند کشتندش .

س - این حتی محاکمه اسلامی هم نبود .

ج - چرا ، یک دوساعتی بآنها محاکمه کردند ، یک سه چهار ساعتی محاکمه کردند . ولی خوب نصیری که ساواک بود از نظر هردولت انقلابی میآمد می کشت او را اما خوب هزاران نفر را کشتند که اینها نباید اصلاً " محاکمه میشدند نباید کشته میشدند . نه ، محاکمه کوچکی کردند . محاکمه ای نبود اینها میگفتند با یستی ما مخالفین را از بین ببریم .

خلخالی گفت ، " آن سپهبد ربیعی مرد من فقط او را دیدم . دوتا مرد دیدم در اینها ، یکی سپهبد ربیعی ، " نیروی هوایی بود نمیدانم چه بود ، " یکی پاکروان . ربیعی گفت آقا چرا اینقدر معطل میکنی میبرسی از ما ، " همین است که با نصیری کشتش فکر میکنم همین توبحا که ، " گفت آقا اینقدر سؤال و جواب نکن . ما اگر قدرت دستمان میآمد شما را میکشیم معطلتان نمیکردیم . حالا هم شما قدرت دارید باید ما را بکشید دیگر وقت را معطل میکنید تومیخواهی ما را بکشی بکش دیگر . این را کردید آن را کردید این حرفهای بچهها است . گفت باکمال شجاعت . " یکی هم گفت سپهبد پاکروان را دیدم . گفت باکمال شجاعت گفت ، " ابداً " هرچه در زمان قدرت من شسده است که در سازمان بودم من انجام دادم . تمام مسئولیت بامنست و با شاه نیست . " آخر میدانید آنوقت شاهی هم نبود و از بین رفته . گفت ، " تمام را من انجام دادم روی ایمان به مملکت و مسئول من هستم و هیچ افراد من مسئول نیستند . " گفت ، " خوش آمد از این مرد . "

س - خلخالی گفت ؟

ج - بله . گفت ، " دومی من دیدم یکی ربیعی یکی .. " من از خود خلخالی شنیدم .

س - اینها را خلخالی محاکمه کرد ؟

ج - بله . محاکمه نیست سؤال جوابی کردند کشتند دیگر .

س - همان دیگر .

- ج - بله مثل هویدا . هویدا را اصلا " وقتی بردند بیرون خیال کرد آزاد شده .
- س - بله میفرمودید . راجع به ..
- ج - بله همین دیگر تمام شد .
- س - در مورد هویدا چه ؟
- ج - هیچی ، هویدا را گفت برد بیرون آن غفاری کشتش اصلا' به محاکمه هم نرسید .
- س - هادی غفاری .
- ج - گفت ، " بفرمائید بیرون کارتان دارم . " وقتی بردش خیال کرد که آزاد شده ، گفت ، " عجب ، واقعا " من عدالت جمهوری اسلامی را الان فهمیدم . " بردش آن پشت زد کشتش .
- س - کی گفت ؟ این را خلغالی گفت ؟
- ج - بله ، بله . هادی غفاری زد کشتش .
- س - هیچ صحبتی مثلا " مفصل در مورد اینها میکرد ؟
- ج - نه ، من نمیپرسیدم زیاد . همین چیزهایی که میگفت گاهی ، من نمیپرسیدم چون همه را خودش توروزنامه ها میگفت این چرت و پرت ها را من از یک . میگفت پول زیاد حاضر شده من بدهد میلیونها ، میلیاردها .
- س - یعنی برای اینکه آزاد بشود هویدا ؟
- ج - بله ، حالا راست میگفت یا نه دیگری . دروغ هم که همه زیاد میگویند .
- س - ولی خوب چونکه در مورد ربیعی و پاکروان آن حرفها رازده بود شاید در مورد ..
- ج - خوب بله ، حالا ممکن است یکی در یک چیزی راست بگوید در یک چیزی .. هیچ دلیل نیست این آدم ..
- س - یعنی شما فکر میکنید از هویدا بعید بود که طلب بخشش بکند ؟
- ج - نه ، حاضر بود پول زیاد به شیخ صادق بدهد . میگفت میلیونها میخواست به من بدهد ، پانصد میلیون .. یادم نیست یک مبلغ خیلی زیادی که من او را آزادش کنم . که

خوب گفتم احمق این را می‌گرفتی اگر واقعا " مخلص بودی میدادی برای بدبختی های مملکت این پول ، اورا هم می‌گذاشتند یکجا حبس اید . چه فایده دارد حالا بکشند هویدارا . این صحبت هائی است که یادم نمی‌ماند آدم یک حرفهائی میزند .

س- واقعا " خلخالی یک نفرت شخصی از این افراد داشت ؟

ج- سیستم دوتا بود دیگر . نه دیگر خوب اوهم زندان بوده ، تبعید بوده ، کتک خورده از اینها ، مخالفند دیگر . حالا یکنفر هم بیاید سرکار رضخمینی باشد اینها را بگیرد میکشد دیگر اگر آنجوری بیاید سرکار روزور . ممکن است هم با آنها هم تماسی نداشته باشد اما نفرت بوده دیگر . خوب افرادی که نفرت داشتند نسبت به رژیم شاه خوب این هویدای بهائی ۱۳ سال نخست وزیر ، آنهمه کارها در زمانش شده دیگر هستند نفرت ها هست . مثلاً " نفرت ها وقتی تجلی میکنند که آدم قدرت داشته باشد . یعنی همین الان شما ممکن است نسبت به عده ای نفرت داشته باشید اما نمیدانید وقتی قدرت دست آدم می‌گوشی پدر سوخته حالا حسابش را بپرس . یعنی الان آن نفرتی را که شما نسبت به شیخ اکبر فرستجانی ممکن است داری خیلی کمتر از آن وقتی است که رئیس محکمه ای بشوی که شیخ اکبر را میخواهی محاکمه بکنی . برای اینکه آنوقت پرونده جلویست می‌آید و تمام آنکارها را میبینید و یکدفعه ۱۵ سال نفرت متراکم میشود در دل آدم و یکدفعه تصمیم میگیرد .

س- چه مقایسه ای بین انتخابات مجلس در زمان شریف امامی و انتخابات در ..

ج- هیچی ، همش فرمایشی است .

س- هم مال زمان حاضر

ج- بله ، با این فرق که این دوره او باش بیشتر بود تا آنوقت ، باز آنجا چهارتا آدم حسابی بود در آن ایام ، اینها یک آدم حسابی هم توی اینها نیست . بله ، حالا با استثنای آقای بازرگان .

س- چه موقع ایران را ترک کردید ؟

ج- من شاید ۵ سال .

س - ۱۹۸۰؟

ج - بله . کی انقلاب شد؟ ۷۹ ؟

س - ۱۹۷۹ بله .

ج - بله من ۲ ژوئن ۱۹۸۰ ، عجب چه روزگار میگذرد مثل اینکه دیروز بود .

س - درست میشود ۵ سال .

ج - ۵ سال و ۲ ماه بله

س - نه ، ۵ سال است امروز ۱۷ ژوئن است .

ج - ببخشید ، ۲۰ مه .

س - ممکن است یک توضیحی در مورد تاریخ و فعالیتهای مجلس عالی اسلامی کالیفرنیا بدهید در مقامی که در حال حاضر هستید؟

ج - آهان این مجلس برای این تشکیل شده که در اینجا یک تشکیلات اساسی درست کنند بعنوان "اولا" مسجد و سالن کنفرانس و کتابخانه اینها که این از یکطرف که یکی یک

سانتـــــــــــــــری درست کنند برای علوم اسلامی یعنی Center For Islamic Studies این اصل برنامه است که متاسفانه همه آن الان خیلی کند دارد پیش روی میکند برای اینکه افرادی که بایدهمکاری میکنند با ما یک عده شان اینجا نیستند یک عده شان هم بایستی که امکانات زیادی لازم دارد که این امکانات باید از منطقه خلیج بشود که الان آنجا جنگ زده است و ما دستمان بسته است .

س - کی این مجلس بنا شد این ..

ج - این از ۷۸ تاسیس شد بله ، که همینطور الان خیلی ضعیف فعالیت دارد منتها انتظارات اعضایش اینست که ببینیم وضع منطقه اگر آرام بشود یک سفرهایی بکنند بتوانند اعضاء پیدا بکنند بتوانند کمکهایی بگیرند ، برنامه هائی داشته باشند .

س - چندتا عضو در حال حاضر دارد؟

ج - عضو رسمی اش کسه پانزده تا است اما خیلی مدتها دوستانه همینطور میآیند عضویت

می طلبند .

س - مثلا " افراد شهزیه ..

ج - نه ، بعضی ها کمکها می میکنند برای اداء اش .

س - هیچ درسی برنامه ای چیزی این center ندارد؟

ج - نه ندارد هنوز ، نه ندارد هنوز . ندارد برای اینکه جاندار اینها موقت است همه

آن . جایی باید خریده بشود جایی باید درست بشود .

س - یعنی همه اینها امیڈش هست ؟

ج - پسرورژه است ، plan است .

س - یعنی از وقتی که این مجلس تاسیس شده ، این موسسه پایه گذاری شده هیچ برنامه ای

برای مردم نداشته ؟

ج - برنامه اش خیلی کم بوده برای اینکه اساس آن کاری که ما داشتیم آنقدر وسیع

است که کارهای کوچک را ندارد اقدام میکند . مسجد اساسی یک سالن کنفرانس ، یک

کتابخانه مفضل ، یک دانشگاه ای بسازد . خوب میدانید این کارها کار بزرگی است

دیگر آنوقت این بیاید وقتش را نمیگذرانند توی آن برنامه کوچولو ، کار بزرگ هم

نمیشود لذا آدم هم از کار کوچک میماند هم از کار بزرگ .

س - حالا شما این همینطور ادامه دارد تا ..

ج - تا ببینیم انشا الله بله . سفری باید بکنیم باید آن بعضی اعضاء نیستند اینجا

باید بیایند رفتند سعودیه آنجا مشغول یک کارهای پردخلی برای خودشان پیدا کردند

ول کردند یکمده ای خلیج هستند باید آنها را ببینیم ، ببینیم به کجا میرسید با خداست

س - اگر شما در مقام رهبری در قدرت بودید فرض کنید در حال حاضر در ایران ورژیم عوض

میشد چه عکس العملی با این رهبران جدید میکردید ؟ اعدا نشان میکردید ؟

ج - نه والله ، میگذاشتم ، همانطور که توی کتابم نوشتم ، توی چیزهای اجباری

دیگر با اعدا خسته شدم . من اگر قدرت دستم بیاید اینها را .. یعنی آخر این ساز

این دو جور میشود. یک وقت هست قدرت دست آدم میآید بعنوان استبداد بوقت قدرت دست آدم میآید بعنوان دموکراسی. اگر دموکراسی باشد که من هیچ کارهام. در حکومت استبداد باشد فرض کنید حالا آدمیم انقلاب شد گفتند شما هم هر چه بگوئید ما گوش میکنیم من دیگر نمیگم خسته شدم چه فایده دارد. وانگهی چی اینها را آدم اعدام بکند برای چهل هزار آدم چهار تا آدم اعدام بکند. اصلاً عدالت نیست. خمینی چهل هزار آدم - کشته یک روح کثیف یک آدم را آدم برای چهل هزار روح بگیرد. نه، اینها را باید گذاشت یک کمباجاری درست کرد آنجا، اردوگاههای کار گذاشت آنجا تا زنده هستند خودش کافی شان است اینها را نباید کشت کار میکنند. خمینی را کار میکنند ظرف بشورند، غذا بپزد آن یکی لباس بشورد، برو آبریزگاه پاک کند، توالت پاک کنند. این کارها را به آنها بدهند تا وقتی بمیرند. شیخ اکبر رفسنجانی اینها مجرمین جنگ. چیست کشتن یک چیزی میزنی راحت میشود میرود تق تق. بگذار آنجا اولاً اعدام نمیکنی بعد هم هست بعد از ۱۰ سال ۱۵ سال هر روز هزار بار میمیرد وزنده میشود. کافیست خونریزی. اینها آرزوست. تو کتابم "جمهوری دوم" که ایده و آرزوست البته ایده های خودم را نوشتم لذا مسئولیت با خودم است در آنجا هم نوشتم که اینها را باید گذاشت در همان اردوگاه اجباری تا زنده هستند کار میکنند بعد هم که مردند چالشان کنند برود.

س- دکتر موسوی میخواهم از شما سؤال بکنم راجع به این افرادی که اسم شان را - برایتان میخوانم اگر خاطراتی در ذهن تان هست خواهش میکنم بیان بفرمائید - و نظریاتی که راجع به این افراد دارید. شخص اول آیت الله کاشانی است، سید محمد..

ج- حاج سید ابوالقاسم.

س- حاج سید ابوالقاسم بله.

ج- خوب آیت الله کاشانی یک مردمبارزی بود که همه میشناختندش دیگر. با انگلیس ها در عراق جنگید بعد آمد در ایران. انگلیس ها چند بار زندانش بردند وقتی که ایران

اشغال بود. بعدشاه دوسه بار زندانش کرد از سران نهضت ملی بودونفت راملی کرد. بعد بامصدق مبارزه کرد بعدهم دیگر فوت کردورفت.

س - از تجربیات شخصی خودتان که با او داشتید ممکن است یکی دوتا بیان کنید؟

ج - مرد خوبی بود آقای کاشانی منتها آدم ساده ای بود بچه هایش تحت تاثیرش قرار میدادند. خیلی ساده بودخیلی زود تحت تاثیر قرار میگرفت.

س - شما شما " با او ملاقات داشتید؟

ج - خیلی زیاد اصلاً " خیلی دوست بودیم خیلی . آدم ساده ای بود آدم

وخیلی زودمیشد اورا تحت تاثیر قرار داد. آدم وطنپرستی بود آدم مخلصی بود با انگلیس ها هم خیلی بدبود اما یک آدمی بود که زودمیشد تحت تاثیرش قرار داد و بچه ها خیلی دراوتفوذ داشتند.

س - بچه های خودش.

ج - بله.

س - در این ملاقاتهاش که داشتید هیچ صحبت هائی راجع به اوضاع ایران واوضاع ..

ج - همش کاریاسی بود. یک آدمی بود که راجع به ایران صحبت میکرد دیگر همش ، مشغول مبارزه بود آقای کاشانی همیشه . همیشه با حکومت های وقت طرف بود ، همیشه با حکومت های وقت ..

س - دلیل اینکه این سؤال رامیکنم اینستکه میخواهم ببینم که یکی از خاطراتی که خودتان با او دارید بخاطرتان هست ؟ یعنی صحبتی که کردید ، مطلبی که در ذهنتان مانده ؟

ج - همه چیز ، من یادم هست ۱۰ سال با او مربوط بودم ، همه چیز . مثلاً " یادم هست یک وقتی گفت ، " به من گفتند بیا شاه بشو گفتم نه . "

س - کی به او گفت ؟

ج - همان ایامی که شاه ضعیف بود و مصدق قدرت داشت . آن ایامی که کاشانی قدرت داشت . گفت ، " ده بار به من میگویند بیا شاه بشو ، من سلطنت نمیخواهم . "

س - کی به او میگفت ؟

ج - اطرافیانش . یک آدم اینجوری بود یک آدمی نبود که ..

س - علما میگفتند؟

ج - اطرافیان داشت خودش ، اطرافیان داشت تشکیلات داشت . کاشانی یک آدم عادی که

نبود میگفت ، " میآیند به من پیشنها دمیکند بیا شاه بشو ومن میتوانم شاه بشوم

من نمیخواهم سلطنت ، من میخواهم همین طلبه باشم و خدمت بکنم . " از این جور حرفها .

س - نواب صفوی ؟

ج - آدم دیوانه خونخوار .

س - شما " ملاقاتش کردید؟

ج - کا ملا " میدیدمش . نجف طلبه بودمی شناختمش . بعد در اردن من در کنفرانسی بودم

او آمد آنجا . در تهران یکی دوبار خانه من آمده بود کمک میخواست .

س - شما راجع به عقاید و افکارش ؟

ج - هیچی ، عقاید افراطی آمده کش . خودش سفیه بود ، آدم غیر طبیعی بود .

س - در بر خورده های که با او داشتید؟

ج - هیچی ، خیلی با ملاحظه میآمد به او میگفتم این کارها صحیح نیست نصیحت میکردم

گوش نمیکرد . گفتم این حرفها چیست میزنی املا " چون نجف طلبه بود آنوقت ایامی

که ما بودیم .

س - یعنی با آقای خمینی همین الان ؟

ج - با آقای خمینی .. نه نجف اه .. مال چهل سال پیش میگویم ما جوان بودیم

بچه بودیم این نجف بودمی شناختمش ، دیده بودمش توشط کوفه میرفتیم شناکنیم

او میآمد آنجا شنا میکرد . یکی از بستگان من را ما می شناختیم بوسیله آن بستگان من

یک طلبه ای بود آنجا بعد هم .. آنوقت معروف نبود که چیه از آنوقت می شناختمش .

بعدش نواب صفوی . بعد میآمد دوسه بار خانه من آمد کمک میخواست حتی از ما و من

میگفتم که این کارهای تو صحیح نیست این افکاری که داری خوب آدم متحمس و

عنیفی بود .

س - چه میگفت وقتی راجع به ..

ج - آدمی بود که اسلام میگفت همه چیز اسلام است و باید اسلام پیش برود با کشتن ، با زور ، تروریست ، اسلام بازور . حکومت اسلامی ، پیاده کردن اسلام صدرمد و چشون حکومتها قبول نمیکردند باید بازور حکومت را گرفت . زورهم که نداشتند دست به ترور میزدند .

س - وقتی که شما با عقیده اش مخالفت کردید ..

ج - هیچی ، هیچی میگفت نخیراین درست است .

س - او عقیده خودش را تحمیل میکرد .

ج - بله ، صحبت میکردیم حالا از من که نمیخواست که با او همکاری کنم میآمد می -

گفت ما کمک میخواهیم وفلان . به ما کمک کنید . گفتم چه کمکی به تو میکنیم . من اصلاً مخالف با این طرز تفکیسر تروری هستم و اصلاً معتقد نیستم به اینکه اسلام حکومت دارد . نیست همچین چیزی . نیست جاهل هستند اینها ، اینها جاهل های متعصبی هستند که یکی از آنها ابن ملجم بود که علی ابن ابی طالب را کشت یکی هم اینها هستند . تمام این بلاهایی که در دنیا میشود از دست تروریست ها همین است دیگر ، این جور فکر میکنند همین جور به عنف به فشار روبه زور .

س - مظفر بقائی ؟

ج - مظفر بقائی را من آشنا هستم اما نه اینکه .. ایده اش را که همه میدانند او یک آدم حزب کارگران دارد و اینها . یک آدم خیلی پاکی است نمره انم زنده است یا نه ، یک آدم پاکی بود ، یک آدم درستی بود و یک آدم سرسختی بود و در ایده های خودش خیلی نترس خیلی شجاع .

س - برخورد شخصی با او داشتید ؟

ج - چرا ، میدیدمش منزل آقای کاشانی میدیدیم و یا در مجالس میدیدمش خیلی پیش

بسیست وهفت هشت سال پیش . یک مرد باکا راکتری بود اگرهست خدا سلامتیش بگذارد شاید هم باشد اما مریخاست .

س - عباس مسعودی ؟

ج - یک روزنامه نگاری بود مصلحت طلب هرچه شاه به ارمیگفت انجام میداد . تمام همش ایسن بودکه اطلاعات بهترین روزنامه ایران بشودو همین هم شد . چیزی نبود کاراکتری نداشت ، کاراکترش فقط این بودکه مصالح خودش وروزنامه اش را پیش ببرد سنا توری شود برادرها بسش وکیل بشوند . چیزی نبود معامله گر بود کاسب .

س - دربرخوردهای شخصی که با اوداشتید هیچ خاطره ای دارید ؟

ج - هیچی ، هیچی خاطراتی نیست عباس مسعودی ، اینها کسی نیستندکه خاطره ..

س - یعنی خاطره ای که شما ممکن است .

ج - چیزی نیست ، هیچی چیزی نیستند . همین افراد عادی هستند .

س - بله ، ولی یادم می آید که گفتید درجریانات ۱۵ خرداد

ج - بله ، چون روزنامه نگار بود ، رفتیم خانه اش ، اوباشاه رفیق بود میخواستیم مثلاً برود باشاه صحبت کندکه راهی برای اسکات این خونریزی پیدا بشود . همیسن افراد عادی .

س - ژنرال تموربختیار ؟

ج - سپهبد تیموربختیار که معروف بوددیگر رئیس سازمان امنیت بود و بعد معاون نخست وزیر بود و بعد هم از مبارزین شاه شد و آمد به عراق و بعد منم در عراق بودم و با او آشنا بودیم رفیق بودیم میرفتیم میآمدیم . یک مرد باکا راکتری بود ، مرد راستگوئی بود مردی بودکه میشد به او اعتماد کرد با اینکه نظامی واقعا " سن سیردیده بود ، در سن سیرتحصیلاتش را کرده بود .

س - چرا باشاه مخالفت کرد ؟

ج - از کارانداختش ، رتبه های ژنرالی اش را گرفت ، اختلافات خصوصی پیدا میشد

بعد میافتد به اختلاف سیاسی . میدانید در ایران غالب اختلافات سیاسی اول از اختلافات شخصی شروع میشود .

س - در ملاقاتی که گفتید او با آیت الله خمینی داشت و شما هم حضور داشتید ممکن است یک مقداری توضیح بدهید؟

ج - نه هیچ عادی بود خیلی کورتوازی هیچ صحبت سیاسی نشد احوالپرسی .

س - چرا آمد آیت الله خمینی را ببیند؟

ج - خوب او در عراق بود خمینی هم در نجف بود میخواست ملاقاتی بکنند که بگویند بختیار هم با آقای خمینی روابط دارد . خوب بود برایش دیگر . آن ایام هم خمینی اسم داشت ، عنوان داشت وجهه داشت .

س - دکتر علی امینی؟

ج - او را میشناسم سی سال است میشناسمش . دکتر امینی یک آدم سیاستمدار برجسته است . بله هست دیگر . چه بگویم راجع به امینی هست .

س - خاطراتی که در ذهن دارید؟

ج - خاطرات زیاد . رئیس الوزرا بوده ، مبارزه با او کردیم .

س - چه مبارزه ای؟

ج - خوب وقتی که نخست وزیر شد مجلس را تعطیل کرد با او مبارزات کردیم ، مبارزه های زیاد داشتیم با او . یک آدمی است ، آدمی است که آنچه میتوان گفت امین است ، آدم دزدی نیست و دلش میخواهد که برای مملکت کاری بکند و قابل تفاعم است .

س - ولی از مبارزاتی که با او داشتید در وقتی که

ج - ما با او مبارزه میکردیم چون مجلس را تعطیل کرده بود و انتخابات نمیگردد میگفتیم تو قانون اساسی را تعطیل کردی ، سروصدا میکردیم و تورو زنا مه .

س - شما " میرفتید پیش او با او راجع به این

ج - چرا ، شما " میرفتیم ، اجتماعات میکردیم ، وکلای قدیم راجع میکردیم .

روزنامه‌ها بر علیه‌اش مینوشتیم مفضل خیلی زیاد است آن تفصیلش . چون با هر کدام از اینها یک عالمی است اگر من بخوام بگویم آن خودش هفتاد من کاغذ میشود این که تما می ندارد .

س - یک مقدار توضیح دهید .

ج - نه ، چون ۳۰ سال روابط با یکی .

س - خوب یک مقدار ..

ج - حالا مارفیکیم ، ۳۰ سال . ۳۰ سال که خیلی نوسان داشته . گاهی مخالفت سیاسی گاهی همکاری ، گاهی کمکش میکردیم .

س - مطالبی را که با او موافق بودید چه بود؟

ج - همین ایام خمینی فرض کنید . خوب ، آرامان تقریبا " موافق بوده اینکه باید مبارزه کرد با خمینی .

س - ولی آن زمانی که نخست وزیر بود در ایران حکومت میکرد؟

ج - نه مخالفت کردیم برای اینکه خیلی کارهای قانون اساسی را تعطیل کرد ، حرف زیاد زد کارهای بیمعنی زیاد کرد . مفضل است آن دیگر تاریخ میشود خیلی با او مبارزه کردیم .

س - دکتر مهدی بازرگان ؟

ج - نه ، من یکبار دیدمش فقط در همان بیمارستان . دیدن خمینی رفته بودیم او هم آمد آنجا . وقتی که خمینی در بیمارستان قلب بستری بود ما رفته بودیم دیدن خمینی آقای بازرگان هم آمد آنجا یک یکساعتی آنجا صحبت میکردیم .

س - اسدالله علم ؟

ج - رئیس الوزرا بود او مرد درفت حالا دیگر . او هیچی پیش خدمت شاه بود . پیش خدمتسی بود نوکر مثل همین میر حسین موسوی نسبت به خمینی . خودش پدرش توکت الملک یک آدمی بود ، آقا زاده بود اما او دیدیم نوکر است بی ارزشی که تحصیلاتش را دانشگده

کشا و رزی را دیده بود. تمام سرمایه اش این بود که رفیق شاه است. چیزی نبود. وقتی که رئیس الوزرا شدم به شاه پیغام دادم که بزرگترین اهانت را به ملت ایران کردید که این را نخست وزیر کردید.

س- چرا؟

ج- این مال ریاست الوزرا نبود، این پسر پیشخدمت بود مال نخست وزیری نبود مثل میرحسین موسوی. اینها نخست وزیر نیستند اینجا پیشخدمت هستند. وقتی آدم پیشخدمت خودش را نخست وزیر بکند مثل کی است آن کالیگولا است که اسب خودش را صدراعظم کرد در رم؟

س- کالیگولا

ج- آهان مثل کالیگولا ست، همچین هستند اینها.

س- شما در این نامه ها می نویسد که به شاه مینوشتید صرفاً "بعنوان یک نماینده مجلس یا یک شهروند خصوصی نامه مینوشتند؟ تحت چه عنوانی به شاه..

ج- نه از کجا؟

س- این نامه ای که فرمودید الان به شاه نوشتید.

ج- پیغام دادم نه نامه نوشتم. تو مجالس صحبت میکردیم.

س- به کی پیغام دادید؟

ج- نشسته بودیم، آن رفقای پیش بودند آنجا. در ایران میدانید که اجتماعات زیاد میشود دیگر. بحث هستند دیگری نشینیم هر روز یک جا میرویم. سنا تور هست، وکیل هست وکیل گذشته هست، رفقای شاه هستند، بهبودی هست. یادم نیست زیاد میدانید این اجتماعات. گفتم آقا به شاه بگوئید که بزرگترین اهانت است به ملت ایران. یسا همینجوری گفتم بزرگترین اهانت به مردم ایران شده است که این مردیکه رارئیس-لوزرا کردید. گفتم در تاریخ ۲۵۰۰ ساله ایران همچین اهانتی به ملت ایران نشده این حرف را زدم.

س- چرا برداشت شخصی تان از علم..

ج- آدم پیشخدمتی بود، آدم بی ارزشی بود nothing.

س- ولی اینطورکه معلوم است شاه خیلی به او تکیه داشت از نظر فکری و کاری
ج- هیچوقت، هیچ کاره بود هرچه بود شاه بود. او را آورده خودش حکومت کند.
این اصلاً" رئیس الوزرائی نبود.

س- احمد آرمش؟ ببخشید بفرمائید.

ج- وقتی که منمورا کشتند هویدا گفت:

من و دل گسرنده شدم چه باک   غرض از اندر میان سلامت اوست
اینها که چیزی نبودند. آرمش یک آدمی بود وزیر بود بعد با شاه مبارزه کرد بعد اعلام
جمهوریت کرد گرفتند کشتند او را، زندانش کردند کشتندش.

س- شما چه جور می شناختید او را؟

ج- دوست ما بود، میدیدیم زیاد در مجالس میدیدیم خیلی آدم تندی بود.

س- از لحاظ حزبی در چه مرحله ای بود؟

ج- حزب نبود نه. خوب تشکیلاتی داشت فدشاه بود. خواهر شریفامی هم زنش بود
ویک آدمی بود خدا رحمتش کند. چند بار زندانش کردند بعد وادار کردند زن از او طلاق
گرفت، شریفامی وادار کرد خواهش را. بعد هم کشتندش دیگر در بیمارستان بلائی سرش
آوردند مرد. زندانش کردند. بهر حال مردنه اینکه حالا کشتن رسمی گفتند سمی
نمیدانم بلائی کاری سرش آوردند که مرد یا از بس فشار به او آوردند که مرد.

س- شما توی خود جلساتی که خودش ترتیب میداد

ج- منزلش رفتم یکی دوبار یا توی اجتماعات منزل دوستانه آنجور تشکیلات آنجوری
نه او مباحثه میکردگاهی، خبرنگاران را جمع میکرد یک چیزها می گفت که باید ایران
جمهوری بشود یا تلگرافاتی میزد اینجا و آنجا. حالا یادم نیست تفصیله چون برگشت به
۲۵ سال عقب است. اینها هرچه میپرسید مال ۲۵ سال پیش است چیزی است که خیلی تو
حافظه ها باید بگردم آن لاهارا.

س- امیدوارم که این خاطره ها برگردد، بعضی ها ایشان خوب باشد. ناصرخان قشقائی؟

ج - آهان خدا رحمتش کند. ناصر خان اینجا بود دیگر در لاس و گاس بود میدیدیمش، دوستان بود. خوب، بعد هم آمد ایران دیدمش بعد از انقلاب، مبارزه کرده بود با شاه سالها در تبعید بود. بعد در زمان این حکومت برگشت به ایران. روابطش دوباره با خمینی بهم خورد که میدانی جنگید، پسرش عبدالله در همان نجات فوج کرد در همان قضایای درایم جنگ با رتیزیانی که با دولت داشت. خودش هم فرار کرد آمد اینجا و بعد هم برادرش را کشتند. س - شما اینجا با ایشان ملاقات کردید؟

ج - همیشه میدیدمش، بله برگشت دیدمش. در تهران دیدمش قبلاً" میدیدیمش در ایامی که با شاه مخالف بود. مردی بود، خدا رحمتش کند، خوب گاهی هم دروغ میگفت. س - در چه موردی؟

ج - دروغ میگفت گاهی دیگر که سیاستمدارن باید دروغ بگویند متأسفانه. س - شما ذاتاً ما را تحریک میکنید بعد

چ - نمیدانم حوادث زیاد است، خلاف مثلاً" بگوید. میدانید در سیاست این نقش بود خدا رحمتش کند حالا که دروغ میگفت گاهی.

س - هیچکدام از آن دروغها در خاطرتان هست؟
ج - بله حالا مرد دیگر.

س - خوب بگوئید حالا یک موردی را.

ج - نه یادم نیست تفصیل میدانم خلاف میگفت زیاد. مثلاً" یادم میآید عجیب است یقوتی توروزنامه در ایران نوشته بود، "دکتر موسی به من گفت بیا به عراق ما هر چه میخواهی به تو میدهم بعد من شرط کردم که خوزستان را چرا عربی میگویند عربستان آنها نگویند." آهان، "من گفتم نه تا سیاست عراق نسبت به خوزستان واضح نشده.. " این مال زمان شاه. تمامش دروغ بود اصلاً" نه من به او گفتم بیا نه گفتم بیا کمکت میکنیم نه همچین حرفی زد. خودش چسبیده بود که من میخواهم بیایم عراق. دروغ هیچی توروزنامه نوشته بود علنی توی تهران که من بودم. بعد رفقا گفتند تکذیبش

کن . گفتم حالا پیرمرد دلش به این خوش است که یک چیزی برداشته نوشته اسم ما را هم برده . با ما خیلی دوست بود ادعائی نداریم ولش کنید .

س - ولی آمد عراق آنوقت پیش شما ؟

ج - نیا مداملا " نخیر . ایامی که ما عراق بودیم و بختیا ربود و آن حرفها بود خودش گفت ، " میخوام بیایم . " گفتیم بیا . بعدتوروزنا به نوشته بود که ، خاطراتش را ، آره دکتر موسی گفت بیا عراق ما رادعوت کرد و گفت بیا شید اینجا و همه چیز به شما میدهند - شروطی کردم . تمامش دروغ همش خلاف واقع . خلاصه از این چیزها داشت زیاد خدا رحمتش کند . خوب یک کارهای دیگر هم بود که حالا رفت مرد دیگر ولش کنیم بیچاره را .

س - ولی بعنوان یک رهبر ..

ج - نه رهبر نبود . اگر رهبر بود که فرار نمی کرد بیاید . میماند آنجا و با داشتن آنهمه امکانات . نه بعنوان رهبر نبود .

س - واقعا " ما بین قبیله قشقای طرفدار زیاد داشت ؟

ج - البته خان بود دیگر ، پسر امیر صولت الدوله بود نه دیگر یقینا " خوب خان مهم است . اما رهبر که بتواند اداره کند . خوب یک مقداری هم جنگید اما نتوانست تا آخر چیز رهبری یک چیز دیگری است . مردی بود بهر حال خیلی زحمت کشید بیچاره ، نه این راهم باید از انصاف دورنداریم ، خیلی . عمری را به بیچاره گی گذراند و ۳۰ سال تبعید خیلی جان کند واقعا " اینها هم هست ، حالا آدم باید .. بله ۳۰ سال . خوب می - توانست بیاید ایران و بسازد و نوکریا شد . حاضرند و زندگانی تبعیدی و بدبختی ، خیلی بیچاره گی کشید تحمل کرد . خدا رحمتش کند .

س - داریوش فروهر ؟

ج - نه ، من او را فقط همان دوسه بار دیدم دو بار دیدمش وقتی که وزیر بود .

س - چه جور آدمی بود ؟

ج - یک آدم احمق .

س - از نظر سیاسی یا ..

ج - بله از هر نظر. چیزی نیست که آدم بتواند فکر کند که یک مردی بود که تفکر... آخر میدانید آدم یک نفر هست که مثلاً" میگوید این آدمی است فکری دارد، کاراکتری دارد خوب مثلاً" امینی حالا یک فکری دارد یک کاراکتری است یک آدمی است آدم عادی نیست. میشود گفت علم با امینی مقایسه زمین تا آسمان است یک آدمی است. این نه هیچ است.

س - یعنی برداشت شخصی تان از

ج - یک آدم عادی. آدم عادی که وزیر شده عادی آخر این افراد عادی هستند. اینها اکثرشان افراد عادی هستند، افراد عادی چیزی نیست که آدم .. یعنی عادی.

س - امام موسی صدر؟

ج - بله، امام موسی خوب یک آدمی بود خدا رحمتش کند. امام موسی را از بچگی می - شناسم من. رفت لبنان و کارهایش کرد در لبنان و حرکت داد شیعه را. در لبنان خوب خدماتی کرد و اقا"، شیعه را از آن گمنامی آورد بیرون. منتها یک آدمی بود خدا رحمتش کند خیلی خودخواه بود و روی همان حس خودخواهی و جاه طلبی دست زد به یک کارهایی که نباید میزد و همان مشکلات برایش درست کرد. مثلاً" همان شاخه مل درست کرد و کارهای تروریست و فلان که بعد از قذافی پول گرفت و بعد رفت مهمان قذافی شد و آنجا دیگر قذافی، نمیدانم، سربه نیستش کرد چه کارش کرد. تجاوز از حدود کرد یعنی میدانید تجاوز از رهبری کرد نماند در رهبری. رهبری با عنف و رهبری با کارهای پارتیزانی این مال رهبری روحانی نیست، این مال یا سرعفات است، حالا هم که نمیدانیم کجاست چه شده.

س - بین موسی صدرونو اب صفوی شما

ج - نه خیلی فرق است زمین تا آسمان. اصلاً" نمیشود مقایسه کرد اما خوب موسی صدر در او خرمین کارها را داشت میگرد دیگر یک عده ای را داشت تربیت میکرد و فلان برای کارهای نظامی و همین اصل را او پایه گذاری کرد. خوب، یک آدم روحانی

که رهبری دارد میکند بایدهمشرهبری روحی باشد ودیگران این کارها را بکنند نه اینکه خودش شخما ". بعدآن پولهارا میگرفت ازاینجا وانجا . ازقذافی پولها را گرفت که ، ازقراری که میگویند حالکه ما خبرنداریم .

س - ولی شما شخما " ملاقاتش کردید؟

ج - بله ، بزرگ شدم با او اصلا " ، مدبار آقا موسی دیگر .

س - پسریا قرصدراست ؟

ج - نخیر ، عموزاده هستند . بله با هم اصلا" خیلی درو هستند . خواهر آقا موسی زن آقا سیدباقرصدراست . پسرنیست نه سنش هم شاید از آقا سیدباقر بزرگتر باشد .

س - ولی با گروه آیت الله خمینی اینها هم در تماس هستند .

ج - شاگرد خمینی بود . بعدروابطش خوب نبود بعددوباره خوب شد . درنوسان بود اصلا" سیاست درکار او خیلی بازی میکرد رل داشت . با شاه بودیکوتی بعدباشاه بهم زد دوباره ..

س - ژنرال غلامعلی اویسی ؟

ج - من غلامعلی را میشناسم ازوقتی که رئیس گارد بود ، رئیس گارد شاه بود یکوقتی رئیس گارد سلطنتی بود ، بعد معاون فرماندار نظامی بود در قضیه بانزدهم خرداد . بعد دیگر من ندیدمش تا اواخر که آمده بود بیرون ، در همین اروپا دیدمش دوسه بار . یک آدم متدینی بود معتقد به شاه بود یک سرباز شجاعی بود و خوب این کارا کترش بسود دیگر اما خوب برای بقا سلطنت هم هر چه میتوانست میکشت و کشت .

س - یعنی معتقد به سلطنت بود؟

ج - بله ، معتقد بود و حاضر بود همه کار بکند برای بقا سلطنت .

س - شما از ملاقاتهای که داشتید شخما " چیزی در خاطرتان هست ؟

ج - نه ، همین یادم میآید در بانزدهم خرداد که من او را ملاقات کردم گفت ، " ما تا میلیون هم شده آدم میکشیم که شاه بماند . " دروقتی که رفتم با او ملاقات کردم که

یک کاری بکنده بلکه این ۱۵ خردا دختمه پیدا کند و علم بلکه استعفا کنند و گناه گردن علم بیافتد آنوقت او فرما ندارد نظمی بوده که من خیلی با تندی هم با او صحبت کردم، گفت، " نه ما تا نیم میلیون نفر میکشیم که شاه بماند! نیم میلیون دومیلیون یک چیز زیادی . یک سربازا پنجوری بود .

س- شما در این ملاقاتی که با او داشتید که گفتید تندی هم کردید هیچ نگران نبودید که شما خودتان

ج- نخیر، نخیر، نه دوست ما بود. نه شاید همان حرفها را بعد رفت به شاه زد و یکی از عللی که ما با شاه بعد روابطمان بهم خورد همین بود. نه به من چه کار میکند. تندی به او که نبود به علم بود اما خوب به سیستم بود نه چیزی نداشت دوست ما بود خدا رحمتش کند. س- یعنی شما برای جان خودتان نگران نبودید؟

ج- نخیر، نگرانی نداشتم. چه کار میکردند مرا؟ مرا نصیحت میکردند. س- آیت الله خوانساری؟

ج- آقای خوانساری یکی از مراجع ایران بود بعد در تهران بود آدم خیلی خوبی بود خیلی کم حرف بود. من درسش هم رفته بودم. مداخله در سیاست نمیکرد ولی یک پسری داشت که او بعد با شاه و آنها همکاری میکرد اما خودش مرد خیلی بزرگوار بود استاد آقای خمینی بود. درسش ۹۸ سالگی هم فوت کرد.

س- یکی از پیر عمرترین ایرانی بود.

ج- بله یکی از پیر عمرترین .. یک آدم قوی بود تا آخرین ایام ..

س- امام جمعه تهران، حسن امامی؟

ج- حسن امامی هیچی خوب امام جمعه دکترا ما می قاضی بود بعد عمویش که مرد عمایه سرش گذاشتند امام جمعه تهران شد بعد هم سناتور شد و یکی از آخوندهای درباری بود استاد دانشگاه هم بود. عادی کسی نبود.

س- در ملاقاتها شما که با او داشتید

ج- عادی، یک آدم عادی. ملاقات آخر آدم خیلی ملاقات ... آخر این افراد عادی هستند

در افراد عادی چیزی نیست که آدم ملاقاتهایش را رویش تکیه کند. یعنی وقتی آدم بسا چوئن لای ونهرو ملاقات میکند یا نا صر توی ذهنش می سیارد. امثال اینها که هر روز ما م جمعه آدم میدید، هر روز تو کوچه و بازار. کسی نبود خدا رحمتش کند آدم شیرینی بسود لطیف بود می نشستیم صحبت میکردیم. کسی نبودند اینها. اکثر اینها کسانی نبودند عادی هستند لذا آدم نسبت به آنها indifferent است میدانید؟ خوب هست.

س - آیت الله خمینی؟

ج - او که بله، او او ایلاست. او حالا آدمی است، توهمین صحبتها هست "من و خمینی" در کتابم هست. بخوانید فصل من و خمینی را.

س - حالا اگر مایل باشید چند

ج - نه دیگر آنها را گفتم دیگر، تکرار میشود و آن کامل را گفتم چون نوشتم با فکر نوشتم.

س - میخواهید فقط بطور مختصر impression خودتان را، برداشتان را از شخصیت او بگوئید؟

ج - دو تا آدم است خمینی یکی قبل از حکومت یک آدم مبارز خشک سرخست که ظاهرش هم بدن نبود. سه تا خمینی است یکی قبل از اینکه وارد مبارزه بشود که آن ایام قم که آدم خوش مجلس شوخ آن ایام خانه ما آمده نهار هم خورده. یکی هم در ایام مبارزه است که خوب یک آدم مبارزی که حرفهای میزند معتدل و حرفهای حسابی و یکی هم بعد است یک جنایتکار خونخواری که با حالت جنون دارد افراد را نابود میکند. سه تا آدم است سه جور شخصیت است، سه حالت پیدا کرده. الانش که خونخوار و مهدم و ویران کننده هیچی برایش مطرح نیست. قبل از اینکه به حکومت برسد یک آدم مبارزی که خوب یک حرفهای میزد منتها سرخستی هم میکرد. قبل از اینکه وارد مبارزه بشود که در قم بود بسک طلبه خوش مجلس خوش معشری که بنشینند صحبت کنند شوخی هم داشته باشد گاهی معتدل آدم از مجلس یعنی خوش میآید شوخی، مزاح فلان. میدانید طلبهها، روحانیون

فقط همین است که بنشینند در مجلس شان صحبتی کنند مزاحی کنند شوخی بکنند حرفی بزنند یک مجلسی است دیگر. اینجور نبوده که بنشیند اینجورا خمارا توهم بکند مثل اینکه الان وقتی آدم می بیندش در تلویزیون .

س - این تصویر همی ما از جلسات طلاب همین خشک بودن و گفتگوهای علمی و مذهبی ..

ج - نه، نه اینجور نه یعنی قبل از اینکه وارد مبارزه بشود بیست سال بیست و پنج سال پیش یک آدمی بود که خیلی خوش مجلس و خیلی نکته سنج . نه اینجور نبود این یک دفعه بعد که مبارزه کرد دیگر همچین شد خیلی خشک و عیوس تا اندازه ای که البته آنهم سببش را نوشتم تو کتاب ازمطقی پرسیدم سببش را . بعد هم که دیگری چی تبدیل شد به یک وحشی درنده .

س - سبب عیوسی اش چیست ؟

ج - از بس دیگر عیوس شده عادت کرده اول اینجور نبود .

س - طبیعت ثانی شده ؟

ج - بله .

س - آیت الله شریعتمداری ؟

ج - آیت الله شریعتمداری را من خیلی وقت است میشناسم . یک مرد بسیار پاک دلسی است ، مرد خوبی است مرد مهربانی است اما ضعیف است قوی نیست . اگر قوی بود در همین حوادث اخیر خوب ایستادگی میکرد .

س - آیت الله طالقانی ؟

ج - آیت الله طالقانی یک مرد مبارزی بود . آن ایامی که مادر تهران بودیم یک طلبه عادی بودیم تنها مبارزه میکرد . بعد هم دیگر همش زندان بود ، در تمام ایامی که من در خارج بودم او زندان بود خیلی هم در زندان اذیتش کردند اما یک آدم معتدلی بسود نسبتا . چه بسا اگر بود جلوی خیلی از کارها را میگرفت .

س - ولی شما فکر میکنید که آیت الله طالقانی واقعا " سخته کرد؟ فوت کرد؟

ج - ممکن است . فکرنمیکنم گشتند او را ، پیربود و کسالت داشت و خیلی هم ز جروشکنجه دیده بود در زندگی .

س - یعنی فکرمیکنید از نظر فکری میتوانست یک ..

ج - سدی بود حالا اگر هم حالا نمیتوانست سدی بود . میتوانست تعدیل ، بعنوان تعدیل
س - آیت الله زنجانی ؟

ج - او مرد خیلی بزرگواری بود خدا رحمتش کند . از بنیانگزار مقامت ملی " بود و
" نهضت آزادی " مرد پاک بود ، مرد درستی بود ، خوب مردی بود خدا رحمتش کند .
خیلی زندان و زجر کشید در زمان شاه ، خیلی آدم با استقامتی بود . پسرش الان هست
دکتر فرید در این دنیا نا .

س - شما در تهران به ملاقاتش رفتید ؟

ج - همیشه ، من اینجا رفتم دیدنش از اینجا . طیاره سوار شدم رفتم ۴۰۰۰ مایل دیدمش
خیلی مرد بزرگواری بود .

س - آیت الله اردبیلی ؟

ج - هیچ ، سید کلاش روضه خوانی بود . ما خانه عارضی شیرازی مهمان بودیم شبها گاهی
دعوت میکرد میرفتیم آنجا میدیدیم یک سید نشسته . میگفتم آقا این را بلند شو بیرونش
کن آخر چرا اینجا نشستی ؟ یواش به او میگفتم ، میخواستیم بشنیم صحبت کنیم .
میدانید یک آدم ناباب بود . هیچ ، میگفت بفرمائید بیرون پنج تومان کف دستش
میگذاشت میگفت بفرمائید بیرون . عجیب انداختنها ، یک آدم خیلی بی ارزش
خیلی بی ارزش

س - چرا ناباب بود ؟

ج - خیلی ، آخر این یک سید روضه خوانی بود مزاحم نشسته بود ما هم میرفتیم آنجا
آقای رفقا میخواستیم بشنیم دیگر . آخر یک آدم ناباب تویک مجلس .. کرارا " به
عارضی که منزلش مهمان بودیم میگفتم آقا این را بیرون کن از اینجا ، این آدم نابابی

است من حوصله اش را ندارم . ده تومانی پنج تومانی میداد به او و میرفت بیرون .

س - پس چطور آیت الله شده بود؟

ج - بله خوب خمینی آیت الله کرد و ارائه اینکه آیت الله شد، روضه خوان . اینها همه

روضه خوان هستند نه اینکه روحانی . روضه خوان میدانید که چیست ؟

س - بله .

ج - روضه خوان . اینها تویشان روحانی نیست . یعنی جدت آشیخ با قبر روحانی بود، اینها

روحانی نیستند یعنی طلبه بود درس خوانده بود ملا شده بود آقای شیخ با قبر درس هم

میداد . اینها طلبه نیستند اینها روضه خوان بودند . مثل ابراهیم ابطحی نژاد اگر

یادتان نباشد یادتان البته نیست یک روضه خوان . خامنه‌ای روضه خوان ، شیخ اکبر

رفسنجانی روضه خوان ، اردبیلی روضه خوان . یعنی میرفتند تودها ت روضه میخواندند

بعضی هایشان هم برایشان منقل میگذاشتند تریاک میکشیدند بعداً " آخر ما هی صد

تومان دوپست تومان کف دستشان میگذاشتند . اینها روحانی نیست . روحانی منتظری

است ، ملائی است درس هم خوانده تا اندازه‌ای . اینها همه روضه خوان . اینکه بی حیا

هستند مال اینست که روضه خوان هستند ، روضه خوان وقیح میشود، برای اینکه روضه

خوان چکار میکند؟ آرتیست است می‌رود آن بالا امام حسین اینجور کشته شد، یزید

اینجور کرد . سن در می‌آورد بازی میکند این آدم وقیح میشود اولاً، این کارهایی که

آن بالای منبر میکنند امام حسین روز عاشورا . این مال یک آدم عادی نیست . اینها

باید رل بازی کنند برای اینکه مردم را بگیرانند . این خودش یک کاری است این

روضه خوانی است . و اینها هم الان رل بازی میکنند منتها یکیش تو مجلس ، یکیش

تورئیس جمهوری . اینها روضه خوان هستند اینها کسی نیستند . این مردیکه روضه خوان

است کریم اردبیلی . خود خمینی بی‌جگیش روضه خوان بوده در جوانی . این وقاحتش هم مال همین

است میرفته دهات ، والله ، روضه خوانی می‌کرده . منتها بعد البته دیگر رول کرده و شده

طلبه و بعد شده روحانی و بعد شده .. چون فرق است بین روحانی و بین روضه خوان .

س - چه فرقی است؟

ج - روضه خوان فقط روضه میخواند این درجا های دیگر نیست این فقط در شیعه است خطیب است میآید صحبت میکند برای مردم یک پولی هم بها میدهند.

س - یعنی آن مراحل درسی را نخوانده.

ج - بله هیچی. مراحل درسی نخوانده، روحانیت نخوانده فقط رفته کشتن امام حسین را یاد... چطور کشتند، کی کشته، چرا کشتند بعد هم یک خرده شروفان و از اینجا و آنجا مردم را بگیرانند بروند منبر و بعد هم دعا کند بیاید پاشین. لذا روضه خوان ارزشی ندارد روضه خوان. و لذا الان بخوانند به یک روحانی فحش بدهند میگویند این روضه خوان است یعنی بیسواد است. اینها روضه خوان هستند. عبدالکریم موسوی اردبیلی روضه - خوان است کسی نیست شده رئیس دیوان عالی کشور خمینی آورده برای اینکه غیر از او کسی پیدا نمیکرد.

س - آخر خمینی چطور میتوانست او را آیت الله کند؟

ج - نمیتواند برای اینکه کسی حاضر نیست کاری برای او انجام بدهد. اینکه میبینید دیکتا تورها به پست متوسل میشوند اینست. یا خود شاه اینکارهایی که میخواست بدست علم بکنند یا آزموده محال بود بتواند به دست سردار فخر بکند، محال بود یا دست صدرا لثراف یا دست هیچی افراد حسابی 'نریستنند اینکارها را بکنند. هر مقدرا حاضر نیستند شرف دارند اخلاق دارند فضیلت دارند. همیشه دیکتا تور به پست متوسل میشود برای کارهای پست دیکتا تور. این پست است، این به پست متوسل میشوند. شما ببیند دیکتا تور پیدا کن که اطرافش افراد شریف باشند محال است، خیلی کم است. نمیشود چون آدم با شرافت که نمیآید. محکمه شیخ با دق لازم است که اینقدر بکشد، لاجوردی لازم است، شیخ اکبر فرستجانی لازم است که رئیس مجلس شود تا بتواند منویسات خمینی را پیاده کند. افراد حسابی حاضر نیستند عقل دارند، منطق دارند میبینند درست نیست، نابودی است تلاشی است متلاشی میشود کشور گوش نمیکند. پس بیسبک

افرادی می‌آوردند که زبان حالشان این باشد : با وجودت ز من آواز نیاید که منم .
 هرچه تو می‌گوئی همان است . مثل حیت بقول عربها کالمیت بین ایدی الغسال
 مثل مرده‌ای که میدهد دست مرده‌شور اراده‌ای ندارد هرچه مرده‌شور است بدبخست
 بخواهد با او رفتار کند میتواند .

س- پس چطور آیت الله خمینی این را آیت الله کرده ؟ میتوانسته بگوید تو آیت الله ...
 ج- به او آیت الله که نمی‌گوید او مردم می‌گویند . خمینی او را آیت الله نکرده ، فقط
 حجت الاسلام مینویسد . هیچکدام اینها را حتی منتظری را آیت الله خطاب نمیکنند
 خمینی .

س- چرا ؟

ج- خوب ، آن مقامی است که مال مراجع است ، اینها را آیت الله .. مردم می‌گویند
 خوب بهمه آیت الله می‌گویند دیگر ، آن دانش روزنامه مینویسد آیت الله ، خمینی
 نه در نامه مینویسد حجت الاسلام .

س- پایان جلسه دوم ، دکتر موسی از شما خیلی تشکر میکنیم ، مری .

مصاحبه با نصرت الله امینی

ریاست بازرسی نخست وزیری در زمان دکتر مصدق

شهردار تهران

وکیل شخصی دکتر مصدق

فعال سیاسی ملی گرا

روایت‌کننده : آقای نصرت‌اله امینی
تاریخ : ۱۱ مه ۱۹۸۳
محل : شهرآناندل - ویرجینیا
مصاحبه‌کننده : ضیاء‌اله صدقی
نوار شماره : ۱

مصاحبه باجناب آقای نصرت‌اله امینی در شهرآناندل - ویرجینیا ۱۱ مه
۱۹۸۳ .

س - آقای امینی نبل از اینکه به‌سر دادیم به گفتگو راجع به رویدادهای
سیاسی ایران و خاطرات شما می‌خواستم از حضورتان تقاضا کنم که به
شرح مختصری بفرمائید راجع به سوابق فامیلی و تحصیلی و همچنین
آغاز کار سیاسی شما .

ج - امروزها نظوریکه فرمودید تاریخ میلادی را گفتید من خیلی میل دارم که
چون ما ایرانی هستیم تاریخ فارسی را من مقدم بگذارم و بگویم امروز
بیست و یکم اردیبهشت ۱۳۶۲ است، و خوشبختانه امروز مصادف با روز میعشت
هم است که از نظر ما مسلمانها بسیار روز مبارکی است و اینستکه این مصاحبه
در روز میعشت و ۲۱ اردیبهشت باجناب عالی انجام میبخیرد . من در ۱۲۹۵ در
اراک که آنموقع بنام سلطان آباد نامیده میشد متولد شدم ، تحصیلات
ابتدائی ام را در همان شهر انجام دادم و تا کلاس دوم متوسطه در اراک بودم
ولی بعد چون دیگر در اراک کلاسهای بالاتری نبود من به تهران آمدم
و در مدرسه دارالفنون که آنموقع یکی از بهترین مدارس متوسطه ایران
بود وارد شدم کلاس نهم را آنجا به پایان رساندم و بعد وارد قسمت
ادبی همان دارالفنون شدم . معلمین ما بسیار دانشمند بودند که بعداً همه
آنها به استادی دانشگاه رسیدند از قبیل استاد جلال‌الدین همسایگی

فاضل تونلی ، بهمنیار ، دکترعلی اکبرسیاسی اینها معلمین ما بودند و نصرت‌اله فلسفی ، در ۱۳۱۴ من از دارالفنون فارغ التحصیل شدم و وارد دانشکده‌ی حقوق شدم که آنموقع دانشکده‌ی حقوق درخیا بان لاله زار بود. در همان حال که من وارد دانشکده‌ی حقوق شدم چون مدرسه حقوق نصف‌روزه بود نصف‌روز هم بنده وارد دادگستری شدم آنموقع رسم بود که شاگردان مدرسه حقوق میرفتند بعنوان استاژی به یا بقول آنموقع از نظر کارا را داری دون اشکل در دادگستری وارد میشدند که کار یا دیگرند هم علمی را در دانشکده فرا بگیرند هم عملی را در دادگستری زیر دست قضا سی که بودند و کارگشته بودند . بنده از ۱۳۱۴ هم وارد دادگستری شدم هم مدرسه حقوق . در ۱۳۱۷ من مدرسه حقوق را تمام کردم آنموقع رئیس مدرسه حقوق علامه دهخدا بود که البته در مدرسه کمتر می‌آمد و مشغول تدوین لغتنامه‌اش بود ، مرحوم دکتر سیدعلی شایگان دانشکده را اداره میکردند و اساتید بسیار دانشمندی هم بودند از قبیل آقای دکتر سنجابی ، خرافای دکتر شایگان و مرحوم شیخ محمد عبده بروجردی که بما حقوق مدنی درس میداد و آیت‌الله زاده‌ی مازندارانی و اساتید دیگری که حالا سمشان .... و بعد عده‌ای معلمین فرانسوی داشتیم از قبیل پرفسور فونیتا نا که Loi Civile Comparée درس میداد و در هر حال مدرسه حقوق را بنده در ۱۳۱۷ تمام کردم و به نظام رفته بودم . دانشکده‌ی افسری برای خدمت نظام ، دو سال هم خدمت نظام طول کشید در ۱۳۱۹ که خدمت نظام پایان یافت بنده وارد دادگستری شدم رسماً بعنوان قاضی ، مدتی در اداره‌ی نظارت آنموقع بودم و بعداً " دادستان ثبت‌کامل شدم که سالها این مقام را داشتم تا دادگاهی تشکیل شد به اسم دادگاه مبارزه با کرافروشی بنده رئیس آن دادگاه شدم ولی بعداً یک ماه موریت مهمی پیش آمد که من به خوزستان رفته از طرف دیوان کیفری بازرسی

کل کشور برای کشف یک جراثمی وبعدهشدم معاون اداره‌ی بازرسی وزارت دادگستری که سالها در این سمت بودم، بعداً " رئیس اداره‌ی سرپرستی صفاشدم که از! ینکارهم من بسیار بسیار راضی بودم چــــون مستقیماً " میتوانستم خدمتی بکنم به اشخاص محجور و صغیر ، درخلال بودن در اداره سرپرستی قانونی از مجلس گذشت به اسم قانون بنسبند "جیم" معروف بود داستان بند " جیم " بنده را آقای سروری که به بنده علاقه‌ای داشت وایشان رئیس این هیئت هفت نفری شده بودند بنده را بعنوان رئیس دفتر انتخاب کردند و چون این کار خیلی خیلی محرمانه میبایست باشد آقایان آشناهای ما دوستان توقع داشتند که من اسرار آنجا را به آنها بدهم و نمیدادم این بود که مورد غضب وزیر دادگستری وقت که خودش بند "ب" شده بود. معاون او هم بند "جیم" فلان که حال نامی خواهم اسم بیــــرم واقع شدم و بنده را از آن پست اداره‌ی سرپرستی برداشتند و مستشار استیناف رشید کتابخانه‌ی وزارت دادگستری کرد که من خیلی از آن کار هم راضی بودم، یادم هست که وقتی رئیس اداره سرپرستی بودم من این آیه‌ی قرــــآن را که ولاتقربوا مال الیتیم الی بالتی هی احسن این را شعرا این اداره قرارداد کرده بودم و بالای سر خودم نوشته بودم روی قیم نامه‌ها هم چاپ کرده بودم ، وقتی رئیس کتابخانه شدم یکی از قضات عالیمقام دادگستری آمد پهلوی من و گفت خب فلانکس اینجا چی میخواهی شعرا بنویسی چون آنجا نوشته بودی ولاتقربوا مال الیتیم الی بالتی هی احسن، ا طاق کتابخانه وزرات دادگستری در بالاترین طبقه‌اش بود و مشرف بود بر ایــــن پارک شهر ، گفتم که اینجا میخواهم بنویسم که "خوش تر از این گوشه پادشاه ندارد" برای اینکه ارباب رجوعی نداشتم فقط سروکارم با کتاب بود ولی خب دیری نپاشید که بینه رزم آرا سقوط کرده با رزم آرا کشته شدند

و در حدود ۱۵ میکتم ۲۹ اسفند ۲۹ بود و علاقه نخست وزیر شد و آقای امیرعلائی وزیر دادگستری شد و مرحوم دکتر سمیعی معاون بود که با بنده خیلی دوست بود و بنده را دعوت کردند بعنوان رئیس دفتر وزارت. مدتی رئیس دفتر وزارت بودم تا آنجا هم کارهای پیش آمد از قبیل شورای انتخابات و بساز توی شورای انتخابات من شرکت داشتم به اتفاق عده ای از قضات و بساز کار دیگری بود که شورای نخست وزیری نامیده میشد که معاونین وزارتخانه‌ها قبل از اینکه تصویب نامه‌ها بمرحله تصویب در هیئت برسد آنجا مطرح میکردند. مرحوم آقای دکتر مصدق که نخست وزیر شدند اولش همان رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم و کارهای که مربوط به این شوراها بود به نظرایشان میرساندم. من به مرحوم آقای دکتر مصدق از سالیان دراز اراک میورزیدم و عشق میورزیدم، اولین بار من ایشان را از طریق مطبوعات و مخصوصاً "مجله آینده" و نطق‌های ایشان در مجلس مؤسسان که مخالف با تغییر رژیم بودند با اینکه خودشان مرد آزادیخواهی بودند میگفتند که من همچنانکه همه میدانند فکر میکنم که این تغییر رژیم به نفع مملکت نباشد زیرا سردار سپه میخواهد نخست وزیر باشد هم بعد پادشاه باشد و قدرت دست بگیرد و این صلاح مملکت نیست. به خاندان قاجار هم علاقه‌ای نداشت با اینکه ما در اواز قاجاریه بود همیشه مخالف بود در تمام موارد نشان داد که ایشان در عقیده‌ی خودش راسخ است و علت مخالفتش با رضاشاه سئله‌ی حمایت از قاجاریه نبود حتی در نطقش هم گفته بود که من هنوز در این قاجاریه هم فرد صالحی نمی بینم ولی آمدن رضاخان راهم بعنوان شاه صلاح و مصلحت مملکت نمیدانم. در حال من ایشان را از طریق مطبوعات میشناختم تا بعد از شهریور ۲۰ که ایشان از احمدآباد به تهران آمدند من در همان موقع که دادستان ثبت‌کل بودم به زیارت ایشان در شمیران که منزل ایشان در باغ فردوس بود در آنجا به زیارت ایشان رفتم و برای انتخابات ایشان

که البته احتیاجی به فعالیت فردی مثل من نداشت چون همه‌ی مردم به ایشان معتقد بودند ولی همانوقت هم من و مرحوم آقای ارسلان خلعتبری فعالیت میکردیم از آنوقت من به ایشان آشنائی حضوری هم پیدا کردم غیر از اینکه از طریق مطبوعات آشنا بودم . و مضافاً " به اینکه من استادی داشتم مرحوم میرزا ظاهرتنکا بنوسی که بزرگترین فیلسوف قرن اخیر بود و سالها در تبعید و زندان در زمان رضاشاه و علاقه‌ی عجیبی به مرحوم آقای دکتر ممدق داشت همیشه با احترام ممدق السلطنه او را میگفت به مناسبت ایشان هم من مربوط بودم . تا ایشان وقتی نخست وزیر بودند روزی بنده را احضار فرمودند و گفتند که تو از این تاریخ رئیس بازرسی نخست وزیری هستی . و من با ابلاغ ایشان و امرایشان رفتم بازرسی نخست وزیر را تحویل گرفتم بودم تا سی ام تیر ، قضایای سی ام تبرکته خیلی وقتی که دکتر ممدق سقوط کرد و قوام السلطنه نخست وزیر شد من از نظر ملکتی نه از نظر مقام خودم که اصلاً" روی این عنوان معتقد نبودم و چیستی نداشتم بقدری ناراحت بودم که اصلاً" جواب پریشان میدادم که مملکت چه میشود . ولی خوب همان ایام هم که هیچ کس با ایشان ، یعنی کمتر کسی با ایشان تماس داشت ، قبول نمیکردند . من خدمت ایشان میرسیدم تا ایشان مجدداً" در اشرقیام ملی و قیام مردم در سی تیر مجدداً" نخست وزیر شدند و مرا بعنوان شهردار انتخاب کردند امر فرمودند . خوب در آنوقت البته من علاوه بر اینکه شهردار بودم تماس داشتم با ایشان بودم و مطالبی را که شاید ایشان به کس دیگری نمیگفتند بمن میگفتند و حتی یک روز ایشان به خنده و شوخی فرمودند که تو Bureau de renseignements من هستی چون من اتفاقاً" روی حافظه‌ای که دارم و علم انساب رجالی که دارم و اشخاص را میشناسم خیلی به محیط ایران آشنائی دارم و اشخاص را میشناسم و ارتباطات نسبها ... ایشان گاهی وقتها مطالبی

که میخواستند محرمانه از من میپرسیدند. حتی یادم هست که یک روزی ایشان فرمودند آقا من پنج تا آدم خوب میخواهم تو معرفی کن ، من عرض کردم برای چه کاری میخواهید؟ فرمودند که نه نمیگویم. گفتم بنده هم عرض نمیکنم. گفتند چرا ؟ گفتم که شما پنج تا آدم خوب برای میرغضبی میخواهید یا برای پیش نمازی؟ اینها فرق میکند. ایشان خندید گفت حق با تو است من برای فرمانداری میخواهم. بنده فوری پنج نفر را نوشتم، بعد آنهم داستان درازی دارد بعداً " . در حال من با ایشان بودم تا شهرداری را اداره میکردم. بعداً " من رئیس سازمان بیمه‌های اجتماعی شدم .

س- شما چند وقت در شهرداری بودید آقای امینی ، یعنی بعنوان شهردار. تهران از چه تاریخی تا چه تاریخی ؟

ج- بنده از همان بعد از سی تیربلافاصله شهرداری را تحویل گرفتم که قبل از آن آقای محمدمهران بود من جای او رفتم بودم در ۳۰ تیر ۱۳۳۰ تا تقریباً " حدود خیال میکنم خرداد یا تیر یا زدومرتبه سال بعدش ۳۲ بنده در شهرداری بودم بعداً ایشان فرمودند که این سازمان بیمه‌های اجتماعی آنجا شنیدم خیلی نادرستی در آنجا شده است و جای خیلی عجیبی است و من میل دارم که تو بروی آنجا و بعد برای تو کار دیگری و مهمتری در نظر میگیرم من البته چون مطیع او امرا ایشان بودم رفتم به سازمان بیمه‌های اجتماعی رئیس هیئت مدیره سازمان بیمه‌های اجتماعی شدم که خیلی هم همانجور که فرمودند خیلی وضع ناهنجاری داشت . در همان حدود مرداد ۳۲ که بعد قضا یی ۲۸ مرداد پیش آمد و ...

س- شما پس در ۲۸ مرداد در سازمان بیمه‌های اجتماعی کار میکردید .

ج- بنده در سازمان بیمه‌های اجتماعی بودم ولی خب داشم " ارتباط با ایشان محفوظ بود و واقعا " این ۲۸ مرداد اصلا " یک شوکی نبود که بر من وارد شد و بر هر مرد وطن خواهی هر فردی .

س- معذرت میخواهم که حرف شما را قطع میکنم

ج - استدعا میکنم ، خواهش میکنم .

س - چون میخواهم از نظرتا ریخی برگردیم کاملاً" بعقب که بعد بتدریج من بتوانم درباره جزئیات این مسئله با شما صحبت بکنم . شما راجع به تغییر رژیم صحبت کردید که منظورتان تغییر سلطنت از قاجاریه به پهلوی ..

ج - از قاجاریه بله بله بله .

س - از نظر دکترا مصدق کس مخالف بود؟

مسئله ای را من میخواستم از شما سؤال کنم . اینکه در آن زمان یک زمزمه ای جمهوری هم بود میخواستم ببینم که شما اطلاع دارید که نظر دکترا مصدق درباره ای جمهوری آن موقع چه بوده ؟

ج - من آن را درست نمیدانم چون نمیدانم چیست والان یادم نیست . عرض کنم من آن را درست نمیدانم و بایست دوباره مراجع بکنم به آثار و نوشته های ایشان و آن را بدانم . ولی این که میدانم اصولاً با آمدن سردار سپه وقتی مجلس مؤسسان تشکیل شد ایشان در مجلس مؤسسان بودند و از افرادی که مخالفت کردند با آن مجلس مؤسسان و آن تغییر قانون اساسی مرحوم آقای دکترا مصدق بودند .

س - با ایشان مرحوم مدرس هم بود که مخالفت میکرد با سلطنت رضاشاه ؟

ج - بله بله . عده ای بودند که بله .

س - پس ناچاریم که یک مقداری بیائیم جلوتر سئوالی که من دارم مربوط میشود به روی کار آمدن رزم آرا و اوائل زمزمه ای ملی شدن صنعت نفت

ج - بله درست است .

س - شما راجع به قتل رزم آرا میدانید که شایعات زیادی هست یک عده معتقدند که خب ظاهر قضیه این بود که فدائیان اسلام کشتند و قاتل هم خلیل طهماسبی بوده اما عده ای را عقیده بر این است که قاتل اصلی

خلیل طهماسبی نبوده و شاه در این جریان دست داشته‌آیا شما راجع به این موضوع اطلاعی دارید ؟

ج - بنده ... آره‌ای که اطلاع دارم اینستکه شاه از اینکار مسلماً " بدش نیامد و ج . رزم آرا علی ائتحقیق برعلیه شاه قصد کودتا داشت و این مطلب مثل روز برای من روشن است . مردیکه الان اسم او را شاید درست ندانم من در آن موقع در رزمان رزم آرا با دکتر مظفر بقاشی که بعداً " بکلسی از او جدا شدم و بریدم چون او متاء سفا نه برعلیه دکتر مصدق اقداماتی کرد و میکرد و میکند من با او خیلی خیلی آنموقع نزدیک بودم حتی یاد هم هست که وقتیکه دکتر مظفر بقاشی میخواست برعلیه رزم آرا بیاید و اقداماتی بکند و وقتی رئیس ستاد ارتش بود بجای اینکه منزل خودش برود منزل من وارد شده بود من شب که منزل آمدم دیدم چندان‌ی توی منزل هست گفتم کیست ؟ گفتند مال دکتر بقاشی ، گفتند گفته‌که کسی نفهمد که من اینجا آمدم . صبح به اتفاق ، بعد آمد گفتم چی ؟ گفت بله منزل تحت نظارت و مـــــــ میخوام برعلیه رزم آرا کارهایی بکنم و صبح اتفاقاً " به اتفاق رفتیم منزل سید محمد صادق دیدیم که آقای سید محمد صادق مشغول تدوین آشینامه‌ی مجلس مؤسسان است که فوری بقاشی گفت که من آمدم با این صحبت کنم حالامی بینم که نخیر اینهاشان خودش دساند رکار تدوین این قانون اساسی است . آنموقعی بود که این تصمیم گرفته شده بود . و بقاشی رفت و در مجلس متحصن شد و شروع کرد به مبارزه برعلیه رزم آرا و مردی که از نزدیکان رزم آرا بود این روزی منزل دکتر بقاشی نقل کرد که سه شبه رزم آرا در منزلش معمولاً " عصر یک جلسه‌ای یا بقول امروزی ها میتینگ خانوادگی داشت که از بستگان و نزدیکانش جمع میشدند و تصمیماتی میخواستند بگیرند آنجا میگرفتند و البته خیلی این جلسات محرمانه بود من چون خیلی با این آدم نزدیک بودم سر زده وارد شدم دیدم که اینها صحبت است کــــ

روزپنجمینیه عده‌ای از جنوب شهر از میدان و اینها بیایند در جلوی مجلس و آنها بعنوانی که نان نیست و گندم نیست و از زاق در دست مردم نیست نظا هراتی راه بیاندازند و یک عده از کردها راهم که رزم آرا آورده بود در قسمت های ارتش نگهداری کرده بود. چون رزم آرا با عشا یرخیلی مربوط و نزدیک بود و اینجا ناچارم به یک پاراگراف چیز عرض کنم که یک آقای یک روزی بمنزل من آمد گفت که وقتی که بعد از اینکه رزم آرا را کشتند گفت رزم آرا ایران را خوب میشناخت ولی تهران را نمیشناخت ، گفتم آقا این حرف مال تونیست ازدهان تو بزرگتر است مال کی هست؟ گفت بله مال دکتر ظاهری است ، دکتر ظاهری گفته است او خوب مرد پهلوان سیاست در کار خودش بود . در حال این با عشا یرخیلی مربوط بود عده‌ای از اینها را آورده بودند داشته بود و قرار بود آنها هم مسلحانه بیایند جلوی مجلس و بمجری که سرودا میشود فوراً " بریزند توی مجلس و عده‌ای از وکلارا بگیرند و بکشند منجمله بقاشی را و سیم های ارتباطات شهرها را هم قطع کنند و ژاندارمری هم چون گیلان شاه رئیس ژاندارمری بود او زیستگان نزدیک رزم آرا بود اینها همه اقداماتی بکنند و بعدم شاه را بگیرند. این آدم میگفت که من تصمیم گرفتم و هرچی که یک کاری بکنم بلکه به دکتر بقاشی میگفت که من ترا مطلع کنم دیدم که این خلاف مروت و اخلاق است که من اسراری را که میدانم فاش کنم بلا آخره به نظر خودم آمد که بیایم روز چهارشنبه صبح که شده بود بیایم و تراتوی منزلت به بهانه‌ای که کار لازمی با تودارم و محرمانه ببرم توی خانه‌ی خودم و توی خانه درب را قفل کنم توی یک اطاقی و تراتوگذارم بیرون بیایی تا پنجمینیه که این حادثه پنجمینیه تمام بشود بعد تو آزاد بشوی یا بیرون بیایی از منزل ، همینجور که پیاده آمدم بطرف منزل شو که ، منزل او در کوی معاون سلطان بود ، آزر چشمه که رد شد جلوی مسجد میرزا محمود وزیر نرسیده به کوچه میرزا محمود وزیر یک مسجدی هست

آنجا مسجد محمودیه منزل پدر رزم آرا هم آقا میرزا محمد رزم آرا هم
 آن بغل بود . آنجا که رسیدیم دیدم روزنامه‌ها فریاد میکنند قتل
 رزم آرا آن فوق العاده را گرفتم و از همانجا برگشتم دیگر نرفتم دیدم رزم آرا
 کشته شده موضوع منتفی شده . و در هر حال همانموقع هم صحبت بود که علم
 می‌آید به شاه میگوید که چون میگوید که رزم آرا هم کشته شد چون شاه مشغول
 تنیس بازی بود شاه " اصلاً " هیچ مثل اینکه قضیه‌ای واقع نشده .
 س - اینجایک صحبتی هم هست یک شایعه‌ای که خود آقای علم آمدند
 و رزم آرا را بر دندانه وقت .

س - این بله همان وقت که آن علم آمد و رزم آرا را برداشت بر دیک ختمی
 بود مال مرحوم فیض
 ج - آیت الله فیض .

س - آیت الله فیض اگر حافظه ام درست .. و در مسجد شاه آن روز که آن البته
 از نظر چیز اسمش مسجد سلطانی است اسم رسمی آن که حال اعوض کردند .
 و اصرار میکنند و او را بر میدارند میبرد آنجا که بعد آن حادثه رخ داده بود . بنده
 خیال میکنم کار خلیل طهماسبی البته آنموقع هم معروف بوده که اینها
 بی ارتباط نبودند یکی دو بار ملاقات نمودم خود نواب صفوی با شاه داشته
 است تا این حد من نمیدانم تا چه حد درست باشد چون با حدس و تقریب نباید
 به ضرب قاطع صحبت کرد ، مگر اینکه آدم علم داشته باشد . اینست که
 بنده آن را نمیتوانم بگویم ، ولی این شهرت‌هایی که بود اینها ::
 ولی مسلماً " رزم آرا چنین قصدی داشت . خب او ارتش هم که دستش
 بود شهربانی را خودش رئیس شهربانی ! نتخاب کرده بود دفتری را کرده بود
 رئیس شهربانی که از عواملش بود و قدرت داشت ، بنکار را میخواست بکند .
 شاه هم آنموقع معمولاً در مقابل قدرتها همیشه خاضع میشد زمان قوام السلطنه زمان
 آقای دکتر مصدق ولی وقتی به مجردیکه آن فشار برداشته میشد آنوقت

دورترتبه میگفت که بله من شیر بیشه مازند رانم .
س- یک صحبتی هست که میگفتند آقای رزم آرا علاوه بر مسئله قصدکودتسا
و این حرفها یک توافقی هم درباره‌ی نفت با انگلیس‌ها انجام داده بسود
میگویند کسه میخواست آن قرارداد رابیاورده علما .
ج - اینکه مسلم بود ، حتی وقتی که جنازه‌اش را گویا در همان بیمارستانی
گه برده بودند آن چیزی را که میخواست اعلام کنده زجیش در آورده بو:ند
که این بـیـبـه ۵۰ - ۵۰ معروف است که فیفی فیفی ایشـان
در جیش بوده و میخواست به خیال خودش اینکارا تمام بکند . و بعد هم
آن نطق عجیبی که کرد که خیلی به ضررش تمام شد که مایک لولهممنگ
هم نمیتوانیم بسازیم چطور میتوانیم که نفت را خودمان اداره بکنیم . این
مطلبی بود که رزم آرا گفته بود و قرار با انگلیسها تمام کرده بود که ۵۰ -
۵۰ باشد که دکتر مصدق و جیهه ملی آنموقع بهیچوجه موافق با این امر
نبودند .

س- من میخوام از جنورتان تقاضا بکنم که یک مطالبی راجع به چگونگی
روی کار آمدن حکومت مصدق برای ما توضیح بدهید اگر شما خاطره‌ای از آنموقع
دارید پیشنهادملا " جمال اماسی .

ج - جمال اماسی بله بله مسلم است .
س - به نظرم شماروی چه اصلی بوده که جمال اماسی همایی
پیشنهادی به آقای دکتر مصدق کرده بود؟

ج - جمال اماسی بدون تردید قصدا نشائی نداشته است . چون
جمال اماسی تکلیفش معلوم بود یک آدمی بود . کشیف و ناساد درست و هیچوقت
هم اونمیتوانست در خط و راه معروف دکتر مصدق باشد . مسلما " شاه آنموقع
اصرار داشت که سیدضیاء الدین رابیاورد و سیدضیاء هم شناخته شده بود در همان
موقع ضم که در کودتای ۱۳۹۹ آمده‌ای از افراد را
گرفت و زندانی کرد و بستگی او به انگلستان دیگر هیچ جاشی برای شک و شبهه‌ای

نست . حتی اخیراً " یادم هست که درمجلسه آینده درتهران که بودم خاطراتی از استادسیدمحمدعلی جمال زاده بود که مطالبی که سیدضیاء درویش به او گفته بود اینها را همه را نوشته بود درمجلسه چاپ شد . او با انگلیسها کاملاً مربوط بود و آنخلیسها به او تکلیف کرده بودند و آموختند . شاه اصرار داشت که بعد از رزم آرا که یادم هست که بعد از رزم آرا موقتاً فهیم الملک کفالت نخست وزیری را بعهده داشته باشد تا تکلیف معلوم بشود آنموقع هم با رزم این بود که درمجلسه ای تمایل میگرفتند برای انتخاب . . البته بعداً " شاه اینکار را دیگر از بین برد و خودش انتخاب میکرد حتی نخست وزیر شایسته هنوز خیال میکرد نخست وزیر است ولی نخست وزیری دیگری را معرفی میکردند تا این حدی اعتبار به این مقررات و اصول بود که هیچ خودش را محتاج نمیدانست که نخست وزیر یا وزرا استعفا بدهند که جای شان انتخاب بشوند . چه بسا وزیری یادم هست که مجلسی درمجلس داشت از یک لایحه ای دفاع میکرد بعنوان وزیر دگستری یا کفیل وزارت دادگستری دکتر هادی را در مجلس سنا بعنوان وزیر معرفی کردند و آنجا بود اینجا اصلاً خیر نداشت . یا مثلاً وزیر دیگری که در وقتش میرفت بمنزل آرزو دیوشنیده که جای او وزیری انتخاب شده . اینکار را بعداً " میکردند که بی اعتبار باشد این مقررات باشند . که یعنی شاه همه کاره باشد که بعد معلوم شد که هیچکاره است . بعد از کشته شدن رزم آرا البته یک حال عجیبی در مملکت بود و این قتل او ترور و اغیلی ا شروخی کرده بود و آنوقت هم مجلس مؤسسان نبود مجلس ، معذرت میخواهم ، سنا نبود س - مجلس سنا بود .

ج - مجلس سنا بود . معذرت میخواهم . بلکه آنجا که صحبت سیدضیاء میشود خب بعضی از این افراد فکر میکنند سیدضیاء بیاید بگیرند توقیف میکنند فلان میکنند شروع میکنند انتقال کردن جمال اما می بطور مسخره نه بطور قطععی و جذبی که نسبت ... میگوید چه لزومی دارد او را خب همین آقای دکتر مسدق

که بعدوکلا دست میزنند و او هم قصداً نشاء نداشته رای اعتماد به دکتر مصدق میدهند. که هیچ خیالی نداشته که جمال امامی که مثلاً نسبت به ایشان ارادتی داشته با دو بگوید. و این بود که بعد سنا هم یاد ماست کسه سنا هم که بود سنا هم رای داد و دکتر مصدق آمدن نخست وزیر سه خلی آنوقت مردم خوشحال شدند خیلی خیلی و ایشان نخست وزیر شدند بعد چون فکر میکردند که چون هنوز اگر خاطراتان باشد وقتیکه دکتر مصدق به نخست وزیری انتخاب شد هنوز قانون ملی شدن صنعت نفت را شاه توشیح نکرده بود.

س - ولی تصویب شده بود .

ج - تصویب شده بود بله تصویب شده بود در بیست و نهم اسفند سال قبلش تصویب شده بود ولی شاه امضاء نکرده بود . و این بود که دکتر مصدق گفت که شرف قبولی من اینست که اول شاه این قانون را توشیح کند تا من قبضه اول نخست وزیری بکنم . این بود که شاه هم مجبور شد توشیح کرد و قانون این شد و بعد آقای دکتر مصدق هم رفت در مجلس شورا آنجا متحمن شد ما ندانم افراد کابینه اش را انتخاب کند رای اعتماد بگیرد وقتی رای اعتماد گرفت آنوقت مشغول بکار شد .

س - آیا فکر نمیکنید که این پیشنها در ابه دکتر مصدق کرده بودند برای اینکه خوب فکر میکردند که دکتر مصدق میآید و برایش امکان ندارد که بتواند با شرکت نفت مبارزه بکند و در نتیجه در اثر استیضاح یا عدم موفقیت به یک طریقی حکومتش ساقط میشود و از شرش در مجلس راحت میشوند ؟

ج - مسلماً " این فکر را داشتند حتی در موارد دیگری هم بنده میدانم که تحریکات خیلی شدیدی بود که دکتر مصدق را از صحنه خارج کنند . بنده دو مطلب را که شاید کمتر کسی الان از این معاصرین بداند نقل میکنم که تا بدین سؤال شما است . یکی که شما میدانید که یکی از افراد یکه خیلی در آن زمان مؤثر بود این اشرف بود خواهر تواء مان شاه . شبی در قصر اشرف عده ای از وکلا جمع بودند و اشرف یک طرحی را تهیه کرده بود برای

ساقط کردن حکومت دکتر مصدق و راهی عدم اعتماد . عده ای از وکلا بودند.....
 س- این گروه ها شئی وکلا ی مجلس در منزل اشرف پهلوی درجه سالی بوده
 آقای امینی؟

ج- الان به فرس قاطع نمیدانم که عرض کنم او آخر ۳۱ یا اوایل ۳۲ ، در هر
 حال مسلم در این موقع بوده . و اشرف اصرار داشته ، که این وکلا ، عده ای از
 وکلا امضاء میکنند در این موقع دکتر طاهری وارد میشود ! این را بنده مثل
 روز ...

س- اسم کوچک آقای دکتر طاهری چی بود آقای امینی ؟

ج- الان یادم نمیآید بله . دکتر طاهری

س- ایشان چه کاره بودند ؟

ج- ایشان از لیدرهای مجلس بودند . یزدی بود و چند نفری بودند که مجلس
 گردان بودند . اتفاقا " اغلب هم یزدی بودند آن جلیلی مثلا " بود که
 با اینکه اصلا " هیچ سواد ی نداشت ولی خیلی ....

س- بخاطر سرمایه و رسید که آقای طاهری نماینده کجا بودند ؟

ج- نماینده یزد بود . نماینده یزد بود بله

س- نماینده یزد ، اسم کوچک شان را بعد میتوان پیدا کنیم .

ج- دکتر طاهری که وارد میشود آقایان وکلا عنوان میکنند که حالا که دکتر
 طاهری آمده است اول باید ایشان امضاء کنند ، دکتر طاهری با آن لهجه ی یزدی
 میگوید چی هست فلان فلان ، میگویند این . میگوید حالا آقایان دیگر امضاء کنند و
 امضاء نمیکنند . بعد خود اشرف پا میشود ورقه را میآورد جلو و میگوید
 آقای دکتر من از تو خواهش میکنم که حتما " امضاء " کنی ایشان میگویند
 حقیقتش اینست که کله ی من از بوی باروت بدش میآید و همین حرف باعث
 میشود همه میخندند و اصلا " موضوع منتفی میشود . این مطلب را بعد من
 بودم که کسی آمد و به آقای دکتر مصدق گفت همان موقع هم اتفاقا " از آن تاریخ

آقای دکتر مصدق به دکتر طاهری علاقه‌ای پیدا کرد و به او نزدیک شدند. و ایمن یکی، یکی دیگر اینکه با زیاد هم هست که آقای دکتر مهدی مجتهدی که مدتی دادستان تهران بود و صاحب تاء لیفاتی است راجع به آذربایجان یکی راجع به اسم رجال آذربایجان و یکی شرح حال تقی زاده، روزی من منزل یکی از دوستان مشترک مان بودیم آقای دکتر مهدی مجتهدی ظهر آنجا آمدند و گفتند که این دوست شما، البته دوست که با ید می‌گفت این مراد شما، عجب شانس دارد. گفتیم کی؟ گفت آقای دکتر مصدق، گفتیم چطور؟ گفت من امروز پهلوی تقی زاده بودم چون با او می‌روم مباحثه‌هایی انجام می‌دهم راجع به شرح حال او که در این کتاب تاریخ رجال آذربایجان شرح حال او را مفصل تر و صحیح تر بنویسم. آنجا بودم که دونفر آمدند البته آنموقع او اصرار داشت که اسم این دونفر را نگوید ولی چون هر دو نفر فوت کردند من بعداً از مجتهدی پرسیدم یعنی وقتی که تصادفاً بهم برخوردیدم گفت حال من می‌توانم بگویم که آن دونفر کی بودند، جمال اما می‌بود و احمد فرامرز اینها آمدند پهلوی تقی زاده و گفتند آقا ما یک مطلب محرمانه‌ای به شما می‌گویم. مجتهدی گفت من بلند شدم که از اطاق خارج بشوم آقای تقی زاده گفتند بنشینید و گفتند من از این آدم هیچ چیزی پنهان ندارم و بگوئید. گفتند ما نمیتوانیم در حضور ایشان مطلب بقدری محرمانه است که بهیچوجه جایز نیست که در حضور دیگری گفته بشود. باز مجتهدی گفت من برخاستم بروم تقی زاده گفت که خوب شما تشریف می‌برید در اطاق دیگر با پهلوی خانم من آنجا می‌نشینید و لوسی آقایان بدانند که من الان بشما اینجا می‌گویم که هر مطلبی که بمن بگوئید من بعداً تمام و کمال برای این شخص خواهم گفت حال می‌خواهید بمن بگوئید می‌خواهید نگوئید. آنها گفتند حالا که اینطور است پس ایشان باشد چه لزومی دارد که خارج بشوند. من نشستم گفتند که آقا ما به این نتیجه

رسیدیم که در مجلس نمیتوانیم بر علیه دکتر مصدق اقدامی بکنیم و عده‌ای را در خارج جمع کردیم که بر علیه ایشان جمعیتی تشکیل بدهیم و اقداماتی بکنیم و دنبال یک زعیم ولیدر میگردیم به اتفاق آراء گفته شد که شما و آمدم به شما تکلیف کنیم و پیشنهاد کنیم . تقی زاده گفت نه من اینکار را قبول نمیکنم . گفتند آقا دکتر مصدق سنا را منحل کرد و تو را خانه نشین کرد و در مجلس هم گفت ما دردها و غمها را پیشه تری از تو نداشتیم . بنا بر این غم شما باید اینکار را قبول کنید . ایشان گفتند مع هذا با زهم من قبول نمیکنم . گفتند آقا نگران نباشید ما عده و عده هم داریم گفت نمی فهم یعنی چه ؟ بیشتر توضیح بدهید . گفتند آقا شاه در اختیار ما هم عده گذاشته هم عده او گفته است که ما بیاییم و بشما این را تکلیف کنیم . تقی زاده گفت صحیح است آقای دکتر مصدق... البته همیشه تقی زاده نام دکتر مصدق را با احترام میبرد حتی در مجلس گفت که چرا به ایشان لعن میفرستید و گفت که یادم هست در جواب همین جمال امامی این حرف را زد که یک روزی گفت دکتر مصدق ملعون ، لعن نفرستید ایشان خدماتی به مملکت کرده ، وقتی تقی زاده رئیس مجلس سنا بود . گفت که بله شاه گفته است ولی اذعان کنید که بعد از شهریور ۲۰ هیچ دولت صالحی سرکار دنیا مدمگرد دولت حکیم الملک که مرد درست و شریفی بود . دربار با انگشت هژیر آن دولت را ساقط کرد . الان تنها کسی که در مقابل دربار و کثافت کاریهای دربار ایستاده است و مقاومت میکند شخص صدق السلطنه است و من بهیچوجه حاضر نیستم با این آدم مبارزه کنم و بر علیه او تشکیلاتی جمع کنم . من از همان مجلس نا هار که خوردیم یک سر رقت خدمت آقای دکتر مصدق و این جریان را عرض کردم ایشان فقط فرمودند بله تقی زاده مرد عاقلی است ، مرد عاقلی است با همان لجه که میفرمودند . اینست که بر علیه ایشان مشغول بودند

و مرتباً " شاه دست از چیزهای خودش برنمیداشت حتی این که دیگر در کتاب ابیسنن خاطرات ابیسنن است که چه اقداماتی میکردند بعد از شرف تعزیه گردان این کار بود آنجا همین سقوط دکتر مصدق آن جریان سوئیس و شواریتسکف و آلن دالاس و جان فاستردالاس و این اقدامات با پسر روزولت که این کار، کارهای کردند که دیگر اینها در کتابهای اینجا منعکس است و احتیاج به گفتن بنده ندارد .

س- آقای امینی میخواستم از حضورتان خواهش کنم که لطفاً " یک مقصد دار خاطراتتان . راجع به تشکیل جبهه ملی اول در سال ۱۳۲۸ تحصن دکتر مصدق در دربار ، وگردآوری اشخاصی که دکتر مصدق از آنها استفاده کرد و یا از همکاری آنها استفاده کرد برای تشکیل جبهه ملی اول برای ما شرحی بفرمائید .

ج- جبهه ملی اول به آن صورتی که واقعا " بشود جبهه ملی حسابی نامید نمیشود اسمش را گذاشت . چون افراد مختلف البته مختلف العیقه‌ای که مثلاً " فقط برای منظور شخصی جمع شده بودند ، چون اگر خاطراتن باشد آقای دکتر مصدق در آن موقع برای موضوع انتخابات رفت در دربار متحصن شد چون مجلسی هم نبود و الا در مجلس متحصن میشد . رفت در دربار و اگر خاطر من باشد هر روز در دربار بود .

س- بله .

ج- که مردم بسیار رموز نادرست ناپاکی بود . از عوامل مسلم انگلیسها و بسیار خطرناک بود و قبلاً " هم معین کرده بود و میدانست که چه اشخاصی قرار است از صندوق سردر بیاورند . آقای دکتر مصدق آنجا در دربار متحصن شده بود و حتی یاد هم هست که یک روزی ایشان جلوی چادر آمدند و گفتند " هیچکس حق ندارد که شعرا بدهد ، چون اویقین داشت که عده‌ای از ما مورین از طرف دربار می‌بندیک شعاری برای شاه میدهند که بعد شلوغ بشود

بریزند و بگیرند و چه بکنند.

س- منظور شما این چادر رأی گیری ؟

ج- نخیر نخیر چادر رأی گیری که همانجا که چادری که جلوی چیسز زده بودند که برای همین کاری که بود .

س- برای تحمن ؟

ج- برای تحمن که رفتند که توی دربار ولی باز چادر دیگری هم بود که آمدند بیرون که صحبت بکنند . بعد یکی فریا دکر در مرگ بر شاه که دکتر مصدق گفت خفه اش کنید چون میدانست که این از طرف خود دربار راست که آمده این را میگویند اینک واقعا " مردملی است . که ساکت شدند و بعد این البته پایه ای شد و الا افرادی بودند که بعدا " کاملا" رویه شان با رویه ای دکتر مصدق مخالف بود مثل آن احمد ملکی مدیر روزنامه ستاره که خب آدم خوش نامی نبود ، مثل عمیدی نوری اینها خسب شناخته شده بودند ، که حتی عمیدی نوری مدتی هم معاون زاهدی شد و افراد مختلفی که البته دکتر بقائی این آقایان بودند . ولی بعدا " همین باعث همین با ملاحظ منشاء این افکار شده که عده ای از افراد علاقمند به آقای دکتر مصدق و به تمام معنا ملی اینها دور آقای دکتر مصدق جمع شدند و فراکسیون جبهه ملی را در مجلس تشکیل دادند که آنها دیگر نبودند جز دکتر بقائی شان که جدا شد . و آن هم داستان طولانی دارد که چسرا جدا شد همه اینها رابنده اتفاقا " میدانم .

س- بله ما وارد آن بحث میشویم بنا بر این در آن جبهه ملی اول یکی از احزاب اصلی که شرکت کرد حزب ایران بود .

ج- بله حزب ایران بود بله مسلم حزب ایران بود .

س- من میخواستم از حضورتان نتاها کنم که شما اگر اطلاعاتی راجع به حزب ایران دارید و فعلیت هایش بلاخص از آن زمانی که حزب ایران مسرود اتهام است که با پیشه وری بیمان همکار ی بست با ائتلاف کردند

این مسئله را برای ما توضیح بفرمائید ؟

ج - این به آن صورت همکاری و پیمان نبود . آنموقع الهیار صالح ، دکتر مهندس فریدون منتهی‌سور زنگنه دکترا سنجایی اینهائی که در حزب ایران بودند به این فکر رسیده بودند که افکار آزادخواهان را جمع کنند و مطلقاً با رویه‌ی وروال پیشه وری هم موافق نبودند . بنده آنموقع در حزب ایران نبودم ولی علاقمند به آقای دکتر مصدق بودم و اینها هیچ اشتلاف آنچنانی حتی این اتها ماتی که میزنند که آقای الهیار صالح به سلامتی پیشه وری باده نوشید بنده میتوانم بشما قول قطعی بدهم که نه اینکه حالا بخواهم بنده جا نماز آب بگشم و بخواهم حالا مثلاً " مذهبی بشوم ولی آقای صالح در عمرش مشروب نخورده بود و معتقد بود و مقید بود . در تمام مدتی هم که ما با هم در زندان هم بودیم ایشان نمازش را میخواند تا اندازه‌ای که میتوانست و عیاش اجازه میداد روزه هم میگرفت و مطلقاً ایشان مشروب نخورد که حتی بگویند سلامتی ایشان گیلان بقول روزنامه‌های آنوقت با لاف نداشت با مطلق فلان کرده . و ایمن یک چیزی بود و هیچوقت به این عنوان که با پیشه وری هم پیمانی کرده باشند حزب ایران نکرده است بنده این را بشما قول میدهم در برابر آنوقت هم منعکس است . منتها جواب مخالفین هم آنموقع از طرف حزب ایران به این جریان داده شد . و تازه بعد از مدتها معلوم شد که پیشه وری هم آن پیشه وری که آنموقع خیال میکردند ... چون بعداً میدانید او با این رویه وروالی که در این کتاب آقای دکتر فریدون کشاورز که نوشتند که " من متهم میکنم " صریحاً ذکر شده است که پیشه وری را چه شکلی روسها کشتند در آن مایشینی که به اتفاق غلام یحیی دانشیان بوده چون یکی از رویه وکارهایی که روسها دارند این تصادف کردن است تصادف دستی چیزی که من اخیراً " که در ایران بودم معروف بود که این آقای ربانی

ذیرازی که نماینده ی آقایان خمینی در شیراز بود و بعد هم عضو شورای نگهبان بود و آدم بدی هم نبود تا اندازه‌ای که من میدانستم او چون راه افتاده بود در شهرهای مختلف بر علیه حزب ————— بوده صحبت‌هایی میکرد او را هم بین راه، دلجان و قم ماشین به او زدند و وقتی که پیاده شد و فلان این افرادی که بودند گفتند نه آقایان خیر شما مریض هستید بروید در بیمارستان و بعد گفتند کشته شده مرده است و پرونده هم چیز شد و این بدون تردید با زکّار همین حضرات بود که حالا گرفتار شدند.

س- بله من الان می‌خواستم از حضورتان تقاضا کنم راجع به مطلبی برای ما صحبت بفرمائید که من مطمئن هستم که شما صالح ترین شخصی هستید و دقیق ترین اطلاعات را راجع به این موضوع دارید و آن مسئله‌ی اینک چگونه بیـــــــ

دکتر ممدق و آیت‌الله سید ابوالقاسم کاشانی ارتباط برقرار شد؟

ج- ارتباط اینها کاشانی در همان موقع اگر شما خاطرتان باشد واقعا " لیدر مذهبی بود و مردم به او اعتقاد داشتند چون اصولاً درخون او این مبارزه جوشی که در موقعی که در عراق بوده اتفاق پدرش مرحوم آسید ممدق اینها بر علیه انگلیسها حتی جنگیدند. بنده آقای دکتر از سال ۱۳۲۵ بعد از شهریور ۲۵ با آیت‌الله کاشانی در تماس بودم و یاد هست که جلساتی داشتیم آقای

دکتر سنجابی بودند و عده‌ای از دوستان من که از شاگردان مرحوم آقای میرزا تقیخان تنکا بنی بودند و فارغ التحصیل دانشکده معقول و منقول آنوقت مثل ابن یوسف شیرازی آقای امین ، آقای کامال نوربخش که بعد اینها اغلب آن کمال ————— آقای امین عراقی بود ربانی بود محمد علی ربانی ، که املشــــــــــــی البته غیر از این ربانی املشــــــــــــی که بعداً " شد دادستان کل کشور پسر عموی او . اینها جلساتی با آقای کاشانی داشتیم و تشکیلات تقریباً " بعنوان یک جمعیت ، بصورت جمعیت سیاسی می‌خواستیم تشکیل بدهیــــــــــــم هر عده عده‌ای را جمع کند دور خودش ده نفر را بعد ده نفر با یک نفر تماس و ارتباط

داشته باش... کاشانی خیلی مبارز بود ولی متأسفانه
 یک نقص بزرگ عیب نمیتوان گفت نقص بزرگ آن این جا ه طلبی اش بود ولی
 از نظر فضل بسیار فاضل بود کاشانی با اغلب این علمای زمان
 از نظر فضل قابل مقایسه نبود ولی خیلی تحت تأثیر متأسفانه بچه‌هایش
 واقع بود و بچه‌هایش بچه‌های سالمی نبودند آن بچه‌هایی که آن روزایشان
 داشت این کوچک را آنوقت هنوز به چیزی نرسیده بودند آن آقا محمدش که
 خوب قول خودشان آقا زاده میگفتند در ثبت اسناد یک سمتی در ثبت شمیران
 داشت که بعداً " نیمه کلاهی یک عمامه می گذاشت باکت و شلوار و بعد از شهریور ۲۰ یک
 عیاشی هم رویش میانداخت، در ساه و ملکی داشت و کاری ، ولی خوب دومیش
 که خیلی مورد علاقه ایشان بود مرحوم مصطفی بود که خوب حالا خدا
 رحمتش کند ولی بسیار فاسد بود پول میگرفت دو سه بار من به آقای
 کاشانی گفتم آقا این از مردم پول میگیرد واسطه میشود فلان میشود
 ایشان گفتند حق الجعالمه میگیرد چیزی نیست حق الجعالمه میگیرد .
 بعد هم دیگر خیلی آن موقع هم که نشان داده شد که اینقدر این مشروب خورده
 بود که همان در آخر خوردن مشروب زیاد فوت کرد که پزشک قانونی هم در گزارش
 گفتند مقدار الکلی که در خون این بوده فلان مقدار بوده . خیلی از این لحاظ
 .... بعد از ۲۸ مرداد اذتالش و کیلش کردند که کاشانی را به این طریق
 راضی کنند . ولی اصولاً کاشانی یک مرد مبارزی بود و هیچ یادم نمی‌رود
 که وقتیکه رزم آرا کشته شده بود مباحبه‌ای با کاشانی کرده بودند که
 من این مباحبه راحتی در ایران دارم که از او پرسیده بودند که خوب شما
 راجع به شاه نظرتان چیست اگر این بخواهد قدرت نمایی کند گفت او را هم
 به سرنوشته رزم آرا " دجا می‌کنیم این حرف را صریحاً " با این طرز زمانی که
 شاه هنوز سرکار بود این را زد و خیلی آن موقع گفتن این حرف ...
 و با آقای دکتر مصدق هم خوب بود ولی متأسفانه بعد می‌خواست در تمام
 مورد خالت بکند .

س- ایشان چه جوری با آقای دکتر مصدق آشنا شدند؟ آشنائی ایشان با شخصی دکتر مصدق و نهضت ملی و آغاز این همکاری چگونه شد ؟ از کجا شروع شد ؟

ج- آغاز این همکاری ، همان موقع عرض کردم این چون مردم میدانید اصولاً مردم احتیاج داشتند به اینکه یک مردم‌ذهبی در کارها باشد و چون واقعاً مبارزه میکرد و برخلاف اینکه شهرت دارد ایشان با انگلیس‌ها نه بهیچوجه ایشان مخالف بود البته بعداً " تحت‌تأثیر واقع شد و عوامی رفتند ایشان را روی همین جا طلبی خریدند نه بعنوانی که مثلاً پول بدهد او دادند فلان نه چیز کردند که این دکتر مصدق اینکارها را میکند و اینهم شروع کرد و اصلاً" با دکتر مصدق از قدیم مربوط بود ارتباط داشت و در این امر نهضت هم او خیلی اعلامیه‌هایی میداد برای ملی شدن نفت برای کار که البته ملی شدن وجهه ملی و شخص آقای دکتر مصدق علمدار بودند و هم از کنار حمایت میکرد اما متأسفانه وقتی که دکتر مصدق در رأس کار آمد ایشان شروع کردند خالتهائی کردند و توصیه‌ها و " برای ایشان توصیه خیلی عادی بود و نه تنها خودش بلکه عده‌ای بودند که امضاء و خط ایشان را جعل میکردند ، حال در مثل یک چیزی را خدمتتان عرض کنم یک روزی یادم هست که آقای مهندس نجم که رئیس اداره برق بودند در شهرداری در دفتر من بودند در این موقع رئیس دفتر آمد گفت آقای سلیمی با تو کاری دارند من مخصوصاً " برای خاطر اینکه یک مسئله ای را نشان آقای مهندس نجم بدهم خواهش کردم که آقای سلیمی بیاید تو ای طاق اجازه دادم که ایشان ... آمدند وقتی آمدنش گفتم آقای سلیمی آقای مهندس نجم هستند که رئیس برق هستند تو دستور بده که یک شعله برقی بده یکی از بستگان شما بدهند ایشان روی کاغذ مارک، شهرداری برداشت کاغذ نوشتند به آقای مهندس نجم و در زیرش سید ابوالقاسم کاشانی

امضاء کرد. وقتی کاغذ را دادم به مهندس نجم یک دفعه تکان خورد گفت اه این کاغذ را شما کجا داشتید ؟ گفتم من الان این را نوشتم روی کاغذ ما رک شهرداری است. بقدری این آدم شبیه خط کاشانسی و شبیه امضای او امضاء میکرد و شبیه خط او مینوشت که کمتر کسی میتواند تشخیص بدهد که این خط کاشانسی هست یا نیست ، یا خود آقا محمد پسر بزرگ کاشانسی ، و در تمام مدت هر کسی میرفت سراغ ایشان خب آن رویه ای که این آقایان روحانیون داشتند نمیخواستند کسی را از خودشان برجا نند این توصیه و سفارش‌ها را می‌چردند . و شروع مخالفت مرحوم کاشانسی با آقای دکتر مصدق از اینجا شروع شد که عرض کردم همین ایشان میخواست در تمام شئون دخالت بکند و اشخاصی را منصوب کند اشخاصی را بر بردارد. یا دم هست که وقتی ایشان رفته بودند در یک باغی درگـردنه قوچـک آنجا بودند سراخواستند که پینامی برای آقای دکتر مصدق بدهند من آنوقت رئیس بازرسی نخست وزیری بودم . و رفتم و آقای کاشانسی بنده رفتم به اتفاق خدا رحمت کند مرحوم دکتر طرفه که از بستگان مرحوم کاشانسی بود و رئیس بیمارستان وزارت راه بود که بعداً " همان بیمارستان بنام دکتر طرفه نامیده شد ، پیش آقای کاشانسی ما رتیم در همان دهه که ایشان بودند در گردنه قوچک بالای اقدسیه و بین اقدسیه و گردنه قوچک آنجا آقای کاشانسی با یک طسوز عجیبی گفتند که بلکه این فرماندار کی است که برای سبزه واران انتخاب کردند این خیلی آدم مزخرفی است فلان گفتم آقایان از عوامل و ازارادتمندان شما بوده است که انتخاب شده اتفاقاً اسم او را من داده بودم . گفت نه این حالا با من بد شده ، گفتم که کسی میتواند با شما بد باشد شما مقامی دارید و حال منظور چیست فرماندار سبزه وار که اینقدر مهم نیست ، گفتند این بقول خودشان آقا معسال میخواهد از آنجا وکیل بشود یا وکیل بشود این ممکن است مخالفت کند .

منظور از آقا معال آقای سید ابوالمعالی پیرایشان بود که بعد از مصطفی بود بعد از آن آقا مصطفی بود یعنی کوچکتر از آقا مصطفی بود و سن او هنوز زیست و خرده‌ای سال تجاوز نمی‌کرد که بتواند وکیل بشود من گفتم آقا اهالی سبزه‌وار که ابوالمعالی را تمیضاً مضافاً " باینکه سن ایشان وافیه نیست و کافی نیست، با رسمی که معمولاً این آقای کاشانی داشت و در محاربه رعایت ادب و نزاکت اخلاقی را نمی‌کرد فرمودند که خیلی من معذرت می‌خواهم از اینکه این عبارت را من در مصاحبه می‌گویم "برین تومن برین تومن، این حرفها چیست . نخیر این باید وکیل بشود و در سبزه وار هم وکیل بشود . و بعد هم این خود الهی صالح آدم بدی نیست ولی این جاروئی که به دمش بسته و به جای دیگرش بسته فلان این چیز بی ربطی است." گفتم منظور؟ گفتند سرتیپ شیبانی این هم بی ربط است نباید او وکیل شود باید مصطفی بشود وکیل دوم کاشان : من گفتم آقا مردم باید راهی بدهند رئیس دولت که در اینکار دخالتی ندارد . گفت نه باید شما با ایشان بگوئید که باید مصطفی از کاشان وکیل بشود و ابوالمعالی از سبزه‌وار بشود و آقا محمد هم بقول خودش آقا زاده هم از ساوه . گفتم من تا اندازه‌ای که میدانم مردم ساوه زیاد از ایشان دل خوشی ندارند و دائماً " توی دادگستری عده‌ای با این دعوا دارند گفت خیر باید ایشان وکیل بشود . گفتم آقا جناب عالی با رویه‌ایکه دارید همه‌ی افراد ملت وکیل شاه‌ستند و احتیاج نیست که این آقا زاده هاتان وکیل بشوند. گفت نه من باید این بچه‌ها هم در مجلس وکیل باشند و اگر نشوند من تنبلی را از چیز دکتر مصدق، با آن عبارتی که معمول ایشان بود، می‌کنم . من آمدم و به آقای دکتر مصدق عرض کردم و صلی‌الرسول الیبلا گفتم ایشان فرمودند که بروید به ایشان بگوئید که اگر میل دارند من استعفا میدهم خود ایشان

بیا بیا دولت تشکیل بدهند - من اینکار را نمیکنم، املا" من نمیتوانم دخالت بکنم الان شورای انتخابات تشکیل شده ، شورای انتخابات چون همانوقتی شورای انتخاباتی بود از عده ای از قضات عالی مقام دیوان کشور از قبیل جمال اخوی اگر خاطر من باشد جمال اخوی بود ، ویشگاهش سی بود آقای مهدی اعتماد مقدم بود مستشار دیوان کشور آقای میرزا قوام الدین مجیدی نایب رئیس کانون وکلا و خودم که رئیس بازرسی نخست وزیری بودم و چند نفری که اینها دکتر سنسک بود دکتر سنسک که مدتها وکیل مجلس بود و آن دکتر عالی می که بعد وزیر کار شد اینها راه از دانشگاه انتخاب کرده بودند اینها شورای انتخابات بوده که رسیدگی میکردند به امرا انتخابات . گفتند یک شورای است اینکار را میکنند این املا" شایه آقای دکتر مصدق نیست که ایشان دخالت بکند . از اینجا ها شروع شد به مخالفت و در صورتیکه تاسی ام تیربین آقای دکتر مصدق و کاشانی اتفاق کامل بود و با هم خوب بودند ولی از آن تاریخ شروع شد این اختلاف بالا رفتن بعد از تاسی ام تیر و مخصوصا "اینکه دربار تحریک میکرد که در مقابل کاندیدهای ریاست مجلس از طرف جبهه منی که یکی آقای دکتر عبدالله معظمی بود یکی آقای دکتر شایگان دربار بوسیله ایادی وحتی من میدانم که خدا بیا مردم مرحوم آقای قاضی حاج سید جواد یکی از این عوامل دربار که آقای سید مهدی پیراسته باشد میآورد پهلوی ایشان که دربار حاضر است که به توده هزار تومان پول بدهد قرضات را بدهد و خانه هم برای بگیرد بشرط اینکه رای فقط به کاشانی بدهی برای ریاست مجلس . او میگوید رای من در اختیار جبهه ملی است و هر کسی را جبهه ملی بگوید من به او رای میدهم . این را مریحی " آقای حاج سید جواد یکی بمن آنموقع گفت که فوت کرد ، و دربار مخصوصا " برای خاطر اینکـــــــــــــــــه

یکی از این افراد جبهه ملی رئیس نشود اول که قبل از سی ام تیر دکترا حسن امامی را رئیس مجلس کردند و اصولاً وکیل شدن او هم خیلی خوب بود و یک مردی که امام جمعی تهران بود از مهاجرات که یک ناحیه سنبل نشین است این را تحمیل کردند که وکیل بشوند و بعد هم رئیس مجلس کردند. که بعد در سی تیر که او چیز شد و بعد استعفا داد. و بعد کاشانی را رئیس مجلس کردند که کاشانی تا آخر بود. و کاشانی بعد شروع کرد بهمین طرز خرد خرد مخالف آقای دکتر مصدق شد. یادم هست یک روزی من منزل آقای کاشانی رفته بودم و دیدم که عده‌ای از این سردمداران مخالفین دکتر مصدق از قبیل آن فتح‌اله پورسرتیب مرحوم صفائی که وکیل قزوین شده بود سید احمد صفائی اینها از منزل کاشانی بیرون آمدند و فتح‌اله پورسرتیب روی آن سادگی لسری که هست گفت بله خوب حالا پس می‌خواهد شاه را از مملکت بیرون کند؟ قبل از نهما سفند بود که کسی نمیدانست که چنین صحبت‌ها می‌شود. همان موقع این زمزمه بود که می‌خواهند مثلاً شاه را از مملکت، دکتر مصدق شاه را از مملکت بیرون کند و گفتند بله ما مبارزه میکنیم که تمام اینها و حتی ایستادن در خا طراتش نوشته است که حتماً "جناب عالی خواندید که ما می‌خواستیم که معذرت می‌خواهم هی حرف در حرف می‌آید و این ...

س- تمنا میکنم .

ج- که ما و دولت انگلستان تصمیم گرفته که بلا آخره در مقابل دکتر مصدق تسلیم بشود و یک میسیون را از طریق بغداد ما مور کردند که سرود با دکتر مصدق صحبت کند و در موضوع ملی شدن نفت تسلیم بشود. که سفیر ایران که از دوستان ما بود از دوستان قدیمی ما بود که البته در کتاب اسم را نبرده ولی خوب همان موقع سهیلی بوده که معروف بسود او به ملاقات من آمد و بمن گفت که این مطلب را به چرچیل که نخست وزیر بود عنوان کنید که شاه پیغام داده است که اگر شما این میسیون را بفرستید دیگر من نمیتوانم دکتر مصدق را ساقت کنم .

روایت‌کننده : آقای نمرت‌اله امینی
تاریخ : ۱۱ مه ۱۹۸۳
محل : شهرآناندل - ویرجینیا
مباحثه‌کننده : ضیاء‌اله صدقی
نوار شماره : ۲

بله صحبت مرحوم آیت‌الله کاشانی بود و اینکه ایشان میل داشت که در تمام کارها دخالت کند و همان‌طور که عرض کردم روزی که من رفتم آنجا قبلاً از نهم اسفند بود دیدم که پورستیب وعده‌ای میراشرافی ، میراشرافی را فراموش کردم ، میراشرافی همان صفائی و دیگران بیرون می‌آیند شمس قنات‌آبادی ، شمس قنات‌آبادی هم بوده که آنموقع وکیل مجلس بود و از آبادی کاشانی بود آنوقت معمم بود و بعداً " کلاهی شد ، پورستیب بمن گفت بله می‌خواهد شاه را از مملکت بیرون کند که آنموقع هنوز هیچ‌کس این بطلب را نعیانست که شاه قرار است که از مملکت خارج بشود که بعد آن قضایای نهم اسفند پیش آمد که حتماً " آن قضا یا راشما کاملاً " شنیده‌ایید و میدانید و بهترین سند هم نطق مرحوم آقای دکتر مصدق است در رادیو در روز نهم اسفند که خوشبختانه بنده اینجا نوارش را دارم تمام آن نوار قضیه نهم اسفند را اینجا دارم که ایشان صحبت کردند . یادم هست که روزی صبح زود بود که مرحوم آقای کاشانی بمن تلفن کرد با همان رویه وروالی که داشت آن عبارت مخصوصی که خاص خودش بوده که بیسوادبیداری یا خواب ؟ نماز خواندی ؟ گفت ما شین داری ؟ البته صبح خیلی زود بود هنوز آفتاب نرزه بود گفتند من یک کاری با نودارم بیا منزل من . بنده تا کسی سوار شدم چون آنموقع هم لزوم نداشت بنده تلفن کنم به شهرداری و ما شین شهرداری سراغ من بیاید و مرا ببرد با تا کسی منزل ایشان . رفتم دیدم که خانمی پهلوی ایشان هست گفتند که این خانم که با چادر مشکی نشسته بود گفتند ایمن خانم دختر داری من است خواهی بقول خودشان آقای رضای شریف . آقای رضای شریف

از قضاات خوب دادگستری بود که بتمام معنا اسم با مسماشی بود ایشان در دادگاه استان مستشار بود. گفت این خواهرها را است مطلبی دارد بشنو ببین چه میگوید بنده گفتم خانم بفرمائید . گفتند که در پشت خانهای ما یک کارخانه ی قاشق درست کنسی هست و این نه تنها روزگار میکند شب هم تا صبح عدای هستند آنجا کار میکنند و تاق و اصل" اما پیش از ما سلب شده است من گفتم بله حرفی است بسیار حسابی شکایت بسیار درستی است من میفرستم اگر مطلب همینطور باشد که شما میگوئید و مسلم است که خلاف نمیگوئید هیشی میفرستیم برون و بعد مانع اینکار بشوند چون مقررات شهرداری اینن شکلی بود که باید جلوی اینکارها را گرفت . در اینموقع که این خانم با من این صحبت ها را میکرد و من هم جواب میدادم در باب از شد مرحوم لطفی آمد . مرحوم لطفی چشمش درست نمیدید و با کاشانی هم از نجف با هم هم طلبه بودند و با هم مربوط و رفیق .

س - آقای لطفی وزیر دادگستری ؟

ج - لطفی وزیر دادگستری بود . با آن لحن طنزی که داشت با شوخی و با زندهگی به کاشانی گفت که مگر من قابله هستم یا تودرد زایمانت گرفته که اینموقع سرا میخواهی ؟ اینموقع معمولاً قابله را میخواهند بالای سر زانو .

چکار داشتی که خال تلخن میکنسی من بیایم اینجا ؟ بعد که آمد نشست چشمش افتاد دید من هم آنجا هستم گفت آه تو اینجا چه کار میکنی ؟ گفتم مرا هم همایشان خواستند کاری داشتند . بمن گفتند که صبحانه کوفت کردی ؟ گفتم نه هنوز . رو کرده کاشانی گفت بگو یک زهر ماری ببیا ورنه ما کوفت کنیم اینموقع که ما را خواستی که ما هنوز چیزی نخوردیم . او هم آقا محمد آقا زاده را خواست و دستور داد که صبحانه برای ما ببیا ورنه بعد آن خانم البته دیگر باشد رفت و بنده ماندم و آقای کاشانی و لطفی و آقا محمد مرحوم کاشانی دفتری از جیش در آورد یا از بیفل چیزیکه نشسته بود و اسم اولی را خواند گفت چراه این اشرف احمدی کار سابی نمیدهی ؟ اشرف احمدی یکی

قضات دادگستری بود که زیاد خوش نام نبود و در آبادان هم که بود معروف بود که با عوامل انگلیسی‌ها ساخته است. آنجا رئیس دادگستری بیــــــــــــــــود. به آن مناسبت کــــــــــــــــه "اعلا" خود آنها هم پیشنها دکردند رئیس دادگستری باشد. ولی در آن موقع داستان استان اصفهان بود. کاشانی گفت. که چرا به این کار حسابی نمیدهید؟ لطفی گفت که این کاری هم که الان به او دادیم زیادش است و این آدنها درستی است در محکمه جنائی که بوده کثافت کاری‌های کرده و من از آن کار هم برش خواهم داشت. نفر دوم را گفت. گفت کــــــــــــــــه این آقا رئیس دادگاه خلاف بوده است در شهر بانی برای این رانندگان من دو درجه مقام به او بالاتر دادم. مقامش را اضافه کردم و رئیس محکمه‌ی جنه کردم. میگوید الله بالله مرا برگردانید بگذارید همان رئیس دادگاه خلاف رانندگان باشم چون میخواهد برود از آنها پول بگیرد من اینکار را نمیکنم. نفر سوم را گفت. لطفی رو کرده من که تو وقتــــــــــــــــی بجنورد رفتی این آدم امین صلح بجنورد بود و چطور شده است کــــــــــــــــه به او پرخاش کردی و تلگراف کردی که فوراً او را از کار برکنار کنند و سلب صلاحیت قضائی از او بکنند به او گفتم بله من کثافت کاری‌های از او دیدم که توی کشویش پر بود از شناسنامه معلوم شد که راه میافتاده در دهات که من آدمم اگر کسی بستگانش مرده باشد حکم ضرورت بد هم و از همــــــــــــــــر خانواده‌ی ۵۰ تومان میگرفت و شناسنامه را میگرفت حال خوشختــــــــــــــــنه شناسنامه‌ها آنجا بود که من دستور دادم همه را برگردانند و در بجنورد این خیلی کثافت کاری کرد و بعد هم میرفت در این دهات تا شین داشت تریاک میگرفت و تریاک جمع میکرد از این کارهایی که در شأن یک قاضی نبود و سلب صلاحیت قاضی از او شد معزول شد. یادم هست که نطفی این دفتر را از دست مرحوم کاشانی گرفت و با یک نگاه که معمولاً "کاغذ می چسباند" به چشمش نگاه میکرد چون خیلی چشمش از این لحاظ نابینا بود نگاه کرد و جلوی پنجره نشسته بود دفتر را بست و از پنجره برت کرد پاشین و گفت ایمن که دفتر السارقین است هر چه دزد است اسمش توی اینجا هست و پرت کــــــــــــــــرد

کـــه من خیلی ناراحت شدم که حالا کاشا نیی آنوقت هم رئیس مجلس بود ممکن بـــود عکس‌العملی نشان بدهد. خب اینها با هم خیلی رویشان باز بود . من برای اینکه اینجا التیامی داده باشم گفتم آقا چرا شما به این آقای رضائی شریف مقام بالاتری نمید هید الان همین خانمی که اینجا بود خواهر او بود و اینها از بستگان حضرت آیت‌الله کاشانی هستند پسردائی اش هستند . گفت که نه من محض خاطر او خیر و لـــی دیشب اتفاقاً " ابلاغ او را دادم او را رئیس شعبه‌ی استیناف کردم و خیلی هم خوشحال بود . نه برای خاطر اینکه قوم و خویش ایشان است خودش آدم خوبی است اما عوضش یکی از بستگان ایشان را سرش را خـــب خـــب بریـــدم .

مرحوم آقای کاشانی گفتندکی ؟ اسمی را برد که بنده الان میدانم ولی خب ...

اسم داما دکاشانی یکی از دامادهای کاشانی . و آقای کاشانی خیلی ناراحت شد و گفت این عائله منند است فلان گفت بله دزد است خرج عائله اش را تو بده . چرا من داما ددیگرت را آقای مصطفوی راه روزمقامش را بالاتر میبرم .

چون داما ددیگر کاشانی مرحوم سیدعلی مصطفوی بود که یکی از بهترین و شریف ترین قضات دادگستری بود و زمان آقای دکتر مصدق و زمان لطفی در دادگستری معاون بود بعد هم مستشار دیوان کشور بود در شعبه ۷ . وقتی گلشانیان و زیـــبر دادگستری بود عده‌ای را از دادگستری کنار زد من جمله همین آقای مصطفوی را هم کنار گذاشت دعوت نکرد که او تقاضای بازنشستگی کرد و هم بمناسبت اینکه معاون لطفی بوده است . و بعد هم حتی بعد از ۲۸ مرداد هم معاون وزارت دادگستری بود وقتی جمال اخوی وزیر دادگستری بود . یک روزی مولوی که بعداً " رئیس سازمان امنیت تهران شد و سر تیپ شد آنوقت سرگرد بود میآید توی اطاق این آقای مصطفوی و میگوید که جناب آقـــای نخست‌وزیر بوسیله‌ی فرماندار نظامی گفته اند که من به تو، بهمین عیسارت ، به تو ابلاغ کنم که تو و با دست خودت داری گور خودت را میکنی. ایشان

میگویند که تکرار کن و همین عبارت را تکرار میکند تا دفلاً آنوقت وزیر دادگستری مریخی بود توی منزلش بود آقای مصطفوی میروند منزل جمال اخوی این مطلب را میگوید و از معاونت استعفا میدهد. و بعد هم مستثا ر شعبه ۷ دیوان کشور بود که گلشایان او را هم کنار گذاشت. بسیار مردشربخی بود. گفت بلسه او را هم من حفظ میکنم و ترقی میدهم ولیکن آن یکی دامادت... منظور لطفی اینجور بود و کاشانی دخالت در کارها میکرد. و بعد هم خب متأسفانه کاشانی را اول زمان زاهدی که ایشان یک اعتراضاتی کرده بودند و بعد رشید فترت نخست وزیری یک نامه‌ی بسیار بله‌ای به کاشانی نوشت که آقای سید ابوالقاسم کاشانی نامه‌ی شما به نظر آقای نخست وزیر رسید ایشان گفتند در اینگونه امور شما مداخله نکنید. بدون آنکه رعایت مقام معنوی ایشان و مقام حتی اداری و سیاسی ایشان هم شده باشد با این ترتیب ...

س - این بعد از ۲۸ مرداد بود ؟

ج - بله بله بعد از ۲۸ مرداد

س - زمان زاهدی ؟

ج - بله زمان زاهدی. و بعد هم خب ایشان را گرفتند و ایشان را یکی دوبار زندان کردند و کاشانی در زندان بود ولی معهذا خوش میآمد دیگر این او اخیری نامه‌ی حتی یک وقتی آقای مصطفوی نامه‌ای از ایشان بمن نشان داد که به نشهد رفته بودند به شاه که شما بهترین راه اینست که دادگستری را تقویت کنید فلان گفتم آقا این من آن کاشانی را قبول دارم که وقتی با او در اسفند ۲۹ مباحثه میکنند که اگر شاه بخواد دیکتا توری بکنه چه میکنیم گفت او را هم به سرنوشت رزم آرا دچار میکنیم و حالکا غذ تضرع آمیز به اونوست شاه چه کاره است که ایشان کاغذ به شاه مینویسند که شما دادگستری را اینکار را بکنید اینکار را بکنید شاه مقام غیر مسئول است. ولی بعد هم داستان دیگری با مرحوم کاشانی داریم که حالا بعنوان وقت ...

س - مسئله ایکه میخواستم از شما سؤال کنم اینست که

گذشته از این مسائل مربوط به جاه طلبی کاشانی و دخالت کردن در امور مملکت

فکر نمیکنید که یک زیربنای فکری هم برای این جریان بوده که یعنی اصولاً جناح روحانی زیاد از لائیک بودن حکومت خوشتر نمیآید و قصد این را داشت که تقریباً "حکومت اسلامی را از آنموقع بنیانش را بگذارد چون آقای کاشانی هم صحبت از تشکیل آن جامعه‌ی اسلامی کرده بود و اینطور که من شنیدم مثل اینکه برای راه انداختن امور آن سازمان از دولت یک وجهی هم میخواست .

ج - نخیر نخیر .

س - آیا این مسئله حقیقت دارد ؟

ج - نخیر نخیر مطلقاً نخیر بنده یقین دارم که این مطلب حقیقت ندارد . آنموقع اصلاً چنین مطالبی نه تنها از طرف ایشان بلکه از طرف مرحوم آیت‌الله باصطلاح امروز چون این عناوین حالا باب شده ولی آنموقع که این عناوین نبود که بگویند آیت‌الله العظمی فرقتش با آیت‌الله چیست ولی خب حالا که دیگر شده بنده عرض میکنم . مرحوم آقای بروجردی آنوقت مرجع بلا منازع عالم تشیع بود مرحوم آقای بروجردی که در قم بودند ، آنموقع حتی ایشان هم چنین توقعی نداشتند از دولت که بخواهند در مقابل دولت اینجور اصرار کنند که دولت مذهبی باشد نه بهیچوجه .

س - صحبت از حکومت اسلامی نبود ؟

ج - بهیچوجه نبود بهیچوجه من الوجوه نبود . بهیچوجه من الوجوه بله .

س - ولی آقای بروجردی هم مخالفت‌هایی با آقای دکترمصدق داشتند .

ج - بله بله ایشان داشتند و ایشان خب با شاه بی ارتباط نبودند ولی نه آن جور اولش علنی ، ایشان مثلاً "میل داشتند که در بروجردی قلم و کلاهی که انتخاب میشود با اینکه دولت دخالتی نمیکند معیناً نظر ایشان رعایت بشود و یا در یک موردی خیلی شدید ایشان به دیوان کشور فشار میآوردند یک پرونده‌ای بود که این پرونده مربوط ، پرونده خیلی معروفی بود ، ببرق بود که سه نفرهای متهم شده بودند که

یک مسلمان راکشته اند و در آن موقع طبق قوانین آن روزاگر سه نفر با اتفاق هم وبه شرکت هم کسی را میکشند این هسه نفر را نمیشد محکوم به اعدام کرد اگر یک نفر یک نفر را کشته بود این را متاع سفاهه همین شعبه‌ی آقای اشرف احمدی هسه نفر را محکوم به اعدام کرده بود برای خاطر خوش آمد مقامات روحانی . و این پیرونده در دیوان کشور در شعبه‌ی بدوی دیوان کشور که رئیس مرحوم آقای حاشی شاه باغ بود که یکی از قوی ترین و قاضی ترین قضات دادگساری است دانشمندترین افراد این پیرونده مانده بود و اینها نمیدانستند چه بکنند و آقای بروجردی مرتب فشار میآورد که این حکم ابلاغ بشود . و این سه نفر اعدام بشوند که اینکار تا آن موقع که من بادم هست نشد . و بین آقای بروجردی و آقای دکتر مصدق هم اغلب مراوداتی بود کرا " من از طرف آقای دکتر مصدق وقتی که ایشان کارهایی داشتند با آقای بروجردی آقای دکتر مصدق بمن امر میفرمودند که من میرفتم صحبت میکردم . و چون آن موقع آقای بروجردی از آقای تولیت حمایت میکردند و موقع انتخابات بود آقای تولیت جمعیتی بر علیه آقای دکتر مصدق تشکیل میداد ولی بعداً " خیلی تولیت نسبت به آقای دکتر مصدق ارادت پیدا کرد و حتی بعد از ۲۸ مرداد هم مدتها این مرد با ما در زندان بود و خیلی از خودش بزرگواری و مکرمت و حتی سکنیه‌ای نشان داد که کم نظیر بود که خدا رحمتش کند این را خیلی خیلی خوب این او را و عمرش از آب درآمد از امتحان و از این کوره . و کرا " مطالبی که بود بین آقای بروجردی ولی خب همان موقع هم آقای کاشانی نسبت به آقای بروجردی لحن بی ادبسی و چیز داشت یادم هست که یک شبی در خدمت ایشان ما رفتیم به مسجد ارکانجا در آن مسجد ارکانجا در یک اطاقی اطاق دفتر عکس آقای بروجردی بود آقای کاشانی بطرز طنزی گفتند که من باعث شدم که این مسجد ساخته شده در صورتیکه حال عکس این سید را رازده اند به اینجا . من گفتم آقا من که در این جریان وارد بودم من خودم

نررا " خدمت شما رسیدم و عرض کردم که برای این مسجد یک اقدام می‌بکنید و شما همی به آقای محمدگفتید ولی بعد آقای بروجردی اقدام کردند که دور این مسجد را دیوار کشیدند یک مسجدی بود به اسم مسجد حرمانه این را دورش را یک دیوار کشیده بودند و ضمیمه‌ای بنای وزارت دادگستری میبایست بشود و بعد بروجردی اقدام کرد و بیلا آخره این مسجد مرحوم سید محمود کاشانی سرمایه داد این مسجد ساخته شد . ولی بعد هم در مقابل آقای بروجردی ایشان آمدند و آقای دکتر آذر که آن موقع دکتر شرورین رئیس اوقاف بود دکترا آذر را وادار کردند که شخمی را با اسم سید محمد مشکات بفرستند قم و رئیس اوقاف بشود البته من درست بخاطر دارم که آقای دکتر مصدق صریحا " دستور دادند به آقای دکتر آذر که اگر ایشان آنجا میروند فقط رئیس اوقاف است در امور تولیت نباید دخالتی بکند چون آن وقف نامه‌ای است و باید طبق آن وقف نامه آن چیزها رفتار بشود ، ولی دکتر شرورین در قم رفت و مشکات را ببرد و آنجا در جلوی حرم چهار پایه گذاشت و رفت گفت که بر حسب امر حضرت آیت الله العظمی آقای کاشانی آقای مشکات برای تمدی حوزه‌ی علمیه قم و امور تولیت و موقوفات و اداره اوقاف معین شدند . در صورتیکه این برخلاف نظر دولت بود و نمیخواست که برخلاف میل آقای بروجردی عملی انجام بگیرد که بعد همین مطلب را آقای بروجردی بمن فرمودند که من گفتم این سید بیسواد فرمودند کاشان این فقط بیسواد بود عقل یک بچه مکتبی را هم ندارد بمن کا غذمینویس برای خودش عنوان قائل میشود . که خیلی گله مندا ز این لحاظ بودند . این چیزها کسی که اغلب پیش میآید که مثلا " یک روزی گفتند فرما ندا را اینجا هست که این توده ایست و این را فوری آقای دکتر مصدق او را عوض کردند . و آقای دکتر مصدق به نظرات آقای بروجردی احترام می گذاشتند منتها آقای بروجردی بیشتر تمایل به طرفداری از شاه داشتند که بعد از ۲۸ مرداد هم نشان دادند ایشان تلگراف کردند به شاه و خلعت‌اللسب مخصصا " ذکر

کردند و هیچ‌قدا می هم برای آقای دکتر مصدق یا حتی من میدانم علم دارم که مرحوم حاج آقای رحیم ارباب که از علمای خیلی محترم اصفهان بودند که البته معمم هم نبود و کلاهی بود او کاغذی برای مرحوم آقای بروجردی نوشت که ایشان در امر دکتر فاطمی و ساطعی بکند و کاری بکنند این مرد اعدام نشود آقای بروجردی اقدامی نکردند این راهم بنامه تا آن اندازه میدانم .

س- روابط آقای سید ابوالقاسم کاشانی با فدائیان اسلام و نواب صفوی چگونه بود آیا شما هرگز با نواب صفوی ملاقات کرده بودید ؟ او کی بود و چه میگفت ؟

ج- به شما عرض میشد که من نواب صفوی را خوب نمی‌شناسم و در روزنامه‌ها می‌خواندم و هر وقت یکی اعلامیه‌ای می‌آورد مدبه‌ام هوای عزیز یا اعلامیه‌هایی که جداگانه پخش میشد یا در روزنامه‌های خودشان میدانستم و وقتی من رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم یک روزی اتفاقاً سه نفر از خواهران درجه‌ی اول ایشان که شاید یکی از آنها حتی عنوان معاونت نواب صفوی را داشت به اسم واحدی که بعداً " معروف بود که بختیار او را در اطاق خودش کشته است به اطاق من آمده بودند که وزیر دادگستری را ملاقات کنند زیرا نواب صفوی را در ساری کشته دستور داده بود که بریزند مدرسه دخترانه را تصرف کنند و شیشه‌ها را بشکنند او را آنجا توقیف کرده بودند. من تصادفاً که اینها روبروی میز من نشسته بودند من احتیاجی پیدا کردم حال خیلی من سخت است این حرف را بزنم که فکر می‌شود که تظا هر به مثلاً "دبنداری این حرفها می‌خواهم بکنم ولی خوب عقیده من بوده است من انگشتی در دستم بود انگشت عقیقی که آیه‌ی ومن (؟) در رویش نقش شده بود چون می‌خواستم به توالی بروم این انگشت را در آوردم و گذاشتم سر میز بعد رفتم وقتی برگشتم مجدداً " انگشتی را برداشتم و بسیدم و دست

کردم غافل از اینکه اینها توجه دارند به این حرکت من . یک وقت دیدم همین واحدی باشد و آمد با من مصافحه کرد بعد معانقه کرد که آقا ما دیدیم که تو خواستی بروی توالت این حرکات را کردی پس معلوم شد تو اعتقادات مذهبی داری که اینکار را میکنی از یک آدم فوکلی و فلان مانده بودییم خیلی خوشحالیم و ما بتوارادت داریم و ما هم اقداماتی اینجا میخواستیم بکنیم شدیدولی به احتشام تو آن اقدامات را نمیکنیم و بعد هم رفتند با وزیر دادگستری ملاقات کردند . بعد اینها گاهی وقتها کارهایی که داشتند مستقیماً میآمدند بمن مراجعه میکردند من هم تا اندازه‌ای کسبه مقدور بود و برخلاف چیز نبود انجام میدادم . یک روزی وقتی من رئیس بازرسی نخست‌وزیری شده بودم از طرف آقای دکتر مصدق اینها آمدند که آقای بقول خودشان آقا که من پرسیدم گفتند بله آقای نواب مفسوی میل دارد، تو را ببینند، منم بی میل نبودم که ببینم که این چیست و کیست و عقایدش چه شکلی است، گفتم خیلی خوب من تا فردا بشما خبر میدهم من خدمت آقای دکتر مصدق عرض کردم که آقا این آدم پیغام داده و بمن گفتند پس برو ولی مراقب باش که وقتی چیزی به تو نزنند من با تفاق برادرم رفتم و به برادرم جایی که آدرس داده بودند گفتم سرکوجه توبایست و مواظب باش و من رفتم و این سید را دیدم، خیلی قیافه‌ی جذابی داشت خیلی در صحبت تحت‌تأثیر قرار میداد، بعد همین بود که عده‌ای هم از قبیل عیدخدا ئی دیگران که بعد ضارب مرحوم دکتر فاطمی بود عیدخدا ئی و حالام و کیل مجلس است ولی اینکه اینها از کجا آب میخوردند چی بود من هنوز هم نفهمیدم چون خیلی مطالبی در روزنامه‌ها این روزها گرفته شده اما اینکه آدم بخواد درست حسابی محققانه برسد من هنوز به اینجا نرسیدم که اینها چی بودند ولی خوب یک عده بودند که واقعاً " به تمام معنا جان در کف بودند و بدون تردید هم وکالتی هم در همان حالا صحبت فرمودید بی ارتباط با خلیل طهماسبی نبود، خلیل

طهماسبی وقتیکه از زندان بیرون آمد و آن لایحه را دادند توی مجلس ———
که رزم آرا ...

س- لایحه عفوخلیل طهماسبی .

ج- بله عفو دادند بعنوان اینکه ایشان مهدورالدم بوده آقای دکتر
مصدق در اینکار کوچکترین مداخله‌ای نداشت و حتی البته شاید حلالا
این ایرادی همین فعلا" از او بگیرند این آقایانی که الان سرکار هستند
ولی دخالت نداشت ربعدهم یا دم هست که حاضر نشده که خللیل طهماسبی
را ببذیرد ولی کاشانی عکس هست که رفت و دست به سرش کشید و خیلی
به او استمالست کرد تا موقعی که بود بعدم که در قضیه این پرونده‌ی
هژیر و دیگران او همه را گرفتند و همه متاء سفانه اعدام شدند .

س- ولی آقای سید ابوالقاسم کاشانی ارتباطی با نواب صفوی داشته و با
توجه به آن مصاحبه‌ای که کرده که گفته اگر شاه هم چنین کاری بکند
ما با او عین آن کار را میکنیم این منی اش اینستکه یعنی ما هـــــــــم
در قتل رزم آرا دخالت داشتیم و از آنجائی که نواب صفوی و گروه او همیشه
صحت از حکومت اسلامی میکردند بنا بر این من به این علت بوده که فکـــــــــر
کردم که آیا چنین فکری در ذهن آیت‌الله کاشانی هم بوده یا نه فقط
وسيله‌ای بود ؟

ج- نبود . نخیر وسیله‌ای نبود ولی اگر بود که این قوانینی که ایشان
رئیس مجلس بود آن قوانینی که وضع شد اغلب آن قوانین زیاد با مقررات اسلامی
شاید تطبیق نمی‌کرد و مثلاً" من یک صورت مجلسی را برای شما نقل میکنم که بین این
دو عقیده بنیید که یا دم هست که در او و آخر حکومت آقای دکتر مصدق آقای
خمینی که ما آن موقع البته حاج آقا روح‌الخمینی میگفتیم چون عنوان امام
و نایب امام آن موقع برای ایشان معین نشده بود یا ایشان هم چنین ادعائی
نداشتند . ایشان با اینکه خوب با من خیلی مربوط بودند و منزل من
آمده بودند شب خوابیده بودند صبح که پا شدیم بمن فرمودند که بـــــــــه

آقای آقا مهدی حائری تلفن کن که من با ایشان کاری دارم .

س- آقای خمینی گفتند ؟

ج - بله بله . من میل دارم ایشان را ببینم . خوب با آقای حائری ایشان علاوه بر اینکه آقای خمینی همیشه افتخار میکرد که شاگرد مرحوم حاج خلیل یزدی پدر آقای حائری بوده است خود آقای حائری هم شاگرد آقای خمینی بود در قسمت فلسفه و عرفان . من به آقای حائری تلفن کردم که آقای حاجی آقا روح الله اینجا تشریف دارند و میباید دارند که تراببینند آقای حائری گفتند که عجب منم اتفاقاً " کار خلیلی واجبی با ایشان دارم و گوشی را بدهید که ایشان با من صحبت کنند . ما روی زمین نشسته بودیم صبحانه میخوردیم من گوشی را دراز کردم و گفتم آقای حائری میخراهند با شما صحبت کنند، آقای خمینی فرمودند که ببینید چه کار دارند ؟ من تعجب کردم خود ایشان گفتند که تلفن کنید ایشان ببینند من کارشان دارم حالا میگویند که ببینید که چه کار دارند. من دستم را توی دهنی تلفن گذاشتم و گفتم که شما خودتان میل ندارید با ایشان صحبت بکنید؟ گفتند نه بیدار علتش را به تو میگویم . من رابط تدم و حرفهای را رد و بسدل کردم بعد قرار شد آقای حائری تشریف بیاورند منزل ما و با آقای خمینی آنجا ملاقات کنند . وقتی این صحبت تمام شد من گوشی گذاشتم روی تلفن گفتم آقا شما چطور صحبت نفرمودید؟ حالا نفهمیدم . فرمودند که یک هفته است که شرکت تلفن ملی شده است من شرعاً " جا نزنمیدانم که با تلفنی که صاحبانش را ضی نیستند صحبت بکنم . آن موقع شرکت تلفن یک شرکت خصوصی بود قبلاً " و مال آن زمین اسفندیاری و مشایخی و دیگران عده ای بودند صاحبان سهام که قانونی از مجلس گذشت لایحه ای که این شرکت را ملی کرد و گفتند من شرعاً " جا نزنمیدانم با این تلفن صحبت کنم . من بخنده گفتم خوب پس من چطور صحبت کنم؟ فرمودند شما که از من تقلید نمیکنید خودتان

میدانید . منظور اگر آنموقع آقای کاشانی هم چنین عقیده‌ای داشتند خب همانموقع ایشان هم راجع به این موضوع تلفن و اینطور قوانین صحبت میکردند . ولی التحقیق آقای کاشانی آنموقع این نظر را نداشته‌اند بهیچوجه . این عقیده بنده است تا آنموقع که میدانم .

س- آقای خمینی آن زمان که شما با ایشان آشنائی داشتید چه نظری نسبت به دولت دکترومدق و ملی شدن صنعت نفت و نهضت ملی بطور کلی داشتند ؟

ج - تا آنموقع که من میدانستم مطلقا ایشان هیچ اظهار مخالفتی نمیکردند، هیچ . من یک بار از ایشان یک عبارت مخالفت آمیزی نشنیدم . حتی اگر اینطور بود با من که مربوط بودند میفرمودند که مثلا " تو چرا توی دستگاه کسار دیکتی، چه وقتی رئیس با زرسی نخست وزیر بودم چه موقعی که شهردار بودم ایشان هیچوقت هیچ همجین چیزی بمن نفرمودند بلکه هیچوقت س- ما حالا موضوع آقای خمینی را میگذاریم بعد دوباره برمیگردیم به ایشان در یک نشست دیگری . ولی امروز دلم میخواهد که شما خاطراتی که از ملی شدن صنعت نفت دارید و آن فعالیت‌هایی که آن زمان برای اجرائی قانون ملی شدن صنعت نفت میشد برای ما توضیح بفرمائید .

ج - این مطالب را بعقیده من جراثد روز که کلاما نوشته‌اند مضافا " کتابی است که شما حتما " دیده‌اید به اسم تاریخ ملی شدن صنعت نفت تاریخ ملی شدن صنعت نفت .

س- بلکه این کتاب را دیدیم .

ج - مال فواید روحانی که تمام این کتاب درست است . در اینکه تمام تاریخ این کتاب درست است مضافا " ...

س- من فکر کردم که شاید شما خاطراتی داشته باشید که در کتابها و جراثد ذکر نشده اند .

ج حال‌اعراض میکنم . بله خاطرات تا اندازه‌ای ..... .

س - فعلاً "آقای امینی موضوع نفت را میگذاریم بعد دوباره باین مسئله برمیگردیم من دلم میخواست که از شما تقاضا کنم که اگر شما خاطره‌ای از جریان ۴۰ تیر و همچنین ۹ اسفند دارید برای اینکه آن دو در واقع مقدمه‌ای بوده اند برای ۲۸ مرداد .

ج - بله بله درست است .

س - این خاطرات درج‌رأید و بسا در کتابی جاشی ثبت نشده آن را برای ما بفرمائید که در تاریخ ضبط بشود .

ج - بنده راجع به این موضوع چه راجع به نهم اسفند وسی تیره‌تر دو دو چیز خدمتان نقل میکنم که بقول شما درج‌رأید هم منعکس نشده یکی که چون قبلاً "گفتم که یک روزی در منزل کاشانی پورسرتیب بمن گفت که بله شاه را میخواهید کتک کنید و ما نمیگذاریم ، این عبارت او بود که معلوم شد که در همانجا در آن منزل نقشه‌ای برای اینکار بوده است . و در آن پرونده‌ای که من خدمتان عرض کردم و در اینجا هم منعکس گردید که پرونده‌ای که در دیوان کشور بود راجع به بهاشی ها ، آقای حاشی یک روزی بمن

گفتند که آقای بروجردی مرا به قم احضار فرمودند یعنی آقای حاشی را

س - این آقای حاشی همین آقای حاشی است که اینجا تشریف داشتند .

ج - بودند بله آقای مهدی حاشی . گفتند مرا و مصطفوی را خواستند مصطفوی مردی تاجر اهل قم بود که خانواده ی محترمی در قم بودند با اسم آقا زاده که منزلی که آقای بروجردی سکونت داشت مال اینها بود معروف بود به آقا زاده ی تیلیور فروش . گفتند ما دو تا را ایشان خواستند و گفتند میروید پهلوی آقای بهیاشی و از قول من میگویند فشار بیاورد بیه دادگتری برای مختومه کردن این پرونده و ابیرام آن را محکمی جناشی یعنی بلا آخره اعدام آن سه بهاشی . آقای حاشی گفتند که مادر همان اوایل اسفند سال ۴۱ من و آقای مصطفوی پهلوی آقای بهیاشی رفتیم

وبه بهبهانی پیغام آقای بروجردی را رساندیم وحتی من گفتم آقا آقای بروجردی بقدری راجع به این موضوع ناراحت بودندکه به پهنای صورتشان گریه کردند وازماخواستندکه اینکار را .... آقای بهبهانی گفتند که دراینکارعجله نکنید . مرحوم مصطفوی به ایشان عرض میکنم که میگویند (؟) تاخیر آفات آقای بهبهانی میگویند که این نه این از آن تاءخیرها نیست که آفت داشته باشداین به نفع ما آخرتام میشود . میپرسد آخرچطور ؟ آقای بهبهانی میگوید اینها میروند . آقای حاشری بمن فرمودند که من خیال کردم که منظور ازاینکه اینها میروند یعنی این اعضای شعبه ۲ دیوان کشاورکه این پرونده آنجا مطرح هست ازقبیل آقای حاشری شاه باغ و آقای حسین معظی ، آن آقای مصطفوی میگوید که خب آقا بر فرض که این اعضای شعبه بروند خب یک عده ای دیگر میآیند مثل آنها . میگوید نه آخر من که نمیتوانم همه حرفها را بزنم همشون میروند . خود مصدق میروند . اینها تعجب میکنند که اصلا " هیچ باورشان نمیشد آقای حاشری بمن گفتند . خب آن موقع من هم بمنظرم این حرف خیلی مسخره میآمد تا بعد از اینکه قضایای نهم اسفند رو آمد و آقای دکتر مصدق آن نطق گذاشتی را کردند وبهبهانی بطرف دربار رفت آنجا جلوی قصر ایستاد ، بعد خیال داشتند که دکتر مصدق که بیرون بیاید بگیرند و بکشند وحتی شعبان بی مخ باطناب آمده بسود که ایشان را توی خیابان بکشند که آقای دکتر مصدق تصادفا " از در دیگری میروند و بعد میگویند مرغ از قفس پرید . معلوم میشود که آن حرف بهبهانی بی ارتباط با این جریان نهم اسفند نبود . که بعد اینکار نگرفت و آقای دکتر مصدق در فروردین آن سال در بار به روی خودشان بستند نه کسی را پذیرفتند و نه بس دربار سلام آمدند بهیچوجه . عنوان کرده بودند که به احمدآباد رفته اند و استراحت میکنند . من برای یک کار واجبی رفتم کاغذی به ایشان نوشتم ایشان سراخواستند من قضایای

که میدانستم به ایشان گفتم و گفتم آقایان مردم هم دلشان میخواست که شما در این موقع بروید و ملاقاتی بکنید بعنوان تحسین همگی ی نقارها .... گفتندنه آقایان اینها میخواستند مرا بکشند

حالا همین نقشه در کار هست و هما نموقع هم من بعد مجدداً "همین مطلبی که آقای حاشری بمن گفته بودند نقل کردم و به ایشان عرض کردم ، گفتند بله ما حالا فهمیدیم که این نقشه بوده است و خیال داشتند مرا بکلی از بین ببرند . شما اینها را تمام توی این کتاب بایدهن عرض کردم خیلی عجیب است که خاطرات ایدن که در فارسی هم ترجمه شده است آن آقای کاوه دهقان ترجمه کرده است و همه را ذکر کرده که ایدن گفتند که ما بلا آخره من به چرچیل گفتم ، آن که قبلاً" عرض کردم ، که شاه چنین پیغامی داده و ما آن نماینده را احضار کردیم و بعد از مدتی دیدیم که کاشانسی از جبهه ملی و از آقای دکتر مصدق سواشد و فهمیدیم که از داخل خودشان دارند... که شاه گفته بود من از داخل اینکار را میکنم و دکتر مصدق را ساقت میکنم .

متأسفانه یکی از لرل های شاه که خیلی ها را گول میزد این بود که یکی یکی افراد را میخواست و به اینها وعده میداد که توجه چیزت از دکتر مصدق کمتر است خود تو مثل دکتر مصدق هستی . اول مرحوم دکتر قاطمی را خواسته بود به او گفته بود به خیال اینکه خوب است بجا طلبی میکند که بله بلا آخره آقای دکتر مصدق پیرشده است بایستد کنا ر باشد و تو خودت بیانشی نخست وزیر بشوی . دکتر قاطمی این شها مت را داشت که آمد این را به دکتر مصدق گفت و دکتر مصدق خودشان بمن فرمودند که من به او گفتم که توبه مسافرت برو و الی انسی این مسافرت را میکند و نماند که به مسافرت رفت .

س- یعنی دکتر فاطمی به مسافرت بیرون ؟

ج - بله بله . آقای حسین مکی که اصلاً " زیبندی بود بقول اوران آمده بود و دو سه ماه در تهران بود . ایشان خودشان در یکی از نطق‌ها ایشان گفتند که من در شاه‌هی مهمان آقای دکتر پرفسور علی آبادی بودم آنجا شاه ردمیشد بعد تمامش " توی خانه‌ی او آمد

و مرادید و با من صحبت کرد . ایشان هم از همان‌ها بی بود که شاه به او وعده داده بود ، ایشان هم که به تمام معنای طلب و با اینکه اصلاً هیچ بود یک آدم بیسواد عامی حتی نوشته‌هایی که از قول او نقل میشود او خودش نمیتواند بخواند نسخه بردار گرفته‌هاست . ایشان وقتی که آقای کاظمی از طرف آقای دکتر مصدق بعنوان نایب نخست وزیر لایحه اختیارات^۱ آورد از مجلس قهر کرد رفت بیرون وعده‌ای هم دنبالش او و بعد شروع شد ، از همان وقت معلوم است که این نقشه بوده است .

س- ایشان بعداً " انتخاب شدن به کمیسیون رسیدگی به اموریان نکجا در مجلس شورای ملی .

ج - خیر . حال عرض میکنم ، حال عرض میکنم این را . مطابق قانون نشر اسکناسی دونفسری باید عضو نظارت بر اندوخته‌ی اسکناس مجلس انتخاب بکند . تا قبل از این جریان انتخاب مجدد آقای کهبید بود دیگه کسی که حال من اسم او یادم نیست ولی کهبید را یادم هست . آقای مکی خودش را کاندید کرده بود که عضو بشود . و خوب آن موقع دولت ناگزیر بود برای خاطر حقوق کارگران شرکت نفت و این که صنعت نفت خوابیده بود و او را میگرداند دربار و نظامی‌ها و دولت هم احتیاج به پول داشت یک مقداری اسکناس منتشر شده بود و این خیلی محرمانه بود . البته همین دو نفر وکیل مجلس میدانستند و مکی را کاندید کردند که بروند که بعداً بیاید و این را عنوان بکند که اگر عنوان مرکب خوب از نظر اقتصادی مملکت صدمه میخورد . و اصولاً همین رفتار دوم و تحلیل مجلس یکی از علل

آن همین مسئله بود. و آقای مکی خودش را کاندیدای اینکار کرده بود و یادام هست که آقای دکتر مصدق آن رفرا^۱ندوم کرد و مجلس را منحل کرد که بعداً "خیلی ها هم مخالف البته دکتر معظمی خیلی با اینکار مخالف بود و میگفت آقا اینکار صلاح نیست برای اینکه الان مجلسی هست اگر شما مجلس را منحل کنید با یک فرمان شما را ساقط میکنند. آقای دکتر مصدق گوش نکرد و سر همین موضوع هم یک مقداری از دکتر معظمی رنجید در صورتی که معظمی واقعا "وطن خواه بود مردخیلی خیلی خیلی فهمیده و لایق ...

س - عبدالله معظمی ؟

ج - دکتر عبدالله معظمی . تا این آخر سر مرحوم دکتر مصدق از او رنجش داشت و حتی میگفت که این رفته با ما شین ریاست مجلس زاهدی را از مجلس که متحصن بود خب برداشت و با خودش ، چون : ...

س - این موضوع حقیقت داشت ؟

ج - بله . چون زاهدی ، البته او میگفت که من کاری بود که من که نمیخواستم که کسی که او متحصن شده حالا سر این سخنورد مضافاً "یک نسبتی هم داشتند . زاهدی با برادر معظمی با جناق بسود یعنی دوتا خواهر که از خانواده اتحادیه بودند یکی زن دکتر ولی اله معظمی بود یکی زن فضل اله زاهدی است که بعداً زاهدی که جدا شدن دکتر افشار شد که رئیس دانشگاه حقوق وکیل مجلس بود . آقای دکتر مصدق گفتند اینکار را کرده و دکتر معظمی با ما شین مجلس او را برده و به منزلش رسانده . و خیال میکنم دیگر حالا این .....

س - راجع به رفرا^۱ندوم و نظر مخالفین و موافقین .

ج - بله . خیلی ها مخالف با این موضوع رفرا^۱ندوم بودند و حتی میگفتند نباید این چادرها جدا باشد برای اینکه وقتی که

قرار شد آزادی باشد نیاید کسی بدانند که من چه رای می‌دهم ولی وقتی که چادر جدا باشد مردم سرعوب میشوند معلوم میشود که اینکه مقابل آن چادر مخالف است می‌خواهد رای مخالف بدهد این حرف‌های بود که مردم آن‌موقع به حق می‌زدند .

س- آقای امینی بعد از سی تیر و جریان ۹ اسفند برای دکتر مصدق کا ملا" روشن شده بود که با دربار کا ملا" رو برو است و نمی‌شود که با شاه بهیچوجه کنار آمد و اینطور که شایع است دیگر از آن تاریخ به بعد ایشان با شاه هیچ نوع ارتباط رسمی نداشتند ، با علم باین موضوع . چطور شد که دکتر مصدق در روز ۲۸ مرداد دو قایح ۲۵ مرداد که منجر به ۲۸ مرداد شد یک ایستادگی سرخستانه‌ای از خودش نشان نداد و یا اینطور که آقای دکتر بختیار در کتاب اخیرشان بنام یک رنگی تیرجیمه شده ایشان نوشتند که دکتر مصدق به محبوبیت خودش و نام نیک خودش به مراتب بیشتر علاقه مند بود تا اینکه بیاید و با قدرت بایستد و مبارزه بکند و پیروز بشود ، علت اینکه ایشان ایستادگی محکمی در آن جریان نکردند چه بود ؟

ج - علت این بود که متأسفانه این ماری که در دستین مملکت ما بود یعنی حزب توده آن‌موقع با کمک شورویها اسلحه‌ها داشت و بعد هم معلوم شد عده زیادی در ارتش هم ...

س- سازمان نظامی ؟

ج - سازمان نظامی دارند اینها آمدند پهلوی آقای دکتر مصدق که شما با اسلحه بدهید ما در مقابل اینها ایستادگی میکنیم . آقای دکتر مصدق گفتند من فدا بشوم بهتر است تا مملکت فدا بشود ، این را اگر ارا" شما میدانید که تنها کسی که غیر از بستگان مرحوم دکتر مصدق آقای دکتر مصدق را در احداث فدا زیارت میکرد و ملاقات میکرد من بودم . این است که

به کرات ایشان این مطالب را گفتند که بمن تکلیف کردند من گفتم دست‌آن نخست‌وزیری بریده باد که اسلحه ملت را بدست مخالفین ملت بدهد که بعد من بفرش فدایشوم . چنانچه که شد خودش و خانه‌اش و زندگی‌اش ولی مملکت بلا آخره یک روزی باید باقی بماند. من مملکت را دودستی تسلیم روسها نمیکنم و اینکار را نمیکنم و این بود که ایستادگی نکرد بعد هم خباطمینان به ارتش نداشت . چون تصفیه‌ای که در ارتش شده بود و این حرف را آقای صدیقی خیال میکنم بهترین چیزش را خدایا بیا مرزد مرحوم دکتر فاطمی در ساعتی که اعدام میشد گفت . در ساعتی که ایشان را میخواستند اعدام کنند و افسرانی را برده بودند در همان لشکر ۲ زرهی نگهداشته بودند و ساعت ۴ صبح میروند آن آزموده کلید میزند با اینکه به دکتر آمبول زده بودند که بخوابد و مریض بوده و تب داشته از خواب میپرد او میگوید که تو که از مرگ نمیترسیدی پس چرا حالا متوحش شده‌ای ؟ میگوید متوحش نشدم من خوابیده بودم چراغ زدند بیدار شدم و هر کسی .... بعد وقتی که به او اعلام میکنند که تو اعدام خواهی شد و اگر کاری داری بگو میگوید من بچام را از روز ۲۸ مرداد تا امروز ندیدم و میل دارم او را ببینم میگویند آن مقدور نیست میگوید خواهرم را ندیدم بازمیگویند مقدور نیست بعد میگوید در اینجا در همین عمارت که آقای دکتر مصدق هست مرا ببرید و با ایشان اطلاع بدهید که من زیارتشان بکنم میگوید آن هم مقدور نیست بلا آخره دکتر شایگان و مهندس رضوی را که اطاق مجاور بودند آنها را ایشان میل دارند ملاقات کنند آنها را بیاورند اینها می‌بوسند . بعد دکتر فاطمی در دقایق آخر میگوید که آقایان افسران این موقعی است که دیگر جاشی برای عوام فریبسی نیست چون بین مرگ و حیوانات من دقایقی بیش نیست . ما بیست و چند ماه در این مملکت حکومت کردیم

وقصدمان این بود که مردم را روشن کنیم که نوک‌خودشان باشند ولی متأسفانه دربارنگذاشت . دکتر مصدق نمیخواست واقعا " آن جور که میشود " میدانم فلان با مردم آن جور مبارزه کند و ایستادگی بکند . خیال میکرد یعنی فکرهم میکرد که ارتش باز در اختیار شاه است و اصولاً این رویه ای که در آن موقع بود . دکتر مصدق هم نظرش این بودهماً نظور که عرض کردم مملکت بماند بهتر از اینستکه .. چون فکر میکرد بلا آخره این موج بر فرض هرطور هم باشد تمام میشود . و او بر فرض برود و شهید هم بشود و همیشه میگفت که من آرزو میکنم در راه مملکت از بین بروم . و ایمن بود که مقاومتی نشان نداد .

س- آقای امینی حقیقت داشت که دکتر قاطمی را بعد از ۲۸ مرداد سا زمان نظامی حزب توده مخفی کرده بود و ایشان قبل از ۲۸ مرداد هم با حزب توده ارتباط داشته ؟

ج- قبل از آن کسه من میدانم و لیس اولی که منزل کمی بوده است که آن شخص چون یک ارتباطی متأسفانه با سفارت اردن داشت و چیز بوده اونگران میشود دکتر از آنجا و میآید یک کسی او را میآورد منزل که بعد معلوم شد که آن آدم عضو حزب توده بوده و الان هم مثل این که اینجا باشد او را من میتوانم اطلاعات دقیق تری چون وقتی گفته بود من یادم است از آقای که اینجا بود- من تمام داستان را نقل کرده یادداشت کنم و بعد شما بگویم همین داستان مرحوم دکتر قاطمی را .

س- خیلی ممنون . حالا برمیگردیم به زمان بعد از ۲۸ مرداد و اولیسن سؤالی که من میخواهم از شما بکنم راجع به وزارت دارائی آقای دکتر علی امینی و قرارداد دکنرسیوم است ؟

ج- بله قرارداد پیچ ، قرارداد پیچ بقول مرحوم کشاورز صدر ساخته بود که یا دگار بدرت پیچ امین الدوله است . چون دکتر امینی بـــ

امین الدوله ونوهی امین الدوله بزرگ بود .

یادگار پدرب بیچ امینا لدوله است . یادگار تو قرار بیست کد بیستی با بیچ . یادگار پدربت بود معطر لیکن از نسو جزگندو کشفت نبود باقی هیچ آقای دکتر امینی که حال ادعای وطن خواهی میکند ایشان وزیر دارائی زاهدی شد و این قرارداد کنسرسیوم را تهیه کرده و قبول کرده تمام غرامات را بدهد و با زلفت را بدهد در اختیار رهیشی که سابقاً " فقط یک انگلیس بود شرکت های مختلف آمریکا شو و هلندی انگلیسی و همان کنسرسیوم با صلح لاج که آن شرکت های مختلفی بود . و شهرت های هم آن موقع داشت که من تمام آن حد نمیدانم که یک وقتی در مجله ای نیستم چیه نشانی نوشته شد تا چه حد آنها درست باشد آنها را بنده پولها شو که رد و بدل شده بود حتی برادر دکتر امینی وقتی ..

س- ابوالقاسم امینی ؟

ج- ابوالقاسم امینی خیر ابوالقاسم خیر معذرت میخوام . سرتیب محمود امینی ، سرتیب محمود امینی یک نامه ای نوشته بود که ایشان پولهای کس گرفتند و آمدند در اینجا صحبت شد و این مطالب را عنوان کرده بود که یک وقتی رئیس زاندار مری بود . و من راجع به قرارداد کنسرسیوم توضیح بیشتری بشما بدهم و آن نامه ایست که حتماً شنیده اید که ما تهیه کردیم و خدا بیا مرزد مرحوم دکتر معظمی و آقای صالح نامه ای قرار شد تهیه بکنند آقای مهندس بازرگان و بنده عده ای بودیم که این نامه تهیه شد و بعد بنده راه افتادم معذرت میخوام مهندس بازرگان این را به امضای عده ای از استادان دانشگاه رساند و بعد من هم این را آوردم سه صفحه بود سه نسخه به امضای علامه دهخدا بردم رساندم که ایشان امضاء کردند و مهندس حسن شقاوسی که یکی از شریف ترین مردم روزگار بود بهلوی ایشان بردم امضاء کرد و بعد که امضاء کردند گفتند که بهتر است که من این را از نزدیک دفعه

دیگری خوانم که اگر فردا آمدند از من پرسیدند من بتوانم جواب بدهم بعد با هم خواندیم با هم بحث کردیم و اتفاقاً " بعد از مدتی همان مولوی که بعد رئیس سازمان امنیت تهران بود رفته بود گفته بود که این را امضای شما را جعل کردند ایشان گفته بود نه من مخصوصاً " بعد از اینکه امضاء کردم با لایح هم نوشتم مهندس حسن شقاقی که این افتخار نصیب خودم باشد نه به نام دیگری . بعد بردم به شاه عبدالعظیم در خانه منزل مرحوم آسیدرضا فیروزآبادی و دادم ایشان هم با دقت خواند و امضاء کرد . اتفاقاً " پهلوی یک آقای دیگری برآمد که آن زمان آقای دکترمصدق مقامی داشت مقام اقتصادی داشت و خواند گفت که آقایان اینجا نوشته شده است کودتای خاشا نه نهم اسفند ۲۸ مرداد فکر نمیکنید فردا این امر باعث بشود که ما را تعقیب جزائی بکنند؟ تو که خودت قاضی بودی ؟ و اگر این عبارت را اصلاح بشود من امضاء میکنم . من آدمم و باز با آقایان نشستیم دقایقی فکر کردیم ایشان عبارت را عوض کردیم کردیم وقایع تاسفآور نهم اسفند و بیست و هشتم مرداد و بعد باز بنده راه افتادم به امضای این آقایان رساندم و آقایان بازرگان هم دادند آن استادها امضاء کردند و آقای صالح و معظمی که قبلاً امضاء کرده بودند و بعد که بردم پهلوی این آقایان گفت آقایان بنده را ندیده بگیریدند . و بعد همین آقایان ... هان بعد وقتی که این نامه منتشر شد شاه دستور داد که تمام ما را اگر در ادارات هستیم از خدمت برکنار کنند و حتی به دانشگاه دستور داده شد که این ۱۲ استاد که این نامه را امضاء کردند از دانشگاه اخراج بکنند . دکتر سیاسی زیر بار رتخت ولسی جعفری که وزیر فرهنگ آن روز بود که بعد تقسیم شده اسم فرهنگ و آموزش عالی و آموزش و پرورش او گفته بود که چون انتصاب استادها به امضای وزیر فرهنگ است پس عزل و انتظارت خدمشان به امضای من است من امضاء میکنم و این ۱۲ استاد را منتظر خدمت

کرده که اینها آمدند شرکتی درست کردند به اسم شرکت بیساد که اغلب هم در منزل من بود این مرکز اینکار و حتی همین آقای دکتر را براهیم یزدی آن موقع شاگردا نشکده‌ی داروسازی بود خب خیلی میدوید و فعالیت میکرد آن مرحوم رحیم عطاشی بود مرحوم رادنیسا بود آقایان دیگری بودند که حال درست اسمشان شاید ... و همین کم کم شالوده‌ی و پایه گذاری جبهه ملی دوم وقتی که در منزل آقای صالح وقتی بنده پیشنها دکردم این را بگذارید در روزی ام تیر این را جبهه ملی دوم آقای دکتر سنجابی گفتند آقا .... جبهه ملی دوم بخت بنده تهیه شد و منتشر شد این جبهه ملی که در منزل آقای صالح تشکیل شد .

س - مطالبی هست راجع به جبهه ملی دوم آقای امینی و اختلافی که جبهه ملی دوم با شخص دکتر مصدق داشته و من میخوام این موضوع را یک مقداری در جزئیاتش بحث بکنیم برای اینکه برای وقایعی که بعداً اتفاق افتاد برای شناخت وقایعی که بعداً اتفاق افتاد اهمیت شایانی دارد . از جمله مخالفت دکتر مصدق بود با اساسنامه‌ی جبهه ملی دوم .

ج - بله کرا " با مرحوم آقای دکتر مصدق که بنده در احمدآباد صحبت میکردم ایشان میگفتند آقا من فعلاً در این گوشه‌ی دهم و آن جور که باید و شاید به امور وارد نیستم ولی من متأسفانه افرادی بودند که میرفتند ذهن ایشان را مشغول میکردند . در کنگره که تشکیل شد کنگره‌ای جبهه ملی دوم در منزل آقای قاسمیه در تهران پارس وقتسی که اساسنامه هم اینکه بعداً ی گرفته شد برای انتخاب اعضاء بعضی اشخاصی که علاقمند نبودند که انتخاب بشوند انتخاب نشدند با کمال تأسف من باید اسم ببرم که با اینکه الان من به علاقمند هستم و الان هم او در قریبست بر میرسد آقای هدایت‌اله متین دفتری او میل داشت که عضو شورای جبهه ملی

شود ، به عضویتش انتخاب بشود انتخاب نشد . آقای فروهر ———
 و مرحوم کشاورز صدر و آقای دکتر شاپور بختیار هم کم‌رأی آورده‌اند ؛
 بعد وقتیکه شورا تشکیل شد و انتخاب خواستند بکنند بعنوان هیئت اجرائی
 باز آقای کشاورز صدر و شاپور بختیار و فروهر به عضویت هیئت اجرائی
 انتخاب نشدند . مرحوم کاظمی هم رنجش‌هایی داشت چون ایشان سالها
 رئیس شورا بود ایشان هم رأی برای ریاست شورا نیاوردند و دکتر آذرشیس
 شورا شد . این رنجش‌ها باعث شده اینها خودشان را کنار کشیدند و با کمک آقای
 هدایت‌اله متین‌دفتری پیغامهایی برای آقای دکتر مصدق فرستادند
 و ذهن آقای دکتر را مشغول کردند آقای دکتر مصدق نامه‌ای نوشتند
 که من این شورا را قبول ندارم و این اساسنامه را قبول ندارم و باید ...
 بخاطر هست که آن شب اتفاقاً " در منزل من این جلسه بود که آقای صالح
 بقدری ناراحت شد که تقریباً " نزدیک بود گریه کند و گفت من از این تاریخ
 بکلی از تمام فعالیت سیاسی خودم را کنار میکشم و استعفا میدهم . آقایان
 اصرار کردیم که آقا استعفا ندهید بهتر است که بگذارید که یک نامه‌ای نوشته
 بشود و به آقای دکتر مصدق و مطالب را روشن کنیم . همان شب نامه تهیه شد
 و من آن نامه را برداشتم روز جمعه خدمت آقای دکتر مصدق بردم و با ایشان
 مفصل صحبت کردیم . این راهم عرض کنم که نامه‌ای که آقای دکتر مصدق نوشته
 بودند نامه‌ای بود که نامه‌ای بعنوان دانشجویان طرفدار جبهه ملی
 اروپا و آمریکا به ایشان نوشته بودند و راجع به این اساسنامه جبهه ملی و اعفاء انتقا داتی
 کرده بودند . آقای دکتر مصدق جوابی داده بودند و همان روزیکه ایشان جوابی
 به آن دانشجویان جبهه ملی آمریکا و اروپا داده بودند آن راهمان شسب
 آقای داریوش فروهر و آقایان رفقای دیگرشان فتوکپی از این گرفتند .
 و تمام درب‌خانه‌های دوستان و آشنایان و اعضای جبهه ملی و حتی به‌قراری که

شنیده شد به دست شاه هم این نامه رسید که تعجب کردم . وقتیکه من رفتم احمدآبادویه آقای دکتر مصدق عرض کردم و گفتم این خیلی اثر بدخواهد کرد . اینها افرادی بودند که همه در زندان بودند گفت ، "خیلی ها در زندان هم بودند ولی خب از ما بهتران هم" ، بهمین عبارت ، "توی شما هست" ، گفتم آقایان از ما بهتران کی هستند شما بگوئید لاقلاً ما تحقیق کنیم و همین جور بیخودی ....

س- این اصطلاح را ایشان در نامه هم بکار بردند .

ج - بله گفتند از ما بهتران هستند . و ایشان آخر سقاع شدند که نامه‌ای به آقای صالح بنویسند .. هان ایشان قانع شدند که اصولاً نامه را پس بگیرند . بعد از ظهر بود که من در اطاق پائین آمده بودم همین جاکه الان مدفن دکتر مصدق است آنجا آمده بودم که نمازی بخوانم دیدم که ماشینی آمد دیدم هدایت‌اله خان متین دفتری است و رفت خدمت پدر بزرگشان .

روایت‌کننده : آقای نصرت‌اله امینی
تاریخ : ۱۱ مه ۱۹۸۳
محل : شهر آنا ندل - ویرجینا
مصاحبه کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۳

هرکسی پشت کارشان شرحی مرقوم بفرماید که آیا اجازه می‌دهید که من راجع به مطالبی که رفتیم با طرف مقابل هم ، دسته‌ی مقابل هم صحبت بکنم؟ بنده پیغام دادم بوسیله‌ی آقای مهندس مصدق شما صاحب اختیار هستم و هر تصمیمی دارید می‌توانید تا مذاکره کنید . بعد رفتیم بالا زیر کرسی نشستیم و این عکس‌ها همان موجود است الان عکس‌های بنده هست با ایشان که ، بنده عنوان کردم که آقایان این کاغذی که شما مرقوم فرمودید در جواب نامه‌ای است آن نامه کجا هست بنده ببینم . فرمودند که من رسم نیست که کاغذها را نگهدارم چون که می‌آید دست ما مورسین بیافتد روزی بریزند تو اینجاکا غذا پاره کردم . ستم خب شما یک کاغذی امروز برایتان نوشتند باسم دانشجویان اروپا و آمریکا شما بلافاصله امروز جواب دادید و رسم اینست که این کاغذ دست طرف برسد طرفین راضی باشند تا منتشر شود اما این کاغذ هنوز از تهران بیرون نیامده شب فتوکپی شده است و خیلی کپی وبه تمام جاها هم منتشر شده من در نامه‌ی اصلیش تردید دارم و این جزاینگه بگویم خدای نکرده جعل باشد یک عده‌ای ... که بعد بین من و آقای هدایت متین دفتسری آن روز تعارضی شد و فقط اینکه آقای دکتر مصدق کاغذی نوشتند به آقای صالح که شما یک مرد سیاسی نباید قهر بکنید من از شما خواهش میکنم یک هفته‌ای اجازه میگیرم فلان شما بیاید اینجا و بنشینید با هم صحبت بکنیم . ولی باز متأسفانه گذاشتند اینکار بشود و قضیه بین آقای دکتر ... و آقای صالح هم

استعفا دادا زجبه ملی دوم خودش را دیگر از کار کننا رکشید .
 س- آنطورکه من از آن نامه دکترومدق بیادمیآورم چیزیکه ———
 اعتراض دکترومدق بود مسئله اساسا نامه جبهه ملی بود و اینکه چ——
 جبهه ملی اعفاء را موظف میکنند که سوابق خودشان و مدارک خودشان
 رابه دبیرخانه جبهه ملی اراشه بدهند وایشان میگفتندکه اینک——
 کاردرستی نیست وگذشته از آن قبول یک سازمان جدید ویا حزب جدید
 را موکول میکنندبه تشکیل کنگره که میبایستی شایدمثلا" هردو——
 یک بار تشکیل بشود وایشان میگفتندکه جبهه ملی احتیاج به نمایندگان
 احزاب وسندیکاها دارد وراه دادن اشخاص منفردبه شورای عالی جبهه ملی
 مثل مجلسی میماند که ازوکیلان بی موکل تشکیل شده با ——
 درواقع این اعتراض رابه جبهه ملی داشتند .

س- در مورد اشکال اول کسه چراباید اینها اساسا نامه شان واسامی افرادشان
 رابه دبیرخانه بدهند اتفاقا " آنموقع دبیربنده بودم و دبیرخانه تحت
 نظر بنده بود . ما عنوان میکردیم که آقا ما باید بدانیم که آخر اینها
 چند نفرند وکی ها هستند ، این جمعیتی که عنوان میکنند . مخصوصا "همین
 بیشتر مثلا" دارودسته ی آقای مهندس بازرگان آقایان بودند که
 جمعیتی درست کرده بودند میگفتند آقا این صورت شما بگوشید که این افراد
 کی ها هستند واساسا نامه تان چیست ؟ آقای دکترومدق گفتند آقا
 شما بایست قبول کنید وقتیکه یک جمعیتی گفتند ما هواخواه آزادی هستیم
 واستقلال .گفتم آقا من به ایشان عرض کردم هیچ جمعیتی اگر چه
 قصدش قصد شیطنت و خرابکاری باشد نمیآید در اساسا نامه بنویسد من قصد
 قصد شیطنت هست قصد اینستکه این مملکت را بدهم به دیگری ، اگر
 و شوق الدوله هم زنده بود و میخواست باز جمعیت درست کند برای عقد
 قرارداد مینوشت برای مملکت خواهی وقلان . ما باید بدانیم ، گفت——

خب اگر آقای دکتر بقائی الان بیاید جمعیت زحمتکشانش را باز، چون میدانستم ایشان حسابیت دارند، از من دست‌کند. گفت نه آقایان نباید ایشان را راه بدهید، گفتم خب چه فرق میکند وقتی نوشتند اما سنا مه‌ای خب ما باید بدانیم کی هستند و چی هستند آن هیئت مؤسس هیئت مدیره جبهه جدیدکی هستند. اینجا تقریباً "ایشان قانع شدند، قانع شدند این بود که بعد فکر کردند که نامه را پس بگیرند و اصلاح بکنند. راجع به موضوع افراد هما نظوریکه میدانید بعضی افراد هستند که خب موجه هستند ولی جزو جمعیتی نیستند چنانکه خود همان جبهه ملی اول هم که خودتان تشکیل دادید اینها مربوط به جمعیت هائوسی نبودند یک عده ای همینجوری جدا جدا جدا مدیر روزنامه بود چه بود آمده بودند و اینها شدند جبهه ملی ولی حالا اینها اشخاصی هستند که موجه هستند در بین مردم و جامعه اینها می‌آیند و تا بعد جمعیت هائوسی تشکیل بشود. ایشان قانع نشدند.

س- یکی دیگر از اعتراضات ایشان هم این خواست جبهه ملی دوم بود که تمام سازمانها و احزاب خودشان را در جبهه ملی دوم منحل بکنند و آقای دکتر مصدق نظرشان این بود که این دیگر جبهه نخواهد بود و حزب خواهد بود.

ج- درست است که ملا "صحیح است و این در تمام جبهه ملی هم خودش قانع شد که این درست نیست فقط یک دسته آمدند و اعلام انحلال

کردند آن هم دسته‌ای آقای دکتر خنجسی بود که گفت از این تاریخ چون جبهه ملی هست ما انحلال خودمان را اعلام میکنیم و تمام افرادمان و سرمایه‌مان و دفترمان را در اختیار جبهه ملی میگذاریم ولی بقیه اینکار را نکردند نیروی سوم نکرد که آن دارو دسته یعنی حزب ملت ایران معذرت میخواهم که مالدار بیوش فزوه بود. دستجات دیگر هم اینکار را نکردند بعد هم درکنگره هم حتی سبب آقای مهندس بازرگان و دکتر سحابی با اینکه نهفت آزادی تشکیل داده بودند

بعنوان چیز شرکت کردند.

س- آقای امینی بعد از آن نامه‌ی دکتر مصدق جبهه ملی‌ی تصمیم گرفت که سیاست صبر و انتظار را در پیش بگیرد. آیا فکر نمی‌کنید که اجـ... برای سیاست صبر و انتظار باعث شد که میدان مبارزه‌ی ضد دیکتاتور ی خالسی بماند و راه برای گروه جانپوش یا ملایان باز شود ؟

ج - گروه ملایان همیشه در بین مردم و مخصوصاً " قشر پائین نفوذ داشته است . مخصوصاً " در ماه محرم و صفر و ماه رمضان مجالس عبادت ، نماز ، و مخصوصاً " شب‌های احیاء " روزهای عاشورا تا سحر این ایام همیشه بوده است و مردم توجه به امور مذهبی داشته اند . ولی هیچوقت اینها جرات نمی‌کردند که مطلبی خیلی صریح بر علیه دستگاه بگیرند یا اغلب اینها متاع سفاهت خریداری شده بودند بوسیله‌ی سازمان اوقاف و سازمان امنیت . حتی یادم هست که یک وقتی این آقای سرهنگ نشاط که مأمور بود ضمن تعریف و تجلیلی که از آقای طالقانی میکرد میگفت ما همه اینها را رفتیم و دیدیم با آنها برخورد کردیم مثلاً " پول دادیم و تنها کسی که ما دیدیم توی این جمعیت آقای طالقانی است که چیزی نگرفته است . حتی یادم هست که یکی از فرزندان آقای پسنده برادر بزرگ آقای خمینی فوت کرده بود میخواستند فلسفی را دعوت بکنند آقای طالقانی گفت که ایشان بشرطی در این مجلس بیایند و صحبت بکنند که اسم آقای خمینی را ببرند و تجلیل بکنند . فلسفی حاضر نشد و نیامد . فلسفی با دستگاه بود و فلسفی با دستگاه لاس میزد و کارهایی که داشت انجام میداد پول میگرفت خیلی هم وضعش خوب بود . تنها موقعی که فلسفی یک دفعه اسم آقای خمینی را آورد و گل کرد که معلوم نشده شکلی بوده است در مجلس ختم حاج میرزا عبدالله تهرانی سعید معروف به حاج میرزا عبدالله چهل ستونی بود . یک هفته قبلش دولت مجلسی تشکیل داده بود در مسجدی سید عزیزالله یعنی مسجد مرکز بازار که آقای خوانساری نمـ... از

میخوانند آنجا برای معاودین بقول خودشان اینهاست که از عراق ردشان کردند یا آنها شیکه در عراق کشته شدند و فلسفی آنجا خیلی خوب صحبت کرده بود و خیلی صحبت گل کرده بود . بعد در مجلس حاج میرزا عبدالله چهل ستونی هم آنجا منبر رفت و آنجا برای اولین بار ایشان تجلیل کردند از آقای خمینی و حمله کردند به آن دوسنا توری که در مجلس از ایشان بدطوری نام برده بودند یعنی علامه و حیدری و پرفسور علم که مردم وقتی اسم خمینی برده شد همه صلوات فرستادند و آقای فلسفی گفت اینست و فراندوم آقای هویدا . و بعد هم شاه پیغام داده بود برای او بوسیله رئیس کلانتری با زار که تو منبعد اگر پشت گوشت را دیدی منبیرا هم می بینی . که اولین بار فلسفی والا هیچکدام اینها . بعد دیگر کم کم شروع شد این نهفت . ولی جبهه ملی آقای دکتر چارهای نداشت بعد از اینکه آقای دکتر مصدق آن نامه را نوشته بود دیدگر نمیتوانست که بقول آقای مالح که گفت من یک عمر برای علم دکتر مصدق سینه زدم حال که نمیتوانم بیایم با یستم در مقابل ایشان عرض اندام کنم و ..... سکوت میکنم تا خود ایشان متوجه بشوند من اینکار را نمیکنم . آنوقت بعد یک دسته ای بخیال خودشان جبهه ملی سوم را خواستند تشکیل بدهند که جناب عالی هم میدانید که گرفت کار بله .

س- بله من از این نظارین سؤال را کردم برای اینکه آنموقع در سال ۱۳۴۲ اگر درست خاطر م باشد جریان ۱۵ خرداد اتفاق افتاد بنا بر این این اولین بار بود که نیروهای مذهبی بصورت دستجمعی در میدان سیاسی ظاهر شدند . و در آنموقع بود که دانشجویان جبهه ملی شعار "اطلاح ارضی آری ولی دیکتا توری شاه نه" را میدادند و در عین حال این قضیه مصادف شد با سیاست صبر و انتظار جبهه ملی .

ج - نه نخیر .

- س- من از این نظر بود که این سؤال را کردم .
- ج - نخیر نخیر قربان نخیر این شما چون یک قدری تاریخ گذشته است فراموش فرمودید در آن موقع جبهه ملی بود قدرت هم داشت و هنوز هم آقای دکتر ممدق آن نامه را ننوشته بود .
- س- در ۱۵ خرداد ؟
- ج - بله بله بله . مادرزندان بودیم . مادرزندان بودیم ———
- س- آیا جبهه ملی با جریان ۱۵ خرداد موافقتی داشت ؟
- ج - حالا اجازه بفرمائید . بنده اساساً " ۱۵ خرداد را برای شما روشن کنم ۱۵ خرداد را فقط شما عرض کنم سازمان امنیت راه انداخت . این یک مسئله‌ای است که باید گفته بشود و نوشته بشود و بعد پاره از روی این کار برداشته بشود .
- س- من این را تا کنون از هیچکس نشنیدم .
- ج - این را مطمئن باشید که ۱۵ خرداد ساخته و پرداخته ی دست ساواک بوده است و روحانیت و این را درست کردند برای اینکه بتوانند آیت‌الله خمینی را بگیرند تبعید کنند . و ۱۵ خرداد را مردم قیام نکردند . ما زندان بودیم داستان خیلی جالبی است که من شما عرض میکنم .
- س- راجع به ۱۵ خرداد صحبت میکردید .
- ج - بله ها ن مادرها نجوری که قبلاً " خدمتتان عرض کردم در ششم بهمن به زندان رفتیم . وزندان بودیم تا ۱۴ خرداد . ۱۵ خرداد پیش آمد . بنا بر این ما چون یادم هست که یک روزی یکی از آقایان اینجا در یک جلسه‌ای به جبهه ملی ایراد گرفت که چرا جبهه ملی در ۱۵ خرداد هیچ عکس‌العملی نشان نداد گفتم در مقابل برای خاطر حمایت از روحانیت . گفتم اول شما بگوئید که چطور شد که در بعد از ۲۸ مرداد روحانیت هیچ عکس‌العملی در مقابل کودتای شاه نشان نداد و حتی تا بید کرد آقای بروجردی و دیگران . یا سکوت کردند یا تا بید کردند . ولی ۱۵ خرداد تمام سران جبهه ملی در زندان

بودند در زندان هم کسی نمیتواند اقدامی بکند و کاری بکند . مابیح ۱۵ خرداد دیدیم که مراقبت از هر روزی بیشتر شده و در پها رابسته اند روزنامه هم نمیآورند و آهسته بیا آهسته بروکه گریبـــ ساخت نزد . بعد پاسبانی که معمولاً برای ما روزنامه میآورد من بواشکی از او پرسیدم که آقا مطلب از چه قرا راست ؟ گفت آقا شلوغ است شهـــ شلوغ است ، از جلوی بازار ودانشگاه و فلان و یک اسمی هم میبرند به اسم خمینی و نمیدانیم روزنامه هم نیآورد بـــ . بعد آن روز بیا فردای آن روز خاطر م هست که مصاحبای اول با علم کردند بعد هـــ با پاکروان و یک سوال کردند که آیا در این جریان ت جبهه ملی هـــ دخالتی داشته است او گفت نه آنها در اینکار مطلقاً دخالتی نداشتند . حالا ایراد بر این است که اگر مداخله ای نداشتند پس چرا عکس العمل نشان ندادند بقول جناب عالی ؟ بنده مثل روز بیا یم روشن است میدانم با اطلاعات دقیقی که دارم که ۱۵ خرداد را تمام تظاهراتش را سا زنگان امنیت ترتیب داد لباس سیاه در بازار از روزهای پیش سفارش داد حاج میرزا عباسعلی اسلامی که یکی از گردانندگان بازار بود رئیس منصف عطار و سقط فروش و مورد عنایت آقای خوانساری و مراجع دیگر ، ایشان بمن گفت من دیدم که توی بازار ، چون من واو در کار مرحوم شمشیری دخالت داشتیم او وصی بود بنده ناظر مرحوم شمشیری . گفت که دیدیم که لباس سفارش میدهند . گفتم بله این برای یک جادستگاه دولتی سفارش دادند بعد گفتم همان روز ۱۵ خرداد من از منزل بیرون آمدم . منزل او سر چشمه بود دیدم که جمعیتی از جنوب شهر طرف میدان دارد میآید بید طرف دانشگاه خب منم که یک مردم مذهبی ، معمولاً او در اینکار همیشه بوده است در ایمن عزاداری ها او شرکت میکند ، آن ایام ایام عاشورا بود اگر بنا بر تان باشد . وقتی که حاج میرزا عباسعلی میآید برو جلو یکی از افراد با باشمسل هاشی

که جلو بوده تعزیه گردان بوده می‌شناسد حاجی را ، میگوید که حاجی بروکنار بروکنار این از آن دسته‌هایی نیست که شما تویش دخالت کنی و دهانش بوی مشروب میداده . این را حاجی عباسعلی اسلامی که مرد بسیار مورد اعتمادی است بمن گفت . جوانی که کارمند ساواک بود و این قبلاً کاره دیگری بودی آقای مدیر چاپخانه اوفست این را معرفی کرده بودی یکی از بستگانش و او برده بود ما ، مورد ساواک شد همان روز که آن آقا می‌رود صندوق پستش را در پست مرکزی باز کند می بیند که این جزو دسته دارد . . . . صدایش میکند به فحش که آخر مرتیکه من ترانجات دادم فلان کردم حال دیگر باز دو مرتبه چطور فعالیت میکنی؟ میگوید که آقا بمن ماء موریت دادند این جزو کار من است من دارم این ماء موریت را انجام میدهم . سرهنگ مجللی که بعداً " رئیس شهرپا نی شد نقل کرد که من رسیدم جلوی اداره ی بهداشت و دیدم که یک آمبولانس ارتشی که می‌خواهد برود آنجا ریختند می‌خواهند آن را آتش بزنند من در لباس سرهنگی بودم رفتم جلومانع بشوم یک آقایی مرا کنار کشید گفت جناب سرهنگ بفرمائید کنار از زیر پشت کتکش نشان داد که من گروهیان ارتش هستم ماء موریت ما داریم اینکار را میکنیم شما بروید کنار ما ماء موریت داریم . قضیه ۱۵ خرداد در دست کار سازمان امنیت بود ولی مردم هم بعد افتادند در آن . من که عرض نمیکنم که مردم ، مردم که دیدند عکس آقای خمینی هست اسم آقای خمینی هست آن هم به عشق اینکار افتادند در جریان بدون اینکه بدانند که قصد دیگری است . قصد دیگری است یعنی میخواهند که این بهانه‌ای باشد که بروند آقای خمینی را از قم بگیرند و تبعید کنند به بورس . که البته اول صحبت‌هایی دیگر بود بلا آخره صحبت این شد که بگیرند و ببرند در بورس که میدانید اول ایشان را بردند در بورسای ترکیه آنجا خانه‌هایشان گرفتند و تحت نظر نگهداشتند .

س- آقای خمینی دوبار گرفتار شدند دفعه اول زندانی شدند . . . . .

ج - دفعه اول زندانسی شدند آقای خمینی و آقای شیخ بهاء‌الدین محلاتی و آقای حاجی آقا حسن قمی که الان در مشهد هستند. اینها را با هم گرفتند با هم زندانسی کردند بعد اینها را نیمه آزاد کردند یعنی آقای خمینی را در سقنات دروس منزلی که قبلاً مال آقای علی اصغر تمدن بود بعد روغنی نامی اصفهانی خریده بود آن خانه را ساواک گرفت و آقای خمینی در آنجا تحت نظر زندگی میکردند کسی ملاقاتشان نمیکرد جز یکی دو نفر از افراد نزدیکان. آقای شیخ بهاء‌الدین محلاتی را هم در اول خیابان دولت قهلق منزل جم که باغی بود و حالا خراب شده است توی آنجا نگهداشتند و آقای قمی هم در همان قهلق منزل برادرش . بعد آنوقت این آقایان را آزاد کردند آقای خمینی تشریف بردند به قم و حتی وقتیکه میخواستند به قم بروند مولوی میخواست که بیاید سوار ماشین بشود ایشان اجازه ندادند که اگر این سوار بشود من نمیروم. رفتند قم بعد مجدداً " ایشان نظمی کردند سر آن موضوع کا پیتولا سیون و به قانون شدید حمله کردند و مردم گریه کردند بعد ۱۵ خرداد همانطور رفتند ایشان را گرفتند و به سورسا بردند .

س - این صحبتی هست که آقای شریعتمداری نقشی بازی کرده در نجات دادن جان آقای خمینی ، برای اینکه آقای خمینی را میخواستند اعدام بکنند ؟

ج - این جریان اینست که آقای خمینی آن موقع هنوز رساله‌ی عملیه نداشتند این اصطلاحی بین فقها است که مجتهد مرجع رساله‌ی عملیه دارد . البته ایشان کتروا شسی بعضی رساله‌ها رسالاتی نوشته بودند و لسی رساله‌ی مدون جداگانه‌ایکه همین توضیح المسائل که الان دارند این توضیح المسائل این نبود . این توضیح المسائل که میدانستند توضیح المسائل مربوط به ایشان تنها نیست هر مجتهدی این مسائل را از قبل همیشه داشته کتروا شسی مینویسند و بعد تطبیق میکند .

ایشان در نجف این توضیح المسائل به نظرشان رسید تا بید کرده‌نشد و بعد هم در بیروت چاپ شد و از آنجا هم یادم هست که یک مقداری صدتاسی برای بنده اینجا فرستادند که من اینجا توزیع کردم دادم که به همین ناهیدبیا ن و دکتری زدی از من گرفتند که داشتند . و اینستکه آنموقع اینجور که در افواه شایع است که آقایان علماء برداشتند صریحاً " نوشتند که ایشان جزو مراجع هستند .

س- به شاه نوشتند ؟

ج - نمیدانم . این به سرس قاطع که به کجا نوشتند . نوشتند که بله . ایشان جزو مراجع هستند .

س- پس این داستان در واقع به همین جا ختم میشود قضیه به این شکل نبود که آقای شریعتمداری وساطت کرده باشند به شاه برای نجات جان آقای خمینی .

ج - بله بله . نخیر .

س- آقای امینی شما از این تماسهایی که آقای علم و آقای صنعتی زاده با رهبران جبهه ملی میگرفتند برای اینکه اینها را تشویق بکنند برای همکاری با رژیم به یک نوعی یا حتی قبول حکومت اطلاعاتی دارید ؟

س- بله مفصل . آقای همایون صنعتی زاده که الان زندان است ؛ ایشان را الان گرفته‌اند .

س- ایشان همان رئیس مؤسسه فرانکلین هستند ؟

ج - بله بله و الان زندان است بله . خودش و خانمش زندان بودند که خانمش آزاد شده است و خودش زندان است . ایشان با پاکروان مربوط بود با علم هم بی ارتباط نبود و یکی از علل این بود که ایشان یک کار بسیار مفیدی که در آنموقع کرده بود این بود که دستگاه چاپ افغانستان را تحت نظر گرفته بود و یک عده متخصص از ایران برد و یک عده از آنجا

آورد اینجا که تربیت‌بکند و چون عجیب است که افغانها تا قبل از این جریانات کتابهایی را که چاپ میکردند به فرم لاتین یعنی اگر میخواستند بنویسند مثلا "امینی بجای اینکه "ا " " م " " ی" " ن " " ی" بنویسند اول "ی" را مینوشتند "ی" و "ی" بعد "ی" "ن" باز "ی" باز "م" "ا" از چپ به راست آن حروف را میگذاشتند ، حروف چینی میکردند چون عادت به همین چپ ، صنعتی زاده واقعا "صنعت چاپ آنجا را عوض کرد و میرفت و کتاب هم میآورد در ایران چاپ میکرد و خیلی اثر خوبی بود . این به این مناسبت با دربار ارتباط و مفاضا "به اینکه امولا" کتابهای درسی با اثر فاینهایی ارتباط نیوود ، و ایـــــــ ارتباط داشتن اوباعت شده که در نزدان میآمد دیدن ما که میآمد ، آنموقع دیدن ما تقریبا "آزاد بود . و بعد یکی دوبار آنجا به آقای مهندس حقشناس و دیگران که آقا اجازه میدهید .....

ایشان با اینها مربوط بود و پیغام داد میآمد اغلب با آقایان ملاقات میکرد بعدگفت که اینجا مقدور نیست که من درست حسابی صحبت کنم بهتراست که یک عده از آقایان منتقل بشوند به زندان قزل قلعه چون در اختیار سازمان امنیت است من بیشتر میتوانم تماس بگیرم . این بود که آقای مالح و بعد هم آقای دکـــــــتـــــــر سنجابی خیال میکنم شاپور بختیار هم خیال میکنم یا نه حقشناس ، حقشناس اینها منتقل شدند به قزل قلعه .

آقای کاظمی هم چون مریض بود بردند امولا" به باشگاه نخست وزیری و او در آنجا تماس میگرفت ولی بعد آنوقت صحبت شد که افراد بجه ملی وعدهای رابه قزل قلعه منتقل کنند که توی آنجا صنعتی زاده بیشتر بتواند تماس بگیرد صحبت بکند ، که یک جلساتی داشته باشند . یاد هست در جلساتی که داشتیم آقا ایـــــــان ..... ، اتفاقا " من چون پسدر سرطان داشت بپر هم فلج بود مریض شد و مریض بود عدهای

که آزاد شدند جزو آن عده‌ای که آزاد شدند یکی هم من بودم که آزاد شدم ولی من تمام با آقایان باز میرفتم زندان و می‌آمدم آقایان در این جریان گفتند که آقایان صنعتی زاده می‌آید و این صحبت را میکنند در آن عمارتی که این آقایان زندانی بودند سران جبهه ملی . آقای صالح بازمریض شد بردند در بیمارستان مهر برای چیز کلیه‌اش و معنی ندارد که مادر زندان بخوایم توافق کنیم . مسئله توافق هم این بود که جبهه ملی انتقادی دیگر از شاه نکند البته آقایان قبول نکردند گفتند ما از هر عمل بدی انتقاد میکنیم . و شاه هم اعلان بکنده ، ظاهراً " یکیش این بود که این جبهه ملی همین اصلاحات ارضی اینها را تا ببیند . این بود که این اصلاحات ارضی و این چیزها را که تهیه شده برای انقلاب سفید تا ببیند بکند و شاه هم نسبت به جبهه ملی اعلان بکنده که اینها مردمان وطن پرستی هستند من چیزی ندارم و دیگر هم راجع به مرحوم آقای دکتر مصدق شاه حرفی نزنم بعد انتخابات را آزاد بگذارد و جبهه ملی در انتخابات شرکت کند . البته عنوانش این بوده که ۱۵ وکیل از جبهه ملی در مجلس بیاید و جبهه ملی گفتند این از حالا گفته‌اند ۱۵ وکیل از جبهه ملی بیایند پس بنا بر این یعنی دولت دخالت بکند . ما میگوئیم آزاد باشد اگر ما بردیم بردیم نبردیم هم که نبردیم . بعد هم گفتند این ما معنی ندارد که در زندان که باشیم چیزی توافق کنیم یعنی مجبور بودیم . یاد هم هست که با زهان رابط میگفت که آقا پادشاه مراکش هم که پدر این حسن بن یوسف امش اگر خاظم باشد بن یوسف است او هم در زندان و تبعیض بود که با فرانسه توافق کرد و مال الجزایر هم همینجور اغلب سرانشان و دیگران در زندان بودند که توافق کردند این مانعی ندارد که توافق باشد . و باز یاد هست که وقتیکه من مرخص شده بودم یکی از بستگان من که این مستوفی کمراهی با جناب من که پسر خاله‌ی آقای خمینی هم

هستند ایشان به منزل ما تلفن میکنند که فلانکس قرار است آزاد بشود. خانم من میگوید از کجا میدانید ؟ میگوید من حال نمیتوانم بگویم فردا می‌آیم میگویم . ظاهراً " میگوید که من برای امیر نان پیراسته وزیر کشور از من خواسته بود چون ایشان تخصصی در امور نان داشت سالها مدیر کل نان بوده رئیس اداره نان بوده و در غله از من دعوت کرده بودند در نخست وزیری وقتی که من رفتم دیدم که جلسه‌ای است و افراد راهم را نمیشناختم بعد در اطاق علم که نخست وزیر بود دیدم که یکی آمد معلوم شد نصیری است گفتند یکی دیگر با کرون بود و با تفاق آقای همین صنعتی زاده و بعد با کرون باشد تلفن کرده که این افسر ادبیه ملی را همینجور که دستور دادم ببرید به قزل قلعه از قمر . بعد آقای نصیری شروع کرد حمله کردن که این صنعتی زاده ، حالا با اینکه صنعتی زاده نشده بود، این یک مرتیکه بی سروپایی است صنعتی زاده در مورد خالت میکند این کی است این بچه مناسب اینکار را میکند من این جبهه ملی‌ها را اول در زندان که ملاقاتشان آزاد بود ملاقاتشان را ممنوع کردم بعد هم گفتیم پشت میله‌ها اینها باید ملاقات کنند، اینجا که گرانده تلس نیست که اینها بخواهند چیز بشوند. نخیر من به اینها سخت گیری را بعد اعلا میرسانم بعد طوری کرد که با کرون باشد تلفن کرده آقایان دستوری که داده شده ملی است . بعد علم با زافتا دوسط و دخالت کرد و قرار شد این آقایان را ببرند به قزل قلعه ، بعد دیگر صنعتی زاده دخالت میکرد بعد خرد آقایان .... دیگر جبهه ملی نرسید که سازش می برقرار بشود .

س - پس این دعوت به حکومت در واقع به آن معنا صحت نداشته ؟

ج - نخیر نخیر .

س - فقط به این عنوان بود که جبهه ملی را وارد رژیم وبخشی از آن بکنند؟

ج - بله همین بله تا این حد بود .

س- آقای امینی شما در این جبهه ملی ای که در او اواخر دوران رژیم شاه که مجدداً " تشکیل شد در آنجا هم شرکت و فعالیت داشتید ؟

ج - بنده نبودم اینجا بودم ، بنده در اینجا بودم .

س- پس شما لاقلاً از کم و کیف آن اطلاع دارید ؟

ج - بله از کم و کیف آن همان است که آقایان که نشستند و باز دو مرتبه تصمیم گرفتند نامه‌ای روی ماسک جبهه ملی نوشته بشود شاه و مخصوصاً " مقید بوده‌اند که عنوان آریا مهر در آن ذکر نشود و تاریخ هم تاریخ شمسی هجری باشد نه تاریخ شاهنشاهی ..... .

و تاریخ هم تاریخ شاهنشاهی ذکر نشود ، اینجا یک جمله‌ی معترضه‌ای عرض بکنم که من در تمام مدتی که این تاریخ شاهنشاهی جریان داشت یک بار نشد که من این تاریخ را استعمال بکنم و در نامه‌هایم بنویسم و حتی اینجا در همیــــن سفارت این آقای فرزانه که الان شاه است که آنوقت متصدی کارکنسولی بود ، من نامه‌هایی که مینوشتم و راجع به کارهایی که داشتم تا تصدیق بشود مینوشتم هزار و سیصد و مثلاً " پنجاه و شش غیر شاهنشاهی و هم قید میکردم غیر شاهنشاهی که این باشد .

البته عده‌ای اعتراض میکنند که چرا نامه رابه شاه نوشتند و به ملت ننوشتند اعلامیه ندادند . در عورتیکه آن نامه به نظر من نامه بسیار خوبی بود و آن جور که من بعد شنیدم قرار بود آقای مهندس بازرگان هم در این نامه چون در این جلسه شرکت داشته یک امضاء بکند منتها بعد ایشان گفته بودند که این نامه را من به این شرط امضاء میکنم که آقای مهندس صباغیان و دوستان دیگر من هم در این امضاء شرکت داشته باشند و من ببرم آنها هم ببینند . آقایان قبول نکردند گفتند که یا باید امضاء بشود یا اینکه بعد بروید ممکن است تویش دستی ببرند فلان بشود ما قبول نمیکنیم آن نامه با این طرز منتشر شد .

س- ولی من یک سؤال دیگری که دارم این راجع به ۱۵ خرداد است باز هم

۱۵ خرداد اینجورکه شما فرمودید یک توطئه ساواک بوده و تا آنجا که من خاطر هست جبهه ملی دوم هم از آن پشتیبانی نکرده بود ولی چطور شد که این جبهه ملی که بعداً " تشکیل شد و در مفتحی اول اساساً ما ش جبهه ملی اعلامیه‌ای دادیم ۱۵ خرداد اقیام ملت ایران ذکر کرد به زعامت آقای آیت‌الله خمینی . این تغییر عقیده چگونه علت بوده از آن زمان تا کنون ؟

ج - نمیدانم . من این را نمیدانم .

س - پس شما آن اعلامیه را ..

ج - نخیر نه ندیدم .

س - یک مسئله دیگری که من میخواستم از شما سؤال بکنم راجع به موضعی بود که این جبهه ملی آخر ، من نمیدانم جبهه ملی سوم صدایش بکنم یا چه نام . میدانید که منظورم کدام یکی است ،

ج - بله بله .

س - در مقابل روحانیون گرفتند بلاخص در مقابل شخص آقای خمینی و چیزی که برای خیلی ها باعث تعجب است اینست که چگونه این رهبران ملی از نوشته‌ها و مطالب آقای خمینی که مراحتاً " در کتاب ولایت فقیه ذکر شده بود اطلاعی نداشتند و این را به اطلاع مردم ایران نرساندند ؟

ج - من همان جور که عرض کردم خدمتان در آن موقع در ایران نبودم . ولی این را هم عرض کنم که وقتیکه آقای دکتر سنجابی آمدند در پاریس که قصدشان هم البته این بود که بیایند به کانادا در این جمعیت سوسیالیستها شرکت بکنند ایشان وقتیکه آمدند پاریس و در توفل لو شاتو خدمت آقای خمینی رسیدند اتفاقاً " من هم بودم رفتم . آنجا آن اعلامیه‌ای که تهیه شد عنوانش این بود که ملت اعلام ، ما اعلام جمهوری میکنیم و در حضور آقای خمینی این نامه خوانده شد و ایشان تائید فرمودند ...

س - شما در آن جلسه حضور داشتید ؟

ج - بله بله بنده در آن جلسه حضور داشتم بله . و حتی آقای دکـــــتر سنجابی پرسیدند که ما میخواهیم از آقای استعلام بکنیم که آیا این راجه وقت منتشر کنیم . در اینجا منتشر کنیم ؟ در ایران منتشر کنیم؟ ایشان فرمودند که از همین الان بیرون بروید توی هتل تان بروید توی فرودگاه بروید هر کجا بروید این را منتشر کنید . بعد که خوانده شد وقتی در پائین آن گفته شد که اعلام جمهوری آقای دکتریزدی گفتند آقای دکتر سنجابی توجه نداشته باشید که این جمهوری جمهوری اسلامی است؛ آقای دکتر سنجابی گفتند که آنچه ما در حضور آقایان صحبت کردیم و مســـــورد توافق ایشان قرار گرفت جمهوری است بقیه اش را ملت باید تصمیم بگیرد و بعنوان جمهوری هم منتشر شد این را بنده عرض کنم که ....

س - ولی در آن سه ماده ای که با همدیگر توافق کردند در ماده ی دوم ذکر شده و راجع به دمکراسی اسلام صحبت شده آیا در تمام تاریخ اسلام یک زمانی وجود داشته که اسلام بخاطر باصطلاح اشبات حقانیت خودش به آراء عمومی متوسل شده باشد ؟ آیا دمکراسی و اسلام با همدیگر توافقــــــــــــــــی دارند کـــــــــــــــــــــی آقای سنجابی یک همچین ماده ای را می پذیرند اصلاً ؟

ج - من یادم نیست چنین چیزی حالا من باید آن را ببینم که بعد بگویم . و یادم نیست حالا .

س - بله . عرض بکنم شما از دعوت شاه از آقای دکتر صدیقی برای نخست وزیری اطلاعی دارید آقای امینی ؟

ج - بنده همان موقع بله شنیدم . من اینجا بودم که شنیدم و خود شاه هم که در کتابش نوشته است .

س - بله بله .

ج - خود شاه هم در کتابش نوشته است و آن را هم بنده میدانم که صدیقی گفتـــــــــــــــــــــه بوده است که شاه باید بماند و بنده عاجلان جمله معترضه ای بشنا

عرض کنم آقای دکتر صدیقی یک بسته‌ای داشتند ، قوم و خویشی داشتند به اسم یوسف بلور منتظم صدیقی این آدم یک قدری خل بود و هر وقتی که یک دولتی استعفا میداد یا ساقط میشد این توی یک روزنامه اعلام میکرد که بنده مهیای قبول نخست‌وزیری هستم. عبایش را می‌نذاخت کولش این ور و آن ور میرفت عضو اداره‌ی بهداری وزارت کشاورزی بود منتها یک قدری چیز بود و اغلب هم وزرایش را خودش معرفی میکرد توی روزنامه مینوشت که بنده خوب یادم هست میرزاهای خان اشطری مهندس بازرگان اینها هم جزو وزرایش همیشه ذکر میکرد و این یک قدری خل بود . یک وقتی هم یک پرونده‌ای پیدا کرد در دادسرای تهران و بعد به محکمه جنحه رسید بعد یکبارش کرده بودند از خدمت معلقش کرده بودند بعنوان توهین به علاء ، کاغذ خیلی توهین آمیزی به علاء نوشته بود و بعد وکیلش هم داریوش فروهر برود یعنی وکیل تسخیری اش که کمک بکند. این همیشه همیشه دائم معروف بود به خلی باین عنوان که حتی یادم هست که داریوش فروهر توی آن محکمه‌ای که آن روز که من هم بودم به او گفت آقا شما بهتر است که ، به رئیس محکمه چیز کرد ، شما اعلام جبر ایشان را بکنید که ایشان از مجازات معاف بشود . گفت آقا یعنی چی من می‌خواهم نخست‌وزیر بشوم من اعلام جبر بکنم من می‌خواهم نخست‌وزیر بشوم .

و من همانوقت آقای خدای بیامرز مرحوم کریم آبادی که خیلی نزدیک بود به آقای دکتر صدیقی و همسایه دیوار به دیوار از بچگی بزرگ شده بود در دادسرا من دکتر صدیقی و ارتباط داشت من به او تلفن کردم که وقتی شنیدم آقای دکتر صدیقی قرار است نخست‌وزیر بشود تلفن کردم به آقای کریم آباد در استان نرسورد که آقا بلا آخره آقای یوسف بلور منتظم صدیقی به آرزو و آمالش رسیده و نخست‌وزیر شده گفت فلانی یعنی چه او کی فوت کرده مرده گفتم خب عموزاده اش آقای دکتر صدیقی گفت یعنی چه ؟

گفتم بعـلـه گفت نه آقا- گفتم عکس هم توی روزنامه ها انداختند که ایشان میخواهند نخست وزیر بشود . خیلی ناراحت شد و رفت تهران به ایـقـ عنوان که به آقای دکتر صدیقی بگوید آقا این خوب نیست و قبول نکنید . در حال این صحبت بوده و شاه رفته بود بعد هم به شاه هم گفته بود که خیر بایده شما بمانید .

س- دلیل اینکه آقای دکتر صدیقی از شاه خواسته بودند بماند چه بود به نظر شما ؟

ج- این را بایده از خود ایشان پرسید نمیدانم .

س- ایشان در مصاحبه‌ای که کردند من یاد هستم که در مجله امید ایران هم چاپ شده ایشان گفته بودند من از این نظر میخواستم که شاه ایران بماند برای اینکه در ایران بهتر میشد شاه را کنترل کرد که اگر میرفت بخارج دستش باز میماند برای توطئه کردن علیه حکومت ملی ، من به این علت بوده که میخواستم او در ایران بماند .

ج- حالا عرض کنم که یک شوخی اینجا بکنم ، دوستی دارم اصفهانی خیلی خوش چیزاست و ایشان را گرفته بودند در این قسمت خلغالی بعد آن دادستان که رضوانی

نامی بود به او میگویند که من شنیدم که شما امرگ شاه متاء ترشیدید ایشان میگوید بله من متاء ترشدم ، اینهم خیلی خوشحال میشد که این اقراری کرده حالا پدرش را در بیارود ، بعد میگویند که خوب چرا متاء ترشیدید ؟ میگویند من آرزو داشتم که او را بیاورند ایران اینجا ماکه اش کنند همین جا مجازات بشود چرا مرد ؟ حالا صدیق آقا دکتر صدیقی هم شاید نهایت نظرش این بوده که دست ایران بماند نمیدانم تا چه نظر ایشان را بایده از خود ایشان پرسید .

س- بله ، آقای دکتر بختیار وقتیکه نخست وزیر را پذیرفتند آیا ایشان با جبهه ملی با همان رفقا و دوستانی که آنجا بودند همچون شما که آن موقع ایران

تشریف نداشتید، خواستم ببینم که شما اطلاعی دارید ایشان مذاکراتی در این مورد کرده‌اند ؟

ج - مطلقا مطلقا . گله آقایان هم اینستکه همانموقع من بعدکه ایران رفتم . من بلا فاصله رفتم ایران ، وقتی رفتم ایران تحقیق کردم و گفتند آقای دکتر بختیار مطلقا مذاکره‌ای نکرده بود تا آن شب آخر که قرار بود یا همان دقایق آخر که گویا قرار بوده برود و معرفی بشود به آقای حقشناس و آقایان میگویند که آقا من قرار است که نخست وزیر بشوم شما نظرتان چیست ؟ میگویند آقا شما میبایست که قبلا" با صحبتهای کرده باشید و مطلقا . حتی اگر شما این کتاب‌ها را خوانده باشید پاسخ به تاریخ نوشته است که من با دکتر بختیار در زمان آموزشگاه هم بی ارتباط نبودم ولی افراد جبهه ملی کوچکترین خبری نداشتند .

س - بله خب دلیلی که آقای بختیار میآورد اینست که هیچکس در جبهه ملی حاضر نبود که حکومت را بپذیرد و سدی در مقابل هجوم ملایان ایجاد نکند . به این علت بوده که من فداکاری کردم و آن را پذیرفتم . با آشناسی که شما نسبت به روحیات رهبران جبهه ملی دارید آیا آنها هیچ نوع احساس خطری از این قبضه کردن حکومت بوسیله ملایان میکردند ؟ یا آمادگی این را داشتند که سدی در مقابل آنها بگذارند ؟

ج - نه . نخیر . شما ببینید آقای دکتر بختیار در آن اعلامیه‌ایکه هر سه نفر امضاء کردند آقای سنجابی و فروهر و ایشان صریحا" نوشته اند که این دوره ۲۵ ساله ی شاه را قبول ندارند انتخابات انتخابات غیر قانونی است این وکلای وکلای ملت نیستند افرادی که در مقامات بالا بوده هم غیر قانونی و غاصب هستند . آنوقت ایشان تعجب است که وقتی بهشون تکلیف میشود و مشورت هم نمیکند اصرار دارند که ای تمایل همان نمایندگان را چه درشورا چه در سنا بگیرد بعد هم رای اعتماد بگیرد . آقای دکتر

شما که امضاء کرده‌اید که اینها غیرقانونی هستند و نماینده ملت نیستند
چطور میخواهید رأی شما را بپذیرید و رأی شما را بپذیرید ؟ اینها
ایرادها نشان اینست .

روایت کننده : آقای نمرت اله امینی
تاریخ : ۱۴ مه ۱۹۸۲
محل : شهر آنا نندل - ویرجینیا
مصاحبه کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۴

س- آقای امینی فکر میکنم که شما تنها شخصی هستید که با دکتر مصدق در تمام سیزده سال تبعیدش در احمدآباد تماس داشتید، سیخو هم از شما خواهش بکنم که مطالبی را که در ارتباط با این قضیه هستند برای ما توضیح بدهید، اول اینکه میخواستم ببینم که شما در چه سمتی با ایشان در ارتباط بودید؟
ج- عرض میشود که من وکیل امور حقوقی ایشان بودم یعنی بعد از اینکه ایشان از مدت سه سال محکومیتشان در زندان لشکر ۲ زرهی به سرآمدوبه احمدآباد رفتند کارهای حقوقی بیمارستان نجمیه و موقوفات بیمارستان نجمیه و خانه‌ای مثلاً مربوط به دختر محجورشان خدیجه مصدق که الان در سوئیس هست و مریض است اینها را بمن محول میفرمودند.

س- ایشان هنوز در قید حیات هستند؟

ج- بله بله آن خانم هنوز در قید حیات است و وضع بدی هم دارد برای اینکه برای ایشان پول نمیگذاردند و فرستند و میگویند که مرض ایشان طوری است که قابل علاج نیست بنا بر این بیا ید به ایران و او هم اصلاً نمیتواند برآی اینک اینک اصلاً در این محیط معلوم نیست چه کسی نگهدارایش کند چه وضعی باشد چون آنجا در یک بیمارستانی هست که سالیان دراز آن دختر بیچاره در آنجا بوده است. از تاریخی که آقای دکتر مصدق را به خراسان تبعید کردند بردند از آن تاریخ این دختر حالش بد شد و همین جور ایمن ادامه داشت بردند بخارج به قصد اینکه معالجه بشود ولی متأسفانه معالجه نشد و محجور است، هنوز هم فکر میکنم که پدرش و مادرش حیوانات

دارند این خیبرندارد که هردوی اینها فوت کردند.

س- این جریان را میتوانی دلطف کنی—دبرای ما توضیح بدهی که این اتفاق چه جوری افتاد که ایشان این بیماری را پیدا کردند؟

ج - اینجور که من شنیدم و از خود آقای دکتر مصدق و از آقای مهندس احمد مصدق دکتر غلامحسین خان مصدق که پرسودم دکتر مصدق است ، ایشان همانا موقع وقتیکه پدر را میگیرند چون بلا آخره بچه بوده تحت تاء شیر بوده و معمولاً هم بچه‌های کوچک بیشتر علاقه مندند به والدینشان و والدین هم به آنها علاقه مندند و قتیکه میآیند که پدر را بگیرند و ببرند به بجنورد حال این دختر بد میشود و از همان آن دیگر رو نمی آید و خوب نمیشود که بعد میفرستند به سوئیس ...

س- این زمان رضاشاه بوده آقای امینی ؟

ج - زمان رضاشاه بله بله . زمان رضاشاه بود که دکتر مصدق را بردند و مدت‌ها در آنجا بود و حتی وقتیکه ایشان را بردند آشپزایشان هم که الان هم هست و منزل مهندس احمد مصدق به اسم جواد خان اوالتماس میکند که مرا هم با ایشان زندانی کنید- و این آشپز را هم میبرند زندانی میکنند مدتی در زندان بعد خانه‌ای میگیرند بودند مدتی در آنجا ساکنان را " شخصی که همکلاسی این محمدرضاشاه بوده است به اسم پیروان او کاری داشته است و مریض بوده است و تما دف کرده— با آقای دکتر غلامحسین خان وقتیکه دکتر غلامحسین خان به او میگوید او می رود و از او بپرسد وقت خواهی میکند آقای دکتر مصدق را بلا آخره از آنجا از همان محل بقول عرب ها منفی— یا منفا میبرند به احمدآباد در احمدآباد تبعید میکنند و ایشان تا شهریور ۲۰ در احمدآباد بودند . که بعد از شهریور ۲۰ به تهران آمدند که من قبلاً" عرض کردم که من بعد از شهریور ۲۰ ایشان را در منزلشان در میسران زیارت کردم و ملاقات کردم . و من به مناسبت همین کارهای ایشان خدمت ایشان

میرسیدم و دعای که بود و کارهایی داشتند مخصوصاً " مال بیمارستانان
 نجمیه که یکی از جالب‌ترین موضوعات مریضان‌های نجمیه یکی
 موقوفه‌ای داشت در بلوک غار نزدیک شاه عبدالعظیم یعنی
 پشت شاه عبدالعظیم راهش از طرف رباط کریم آنجا بود به اسم رستم آباد
 و عباس آباد. و اینجا قبلاً " در اجاره‌ی کسی بود این ملک موقوفه خلی
 عایدات کمی میداد. بعد که مدت اجاره‌ی او سرآمد حسب‌العمل اعلان مزایده‌ای
 اداره‌ی اوقاف گذاشت بایاری آقای دکتر مصدق با نظارت اداره اوقاف برای
 اجاره اینجا، یک روزی که من رفتم خدمتشان فرمودند که آقای دوتغسر
 از این افراد جیهه ملی بخیال اینکه از قبل این بمن استفاده‌ای برسد آمدند
 یک مبلغ معتنا بهی پیشنها دکردند که اگر تمام درختهای اینجا هم ثروخته
 بشود و بکنند و بفروشند من یقین دارم که این عایدات درست در نمیآید و من
 نمیدانم چرا اینکار را کردند. آن مبلغ خیلی زیاده‌است بنا بر این من ناچارم که
 یک جوری اینها را چون مسلمانان و قتیکه اداره اوقاف و من هر دو قبول کنیم
 آنها نمیتوانند از عهده اجاره بر بیایند و میخواهند مثلاً " پول جمع کنند فلان
 کنند بخیال اینکه از این پول بدست من میرسد در صورتیکه من یک دینار از آن
 عواید موقوفه حتی حق التولیه هم چیزی بر نمیدارم همه
 را میدهم بخرج بیمارستان نجمیه. بنا بر این حال به نظر یک رهبری
 میرسد و چون در اعلان ذکر شده است که اینها باید از من معتبراً وثیقه‌ی ملکسی
 بسیارند من میگویم آقای وثیقه ملکسی باید بپارید چون اگر بگویم ضامن
 می‌آیند بخره یکی از شما را میگیرند میگویند آقای شما بیاید ضامن بشوید و شما هم
 ناچار هستید قبول بکنید. اما وقتی وثیقه ملکسی نیست که این مبلغ داشته
 باشد بنا بر این ردمیشود و آن وقت وقتی که ردد مطابق مقررات یک جریمه
 به آنها تعلق میگیرد. من آن جریمه را می‌بخشم، آن جریمه را می‌بخشم کسی
 اینها کنار برورند. و همین کار را ایشان کردند. نفر دوم یک سرهنگی بود به اسم

منتظمی . او برداشت یک شرحی نوشت به اداره ی اوقاف که من همان قانون آقای دکتر مصدق را قبول دارم اگر نرفا اول کننا برود من اینجــــــــــــا همان مبلغ بمن بدهید در صورتیکه چنین قانونی اعلا" وجود نداشت معمولاً" در اینطور مواقع نفر دوم هر چه گفته باشد . این خیلی کمتر از آن مبلغ گفته بود . آن پیشنهاد دهندگان اول گفته بودند سالی ۱۲۰ هزار تومان و این پنج ساله هم بود . بعد خبر روی آن رویه ای که بود آقای دکتر مصدق دستور دادند که وثیقه ملکی وایشان آمدند سر لشکر حال عرض میکنم اسمش را یاد م میآید . او را معـــــــــــــر فسی کردند . ملک او را گفتند که ایشان ملکی حاضرند که البته ملک هم به اسم خانم ایشان بود خانم وثیقی ، وثیق یا وثیقی . و ما رفتیم بازحمتی بنده چون اتفاقاً" آن زمینی که ایشان داشت یک گاراژ خیلی مفصلی در خیابان شاهرضای آن روز بود که بعدش آیزنهاور بعد حالا آزادی شد این را بنده رفتم توی ثبت اسناد اعلا" آثاری نبود برای اینکه همین این اسناد از بیــــــــــــن رفته بود مال یک محضری بود که آتش گرفته بود بلا آخره همه راهبر جدا کردیم مایکی یکی تابلا آخره رساندیم به دورانی که به این سر لشکر و خانمش مربوط میشد ثبت کردیم ملک به وثیقه موقوفه ی بیمارستان نجمیه درآمد و وثیقه این شش پنج سال که میشد ۶۰۰ هزار تومان . سال اول ایشان ضرر کرد این سرهنگ برای اینکه اینکاره نبود اصلاً" زارع نبود میرفت طبق همان رویه ی ارتش و نظامی آن روز از رعــــــــــــیسن را بخت میکرد ببینند اینها ریش شان را تراشیدند اینکاره نکردند که املا" . هیچ ارتباطی به کارزار نداشت و آن سال ضرر کرد . آقای دکتر مصدق ناچار شدند از خودشان مقدار زیادی دادند گندم و بذر خریدند که ببرند آنجا و این را بکارند . ولی رعایای آنجا بقدری وضعشان بد بود که مقدار زیادی از این گندم را خودشان چون هیچی نداشتند بردند و خوردند . با زانو ایشان دادند بوسیله ی مبارخودشان ببرند بکارند . سال دوم هم این شخص ضرر کرد .

آقای دکتر مصدق کاغذی بمن مرقوم داشتند که این کاغذ خیال
 میکنم الان همین جا موجود باشد نوشتند که آقای این کاغذ خیلی محرمانه
 است . من اسم آن سرلشکر هم الان بخاطر آمد سرلشکر مقبل می .
 س- مقبل می ؟

ج - مقبل می بله مقبل می . مدتی هم در رشت شنا بود و آذربایجان بود بعد
 هم آن آخرین سمتش استاندار کرمانشاه بود . نوشتند بمن که آقای اگرا
 شایک ، که البته از این جریان مستحضر هستید که حال بد نیست که من
 عین عبارت خود این نامه آقای دکتر مصدق را برایتان بخوانم .
 س- با کمال میل .

ج - بله خیال میکنم خیلی بله جالب باشد . بله ایشان ، "محرمانه
 احمدآباد ۱۶ دیماه ۱۳۳۸ ، جناب آقای امینی وکیل محترم دادگستری ،
 خاطر عالی از قطعه زمینی که خانم سرلشکر مقبل می و شقیه پرداخست
 مال الاجاره ای املاک موقوفه قرار داده اند مستحضر است و احتیاج به
 تفصیل نیست چند ماه قبل آقای سرلشکر نامه ای به دکتر غلامحسین مصدق
 به این مضمون نوشته بودند که بنده جوانمردی کنم و شقیه را آزاد و
 مال الاجاره را از خودم ستاء جر مطالبه نمایم ، به ایشان جواب داده شد
 این جوانمردی نیست و خیانت است به موقوفه که هرگز من مرتکب چنین
 کاری نمیشوم و برای اینکه تصور نکنند از روی عنادی با این پیشنهاد موافقت
 نشده خود اینجانب " آن موضوع عنا در من توضیح بدهم که این آقای سرلشکر
 مقبل می رئیس دادگاه آقای دکتر مصدق بود در دادگاه نظامی دادگاه هائی
 که تشکیل دادند برای محاکمه آقای دکتر مصدق رئیس دادگاه بود . رئیس
 دادگاه بدوی بود ، رئیس دادگاه بدوی بود و این را به این مناسبت ،
 " برای اینکه تصور نشود از روی عنادی با آن پیشنهاد موافقت نشده خود
 اینجانب پیشنهاد نمودم از دو سال مال الاجاره هر چه باقی است بدهند
 ستاء جر هم منم کنند و ضرورتاً بقیه مال الاجاره سال ۵ - ۴ - ۳ را
 جلوگیری فرمایند که جوابی ندادند . و البته اینطور تصور میکنند که هیچکس

قادرنیست ملک خانم ایشان را برای ضمانتی که نموده‌اند در معرض حراج درآورد و شاید همین‌طور باشد و خوب تصور کرده‌اند . بنده باز میخواهم با ایشان مذاکراتی بشود شاید زاین خیال که هیچکس قادر نیست که مال الاجاره را از فروش ملک جبران کند خارج شوند با این فرق که اکنون کسر مال الاجاره سال سوم را هم باید بدهند . آقای مستاء جرقابل اینکار نیست و اطرافیان از او می‌برند و می‌خورند و این بیچاره غمراز خستگی و زحمت بهره و نفعی ندارد از قرار که میگویند هشتاد و نوبار داده نصف آن را مباشر و زارع سرق کرده‌اند که بنده از راه ترحم ۲۰ خوراک بکنم بعنوان مساعده فرستادم که حامل نظارت کرده که کاشتند و مراجعت کرد . چنانچه یک وقت زائدی دارید و صلاح میدانید یک جلسه هم جناب عالی با ایشان مذاکره فرمائید که بدانند بنده هیچوقت نمیخواهم از فروش ملک دیگری وجهی برسد و صرف کار بیمارستان بشود ولی برخلاف وظیفه و قانون هم نمیتوانم کاری بکنم . وثیقه برای این گرفته شده که اگر مستاء جر مال الاجاره را نپرداخت از آن محل وصول شود حتی در موقع تنظیم بودجه‌ی سال ۱۳۳۸ اداره‌ی اوقاف دست‌سور داده که چون وثیقه است تمام مال الاجاره باید در حساب جمع شود که در حساب سال ۱۳۳۷ که به اداره‌ی اوقاف داده شد همین‌طور عمل شده است بنا بر این بنده نمیتوانم به این عنوان که مال الاجاره نرسیده است اجاره را فسخ کنم و تا سال آخر اجاره باید صبر کنم و بعد از فروش ملک هر چه باقی باشد وصول نمایم . وثیقه دهنده اگر میخواهد پیش از این ضرر نکند مال الاجاره سال سوم را هر چه باقی باشد بدهد و چون مستاء جرقابل هیچ محلی برای ارتزاق ندارد و تصور میکنم که از خویشان مالک و وثیقه‌ساز باشد برای دوسال آخر ماهی ۱۰۰۰ تومان بدهد و بدهد که اجاره را فسخ کند . من هم از اول سال ۱۳۳۹ اعلان مزایده‌ی ملک را منتشر کنم که هر

کس بیشتر پیشنها داده او اجازه داده شود . حال بسته به این است که با پیشنها دجنا بعالی موافقت بکنند یا نکنند و باشد روزی که اگـــ موافقت نمودند از کرده پشیمان شوند . چنانچه نمیخواهند اینکار را بکنند خوبست همانطور که از اول میخواهند شرکت کنند با شرکت نمایند و از کارهای بی اساسی که میشود جلوگیری نمایند برای اینکه مستأجر فایده ببرد و در این دو سال به شهادت خود جنا بعالی کارقنات با کمال جدیت تعقیب شده و اکتسون در آن حدود هیچملکی نیست که ۱۸ سنگ آب داشته باشد . تاالی آخر . حالا اینها را دیگر بنده . بهر حال بنده تلفنی به این آقای سرلشکر مقبلی کردم و گفتم آقا بنده وکیل جناب آقای دکتر مصدق هستم و این راجع به جناب هم با یک توضیح اضافه بدهم که ایشان کاغذی بمن نوشتند که من خواهش میکنم که درمکاتبتان با من از ذکر عنوان جناب که همیشه از آن متنفر بودم خودداری فرمائید . "اوراقی که برای ملاحظه ی بنده ارسال فرموده اید مال تاریخ احمدآباد ۲۹ آبان ۱۳۳۸ ، مرقوم محترم عزووصول ارزانی بخشیده است توجهاتمی که نسبت به کارقنات موقوفه ی رستم آباد فرمودید" عمین اتفاقاً "قناتی که در آن نامه که قبلاً" گفتم خواندم ذکر شده "فرموده اید نهایت تشکر حاصل گردید امیدوارم بطوریکه وعده داده اید در ظرف این دو روزه رفع مزاحمت از طرف بشود و اینکار به لطف جناب بعالی جریان خود را طی کند اوراقی که برای ملاحظه بنده ارسال فرموده اید عودت داده میشود درخاتمه خواهانم که در نوشتجات بنده را از عنوان جنابی ، توی گیومه ، که همیشه از آن متنفر بودم محروم فرمائید با تجدید مراسم ارادت دکتر محمد مصدق؛ در هر حال بنده به آقای مقبلی تلفن کردم و گفتم من وکیل جناب آقای دکتر مصدق هستم و راجع به نامه ای که شما نوشته بودید به آقای دکتر غلامحسین خان ایشان به بنده

ماء موریت دادند که بساشما مذاکره کنیم حالا ، ایشان گفتند کی وجه وقت ؟ کجا وجه وقت ؟ گفتم کجا که مسلما " دفتر من ، وقتش هم معین کردم ایشان آمدند . آمدند و مذاکره کردیم همه حرفها را بنده زبم و ایشان گفتند من بیهیچوجه تقبل و تعهدی نمیکنم و نسبت به گذشته هم چیزی نمی پردازم باید فسخ کنند . گفتم خیلی خوب ما هم اقدام میکنیم . گذشت ایشان سال همان جوری که آقای دکتر مصدق نوشتند سال سوم و چهارم و پنجم گذشت بدهی شد ۶۰۰ هزار تومان ، بنده اجرا شیه صادر کردم ، اجرا شیه صادر کردم اجرا شیه ابلاغ شد ایشان عرض حال دادند و جلوی عملیات اجرائی را خواستند بگیرند فایده نکرد ، بعد شکایت به شاه بردند که آقای دکتر مصدق میخواهد ما نظور که آقای دکتر مصدق هم قبلا " در نامه نوشته بودند میخواهد از من انتقام بگیرد چون من رئیس دادگاه بودم . و بعدا بینکار رجوع شد به وزیر وقت دادگستری او هم رسیدگی کرد و گزارش داد که نه این یک امر خیلی عادی است و هیچ کاری نمیشود کرد باید ...

س- وزیر دادگستری وقت کی بود آقای امینی ؟

ج - ظاهرا " دکتر عاملی بود یعنی ظاهرا " خیر باطنا " دکتر عاملی بود . در صورتیکه حکمی در دادگاه صادر شده بود راهی نبود و کاری نمیشد بکنیم هیچ کاری نمیشد کرد . و ما دنبال کردیم ، ایشان دیگر خیلی اقداماتی کرد به واسطی به امید اینکه خب این را حالا شاید شاه از محلی که خودش میدانند کمک کند بدهد و چه که اینکار را هم نکردند بلا آخره ملک به بیمارستان نجمیه منتقل شد . با دم هست که یک روزی در خیابان تخت جمشید آن روز برخوردیم به همین آقای سرلشکر قبلی که به اتفاق آن سرتیب یعنی خسرو داد پدر این خسرو دادی که تیرباران کردند و یک کس دیگری که یک وقتی رئیس ثبت کرمانشاه بود برخوردیم وقتی آنها ایستادند

با من صحبت کردند ایشان بایک جوری گفت بله ایشان وکیل آقای مصدق هستند که ملک مرا بردند برای مریخانہ نجمیه ، ملک من شش میلیون تومان میارزید در مقابل ششصد هزار تومان فلان ، گفتم آقا ملک شما میارزد شش میلیون ؟ گفتند بله . گفتم شما ششصد هزار تومان را بروید بدهید ملک شما را بنده فوری برمیگردانم . گفت محال است . گفتم بنده قول میدهم . آقای دکتر مصدق کسی نیست که بخواهد ملک مردم را بگيرد . گفت آقا به آن دونفر گفتم شما شا هد باشد گفتم که خدا بالاتر است که شا هد باشد شما اینکارا بکنید . آقای سرلشکر رفتند پول را تهیه کردند آوردند بنده اینجا کارش را کردیم و بلا فاصله ما ملک را برگردانندیم به این سرلشکر مقبلی . والبتہ این سرلشکر مقبلی تاحیات داشت همیشه تشکر میکرد از این موضوع . حتی با زاین راهم عرض کنم که یک خانہ ای خدیجه مصدق همین دختر محجور بنام او بود در کوچہ ای بیہقی روی باشگاه افسران بازنشسته که این را باشگاه افسران بازنشسته میل داشتند این خانہ را بخرند . خانہ ہم مستاء جری داشت عرض حال دادم و تغلیہ کرده بودم و بعد آن خانہ مخروبه شدہ بود و خیال داشتیم بفروشیم . از همین باشگاه عنوان شد کہ رئیس باشگاه امان الہ جہانبانی بود کہ ہم سنا تور بود ولی از طرف او همین آقای مقبلی آنجا را اداره میکرد . روزی بمن اطلاع دادند من رفتم میز بسود ہمہ امرای بازنشسته نشستہ بودند و ایشان خیلی ادب کرد مقبلی اشہدبا اللہ خیلی ادب کرد . بعد گفت کہ آقا ایشان هرچی زشان را برای ملت گذاشته اند اینجا ہم کار ملت است مال مردم و اینها . گفتم آقا ملک مربوط بہ ایشان نیست مال دختر محجور است کہ در آنجا است و مریخ است و ایشان نمیتوانند خلاف رفتار کنند درست است ایشان ولایت دارند ولایت شرعی دارند از نظر قانونی چون دختر محجور است حجرش ہم

منتسب به زمان صفره است و نمیتوانم عملی انجام بدهم. بعدگفتیم گفتیم یک وقتی دیدیم که یک سرتیپی که سرتیپ راستی گفتگی با یک لجهی ترکی گفت که ها ن حالافهمیدم که ... ملک مال دکترمصدق است و شروع کرد فحش دادن که آن مرتیکه ... سوخته شمیدانم فلان . بنده گفتم که ببخشید تیمارمن اجازه ندارم که ازطرف ایشان بگویم بدسوخته خودت هستی ولیکن شماحق نداریدکه نسبت به موکل من توهین کنید اگر میخواهید توهین کنید بنده ازاین جلسه خارج میشوم . البته تقریبا " جواب را دادم ولی درلغافه . آقای سرلشکر مقبلی باکمال صراحت گفتندکه من هم اجازه نمیده‌م چنین صحبتی بشود وبعدهم عرض میکنم که ایشان مرد بسیار شریفی هستند آقای دکترمصدق حتی من صریحا " اقرار میکنم که کاری را که اعلیحضرت نکرد و ملک من اینجور شده اینجور شد ایشان باکمال جوانمردی برگردانند در صورتیکه میتوانستند برنگردانند . وبعدی که سرلشکر دیگری که حالا اسم او را هم بنده دارم . آمدیواشوسی پهلوی من ، اوسپهدبازنشسته بود که آقا افسوس که ایشان درجریسان پیش نبرد و لا همین ها این غلط ها نمیتوانستند خیلی با عبارت زنده‌ای دیگر یواشکی بمن گفت . در هر حال این مختصری بود . بنده در هر حال مرتبا " احمدآباد میرفتم و یک روز هم دیدم که آقای دکترمصدق خیلی باعجله بوسیله نوکرشان کاغذی برای من فرستادند که آقا بمن اینعا اطلاع رسیده است که اگر شما بیایید اینجا شما را میگیرند توقیف میکنند . ولی خب من باشا چون کار دارم و چیز دارم اینستکه شما خوبست یک اقداماتی خودتان بکنید که این محظور مرتفع بشود . من تلفن کردم ایمن و آن وره آقای سرتیپ آنوقت سرتیپ بودمقدم که آقا این کاریست و گفتند نخیر بیخود کردند و شما میتوانید بروید . بنده مرتب خدمت ایشان میرفتم . باز از مطالبی که از نظر حقوقی و! نظر سیاسی قابل ذکر است اینستکه

درجا ورت ملک احمدآباد یک ملکی بود به اسم ظفرآباد . که البته این غیر از آن ظفرآباد بزرگی است که مرحوم حاجی میرزا عبدالرحیم مقدم آنجا کارخانه‌ای داشتند . این مال خالصه بود . اداره کمال خالصه و وزارت کشاورزی این را بعنوان مزارعه داده بودند به شخصی به اسم ناصر نجمی و تبانی کرده بودند که به این عنوان آنها بیایند یک مقداری از ملک دکتر مصدق ، ملک احمدآباد را که بیخود گفتم ملک دکتر مصدق چون احمدآباد مال دکتر مصدق نبود حالا این را عرض میکنم . این را تصرف نکنند . عنوان هم این بود که اینجا یک ملکی هست بین ملک آن ظفرآباد و احمدآباد به اسم شیرآباد و این را اینها راهمه را مزارعه داده بودند به آن آقا او هم شب تراکتور فرستاده بود مقدار زیادی از زمین ها را شخم زده بود . آقای دکتر مصدق بنده را احضار فرمودند گفتند قاشما میدانید این ملک مال من نیست مال بچه ها است واطلا" بنام آنهاست ، این ملک اول اسمش قارپوزآباد بوده است احمدآباد اسمش قارپوزآباد بود ولی وقتی که دکتر مصدق اینجا را بنام بچه‌هایش خرید بنام پسر بزرگش احمد مصدق احمدآباد کرد والا اسم در اسناد قبلی همه قارپوزآباد بوده است و بنام همین بچه‌ها همه را متساوی تقسیم کرده بود . و گفتند من چندین بار به این احمد گفتم کوتاه آمدند تا کم دارداینکار میشود می‌آیند این ملک را می‌برند . من گفتم آقا باید اینجا عرض حال فوری بدهیم ، ایشان فرمودند که من خیال میکنم از راه جزائی بهتر بتوانید کاری بکنید . گفتم من به نظر م راه جزائی نمی‌آید ، گفتند آقای دکتر متین دفتری به خانمش گفته است که این راه جزائی دارد از طریق جزائی خیلی بهتر میشود انجام داد و شما یک ملاقاتی با ایشان بکنید ، چون میدانید که دکتر متین دفتری هم نوهی برادر دکتر مصدق بود و هم دختر دکتر مصدق عیال ایشان بود خانم

نسرین خانم ، من رفتم بهلوی آقای متین دفتری . البته حقیقتش زیاد هم از ایشان خوش نمی‌آمد ولی روی اسرا ایشان رفتم و گفتم آقا شما اینجور فرمودید بفرمائید که آن ماده‌ای که به نظر شما می‌آید شما خودتان استناد حقوق جزا بودید میدانید از چه طریقی من اقدام کنم . ماده‌ای را پیدا کردند و گفتند که هر کسی که حدود ملک دیگری را تخریب بکند در قانون جازاست . گفتم البته منظور از حدود ملک ذکر شده اینست که مثلاً " نهـری باشد درختی باشد سنگی باشد یا آن پایه‌هایی که می‌گذاشتند در آن موقع علائمی که می‌گذاشتند علائم حدود ملکی . گفتم آقا در این سند مالکیت ذکر شده است که حد شرعی خط مستقیم مفروض یعنی فرضی اصلاً چیزی نیست خط فرضی را که .. گفت که همین است گفتم که اینک به نظر من راهی ندارد . باز ماده دیگری پیدا کردند که هرگاه عده‌ای برونـد با عنف و جبر ملک دیگری را تصرف کنند . گفتم اینهم نیست عنف و جبر نبوده شب تراکتور فرستادند رفتند زمین را آنجا شخم زده اند . بعد همان روز از همانجا منزل آقای دکتر متین دفتری رفتم احمد آبا دویسه ایشان عرض کردم که آقا من رفتم با ایشان صحبت کردم و ایشان این دوتا ماده را گفتند ماده اول را که بنده خواندم و گفتم که من جبر ابدادم که آخر این در سند مالکیت ذکر شده که حد شرعی اش خط مستقیم مفروض است آقای دکتر همدق فرمودند آقا خط فرضی که قابل خراب کردن نیست وجود ندارد و گویند . گفتم بنده هم همین را عرض کردم . چسای دیگر و ماده‌ی دیگری که ایشان گفته بودند گفتم به عنف فلان ایشان گفتند آنسایک خون از دماغ کسی اینجار ریخته نشده چه به عنف . عنف آخریک کسی بریزند و بگیرند و این کار نشده و حق باشماست . بعد اقدامات دیگری کردم و

ثبت اسناد ، رئیس ثبت کرج که آنوقت یک شخصی بود بنام شیخ الاسلامی صریحا " به اداره خالصه نوشت که اصلا" در تمام حدود ساوجبلاغ چون این ملک در ساوجبلاغ ملک احمدآباد یا آنوقت هم جزو کرج بود محلی بنام شیرآباد وجود ندارد و آن دفتر جزو (؟) آن هم دفتر ناصری هم نمیتواند مملک عمل باشد و این ملک سالیان دراز بنام بچه‌های آقای دکتر مصدق به ثبت رسیده و هیچکس هم اعتراضی نکرده است و حدودش هم معین است بنابراین شیرآبادی اصلا" وجود ندارد . بعدا اقدامات دیگری هم البته در خارج شد آن شخص کنار رفت فقط چیزی ماند زمین های آن احمدآباد و چون آن زمین را اتفاقا " او شخم زده بود آب نداشت خوشمزه است آن شخص آمده بود و التماس میکرد از جاه احمدآباد استفاده کند آب چاره کننده که ندادند بلا آخره موضوع منتفی شد . و از اینطور چیزها ما داشتیم . یا مثلا" یادم هست که آقای بودبه اسم زرکش . ملکی داشت با زمجاور اوقات میزد . آقای دکتر مصدق به بنده کاغذی نوشتند با زاینجا الان پهلوی بنده موجود است که آقای این آمده دارد اینکار میکنند و مسلمان " با این عملی که میکند آب اینجا خشک خواهد شد . چون آب هم خب آنجا به زمست چون مقداری از زمین های آنجا شوره زار بود و تا یک حدی میشد آب را اگر بایشین تر از آن حدم رفت اصلا" آب شور میآید که بدر دزراعت نمیخورد . بنده عرض حال دادم ، عرض حال فوری به دادگستری دادم ، عرض حال فوری دادم و بعد کارشناس معین شد آن آقای مهندس ابراهیمی کارشناس شد در اینطور مواقع هم وقتی عرض حال فوری داده میشود لازم نیست که بطرف ابلاغ شود کارشناس میروند می بینند ولی چون موضوع مربوط به آقای دکتر مصدق و ممکن بود این تفسوه بشود که بسااا اعمال نفوذ اخلاقی شده است و آن قضات تحت تاءثیر شخصیت آقای دکتر مصدق واقع شده اند . من خود آن مهندس هم بمن گفت آن من روز پنجشنبه به محل میروم ولی خب شما خوب است که به این

آقای زرکش خبر بدهید . من به این آقای زرکش تلفن کردم که آقای من و کیل آقای مصدق هستم و من عرض حالی دادم بر علیه شما برای این قنسات آقای مهندس ابراهیمی روز پنجمشنبه به محل بیرونند و شما میتواند در سر محل باشد و توضیح بدهید . . . . .

آقای زرکش در آن روز معین در محل رفته بوده . و کارشنا س هـــــــــــــــــــــــــــــــــم آقای مهندس ابراهیمی ، خدای بیا مرز دشت مرد بسیا ر شریفی بود و قـــــــــــــــــــــــــــــــــوت کرد سرطان گرفت و فوت کرد ؛ او هم و ساشلی میخواست که برود توی چاه نبود و بلا آخره آن آقای زرکش برایش تهیه میکند هفته دیگر او میبرود و ایشان گزارش دادند و نوشتند که تا حالا این اقداماتی که این آقای زرکش کرده است ضرری نیست ولی اگر ۵۰۰ متر ، ۶۰۰ متر دیگر جلو برود مجدداً " باید کارشناسی یا من یادگیری محل را معاینه کند ببیند که ضرری هست یا نه . ولی هنوز طولی نکشیده بود که این آقای زرکش بمن تلفن کرد که آقای من گفتم بله بنده فلانکس هستم و گفتند من به احترام جناب آقای دکتر محمد مصدق و برای آن ژانسی بیسی که شما بخرج دادید و بمن تلفن کردید و من رفتم من دستور دادم که آن کرخه هـــــــــــــــــــــــــــــــــا را از چاه ها بردارند و مقنسی را هم مرخص کردیم و دیگر کار نمیکنند به ایشان شما بروید بگوئید و خیال شان راحت باشد . گفتم آقای زرکش من تا! سر روز شما را ملاقات نکردم فقط با تلفن با هم صحبت کردیم حالا بالا غیرتا " بغرما شید برای احترام جناب آقای دکتر مصدق است و آن ژانسی بیس بنده یا بـــــــــــــــــــــــــــــــــرای اقدامات آقای دکتر ارسنجانی و زیر کشا و رزی که شروع کرده بود بکار اصلاحات ارضی آن زمان . گفتند آقای من این که شما میگوئید اگر من دیوانه ام بیایم چاه بزمن زحمت بکشم پول بدهم مقنسی بیاورم بعد فردا خودم را توی ده راه ندهند این چه کاری است که نخیر نخیر همیـــــــــــــــــــــــــــــــــن

است که شما گفتید نومی است . و این بود که مگنی ها را مرخص کرد و بعد هم بنده اتفاقاً "بلا" او آشنا شدم . خوب من خاطرات زیادی از ایشان یکی کارهای حقوقی بود اغلب و به کرات راجع به همین اوضاع ، یک روز اتفاقاً "خاطرم هست که روز ۲۸ مردادی بود که من باز برای کاری رفتم خدمت ایشان دیدم توی ایوان نشسته اند این سربازهایی که آنجا از طرف دستگاه گذاشته بودند که ایشان فرار نکنند — که میگویند که مثلاً اشخاص دیگری به ملاقات ایشان نروند اقداماتی نشود سربازها را دیو گرفتند با صدای بلند تمام این چیزهایی که مربوط به ۲۸ مرداد است میگذارند و فریاد میکنند من ناراحت شدم چون خودم معمولاً روزهای ۲۸ مرداد اصلاً رادیو نمیگرفتم ناراحت میشدم . به آقای دکتر ممدق عرض کردم که آقا قربان شما چرا توی ایوان نشسته اید بفرمائید توی اطاق آخر این صداها شما را اذیت میکند . گفتند نه آقا نه آقا من بسیار ممنونم و خیلی خوشم میآید لاف خوب است که سالی یک روز این دستگاه مردم را بیاد مرابباد نه .. عبارتشان را میخواهم درست بگویم در هر حال کاری خواهد کرد که مردم یاد من میکنند مردم اسم مرا میآورند به این عنوان بلا آخره بقول : طافغانی البته ایشان نگفتند من حال عرض میکنم که : طاعت از دست نیا بدگتهی باید کرد در دل دوست بهرحله همی باید کرد که نام مرا میآورند و مردم باز یاد من میکنند نه من از این لحاظ خوشحالم . و خیلی بابی اعتنائی گوش میکردند و خوب کار را " اینگونه امور با ایشان صحبت میشد چون معمولاً من صبح آنجا میرفتم و تا عصر میماندم و باز آن جریاناتی که بشما عرض کردم راجع به جبهه ملی که قبلاً .... اتفاقاً " روزی من رفتم و دیدم که ایشان اظهار ناراحتی راجع به دهانشان میکنند . ما اراکی ها این چیز بالای دهان را میگوئیم بخ نمیدانم حالایین

عبارت چیزش چی است . گفتند تا ول زده و ناراحتم میکند ، ظاهرا " دکتر ترا آن دکتر منتخب بود که اورا برده بودند و دیده بود بعد از یکی دوسه ماه دیگر بازم نگفتم آقا راسنی دهان شما گفتند آقا این دکتره خیلی خراست برای اینکه باز دومرتبه آمده سرا نگاه میکند میگوید تو چی بز داغ خوردی . آخر مگر من بچه ام که چیز داغ بخورم سبغ دهانم تا ول بزند . این چیز دیگری است . بعد خب اقداماتی شد دکتر دیگری بردند دکتری متخصص فک و دهان بود بردند او گفت باید حتما " عکس گرفته بشود باید این دستگاه دکتر فرهاد برود . با زحمتی اجازه اش از سازمان امنیت گرفته شد دستگاه و عکس گرفتند و تشخیص سرطان دادند . تشخیص سرطان دادند خوب خیلی ما از این لحاظ ناراحت شدیم بنده بلافاصله تلفن کردم به مرحوم ناصر مقدم که آن موقع ظاهرا " سرتیپ بود و مدیسر کل این امور بود کارهای ماهم به او محول میشد کارهای مال جیبه ملی و گرفتاریهایشان ، بعدش هم وقتی که ما ازندان بودیم باز پرس ما بود ، باز پرس ویژه شده بود بنده تلفن کردم وقت گرفتیم و رفتم گفتم آقا شاعر عسری که من حدس میزنم ما نب باشد و نمیدانم کیست میگوید که به دامنش نرسد البته او خطاب به معشوقش میگوید به دامنش نرسد دست کس ولی من این را اضافه کردم و اینجوری گفتم

Larousse

به دامنش نرسد دست کس که جلوه‌ی تاز و را به با م فلک برد و نبرد بان برداشت شما حالا هر کاری میخواهید بکنید راجع به آقای دکتر مصدق اسمش را حذف کنید فلان کنید لاروس را بگوئید اگر اسم دکتر مصدق هست ذکر شده چرا اینکار را کردند . اجازه ندارد در ایران بیاید که آن اسم را حذف کردند . ولی دنیا او را میشناسد و او را قهرمان ملی شدن صنعت نفت میدانند و تمام این حرکات و چیزهایی که در شهر شده است همه او بود که آتش زنه بود در اینکارها . ایشان مبتلا به سرطان شده اند اگر این آدم به مرض سرطان درده خودش بمیرد

میگویند که او را شما کشتید. زیرا این مردی است که از خودش مریضخانه دارد مریضخانه نجمیه مال مادرش است خودش هم هرچه داشت ضمیمه کرده وقف کرده برای آنجا . ولی اگر بیاید توی مریضخانه‌ی خودش آنجا باشد خوب میگویند که این اطباء آمدند دیدند و این اگر در آنجا ببیرد این سن ننگ ابدی برای دستگاه شما همیشه باقی میماند . بیشتر منظور بود که تحریک کنم که بلکه اجازه بدهند که ایشان را بیاورند و برای اینکه اطباء بتوانند برسند . گفت من به شرف دنبال اینکار میروم و در روز بعد بمن تلفن کرد که آقا من رفتم و کسب اجازه کردم ایشان مجازند بدون هیچگونه مانعی وارد عیسی تشریف بیاورند در شهر و در بیمارستان بستری بشوند . من به آقای مهندس مصدق گفتم و آقای دکتر غلامحسین خان را رفتند ایشان را . ایشان گفتند من به این شرط میروم که ماء مورین باشند که بعدنگویند که من ۰۰۰ ماء مورین سازمان امنیت لاقل دو نفوس بودند که کشیک داشتند و یکیش به اسم شهیدی بود یکی هم وثوق خانسی . آقای دکتر مصدق به شهر منتقل شدند و در مریضخانه نجمیه آنجا اطباء معاینه میکردند و میدیدند و گفتند با دیدن ایشان روزها بروند به مریضخانه‌ی مهر آنجا چون آن ظاهر را " تنها جاشی که آن دستگاه برق را داشت برای سرطان آنجا بود ایشان را مرتب میبردند به آنجا بعد هم مدتی از مریضخانه آمدند در منزل دکتر غلامحسین خان آنجا بودند .

س - در تهران ؟

ج - بله بله در تهران در همان خیابان حشمت الدوله سابق ، چون منزل دکتر غلامحسین خان که قبلاً بود غارت شده بود و منزل دیگری که ساخته بود آنجا بودند . و من با خانم اغلب خدمت ایشان می رسیدیم تقریباً " هر روز . یک روزی که من آنجا رفتم خدمت شان نشسته بودم دیدم که پیش خدمت آدمویک پاکتسی داد گفت این را ماء مورسا واک داده است . آقای دکتر مصدق گفتند که پاکت را بده به فلانکس یعنی بمن ، من باز کردم دیدم که

آن آقای شهیدی نوشته است که آقا ساجزه بدهید من چند دقیقه: خدمتان شرفیاب بشوم . آقای دکتر مصدق گفتند آقا ایشان از جان من چه میخواهد برای چی میخواهد بیاید ؟ من گفتم آقا این یک آدمی است که خواهش کرده تقاضا کرده این را خودتان میدانید که اینها اینقدر چیز هستند که میتوانند بدون اجازه درب را باز کنند و بیایند حال که کاغذ نوشته ادب کرده شأن شما هم نیست که این ادب را جواب رد بدهید ساجزه بدهید بیاید ببینید چنه میگوید، گفت غب بگوئید بیاید . رفتند و گفتند آمدتو . آمدتو تقریباً "خودش را میخواست بیاندازد روی پای دکتر مصدق که آقا ترا بخدا شما از اینجا بروید به احمدآباد . در احمدآباد برای خودتان آنجا روزها توی آن باغ راه میرفتید گردش میکردید و دیشب من تا صبح از ناله شما شنخوا بیدم و این آدم شروع کرد به گریه کردن که این ناله شما من را ناراحت کرد . دکتر هم فوری به او استالست کرد به او محبت کرد گفتند چاشی برای او آوردند . منظور رفتار ایشان طوری بود که هر آدم دشمنی را هم تحت تاثر خودش قرار میداد . حتی یادم هست در همان احمدآباد که ایشان بودند یک روزی که من و آقای مهندس مصدق بطرف شهر میآمدیم رسیده یک وقت دیدیم که به آبیگ هنوز نرسیده آقای مهندس مصدق از توی شیشه ی آئینه گفتند آقا این ماء مورتا واک دارد با جیش با سرعت دنبالتا میآید . چون در احمدآباد ما شن دیگری نبود . و مثل اینکـــــــــــــــــه مثلاً" میخواهد نسبت به تو اقدامی بکنند و خوب است که ما بزینم به بیراهه و برویم گفتند نه آقا نه شائن من است نه شائن شما است . خوب بلا آخره هر کجا باشد نگاه داریم اصلاً" ببینیم که چه معرکه است اگر بخوانند مرا بگیرند که از همین جا چیز کنند من کسی نیستم تا ششی بکنم ، نگاهداشتند آمد . آمد اتفاقاً " بسا ز همین شهیدی بود . گفت آقا ، آقا فرمودند یک مسئله ای را من فراموش کردم شما بگویم برگردید ، و ما برگشتیم . منظور است که ملاحظه فرمائید که همان ماء مورتا واک هم که آنجا بود وقتی میدید رفتن آن مرد قد در بزرگوارانه است این اقدام را میکرد که بیاید مثل بسک

گماشته، از طرف ایشان بیاید دنبال ما بگوید که ایشان فرمودند، خوب مثلاً" یاد هست که یک دفعه مرحوم مشیری خیال میکند یک جمعیه پرتقال برای ایشان فرستاد توی احمدآباد. ایشان گفتند آقا جمعیه پرتقال برایم خوب نیست این را فوری ببرید بدهید به سربازها بخورند سربازها احتیاج دارند، یا اگر چیزی آنجا بود میگفتند ببرید توی ده بین رعایا تقسیم کنید همیشه جنبه‌ی اینکه خودش را از مردم جدا نداند تافته‌ی بد با فته‌ای نداند این مطلب را همیشه ایشان رعایت میکرد و همیشه رعایت میکردند، در دوره‌ی مثلاً" نخست وزیرشان روی رویه خانوادگی ایشان داشت اگر کسی هدیه‌ای برای ایشان می‌آورد رد نمیکردند شاید این را بعضی حمل بر این کنند که آقا مثلاً" ایشان ... ولی اینطور بود که هر کس که می‌آمد از مسافرت یک جاشی مثلاً" چیزی برای ایشان می‌آورد ایشان فوری میگرفتند ولی آن هدیه دهنده را نگه میداشتند توی اطاق و بواشوی یک یادداشتی مینوشتند به آن شرافتیاں پیشکارشان که یک چیزی که معادل دو برابر قیمت آن هدیه ارزش داشته باشد برون بگیرند بیا و روند قلم خود نویسی قالیچه‌ای چیزی بعد هنوز اطاق بیرون نرفته میگفتند آقا این راهم از طرف من قبول کنید، بعد هم آن هدیه را اگر ارزش نداشت ارزش خیلی زیادی نداشت به اولین کسی که بعد از آن شخص خارج میشد و می‌آمد توی اطاق میدادند. این را آن بچه‌هایی که آنجا بودند میدانستند، یا اگر ارزشی داشت مثلاً" ساعت قیمتی بود این را فوری به موزه میفرستادند؛ برای خودشان هیچ چیزی نگه نمیداشتند و نگه نداشتند.

س- خیلی ممنونم. در ضمن میخواستم که لطف کنید نظر ایشان را راجع به بعضی از رویدادهای سیاسی ایران ما شرح بفرمائید مثلاً" وقتی که قرارداد کنسرسیوم تنظیم شد نظر ایشان راجع به ایران جریان چه بود و چه عکس العملی نشان دادند؟

ج - خبایشان فرمودند آن کاریکه من زیربیا زفرتم و نکردهم ایمن
را بر مردم ایران تحمیل کردند و تحمیل کردند و این به ضرر ایران تمام
خواهد شد و این حرفی بود که همیشه ایشان میزدند.

س- در ضمن لطف بفرمائید مثلاً "راجح به اصلاحات ارضی
رابطه ایشان عرض کنم بارعایائی که در احمدآباد بودند، این را توضیح
فرمودید که چگو نه بود ، ولسی صحبت ها ثمی هست که میگفتند
ایشان قبلاً "خودشان ملک را بین رعایا تقسیم کرده بودند و اصلاحات ارضی
شامل آنجا نمیشد .

ج - نخیر نخیر نه خلاف گفتند ایشان اتفاقاً " بعضی ها همینجور
که فرمودید میگفتند بلبه آقا قبلاً" مقامات میبایست به ایشان گفته
بودند که توجه بکن فلان ایشان اینکار کرده بودند فروخته بودند
در صورتیکه بهیچوجه چنین چیزی نبود. اگر خاطرتان باشد در این قانون
اصلاحات ارضی ذکر شده بود که ملک را از مالک به نسبت مالیاتی که
داده است مالیاتی که داده است این بود که بعضی! ز مالکین که نفوذی
داشتند قدرتی داشتند اینها میرفتند مالیات خیلی کم میدادند
ولی در عوض مثلاً "میرفتند زبانک کشاورزی برای آن ملک مبالغ هنگفتی
بول قرض میکردند که وقتی قرار شد اصلاحات ارضی بشود آن بولی که
دولت میخواست بدهد تکا فونمیکرد. به آن بدهی که بایده بانک کشاورزی
بدهند . یک روزی رئیس داری کرج که در بچی با من همکلاس بود خیال
میکند قائم مقامی بودا را کی هم بود آمد پهلوی من که آقا دستم به دانستن.
گفتنم چه شده ؟ گفت که ما فرستادیم که ملک های این اطراف را ساوجبلاغ
و جالیـــــــزه و اینها را قیمت بکنیم ارزیابی بکنیم برای مالیات
و مال احمدآباد هم معین کردیم یک مقدار کمی و آقای دکتر ممدق بــــک
نامه ی تــــندی نوشتند که شخــــیر این صورت شما غلط است و مالیات اینجا

بمراحت بیش از این مبلغی است که شما نوشته‌اید. و بروید به ایشان عرض کنید که آقا آنوقت این برای ما اسباب زحمت میشود چون وقتسی که باشد باید ملک پهلوی ، ملک پهلوی ، ملک پهلوی همینجور ما به همان حساب بکنیم دلیل دارد خب ما که آمدیم ملک ایشان را مالیاتش را معین کردیم ایشان چه امراری دارند زیاد بدهند. رفتیم به ایشان عرض کردم فرمودند آقا اولاً" شما میدانید این ملک بمن مربوط نیست مال بچه‌ها است ولی بخود بچه‌ها چیز خدیجه که من ولی او هستم گفتم که آقا اگر شما میخواهید مالیات کم بدهید من دیگر سربکار شما دخالت نمیکنم چون آن موقع ایشان در کار ملک دخالت میکردند و نظارت میکردند ، و چون من در عمرم نخواستم اجافی بشود باید مالیات را آنطوریکه واقع است داده بشود و بنا بر این ایشان زیر بار نرفتند و هرکاری که کردند حتی مالکین مجاور هم به بنده یک کسی دیگری بود که حمام داشت یک ملکسی بود به اسم مسی آنجا مجاور داشت آنها آمدند بنده گفتند ایشان گفتند این ملک بچه‌ها این مقدار رعایات دارد و این مقدار باید مالیات داده بشود . بنا بر این مالیات ایشان زیاد بود و وقتی مالیات زیاد شد روزیکه اطلاعات ارضی خواستند به ما ، غم مالیات قیمت ملک بالا بود و قیمت ملک را دادند . و بعد هم دولت آن را بین رعایا تقسیم کرد فقط همان باغی که منزل ایشان بود الان هم مقبره ایشان است این برای ایشان باقی ماند و قنات . یعنی آن چاه آبی که آنجا هست . نخیر ملک را خود ایشان تقسیم نکردند . آنوقت از بابت مثلاً" این مال دخترشان خدیجه خانم که پولی که باقی مانده بود ایشان قبلاً" یک ملکسی در سوئیس برای این دختر خریده شده بود ولی ایشان گفتند نه اگر این ملک در سوئیس باشد بعد از اینکه این دختر بمیرد این ملک را ممکن است مثلاً" ورثه بگیرد بعد به درد چیز نخورد ، در صورتیکه من میل دارم که بعد از مرگ خدیجه دارائی ، و به مریضخانه‌ی نجمیه تعلق بگیرد . این بود

که آن را فروختند با همین پول باقی که از ملک مانده بود در چهار راه کالج یک ساختمان بود که آن ساختمان را خریدند. آن را خریدند که سند آن را هم بنده تنظیم کردم که عایدات این تا زمان حیات به خدیجه متعلق باشد ولی بعد از مرگ او و عرصه و اعیان موقوفه‌ی بیمارستان نجمیه باشد و متعلق به بیمارستان که این الان موجود است و لسانی الان متاهل است عایداتش هم عایدات آن ملک خدیجه خانم را هم دادسرای انقلاب توقیف کرده که یا بدخود او بپاید که خود او نمیتواند بپاید. اینست که این رانه به خدیجه میدهند از مستأجر میگیرند در همان دادسرای انقلاب نگهداری میکنند تا او خودش بپاید تا تکلیفش معین بشود بعد در هر حال نظرایشان همیشه به مریضخانه نجمیه خیلی خیلی هم علاقه مند بود به این مریضخانه حتی این راهم من ضمن چیز عرض کنم آقای دکتر صدق چون مریضخانه خیلی دیگر قدیمی شده بود و احتیاج به وسعت جدیدی داشت شروع کردند آنجا خرج هائی کردند پول نداشتند از مرحوم شمیری مقداری قرض میگردند. بعد مرحوم شمیری گفتند آقایان چرا قرض میکنند من اصلاً هدیه میکنم میبخشم و شمیری شروع کرد مقداری از آن وجوهی که داشت دادن که بعد از مرگ ایشان را احضار کرده بود، آنوقت داستان ارتش بود که شما این پولتان را از بانک بر میدارید میروید میدهید به دکتر صدق برای چیست؟ گفت مردم میروند دفن میکنند من میدهم مریضخانه برای مردم بسازند. گفت خوب چرا آنجا میسازی؟ گفت که آنجا برای اینکه بدردم مردم میخورد اگر محلی دیگری باشد باید عایدات چیزی ضمیمه اش باشد موقوفه فلان اینجا که موقوفه اش هست و همه هم میدانند که دکتر صدق کسی نیست که از این عایدات سوء استفاده کند. و بنا بر این من به آنجا میدهم. بعد هم شمیری وصیتنامه‌ای تنظیم کرد حتی که من ثالث دارا می‌ام را در اختیار آقای دکتر صدق میگذارم

برای هرمصرفی ومخصوصاً " برای تکمیل مریضخانه نجمیه که همینطور هم شد . مریضخانهی نجمیه که آقای دکتر مصدق هم یک لوحه‌ی یادگاری نوشتند و تهیه کردند و گذاشتند . و یاد هم هست که بعد از این وصیتی که تنظیم کرده بود چون خودشمشیری پولها را داده بود بعضی از وراث شمشیری، شمشیری که ورثه‌ای نداشتند جز زنش و خواهرش، و برادرش چون اولاد نداشت . آن برادرش بمن گفت آقا! این برادرم که دیگر این کار خودش را کرد دیگر بنا بر این آن وصیتنامه ملغی است . روزیکه ما میخواستیم آن قسمت را افتتاح کنیم شمشیری حیات داشت بمن گفت آقا مخصوصاً " تو امروز که صحبت میکنی بگو که آن وصیتنامه به قوت خودش باقی است . آن محمود شمشیری برادر شمشیری هم بود . من گفتم که ایشان این جور فرمودند که من بگویم که با اینکه ایشان این مقدار خرج کردند با آن وصیتنامه به قوت خودش باقی است . بعد از مرگ آقای شمشیری هم ما مثلث را آمدیم باز در اختیار آقای دکتر مصدق گذاشتیم برای تکمیل مریضخانه نجمیه . این مطالبی که بله . . . . .

س- آقای امینی شما هرگز از آقای دکتر مصدق شنیده‌اید که نظری داده باشد راجع به جریان‌ات اصلاحات ارضی ؟ قانون اصلاحات ارضی و انقلاب سفید ؟

ج - ایشان همان موقع هم موافق نبودند . چون در زمان حکومتشان هم که خیلی فشار می‌آوردند اگر خاطر تان باشد ایشان میگفتند این مالکیت باید عوایدشان کم بشود و بعد خرج ملک کنند . چنانچه که قانونی وضع کردند که ۲۰ درصد از بهره‌ی مالکانه کسر بشود ۱۰ درصد به نفع زارع ۱۰ درصد به تو ده کار بشود . ایشان عقیده‌شان این بود که این ممکن نیست بشود این املاک ایران را چون آب ندارد بذر ندارد باید یک کسی باشد اداره کند مگر مثل این کشور است که نشد بهمین دلیل

تا امروزه اینکار رنگرفته و عمل نشده است .

س - ایشان بسمت‌از ۱۵ خرداد هم در قید حیات بودند آیا شما هرگز از ایشان نظری درباره ۱۵ خرداد و وقایع آن روز شنیدید ؟

ج - تغییر هیچ چیزی ایشان . ایشان تا ۱۴ اسفند ۱۳۴۵ در قید حیات بودند بنده هم مرتب خدمت ایشان چه در احمد آباد چه در منزل دکتر غلامحسین خان چه در بیمارستان میرسیدم و ایشان چیزی اظهار نکردند و چیزی نفرمودند .

س - من مطمئن هستم که شما در روزهای آخر حیات ایشان هم با ایشان داشتید در تماس بودید و حتما " در روز اگر تشییع جنازه‌ی مختصری چیزی برگزار شده شما خاطراتی که از آن لحظات دارید برای ما شرح بدهید .

ج - ایشان آن روزهای آخر بر بالغان طوری شد که از منزل دکتر غلامحسین خان آوردندشان به مریضخانه و در مریضخانه حالشان شروع کرد رفت روبه و خامت خونریزی معده کردند . و اینجا بعضی‌ها میگفتند در اثر همان کوبالست که گذاشتند این اصلا " بنده صلاحیتی ندارم که راجع به این موضوع چیزی عرض کنم ولی اینجور میگفتند در اثر آن کوبالست . این اثر گذاشته روی معده خونریزی معده داد بعد ایشان در حال اغما افتادند کومما و همان صبح روز ۱۴ اسفند بله .. شما میدانید که ایشان وصیتی کرده بودند که ایشان را در قبرستان شهدای سی تیر دفن کنند و عبارت این است که بله اگر اینجا وصیتنامه را داشته باشم دارم و شاید در آن چیز باشد بعله ایشان وصیتی کردند که مرا حتما در قبرستان شهدای ۳۰ تیر دفن کنند فقط بستگانم شرکت داشته باشند . ایشان در تاریخ ۲۰ آذر ۱۳۴۴ وصیتنامه اصلی شان را تنظیم کردند :

وصیتنامه‌ی دکتر محمد مصدق بخت خودشان این عبارت هم خودشان است . وصیتنامه دکتر محمد مصدق : ماده‌ی اولش " وصیت میکنم که فقط فرزندان و خویشان نزدیکم از جنازه‌ی من تشییع کنند و مرا در محلی که شهدای

۳۰ تیرمدفون هستند دفن نمایند ۲۰ - بدون سند رسمی یا نوشته بخط و امضای خود به کسی مدیون نیستیم ۳۰ - نظریاً اینکه طبق اسناد رسمی ثبت شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۹ تهران منافع دو سال از خانه‌ها و مستقلاتی که به فرزندان خود بخشیدیم پس از مرگ تعلق به اینجانب دارد به شرح ذیل : الف - منافع خانه واقع در کوچه‌های ظهیری ملک خانم ضیاء اشرف بیات صدق سند شماره فلان ، منافع چهار دانگ از خانه هائی که در آن سکونت داشتم ، ملک آقای مهندس احمد مصدق ، منافع خانه‌ی مسکونی همسایه عزیزم ، ملک آقای دکتر غلامحسین مصدق ، حق العرض عمارت دواشکوبه توی گاراژ ، ملک آقای دکتر غلامحسین مصدق ، مستقلات و بعد فلان ، فلان ، مستقلات واقع در خیابان ناصرخسرو ملک بانو منصوره متین دفتاری از بابت منافع سال اول مبلغی که در صورت جداگانه بخط اینجانب تنظیم شده به اشخاص مفصله در آن صورت بپردازند و هر چه باقی ماند برای نماز و روزه و حج اینجانب بکار ببرند . اینهم که این جواب آنهاست که میگویند دکتر اعتقاد مذهبی نداشت . " هر چه باقی ماند برای نماز و روزه و حج اینجانب بکار ببرند " که بنده پول حج ایشان را به مرحوم آقای آسید محمود طالقانی دادم از طرف آقای مهندس احمد مصدق که ایشان انجام بدهند . و از عواید سال دوم قطعه زمینی برای باشگاه دانشجویان دانشگاه تهران مناسب باشد یا نظیر نماینده آقایان مزبور خریداری شود و چنانچه گه آقایان دانشجویان قطعه زمینی در اختیار داشته باشند مبلغ مزبور را به نمایندگی یا نمایندگان قانونی آقایان دانشجویان تحویل فرمایند که آنها خود مبلغ مزبور را صرف تعمیر یا ساختمان جدید آن بنمایند . چنانچه وصیتنامه‌ی دیگری جزو نوشته‌جات غارت شده و یا در خانه و نزد دیگران بدست آید از درجی اعتبار ساقط است . احمد آباد ۲۰ اسفند ۱۳۴۴ هجری شمسی دکتر محمد مصدق .

بعدالنبته مطالبی دیگری در ۱۴ اسفند ۱۳۴۴ درست یک سال قبل از مرگشان اضافه کردند . بلکه این وصیتنامه ایشان است با زیر یک چیزی اضافه کردند در ۲۰ آذر

نخیر آن همان صورت جداگانه مال آن است ، معذرت می‌خواهم ، آن مال صورت قبلی است و ایشان وقتیکه فوت کردند نظر ما این بود که در همان قبرستان شهدای ۳۰ تیر دفن بشوند . یادم هست که یک روزی که من با زبده اتفاق خانم خدمت ایشان در منزل آقای دکتر غلامحسین بودیم که روزهای تقریباً " آخر حیات ایشان قبل از اینکه بحال اغماء بیافتند به مریضخانه منتقل بشوند ، فرمودند که آقا من به شما گفتم که ، این کلید را نشان دادند گردنشان ، این کلید قفسه ای است که بالای سر من است وصیتنا مه من آنجا هست توی این قفسه هست باز میکنید و مرا همینطوریکه در وصیتنا مه ذکر کردم در آبا انبار قاسم خان آنجا دفن میکنید . آبا انبار قاسم خان از آن قبرستان های سابق تهران است ایشان دیگر حال کم کم نمیان . ممکن بود به ایشان دست بدهد من گفتم آقا بقول آن شاعر که :

عمرت در از بیا دنگویم چو روزگار   چندان بمان که چشم من از خواب پرکنی

....

روایت کننده : آقای نورت‌اله امینی
تاریخ : ۱۴ مه ۱۹۸۳
محل : شهر آتاندل - ویرجینیا
مصاحبه کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۵

چندان بدان که جسم مرا زین مرا در خواب پرکنی و بخاکم بیا فکنی
شما قبلاً" در احمدآباد بمن نرموده بودید که در آن قبرستان شهدای ۳۰ تیسر
حالا میفرمائید آب آنبار قاسم خان ، گفتند هما نجا شی که یک عده‌ای محض
خاطر من کشته شدند. گفتم آنجا قبرستان شهدای ۳۰ تیراست و در این بابویه
گفتند هما نجا هما نجا پس من اشتباه کردم . و نظرم این بود. حتی
من به اتفاق خدا رحمت کند مرحوم ایراهیم کریم آبادی همان روزهای
آخر حیات ایشان رفتیم در این بابویه پهلوی آن آقایی که مسئول
این بابویه بوده‌ام جلوه با او صحبت کردیم که آقا اینجاست
میخواهیم یک قبری فلان در ضمن پهلوی قبرستان شهدای سی تیر بگیریم
و ایشان حالاً فهمید بانه من به اسم خودم اینکارها پیش را کردم و بعد رفتیم
سراغ آقای مفید که آنجا یک محلی داشت و گرفته بود مهیا کردیم
که آقای دکتر صدق را همانجوری که خودشان گفتند بدون سروصدا بیاوریم
آنجا دفن کنیم . ولی آقای دکتر غلامحسین خان یک اشتباهی کرد یا حالا اشتباه
درست بود یا اشتباه نبود ایشان، تلفن کردند به هویدا که پدرم فوت کرده
و چنین وصیتی کرده است و ما میخواهیم ببریم به این بابویه . بعد ایشان
گفتند که گفته بوده آن نخست وزیر که من یک ربع دیگر . به شما خبر میدهم
یک ربع دیگر تلفن کرد معلوم شد که خواسته است اجازه بگیرد گفتند خبر
ایشان را در همان احمدآباد دفن کنید و صلاح نیست جای دیگری ببریم .
بنابراین همان ۱۴ اسفند آقای مذهب الدوله کاظمی آقایان رفقای

دیگر همه بودند که آمدند آنجا و جنازه را حرکت دادیم آقای آیت‌الله زنجانی تشریف داشتند دکتر نحایی موصوما " یادم هست که در این امر که تمام اعمال را بیشتر دکتر نحایی انجام داد . در آنجا به امانت گذاشتند در احمدآباد، ولی مرحوم آقای آیت‌الله طالقانی ایشان همیشه معتقد بودند که اصلاً " امانت چنین چیزی در اسلام نیست همانجا که دفن شده دفن شده این انتقال دادن استخوان و این حرفها اصلاً " درست نیست شرعاً " بنابراین بهتر است اصلاً " در همان احمدآباد گویا بنگه برخلاف وصیتنامه ایشان است ولی آنجا بلا آخره یک جایی شده است که خب در ۱۴ اسفند ۵۷ تمام شایدمتلاً " حدود یک میلیون جمعیت به آنجا رفت و تظاهراتی کردند مراسم را برگزار کردند . الان آنجا مردم اغلب برای خواندن فاتحه دیدن قبر ایشان و زندگی ایشان میروند . آن خانه آنها همان جور و به همان وضع باقی است .

س- الان رفتن و آمدن برای عموم آزاد است ؟

ج - بله بله میروند . بله الان میروند . مزاحمتی ایجاد نمیکند .

س- من الان اینجا روی دیوار یک عکسی می بینم که شما هستید با آقای دکتر مصدق آقای دهخدا و آشنائی ایشان با آقای دکتر مصدق و آن روز بخصوص برای ما خاطراتتان را بفرمائید .

ج - آقای مرحوم علامه دهخدا علاقه بسیار بسیار زیاد به آقای دکتر مصدق داشتند و ایشان یک روزی به بنده چون من همیشه خدمت مرحوم دهخدا میرفتم ، گفتند آقا من میخواهم که آقای دکتر مصدق را ببینم دکتر مصدق هم خیلی اظهار اشتیاق کرد بنده خودم رفتم و آقای دهخدا را برداشتم و بردم خدمت آقای دکتر مصدق در همان موقعی که نشست و زیر بودند . برخلاف این شهرت عجیبی که هست که به ایشان گفته شد رئیس جمهور باشید فلان ، بهیچوجه آنوقت این حرفها نبود . و بنده ایشان را بردم

در همین عکس هم که ملاحظه میفرمائید مدتی در مذاکرات ایشان بودم و آن عشق و علاقه‌ایکه هر دو بهم داشتند و بقدری مرحوم دهخدا به آقای دکتر مصدق علاقمند بود که حتی میدانید که در وصیتنامه‌اش هم ذکر کرده‌اند که بعد از مرگ من این لغت نامه تحت نظر آقای دکتر محمد مصدق انجام پذیرد و اگر ایشان برایشان مقدور نبود آقای دکتر معین که شاگرد ایشان بود خدای بیامرز یکی از بهترین ارادتمندان دانشمندان زمان بود و مخصوصاً "درکالغت و ادب فارسی" اگر آقای دکتر مصدق برایشان منظوری هست آقای معین انجام بدهد. اغلب ایشان در امور سیاسی اظهار نظر میکرد آقای دهخدا خیلی وقتی که آقای دکتر مصدق یادم هست که ایشان یک کاغذی مثلاً "به نمازی نوشته بود که آقای شاکه‌حال در آمریکا هستید الان دولت ایران احتیاج دارد به پول به چیز شاکه‌کنید شما میتوانید قرض کنید فلان کنید که این صادرات الان نفت دچار نقصان شده از شما ... خیلی از این لحاظ همیشه در این فکر و ذکر بود همیشه به یاد مردیکه تا آخرین دقیقه‌ی حیاتش. حالاً این در آخرین دقیقه حیات گفتم با زمن متأسفانه شاید حرفهایم منظم نیست این عیب من است .

س - آقای امینی ایرادی ندارد ، این مصاحبه شفاهی همیشه این جوری میشود .

ج - بله . یادم هست که یک روزیکه من در مریضخانه نجمیه در همین ساختمانی که مرحوم شمشیری میکرد چون از طرف ایشان افتخاری نظارت میکردم آنجا بودم دیدم اتفاقاً " آقای الهیارخان صالح را آورده بودند که ایشان این ساختمان شمشیری را ببینند . با ایشان داشتیم میگفتیم روی ساختمان دکتر غلامحسین خان با عجله آمد که آقایان بفرمائید زود برویم از منزل دهخدا یک پرستار خواستند و حال ایشان بد است برای آمبول و این

حرفها . آقای صالح وبنده سوار شدیم آقای دکتر غلامحسین خان یک پرستار هم برداشتند با عجله خودش پشت‌رل نشست و به منزل علامه دهخدا رفتیم . وقتی رفتیم دیدیم که بله حال ایشان با اصطلاح در حال سگرات هستند در حال احتضار ولی هنوز هوش و حواسی داشتند . مرحوم آقای دکتر معین که خدا بی رحمت کند ایشان را روبرو قبله گذاشته بودند تقریباً " نشانده بودند مثلاً" ولی آن سینه ... و مرحوم دهخدا همیشه هم از تنفس رنج میبرد یک آسم خیلی شدیدی داشت . و آقای دکتر معین گفتند که آقای اب‌آقای الهیا صالح جناب آقای دکتر غلامحسین مصدق و نصرت‌اله امینی به عیادت شما آمدند . ایشان توانائی اینکه خیلی حرف بزنند نداشتند گفتند این مخلص دکتر مصدق ام" با همان طرز من مخلص دکتر مصدق ام که میرس ، که میرس" . این چندبار این میرس را تکرار کرد آقای معین گفتند آقا منظورتان از که میرس غزل حافظ است ؟ گفت آره . گفت میخواهد بیاورم بخوانم ، رفت و دیوان حافظ را آوردند آن غزل معروف حافظ را شروع کردند خواندن تا رسیدن به این بیت که :
گشته‌ام در جهان آخر کار بله ... عجیب حافظه من دیگر کم ندارد من که میروم بالا ...

گشته‌ام در جهان و آخر کار
دلبری برگزیده‌ام که میرس
گفتند و تمام شد و مردند . با این شعر مرحوم دکتر شایگان در آن مرثیه‌ای که برای ایشان ساخته است گفته :

اندر بریا رخود غزل خوان رفت . این غزل خوان را به این مناسبت دکتر شایگان ساخته است . با زیاد هست که یک روزی آقای سرهنگ بزرگمهر که وکیل آقای دکتر مصدق بودند در آن محکمه‌ی نظامی میل کردند که علامه دهخدا را ببینند . من به اتفاق ایشان به منزل دهخدا رفتیم . رفتیم منزل مرحوم دهخدا اطباق ایشان طوری بود که اطباق آفتاب‌روشی بود تا پائین پنجره داشت اول آدم از جلوی پنجره رد میشد

بعد میرفت به درب ورودی ، معمولا" اشخاصی که میخواستند بیایندایشان
 میدیدند . آقای دهخدا و خانمش و نا دختریش که زن آقای ستار آل بویه قاضی
 دادگستری بود و آن بچه کوچکی نشسته بودند معمول دهخدا هم این بسود
 همیشه روی زمین می نشست روی آن تشکی که داشت آن شیشه ها
 بغل دستش بود . وقتی که دیدند سرهنگی به اتفاق من داردمیآید فکر کردند
 که این سرهنگ از حکومت نظامی است مرا گرفته حال میخواستند بیایندایشان
 راهم بگیرند . چون مدتی قبل به خانه ایشان ریخته بودند بالا و پائین...
 و بعد وقتی که من وارد شدم ، چون معمولا" من کفش هایم را میبندم و میرفتم بهلوی
 ایشان روی زمین می نشستم آقای بزرگمهر هم شروع کرد بند ، کفش هایش بند
 داشت ، کفش هایش را با زکند همینطور که دولا شده بسود داشت بند کفشش را باز
 میکرد من رفتم جلو و دیدم اینها خیلی بهت زده و ناراحت هستند
 گفتم که جناب آقای دهخدا که دوستان خدا ممکن اند در اوباش" این آقای
 سرهنگ آقای بزرگمهر هستند که وکیل جناب آقای دکتر محمد مصدق هستند .
 آقای دهخدا که روی زمین دوزان نوشته بسود مثل قرقی از جنای
 خودش برید هنوز دست بزرگمهر به بند کفشش بود که دهخدا دولا شد دست
 بزرگمهر را گرفت و بسوید و گفت این دستی است که به دست مراد مولای من
 دکتر محمد مصدق میخورد . اینطور این مرد علاقمند بود . با زدر این عکس
 که الان اینجا بالای سرم هست که شما ملاحظه میفرمائید ، این عکس
 مال همان زمان بود که زمان نخست وزیری آقای دکتر مصدق بود اتفاقا"
 من بعد از همان کودتای ۲۸ مرداد و سقوط آقای دکتر مصدق اتفاقا" این
 عکس را روزی برداشتم و بردم خدمت آقای دهخدا و از ایشان خواهش کردم که
 ایشان امضاء بکنند . آقای دهخدا قلمش را گذاشت بالا که الان جایش را
 نشان شما میدهم اینجا یک نقطه ای گذاشت بالا و بعد یک دفعه قلم
 را برداشت گفت نه من باید پائین پای دکتر مصدق امضاء کنم و امضایشان
 را پائین پای دکتر مصدق کرد . که من بعد بردم به احمدآباد و این را دادم

به آقای دکتر مصدق و ایشان هم همانجا بغل امضای دهخدا برای بنده امضاء کردند که این عکس هر دو امضاء را دارد. آن روزیکه به اتفاق آقای بزرگمهر خدمتشان بودیم فرمودند که بله "میدانید که مرا چند روز قبل"، البته من خبر داشتم، "آزموده احضار کرد و از صبح در دادگسری ارتش برد و روی صندوق چوبی که من عادت نداشتم که بنشینم از صبح شروع کردند از من تحقیق کردن، تحقیق کردن، تحقیق کردن، تحقیق کردن که تو میخواستی رئیس جمهور بشوی و بلا آخره شب مرا تشنه و گرسنه و فلان آوردند و انداختند توی جوی درب خانه که بگویند مثلا "من بیرون آمدم خودم تصادفاً " و من افتادم اصلاً" بدون اینکه حالی داشته باشم. تصادفاً " رفتگر محمل رد میشد و مرا می بیند، "خب معمولاً" دهخدا به اینها خیلی کمک میکرد اصولاً مرد عجیبی بود حالا آن راهم بنده عرض میکنم که چیزها از ایشان دارم. نگاه میکند می بیند ایشان افتاده توی جوی فوراً "درب خانه را در میزنند صدا میکند آقا افتاده اند میروند بغل میکنند میبرند. خب طبیب خبر میکنند حالش جا میآید. صبح ایشان یک قطعه ای ساخته بودند که:

یقین کردمی مرگ اگر نیستی ست   از این ورطه خود را رها نیدمسی
 بدان عرصه‌ی پهن بی‌آزده‌ام   پروبال خود را کاش نیدمسی
 به جسم و بیجان هر دو وان مردنی   ز گیتی رسن بگسلانیدمسی
 من این معدن خار و خش را بجای   بدین خوش علف گله ما نیدمسی

که این را به آقای بزرگمهر داد و بزرگمهر هم به آقای دکتر مصدق دادند و آقای دکتر مصدق این را در محکمه خواندند و بعد هم اشاره کردند به همین نظامیانی که آنها بودند به این خوش علف گله ما نیدمسی. با اینکه خدمتتان عرض کردم این آتم این مرد بزرگوار پولی نداشت دارای نداشت میرفت قرض میکرد و میرفت درب خانه‌ی اشخاصی که نداشتند به آنها کمک میکرد. که منجمه یک روزی بخود من پیغام دادند که من با تو کار لازمی دارم. من

خدمت‌شان رقتم دیدم دراطاق چندنفری هستند و آنجا نشستند گفتند
 تو امروز کاری نداری ؟ گفتم نخیر- گفتند که پس ناها رپهلوی من باش گفتم
 باکمال افتخار . بعددیگروقتی که آنها رفتند وخواستیم که سرناها ربروییم
 گفتندراستی یادت باشداین بسته‌ای که بغل تشک من هست این مال تو است
 برداربربر، من خیال کردم فیشی چیزی جمع کرد- ندکه مثلاً" من اینها را یک
 نگاه‌ی بکنم فلان بکنم ، ازفیش این لغت نامه گاهی وقت اینکا را میکردند ،
 چیزی نپرسیدم رفتیم ناها رخوردم برگشتیم که خانمش مخصوصاً " قهوه‌ی خیلی
 خوبی درست میکرد آوردند گفت آقا آن یادت نرود آن چیز ، گفتم آقا
 این چیست ؟ گفتندبرمیداری میبری توی خانه وسی بینی چیست ، گفتم نه
 من یک سوئظنی پیدا کردم گفتم خواهش میکنم بفرماشید- فرمودندکه ایمن
 من معمولم هست که درآخرسال به حساب زندگیم میرسم ببینم که چی دارم
 چی ندارم اماال الحمدالله یک مقداری دارم ویک چهارهزارتومان
 برای تو گذاشتم باقیش برای خودم وچون میدانم وضعت خوب نیست دوتا
 مریض توی مریضخانه داری وهفته پیش مقداری قالیچه فروختی یک چیزهایی
 که داشتی مثلاً" نقره ای که درخانه مال زنت داشتی فروختی . گفتم آقا
 کی اینها را شما گفته بسیار کاردیدی کرده است ولی غیب اگرگفته اند درست
 است من آنها را فروختم والان پول دارم واحتیاجی ندارم بنابراین ...
 من یقین داشتم که این مردرفتم قرض کرده بایهه ، بایهه رفتسه
 قرض کرده وگذاشته است که من ببرم ، من هرچه کردم خواستم بتوانم دست ایشان
 را ببوسم قبول نکردند وقبول نکردند رفتم . ایشان گفتندمن میـــــــل
 دارم الهیایر صالح را ببینم من فردا الهیایر صالح را برداشتم الهیایر خان
 صالح راوبردم خدمت ایشان . ایشان روی صندلی نشسته بودندمن پائین نشسته
 بودم بعددیدم که همچین دارندبا صالح حرف میزنندوضمننا" جواب ایشان
 ایشان بازیک یادداشتی به بنده نوشتند بمن دادندکه عبارتش اینستکه :
 " آنچه را که دیشب عرض کرده‌ام شما لابد قرض های کوچکی کرده‌اید آن مختصر

را میتوانید برای آن کار مصرف فرمائید . " من همین یادداشت فیش را گرفتم و روی همــــــــــــــــــــان کارهای فیش ایشان برداشتم و بوسیدم این را توی جیبم گذاشتم گفتم این برای من از آن ارزش بیشتر است که الان همــــــــــــــــــــا خودم در همین جا دارم و نگهداشتم . بعد هم یک قطعه‌ای که ساخته بودند به استقبال قطعه رودکی :

پویک دیدم به حوالی سرخس	با ننگ بربرده به ابرانسدر
چادر کسی دیدم رنگین دراو	رنگ بسی گو نه بر آن چادر

این راهم باز بخت خودشان نوشتند که مال خودشان :

لیسک را بین زیر لاله در   یار آن هر سوکه صفا ساسرا
 که این راه بنده لطف فرمودند که من اینجا با خودم دارم . بله اینهم از ظرافت .. باز یک عکس نشان شما بدهم اینجا یاد افتاد .
 س - بله بله .

ج - در حال مشنوی هفتاد من کار نوشودا گیر خواهم باز عرایفی ....

س - بله من می‌خواستم یک سوالی هم از شما بکنم که ... معذرت می‌خواهم
 یک چیزی می‌خواهید بفرمائید ؟

ج - استدعا می‌کنم . بله بله چون حیفم می‌آید که این مسئله را من عرض نکنم
 س - بفرمائید آن سوال را بعد می‌کنم .

ج - یک روزی رفتم خدمت علامه‌ی دهخدا دیدم که ایشان خیلی ناراحت است و گفتم آقا امروز چرا شما اینقدر .. گفتند بله امروز وزارت معارف بقول خودشان معارف کاغذی برای من آمده است که این منزل را تخلیه کنید و از اینجا بروید . این منزل را ایشان هدیه کرده بوده .. این خانه‌ی ایشان که در خیابان ایران شهر واقع بود که وقتی که من شهردار تهران بودم آن خیابان را به نام خیابان دهخدا کردم و حتی پستخانه آنجا هم دادم مهر اردرست کرده خیابان دهخدا ، این منزل را ایشان به وزارت معارف

داده بود و چون آقای دهخدا اولادی نداشتند. آقای جعفری وزیر معارف و زیر فرهنگ کاغذی نوشته بود شما خانه را خالی کنید . خیلی این امر ایشان را متاثر کرده بود درحاشیه کاغذ نوشته بود که بمن درسگاه زمستان میگویند از خانه‌ی خودت که به معارف هدیه کرده‌ای بروگمشو برو میبرای اینکه عقیده داری به ... یعنی دکتر محمد مصدق البته این عناد به این مناسبت بود . بقدری از این موضوع من متاثر شدم که هرچه فکر کردم چه بکنم ، آمدم ظهر با آقای ، خدایا مرزد ، مرحوم دکتر معظمی با هم بودیم ، من رفتم به دکتر معظمی گفتم ...

س - عبدالله معظمی ؟

ج - بله بله ، آقای دکتر عبدالله معظمی فوراً " ... من این جریان را به مرحوم دکتر عبدالله معظمی گفتم ایشان خیلی ناراحت شدند و گفتند اتفاقاً " وقتی من نایب رئیس مجلس بودم قانونی را به تصویب مجلس رساندم که لغت نامه دهخدا در اختیار مجلس باشد و تقبل خرجش را هم مجلس بکند بنا بر این الان من به رئیس مجلس تلفن میکنم که مانع اینکار بشوند ، به سردار فاخر تلفن کرد و خیلی خوب و با بعد رفت ملاقات ، سردار فاخر نامه خیلی تندی به جعفری نوشت که این منزل مرکز لغت نامه دهخدا است و شما حق دخالت در اینکار ندارید و این باید تا زمانیکه دهخدا حیات دارد و این لغت نامه میخواهد تدوین بشود در همین محل باشد ، و مانع اینکار شد . و دهخدا هم در همان منزل فوت کرد و بعداً " آنجا مدرسه شد . و الان لغت نامه ، دهخدا چون ضمیمه دانشگاه شده درשמیران نزدیک باغ فردوس و زعفرانیه منزلی را که دکتر محمود افشار وقف کرده است و به دانشگاه اهداء کرده مرکز لغت نامه دهخدا در آنجا هست . و روزیکه دهخدا فوت کرده بود خب ما جاهای مختلفی که میخواستیم ایشان را ببریم بهر کجا متوسل شدیم ، نظرم اول این بود که چون علامه قزوینی هم در سقرش ، شیخ ابوالفتح رازای همانجایی که قاسمقام هم

مدفون هست آنجا دفن کنیم . متولی حضرت عبدالعظیم که خودش استاد دانشگاه بود غیبش زد و جاهای دیگر بلا آخره خدایا مسرزد مرحوم شمیری گفت آقایان گران شما چیست ؟ گفتیم چنین چیزی ، گفت " ایمن خودش کس بود میخواهد چه کند؟" به همان لغت عامیانه "این خودش کس بود ، میخواهد چه کند پهلوی کس دیگر برود بخوابد؟ یک جای دیگر بگیریم جایی بگیریم که دیگران را اینجا بیاوریم ." و محلی تهرسه شده خدا را در آنجا دفن کردند . و باید این راهم ، ضافه کنم که خب دانشجویان خیال داشتند در تشییع جنازه اش شرکت کنند ولی رئیس دانشرای عالی آقای دکتر بیانی در بدانشرا را قفل کرد که شاگردان نتوانند بیرون بیایند و بیرون در تشییع جنازه ، روز ختم هم جمعیت عجیب آمد و مرحوم حاج سید جواد هم منبر عجیبی رفت و بماند اینها دیگر مربوط به جریان دیگری است .

س- در رابطه با بیماری دکتر مصدق شایع هست که دکتر مصدق را میخواستند ببرند خارج از ایران برای معالجه و شاه اجازه نداده ، این موضوع حقیقت دارد آقای امینی؟

ج- نخیر نخیر هیچ نه ایشان خودشان راضی بودند ، حتی ایشان فرمودند که من هم مثل سایر افراد هستم در این مملکت و هیچ احتیاجی نیست ، من ، من هم راضی نیستم خود ایشان هم راضی نبود تخیر بهیچوجه چنین چیزی صحت نشد .

س- آقای امینی میتوانم بگویم که شایکی از اشخاص نادری هستی که با آقای خمینی از سالهای قبل در ارتباط معتقیم بودید . البته تا دراز این نظر میگویم که ممکن است در ایران دیگران هم باشند ولی در اینجا فکر میکنم که ما به تنها کسی که دسترسی داریم شما هستید ، میتوانید لطف کنید و برای یک مقدار مطالبی راجع به شخصیت آقای خمینی راجع به افکار آقای خمینی و اینکه چگونه ایشان وارد کارهای سیاسی شدند بفرمائید .

س- آقای خمینی ، من ایشان را از سالیان دراز یعنی شاید از حدود سال ۱۳۱۴ که سفر اولم به خمین بود که رفتم ، من با ایشان و خانواده ایشان

آقای پسندیده برادر بزرگ ایشان، آقای مرتضی پسندیده ، آقای سید نورالدین هندی برادر دیگر ایشان که فوت کردند و وکیل دادگستری و مسرد بسیار نظر بلندی در خانه بازی بود، بنده با این خانواده آشنا بودم . در تهران هم بنده اصلاً به آخوندباز معروف بودم ، با اینکه خانوادۀ من همه از خوانین بودند چه بودند و لسی ارتباطم با آقایان روحانیون زیاد بود خود من هم علاقه‌ی مذهبی داشتم . و با ایشان خیلی مربوط و ماء نوس بود . و اغلب در مجالس صحبت هم که می نشستیم ایشان خیلی اهل ذوق و شعرا و ادب بودند . گاهی وقتها خودشان شعر می‌ساختند و میخواندند گاهی وقتها بنده به مناسبت شعر شعرا می‌راکه آنوقت بود مخصوصاً " ملک الشعرا ی بهار که ایشان خیلی خوششان می‌آمد ، یا مثنوی ایشان میخواندند و خیلی به مثنوی وارد بودند . مسائلی را که گاهی وقتها من میدانستم می‌پرسیدم . در سال ۱۳۲۲ یادم هست که من از طرف دیوان کبیر و با زری کل کشور یک ماء موریتی در خوزستان داشتم . رزیکه من از محلی گسه بودم آمدم بروم به دادگستری دیدم کنار شط کارون ، نهسر کارون عبائی روی زمین افتاده و دو نفر آنجا هستند خوب نگاه کردم دیدم که آقای حاجی آقا روح الله هستند . آنوقت ما به ایشان آقای حاج آقا روح اله می‌گفتم . رفتم جلو و سلام کردم دیدم ایشان هستند با آقای آقا شیخ محمد علی ادیب تهرانی که یکی از ادباء بود و معروف بود که استاد ادب ایشان هستند با هم خیلی ماء نوس بودند . ما هم معانقه‌ای کردیم ، آقا اینجایی ؟ گفتند بله من دیشب از عتبات آمدم با چیریز هم آمدم اینجا هیچ کجا جا گیر نیامدم . همین جا خوابیدیم . بنده ایشان را بردم در اطاقی که بودیم نشستیم ، گفتند اولین سؤال ایسن بود که شعرتا چه داری ؟ ملک الشعرا ی بهار دوفصیده ساخته بود یکی گویند حکیمان که پس از مرگ بقا نیست

و رهست بقا فکرت و اندیشه بقا نیست

من نیز بر آن‌م که سعادت بود آندم

کاویخته زین قبه قنادیل طلا نیست

تالی آخر که ، ویک قصیده دیگری بود که :

ای خوش آن ساعت که آید بیک جانا ن بی خیر

گویدم بشتاب سوی عالم جان بی خیر

ای خوش آن ساعت که جا می‌بخودی از دست دوست

گیرم و گردم ز خواهش‌های دوران بی خیر

تا خبر شد جا نم از ازار رینهان و جـــــود

گشتم از قیل و مقال کفر و ایمان بی خیر

تا آخرش ، این را ایشان خیلی خوش آمد ازار کرد که برای من بنویس . من این

دو قصیده را بخط مرحوم مـــــک داشتم . من گفتم شما همین جا تشریف دارید

اینها را بنویسید من باید برویم سری به دادگستری کاری دارم و بـــــاز

برمیگردم . بله ایشان را گذاشتم . منظور ایشان خیلی اهل ذوق و ادب

بودند ، و خوب همیشه خیلی متین بودند خیلی در رفتارشان یک سکینـــــه و

وقار و تمآئ نینه ای بود . و بعد خب ایشان ، اتفاقاً " آن سفرا ز اعتبار هم

همان جور که خودشان فرموده بودند آمدند . بعد هم ارتباط ما محفوظ بود

تا اتفاقاً " ۱۳۲۴ که باز اتفاقاً " من اغلب به همین خمین میرفتم و میآدم

البته ایشان که در قم مقیم بودند . ولی تابستان بود اول اردیبهشت

در عید بود که تماذفا " ایشان ....

س- شما بخاطر دارید ایشان چه سالی از خمین به قم آمدند؟

ج- ایشان اول از خمین بعد از اینکه پدر ایشان را کشتند ، مرحوم حاجی آفا

مصطفی را ، که بین راه اراک و خمین کشتند و ایشان طفلی بودند ایشان

مدتها در اراک بودند . البته در خمین بودند ولی بعد برای تحصیل ، آنوقت

هنوز قم مرکز علمی نشده بود . ایشان اولش مدتی اصفهان بودند آنجا

خود آقای مرتضی پسندیده هم ، که نام خانوادگی ایشان هم‌هندی بود
 آقای پسندیده هم نام خانوادگی پسندیده نداشت همه خانواده نام خانوادگی
 هندی را داشتند آقای پسندیده ولی بعد که صدرا لشراف وزیر دادگستری
 بود و خواست آن حدود دفتر اسناد رسمی دایر کند و بهترین شخص را آقای
 آقا مرتضی را در نظر گرفت و برای ایشان ابلاغی تهیه کرد ...
 س - آقا مرتضی فرمودید ؟

ج - و آقا مرتضی ...

س - آقا مرتضی پسندیده ؟

ج - پسندیده بله . البته مخصوصاً "گفتم آقا مرتضی و عنوان نام خانوادگی نگفتم
 چون آنوقت ایشان آقا مرتضی هندی بودند . وقتی که ابلاغان تهیه شد
 اتفاقاً " صدرا لشراف از وزارت افتاد و متین دفتری وزیر شد .
 ....

دکتر متین دفتری با مرحوم صدرا لشراف به‌بود با اینکه معا و نش بود وقتی
 وزیر شده بود میخواست تمام اقدامات او را هم خنثی کند و اذیت بکند و برای
 او پرونده‌ای بسازد ، و منجمله وقتی همین آقای آقا مرتضی رفتند
 ابلاغان را بگیرند ایشان گفتند که من به هندی دفتر نمی‌دهم . آقا مرتضی
 گفتند آقا نام خانوادگی من هندی است من در خمین به دنیا آمدم پدرم در
 خمین به دنیا آمده است و یکی هست نام خانوادگی مگی است یکی مدنی
 یک نجفی ، یکی حاشی اینها دلیل نشده گفتند نه باید عوض کنی .
 و با آن غروری که دکتر متین دفتری دایم فشار آوردند و بلا آخره
 خود ایشان این نام خانوادگی پسندیده را ، یعنی خود متین دفتری انتخاب
 کرده به اداره آمار و ثبت و احوال تلفن کرد که نام خانوادگی ایشان
 را عوض کنند و ایشان شدند پسندیده والا تا آن موقع ایشان هم‌هندی بودند
 آقا مرتضی هندی بودند . بنده در خمین یک ماء موریتی از طرف یعنی
 خمین ، گلپایگان ، خوانسار ، اراک اینها یک ماء موریتی از طرف

بازرسی کل کشور و دیوان کیفر داشت و رفته بودم آنجا . و دوست بسیار بسیار عزیز می‌آدم منزل او وارد میشدم . و این دوستی و ایشان هم مستاء جرایم حاج آقا روح اله خمینی بودند. آقای خمینی منزلی داشتند چون خودشان نبودند خانه را اجاره داده بودند. و من با خانم فعلی ام که خانم من ، یعنی خانم فعلی که خانم همیشگی ام که دختر همان آقای دکتر عطاشی بود می‌خراستم و ملت کنم و ازدواج کنم ، و همین آقای پسندیده در دفترشان ثبت کرده بودند . که اخیراً " درقم که پارسال خدمتشان بودم گفت یادت می‌آید اینجور و فلان ، چون با ایشان بنده خیلی مربوط و ما ، نوس هتم با این آقای پسندیده ، ارتباط من اتفاقاً بعد دختر دیگر مرحوم دکتر عطاشی خانم آقای میرزا حسن خان مستوفی کمره ای بود که او هم پسر خاله ی آقای خمینی و آقای پسندیده بود. و لسی ارتباط من با ایشان هیچ ارتباطی به این نسبت با جناب بودن با پسر خاله ایشان نداشت برای اینکه من قبلاً" با ایشان قبل از اینکه این وصلت را بکنم و قوم و خویش بشوم با جناب بشوم با آقای مستوفی با ایشان مربوط بودم . ایشان به بنده خیلی زیاد لطف داشتند محبت داشتند هر وقتی تهران می‌آمدند منزل من وارد میشدند. پریروز عرض کردم خدمتتان مثل اینکه در یکی از مصاحبات راجع به موضوع تلفن مثل اینکه چیزی شد اینجا ضبط کردیم . و بعد از ۲۸ مرداد هم باز ایشان مریض شدند تهران آمدند مثل اینکه من عرض کردم که در چیز که من برای استخاره هم رفتم پهلوی ایشان گفتم مثل اینکه ظاهراً " ...

س- من یاد نمی‌آید .

ج- من خیال میکنم گفته باشم . من بعد از ۲۸ مرداد که آقای دکتر مصدق سقوط کرده بود و ایشان را زندانی کرده بودند من دیگری هیچوجه حاضر نبودم که با دستگاه دولتی کار بکنم با اینکه بجای دیگری ممر

معاشی نداشتم ، قبلاً قاضی دادگستری بودم وقاعدتا " باید همسان در دادگستری به ادامه شغل مشغول بشوم ، ولی میل نداشتم چون دست و دلم بکار نمیرفت . تنها کاری که من میتوانستم بکنم اگر مثلاً پینه دوزی کرده بودم میرفتم کفاشی بازمیکردم ، خب من یک عمر توی دادگستری بودم فقط تنها کاری که میتوانستم بکنم این بود وکالت بکنم . ولی خب وکالت هم لازمه اش این بود که من قبلاً با یکی جاشی بندوبست بکنم فسلان مشاور قضائی را بگیرم مشاورت قضائی هیچ . این بود که با یک حال خوف و رجائسی رفتم قم و منزل آقای خمینی . رفتم خدمت ایشان و معمولاً که بنده خدمت ایشان میرفتم آقای آقا مرتضی حائری هم پسر مرحوم آقا شیخ هادی حائری یزیدی که بعداً " دختر ایشان سروس آقای خمینی شد ایشان هم میآمدند ، یا بالعکس من منزل آقای حائری که میرفتم آقای خمینی تشریف میآوردند . آنجا بعداً موقع نماز من از ایشان خواهش کردم یک استخاره ای بکنند ، نظرم این بود برای همین کار وکالت ، ایشان با قرآن استخاره ای کردند گفتند خوب است ولی زحمت ومشقت ومرارت هم دارد . خب من یک قدری دل چرکیس شدم . فکر کردم خب حالیکه استخاره دیگر بکنم بروم همان دنبال کارم را در دادگستری بگیرم و ادامه بدهم آنوقت ها اعتقاد داشتم بودم . باز خواهش کردم که استخاره دیگری بکنند بدون اینکه مطلب را بگویم که ایشان استخاره دوم را کردند گفتند بسیار بد است . من خندیدم گفتم خب آقا راحت شدم چون راه بازگشت مرا خراب کردید . گفتند چی بود ؟ اولش این بود که دنبال کار آزاد کار وکالت بروم ، دومی اش این بود که من بروم همان دنبال دادگستری و ادامه بدهم به خدمت که این دومی بد آمد . گفتند آن اولی سوره یوسف بود وغنیمت هم دارد درست است زحمت ومشقت دارد وغنیمت هم دارد . و بعداً سدم وتقاضای جواز وکالت کردم . البته خیلی هم اولش واقعا

سختی دچار شدم چون خب طول داشت تا مردم بشناسند و کاروکالتی بمن رجوع بکنند . تا اول بار که من برای خاطر کارم ناچار شدم یک ماشین بخرم ، رفتم یک ماشین نوئی خریدم ، تصادفاً " آقای خمینی تهران تشریف آوردند منزل من بودند و میخواستند به دکتر مراجعه کنند وقتی که سوار ماشین شدند به اتفاق آقای آقا مرتضی حائری ، ماشین من گفتند این ماشین مال کیست؟ گفتم مال خودم است من که کار دولتی و چیزی ندارم که ماشین یا .... گفتند اه عجب پس این از همان غنیمت هائی است که من گفتم در استخاره یا دشان بود که گفتند غنیمت ما ارتباط مان محفوظ بود و ایشان هر وقت تشریف میآوردند تهران منزل بودند یا اگر احیاناً " میخواستند زیادتر بدانند جاش را میگرفتند مخصوصاً "ببشر در حدود پانزده نزدیک منزل پدرخانمشان آقای ثقفی باشد آنجا منزل میگرفتند میماندند ، من خدمتشان خیلی نزدیک مربوط بودم . چه قبل از ۲۸ مرداد زمان آقای دکتر مصدق که من کارداشتم شهردار تهران بودم یا اینکه بعدا دامه داشت . و یادم هست که ایشان یک سفری که به تهران تشریف آوردند کابینه علم بود ایشان آمدند بدمش فرمودند که من میل دارم راجع به دوفراژ تو بپرسم و تحقیق کنم چون به تو اطمینان دارم . یکی مهندس روحانی است که وزیر نیرو شده است . البته بعداً " وزیر کشاورزی شد و یکی دکتر غلامحسین خوشبین . گفتند که اینها بهاشی هستند ، گفتم من راجع به هر دو اینها یک صورت مجلسی نقل میکنم نظر خود جناب عالی ماثب است . گفتم من وقتی که شهردار تهران بودم آقای مهندس بازرگان را رئیس سازمان آب تهران کردم با تصویبنا سه هئیت وزیران و مقررات اینها . بعد از مدتی آقای مهندس بازرگان ابلاغی پهلوی من فرستاد که من امضاء کنم آقای مهندس منصور روحانی را برای معاونت ایشان . من هم همچنین الان جناب عالی چیزی شنیدید من هم شنیده بودم که یک آنها می نسبت به مهندس روحانی ، اتهام بهاشی بودن و بقول کسروی بهاشی گری . طبق فرمول اداری این حرفها یک کاغذی

روی این ابلاغ گذاشتم که جناب آقای مهندس بازرگان مذاکره فرمائید و این را برگرداندم . فردا آقای مهندس بازرگان گفت بله این ابلاغ آدمون میدانم برای چی این را فرستادی من خودما حب علم را میفرستم و بیاید بشما توضیح بدهد . خب من به مهندس بازرگان هم اعتماد داشتم که ایشان مردمذهبی است . بعد از یکی دو ساعت دیدم که رئیس دفتر آمد که آقای مهندس روحانی ، گفتم بیاید ، آمدتوی اطاق بنده و از جیبش قرآنی درآورد و گفت که آقا من به این قرآن بهائشی نیستم . میدانم شما برای چی ابلاغ را برگرداندید ، پدرم بهائشی است زخم بهائشی است و ما درمن خواهر راغب کفایت است که با توهم آشنا است توی خیابان لاله زار صفا دارم . ما درمن بعد از اینکه فهمیدم پدرم بهائشی است گفت بودن من در خانه ی توشرا ؟ جایز نیست و جدا شد . و حال هر کجا که میگوئید من اعلام کنم و بنویسم برای اینکده مگر احمق هستم در این عروزمان بیایم مذهب انتخاب کنم مذهب بهائشی را انتخاب کنم؟ نخیر . میخواهید اعلام کنم . من این را خدمت آقای خمینی عرض کردم ایشان فرمودند که برای من کافی است . قرآن میفرماید

(؟)

کافی است برای من کافی است . اتفاقاً همین مهندس روحانی در مواقعی که من هم بیکار بودم نیمه شعبان برای اینکه نشان بدهد که چیستیم میآید منزل ما تبریک عید بگوید . حال بعد البته کشته شد . و راجع به دکتر خوشبین هم گفتم که ایشان پدرش حاج ندیم باشی یک وقتی به اتفاق آقای بهاسم شهاب فرودس که آن موقع در معارف در فرهنگ بود غیر از شهاب فرودس دادگستری برادر بزرگ او ، آمده بودند در خمین برای تبلیغ بهائیت . اتفاقاً چون در خمین مهمانخانه و مسافرخانه نبود هر کسی آنجا میآمد منزل آقای هندی وارد میشد . منزل ایشان اصلاً مهمانخانه ی مجانی و عمومی بود برای هر کسی بدون اینکه بدانند کی میآمدند و وارد میشدند و پذیرائی میشدند چه خود آقای هندی بود

چه نبود . یادم هست که مثلا " کوهی کمرمانی یک سفری تهران آمد و گفت
 آقای من رفته خمین سه ماه تمام منزل مردی بودم شب شام میخوردم
 تریاک را میکشیدم رختخوابم آنجا سرپشت بام افتاده بود میخوابیدم
 صبح پا شدم باز همینجور تریاکم صبحانه فلان میرفتم چوب میگرفتم
 این فورکلوروس راجع کنم در حال ظهر هم همینجور ناهار . ولی
 در این سه ماه ما صاحب این خانه را ندیدیم که این آقای هندی کیست
 ولی درب خانه باز بود و از ما پذیرائی میکردند . واقعا " از این لحاظ مرد
 عجیبی است خیلی خانواده . خود آقای حاجی آقا روح اله هم خیلی
 از نظر مالی و از نظر تقوا تا آنجا که من ایشان را میشناختم خیلی
 از آن موقع متقی بودند و برخلاف بعضی دیگران که مثلا " هی صیغه ای
 زنی فلان ایشان جز با همین خانم نان هیچ با زن دیگری نبودند و نگرفتند .
 گفتند بفرحال اینها منزل آقای هندی وارد شدند و آقای هندی چوون
 وکیل دادگستری بود و ارتباط با دادگستری داشت میگویند یک خوشبینی
 شما خوشبین هستید یک خوشبین هم در دادگستری هست با شما ، میگوید
 بله او بر من است ولی ارتباطی با این کار من ندارد . علت این بسود
 که دکتر خوشبین در کابینه علم و زبردادگستری شده بود روحانی و زیور
 نیرو بعد من ...

س - کابینه اول آقای علم بود ؟

ج - بله کابینه اول علم بله . بعد از امینی ، بعد از اینکه اورفست .

س - آقای دکتر با هری نوی این کابینه وزیر دادگستری نبود ؟

ج - نخیر . بعد شد ، بعد شد نخیر . و من راجع به گفتم خوشبین هم چون
 این شهرت را داشت . گفتم اتفاقا " بنده یک سفری به اتفاق ایشان
 برای بازرسی به خراسان میرفتیم ، به اتفاق دکتر غلامحسین خوشبین

وقتی از هوا پیمای به زمین نشستیم آمدیم پاشین بیرون آمدیم که عده‌ای به استقبال آمده بودند . من از ایشان پرسیدم که حالا کجا میرویم و منزل کی میرویم ؟ گفت که منزل جدم . من خیال کردم که چون خوشبین اصلاً " اهل خراسان است و اینجا یک منزل اجدادی دارد دیدم نخیر ما مشرف شدیم به حرم و بعد هم از جیش قرآنی در آورد در حال بنده به آقای خمینی عرض کردم که ایشان قرآن توی جیبش بود وقت برگشتن هم باز قرآن را خواست و ایشان فرمودند برای من کافی است . در حال ایشان از همان موقع من حس کردم در جریانی است که میخواهد خودش را در امور سیاسی بیشتر مداخله بدهد . چون خب قبلاً" هم ایشان در قم هم که بودند با آقای بروجردی اولش خیلی نزدیک بودند البته بعد یک قدری کناره جوئی کردند و بعداً " شروع کردند آن نامه‌ها را نوشتن به شاه و راجع به علم این موضوع اصلاحات ارضی پیش آمد . اصلاحات ارضی که در کابینه‌ی امینی بود که ایشان مخالفت کردند و اصلاحات ارضی شاه . بعد هم نامه‌های راجع به انتخاب نمایندگان مجلس و یا انجمن ولایتی بود یادم هست که ایشان اصولاً" مخالف دخالت خانها بودند که نامه‌های ، بله نامه‌ها چاپ شده است هست در ..

س- بله بله .

ج- بله هست در همه جا . که بعد منجر شد به آن قضایای توقیف ایشان مرحوم آقای آقا شیخ بهاء الدین محلاتی و آقای حاجی آقا حسین قمی که اینها را در تهران زندانی کردند و بعداً زمدتی هم که من در جلسه‌ی قبل مثل اینکه گفتم بعداً " هر کدام را در هر جای دیگری بردند نگهداشتند و بعد هم تا قضایای ۱۵ خرداد و بعد بردن آقای خمینی به بورسا در بورسا بودند . خب با زبعضی‌ها با ایشان تماس داشتند البته خیلی کم .

و تا انتخابات ترکیه شد و سروصدا در ترکیه شد مگر ما اینجا زاندارم ایران هستیم که مراجع را اینجا نگهداری کنیم تحت الحفظ باشند مراقبت ایشان را آنجا آزاد کردند و آقای خمینی خب ایران تشریف نیاوردند و رفتند به نجف دیگر در نجف مقیم بودند آنجا شروع کردند شدیداً " صریحاً " اعلامیه دادن و نوار فرستادن این اقداماتی بود که دیگر هم مستحضر و مطلع شدند . رادیوی بود رادیو عراق بود که بیانات ایشان را منتشر میکرد همین آقای دعاشی که الان روزنامه اطلاعات را اداره میکند و بعد از انقلاب سفیر ایران در عراق شد ایشان آن دستگاه رادیوی فارسی را در رادیو بغداد از طرف آقای خمینی اداره میکرد و مطالب و نظرات ایشان را و نظرات دیگری را پخش میکردند تا موقعیکه شاه رفت به الجزایر و با همین صدام آشتی کردند و قرار شد که ایران به کردها کمک نکند و از حمایت با رزانی دست بردارد و آنها هم محدودیتهایی برای آقای خمینی قائل بشوند . که همانطور شد و خانه‌ی ایشان را محاصره کردند که من از اینجا تماس تلفنی گرفتم و پرسیدم . بعد از مدتی که باز مجدداً " تلفنی کردم منزل مرحوم آقا مصطفی خانم ایشان معصومه خانم دختر آقای آقا مرتضی جاشری و حسین آقا سانه‌ی آقای خمینی و نوه‌ی آقای جاشری گفتند که ایشان تشریف بردند به کویت که معلوم شد کویت هم اجازه نداده بود که ایشان آنجا وارد بشوند . این داستانهایی که دیگر معروف است و توسط روزنامه‌ها نوشته شده که از آنجا بلا آخره ایشان تماس گرفتند و بعد بلا آخره آنجا یک شب اجازه ندادند حتی به فرودگاه کویت بروند بصره هم نمیگذاشتند بروند بلا آخره برگشتند به کاظمین و سایر آنجا تماس تلفنی ظاهراً " با بنی صدر گرفتند و آقای یزدی تماس گرفت و قرار شد ایشان بصره یا ریس بروند تا بعد یک جایی که آنجا بیشتر البته علاقمند بودند ایشان

در یک مملکت اسلامی رحل اقامت بپایا فکنند تا اینکه بتوانند فعالیت ... نامه ای که ایشان وقتی بنده اتفاقاً " از اینجا رفتم پاریس خدمتشان معلوم شد آقای آقامهدی حاشری دوست بسیار عزیز بنده اینجا استا دیوند و مقام علمی خیلی ارزنده‌ای داشتند معلوم شد تلگرافی کردند برای آقای خمینی و این تلگراف بی جواب مانده بود بعد من که به ایشان عرض کردم فرمودند که من اتفاقاً " این آدرس ایشان را گم کردم و نداشتم و نامه‌ای به ایشان نوشتند من خیال میکنم کپی آن نامه را اینجا داشته باشم ... بله مفاد نامه‌ی ایشان که حالا بعد پیدا میکنم و میخوانم اینستکه تلگراف شمارسید و من در این اسباب کشی و جابجاشدن چون کاغذ و تلگراف وقتی رسید ایشان در شهر پاریس بودند ولی وقتی که رفتندبه نوفل لوشاتو در اثر این جابجاشدن بقول خودشان تلگراف گم شد و آدرسشان هم معلوم نبود و نوشتند حاله آقای نصرت‌اله امینی آمده‌اند و نامه‌شان جواب داده شد. آنوقت وقتی نوشتند امینی ولی من فکر کردم مبادا که با آن امینی دیگری اشتباه شود ایرو زدم بالا یک نصرت‌اله هم اضافه کردند و جواب میدهم و من امیدوارم همین روزها بتوانم به یکی از مالک اسلامی بروم و آنجا چون هر کجا میخواهم بروم مانع میشوند . ولی بعد بلا آخره همان در پاریس ماندند و من چند روز آنجا بودم و بعد برگشتم به تهران که اتفاقاً " شما نموقع آقای دکتر سنجابی هم بودند آقای مانیان بودند آقای مهدی ... بودند و آمده بودند . عده دیگری از آقایان میآمدند و میرفتند دکتر مادیقی دیگران که میآمدند شبها و وقت‌هایی که ایشان نماز میخواندند بعد از نماز هم معمولاً " یک نیم ساعتی صحبت میکردند که نوارشان ضبط میشد . حتی در یکی از نوارها بنده یادم هست که ایشان راجع به این که شاه گفته بود که آقای خمینی با من نظر شخصی دارد گفتند من چه نظر شخصی با ایشان میتوانم داشته باشم من در قم بودم در یک خانه‌ی محقری ایشان سرا تحویل گرفتند و بردند

دorzندان آنجا دوزندان هم اطاق بسیار خوبی بود یک اطاق پاکیزه‌ای بود این سربازهای بیچاره بمن خدمت میکردند و محبت به من و آقایان محلاتی و قومی و بعد از آنجا هم بردند در یک منزلی خیلی منزل مجللی که از منزل خود من خیلی خیلی بهتر بود . و من با ایشان عداوتی و عنادی ندارم . من اصول کلی را صحبت میکنم بعد هم که آدمم قم و بعد هم باز ترکیه فرستادند و تبعید کردند . ولی اصولاً بعد از شهریور ۲۰ میشد که کلک این خاندان کنده بشود که متأسفانه رجال قوم نکردند رجال آنموقع . اولش در همانموقع در شهریور ۲۰ حق بود که اینها حل بکنند رد بکنند که نکردند بعد هم دوسه بار دیگر در دست دولتها فرصت‌های بدست آمد از قبیل زمان قوام السلطنه و حتی مخصوصاً " زمان آقای دکتر مصدق ، خیلی با احترام هم نام بردند گفتند که آقای دکتر مصدق که قصد خدمت به مملکت داشت ، این را مخصوصاً " آنموقع فرمودند ، قصد خدمت به مملکت داشت میتوانست که گلسوی این را فشار بدهد و از مملکت خارج کند که نکردند . این ایراد ایشان بود . تنها ایرادی که داشتند .

س- آقای امینی من میخواستم از شما بپرسم که از کی آقای خمینی آیت‌الله شد و اصلاً ترتیب آیت‌الله شدن چگونه است ؟ من میدانم که شما با اطلاعاتی که دارید میتوانیید بهتر از هر کسی این را برای ما توضیح بدهید ، س- اصلاً در مذهب شیعه علما عنوانی ندارند که این مثلاً این عناوینی که اخیراً " مد شده که آیت‌الله ، آیت‌الله العظمی ، حجت‌الاسلام ، در مکاتباتی که ردوبدل میشد بسته به وضع آن شخص ، مثلاً " فلان روحانی که خانه‌اش مردم مراجعه میکردند و کارهای درده و شهرانجام میدادند به این میگفتند ملاذا العمیل ، ملاذ بود مردم میرفتند باین قدری مثلاً "عنوان علمی بیشتر داشت به اودر کاغذ ثقه‌الاسلام مینوشتند . عنوان حجت‌الاسلام ماقط چه برای اهمل

تشیع چه تسنن چند نفر را یکی حجت‌الاسلام غزالی ، امام غزالی ، اینها اسمشان در تاریخ بنام حجت‌الاسلام و الاصلاح" مثلا" صاحب کفایسه که یکی از بزرگترین مجتهدین بود میگفتند آخوند ملامحمد کاظم هیچ عنوان یا تیتری برایشان قائل بشوند و بگویند آیت‌الله ، آیت‌الله العظمی و فلان اصلا" . یا مثلا" یادم هست که وقتی که این آقایان از نجف به تهران آمده بودند برای جریانسی ، حج اسلام میگفتند رادیو که نبوده در روزنامه‌ها مینوشتند یا مردم در منا برگشته میشد حج اسلام به ایران آمدند . و اصلا" عنوانی هم ، شما در همین اواخر هم آخوند ملاعلی کنسی هیچ به عنوان ، یا آقای ناشینی ، هیچ اصلا" آیت‌الله ناشینی هیچوقت گفته نمیشد ، یا آقا سید محمد کاظم خراسانی که این آن روز از بزرگترین مراجع بود صاحب (؟) . و این عناوین اخیرا" خیلی مدشده مثلا" کاشانی و دیگران که آیت‌الله ، آیت‌الله العظمی ، اینها هیچ عنوان شرعی و باصلاح مدونی اینکار ندارند که این فلان کسی آیت‌الله است یا آیت‌الله العظمی یا حجت‌الاسلام اینها هیچ . چه زمان مرحوم آقا آقا سید ابوالحسن چه مرحوم آقا سید شیخ عبدالحسین یزدی ،

س - آقا سید ابوالحسن (؟) را میفرمائید ؟

ج - بله ؟

س - آقا سید ابوالحسن ؟

ج - نخیر آقای حاجی آقا حسین بروجردی ، آقا سید ابوالحسن که اصفهانی بود . آقای آقا سید ابوالحسن اصفهانی ، این اواخر یکی از بزرگترین مراجع مرحوم آقا سید ابوالحسن اصفهانی بود که در نجف مقیم بودند و رساله‌های ایشان که اتفاقا" الان بنده همینجا هم دارم که یک دوره‌ی فقه کاملی است به اسم وسیله‌الانجات ، بنده اینجا دارم و از آن استفاده هم میکنم .

کتاب فقهی است . و هیچ عنوان ایشان هم هیچوقت چیز ... بعدگه
همین جریان سیاسی پیش آمد و سرودها آنوقت دیگر مردم این عناویــــن
راقائل شدند و گفتند .

س- آقای امینی شما هم عضو شورای مرکزی جبهه ملی بودید و هم اینکــــه
در زمان ملاقات آقای سنجابی و خمینی در آن جلسه حضور داشتید ، ممکن است
لطفاً بفرمائید و ما را در جریان آن مذاکرات بگذارید که منجــــربــــه
امضای آن توافقنامه‌ی سه ماده‌ای شد ؟

ج- بنده در آن موقعی که آقای سنجابی قصد عزیمت به پاریس داشتند که در ایران
نبودم که ببینم چه ماء موریته‌ی به ایشان محول شده و ایشان برای چه
منظور آمد . ولی تا اندازه‌ای که شنیدیم بعداً " هم در ایران آقای
دکتر سنجابی قرار بود که بیایند و بروند به کانادا برای انجمن جمعیت
سوسیالیست ، کنگره‌ی سوسیالیستها که بعد وقتی به پاریس آمدند چون
وزیر خارجه انگلیس هم که به این عنوان شرکت میکرد بر علیه ایران
مطالبی گفته بود آقای سنجابی گفتند که من در جلسه‌ای که وزیر خارجه انگلستان
هست که آن مطالب را که گفته شرکت نمیکم و کسی دیگر از طبــــرف
خودشان معین کردند و ایشان در پاریس ماندند . بنده که به پاریس رفتم
به اتفاق ایشان چند بار خدمت آقای خمینی رفتم و همین مقدمه‌ت تهیــــه
این چیز فرا هم شد آن اعلامیه‌ی چند ماده‌ای که من آن روز هم عرض کردم که
شب باز در جلسه‌ای فــــردا صبح که با آقای سنجابی آنجا رفتیم
در منزل . چون آقای خمینی در دو منزل بودند یکی معمولاً " می‌آمدند در روز
استراحت میکردند بیهوش میکردند غذا میخوردند با صلاح منزلــــی
بود یکی هم روبروی آنجا ، حال امن یا دم هست یکی از این منازل مال
آقای دکتر عسکری بود که عضو جامعه بود عنوان جمعیت آقای که الان هم

هستند نمیدانم در تشکیلات، آقای دکتر سامی که این جمعیت را اداره میکرد این دکتر عسکری شهیدی هم بود خراسانی بود منزل مال او بود که آقای خمینی در آنجا وارد شد . آنوقت دو منزل یکی بود که همین منزل عسکری بود یکی هم منزل دیگری بود حالا این را نمیدانم کدامیک مال عسکری بود کدامیک مال دیگری ، روبروی این گرفته بودند که آنجا هم در یکی از آنها نماز میخواندند که هوا هم سرد بود و چادر زده بودند و نماز میخواندند برای نماز و ملاقاتهای عمومی در این یکی منزل میآمدند بعد هم میرفتند در منزل که بیتوته میکردند . اتفاقاً آن روز آخر ما در آنجا برخورد کردیم که ایشان آنجا تشریف داشتند و وقتی که آقای دکتر سنجابی گفتند آقایان این شرح را ما تهیه کردیم و حالا میخواهیم ببینیم که این را در کجا منتشر بشود آیا من بروم در ایران بروم منتشر کنم یا در پاریس ، وقتی که خوانده شد ایشان فرمودند که نخیر از همین حالا از همین جا که میروید بیرون اصلاً همین جا و توی هتل تا آن توی هر کجا منتشر کنید اشکالی ندارد . بعد آن عبارت آخرش این بود که جمهوری باید اعلام بشود که آقای دکتر یزدی گفتند آقای دکتر سنجابی توجه داشته باشید این جمهوری جمهوری اسلامی است .

س - در حضور آقای خمینی ؟

ج - بله بله . و بعد آقای دکتر سنجابی گفتند آقای دکتر یزدی آن که اینجا توافق شده و قبلاً صحبت شده والان هم ما اینجا امضاء میکنیم جمهوری است بقیه اش را ملت ایران باید تعیین کنند و اسلامی در .. بعد هم بیرون آمدیم آنجا یک قدری مورد . چون آقای قطب زاده در آن جلسه نبودند بیرون بودند یک قدری و شروع کرد حرفهای زدن که آقای آقا شهاب اشراقی دامسدا ایشان در مقابلش بود گفت آقایان حرفها را نزنید مخصوصاً " راجع به من که آقا ما ارتباط ما با فلانکس این است من رفتم به آمریکا منزل فلانکس وارد شدیم با خانم که دختر آقای خمینی باشد . بله وضع این بود البته

بعضی‌ها ایراد گرفتند لحن آن‌ها علامیه را خواستند بعضی از آقایان طرفدار ملیون عوض بکنند که چرا این ذکر شده . بعد دیگر آقای سنجابی به ایران رفتند و بنده هم به آمریکا آمدم . بنده دیگر در آمریکا بودم...
س- نظر خود آقای خمینی آن موقع راجع به جمهوری چه بود؟ ایشان هم
اصرار داشتند که جمهوری حتما " باید اسلامی باشد ؟

روایت‌کننده	: آقای نصرت‌اله امینی
تاریخ	: ۱۴ مه ۱۹۸۳
محل	: شهر آندانل - ویرجینیا
مصاحبه‌کننده	: ضیاء‌اله صدقی
نوار شماره	: ۶

س- صحبت دیگری هم راجع به همان زمان هست و آن اینکه شایع است که آقای خمینی قول داده بودند به رهبران سیاسی که ایشان وقتیکه برگشتند به ایران میروند قلم و مثل سابق یک طلبه میشوند و به آنجا قناعت میکنند و در کار سیاسی دخالت نمیکنند .

ج - این باز این طرز که بلبه بلبه . نوارهاست ایشان فرمودند که من میروم به قم و سیاست را به سیاستمداران واگذار میکنم آنجا ، البته خب این حرفی بود که زدند منتها خب با مطالبی که ایشان قبلاً در کتابهایشان در درس‌هایشان گفته بودند ، چون در درس‌هایشان هم ایشان همیشه صریحاً " و آن درس‌هایی که بعد بصورت کتاب چاپ شد ..

س- ولایت فقیه .

ج - بصورت ولایت فقیه همه را ذکر کرده بودند و نظرشان معلوم بود .

س- آقای امینی چه جور شد که رهبران جبهه ملی آن کتاب ولایت فقیه را خیلی جدی نگرفتند ، یعنی منظوم اینست که در اوایل کار این را مطالعه نکردند که بدانند افکار آقای خمینی یک سابقه‌ای هم در نهضت مشروطه داشته و این با آن موضع جبهه ملی که طرفدار حاکمیت ملی و حکومت مردم است جور در نمیآید ؟

ج - خب خود آقای خمینی هم در همان موقع در پاریس هم میفرمودند ...

خیلی راجع به آزادی ، حتی در مصاحبه‌ای که کردند با روزنامه‌ی لوموند

که من به آزادی معتقد هستم حتی کمونیست‌ها هم میتوانند آزاد باشند
منتها با آنها میشود بحث کرد صحبت کرد که همیشه صحبت این بحث بود
صحبت چیز نبود و این نظرات ایشان ، آنوقت حالا شما میتوانید اگر بیشتر
میل داشته باشید آقای دکتر سجایی در همین آمریکا هستند و با ایشان
مذاکره کنید و ببینید چه نظری ایشان ... بنده ...

س- من کوشش میکنم که با ایشان مصاحبه بکنم ، ولی موضوعی که مورد
نظر من هست این نیست که فقط آدم وعده آزادی بدهد چیزیکه منظور نظر
من هست اینستکه در کتاب ولایت فقیه آقای خمینی رسماً " تفکیک قوای سه‌گانه
را منکر شدند و حکومت را از آن فقها دانستند و اینها اصولاً " با مواضع
کسانیکه خودشان را دنبال روی نهضت مشروطه و نهضت ملی ایران میدانند
کاملأ" در تضاد بود.

ج- خب این راحتی در قانون اساسی هم که به توشیح ایشان رسیده است
و فراموش نمودم گذاشت در آنجا هم تفکیک قوا ذکر شده برای اینکه در همان
قانون اساسی که الان اینجا موجود است بنده اشاره میکنم ذکر شده و حتی
بنده یک پیش‌نویس قانون اساسی که قبلاً" در پاریس تهیه شده بود و بعداً"
در تهران هم که یک قدری در آن دست برده شد و منقح شد و خدمت
ایشان فرستادند . ایشان در خیلی موارد مخصوصاً " یاد هم هست خط ایشان را
بنده دارم که راجع به رئیس‌جمهوری مینویسند رئیس‌جمهوری کس
الیهت قبلاً" ذکر شده بود معذرت میخواهم ، نوشته شده بود
رئیس‌جمهوری ایران اسلامی

تبعاً ایران و ایرانی الاصل و شیعه اثنی‌عشری
باشد ایشان بخط خودشان که بنده متنش را دارم دست بردند و اضافه کردند که آنحرافات
چپ و راست نداشته باشد و ملی باشد . این لغت ملی را ایشان در خیلی
موارد یاد دست خودشان در این قانون اساسی در پیش‌نویس قانون اساسی

اصلاح کردند . ولی خوب وقتیکه مجلس خبرگان تشکیل شد آنها
 اصلاً " بکلی آن قانون اساسی که دولت داده بود آن طرح قانون اساسی را کنار
 گذاشتند و خودشان یک چیز دیگر تهیه کردند . معهذا در همان هم
 تفکیک قوا ذکر شده است .

س - آقای امینی شما بعد از سقوط رژیم شاه و روی کار آمدن دولت موقت
 آقای مهندس بازرگان پست استانداری فارس را داشتید . لطفاً " خاطراتی
 که از آن زمان دارید برای ما شرح بدهید . و منیابایلم بدانم
 که شما چه مدتی در آن مقام بودید و دلیل استعفای شما چه بود ؟

ج - عرض میشود که وقتیکه این انقلاب به سر رسید ، البته خیلی بنده
 بیادم هست که آن شبی که رادیو اعلام کرد بنده اینجا جشنی گرفتم
 فریاد زدم همه راتوی خانه بیدار کردم ، چون بنده یک رادیوی قوی
 داشتم که داشتم " میگرفتم ، صبح اینجا نقل و نبات گذاشتم
 جشن گرفتم و بعد بنده منتظر شدم تا کابینه آقای بازرگان تمام
 اعضاء را انتخاب کرد ، یعنی تصور نشود من چون خوب با آقای بازرگان
 مربوط بودم و خود من او را اصلاً رئیس سازمان آب تهران کردم در منزل
 من با آقای خمینی آشنا شدند حالا قصد قبول پست مثلاً " وزارتنی یا چیزی
 دارم . تاء مل کردم تا ایشان همه آن وزارتخانه هایش را انتخاب کسرد
 مخصوصاً " وزارت دادگستری را که بعد از وزارتخانه های دیگر آقای مبشری
 را انتخاب کرد بنده رفتم ایران . و خوب من قدم این بود که آنجا بروم
 خدمتی بکنم اگر از دستم بر بیاید حتی به کوچکترین کار که توی مملکت
 کاری کرده باشم . بعد بمن تکلیف کردند چون با علاقه ای که من به فارسی ها
 داشتم و شیرازی ها داشتم گفتند که بنده به استانداری ، خیلی ها هم
 بمن شامت کردند که آقای اینکار را قبول نکن برای اینکه مثلاً " شاه ن تو
 نیست از این حرفها شی که معمولاً " میزنند ، افرادی که در موقعی که تو متصدی کار

بودی کارمند خیلی کوچکی بودند و حالاً تو میخوای بروی و اینکار را قبول کنی . گفتم من قصد خدمت است هر کجا باشد حتی بگویند بخشد ار فلانجا بشو من بتوانم ببینم که میتوانم کار بکنم قبول میکنم . اتفاقاً یاد دارم که این آقای مهندس بازرگان پیغامی دادند که من فردا قرار است که آقایان قشقای ها را خدمت امام بیسرم و تو یک ربع زودتر بیا در مدرسه ی علوی ، مدرسه رفاه که ما از آنجا خواهش کنیم که وقتی که قشقای ها خدمتشان میآیند یک تویه ای از تویه قشقای ها بکنند . گفتم بهیچوجه بنده حاضر نیستم اینکار را بکنم برای اینکه نه شایان من است که شما بخواهید بنده را معرفی کنید و نه اینکه ایشان بمن تویه ای بکنند چه تویه ای ؟ آنوقت اگر بشود خودم باید قدرت خودم را نشان بدهم .

س- خب قشقای ها شما را از زمان مصدق میشناختند .

ج - میشناختند بله بله . خب اینها ...

س- شما هم آنها را میشناختید .

ج - بله بله . حال من جلوتر بروم حال که شما اینطور فرمودید . من وقتی در نوفل لوشاتو خدمت آقای خمینی رسیدم ضمن این صحبت ها گفتم آقای ناصر خان هم خدمت شما سلام عرض کردند . چون ناصر خان اینجا در آمریکا بود و اعلامیه ها شکی که میخواست بر علیه دستگاه بر علیه شاه تهیه کنند من تهیه میکردم و شدید حمایت از آقای خمینی و حتی مخصوصاً " تجلیل از علمای شیراز " آقای آقا شیخ هادی محلاتی آقای دستگیربایگ ، اینها را همه را من تهیه میکردم اینجا ما شین داشتم ما شین میکوم بعد میفرستادم ناصر خان امضاء میکرد و بعد توزیع میشد . بعد ایشان خیلی میل کرده بودند که خدمت ایشان برسند . من به آقای خمینی عرض کردم که آقای ناصر خان هم سلام عرض کردند و خیلی میل دارند که خدمتشان شرفیاب بشوند ایشان فرمودند که بله خروم اینجا آمد ولی به دیدار من موفق نشد . چون خب عده ای بودند آنجا

بودند اطرافیان و اطراف‌ایشان که نمیگذاشتند نمیخواستند که خسروخان خدمت ایشان برسد . آن روز من بخاطر مرسیدکه به ایشان عرض کردم گفتم که شما که حافظ مثنوی هستید بهتر میدانید که مولوی در مثنوی میگوید :

گفت پیغمبر که رحم آرید بسر   حال من کان

این عبارت حدیث نبوی است که حال من کان

گفت پیغمبر که براین سه گروه   رحم آرید

آنکه او بعد از عزیزی خوارید   و آنکه بود با مال و بی دینا رشد

و آنکه از عزت به خواری آمدن   همچو قطع عضو باشد از بسند

این را بنده خدمت ایشان . ایشان فوری فرمودند که بگوئید بیا بنده من حتما " میپذیرم ، حتما " میپذیرم . هان گفتم که اینها همه عزیز بودند خواریدند و هم مالدار بودند بجمال شدند و حالاً پدر شما هم در جنوب میخورند فرمودند بگوئید بیا بنده من حتما " میپذیرم . که وقتی من به آمریکا برگشتم به ناصر خان تلفن کردم و ایشان فوری رفت و حتی خسرو را هم برداشت و با هم رفتند . وقتی به اینجا برگشت ناصر خان گفت ایشان فرمودند خدا حفظ کند فلانکس را یعنی بنده را که باعث شده شما پهلوی من بیائید . برای این سابقه بود . وقتی که آقای بازرگان به آقای خمینی میگویند من از فلانکس خواهش کردیم برای فارس یا آقای صدر حاج سید جوادی ایشان وزیر کشور بود . شب چون آقای صدر به منزل من آمدند و گفتند که امروز چنین صحبتی شد که شقایق‌ها می‌آیند شما توصیه‌ای بکنید ایشان فرمودند من توصیه امینی را به شقایق بکنم؟ و آحاده کل القوا این عبارتی است که حاجی ملاهادی سبزواری در آقایان گفتند در باره‌ی هیچکس چنین چیزی نگفته بودند .

و من رفتم فارس و حتی روز چهاردهم اسفند در اجمدآباد سر خاک مرحوم آقای دکتر مصدق که آقای بازرگان از من پرسید آقایان پس شما کی میروید ؟ گفتم که

من فردا ، ولی به فارس گفته بودم من پس فردا می‌آیم به رئیس دفتـرم
 برای اینکه بنده از استقبال و این حرفها بیزار بودم چون معتقد بودم
 آدم باید خوب کار بکند اگر وقتی میخواهد آن کار برداشته بشود برگردد
 آنوقت بدرقه خوبی از او بکنند والا به استقبال حاکم
 جاری همه میکنند حاکم معزول را باید احسترام گذاشت نه ایمن.
 اتفاقاً " فردا صبح خیلی عادی آنجا رفتم سوار شدم رفتم استانداری
 آنجا فوری خودم را معرفی کردم و گفتم که ، البته من چون اعتقادی داشتم
 به همان آن رویه‌ای که داشتم و فلان ، چون خوب میدانستم در هر مرحله‌ی
 افرادی جمع شده اند و کمیته‌ای تشکیل دادند که معلوم نیست اینها صلاحیتشان
 چی باشد بنسده از همان روز طبق اعلامیه‌ای که دادم کمیته‌ها
 را منحل کردم و دادگستری را تقویت کردم . شهربانی و ژاندارمری را از محل
 بودجه های محرمانه‌ای که در اختیار استاندار بود در اختیارشان گذاشتم
 و میتوانم ادعا بکنم که فارس را آرام کردم آنروز بطوریکه اشخاص مختلفی
 که رفتند و می‌آمدند میگفتند که در جاهای متلف رفتند مخصوصاً "
 ایام عید دیدند که فارس کاملاً در آسایش و امنیت است و لـــــــی
 بعد متوجه شدم باز در جاهائی جسته و گریخته عده‌ای هستند پاسدارها لــــی
 که اینها را من نمیشناختم که چه وضعی دارند هنوزم قانون اساسی تمویب
 نشده بود که نهاد با اصلاح پاسدارهای اسلام لـــــــی رسمیت پیدا کنند .
 من با مسائل دیگری چون داشتم آمدم به تهران که بروم به قــــم
 خدمت ایشان ، چون میدانستم عده‌ای هم رفتند از من سعایتی کردند
 و ایشان فرمودند که شما طول دارد تا فلانکس را بشناسید بهتر است کـــــــه
 تسلیم به ایشان بشوید و گوش بکنید . بعد در حال بنده به تهران آمدم ، وقتی
 تهران آمدم آقای بازرگان فهمیدند من آمدم بوسیله آقای دکتر سحابی
 پیغام فرستادند که شما قبل از اینکه بروید قدم اول بیایید مرا ببینید

چون آن مقداری که ترویت به ایشان بازاست ما با زنیست یک مقدار مطالبی داریم که تو بیری . من به نخست وزیر رفتم و ایشان نامه‌های نوشتند راجع به اینکه این دادگاهها رؤسای ادارات را قبل از اینکه بخواهند بگیرند بما خبر دهند و اخلا ل درکارها نشود ، مطالب دیگری یادم هست راجع به گوشت که آنوقت ایشان اعلامیه‌ای داده بودند که گوشت بیخ زده حرام است و این خیلی به ضرر دولت تمام شده بود . بنده رفتم قم البته عصری به آقای پسندیده تلفن کردم که من میخواهم خدمت ایشان بیایم بعد از نیمه‌عشی آقای پسندیده تلفن کردند که من تماس گرفتم گفتند هر وقت میخواهد بیاید . گفتم الان بنده بیایم؟ گفت حالش بعد از ظهر است بیایئ هم خودت خسته هستی و هم ایشان ، صبح زود . بنده صبح زود رفتم اول رفتم خدمت آقای پسندیده تلفن کردند بعد دیدم نخیر منتظر هستند از اشخاصی که آنجا هستند . رفتم خدمت ایشان یکی دو ساعت هم بودم و حرفهایم را زدم و من جمله گفتم آقا بنده اینجو را کر کردم و مورد عنایت حضرتعالی هم بودم و باید این پاسدارها را اختیار استاندار باشند یا استاندار نفرستید به محل یا اگر میفرستید قدرت بسه اوبدهید و این قدرتش هم همین پاسدارها هستند . من نمیدانم اینها کی هستند مسلما " عده‌ای افراد صالح توی اینها هست ولی ممکن است که توی اینها اشخاص بدی هم، کسانی بعد معلوم شد، باشند .

س- شما اینها را به آقای خمینی گفتید ؟

ج- بله بله بنده به ایشان گفتم . و گفتند همان داستانی که یک وقتی مرحوم مدرس گفته بود من اتفاقا "گفتم که بله ایشان در یکی از نطق‌هایشان باز ، که مرحوم مدرس گفت که کسی دید که گاوه داردم یا یسجد جلوس و رفت کنار گفت چرا میترسی ؟ گفت که این هم عقلش کم است هم زورش زیاد است . گفتم که اینها اغلبشان ممکن است که عقلشان کم باشد زورشان هم مسلحشان است که در دستشان هست و بهتر است که اینها تحت یک ضابطه‌ی

باشند و بعداً اینها تعلیم داده بشوند حقوق به آنها داده بشود که اینها بدانند که از آن . . . و خیلی من با ایشان راجع به کارخانجات صحبت کردم گفتم این کارخانجاتی که الان صاحبان نشان بخارج فرار کردند رفتند اینها را امر میفرماید که تا مینی به آنها بدهند برگردند فرمودند که اینها اغلب دزد هستند و جوها شرعی ندادند من به ایشان باز (؟) گفتم خب اینها را قرآن هم میفرماید (؟) گذشته ها را باید عفو کرد . اگر از حلاله بعد ، همان اعلامیه ای که بعد خود ایشان بعداً دادند . چون این کارخانجاتی است که بدردمملکت میخورد و اینها میدانند که کارخانه از کجا گرفتند مواد اولیه را از کجا باید بیآورند و مسائل یدکیش را بیاورند بعداً اینها را چطور تبدیل کنند و مثل هاشمی زدند خدمتان عرض کردم . بعدها موقع که نشسته بودم اتفاقاً " دیدم از آن کسی که پای تلفن بود میدانم آقای که آنجا بود ، خیال میکنم آقای توسلی بود ظاهراً " خیال میکنم ، آمد که آقایان از (؟) تلفن میکنند . تا شلوغ است شما آنجا زاندارم نمی فرستید ، من گفتم چرا آقایان . . . . . بیان عرض کردم آقای من برای (؟) حتی آنجا یک سروان معمولاً" باید بفرستیم هیچکس گیر نمیآوریم ستوان خواستم بفرستم گیر نمیآوردم ، یک گروهیان ، استوار ، حتی به زاندارم میگفتیم سوبیا رئیس پاسگاه آنجا بشوق قبلاً قول نکردند میترسند چون الان این نامه ای است که نشان من میدهم . اتفاقاً " پهلوی من بود که فرماندار آنجا و بخشدار و همینجوری نوشته بودند محکوم به اعدام . گفتم اینها است آن گرفتاری ما اینجا ، اگر اینها را این پاسدارها را در اختیار من میگذارید امر میفرماید در اختیار من باشند که من بتوانم اگر من خلافی کردم من مجازات بشوم ، ایشان فرمودند میکنم . من چند روزی ماندم دیدم خبری نشد خب دیگر هم مورد نداشت که من برای ایشان مزاحمتی فراهم کنم بنده هم استعفا دادم . علت همین

بود .

س - ایشان هیچ عکس‌العملی درمقابل استعفای شما نشان ندادند شما بعد از استعفا بازهم با ایشان صحبت کردید ؟

ج - نخیر نخیر ، نه دیگر ملاقاتی نکردم .

س- از آن تاریخ تا الان دیگر هیچوقت با آقای خمینی ملاقات نکردید ؟

ج - هیچوقت ، نه نه نخیر نخیر بنده نداشتم هیچوقت ، ولی با آقای شان داشتم با آقای پستدیده‌کرار "برخورد داشتم .

س- شما در زمان استانداری فارس با جبهه ملی هم در ارتباط بودید ؟

ج - نخیر .

س- مثلاً با فعالیت‌هایی که آقای دکتر سنجابی و آقای دکتر آذر می‌کردند؟

ج - نخیر نه . چون وقتی بنده استاندار بودم معتقد بودم که باید استاندار یا اصولاً او خویش را بکلی بی طرف از جریان‌ها نشان بدهد . بنده آنوقت میبایست برای من فرق نمی‌کرد که حزب جمهوری اسلامی که البته هنوز پایه ریزی نشده بود یا هر چیز نه آنجا بکلی بنده خودم را خنثی ، البته

نسبت به مرحوم آقای دکتر مصدق ارادت داشتم معتقد بودم در جشن ۲۹ اسفندی که برای خاطر ملی شدن نفت در شرکت نفت آنجا بود شرکت کردم اما اینکه به عنوان جبهه ملی من بخواهم اینکار را نکردم نخیر . س- شما دیگر از آن به بعد بی‌عنوان جبهه ملی فعالیتی نداشتید یعنی با این گروه ...

ج - چرا بعد که برگشتم تهران بودم . یک مدتی بودم و البته خیلی کم . بعد هم که آقای دکتر سنجابی استعفا دادند . ولی بعد از یک چند ماهی من خودم را بکلی کنار کشیدم و بعلمی برای اینکه خیلی اختلافات شدیدتری آنجا شده بود و از یک طرف دارو دسته‌ای آقای دکتر صدیقی یا آقای دکتر سنجابی بنده هم دیگر با این طرز ربنده خودم را بکلی کنار کشیدم

چندین بار هم آمدند قبول نکردم و دیگر آدم آمریکا دیگر برگشتم حتی وقتی که همان اعلامیه‌ای صادر شده از طرف ، که روزنامه جبهه ملی بود مال پیام جبهه ملی بنده دیگر شرکت نمی‌کردم .

س- بین آقای دکتر صدیقی و آقای دکتر سنجابی هم در آن جبهه ملی اختلاف بود ؟

ج- خیلی شدید بله .

س- ممکن است که لطف بفرمائید و این را برای ما توضیح بدهید چون خودم شخما " هیچ اطلاعی ندارم حالا دیگران را نمیدانم ؟

ج- بله آقای دکتر صدیقی معتقد به رهبری جمعی بودند که عده‌ای باشند و اصولاً " ایشان متأسفانه یک مقداری یک چیز جاه طلبی شخصی از پیش هم داشتند . بنده با ایشان مربوط نبودم ، با آقای دکتر صدیقی آشنا بودم ، من با آقای دکتر صدیقی حتی زودتر از اینکه با آقای دکتر سنجابی مربوط .. گرچه ببخشید تخیر این را اشتباه کردم چون آقای دکتر سنجابی در مدرسه حقوق معلم ما بودند ، با آقای دکتر صدیقی بنده وقتی که خدمت نظام انجام میدادم در ۱۳۱۷ در یک چادر ما بودیم ، بنده و آقای دکتر صدیقی و دکتر مهدوی . بنده با ایشان مربوط بودم خیلی خیلی هم زیاده بودم . ولی خوب یک جاه طلبی ایشان اینست که عده‌ای دور ایشان باشند و ایشان را ... و آنجا اصرار داشتند و میخواستند تقریباً " منحصر بخودشان و اعوان و انصار خودشان بکنند .

س- یعنی سازمان جبهه ملی را ؟

ج- بله . حتی ایشان با آقای دکتر آذر هم یک وقتی شدید ، در همان شورای جبهه ملی بردافتادند . وعده‌ای از حواریون یا اشخاصی اطراف ایشان بودند که تسلیم اراده‌ی ایشان بودند . حتی خدا بیامرز مرحوم کریم‌آبادی میگفت من چه بکنم یک عمر با ایشان همسایه بودم و مطیع بودم و لئی خوب

ناچارم چون دستوری است که ایشان میدهند . بعد این بود که بنده دیگر کنار کشیدم . و بعددسته‌ای ایشان درست کردند که آن دسته هم نگرفت . حاله‌هم ایشان در کرج هستند و یکی از کار سیاست‌کنار کشیدند اینطور که شنیدم در این سفر که بنده رفتم ایران .

س- این مسئله‌ی لائیک بودن حکومت یا لائیک نبودن حکومت در اختلاف آقای دکتر صدیقی و آقای دکتر سنجابی نقشی داشت است ؟
ج- نخیر آن نبوده است . نخیر مسلم است ، آن لائیک بودن اختلاقی بود که بین دارودسته‌ی یعنی دسته‌ی آقای مهندس بازرگان قبلاً در آن موقع جبهه ملی دوم آن بود که این کار باعث جدا شدن آقایان شد و بعد نهضت آزادی را تشکیل دادند .

س- من یاد هم هست که بعد از استعفای آقای دکتر سنجابی از پست وزارت خارجه ، جبهه ملی یک موضوع تقریباً " مخالف آشکاری گرفت با دولت جمهوری اسلامی با عقاید شخص آقای خمینی و همچنین با گنجانیدن ولایت فقیه در قانون اساسی بعد از آن لایحه قضا و مخالفت‌ها را از این نوع که در واقع جبهه ملی شروع کرد به ایستادگی کردن و مخالفت کردن ، نظر شما در آن موقع راجع به این موضع گیری جبهه ملی چه بود ؟ و اکنون چیست ؟ آقای امینی .

ج- آنوقت من در آنجا نبودم ، ولی فقط موقعی که در ایران بودم یاد هم هست که اعلامیه‌ای دادند و صحبت شد که تظاهراتی بشود راجع به این بود که آقای خمینی صریحاً " آمدند و گفتند که اینها مرتدند که البته آنوقت بنده نمی‌رفتم و شرکت نمی‌کردم ، و همان تظاهرات در میدان فردوسی ظاهراً " شده بود بعد ایشان خیلی شدید قبلاً کوبیده بودند که آقای بازرگان هم که قبلاً " میل داشت ، دارودسته‌ی بازرگان هم شرکت کنند

اعلام کردند که ما خبر نداریم و شرکت نمیکنیم و از همان تاریخ دیگر جبهه ملی بکلی رفتند و آن محل جبهه ملی را هم گرفتند که ظاهراً " هنوز هم در دست آقایان هست نمیدانم تا چه وضعی باشد در آن .

س- بله . این مسئله‌ی مرتدا اعلام کردن جبهه ملی و بعد فقها. شی که از طرفداران آقای خمینی هستند این معنای ارتداد را از نظر فقهی و شرعی توضیح دادند آیا این در واقع در اسلام سنتی دارد؟ و مرتدا اعلام کردن یک گروه یا یک شخصی ...

ج - بنده یادم هست که وقتی که آقای آقا مرتضی حائری در میخانه‌ی ساکنان بیمارستان آمریکائی سابق بستری بودند آقای خوانساری .....

بحث سر موضوع ارتداد بود ، عرض کردم که یادم هست که در روزی که حضرت آقای آقا مرتضی حائری فرزند مرحوم آقا شیخ‌ها دی حائری یزدی که الان میتوان او را از بزرگترین فقه‌های عالم تشیع و مخصوصاً " ایسران دانست در میخانه بستری بودند من خدمت ایشان رسیدم تصادفماً " آقای سید احمد خوانساری (؟) که از اعظام

علماء و دانشمندان اسلامی هستند و الان مورد توجه کامل بازاری‌ها و متدینین واقعی هستند ایشان هم به عیادت ایشان تشریف آوردند . آنجا آقای آقا مرتضی خب که خودشان تازه یک فقیهی هستند راجع به ارتداد از ایشان سؤال کردند که آقا شما مرتد کی را میدانید ؟ خدا میداند که ایشان چه بحث وافیه و شافیه راجع به این موضوع کردند و حتی صریحاً گفتند اینها شی را که این دستگاه مرتد میدانند من مرتد نمیدانم ، مرتدم امرخیلی شدیدی است . خب اینگونه ارتداد دادن .

س - درباره ارتداد جبهه ملی ؟

ج - اصولاً کلی را ، کلی ، آن روز اسمی از جبهه ملی برده نشد . و این یک امر بسیار مشکلی است به همین آسانی نمیتوان کسی را مرتد دانست

و بعداً " حکم قتلش را داد. چون اصولاً کشتن آدم در اسلام خیلی خیلی کار مشکلی است بقبول ناصرخسرو که :

خلق همه یک سره نهال خدایند هیچ‌نه بیفکن از این نهال و نه بشکن
 خیلی کار مشکلی است این جور حکم دادن خیلی باید رعایت همه‌ی جوانب را کرد
 تا حکم ارتداد و حکم مهدورالدم بودن داد. اینست که خیلی بجاست که
 اگر واقعاً " یک وقتی من به ایران رفتم باز خدمت ایشان بنویسم و از ایشان
 بپرسم و این موضوع ارتداد را برایتان بفرستم . اینست که من الان خودم
 را صالح نمی‌دانم .

س- خیلی ممنون خواهیم بود.

ج - بله این خیلی .

س- آقای آمینی شما موقع گروگانگیری سفارت آمریکا در ایران بودید
 آیا شما فکر می‌کنید که این دانشجویان مسلمان پیرو خط امام مستقلاً دست به
 اینکار زدند یا اینهمه از برنامه‌هایی بود که قبلاً بوسیله آقای خمینی
 تدارک دیده شده بود ؟

ج - بنده خیال می‌کنم ، این خیال نزدیک به یقین است که شخص آقای خمینی
 از این جریان اطلاعی نداشتند . و قصد هم قصد گروگانگیری با این فرم
 نبود چنانچه بعداً " معلوم شد ثابت شد ، تا اندازه‌ای که من یادم می‌آید
 روز عید قربان که مردم درخزانه که در جنوب ، کاملاً " جنوب تهران
 هست ، بین تهران است و شاه عبدالعظیم آنجا اقامه‌ی نماز عید می‌کردند
 به امامت آقای منتظری ، اعلام شد که مردم بیس ازادای نماز می‌آیند
 بطرف سفارت آمریکا . فردا صبحی که همان روزی که عید قربان بود دفعتاً "
 رادیو اعلام کرد که چون راه طولانی است و مردم خسته میشوند این
 راه پیمایی به روز دیگری موکول میشود و بهم می‌خورد و مردم تا می‌سدان
 شوش بیا بند و متفرق بشوند. چند روز بعدش ۱۶ آذر بود ، عده‌ای در دانشگاه

اجتماع کرده بودند با زهرای تظاهرات از آنجا راه افتادند بطرف سفارت .
 عده‌ای هم از افرادی که من می‌شناختم که جوانانی بودند آنوقت مربوط به
 جبهه ملی بودند و اینها هم چیزی شنیده بودند دنبال اینها راه افتاده بودند
 وقتی به جلوی سفارت میرسند می‌بینند عده‌ای قبلاً آنجا آمدند و ایستادند
 مسلح و کارت مطالبه میکنند ، اشخاصی را که کارت داشتند راه میدادند
 اشخاصی را که کارت نداشتند راه نمیدادند . بنا بر این اشخاصی که رفتند
 با داشتن کارت و نقشه قبلی و اینکه نه . و بعداً " معلوم شد که عده‌ای از
 عناصر بسیار تندچپ ضمیمه اینها هستند و حتی مطالبی درج‌رایدر فسلان ...
 و در خارج همه جا راجع به این آقای خوشینی ها گفته شد . چون این آقای
 خوشینی ها را خوب درست و حسابی مردم نمیشناختند و آدم نمیدانند که از کجا
 یکدفعه ... حتی من از اغلب این آقایان پرسیدم ایشان طلبه‌ای بودند در
 قم بودند ؟ درست و حسابی نمیدانستند . و گویا قرار هم این بوده است
 که دو سه روز بیشتر این کار ادامه پیدا نکند بعد منتفی بشود . بعد کم
 کم این موضوع بیخ پیدا کرد . آقای که الان اینجا مریض است و بستری
 است و کسالت قلبی دارد آقای دکتر فرهنگی که قبلاً قاضی دادگستری
 بود . ایشان گفتند که من وقتی که در ایران بودم و مریض بودم و همیــــن
 کسالت قلبی را داشتم سه نفر از هم‌شهریهای من از آذربایجان می‌آیدند
 دیدن من آمدند ، یکیشان دکتر نظری بود . یکی دیگر را یاد من نیست حالا ممکن
 است بپرسم و برایشان عرض کنم و فرسوم هم ایشان اسمش را یادش نبود و گفتند
 قبلاً قاضی دادگستری بوده ولی از عناصر چپ بود من گفتم دکتر رضوانسی
 نبود ؟ گفتند چرا ایشان دکتر رضوانسی بود درست است . یک وقتی هم
 روزنامه سوگند را اداره میکرد و قاضی دادگستری بود بعد هم یک مدتی
 مدیر مدرسه اندیشه بود . گفت اینها آنجا پهلوی من بودند و ساعت

چهار بعد از ظهر پا شدند . هر چه اصرار کردم که آقا بمانید من دلم میخواد که باشما بیشتر حرف بزنم . گفتند بلا آخره با هم پیش و پیش کردند گفتم کجا میخواد هی بروید ؟ گفتند ما ماء موریت داریم ، امروز قرار است قطب زاده از طرف دولت و از طرف شورای انقلاب بیاید ، البته آن موقع دولت راهمان شورای انقلاب اداره میکرد ، و گروگانها را تحویل بگیرد ولی ما از طرف حزب توده ماء موریت داریم برویم و نگذاریم اینکار بشود . این بسیار жалب است . حضرات رفتند و شب همانجا خوابیدند و نگذاشتند اینکار بشود . سابقا " من راننده ای داشتم که این راننده یکی از بستگانش پاسدار بود توی همین ، او گفت که این قوم و خویش من آمده و گفته آقا من دیگر آنجا نمیروم ، گفتم چرا ؟ گفت برای اینکه این آقایانسی که الان آنجا هستند به اسم دانشجویان خط امام روزها خبر برای تظا هر به مردم میآیند جلو و نماز میخوانند و بعد شبها ما ندیدیم اینها نمازی بخوانند .....

شبها ندیدم که اینها نماز بخوانند . آقای مدنی در همان موقع که در آس کار بود روزی بمن گفت که فلائی این آجودان من که من فرمانده نیروی دریائی هستم آمد به دیدن من ، معذرت میخوام آجودان من بهلوی من آمد و گفت که شخصی به اسمی که البته او میدانست و گفت آمده و شما را میخواد ببیند ، گفتم این آدم که آلمان شرقی است اینجا نیست گفت نمیدانم یک آدمی است ریش دارد و گفته که من از دوستان ایشان هستم ، گفتم بیاید ، نگاه کردم دیدم خودش است یا شدم ما ج و بوسه آقا تو اینجا نبودی آلمان شرقی بودی چطور آمدی ؟ گفت بله من مدتی است اینجا هستم ، گفتم کجا هستی ؟ گفت توی دانشجویان خط امام . گفتم یک وقتی میثنا سند می بینند فلان گفت نه غصه نخور اغلبشان مثل من هستند این مطالبی بود که آنوقت ما میدانستیم و معروف بود

که میگفتند . وبعدهم نتیجه‌اش هم که متأسفانه دیدیم چیزی زیاده نفع مملکت تمام نشد، مدت‌ها اسم ما در خارج بود وبعدهم پولهای ما بلوکه شد اقتصاد ما اینطور شد بعداً "هم همه را دادند و از نظر اقتصادی هم ما طرفی نیستیم و ضرر هم کردیم از نظر اجتماعی هم که معلوم است که دیگر نتیجه‌اش چی بود .

س- آقای امینی این مسائل به اطلاع آقای خمینی رسید ؟

ج - مدنی میگفت من بعرض ایشان رساندم این مطلب را . حال آنکه حدیثی باشد بنده نمیدانم .

س- ولی خوب گویا ایشان طراح دیدند که از این جریان برای مقاصد خودشان بهره برداری بکنند .

ج - نمیدانم ، بله نمیدانم . نمیدانم .

س- آقای امینی شما آقای آیت‌الله بهشتی را میشناختید ؟ با ایشان آشنائی داشتید ؟

ج - بنده آقای دکتر حسین بهشتی را دکتر سید محمد حسینی بهشتی ایشان هستند . ایشان را از سالهای پیش من میشناختم بله . آقای دکتر بهشتی لیسانسیه دانشکده‌ی زبان دانشگاه تهران بودند ، قسمت زبان انگلیسی وبعدها ایشان بعنوان دبیر زبان انگلیسی ماء مورقلم شدند در قم آنجا یک مدرسه‌ای هم بود که به اتفاق بسرا آقای آقا مرتضی حاشیمری آقای آقا محمد حسین حاشی اداره میکردند . و مدت‌ها در قم بودند و سمت ، وخب البته جنبه طلبه‌گی هم داشتند و میرفتند . مرد بسیار باهوشی بود . تا موقعی که شما میدانید که بسرا دست‌سور آقای بروجردی ، مرحوم آقای بروجردی درها میبورد مسجدی درست شد و آقای دکتر محقق یا محققى ایشان مسئول امورا اداره آنجا بود آمد و مریض شد در تهران و فوت کرد وبعدها قرار شد کسی را آنجا بفرستند . با آقای

آقا سیدها دی‌میلانی که آن‌موقع در مشهد بودند و آقا یان دیگر صحبت می‌شود می‌گویند خوب همین آقایی که زبان میدانند و انگلیسی میدانند خوب است که ایشان ... آقایی بهشتی را به او تکلیف می‌کنند که به آنجا برود. آقایی بهشتی را گذرنا تم به ایشان نمیدهند . عرض کنم که آقایی میلانی ، آقایی خوانساری و آقا یان اقدام کردند برای رفتن ایشان به هامبورگ و لسی ظاهراً " اشکالی برخوردار بود برای گذرنا تم ایشان ، اقداماتی آقایی خوانساری کرده بودند و دیگران به وسیله شریف‌امامی ، بلا آخره این جریان منعکس شده همه جا که شریف‌امامی کاغذی نوشت به آقایی خوانساری که من اجازه‌ی ایشان را گرفتیم و ایشان میتوانند بروند . رفتن مدتی در هامبورگ در آنجا بودند ولی نمیدانم چه شد که ایشان زیاد آنجا نتوانستند بمانند و مت‌کنند و از ایشان راضی نبودند برگشتند به ایران و در سازمان کتابهای درسی که آنوقت در خیابان کشاورز فعلی چون آن‌موقع بلوار نهر کرج بود کوچهای بود اسمش کوچه سعید ، ایشان اطاقی در آن اداره داشتند من اغلب آنجا میرفتم .

س- این بخشی از آموزش و پرورش بود ؟

ج- بله بخشی از آموزش و پرورش بود . سازمان کتابهای درسی ، که مدتی آقایی بزرگ نیایش بود که برادر همان بزرگ نیایشی بود که در دانشسرای دانشگاه شانزده آذر کشته شد . معذرت می‌خواهم برادرزاده‌ی او بود اینک آنجا بود عمومی آن بزرگ نیایشی بود که کشته شد . مدتی هم رئیس آنجا آقایی شمس‌آوری بود . مدتی هم نواشی بود که من اغلب آنجا میرفتم پهلوی این آقا یان و مظافاً " برای آنکه خواهر من رئیس یکی از بخش‌های آنجا بود من میرفتم توی اطاق او ، خواهرم اغلب به آقایی دکتر بهشتی تلفن میکرد که دادش اینجا هست و ایشان هم می‌آمدند پاشین حال توی اطاقی که

خانه مانسته بودند ، خانمها هم معمولاً آنجا دیگر محجوب و محجوب نبودند در آن زمان همه حتی اغلب آنجا من دیدم پای بی جوراب و فلان آقای بهشتی هم می نشستند با اینها حرف میزدند دست میدادند چاشنی میخوردند و من هیچ از ایشان این چیزکه بعداً " شدندیدم " .

س- آنموقع هم معمم بودند؟

ج- آنموقع معمم بودند بله . وخیلی خوش قیافه معمم باهوش خیلی خیلی و من هیچ بخاطر ندارم که آقای دکتر بهشتی در تمام جریاناتی که ما در زندان بودیم به اتفاق اغلب آقایان مثلاً " عرض کنم آقایان معممینی که ما با آنها در زندان بودیم آقای طالبقانی بودند که خب ایشان یک عمر مبارزه میکردند و زندان بودند زمان رضاشاه حتی با آن محسن جهانموسوی یا وقتی مادر قزل قلعه بودیم آقای شجونی که حالا وکیل مجلس از کرج است ، آقای واعظ طبعی که الان تولیت آستان قدس رضوی را دارد . عدهای از این آقایان که با ما در زندان بودند بودند خب همیشه این آقایان ، ولی هیچوقت ما نشنیدیم که آقای بهشتی در زندان باشد یا یک روز حقوقش قطع بشود و از کار برکنار بشود . بعد از انقلاب ما دیدیم آقای بهشتی پیدا شدند و همه کاره ، همه کاره ی مملکت . حتی از اول هم خودش آن علاقمند نبودند در راه سقوی قضایه قرار بگیرند . و آن چیز را راه انداختند و آقای سجادی هم که رئیس دیوان کشور بود یک عدهای از این آقایان حزب الهی رفتند او را گرفتند در مستراح حبس کردند دادستان را گرفتند و بعد خب ایشان آمدند شدند رئیس دیوان کشور و همه ی کاره مملکت ، همه کاره م تحت نظر ایشان ، وخیلی باهوش خیلی مدیر در امور . حزب جمهوری اسلامی راهم ایشان درست کرد تا اینکه آن حادثه رخ داد ایشان و عدهای فوت کردند .

س- ایشان معروف بود که با مقامات خارجی و این حرفها هم در تماس هستند شما آیا اطلاعی از این جریان دارید ؟

ج - ندیدم . میدانم .

س- آقای امینی شما رویه‌مرفته چندبار دستگیر وزندانی شدید و من می‌خواهم از شما خواهش کنم که شرح‌دستی‌ری هر بار و خاطراتی را که از زندان دارید برای ما بفرمائید .

ج - خب این باز مثل آن‌دفعه که عرض کردم مثنوی ، بکرا را " —————
 چه مستقلا" و تنها بنده بودم چه به اتفاق آقایان زندان بودیـــــــــــــــــم
 چه حتی مثلا" رفتیم در مجلس سنا به اتفاق عده‌ای از آقایان ظاهرا " ۱۶ نفر
 خیال می‌کنم بودند ، رفتیم در سنا در انتخابات زمستانی شریف اما مـــــــــی
 که شریف اما مـــــــــی نخست وزیر بود ما اعتراض به انتخابات کردیم وعده‌ای
 از آقایان سران جبهه ملی در سنا رفتیم متحمن بشویم ، آنجا ما را زندانی
 کردند. یک چند روزی ما متحمن بودیم به پای خودمان و ملاقات می‌آمدند
 غذا برایمان می‌آوردند ولی بعد زندانی آنجا شدیم . آقای کاظمی
 بودند مهذب الدوله ، سالها وزیر خارجه بودند، مرد بسیار وطن خـــــــــواه
 مسلمان با تقوا خیلی خیلی ، آقای مهندس بازرگان بودند
 این اما می‌راکه من میدانم حالا تقریبا " عرض کنم آقای دکتر صدیقی
 بود ، آقای علی‌اشرف منوچهری که مستشار دیوان کشور بود مدیر
 کل ثبت و الان هم در آمریکا هستند ، آقای منوچهری آقای عبدالحمین .
 اردلان که استاندار کرمانشاه بود ، آقای اقبال کرمانشاهی و کیل
 مجلس از کرمانشاه بود این آقای ادیب برومند ، اصغر پارسا عضـــــــــو
 محبوب جبهه ملی و آقای مهندس عبدالحمین خلیلی که سالها رئیس دانشگاهی
 فنی دانشگاه تهران بود ، آقای دکتر سنجابی معذرت می‌خواهم آقای
 مهندس حسینی ، حسینی هم بود و آقای دکتر سنجابی و شاپور بختیار رابط
 بین این آقایان متحصنین و خارج بودند و لسی این به آنها گفته شد که
 آقای شما باید خارج باشید یا اگر متحصن هستید دیگر متحصن نمیتوانند
 خارج بشود باید بمانید . همان موقع بود که می‌خواستند که دیگر ما را آنجا

زندانی کنند آقایان هم گفتندخب ما میمانیم وماندند زندانی شدند
آن آقای غنی زاده بود واینهاکه الان من حافظه‌ام باری میکندباما
بودند ومدت زیادی ماآنجا ماه رمضان هم بود پامیشدیم سحر سحری
میخوردیم . خدایا مرزد مرحوم کشا ورز صدری بود ، کشا ورز صدری _____
رفت ، کشا ورز _____ دراینجا بودندکه ما درآنجا متحمن میشدیم
وبعدخیال داشتندخیلی عمل شدیدی هم نسبت بمانجام بدهند ما راازمانجا
ببرندزندانی ، اماشهدید_____ اللله بایداذعان کردکه
صدراالشراف که رئیس مجلس سنا بودخیلی دراین امرمقامت کرد . وواشخاصی
که به ملاقات _____ درآنجا می_____ آمدندفقط آقای تقی زاده رامیتوانم
بگویم که چندین بارآمدندبعدآقایان اعتراضات خودشان راگفتندوگفتند
آقایان مطالب ما رااعتوان کنید ودرمجلس به آقای صدراالشرافگفتند
ایشانگفتندآقا من چه بگویم؟من جلسه خصوصی تشکیل دادم دشتی دیگرچیژی
باقی نگذاشته اهانت کرده شماها . وما بودیم تا ماشین دکتراقبال راکه
دردانگاه آتش زد_____ آنوقت بعدازچندروزی ما را آزادکردند
دیگرما هم متحمن بودیم وزندانی شده بودیم وبعدهم آزادکردندکه رفتیم
خانه‌های خودمان وبلا آخره حرفهای ماهم بجائی رسید ، توی یک اطاقسی
بودکه مشرف به کتابخانه مجلس سنا بود بعدآقایان متصدیان کتابخانه
که آقای دکترزریاب خوشی ودکترزرین کوب . بود ردمیشدندخب ما با آنها
حرف میزدیم کتاب برای ما میآوردند آنها راهم گرفتندزندانی کرده‌ندکه
شما چرا با این آقایان حرف زدیده . بعدبا زمن مدتی هم درقزل قلع_____
بودم توی یک سلول انفرادی تنها بودم ، بعدبا زدفعه دیگرکه همه‌ی سران
جبهه ملی رادرشمن بهمن گرفتند بنده اعلام جرمی کردم ویکی ازجهاشسی
که من اعلام جرم کردم ودادم آقای علی آبادی دادستان گل کشوربودکه
همین آقای که خودش زمان آقای دکترومصدق عضو هیئت مدیره‌ی شرکت نفست
به اتفاق آقای بازرگان بود ولی خب هرروز میتوانست نقش عوض کندآدمه بود

داستان کل کشور شده بود. وقتی من رفتم شکایتم را دادم اول به رئیس دفتر ایشان دادم بردوشیت کرد ، اتفاقاً " هم اسم شما بود اسم آقای صدقی داشت و وقتی به علی آبادی داده بود واودیده بود که مهر ورود زده اند عصبانی شده بود که این را چرا قبلاً" وارد کرده اید اگر وارد نکرده بودند پاره میکرد و میریخت دور. او گفته بود آقا فلان کس آمده و قبلاً" بر من ریاست داشت ، من دادم وارد کردند باید وارد کنیم . گفته بودند بیخود کردید ، بعد فرستاد با زرسی کل کشور و بعد هم شب هم آمدند بنده را گرفتند من مدتی در قزل قلعه به اتفاق همین آقای طالقانی بودم ، اولش هم در یک سلول انفرادی بودیم بعد اسم داروخانه ، که خیلی سرد و بد خیلی خیلی ، بعد از مدتها خیلی بعد از اینکه من اقداماتی کردم _____ را منتقل کردند به قسمتی که آقای طالقانی و آقای شجری هم این آقایان طبیی و دیگران بودند . بعد از مدتی بعضی از این آقایان را مرخص کردند و بعضی از آنها را منتقل کردند به داخل قلعه بنده باز آنها مانندم . با زاصر کردیم و بنده را بردند که تو که خدا بیامرز در محرم قاسمیه که فوت کرد ، آقای علی اردلان که در کابینه آقای بازرگان که وزیر دارائی بود با ما بودند آقایان رفقای دیگر ، و بعد هم بعد از مدتی در یوش فروهر را در همان قزل قلعه در سلولسی آوردند. بعد از مدتی عده ای را از جنوب آوردند ، مثل حیات داودی ، آقای درموضوع حادثه در جنوب ، محمد حسین قشقا ئی ، و آقای سرهنگ مجللی که در انقلاب بعداً " رئیس شهربانی شد . _____ را آوردند با زهم در قلعه بودیم و بعد از مدتی خیال میکنم اواسط اسفند ۴۱ من و آقای اردلان و یک آقای دیگری را به زندان قصر منتقل کردند که آقایان دیگر آنجا بودند، آقای صالح ، آقای کاظمی ، آقای دکتر صدیقی ، شاپور بختیار ، کریم آبادی و عده زیادی از دانشجویان و کارگران در آنجا ما در زندان قصر بودیم کس آن حادثه ۱۵ خرداد

آنوقت مادر زندان قصر بودیم . بعد از مدتی باز قرار شد عده‌ای از آقایان - بان به زندان قزل قلعه منتقل بشوند که من در آن صورت جلسات قبلی داستان صنعتی زاده اینها که شد بشما عرض کردم و بعداً " بنده مرخص شدم . و اینست حادثه

س - رفتار رژیم بارهبران ملی که آنموقع زندانی بودند در زندان چگونه بود آقای امینی ؟

ج - اولش رفتار خوب بود ، یعنی اولش معذرت می‌خواهم کافی است که من چند مسئله را مطرح کنم ، مثلاً " آقای صالح راکه شب گرفتند ، آقای صالح را بردند در باشگاه سازمان امنیت ، که بقول خودشان همیشه وقتی اینها نمی‌خواستند اسم سازمان امنیت را ببرند آنموقع میگفتند نخست وزیری فلان آقای از ازمی پرسیدند تو چرا کاره هستی ؟ میگفت کارمند نخست وزیر می‌شوم میشد که کارمند سازمان امنیت است اما خجالت میکشد خودش بگوید کارمند سازمان امنیت ساواک است میگفت نخست وزیری . باشگاهی هم درد او دیده بود این را باشگاه نخست وزیر می‌گفتند که مال سازمان امنیت بود . آقای صالح را آنجا برده بردند ، بعد ظهر که شده بود آمده بودند به ایشان گفته بودند آقای بفرمائید سرناهار ، رفته بود دیده بود بله میزی چیده اند و غذائی بعد گفته بود پس آقایان دیگر کجا هستند آقای کاظمی ، عدیقی ، سنجابی ؟ گفته بودند آنها در زندان قصر هستند گفته بود اه ، عجب پس بنده را در هتل آوردید آنها را در زندان بردید من ندانم می‌خورم . و ایشان غذا نخوردند ، گویا بنده شاه گفتند چه کردند هر چه کرده بودند ایشان بلا آخره گفته بودند یا باید آنها را اینجا بیاورید یا مرا ببرید . آقای صالح را بعد در زندان قصر آوردند . در روزهای اول آقایانی که در زندان قصر بودند ، البته من

درزندان قزل قلعه بودم بعداً "بمن گفتند ، اجازه آوردن غذا به آنها
 نمیدادند این آقای نصیری که رئیس شهربانی بود شدت عمل بخرج میداد
 گفته بودندخیبر اینها از همان غذای زندانی ها بخورند . آقایان
 هم غذای زندان را نمیخوردند ، و تخم مرغی چیزی میگرفتند نـــسان
 خشکی ، نان خالی ، تابلا آخره اجازه داده شدکه برای آنها ازخانه‌هایشان
 غذا بیاورند . برای من درزندان قزل قلعه غذا میآوردند . وغذای
 زندان قزل قلعه اصولاً "بهبتر بود اگرهم غذا نبود آنجا چیزی که درست
 میکردند منزه تر و پاکیزه‌تر و بهتری بود. بعدحتمی این رابطه
 شما عرض کنم که وقتیکه من درزندان قزل قلعه بودم خانم من وقتسی
 میخواست مطلبی را من بفهمم یک سالادی درست میکردکه این سالاد سفیدی بود
 توی این سالاد سفیدایشان مطالبسی که داشت روی کاغذنازک ریز ریز
 مینوشت بعدبه این نوارچسب‌ها آن را می‌چسباندومیانداخت توی سالاد کـــه
 ما وقتی که آن سالاد را میخواستیم بخوریم ازدهانمان درمیآوردیم
 وبازش میکردیم میخواندیم ومیدیدم مطلبـــه را . این آقایای
 طالقانی شوخی میکرد چون گاه وقت‌ها آن رئیس زندان بمن اصرارمیکردکه غذا
 را ببرم با او بخورم افطار وفلان میگفت آقا تکلیف این نوارهاچی میشود
 میگفتم خوب آن نوارها خورده میشود . ووقتی ما آمدیم به زندان قصـــر
 دیدیم که بعلـــه برنامه‌های آقایان معین کردند وهرروزی دیدیم
 یکی از این آقایان زعممای جبهه ملی آنجا را اداره میکنند اتفاقاً "
 در آن زندان عده‌ای از زندانیان جناشی هم حتی اشخامی بودندکه دوتا
 آدم کشته بودند یا محکوم به حبس ابد بودند یا چاقوکش بودند اینها هم
 بودند منتها چنان اینها تحت تاءثیر آقایان واقع شده بودند
 که اصلاً تمام رویه و رفتارشان را عوض کرده بودند. چون آنجا روزها آقایان

کلاس دایر کرده بودند ، مثلا " یک ساعت آقای دکتر آذربایان ترکیبی درس میداد . که یادم هست که آقای بازرگان اتفاقاً " با اینکه پدرش رئیس بازرگانان آذربایجانی بود و خب ترکها زبان ترکی نمیدانست می‌آمد بیلوی آذر و بیلوی اصغریا سا ترکی یاد میگرفت . یا مثلا " شاپور بختیارفرانسه درس میداد یا آقای دیگری انگلیسی درس میداد . و بعد روزی یک بار مطالب علمی کنفرانس داشتیم مثلا " دکتر آذر می‌آمد مسئله طبی را صحبت میکرد ، مثلا " بنده گاهی وقتها صحبت های حقوقی یا ادبی میکردم ، آقای مهندس زیرک زاده همینجور ، حق شناس آلمانی درس میداد و صحبت های دیگری میکرد . و بقول آقای تولیت که یک وقتی با رئیس شهریانسی رفته بود ملاقات کند گفته بود مثل آن مدرسه ای که را بنیادانات تاگور زیر درختها و در جنگل درس ت کرده اینجا هم حالا این آقایان اینکار را کرده اند . و ملاقات ما هم تا موقعیکه در زندان قصر بودیم تقریباً " هر چند روزیک دفعه سه نفر از زندانی ها خانواده های شان می‌آمد و توی یک ملاقات میکردیم ولی از ۱۵ فروردین ۴۲ رئیس شهریانسی دستور داده بود که خیر دیگر ملاقات آقایان با پدر پست این میله ها باشد که ما تا موقعی که در زندان بودیم قبول نکردیم . بعد که منتقل به قزل قلعه شدیه دیگر اصلاً آنجا ملاقات طور دیگری بود . ولی آقایان نهفتیها با مطبوعه در قصر ماندند تا بعد محاکمه شدند بعد بردند به جزیره ... مدتی در آنجا بودند بعد وقتی قرار شد آقایان را به برازجان ببرند آمدند دستبند زدند که البته به آقای بازرگان وسایلی به علت کهولت سن دستبند زدند ولی آقایان قبول نکردند گفتند با پدر دستبند هم باز شود یا با ما هم دستبند زده بشود دستبند زدند بردند مدتی

دربار زجان بودند . بعد من اقداماتی کردم ، آن آقای سرتیپ کوه‌رنگی رئیس زندان بود خیلی اقدامات ... آنوقت آقایان رامابه تهران منتقل کردیم . و بعد هم برای آزادی آقایان بازرگان و آقای طالقانی من خیلی اقدام کردم بوسیله آقای خوانساری که نامه نوشتند به شریف امامی و کارهای دیگری که ما کردیم که بلا آخره آقایان آزاد شدند . . . ولی رفتار اصولاً رفتار رفتار چیز دیگری نبود که مثلاً " اهانگ کنند و فحش بدهند یا ضربی و شتمی مطلقاً چنین چیزی نبود بهیچوجه .

س- شما را هیجوقت محاکمه نکردند آقای امینی ؟

ج - بازرسی مرتب کردند ولی محاکمه نکردند . بعضی آقایان را محاکمه کردند از قبیل شاپور بختیار یکی دوبار در حکومت اینها را محاکمه ... ولی چیز نکردند خیر . آن شیخ مصطفی رهنما را یکی دوبار محاکمه کردند و محکوم کردند ولی ما را هیجوقت محاکمه نکردند . . . س- بله . تیز چینی‌بوهای شما که آدم‌های معروفی نبودند مثل مثلاً " تمیماز مقدم تمیدانم ...

ج - چرا ، چرا . یکی دوبار که در آن زندان قزل قلعه کلبه بازجوی بنده یک اشخاصی عادی بود که اسم او را حالا دم نیست . اولاً " بازجو غیر از بازپرس هم بود اول یک بازجویی می‌آمد و تحقیقاتی میکرد ولی بعد بازپرس در زندان در همان جریان بهمین که ما را گرفتند یک بازپرس ویژه‌ای برای ما معین کردند که همان شخص تا سر مقدم بود که بعد مدبرکل سازمان امنیت شد . بازپرس اولیه بهزادی بود که بازپرس رسمی دادرسی ارتش بود ولی برای این پرونده آقایان جبهه ملی یک بازپرس ویژه‌ای درست کردند که آقای مقدم بود به اسم بازپرس ویژه ، که او می‌آمد و تحقیقاتی میکرد ، ولی به همین همراهی بهزادی . کسه بعداً " دادستان ارتش شد .

س- شما خاطرات خاصی از این آقایان دارید ؟ از تیمسار مقصدم پاکروان و نعمت‌اله نصیری من از این نظر این سؤال را می‌کنم که نظریات آقایان مختلفی که من با آنها مصاحبه کردم نسبت به این آدم ها تفاوت داشت مثلاً " بین پاکروان و نصیری فرقی می‌گذارند . می‌خواستم ببینم نظر جنابعالی چیست .

ج - بدون تردید همین‌طور هست که می‌فرمائید . نصیری یک آدم بسیار زرذلسی بود و با اینکه خانواده‌ی محترمی بود دکتر نصیری برادر او که معاون وزارت ...

س- سرهنگ ؟

ج - در زمان آقای دکتر مصدق سرهنگ بود و بعد هم سرپرست محلی شد . اصولاً " مردی اهل علم بود . چون یادم هست که وقتی ما شاگرد دبیرستان بودیم کتابهایی در مدارس دارالغنون درس داده میشد به اسم مجموعه‌ی امیر راجع به فیزیک و شیمی و علم الاشیاء که آنوقت بود این مجموعه‌ی امیر که سه نفر مؤلف این مجموعه امیر بود یکی احمد آرام بود که خوشبختانه هنوز در قید حیات است و از افتخارات علمی مملکت است خدا به او طول عمر بدهد و آقای احمد آرام و ن - نصیری و ف - فصیح

ن - نصیری همین آقای برادر ! رتشد نصیری بود که ف - فصیح هم قبلاً " مرده بود . ولی این نعمت‌اله نصیری نه او چیز بسیاری ربطی بود و این همان سرهنگی بود که فرمان عزل دکتر مصدق را آورده بود و بهمین مناسبت بعد سرتیپ شد آجودان شاه ...

س- رئیس

ج - بعد رئیس شهر بانی شد بعد رئیس ساواک و بعد هم مال و منال اندوخت زمین و فلان اینور و آنسور . و علی التحقیق آدم خوبی نبود . هم نادرست بود هم آدم .. ولی پاکروان علی التحقیق آدم فهمیده‌ای بود آدم درستی

بود ، آدم وطن خواهی بود و دلش هم از دستگاه خون بود . حتی من یک بار
 او را ملاقات کردم از زندان بردند دیدم که وقتی من شروع کردم گفتم
 که ما چه میدانیم . آو بیشتر از من دارد میگوید ولی میگوید چه بکنم
 این حرفها فایده ندارد . بعقیده من آدم بسیار شریفی بود . آقای مقدم
 تا اندازه‌ای که من میشناختم خیلی حسن نیت داشت هر وقت من ، الان ارکشته
 شده و رفته و مرده است و حساب او با کرام الکاتبین است ، کـــــــــــــــــا ری
 راجع به اشخاص به او رجوع کردم با کمال گشاده روئی انجام داد و بیـــــــــــــــــا
 راهنمایی کرد من هیچ عمل چیزی از ... الی هر وقت هم صحبت آقای
 خمینی شد با احترام نام میبرد ، من به خود آقای پسندیده چندی قبل
 در تهران گفتم که ایشان میخواهند سرا ملاقات کنند حتی من گفتم
 که گفتند من حاضر به منزل شما بیایم . خیلی رفتارش ، حتی رفتار
 تا آن حد بود که بعد از انقلاب آقای بازرگان گفتند که من نامه‌ای بـــــــــــــــــه
 دادگاه انقلاب بـــــــــــــــــه و شتم که روزی که او مرا بخوانید تا توضیح
 بدهم که اگر او نبود عده زیادی از افراد مملکت کشته شده بود . من هیچ
 چیزی از او چیزیدی ندیدم گفت که در ظا هرش عیب نمیدیدم ولی از باطنش
 غیب . ولی آنها حالا لان رفته اند همه شان هر سه نفری که رفته اند
 ولی خدائی هست و باید حقایق را گفت اینست که من ...

س- آقای امینی شما از دوران تصدی شهرداری تهران چـــــــــــــــــه خاطراتی
 دارید برای اینکه آن زمان یک زمان بسیار مهمی بـــــــــــــــــه و دوران بهفت
 ملی بوده اگر لطف کنید آنها را برای ما توضیح بدهید ؟

ج - بنده خیلی از دوران خدمت شهرداری خودم راضی هستم خیلی خیلی
 و روزیکه مرحوم آقای دکتر مقدم بنده را مـــــــــــــــــه مور تصدی شهرداری کردند
 خوب بلا آخره هر کسی که در تهران سالها سکونت داشته به او مور شهری آشنا هست
 مـــــــــــــــــه من به تفاسق مدیر کل امور شهرهاشین را سوا رشدم و رفتم شهر را بگـــــــــــــــــم

ورفتسم وقتی به جنوب شهر رسیدم بسیار متاء شردم دیدم که این مردم بدبختی در بیغوله‌ها زندگی میکنند و همان روز دیدم که ، اگر خاطرتان باشد در آن موقع تهران آب لوله کشی نداشت و یک منجلابی به جنوب شهر میرفت و آب خوردنی تهران به وسیله‌ی این بشکه هائی که بشکه دارها می‌آوردند .

س - آب شاه معروف بود . .

ج - آب شاه . و این آب را بر میداشتند و در ب خانه‌ها سطلی می‌فروختند و هر کس توی خانه اش منبعی داشت و میریخت توی آن متبع و آب را آن شکل میدادند . یا عده‌ی دیگری از آب انبارهای معمولی ، اما در جنوب اصلاً آب انبار قابلی نبود برای اینکه نمیشد . و روزیکه من رفتم دیدم که یکی از همین بشکه دارها با تفرعن غروری آنجا ایستاده و این بیچاره مردم فقیر و مفلوک می‌آیند حتی خدا میداند کوزه نداشتند کوزه شکسته می‌آوردند و یک پول به آن یارو میدادند اجازه میگرفتند که بیرون شیر را باز کنند و آن کوزه شکسته شان نیمه کوزه شان آب بریزند. من بقدری متاء شدم که بمجرد برگشتن به شهرداری دستور دادم که هر روز چندتا نکر آب برود آب بریکند و برود آنجا با بستد و با این اشخاص مجا نا " آب بدهد که آب نخرند و دستور دادم به سازمان آب تهران ، اداره‌ی آب لوله کشی آب که اول بار آنجا چاه بزنند و لوله بگذارند و آب اهالی آنجا را اول آب آنجا را تا می‌کنند ، آنجا خیابانهای درستی هم نداشت ، یعنی از میدان شوش بطرف دروازه‌ی غار خیابانی نبود و از دروازه‌ی غار هم به نوب شهر چیزی نداشتیم ، یعنی خیابان جلیل آباد آن روز که بعد خیام شد این مستعد پیدا نمیکرد تا یک جایی بسته میشد . بنده اول کاری که کردم آدم نقشه‌ای دادم کشیدند که این خیابان درست بشود یعنی

با اصطلاح خف کمربندی آن وقت تهران بهم متصل بشود . و به نظر خودم آآمد
که خب ما بودجه هم که نداشتیم ، چون وقتی بنده در شهرداری رفتم شهرداری
تهران مقروض بود ، من درمردا که رفتم حقوق خرداد رفتگی ~~رها~~
را هنوز نداده بودند .

روایت کننده : آقای نصرت الهامینی

تاریخ : ۱۴ مه ۱۹۸۲

محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا

مواجه کننده : ضیاء اله مدقی

نوار شماره : ۷

حقوق خرد اما رفتگران را نداده بودند. من اولاً که لیستی خواستم از تمام کارمندان شهرداری و یک عده ای که بیجا حقوقهای گزاف می گرفتند و کل بر شهرداری بودند و مدیرکل بودند و معاون بودند فقط، اینها را همه را یک اختیار از آقای دکتر صدق گرفتم، اختیار قانونی، اینها را با زنشسته کردم که البته اینها دشمن من شدند و بعد میخواستند یک دفعه مرا بکشند. و من با با زنشسته کردن اینها توانستم بودجه شهرداری را متعادل کنم و بتوانم کارهای عمرانی که میشود انجام داد. بعد، عرض کردم در اثر نداشتن بودجه به این فکر افتادم که یک مقداری سازه های شهرداری را میتوانیم به کمک سازندگان هم مخصوصاً دستگاه ارتش و وزارت راه بکنیم. چون من قبلاً رئیس با زرسی نخست وزیری بودم یک شرحی به مرحوم آقای دکتر صدق نوشتم که آقا وضع این شکلی است شما اجازه بدهید که ما بتوانیم از این تریلرها و جاده ساختنهای وزارت راه استفاده کنیم، روغن و بنزینش را ما بدهیم و فوق العاده هم بگیرند اینها بیا بیا بین خیابانها را درست بکنند. مثلاً همین جنوب را که خاک بریزند و چه بکنند. چون اینجا اغلبشان گودالهایی بود که خاکش را برداشته بودند برای خاطر آجر آرانجا بردارند و ببرند آجر در شمال شهر بسازند و اینجا گود بود و آب و کثافت. و مضافاً به اینکه این سربازهایی که توی سربازخانه هستند و کاری ندارند و کلاً، اینها را هم شما اجازه بدهید آن قسمت مهندسی ارتش این سربازها را بیاورند و روزها آنجا کار بکنند که بیکار هم نباشد. بنده این را نوشتم و آقای دکتر... میدانستم ایشان موافقت خواهد کرد قبلاً روی کاغذهای من و نخست وزیر که خودم دادم نامه ای از طرف آقای دکتر صدق تهیه کرده بودم بعنوان وزارت راه، یکی هم بعنوان اداره مهندسی ارتش و یکی هم به ستاد ارتش به همین

مطالب من، این را دادم و ایشان امضاء کردند. گفتند آقا این کار را بکنید. گفتم آقا حاضر کن. گفت بله این شکار حسابی. ایشان امضاء کردند و بنده رفتم پهلوی آقا با ن و راه افتادگارو این خیابان الحمد لله الان ایجا دشه، حتی هانموقع اصرا ردا شتند مثلا" یکی از خیابانها را به اسم بنده بگذارند که من به هیچ وجه قبول نکردم. یک بیغوله ای در وسط شهر بود که این را همان دیدان سنگلج بود که این را زمان رضا شاه خریده بودند که به سوس بکنند چه بکنند. من دیدم این بیجا همین جور افتاده و با ابتکار شخص خود آمدم، چون آقای دکتر مصدق قانونی وضع کرده بودند که زهر لیتربن زین یک عباسی بگیرند به شهرها بدهند. رای این فقرا را شبها در گرمخانه نگهداری کنند، من گفتم اینها که میخواستند بگریختند بیجا من گدا درست نکنم. گفتم بهتان پول هم میدهم، جا هم بهتان میدهم بشرطی که بیا بیفتوی این پارک را بکنید. چند مهندس از وزارت کشاورزی قرض کردم و یک مهندس هم دوست داشتم که آنها هم چیز نگرفت، نقشه دادیم و درخت هم خریدیم از کرج و جاهای دیگر. این پارک شهر را که الان می بینید من درست کردم با این مشخات که هر هفته یا دم هست که خانم رئیس آنجا جلساتی داشت برای شیروخورشید میگفت آقا هر دفعه من میآیم می بینم عوض شده. هفته قبل فرق دارد. با زاکارهای خیلی جالبی که من کردم و خیلی خوشحالم در آنموقع این دا روسته قضا بها به تحریک عباس سعودی که البته آنموقع از عوامل دربار بود میخواستند بر علیه دولت اقداماتی بکنند، یک روز من خبر شدم که قضا بها کشتار نکردند چون میخواستند قضا بها گوشت را از بیست و دوریال کیلویی، که البته حالا اسلامی کیلویی ۱۲۵ - ۱۲۰ تومان است، بکنند بیست و چهار ریال، من زیر بار رفتم و اینها کشتار نکردند چون قضا بها نه دست چهار پنج نفر بود. بقیه از این دکانها همه شاگردهای آنها بودند که قصابی معمولی را داده میکردند، پنج نفر بیشتر مالک قصابی تهران نبودند، آقا میرزا جواد که خدا حسین و که خدا اسماعیل و این میر محمد صادق یک چند نفری بودند، هابیونی... پنج نفر از آنها. بنده کاری کردم - یکروز خبر

شدم که اینها خیال دارن فردا کشتا رنکنند . فوری به آقای دکتر مصدق تلفن کردم و گفتم آقا چنین چیزی است و فردا میخو اهدا اینها کار ی بکنند که شهر شلوغ بشود و... گفت غیب بنظر شما چکا ر بکنیم؟ گفتم الان دستور بدهید به رئیس شیلات که آنچه ما هسی صید شده در اختیار من بگذارند و فوراً " دادم ما شینهای حمل زباله و ماشینهای شهرداری را پاکیزه کردند و فرستادم بندر پهلوی . فرستادم و ایشان دستور داده بودند عجیب است که آن سال هم شانس من ما هی زیاد صید شده بود . چندین کامیون ما هسی آوردیم تهران و بنده ما موریتی گذاشتم در رأس اینها توی تمام میادین شوره ما هسی را دانه ای یک تومان فروختیم . ما هی که الان دانه ای ششده هفتصد تومان است مسلماً " س- من یادم هست .

ج - بله . ما هسی را دانه ای یک تومان فروختیم ، بطوریکه از صفا ن و سبزوار و قم و جاهای دیگری تلگراف میکردند و التماس میکردند بما که آقا برای ما ما هی بفرستید و ما این ما هی را ، تازه بطوریکه دیگه قصابها چیز کردند و همین شاکردهای قصابی میرفتند و تا نژده تا ما هی میخریدند میآوردند جلو دکا نشان دانه ای یا زده زار می - فروختند بجای یک تومان که لااقل چیزی در بیار و رند . و با این طرز بنده آنها را ...

ب- مجدداً " بقول قصابها در سیاه بهیاری با زد و مرتبه اینها وقتی موقعی بود که ما هسی نبود با زد و مرتبه کشتا رنکردند . بنده فوری رئیس کشتا رگا که بهیمن خبر نداده بود و مدیر کل خوار بار اینها را منتظر خدمت کردم و توقیف کردم . بعد به ما ونم گفتم هر چه پول هست در صندوق بردارید با تفاتی رئیس انتظامات و رئیس حسابداری بروید گوسفند بخرید . در هر حال ، ما گوسفند خریدیم و توی قصابها نه فرستادیم توی پاچال و اینها قصابها صلاحها را برده بودند . من آن عبدالله خان کریمیت (؟) اخدا بیا مرزده از هوا خواهان ما بود ، او را خواستم و یک عده شاکر قصابها را جمع کرد و برده آنجا - و کشتا کردند و با کامیون با زد و مرتبه بنده توی شهر لاشه گوسفند را انداختم و این گوسفند هم حیوانی است که از زپوستش تا مدفوعش ، معذرت میخوام ، بدرده میخورد و - استفاده میکنند . روده اش را ، پوستش را همه چیزش را می خردند ، من جمله خوش را برای کود باغ دارها می خریدند . این قصابها دیدند اگر این کار پیشرفت کند خب ما دیگر

اصلاً احتیاجی به آنها نداریم. افتادند به التماس و آمدند منزل من قرآن قسم خوردند که تا توشهر دار هستی ما دیگر از این کارها نمی‌کنیم و نکردند. این کارها نمی‌بود که خب بنده خیلی از کار خودم راضی بودم.

س- آقای امینی راجع به علل شکست نهضت ملی ایران در بیست و هشت مرداد صحبت‌های بسیاری شده است و من میخواهم از شما خواهش بکنم که به اختصار درباره عللی که بنظر شما منجر به سقوط حکومت دکتر مصدق در صحبت بفرمایید.

ج- خیال میکنم من آنروز در جلسه قبل هم به شما عرض کردم که اصولاً صرف نظر از تمام تحریکاتی که در درجه اول، انگلستان و شاه و آمریکا و هندرسن و همه اینها میکردند و اشرف و دیگران، خب وضع اقتصادی مملکت هم بد شده بود برای اینکه ما نفت مان ما در نمی‌شد البته بهترین دوران اقتصاد مملکت دوران آقای دکتر مصدق بود که ما در آن بر واردات - غلبه داشت و این حرف راحتی ار سنجائی وقتی سفیر ایران در رم بود ضمن مقالاتی که در روزنامه‌ها در ایران می‌نوشت این مطلب را عنوان کرده که منمور بریده بود نشان شاه داده بود که این دلیل محکومیت شماست یعنی فقط این دوره دوره درخشان مملکت بوده است که آنرا برکنار کردند. زکار. معذرت می‌خواهم با اینکه آقای دکتر مصدق محرومانه عرض کردم آنروز یک مقداری اسکناس چاپ میکرد تحریک کرده بودند که مکی بشود عضو اندوخته اسکناس و بیاید اعلام کند و بعد تو رم ایجا دیشود و سواد بشود. و بعد این بود که آقای دکتر مصدق رفتان دوم را پیش کشیدند که کارها را "درستی نبود و بعد شاه فرمان داد و آقای دکتر مصدق هم. بعد هم من یگروز اینجا در همین دوران بعد از سقوط آقای بازرگان به یکی از این آقایان بقول خودشان دولت من آنوقت گفتم که کی مملکت را اداره میکنند که هر روزی به پنهان‌های مردم را می‌آورند در صحنه. آنموقع خب ما این کار را نمی‌کردیم بلند نبودیم با یاد دغان کرد. الان خوبست مردم را مشغول میدارند، آنموقع مردم را مشغول نمی‌داشتند، خب مردم هم بی‌کار رگه ما ندند تا راحت میشوند دلشان میخواهد یک چیزی باشد و این بود که نهضت شکست خورد و خب البته آن دست‌ها هم یک مدتی نظامی‌ها را که آقای دکتر مصدق از ارتش پاکسازی

کرده بود، بیرون کرده بود اینها جلساتی داشتند. بردن افشارطوس و کشتن او، رئیس شهر بانی اینها همه شوخی نبود آن کارهایی که میکردند. بعد قضیه بختیاری آن عبدالقاسم خان بختیاری آنجا رفت قیام کرده که بعد متأسفانه آقای تیمور بختیاری مأمور شد برود برای دستگیری او.

س- آن داستانن چی بود آقای امینی؟ ایسن را لطف کنید برای ما بگویید.
ج- ابوالقاسم بختیاری خب یک آدمی بود که پولکی و آدم تریاکی و فلان رفته بود آنجا شلوغ کرده بود و بعد آقای سرتیپ ریاحی هم چون خودشان ...
س- کجا بود؟

ج- در چهار محال بختیاری بود. آقای سرتیپ ریاحی هم چون خودش اصلاً اهمل بختیاری بود و با تیمور هم رفیق بود مرد بسیار شریفی بود ولی بدر دستا دارش نمیخورد تحصیل کرده و پالی تکنیسین بود چون ما در ایران، چون شش نفر فقط پلی تکنیسین داریم ... ایشان نمی توانست اداره کند و چییز کند مثل یک سرباز و یک قزاق با ملاح. چون گاهی وقتها قزاق لازم است، زیاد علم بدر دمی خورد. ایشان هم تیمور بختیاری را که حتی من یکروز بهش اعتراض کردم که آقا شما آخه این تیمور را گفت بله ایشان فرشته است. گفتم آقا اگر فرشته است که نمی رود عمویش را بگسرد و بکشد. آخه عمویش هر چه با شد، ارادت خانوادگی. اگر این رفت و بیا؛ و ساخت که با شما مگر آدم دیگری نداشتید. و رفتند و بعد با لایحه آن قضیه بختیاری تمام شد. ولی خب از جاهای مختلف، همه تحریکات شاه بود، برادران شاه بود و شاه و اشرفه و آن میرا شرافی و دیگران همه اینها بودند.

س- آقای امینی من میخوام همچنین دلیل عدم موفقیت جبهه ملی دوم را از شما بپرسم به این دلیل که در سال ۱۳۳۹ یعنی هفت سال بعد از کودتا که جبهه ملی تشکیل شد خیلی من تا آنجا می که یادم هست مورد استقبال قرار گرفت.
ج- بله درست است.

س- از طرف تمام مردم ایران واقعاً "یک قدرت و نیروی عظیمی را در اختیار گرفت

من دلیل عدم موفقیتش را از شما سؤال میکنم برای اینکه شما عضو شورای مرکزی اش بودید و میخواهم که این را فقط از نظر داخل ساخت خود جبهه ملی برای ما بفرمائید، من میدانم که جبهه ملی تحت فشار بوده است از نظر رژیم و اینها. میخواهم بدانم چه عواملی از داخل باعث این عدم موفقیت شد.

ج - از داخل یک مقداری همین، خیلی سر سری عرض کنم، همین دارو دسته آقای بازرگان که خیلی متعصب بودند و خیلی خرافی بودند و مخصوصاً "تویشان اشخاصی بودند که خیلی کوچک فکر بودند مثل خدا بیا مرز مرحوم رحیم عظامی و آقای عباس شیپانی که اینها همین جور ناخودآگاه برعلیه، همان موقع که ما کنگره داشتیم در جبهه ملی بجای اینکه اتفاق نظریاً شد عباس شیپانی توی زیرزمین دارو یک چیزی تایپ میکند فحش برعایه آقایان برعلیه دکتر سنجابی، کاظمی، صدیقی. که آدمم به بازرگان گفتم آقایان دیدگه که تف سربا لا است. بقول ملک الشعراء بهار میگوید که:

شادی دشمن و آزار دل دوست خواه
 زآنکه چون گریه کند دوست بختند دشمن

اینها کاری میکردند، دشمن شادی میکردند. چون همان موقع ما میدانستیم که پشت آن دیوارهای منزل قاسمیه دستگاه قوی سازمان امنیت، دستگاه ضبط صوت قوی ضبط میکند مطالب را و آقایان درست نیست. و همین حرکات و این جاه طلبی ها باعث متأسفانه. و بعد هم فشار شدیدی دستگاه. چون اگر خاطرات با شنبازین لازم است گفته بودند که وقتی که جبهه ملی خیلی خوب کار میکرد و حتی صحبت بود که قدرت را در دست بگیرد قرار بود که یک متینگی در جلایه برگزارد و آن میتینگ یکی از بهترین و بعد با یادگفت یکی از بدترین، هم بهترین و هم بدترین بود. زیرا شب در شورای جبهه ملی برای برنامه میتینگ جلسه ای تشکیل شد که چه چیزها می گفته بشود و چه اشخاصی صحبت بکنند. قرار شد اشخاصی که صحبت میکنند اول آقای کاظمی باشد بعد دکتر صدیقی باشد و بعد آقای شاپور بختیار از طرف هیئت اجرا شیبیا بدو بعد هم آن قلمنا مه بوسیله آقای فروهر خوانده شود. آقایان هر کدام مطالبی که داشتند آوردند خواندند. شاپور بختیار گفت که من معمولم نیست چیز بنویسم و بیا ورم بخوانم اگر هم بنویسم

وقتی خواستم بخوانم از دستم در می‌رود، بنا بر این من نمی‌نویسم. آنجا صحبت بود که حالا فعلاً" راجع به دو موضوع ما صحبتی نکنیم. یکی راجع به سنتوویکی راجع به کنسرسیوم. این دو تا مسکوت بماند که اگر دولتی آمد سرکار بعداً اقدام بکنیم الان مقتضی نیست که خودمان را به طرفمان معرفی بکنیم.

س- این تصمیم مستقلاً از طرف شورای مرکزی جبهه ملی گرفته شد یا اینکه بمناسبت با صلاح توافقها می‌باشد که با امینی یا با اشخاص دیگری ...

ج- نخیر، نخیر. این چیز بود و آنها خوشحال شدند. امینی خوشحال شد. خوشحال شده این قطعاً مبه‌به این شکل نوشته نشد. یعنی قطعاً من نوشته شده دولتی مطالبی که با یادگفته بشود. وقتیکه آقای کاظمی صحبت کرد و بعد هم صدیقی صحبت کرد، آقای شاپوریختیار که آمد صحبت کرد وسط صحبت یک دفعه گفت ما با یاد اول کاری که بکنیم قرارداد کنسرسیوم را پاره کنیم. و همه چینی‌ها که در میدان بودند دست زدند و بعد هم از بیمان سنتو خارج بشویم. می‌تینگ تمام شد و ما آمدیم دیدیم که ریختند و جلوی چیزها دیگر بستند، جبهه ملی را پلیس تصرف کرد. هر چه من رفتم اقدام قضائی کردم و دادسرا و فلان هیچ کجا حرف‌م را نشنیدند. مرحوم دکتر معظمی می‌گفت که در نیویورک بودم از هتل آدام پاتین دیدم توی نیویورک تا یمن نوشته شکاف در جبهه ملی و انحلال جبهه ملی. و همین کارها باعث شد متأسفانه ... علم سیاست غیراً ز علم احساس است. یک وقتی ناگزیراً ز نظر سیاسی آدم با یادپا روی احساس هم بگذارد.

س- چون این مسئله را دیگران هم خوان کردند که آن سخنرانی آقای شاپوریختیار در میدان جلالیه باعث ترساندن آمریکا می‌شود.

ج- بله درست است، جبهه را بهم می‌زند

س- و باعث شد که جلوی جبهه ملی را بگیرند.

ج- بله درست است.

س- آقای امینی شما با هیچ یک از نخست‌وزیران سابق ایران آشنائی نزدیک داشتید؟

ج- من با مرحوم صدرا الاشراف بله آشنائی داشتم، نزدیک بودم. دیگر با آقای بیات ما هم‌شهری بودیم، مدت کمی نخست‌وزیر بود- آشنائی داشتم. دیگر یاد نمی‌آید

آنها را دیگر را . نخست وزیر بعدی را شریف امامی بود چون شوهر خواهر دکترا معظمی بود، بعد هم با آقای مهندس مصدق مربوط می شناختم .

س - میتوانم ارشاد تقاضا کنم که خاطرات خودتان را یا اطلاعاتی را که شما نسبت به این اشخاص دارید، راجع به افکارشان ، طرز حکومتشان برای ما شرح بفرمائید .

ج - متأسفانه طرز حکومت همه اینها شی که من می شناختم تابع زمان بود و شاه و شریف امامی که یک نوکر حلقه بگوشی بود و متأسفانه آدم کشیفی هم بود ، آدم نادرستی بود . مشاغل مختلفی را بعهده داشت از قبیل بنیاد پهلوی و چیزهای دیگر . با دیگر بود . معذرت میخواهم من با یکی از آنها شی که من تصادفاً " باهاش بنیاد سبتسی برخوردار کردم رزم آرا بود که یک قانون وضع شده بود به اسم قانون تصفیه کارمندان دولت ، بندج و بندالف . من رئیس دفتر آنجا بودم و این داستان طولانی است ..

س - رئیس دفتر کجا ؟

ج - رئیس دفتر آن هیئت تصفیه بندها . بندج به اصطلاح ...

س - این هیئت مال کدام وزارتخانه بود ؟

ج - مال تمام ، مال مملکت . قانون مخصوصی وضع شد که معروف است به قانون بندج . بعد بهمین مناسبت ما برخورداریم به رزم آرا . خیلی مرد جدی و خیلی خیلی انرژیک بیتما معنا و اختیار هم، منهای حال اینکه خارجش را بنده نمیدانم ، دست خودش بود . غیر از این بود که مثل آنها را دیگر هر چیز را از شاه اجازه بگیرد . مثل هژیریا مثل ...

با زان نخست وزیرها شی که قطعاً " درست بود ولی خیلی بی عرضه بود حکیم الملک بسود که بدون تردید هیچ گونه لکه مالی یا چیز دیگری به او چسبیده نمی شد ولی خیلی ضعیف بود . خیلی خیلی ضعیف بود ولی وزراء خوبی از قبیل نجم الملک ، سروری و اینها داشت که الان سروری در همین جا است ، او هم در آمریکا است . نجم الملک که یکی از لایقترین و شایسته ترین افراد مملکت بود در کار وزارت دارائی ، در کارهای مختلفی داشته است . بلکه اینها شی که من دیدم این بود .

س - راجع به رابطه آقای مهندس شریف امامی با روحانیون چه اطلاعی دارید آقای امینی ؟

ج - رابطه شریف‌آما می ، پدر شریف‌آما می جزو عمه‌اگره مرحوم‌آما م جمعه‌تهران بود . پدر بزرگ دکتر حسن‌آما می . به این مناسبت‌آما می ، شریف‌آما می ونظام‌آما می که اینها عموزاده بودند ، ارتباط این ۶ ... نقطه که با باش آخوند بوده والا ارتباط . خودش هم لاس میزد . مثلاً " خدمت‌آقا . انسانی میرفت ، کاغذ آقای خوانساری بهش مینوشتند ادب میکرد . با زیگر بود . وخب دکتر معظمی هم بهش علاقه مند بود چون دکتر معظمی برا درزش هم بودا وهم باعث میشد رابط میشد . من یاد م هست که بعدا ز بیست و هشتم مرداد در یک محلی که تما دفا " ما شب بودیم منزل آقای عبا علی‌خان صالح ، شریف‌آما می آمدومن بهش دست ندادم . گفتم نخست وزیر که بعدا ز کودتا می‌آید من بهش معتقد نیستم . بعد به دکتر معظمی گفته بود . دکتر معظمی تلفن کرد گله کرد از من وگفت حالا اگر ایشان به لایحه کنسرسیوم ... معذرت می‌خواهم آنوقت سنا تور بود گفتند بیا بد سنا تور بشود . گفت اگر به دولت زاهدی رأی اعتماد دندهد توبهش اعتقاد پیدا میکنی ؟ گفتم خب این را بهش میگویند برای اینکه معلوم بشود یک دانه هم رأی مخالف بوده . چون هم به دولت زاهدی رأی ندادم دوم به کنسرسیوم رأی ندادم . از این کارها کرد .

س - شریف‌آما می به کنسرسیوم رأی نداد ؟

ج - نخیر رأی ندادم . نخیر به این دوتا رأی ندادم . اینها که من میدانستم از او . منتهی بعد خب خیلی با دستگاه ، رئیس بنیاد بود ، رئیس هیئت مدیره بانک توسعه و صنایع بود . از هفت هشت ده جا حقوق و الان هم در نیویورک است وزندگیش هم خیلی خوب است .

س - با آیت‌الله خوانساری شما آشنائی داشتید آقای امینی؟

ج - خیلی خیلی زیاد بله . الان هستند ایشان والحمدلله در قید حیات هستند . والان موجه‌ترین مرد روحانی توی ایران هستند . در سفری کدمن به مشهد مشرف بشوادم در چندین سال قبل ، خیال میکنم همان در زمان مرحوم آقای دکتر مصدق بود که من به مشهد مشرف بودم به اتفاق آقای مهدی حائری ، رفته بودیم آقای خوانساری آنجا

تشریف داشتند. آقای حائری خواستند بروند به زیارتشان و مرا هم بردند. وقتی بنده را معرفی کرد گفتند بله من با پدر بزرگ ایشان در اراک که بودم، در سلطان آباد، چون اراک اول اسمش سلطان آباد بود، آنجا با ایشان مربوط بودم. ومن اغلب با زارمیروم پشت سر ایشان نماز میخوانم. خیلی مردم موجهی هستند و خیلی مردم متدین و فاضل بتمام معنا.

س - شایع بود که ایشان خیلی مورد علاقه محمد رضا شاه هم بوده.

ج - محمد رضا شاه خیلی به آقای خوانساری احترام میگذاشت.

س - ولی مثل اینکه آقای آیت اله خوانساری آنچنان به مطالب سیاسی ...

ج - نه اصولاً کنا رهت هیچوقت ندارد. هیچوقت نداشته.

۱ خالائی در کاری بکند، فلان بکنند هیچوقت. ولی خوب من خودم رفتم با آقای حائری

پهلوی ایشان که کاغذی بنویسم برای آقای طالقانی و آقای بازرگان. ایشان

نوشتند منتهی به شریف امامی می نوشت که اقدام کنند.

س - شما من مطمئن هستم که با آیت اله شریعتمداری هم روابط نزدیکی داشتید.

ممکن است که یک مقدار اطلاعتی را که شما راجع به ایشان دارید و شناختی را که نسبت به

ایشان دارید برای ما شرح بدهید.

ج - بنده با آقای شریعتمداری از سالها قبل خوب مربوط بودم. حتی در سال ۱۳۴۵ که

من به مکه مشرف شدم، همان سالی که آقای دکتر مصدق فوت کردند فردای آنروز

چهارم اسفند ایشان فوت کرده بودند پا نزد هم اسفند رفتم به مکه ایشان با قافله

شربت او غلسی آمده بودند، من با اتفاق آقای صدر بلاغی که رفتم

مجلسی داشتند که میخواستند (؟) نماز بخوانند به مجرد اینکه از

دورما را دیدند صد کردند پهلوی خودشان نشاندند و یک دفعه هم که آقای طالقانی از تبعید

وزندان برگشته بودند منزل من بودند با اتفاق رفتم قم. رفتم قم و این شوهر

خواهر یعنی داماد آقای آقا شیخ عبدالحسین یزدی آقای داماد همین که الان پسرشان

رئیس بازرسی کل کشور است محمد میرداد ماد فوت کرده بود، آن پدر فوت کرده بود

ما با اتفاق آقای طالقانی که رفتیم بعد رفتیم منزل آقای شریعتمداری ایشان خیلی خوشحال شدند و آنها را مانگه داشتند و بعد ما شب رفتیم خدمت آقای آقا مرتضی حائری. آخرین باری که بنده ایشان را دیدم وقتی بود که از فارس آمدم از پهلوی آقای خمینی که بیرون آمدم آقای پسنده قبل از اینکه بروم منزل آقای آقا مرتضی حائری رفتم سری به منزل آقای شریعتمداری و آنوقت خب ایشان دورشان جمع بودند. خیلی موجه بود از نظر تبریزی ها ولی خب متأسفانه الان دیگر آن وجهه را ایشان ندارند. مطلقا. س- آقای شریعتمداری چطور شد که وجهه اش را میان مردم از دست داد. بخاطر ایسنا اعترافی که آمدند از ایشان گذاشتند پشت تلویزیون؟ این موضوع حقیقت دارد؟ که ایشان خودشان شخصاً " آمدند پشت تلویزیون و اعتراف کردند مثل بقیه آدمها که الان می آیند. ج- خب اینها را مردم که دیدند بعد هم آن نامه ای که خودشان بخط خودشان نوشته بودند خط خودشان بود چاپ شده بود بخاطر ما دشمن عیسی. بلکه اینها را دیدند. س- اختلاف آیت اله پسنده با آقای خمینی سر چه مسئله ای است آقای امینی؟ ج- الان اختلاف مطلقا نیست، الان دیگری نیست. س- ولی سابقا " بوده؟

ج- یک مدت کمی بود. بلکه مدت کمی بود خب ایشان حرفهای می زدند، بعضی هها اخلال میکردند حتی یک بار در نماز جمعه ای، خب راجع به خود من وقتی گفته بودند که ایشان منزل آقای پسنده هم زیاد آمد و شد میکنند. بعد اتفاقا " وقتی که ما در من فوت کرده بود و آقای پسنده تقریبا " سه ماه پیش به منزل من آمدند به اتفاق عروشان و دخترشان و اینها و پسرشان، داماد که فوت کرد مهندس کشاورز. گفتیم آقا میدانید که منزل شما هم جزو آنها نیست که میگویند که چرا اشخاص میروند. گفت بلکه مگر ندیدید که در نماز جمعه هم آقای رفسنجانی گفتند که ما رد پای مخالفین را در منزل برادر ما می بینیم. بلکه ایشان این حرف را زدند. س- بلکه من دقیقا " بهمین علت بود که سؤال کرده بودم ببینم که چه ج- ولسی سه روز بعد ما دیدیم در روزنا مه عنوان کردند که از طرف دفتر ما م کسه

آقای آیت‌الله پسندیده نماینده تام‌الاختیار ایشان برای تصدی حوزه علمیه به‌مصرفتند. بعد من اتفاقاً " کاری داشتم به‌پسرشان تلفن کردم گفت بله میخواهند با توهم صحبت کنند که هرچی تلفن کردند تونبودی. اتفاقاً " من روز پنجشنبه‌ای که دوشنبه‌اش حرکت کردم رفتم قم خدمت ایشان رسیدم و بودم خدمت ایشان و دیده‌شان .
س - شما با آقای دکتر مطهری هم آشنائی داشتید؟

ج - خیلی کم. در مجالس ایشان را، آنوقتی که من خیلی با بازرگان آشنا بودم و دکتر خیر، آقای مطهری .. عنوان دکتری من نشنیده بودم برای ایشان .
س - بله ولی خوب حالا میگویند، خطاب میکنند دکتر مطهری . من یک موضوع دیگری که میخواستم از حضورتان سؤال بکنم مربوط به جریان سفارت ایران در واشنگتن بود و ما موریت‌آقای مهدی حائری یزدی که سفارت را بعهده بگیرد. شما اطلاع داشتید از برخورد ایشان با افرادی که سفارت را اشغال کرده بودند و آیا ایشان ما موریتی از طرف آقای خمینی داشتند که این کار را بکنند یا نه؟

ج - بنده وقتی در فارس بودم آقای دکتر سنجابی که وزیر خارجه بودند به وسیله‌ای تلفن کردند از من پرسیدند که آقایان تو که مدت‌ها در آمریکا بودی من الان با این وضعی که پیش آمده چه بکنم. چون شما میدانید آن موقع یک عده‌ای از عواملی بودند که داخلتهائی میکردند مثل آقای شهریار روحانی، آقای ناهیدیان یا آقای ...

س - سجادی

ج - سجادی که کوچکتر بود. سجادی خوب شوهر خواهر ناهیدیان بود ...

س - علی آگاه

ج - علی آگاه بله اینها بودند. آقای دکتر ضرابی بود که ظاهراً " از تگزاس آمده بود. به ایشان گفتیم بهترین فردی که الان میتواند آنجا در مقابل اینها چیز بکند آقای حائری است که هم مورد علاقه آقای خمینی است و هم تحصیل کرده است لاقلاً میشود درش آورد.
آقای سنجابی تلگرافی کردند به آقای حائری . آقای حائری میگویند من با این طرز قبول نمیکنم مگر اینکه آقای خمینی امر کنند. آقای دکتر گفتند به من و شخص

دیگری که اطراف ایشان بودند که ایشان به قم تلفن میکنند وقتی آقای خمینی در قم بودند به آقای احمد که حضوراً آقای عرض کنید که من چنین تصمیمی دارم . آیا ایشان موافقت میفرمایند که آقای حاشی آنجا را ادا کند؟ آقای احمد جواب میدهد که عجب این فکری شیطانی را کی به شما یاد داده ، خیلی فکری خوبی است در مقابل این دارو دسته که آنجا را ادا میکنند . بعد به عرض ایشان میرسانند . آقای خمینی تلگرامی به وزارت خارجه میکند که این تلگرام را من در ایران توی میزم بود و داشتم ، که وزارت امور خارجه در مورد تقاضای مأ مورت حضرت آقای مهدی حاشی که شما نظرد؛ دیدای ایشان امروا شنگتن را ادا میکنند من تصمیم داشتم از ایشان و معلومات بسیار زیاد ایشان برای حوزه علمیه قم استفاده بشود . اکنون که شما تصور میکنید حضوراً ایشان برای آنجا لازم است توفیق ایشان را از خداوند متعال مسئلت میکنم . این را تلکس کردند به . . یا تلگرام کردند به وزارت خارجه و وزارت خارجه عیناً " همینطور به آقای حاشی ، و - آقای حاشی رفتند ولی متأسفانه همان ایادی که اینجا بودند و خوب ا تومبیل لیموزین شان را سوار شدند ، آقای حاشی که اهل این حرفها نبود شروع کردند اخلال کردن و حتی آقای دکتر سنجابی گفتند به من که من ا تا ق با زرگان بودم دیدم از آمریکا تلفن شد خانمی که حالا میگویند خانم دفتر آقای دکتر یزدی بوده است ، تلفن کرده بود که آقای ایشان یعنی آقای حاشی نماز نمی خواند و مشروب میخوردند . در صورتیکه آقای حاشی در مجلسی که مشروب با شد حتی مال آمریکا شیها هم شرکت نمیکند . اگر دعوتشان میکردند میگفتند من به این شرط شرکت میکنم که سرمیز مشروب نباشد و ایشان هم مردم متقسی ، من یقین دارم در مقام عمرا ایشان نماز و روزه شان ، شاید روزه را مثلاً" در شرکت است گاهی وقتها چون سردرد خیلی شدیدی داشتند نمی توانستند و شرعاً " نمی بایستی بگیرند ولی نماز شان مسلم است . که نماز نمی خوانند و مشروب میخورند برای اینکه ایشان را خراب بکنند . بعد هم خوب ایشان دیدند که فایده ندارد و ول کردند .

س - بله من این حرفهای شما را کاملاً" قبول دارم برای اینکه خودم هم ایشان را - می شناختم و آشنائی نزدیکی با ایشان داشتم .

ج - بله . حتی ایشان را بنده ، بالاتر به شما بگویم که من یک وقتی این صحبت بود که ایشان متأهل نبودند زنی بگیریم برای ایشان . خانمی بود که با ما ارتباط داشت و این خیلی ثروت داشت و دو بچه صغیر داشت . این را بن دعوت کردم منزل ، مادرم و خانم دعوت کردند و او را با آقای حائری آشنا کردیم . خوب او هم خیلی خوشحال شد که عروس مرحوم شیخ عبدالکریم یزدی بشود . بعد یک روزی ما با آقای حائری یک شبی رفتیم منزل این خانم . بعد وقتی رفتیم آقای حائری بمن گفت خوب وضع چیست ؟ گفتم که بله ایشان دو بچه صغیر دارند ولی شوهرشان وصیت کرد ، این خانه و زندگی همه مال این خانم است ولی وصیت کرده که تا موقعی که این بچه ها به سن کبر می رسند این خانم در این خانه سکونت کند . ایشان گفتند پس من این ازدواج را نخواهم کرد چون من نمی خواهم که زندگی من با زندگی صغیر مخلوط بشود . هر چه احتیاط بکنم ممکن است یک وقتی خدای نا کرده رعایت غیبه نشود و آن آیه ولاتنقربوا مال البیتیم الابالحتی هی احسن رعایت نشود و اینکار را نکردم . و با من خبردارم که یعنی خبردارم که منزل من بودند آقای حائری ، حالا ایشان را این دستگاه مهم کردند که نامه ها نوشته است و با شاه چیز داشته است . یکی از چیزهایی که به ایشان میگویند ایشان منزل من بودند بعد از بیست و هشت مرداد یک روزی تلفن زنگ زد و گوشی را من برداشتم و موقعی بود که ایشان : خانم اش را فروخته بود و دنبال خانه بود ولی خوب منزل من بی تو هسته میکره . تلفن کردند آقای حائری آنجا است ؟ گفتم بله تشریف دارند . من گوشی را دادم و معلوم شد از ... پرسیدند حال شما چطور است ؟ گفت الحمد للهِ . بعد معلوم شد دربار راست . و ایشان را از دربار میخواستند که علیحضرت میل دارند الان شما را ملاقات کنند . آقای حائری بمن گفتند اگر می دانستم که آنجا است تمارش میکردم و گفت چه بکنم . بالاخره آمدند سراغ ایشان و ایشان را بردند . من گفتم آقای پس من منتظرم با ببینم چه میشود . رفتند و وقتی برگشتند گفتند بله شاه خیلی بمن ادب کرد و خیلی محبت و نشانهای دست خودش و بعد گفت بله من کرا را " سپرده بودم شما هر وقت سی اینجا میآید بدون گرفتن وقت قبلی و حتی اگر جلسه ای داشته باشم خبرکنند شما بیایید

پهلوی من والان مدتی است نیا مده اید. گفتم که من گرفتار تر در پیس در
 دانشگاه هستم و وقتم موقوف کارهای علمی است. گفتند خوب حال امن از شما میخواهم
 یک مطلبی را و آن اینکه موضوع انتخاب با ت قم برای دولت یک مسئله ای شده. آقا
 یعنی آقای بروجردی نظریه کسی دارند که دولت با او موافق نیست یعنی نولیست.
 دولت نظریه کسی دارد که آقا با او موافق نیستند دکتر مدرسی که داد ما رسیدم محمدما دق -
 طباطبائی بود. با من صحبت کردند، من گفتم بهترین فردی که میتواند جا مع هر دو
 نظریا شد آقای حاشی هستند که هم مورد علاقه آقای بروجردی هست و هم مورد علاقه من.
 بنا بر این شما تشریف ببرید در قم و خودتان را کاندید کنید که اینکار رتما میشود. گفتند من
 گفتم همان که خدمتتان عرض کردم. من در دو جا درس دارم. یکی دانشگاه معقول و منقول حالا
 اسمش شده الهیات و یکی در مدرسه سپهسالار قدیم که طلبه های خیلی قوی ای آنجا هستند
 من باید تمام شب تا صبح را مطالعه کنم و روز هم زحمت دارم و میروم به اینها
 درس بدهم. بنا بر این وقتی برای من باقی نمی ماند. گفتند شاه گفتند که آقا
 در دوره قبل شما را کاندید کردند هیچ مخالفتی نکردید یعنی دوره آقای دکتر مصدق.
 گفت گفتم یک چیزی را من به شما بگویم خیالتان را راحت کنم. در دوره قبل مردم
 یزدیه احترام پدرم مرحوم آقا شیخ عبدالحسین یزدی میخواستند مرا وکیل یزد بکنند
 من سکوت کردم. حالا شما میخواهید بنده را به مردم قم تحمیل بفرمائید من قبول نمی
 کنم. گفت دیگر شاه اصلاً هیچ حرفی نزد منم با شدم. خوب این شرافت را ایشان
 داشتند که اینجور در مقابل شاه ایستد. باز یک دفعه دیگر سپهبد کمال را فرستاده بودند
 که تویبیا برو و با او شگتن و در مقابل دستها حمدی و این ناصر، ما پول میدهم آنجا
 تشکیلات بده. گفت بهیچ قیمت من حاضر نیستم این کار را بکنم.

س- دستها حمدی کدام است؟

ج- یک دستها حمدی هستند اینجا مسجدی دارند. احمدی ها، قادیانی ها، هندی ها
 هستند اینجا مسجد دارند و مسجد احمدی ها. قادیانی ها.

س- البته من یک شایعه ای شنیدم نمیدانم این حقیقت دارد یا نه و به همین علت است که

از شما می پرسم . و آن اینست که من شنیدم بعد از جریا ن بیست و یک آذر ، مربوط به آذربایجان ، آقای آیت اله شریعتمداری و همچنین آقای خمینی با شاه ملاقات کردند یا نه ما می نوشتند پیش تبریک گفتند ، شما از این جریان اطلاع می دارید؟
ج - خیر ، خیر .

س - آقای امینی یک مقدار زیاده صحبت هست راجع به نفوذیها که در رژیم قبلی این موضوع تا چه اندازه حقیقت دارد . من حتی شنیدم که گفته اند که شش وزیر بهائی او را در کار کا بنه بودند آیا این موضوع حقیقت دارد؟

ج - خیر . نفوذی مثلا " به آن شکلی که می گفتند نفوذی بهائی ، طیب نخعی شاه بهائی بود سپهبد ای . خب مال هم می انداختند و خالت در کارها میکرد و خیلی هم قدرت داشت مخصوصا " در کارهای ارتش و کارهای به اصطلاح دوا و چیزهایی که ارتش احتیاج داشت حتی دوائی عمومی که میخواستند او رئیس این هیئت بود و خیلی هم نفوذ داشت . هر چه هم به شاه می گفتند می گفت که نامه هم طیبشان بپهودی بوده است . این ضعفران نشان میداد نسبت به بهائی ها . اما وزیر خب مثلا " یکی از همان وزرائی که معروف بود به بهائی روحانی بود که من مطلبش را گفتم . ولی وزیر بهائی که بود تا مدتی در کا بنه و در دستگاه بعد رفت ، این صنعی بود که مدتی وزیر دفاع بود . بعد یک وقتی وزیر نمیدانم خواربار شدی شد . حالا اسم اداره اش چیز بود که هم مواد غذایی را تهیه میکردند که او هم ... اما افراد دیگر . مثلا " خود هویدارا . هویدا مسلمان پدرش بهائی بود عین الملک ولی مادرش بهائی نبود . خود او هم تربیت بهائی نداشت تربیتی که او داشت در بیروت با مادرش و ایا ... خلاصه ها ای که بودند خیال نمیکند تعصب بهائی ... حالا او هم کشته شد و رفت ولی خیر .

س - من شنیدم که ایشان از لای بودند .

ج - نه از لای هم نبود . نمیدانم در حال اینها خیر چیز نبود . اون چون مسافر مسلمان بود اصلا " نگذاشته بود که او را لوده بشود به این حرفها . نمیدانم دیگر . خیر . از لایها دیگر چیزی اصلا " اینقدر باقی نماندند در ایران . آن پروان صبح از ل .

س - آقای امینی من شما را واقعا " خسته کردم

ج - استدعا میکنم ، خواهش میکنم .

س - من فقط میخواستم یک سؤال دیگر از شما بکنم و جلسه ما را خاتمه بدهیم چون
میدانم واقعا " شما خسته شدید . و آن اینست که میدانید من با افرادی و اینها کم و
بیش معاشرتی دارم و در میان اینها یک سؤالی مطرح است مخصوصا " راجع به شما که رفت
و آمد میکنید و در آن رژیم هم میگردید بین ایران و آمریکا و یا خارج از کشور . مسئله
به این ترتیب برایشان مطرح است که آن رژیم در واقع یک رژیم آزادی کش بود و این
رژیم هم یک رژیم آزادی کش است . و شما یکی از شخصیت های آزادیخواه ایران بودید
و طبیعا " هم هستید . در زمانی که همه آزادیخواهان ، رهبران آزادیخواه مثل آقای دکتر
آذر مثل دکتر سجایی و دیگران همه با فراری هستند یا یک عده شان کشته شدند یا زندانی
هستند شما بر احوالی میتوانید که مسافرت بکنید بین ایران و آمریکا . هم در آن رژیم
و هم در این رژیم . این چگونه است که شما میتوانید که ترتیب یک همچین کاری را بدهید ؟
ج - بنده خیلی متشکرم که این سؤال را فرمودید و من هیچ باکی ندارم . آدم با ید پهلوی
خودش و نفس خودش و خدای خودش شرمند نمیشد و گردن فرار زبانشد . کار را " در آن دوره بنده
شنیدم از اشخاصی که بنده مأمور ساواک هستم البته در غیاب من . هیچ بنده ، یعنی من
بخودم که دیگر اعتماد داداشتم که لااقل خب آن موقع من میرفتم دنبال کار آقایان
با کمال صراحت با کمال شجاعت و شما میدانید در اسلام یک عده ای بودند که بهشان میگفتند
ملامتی که یکی از آنها حافظ بود . حاضر بودند هر ملامتی را بکشند ، بشنوند ولی کار خودشان را
بکنند . بنده هم از آن ملامتی ها بودم که خوش میآمد . بگذار بگویند هرچی میخواهند
بگویند من پهلوی خودم که با ید گردنم ... حتی موقعی که آقایان را گرفته بودند و من را
نگرفته بودند . گفتند آقای دیدید که این فلانکس را نگرفتند در همان زمان شاه که در ...
بنده در همان موقع زمان شاه که با زحمتی "اولا" من اجازه گرفتم که بخارج بیایم ، نمی -
دادند اجازه . اول به اسم کمال چشم یک سفری به مکه مشرف شدم و بعد هم به اسم کمال
چشم گذرنا می گرفتم که ندادند و بعد با ید بروم اینور و آنور تا گرفتیم . آمدیم . آدم من

برای خاطر اینکه این بچه‌ها مخصوصاً " محمدپسر اولم که میل داشتم تحصیلش را تمام کند. خیلی ذوق به تحصیل داشت و متأسفانه افتاد در کوران سیاستی که من میل نداشتم صریح عرض میکنم. بعد خب گفتم بیایم اینجا سرپرستی اینها را بکنم بقول آقای حق شناس نوشته بود که آقا توبیخ خود رفتی آنجا، مجالس ما را بی سخنگو گذاشتی. اگر تو تصور میکنی که میروی آنجا و نفس تو در آنها گیر است مگر نخواهندهای داستان سعدی را که گفت که: کسی را فرستادند برای راهنمایی کردن ملاحظه رفت و آمد و گفت که حجت من قرآن است و آنها قرآن را منکر. حالجت تو هم هر چه باشد اینها آن مطالب تو را قبول ندارند. بنده آن موقع آمد و مویز خلاق اینکس آنوقت میگفتند هر دفعه‌ای که بنده میرفتم ایران از همان توی فرودگاه اسباب زحمت بنده را فراهم میکردند. تا اسم بنده را در لیست میدیدند فوری ما مورسا واک را خیر میکردند و میریختند و تمام اسباب و اثاثیه بنده را زیر و رو می کردند که حتی یگروزی به یکیشان گفتم آقا من اینقدر احمق نیستم که چیزی بیارم که بدرد شما بخورد. اونوی را که آوردم مغزم است، آنرا شما کاری نمیتوانید بکنید آن مغزم است. نوار داشتم مثلاً چیزهای خانوادگی بود بردند نگاه داشتند، صفحه‌ای بود که با زنده بود اصلاً، یک کاغذ سفید بود خیال میکردند حالا این دوا رویش بریزند مطالبی فاش میشود. این یکدفعه اش بود. یکدفعه دیگر که با زدم مرتبه اولش نشان دادند به اون - افسون خانمی که پشت دستگاہ‌های چیسز بود نگاه کرد و رفت و افسری را آورد. افسر نگاه کرد و گفت نه با این مال پیش بودول کن برو و بعد مهر زدو آمدیم بیرون. وقتی خواستیم اسباب را ببریم دیدیم که همان خانمی که افسر پلیس بود و دیده که آقا ببخشید گذرنا مه‌ما یک تشا به است. بهایشان گفتم خیر تشا به نیست خود بنده هستم. با زما را بردند توی اطاق دیگر و معطل کردند. حتی گرم بود گفتم آقا یک لیوان آب به ما بدهید، آخه اگر یک کسی را هم که بخوانند بکشند یک لیوان آب میدهند بهش. که ندادند آخسر گفتم که بقول حافظ:

رندان تشنه لب را آبی نمیدهد کسی   نوبیا ولی‌شناسان رفتند از این ولایت

گذرنا مه مرا گرفتند. دوربین‌ها که بودند و به این نشانی که یکسال دومه و ده روز

گذرنا مه‌بنده را توقیف کردند که آن چیز بنده از بین برود . که با زب زحمتی بنده گرفتم و آدم . و بعد دیگه موقع انقلاب بنده رفتم ایران . حتی در آن موقع هم که بودم یک روزی یا دم هست که رفته بودم بروم مسجد این آقای ناهیدیان با تفاق او میرفتیم من مخصوما " چون شنیده بودم که چند نفر از این آقایان رفقای او گفتند که بنده مأ مور سا واک هستم . آهان تلغن کردم به منزلم آنها گفتند که فلان آقا میخواهد بیا یسد . گفت دهم مگرا و منزلش ... گفتم بله برخلاف نظر دوستان شما که میگویند بنده مأ مور سا واک هستم او منزل من هست . گفت شما از کجا فهمیدید ؟ گفتم من میدانم . خیلی ناراحت شد گریه کرد . تلغن کرد به آن آقای سوری که آقا تو چنین چیزی گفتی ؟ آقا چرا میگوئی گفت نگفتم . گفت به خود من گفتی . بعدا تفاقا " ما سفری با تفاق همین ناهیدیان مکه مشرف شدیم از این جا . آنجا توری راه باز در آن شبها شی که با هم حالسی داشتیم هی میگفت آقا مرا ببخش ما میخواستیم تورا برای فلان مسجد دعوت کنیم فلان این جور گفته بودند . گفتم با شدمم نیست . حالاهم در همین جریان هم بنده همین ایرادها همین مطالب را - شنیده ام . در صورتیکه خب من خودم میدانم در تهران چه وضعی دارم . حتی در چه مطانسی هستم . و این سفر هم هیچ امیدی نداشتم که بگذارد من بیایم . مادرم فوت کرده بود . من املا " رفتم ایران که برنگردم خیال آمدن نداشتم . گفتم این خانه را ... منتهی رفتم وکالت بدهم برای فروش این خانه که این را با قرض و قوله گرفته بودیم برای بچه هایمان . آن وکالت رایکما هه داد آن دفتر حفاظت منافع آمریکا در ایران مال سوئیس . بعدا تفاقا " مادرم که فوت کرد در اسفند من دیدم که شب عید را نمیتوانم توی آن خانه تنها بمانم . گفتم با اینکه گذشته بود رفتم اقدام کردیم و وزارت خارجه هم اجازه داد . وقتی من آدم اینجا دیدم . گوشه و کنار . هی گوشه که آقا شما بحمد الله خوب میروید ، میآیید . و این ملت قربان تا یک آدمی سرش بالای دار نرود ، خدا بیا مرزد مرحوم دکتر فاطمی را ، ما یک خرده راه دور رفتیم ، که آقای دکتر مصدق فرمودند که من در تمام دوران خدمت این مرد خلاف مروتی از او ندیدم . ولی الان هم بنشینید به یک عده از این بد میگویند بله آقا این ما مور فلان بود آمد این کار را کرد .

س- بله من خودم این را با رها شنیدم که دکتر فاطمی نوکر انگلیسیها بود .

ج - در حال بنده هم هیچ باکی از این حرفها ندارم . من پهلوی خدای خودم شب و نصف شب که میگذارم سرم را توی رختخواب باید راحت باشم والحمد لله اما یس و آرامش و سکینه دارم . هر چه میخواهند بگویند بگویند .

س- خیلی متشکرم آقای امینی که مخصوصاً " به این سؤال من جواب دادید . برای اینکه من مطمئن هستم با این شایعاتی که الان هست این سؤال درآینده هم مطرح خواهد شد .

ج - بله . بنده مثلاً" الان با این دستگاه من پرکار میتوانستم بکنم . من یک آدمی بودم مثلاً" روحانی بودم ، من یک آدمی بودم که با آقای خمینی مربوط بودم ، یقین داشتم هر کاری اگر میخواستم ایشان مثلاً" مفاقیه نمیکردند اما رفتم آنجا و یکماه بیشتر نماندم و ول کردم . نه گول اتومبیل رولز رویس ، عرض کنم در شی—راز استاندار دوتا اتومبیل عجیب داشت . یکی رولز رویس و یکی بنز ششده بنده سوار شدم . چون اعتنا به این عناوین و مقام ... گفت :

بر دل مردم نشین کین کشور بی مدعی   ساحتش پر نعمت و گنجینه اش پر گوهر است

س- خیلی متشکر هستم از لطفتان و با شما خدا حافظی میکنم .

ج - خدا حافظ .

روایت‌کننده : آقای نصرت‌اله امینی
تاریخ : سوم ژوئن ۱۹۸۳
محل : شهر آنا ندل - ویرجینیا
مواجه‌کننده : ضیاء‌اله صدقی
شماره : ۸

س - ما حبه با آقای نصرت‌اله امینی در شهر آنا ندل - ویرجینیا . روز سیزده خرداد ۱۳۶۲ برابر با سوم ژوئن ۱۹۸۳ ، مواجه‌کننده ضیاء صدقی .

آقای امینی این قسمت اول صحبت‌های امروز ما مربوط میشود به کا بینه دکتر مصدق و چگونگی انتخاب وزراء شان . اگر امکان داد دلطف بفرما شید و برای ما توضیح بدهید که دکتر مصدق وزراء کا بینه اش را چه جوری انتخاب میکرد و برای انتخاب وزراء چه نوع خصوصی را در افراد در مد نظر داشت ؟

ح - ایشان معمولاً برای انتخاب وزراء از شاخصی که بهشان اعتماد داشت و اطمینان میخواست که یک صورتی بدهند ، از شاخص مختلف البته . بعد این صورتهای با هم تطبیق میکرد و سبک سنگین میکرد و دقت کامل میکرد و با زهم مشورت میکرد . مثلاً اگر بنظرش میآمد کسی صورتی ، اسمی را برده است با زبا دیگری هم صحبت میکرد آقا این آدم چه طور است ؟ اگر خودش می شناخت قبلاً که خوب ، اگر نمی شناخت بیشتر دقت میکرد و روی آن دقتی که کرده بود انتخاب میکرد . طرف مشورتنش بیشتر آقای مرحوم دکتر شایگان بود . با او خیلی مشورت میکرد . تا زمانی دکتر معظمی بود که بعداً " یک قدری نسبت به ایشان بعداً زاینکه ایشان را زاهدی را از مجلس با ما شین ریاست مجلس خارج کرده بود یک قدری ایشان را زاول نگران شدند ، ناراحت بودند که تا آخر هم مرتباً " می - گفتند . با اینکه دکتر معظمی هیچ دلتنگی از این مطلب نشان نداد ولی آقای دکتر - مصدق از این لحاظ که حالا بعداً " ممکن است عرض کنم .

کرارا " از من می پرسید برای اشخاصی . یادم هست که در آن مواقع در مورد وزیر دادگستری از من پرسیدند که چه شخصی بنظرت میآید . من مرحوم نقوی را مثلاً" پیشنهاد کردم چون به او واقعا " معتقد بودم بسیار مرد حسابی و شریفی بود . بیا با زیادم هست که ایشان قانونی وضع کرده بود برای دادگاه عالی انتظامی ارتش و خودشان مرحوم عرفان را در نظر گرفته بودند بعنوان ریاست ، محمود عرفان و قرار بود که چند نفر از ما هم در این دادگاه عالی انتظامی باشند . من به ایشان عرض کردم که! بین نظامی ها یک تعصبی دارند و آن اینکه عرفان را کوچکتر از خودشان میدانند . یا مثلاً" ترتیب یا سببیدی حاضر نیست که زیر دست آقای عرفان باشد . گفتند کی بنظرت؟ بازنقوی را گفتم . گفتم چون سنا توراست ، عنوانسی دارد ، مقامی دارد ، معاون وزارت دادگستری بوده ، رئیس شعبه دیوان کشور بوده . گفتند بسیار خوب پس الان بروید و با ایشان صحبت کنید . من رفتم صحبت کردم و نقوی گفت نه . من وجودم در سنا بیشتر بیدرد میخورد و به درد دولت خواهد خورد . از اینکار هم خوشم نمیآید . من برگشتم به ایشان عرض کردم . دکتر سجادی را پیشنهاد کردم . گفتم بالاخره دکتر سجادی از زمان رضا شاه وزیر راه بوده است ، عنوانسی داشته و اینها ، تمکین میکند . گفتند پس بروید صحبت کنید . من رفتم صحبت کردم دکتر سجادی فوری قبول کرد و بود . تا بیست و هشت مرداد در رئیس دادگاه انتظامی ارتش بود . یا یادم هست که بیک وقتی ایشان تصمیم داشتند که دادستان کل کشور را عوض کنند . با از من پرسیدند بنظر تو کی میآید؟ بن بازنقوی را گفتم . و وقتی که به من مأموریت دادند که بروم با نقوی صحبت کنم ، من رفتم صحبت کردم . مرحوم نقوی گفتند که نه من خودم میروم با ایشان صحبت میکنم که صلاح نیست الان - دادستان دیوان کشور که آنوقت شمت قضاٹی بود عوض شود . من رفتم و ایشان آمدند و صحبت کردند و خیلی دکتر مصدق احترام میگذاشت به نظرات نقوی . در حال منظور بنده از این مطالب اینست که ..... یا یادم هست که همانجور که عرض کردم برای وزارت دادگستری وقتی که با من صحبت کردند که نقوی قبول نکرد ، من گفتم

دکتر سجاد می چون اتفاقاً "دکتر سجاد می در آن موقع که وزیر دادگستری بود خوب کار میکرد. گفتند نه آقای و فعلاً" استان آذربایجان است و آنجا را خوب اداره کرده. من به این نتیجه رسیدم که اگر کسی در جاتی هست و او را می کند دلیلی ندارد که او را برادر ام و جای دیگری بگذارم چون ممکن است آنجا را هم نتواند اداره کند و آن جای قبلی هم خراب شود بنا بر این آنجا با شد بهتر است، در همان استان آذربایجان و بعد عوض شد. این وزیر را اغلب صحبت میکرد با اشخاص مختلف. با اینکه آقای مهندس مصدق پسر بزرگ ایشان خیلی میل داشت که راه گیری کند از اینگونه مورد داخلها و واقعا هم میکرد معینا در بعضی موارد با ایشان راجع به مثلا "وزارت راه با ایشان صحبت میکرد که آقای وزیر راه... چون سالها در زمان رضاشاه هم مدیر کل راه بود و خیلی هم مورد توجه کارکنان وزارت راه بود با او صحبت میکرد. آقای مهندس حق شناس را ایشان معرفی کردند برای وزارت راه تا آنجا می که من میدانم. خوب خیلی هم خوب بود. بعضی اوقات افرادی از حزب ایران هم اظهار نظرها میخواستند بگویم بسک اعمال نفوذها می میکردند ولی زیاد دکتر مصدق تحت تأثیر واقع نمیشد. ولی خوب افرادی که خوب بودند بنظرشان انتخاب میکردند. یا دم هست که برای بانک ساختمان که ممکن است بعداً "من توضیح مفصلی بدهم که اصلاً" چرا بانک ساختمان تأسیس شد و چه شد و چه شد، ایشان یک مهندس کورس را در نظر گرفته بودند. بعد وقتی که کورس قبول نکرد چون در قانون هم ذکر شده بود که حتماً "باید مهندس آرشیتکت باشد، آن آقایان حزب ایرانی ها مهندسی بیانی را پیشنهاد کردند. مهندس بیانی مهندس آرشیتکت نبود. ناگزیر ایشان آن قانون را اصلاح کردند فقط نوشتند مهندس و این را حسیب ایرانی ها معرفی کردند و انتخاب شد به بانک ساختمان و بود تا بعد از بیست و هشتام مرداد. منظور وزیر را اینجور تحقیق میکرد. در کابینه اول ایشان خیلی با عجله وزیر را انتخاب کرد، یک مقدار هم برای خاطر این که مورد تأیید مجلس هم باشد و رأی اعتماد از مجلس هم داشته باشند، افرادی که بعداً "خیلی ایشان بدشان آمد مثلاً" امیرهایون بوشهری بود که او را بعنوان وزیر راه انتخاب کرده بود، سوابقی

داشتمند و آشنائی داشتند. ولی بعداً " این جور به ایشان القاء شد، حالا یا حقیقت یا غیر حقیقی که اسرار جلسه هیئت وزیران را مخصوصاً " راجع به بستن کنسولگری های انگلیس ایشان به دربار روسفارت انگلیس اطلاع داده است. این بود که در کا بینه بعدی ایشان را دعوت نکرد. یا قبل از مثلاً " سی ام تیر، وزیر آموزش و پرورش را که البته آنوقت اسمش فرهنگ بود چون همه اینها با هم یعنی وزارت فرهنگ بعداً " سه قسمت شد. وزارت آموزش عالی شد، آموزش و پرورش شد و وزارت فرهنگ و هنر برای اینکه بستی برای آقای پهلبد بعداً " درست بکنند این وزارت را درست کردند. آنموقع حتی، معذرت میخواهم، اداره اوقاف هم ضمیمه بود. اداره اوقاف را هم... سابقاً " وزارت فرهنگ را میگفتند وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه، اینها همه که بود اوقاف هم ضمیمه وزارت فرهنگ بود. آقای دکتر حساسی که خودشان را انشائیست میدانستند ایشان انتخاب شدند. مردغب با سوادی بود ولی کار اداری نکرده بود، کار سیاسی نکرده بود. ایشان بکروزی تصمیم میگیرند عده ای از رؤسای وزارت فرهنگ را عوض بکنند. من جمله بطوریکه خاطر م هست رئیس دبیرستان البرز را ..

س- دکتر مجتهدی .

ج- دکتر مجتهدی را عوض کردند و شخصی به اسم محسن حداد رئیس با زرسی بود، او شیطننت میکرد برای اینکه خودش نظر داشت که وقتی بیاید. البته آنموقع ایشان آدم خوشنامی را به اسم دکتر آصفندیا ری کرده بود رئیس دبیرستان البرز ولی شاگردها و اولیای شاگردها بسیار از دکتر مجتهدی راضی بودند چون خیلی خوب اداره کرده بود. اعتصاب کردند. بنده تازه شده بودم رئیس با زرسی نخست وزیر. آقای دکتر مصدق صبحی بود بنده را احضار کردند و فرمودند که شنیده ام که دبیرستان شاگردها اعتصاب کردند و سرکلانها نمی روند شما بروید رسیدگی کنید و ببینید مطلب چیست. اتفاقاً " آنروز من آقای دکتر مصدق را، از روزهای استثنائی بود، که بالباس و کراوات دیدم. دم در اطاق ایستاده بود و تعجب کردم. معلوم شد که منتظر دیدار سفیر فرانسه است. معمول ایشان بود که این سفرا را که می آیند به ایران برای دفعه اول ایشان بالباس میدیدند ولی بعد که میگویند که

من مریض هستم و نمی توانم همیشه لباس بپوشم و عذرخواهی میکرد برای دفعات بعد اگر میخواهید مرا ملاقات کنید من با لباس استراحت و راحت هستم درختخواب تا من بعد رفتن رسیدگی کردم و پرونده های مختلف را دیدم از وزارت فرهنگ ، یک مقدار چیزها شی دردا دکستری بود و در اداره آگاهی ، راجع به دکتر مجتهدی راجع به دیگران . اینها همه را رسیدگی کردم و خود دکتر حسابی پنهان شده بود از ترس اینکه مبادا اذیتش بکنند . من با معاونین وزارت فرهنگ آنروز مرحوم دکتر نصیری بود که بسیار مرد خوبی بود برخلاف برادرش ارتشبد نصیری . برادر او بود که معاون بود . آدم خیلی خوبی بود ، نصرت اله نصیری. و دکتر فرشا دیود ، این دو تا معاون بودند . اینها را بنده ملاقات کردم و پرونده ها را گرفتم و رفتنم و گزارش مستدلی تهیه کردم از وقتیکه دبیرستان البرز از اختیار آمریکا شیها ، یعنی کالج آمریکا شی از وقتیکه جوردن رفته بود و مرحوم وحید تنگابنی رئیس شده بود بعدا " دکتر صورتگر و کی و فلان . بنده همراه توضیح داده بودم و تا به اینجا رسیده بود که دکتر مجتهدی را که من تا آنروز هم ندیده بودم هیچ ، البته بعدا " ایشان آمد به ملاقات من ، که من ایشان را ندیدم ولی قطعا " مدرسه را خیلی خوب اداره میکرد ، یکی از بهترین دبیرستانهای ایران بود دبیرستان البرز که منظم و مرتب . هیچگونه نقمی نمیشد به آن مدرسه گرفت و ایرادی گرفت . و در آنجا نوشته بودم که من مقام علمی آقای دکتر حسابی سرتعظیم فرودی آورم ولی ایشان مسلما " مرد اداری و سیاسی نیستند زیرا وسط سال تحصیلی هیچ وزیری رئیس دبیرستان را عوض نمیکند آنهم .... میگذارد تا بستان وقتی تعطیل شد عوض میکند . این را بنده گزارش را دادم . البته گزارش خیلی مفصل بود . آقای دکتر مصدق شب این را میدهند در هیئت وزیران که یکی از آقایان ظاهر " آقای دکتر صدیقی خیلی این گزارش بنده را با آب و تاب میخواند . بعد آقای دکتر مصدق به آقای دکتر حسابی میگویند که آقایان نظر شما چیست . ایشان میگویند که نظر من همان تصمیمی است که گرفتیم و از نظر خودم عدول نمیکنم . ایشان رومیکنند به وزرا و همه وزرا می گویند که گزارش فلانکس درست است و اینکار صحیح نبوده است . باز دکتر حسابی

در عقیده خودش با فشاری میکند. آقای دکتر مصدق منفرما بندگان تا این یک Question D'état و نمیشود بصرف اینکه شما تصمیم گرفتید اکتفا کرد. من این را الان به نظر هیئت وزیران می سپارم و هیئت وزیران هر تصمیمی گرفت آن را اجرا میکنم. هیئت وزیران تصمیم نامه ما در میکند، این لغتی بود که اولین بار شاید من فقط منحصر " در این مورد ما در شد که تصویب نامه نبود و تصمیم نامه ما در کردند که دکتر مجتهدی برگردید به دبیرستان البرز و دکتر مجتهدی برگشت. بعد که آقای دکتر مصدق مجلس رسمیت پیدا کرد و ناگزیر میبایستی استعفا بدهند بعد خب قضا یای سی تیرو آن قضا یا که پیش آمد من یاد هم هست در هیئت وزیران بودم آقای دکتر حجابی آنجا بودند و من به ایشان گفتم آقا شما میدانید که، ما دیگر میدانستیم که وزیر اکدام میروند و دیگر بر نمیگردند کدام بر میگردند، خب میدانستیم مثلا" دکتر صدیقی وزیر پرست و تلگراف بود بر میگردید و میشد وزیر کشور. بنده به آقای دکتر حجابی گفتم آقا شما که میدانید که دیگر بر نمیگردید در کابینه، حالا راجع به آن گزارش من نظرتان چیست؟ گفت نخیر گزارش شما درست نبود. گفتم من در آن گزارش نوشته بودم شما تحت تأثیر آقای محسن حداد واقع شده بودید و آموغ شما تعریف کردید ولی بعد شنیدیم خودتان او را منتظر خدمت کردید. گفت بله آدم بدی بود. گفتم پس چطور شد؟ گفت این یک قسمتش درست بود. گفتم خب اگر میماندید می دیدید بقیه اش هم درست است. خب بعد البته دیگر ایشان انتخاب نشدند بعد سنا تورش شدند و سنا تورا انتخابی است. منظور ایشان در وزرا دقت میکرد ولی خب بالاخره می بایست از توی همین مردم انتخاب بشود. یا مثلا" آقای رام را ایشان .. موقعی که انتخابات همین دوره هفدهم بود مرحوم شیخ علی مدرس را بعنوان رئیس انجمن نظارت انتخاب کرد. مرد بسیار خوش نامی هم بود. از علمای خیلی خوشنام بود خیلی خیلی خوشنام بود که حتی به شما عرض کنم که اینقدر این خوشنام بود که در دوره های قبل هم معروف است که بیشترین رأی که مردم تهران دادند به مدرس رأی مال ایشان بود. بعد ایشان گفتند نخیر سید حسن مدرس انتخاب بشود. خیلی مردموجه ای بود آقا شیخ علی مدرس.

این رئیس انجمن نظارت شده بود خوب کارها را در ریش رانای سبب رئیس انجمن که آقای رام بود انجام میداد. آن موقع پهلوی آقای دکتر مصدق دیامدومیرفت، جلب توجهشان را کرده بود. وقتیکه ایشان خواستند وزیر کشور را انتخاب کنند آقای رام را انتخاب کردند. ولی بعد ایشان متوجه شدند که نخیر آقای رام زیاد آنجور که تصور میکردند آدم ماف و منظم و مرتبی نیستند. مثلاً "از قضا یاشی که من بخاطر دارم یک روزی آقای دکتر مصدق مرا احضار فرمودند، من خیال میکنم این مطلب را گفته باشم به شما نمیدانم گفتم در پیش یا نگفتم.

س - یادم نیست الان چه مطلبی در نظرتان هست.

ج - بله. گفتند آقای من پنج تا آدم خوب میخواهم.

س - بله این را فرمودید.

ج - بله. در حال بعد از این جریانها ایشان ... پس گفتم دیگر تکرار نمیکنم. به آقای رام گفتند آقای شما ..

س - شما سوال کردید از ایشان که برای چه کاری میخواهید برای پیش نمازی یا میرغضبی؟

ج - بله.

س - بله، آنرا فرمودید.

ج - اینطور. گاهی وقتها ذهن ایشان خیلی نسبت به اشخاص یک سوئی پیدا میکرد و مشسبب میشد. مثلاً "از افرادیکه بعقیده من خیلی آدم خوبی بود و خیلی خیلی منظم بود مرحوم دکتر حسن سمعی بود که مدتی کفیل وزارت دادگستری بود. بسیار آدم درستی بود. علی التحقیق خوب هم دادگستری را اداره کرده بود، خیلی خوب اداره کرده بود. منتهی آقای دکتر مصدق گویا به ایشان القا شده بود که ایشان با علاوه دربار مربوط است و بعد ایشان را کردند استادان تهران. استادان تهران یعنی چرخ پنجم، اصلاً هیچ، هیچ کاره که بعداً "کمالتی پیدا کرد و فوت کردند. این بود که همانطور که عرض کردم وزرا را با این طرز دقت میکرد منتهی گاهی وقتها دیگر دقت از دست در میرفت. چون شوخی نبود آقای دکتر صدقی در آن زمان، دستجات مختلف که منافشان در خطر بود خود دربار، دربارها، متنفذین و بیوستگان به سیاست دولت انگلستان اینها اغسال

میکردند در کارها و ادا ره کردن مملکت کار مشکلی بود و از طرف دیگر هم توده‌ای ها هم و روسها هم تا میتوانستند چه قبل از آمدن آقای دکتر مصدق و ملی کردن صنعت نفت که آنها تحت تأثیر سیاست دولت شوروی اصرا ردا شدند که صنعت نفت فقط در جنوب ملی بشود و اصلا" تمام مملکت نباشد. بعد هم اخلاص‌ها می‌کردند، تحریراتی که میکردند اعتماد باقی که راه می‌انداختند. یاد هم هست که من که در شهرداری بودم یک‌دهه از این رفتارها می‌کردم که عضو حزب توده شده بودند جمع می‌شدند و از بنده ما سک میخواستند و ششیر با ستوریزه و چکمه که اصلا" شیرپا ستوریزه در آن موقع در ایران نبود ولی یک چیزی به آنها گفته بودند که اصلا" شاید نمی‌دانستند این شیرپا ستوریزه یعنی چه. ما سک هم اصلا" یک چیزی نبود که رسم باشد که رفتارها سک به... هنوز هم نیست. اینها میخواستند... تحریراتی بود که توده‌ای‌ها میکردند و روسها میکردند. بعد هم... آدم را دیدم بگروزی، مثلاً "رئیشان بود، دیدم با حال خیلی... گفتم چطور؟ حکومت نظامی گرفته بود همه را انداخته بود تو سوراخ، آن یا روکز کرده جلوی اطاق شده پیش خدمت. بلکه این چیزها می‌بود که بنده میخواستم عرض کنم خدمتان.

س - یک بخش از سؤالان این بود که وقتی که دکتر مصدق میخواست افراد را بسرای وزارت انتخاب بکنند چه خاصی را مدنظرش قرار میداد در افراد. چه جنبه‌های اخلاقی و شخصی افراد برایش مهم بود؟

ج - در درجه اول درستی و خوشنام بودن. شما میدانید که بین آقای دکتر مصدق و مرحوم تقی زاده زیاد خوب نبود، در آن جلسات قبل هم عرض کردم.

س - ایشان چون آقای تقی زاده را آلت فعل و اینها..

ج - بلکه ولی خوب من نسبت به او احترام خاصی قائل هستم. یکی از مردمان وطن پرست و خیلی مثبت میدانم. مرده است و رفته من چیزهای راجع به تقی زاده میدانم که همیشه ایشان نسبت به آقای دکتر مصدق، همیشه نهایت احترام را تا دقیقه آخر حیاتش داشت. من بعنوان شهردار انتخاب شده بودم، بعنوان شهردار تهران بعد آقای سروری که الان هم در آمریکا هستند از راج آمده بود و بنده به دیدن ایشان رفته بودم. وقتی

رفتم آقای نجم الملک و آقای تقی زاده آنجا تشریف داشتند. نجم الملک هم از مردمان بسیار شریف است. آقای تقی زاده گفتند به آقای سروری که بله شما در آلمان به من گفتید که فلان کس شهردار تهران است. من آن موقع تحقیقی نکردم ولی اشهدا بالله با یاد اذعان کرد که هر کسی را که مصدق السلطنه، ایشان همیشه میگفتند مصدق السلطنه، دعوت میکند برای کاری سعی میکند که آدم درست و با تقوا و با شرف باشد. این حتی آقای تقی زاده در مورد دکتر مصدق و انتخابش. سعی میکرد آقای دکتر مصدق این جور انتخاب بکند. حالا از دست در میرفت دیگر... خوب دربار آرا نمی ماند. دربار و دربارها اشخاص را می خریدند. یادم هست مثلاً " آقای دکتر مصدق سرتیب شیانی را کرد رئیس شهر بانی. خوب این بعداً " با دربار ماخته بود و با دارودسته ۰۰۰۰ با سپهبد کمال را رئیس شهر بانی کرد، البته سپهبد آن وقت نبود سرتیب کمال بود. سرتیب کمال فرماندار نظامی آبادان بود، او را رئیس شهر بانی کرد. بعداً " متوجه شدن خیر زجر لگی ارتباطاتی دارد. با اینکه ما هم دوست است ولی حقیقت را بالاتر از دوستی میدانم. این بود که از کار برکنارش کرد. و آوردن افشار طوس با اینکه و از لحاظی حسن شهرتی نداشت یعنی معروف بود که در قضا یا املاک شاه خیلی با مردم بدرفتاری و سختگیری کرده بود. ولی هم راجع به درستی او وجدی بودنش اذعان داشتند. بهمین دلیل هم شهر بانی را خوب اداره کرد و بهمین دلیل هم آنها رفتند خواستند بخزندش که نشد و بردند آمبول بهش زدند و بردند در پیلور آن دارودسته ای که میروند... س- بله. ایشان را بطه فامیلی هم با دکتر مصدق داشتند؟

ج- بله. ایشان زن افشار طوس دختر شیخ العراقین بیات بود. یعنی برادر سهام السلطان که اینها خواهد داده های دکتر مصدق بودند. بله این نسبت از این لحاظ است. نسبت افشار طوس با دکتر مصدق.

س- آقای امینی وقتی که به دکتر مصدق فکر میکنید بعنوان یک انسان او را در نظر میگیرید نه بعنوان یک دولتمرد یا یک رهبر سیاسی، چه چیزی بیش از همه بخاطر آن مانده؟ چه چیزی را بیش از همه بیاد میآوردید؟

ج - بیش از همه ، هما نظور که فرمودید انما ن بودن او و صحیح العمل بودن او بحد و سوا س، بحد و سوا س و عفت مالی اش ، عفت از هر لحاظ - آن که دیگر . وطن خواهش بعنوان اصلا" بی نظیر از این لحاظ و بی نظیر بودنش ، متواضع بودنش با اینکه خب از بیگ خانوادها بالاخره اشرافی بود و ما درش نجم السلطنه خواه فرما نفرما ، پدرش وزیر دفتر بوده هدایت اله وزیر دفتر بقول روزنامه های آن موقع یک کسی بود که گهواره اش نمیدانم از چی بوده ، نمیدانم قنداقش ..

س - توی ترمه بزرگ شده بود .

ج - بله توی ترمه بزرگ شده بود ، معینا این خیلی اصرار داشت که بکلی خودش را کنسار از این جریانات بگیرد . لباسش خیلی لباس عادی بود ، چه در دوره ... که سعی کند مثل بعضی ها ، نه اصرار داشت که به ساده ترین ...

ممکن نبود که مثلا" کسی به ایشان کاغذ بنویسد و ایشان شخما " جواب ندهد . روی همان سیره خانوادگی اگر کسی به ایشان هدیه میداد مثلا" بگوید نخیر نخیر قبول نمیکنم . از اول وقتی هم که والی فارس بود من در فارس از خیلی ها شنیدم قبول میکرد ولی ، آن دفعه هم عرض کردم خدمتتان ، قبل از اینکه آن هدیه دهند از پهلویش بروند بیرون دستور میداد به پیشکارت که یک چیزی که خیلی ارزنده تر از آن باشد میآورد و این را میداد به آن شخص . قالی ، قلم خود نویس چیزهای مختلف . خیلی از این لحاظ بلند نظر بود . بنده عرض کردم از نظر مالی که واقعا " دیگری نظیر ، در تمام دوران نخست وزیری حقوق نگرفت ، در مسافرتها خرج سفر را خودش داد . کرچکترین ایرادی از این لحاظ نمیشد از این مرد گرفت .

س - آقای امینی با رزترین جلوه های شخصیت مصدق در چی بود؟ کدام ها بودند؟

ج - وطن پرستیش بتمام معنا .

س - درجه مسائلی ایشان با قدرت عمل میکرد؟ به اصطلاح آن نکات قدرت مصدق بنظر شما در چی بود؟ و همچنین نقاط ضعفش ، اگر بنظر شما نقاط ضعفی هم داشت .

ج - یک نقطه ضعف ایشان متأسفانه یک مقدار لجاجتی که این خب عیب است ، نقص است

عیب اگر نباشد لاف نغص است برای یک مرد سیاسی چون در اینطور مواقع باید آن چیزی را که فرنگی‌ها بهش Tolerance میگویند فرانسوی، داشته باشد. دکتر مصدق از این لحاظ نداشت. وقتیکه از یکی می‌رنجید شدید دیگری رنجید. خیلی طول میکشید که بشود امتیاز کرد و گفت و یک جوری جبران کرد. آن توی قلب ایشان آن - کینه‌توزی باقی‌میماند. مثلاً "راجع به همین موضوع آقای دکتر معظمی با اینکه کسر را بنده چه احدی یاد گفتم آقایان اینکار را میکنند اینکار را میکنند. الان در این جلسات می‌آیند، چندین بار زندانی شدند، ایشان را بردند. معهذالذات قلبش پاک نمیشد این نغصی بود که برای یک مرد مخصوصاً "سیاستمدار" باید این گذشت‌ها را داشته باشد. آقای دکتر مصدق از این لحاظ بی‌گذشت بود، این نغصی را داشت. ولی با صفات بارز او هما نظر بریکه عرض کردم با زوطن پرستی و درستی و تقوی سیاسی بود. س- چه مواردی بود که دکتر مصدق واقعا "در آنجاها با قدرت عمل میکرد؟ نقاط قدرت مصدق درچی بود؟

ج - حفظ استقلال مملکت و اینکه تحت تأثیر واقع نشود بود. خیلی خوب ایشان در این مورد و اینکه شاه با یسولطنت بکننده حکومت، در این مورد خیلی سخت پا قشاری میگردد چون بالاخره زندگی خودش را، نخست وزیری را روی همین کار داد دورفت. س- چرا مصدق همیشه با پیژامه یا درختخواب ظاهر میشد آقای امینی؟

ج - این یک مقداری واقعا "از لحاظ وضع جسمانی و سلامت ایشان بود. مضافاً "با اینکه یک مقدارش هم سیاست بود. زیرا اگر ایشان میخواست که با لباس باشد یا بده روزی مثلاً "برود شرفیاب میشد. برای اینکه از این معاف بشود این را بپوشید. البته واقعا "هم این شکلی بود که راحت باشد. دلش میخواست که... چون وقتی آن لباس را می‌پوشید نا راحت میشد ملا". چون سالها بود ایشان در حبس بود، تبعید بود، عادت کرده بود و بعد هم خب برای اینکه از این موضوعات راحت باشد که هی هر روز نخواهد بیرون. چون اگر خا طر سها باشد تا قبل از حکومت آقای دکتر مصدق جلسات هیئت وزیران هفتسه‌ای یک یا دوبا در حضور شاه تشکیل میشد. آقای دکتر مصدق برای اینکه این موضوع را از بین

بیرد لباس نمی پوشید و میگفت لزومی ندارد اینکار. جلسات هیئت وزیران را
اوایلش در نخست وزیری و بعد هم در منزلش تشکیل میداد.

س- ترس از سوء قصد هم نقشی در این جریان داشت؟ بوسیله فدائیان اسلام؟

ج- مسلم است. بله آنهم مسلماً" داشت. برای اینکه بعداً" حتی آن قسمت خانه
خودش را که در چوبی بود تبدیل به در آهنی کرد. بعداً یوانی که می نشستند شبها
تا بستن بود، آن ایوان را دیوار بلند کشیدند که چیز نشود. گرما خیلی اذیت میکرد
آنموقع، اینقدر کولر معمول نبود، کولر نبود و اینکارها را میکردند.

س- آیا غش کردن های دکتر مصدق واقعی بود یا ساختگی بود و فقط برای تحت تأثیر
قرار دادن دیگران بوده که اینکار را میکرد؟

ج- واقعا" از لحاظ احساس این کسالت چیزی داشت. خوب مثلاً" در جریان همان
فضای قبل از سی ام تیر که بین او و شاه سر موضوع وزارت دفاع خیلی شدید شد حالش
به هم خورد. حالا آیا چیز بود بنده دیگر آن را... مادر احمد آبا در این مدتی که بنده
میرفتم هیچوقت ندیدم که ایشان غش بکند، در احمد آبا دبرای اینکه من اغلب اوقات
میرفتم خوب آنجا چیز بود، بنده ندیده بودم که غش بکند.

س- از نحوه زندگی آقای دکتر مصدق چی بیاد میآوردید؟ آیا زندگی پرتجمل را دوست
داشت یا بزندگانی ساده علاقمند بود؟

ج- بسیار به زندگانی ساده علاقمند بود، خیلی خیلی. زندگی ایشان و خانم ضیاء السلطنه
که خاتمان با شد و دختر مرحوم امام جمعه. او با خودش زندگی جدا داشت و با عده ای
معاشرت و مربوط و همان زندگی متعینانه. ولی آقای دکتر مصدق نخیریک زندگی بسیار
ساده ای داشت. هم از لحاظ لباس پوشیدنش یا پذیرائی، خیلی خیلی چیز پذیرائی -
شان گزید و نقل. بخواد هدیاد تفرغش... یا غذایی که داده میشد گاهی
وقتها. خیلی خیلی غذای ساده توی آنجا...

س- خربزه کدخداسینی و...

ج- بله. خوب هندوانه های خود احمد آبا... چون احمد آبا دهما نظر که عرض کردم

اعلا" اسم احمدآباد قسار یوز آبا دیود یعنی مرکز هندوانه . خیلی زندگی ساده بتمام معنای زندگی ساده ای میگرد .

س- آقای امینی جلسات هیئت وزیران را دکتر مصدق چگونه اداره میکرد؟
 ج- جلسات هیئت وزیران را اوایل دکتر مصدق اداره میکرد ولی بعداً " که کار زیاد شدا اختیار ایشان ... دوبار اختیارات را گرفتند معمولاً " در حضور ایشان تشکیل نمیشد . ایشان در اطاق خودشان بودند و یک اطاق بزرگتری نزدیک اطاق ایشان بود که جلسات هیئت وزیران در آنجا تشکیل میشد به ریاست نایب نخست وزیر که مدتها آقای مذهب الدوله کاظمی بودند که نایب نخست وزیر بودند . بعداً " که ایشان بسه سفارت ایران در پاریس مأمور شدند آقای دکتر صدیقی بودند و جلسات را اداره میکردند . مطالبی که لازم بود میفرستند با ایشان مشورت میکردند ، یا ایشان تشریف میآوردند در هیئت وزیران . معمولاً " چون کارهای مختلفی هم بود ، مخصوصاً " در همان اوایل ، آن شورای نخست وزیری و شورای انتخابات . چون ایشان برای اینکه چیزها شی که میآید در هیئت وزیران روی آن قبلاً " بحث بشود ... یک مقرراتی وضع کردند که کلیه تصمیماتی که میخواهد گرفته بشود ، مگر اینکه آنی وفوری و فوری بود ، اینها را قبلاً " یک شورای درست کرده بودند به اسم شورای نخست وزیری که از معانین و وزارتخانهها تشکیل میشد به ریاست آقای جمال اخوی که دادستان کل کشور بود . که اولش ایشان خیلی مورد اعتماد آقای دکتر مصدق بودند ، حتی چندین بار به ایشان تکلیف وزارت های مختلف کردند . ولی بعداً " در قضا یای سی تیرا و امتحان بسیار بدی داد که تلگراف کرده شاه که معذرت میخواهم اشتباه کردم .

س- به قوام السلطنه

ج- تلگراف کرده به قوام السلطنه تبریک گفت به جنا با اشرف بقول خودش و عنوان کرده که امیدوارم با آمدن جناب اشرف اوضاع بی سروبی سامان گذشته جبران شود . در صورتیکه در تمام امور ، در اغلب امور و اکثریت امور آقای جمال اخوی مورد مشورت آقای دکتر مصدق واقع میشد . و از این لحاظ خیلی واقعاً " نا جوانمردی بخرج داد و این بود که سه از

داستانی کل کشور ایشان کننا رفتند و یاد م هست که در روز اول آذر ۱۳۳۱ که من به اتفاق شاه به بازدید کارهای شهرداری میرفتیم، مخصوصاً "چاهی که بنده زده بودم در خارج شهر و معروف بود به چاه شیان، شاه پشت رل بود من بغل دستش خیلی آنوقت هم او تفرعن و تکبر این او را پیدا نکرده بود، خیلی ساده صحبت میکرد و بنده هم که اصلاً رسم بود که اهل مدها نسه نبودم. همه درباریان میگفتند ما خوشمان میآید در سلامها و حتی صحبتها می که میکنی برخلاف شهرداران قبلی هیچ تملق نمیگوئی و خیلی ساده صحبت میکنی. از من شاه پرسید که توقاضی دادگستری بودی و فلان و فلان چرا در دادگستری این مقدار افتاد چپ هستند. گفتم که اولاً داشتن افکار چپ لازمه سنی است که یکی از علمای علم الاجتماع میگوید که اگر جوانی از هیجده سال تا بیست و پنج سال تا حتی مثلاً این حدوداً افکار چپ نداشته باشد مریض است و اگر از بیست و پنج سال بعد هم افکار چپ داشته باشد مریض است. خوب یک عده از جوانان هستند در دادگستری این جور فکر میکنند ولی بعداً ...

بله عرض کردم که این یک مقدار هم مأمورین انتظامی هستند که میخواهند قضا را بدجلوه بدهند. زیرا هر جا ما بین یک نظامی و مأموران نظامی مثل شهربانان یا ژاندارمری اینست که آنها عادت کرده اند در آئین نامه انضباطی شان دائم توی مغزشان رفته است اطاعت کورکورانه و هرچی بهشان دستور میدهند باید دستشان را بزنند یا لاگوبیند اطاعت میشود و حتی سؤال نکنند. اما یک قاضی دادگستری همش باید بگوید چرا؟ به چه دلیل؟ به اصطلاح دادگستری دلایل محکمه پسند داشته باشد. یک کسی را شهربان میگیرد یا ژاندارمری و میفرستند دادگستری. بدون اینکه تحقیقات کافی کرده باشد. خوب یک با زبیرس وقتی این را آوردند به پرونده نگاه میکنند. اگر دلایل قانع کننده نباشد این را آزاد میکنند. یا با قید التزام مختصری. مأمورین انتظامی گزارش میدادند که حتی خود من این گزارش را وقتی دیدم و خدا بیا مرزدم مرحوم دکتر سمیعی جواب بسیار بسیار تند و خوبی داد به دربار و وقتی راجع به این موضوع، اینست که اینجور وانمود میکنند. پرونده یک با زبیرس میروند زیر دست دادیار، زیر محکمه چنه و چنای یا دادگاه انتظامی یا آخره با بدلائل محکمه پسند داشته باشد. شاه از من پرسید که نظر تو

با این املاحت و تمغیه‌ای که در دادگستری شده است چیست؟ گفتم که اینها لازم بود ولی کافی نبود. بازتوی عدلیه افرادنا سالمی هستند ولی اینها شی که کنار گذاشته شدند قطعا " افرادنا سالمی بودند. گفت مثلا " دیوان کشور تویش افسراد نا سالحی بود؟ گفتم که بله. گفتند که با این انحلال دیوان کشور تو نظرت چیست؟ عقیده تو راجع به این چیست؟ گفتم اتفاقا " این خیلی بحث شده است و اول مرحوم لطفی نظر نداشت که دیوان کشور را منحل کنند ولی چون نمیخواست که دیوان کشور افرادنا سالحی هستند آنها را مشمول تمغیه قرار بدهد آمد به این فکر که منحل کنند و بعد بلافاصله روز بعد تشکیل بدهد افرادی که بنظر میآید یک قدری غیر مالح هستند آنها را کنار گذاشتند. ایستادن پرسیدند از من که مثلا " جمال اخوی نا مالح بود؟ گفتم که اگر آقای دکتر ممدق خدمت یا خیانتی کرده باشد در تمام اینها آقای جمال اخوی شریک و سهیم بودند و ایشان مثل اینها شی که توی روزنامه اطلاعات و کیهان ن اعلان ختم و نمیدانم تسلیت و تبریک میگویند ایشان هم به قوام السلطنه بمجرد اینکه مدهنوز مرکز فرمان شده بود تلگراف کرده که آمدیم با شما شرفا و ضاع نا بسا مان جبران بشود و خوب بنا بر این اگر بوده است ایشان مضافا " به اینکه قبل از ایشان یکی از لایق ترین و توانا ترین و فاضل ترین قضات دادگستری دادستان کل کشور بود. یعنی آقای سیدعلی حاشری شاه باغ. شاه بمن گفت که ضمنا " بگوئید که یکی از وقیحترین گفتم بله متأسفانه این عیب را هم ایشان داشتند که خیلی در صحبتها ایشان و قاضی حشری بخروج میدادند و رعایت ادب و عفت بیان را نمیکردند. بعد ایشان داستانهائی بمن در باره شاه گفتم و در هر حال گفتم ایشان را که فقط بنده میدانم و مرحوم دکتر سمیعی که فوت کرده است حالا، آن موقع هنوز ظاهرا " فوت نکرده بود، که بر حسب اشاره علیحضرت چون یک اقدامی کرده بود بنفع همین نواب صفوی، او را از داستانهای دیوان کشوری بر داشتند و با اینکه قضائی بودند حق و اولسی از آقای جمال اخوی، از قبیل خود همین لطفی، آقای دکتر ممدق از آقای جمال اخوی را کردند دادستان کل کشور. و این آدم اینکار را کرد. بعدا " هم آقای دکتر ممدق بقدری به او اختیار داد ده بود. شورای

انتخابات را درست در اختیارشان گذاشته بود. شورای نخست وزیر را درست در اختیارشان گذاشته بود. هر تومینا مه‌ای که برای ایشان تهیه میشد که از طرف دولت میرفت ایشان میگفتند درست نیست آقای دکتر مصدق رد میکردند. یا مورد انتخابات هر کجا ایشان میگفتند که انتخابات درست نیست ایشان قبول میکردند. با اینحال یک چنین عملی جمال‌الخواهی انجام داد.

ج - این جلسات هیئت دولت بر حسب یک برنامه منظم تشکیل میشد؟

ج - بله. جلسات هیئت دولت از سابق همیشه هفته‌ای سه روز بوده است. روزهای شنبه و دوشنبه، چهارشنبه. این رویه سنتی بوده است که از پیش بوده است. یادم هست که یک وقتی دکتر آقبال نخست وزیر شده بود یک مباحثه‌ای کرد با اعلامیه‌ای داد که از این پس ما جلسات هیئت وزیران را هر چند یک دفعه در یکی از استانها تشکیل میدهم تا آنجا آباد بشود و دفعه اول هم در بلوچستان. و کسی که معمولاً از این کاغذها مینوشت، آن - سرهنگ عزیزالله میررحیمی که خوشمزه هم چیز مینوشت که سه‌ماه گرفتند زندانی کردند، کاغذ نوشته بود که اگر جلسات هیئت وزیران باعث آبادی میتود سالها است که جلسات هیئت وزیران هفته‌ای سه روز در تهران تشکیل میشود و تهران هم آباد نشده است بهرحال این رویه‌ای بود... مگر یک کار فوق العاده‌ای پیش می‌آمد تلفن میکردند و وزیر را میخواستند که در جلسه فوق العاده. ولی معمولاً جلسات هیئت وزیران شنبه و دوشنبه و چهارشنبه شب در نخس و زیری تشکیل میشد و زمانی هم که رضا شاه بود هفته‌ای یک روز در قصر خود شاه، در زمان این شاه هم همین جور، یکبار یا دوبار یا حضور شاه تشکیل میشد. ولی معمولاً شنبه و دوشنبه و چهارشنبه بود.

س - این جلسات هیئت وزیران دکتر مصدق در زمان نخست وزیری دکتر مصدق در کدام محل، در نخست وزیری برگزار میشد؟

ج - نخیر، منزل خود دکتر مصدق.

س - چرا در منزل آقای دکتر مصدق؟

ج - برای اینکه مطالبی اگر لازم شد بیرون بیاشان صحبت کنند. چون ایشان که از منزل بیرون نمیرفت. علت این بود که اول که ایشان نخست وزیر شدند، میدانید که اول

در مجلس بودند، ایشان در مجلس که متحصن بودند همانجا هم هیئت وزیری را تشکیل میدادند که یک سری تصمیمات را می گرفتند تا موقعی که رأی اعتماد می گرفتند. بعد چند روزی آمدند در عمارت نخست وزیری، کاخ گلستان است، ولی بعد که صحبت بود که ایشان را ممکنست ترور بکنند فدا ثبات اسلام، ایشان دیگر در منزلشان ماندند و جلسات هیئت وزیران هم ... اعلام منزل ایشان شده بود مرکز کار. در دستگناه نخست وزیری در همان عمارت کاخ گلستان بود، خود بنده که رئیس بازرسی نخست وزیری بودم، محل کارم آنجا بود. معاونین در آنجا بودند و کارهای اداری آنجا انجام میشد ولی کارهای مربوط به خود نه است وزیر، دفتر خاصی داشتند، این دفتر در خود همانجا بود. در منزل خود ایشان قسمت بیرونی تمام منحصراً اختیار کارهای نخست وزیری بود. بنی غیراً از این جلسات رسمی هیئت دولت که تشکیل میشد، جلسات محدودتری هم از بعضی از وزرا تشکیل میشد؟

ج - بله. کار را " برای بعضی امور ایشان برای کارهایی که لازم بود ... مثلاً" یادم هست که یک موردی که وقتی ایشان یک قانونی بتصویب رساندند خودشان که از بهره مالکانه بیست درصد کم بشود، ده درصد برفع رعایا، ده درصد هم برفع ده جاده سازی و این طور کارها بشود. و این سروصدا می تولید کرده بود بین مالکین که چرا نسبت به اشخاصی که مستغلات دارند اینها نباید از آنها تخفیفی گرفته بشود و عواید آنها کم نشود ولی عواید مالکین زراعی کسر بشود. این سروصدا شده بود آقای دکتر مصدق یک شرحی نوشتند بودند و عده ای را دعوت کرده بودند من جمله سه تا از وکلای مجلس بودند سه تا از استادان دانشگاه بودند، چند نفر از اربابها بودند، بنده هم بمناسبت سمت شهرداری آقای - کسی استوان هم که پیشکار داری تهرانی بود ایشان هم بعنوان مدیر کل مالیاتی. نوشته بودیم در نامه که چنین مسئله ای و مطلبی است. حالا میخواهیم ببینیم که چه کاری میشود کرد که این تعادل بشود که مالکین نگویند که مردم میروند ملک را میفروشند و میروند مستغلات میخرند و دیگر از شر اینگونه تخفیفات راحت هستند. این جلسه معین کرده بودند ما رفتیم. یادم هست که آقای مهندس حق شناس هم آن موقع رئیس شرکت بیمه بودند، در جلسه بودند. آن دکتر ریژن استاد دانشگاه بود، مرحوم حاج سید - جوادی وکیل مجلس بود، یکی از اربابها بودند. اول این بود که در حضور غم

آقای دکتر ممدق جلسه تشکیل بشود و این آقای حق شناس گفتند آقای بهتر است اول ما برویم حرفهایمان را بزنیم وقتی به نتیجه رسیدیم برویم با ایشان صحبت بکنیم . آقای کسی استوان پیشنها دکر دکه آقای ده در صد مالیات افا فه بشود بر مستغلات کسه جبران بشود . نه ، حتی ایشان گفت بیست درصد چون آنجا هم بیست درصد بودا اینجا هم بیست درصد . بنده گفتم آقای این بیست درصدی که شما میگوئید تحمیل خواهد شد بر مستأجر . آن کسی که ملکش را اجاره میدهد به ماهی صد تومان میگوید آقای منبع بدیده میدهد صد و بیست تومان میخواهی بگیرم خواهی نگیر . گفتم همانجا کسه آقای اگر قانونی هست که مالیات بهره را باید داین بدهد . یعنی آن کسی که استفاده میکند . ولی عملاً این را مدیون میدهد توی همان محضر که سند تنظیم میشود اول آن مالیات بهره را کسر میکنند بعد پول را میدهد به آن مدیون . چون احتیاج دارد . در اینجا هم این کار خواهد شد . یکی از آقایان گفتند که از میزان اجاره کسر میکنیم ، میگوئیم بیست درصد بقیع مستأجر باشد . باز بنده آنرا عنوان کردم که آقای این آزمانی که میلسیوآ مدقانون روابط مالک و مستأجر آشینا ما شرا وضع کرد با آن اختیاراتی که داشت مرتب دعواست بین مالک و مستأجر و آن صفا برقرار نمیشود ممکنست خانه های فراوانی باشد که خالی باشد و اجاره ندهند و این کار درست نیست و باید فکر دیگری کرد . در حال به نتیجه نرسیدیم و رفتیم خدمت دکتر ممدق . وقتی عنوان شد ایشان نظر مرا پسندیدند مخصوصاً " در قسمت مالیات . گفتند آقای مالیات اگر اصلاحی الان هم بگوئیم یکهو قیمتها را میبرد بالا . مالیات باید اعدا دلانها شدتا مردم به میل و رغبت بدهند . در مورد آن مسئله دیگر هم که کسر بکنند با لآخره من گفتم آقای راهش اینست که اینهمه زمین دولت دارد ، این زمینها را بگیرد و اینها را بدهد به مردم خانه های زنده که این شالوده بانک ساختن آنجا ریخته شد و تهیه شده که بانکا برشود . در جلسات ، اغلب جلسهای لازم میشد برای مطالب خاصی لزومی ندارد که همه وزرا شرکت بکنند . اگر لازم نبود که تصویب نامه ای ما در بشود و زرای خاصی میآمدند یا خودشان مستقیماً " میرفتند پیش آقای دکتر ممدق یا چند نفری میآمدند راجع به مطالبی

صحت میکردند.

س- ولی افراد خاصی نبودند که فقط توی این جلسات محدود شرکت میکردند.

ج- نخیر.

س- بستگی به این داشت که چه مسئله‌ای باشد.

ج- بله چه مسئله‌ای مطرح باشد.

س- در میان همکاران مدتی که کسانی بیش از همه مورد اعتمادش بودند؟ بعنوان مثال

وقتی سرهنگ نعمت‌اله نصیری آنزمان فرمان عزل مددق را در بیست و پنج مرداد ۱۳۳۲ به

در منزل مددق برد، مددق این رویداد را با کدام شخص و با کدام اشخاص مورد اعتمادش

در میان گذاشت؟

ج- عرض میشود که آن شب گذاشتی کسیه ..... آری متن حوادث بود قبل از همه

شخصی بنام اعظام الدوله آشتیانی که خانهاش در بلوار نهر کرج بود او به مددق تلفن

کرد، چون معمولاً "شب دکتر مددق ندیخوا بید، که آقا اینجا تا نک و توپ‌ها شئی هست، و -

خبرها شئی هست، مثل اینکه نقشه‌ای هست. دکتر مددق سپرد به ما موریــــــــــــن

محافظة بیشتر مراقبت کنند و دو نفر از افسران که مورد اعتماد دکان ایشان بودند و فرماده

به اصطلاح با دکان تهران بودند، سرهنگ ممتاز زوسرهنگ .... خیال میکنم سرتیپ

شده بود آرموچ، پارسا خواهزاده، مرحوم دکنرشا یگان، این دوتا را هم خواستند دستور

دادند کلا" مراقب باشند. مستحفظین منزل آقای دکتر مددق هم که یکیش سرگرد

دارینا ه بود ویکی سروان فشارکی آنروز که حالا خیرا " تغییر نام خانوادگی داده است

و کرده است مهران، داماد آقای عباسعلی خان صالح، این دوتا هم افسری بودند که

مراقب منزل بودند اینها هم مراقب بودند و وقتی که نصیری آمد و آن ابلاغ را داد آقای پارسا

و ممتاز را و توقیف کردند. آقای نصیری را آنها توقیف کردند. که قضا یا به آن مورتی که

میدانید ...

س- مددق با اعضای کابینه اش چه رفتاری داشت آقای امینی؟ یعنی تا چندان از به

آنها قدرت تصمیم‌گیری و قدرت اجرا شئی میداد؟

ج - بسته به اینکه چه نوع بودند . خب مثلا " اشخاصیکه مثل آقای کاظمی تا موقعیکه وزیر بود و سالیان دراز خودش در وزارت خارجه بوده است ، چه موقعی که وزیر خارجه بود ، چه موقعی که بعد شد وزیر دارائی که بعد از وزارت دارائی شدند سفیر ایران در پاریس . یا مرحوم لطفی وزیر دارائی بود . اینها اختیاراتی داشتند . ممکن بود در بعضی امور بیابند با آقای دکتر مصدق مشورت کنند ولیکن در کار خودشان استقلال داشتند . و کارشان را میکردند و این جور نبود ، در هر کاری دکتر مصدق در کار جزئی تحمل بکنند و به آنها القا بکنند . راهنمایی‌ها می‌کردند ، می‌آمدند می‌پرسیدند . حالا مثلا " بنده عرض کنم خدمتتان قانونی ایشان وضع کردند برای هیئت منصفه . مطابق آن قانون در استانها هیئتی که معین میکردند ، انتخاب میکردند هیئت منصفه را عبارت بودند از : استاندار ، فرماندار ، رئیس دادگستری ... فرماندار ، رئیس دادگستری ...

روایت‌کننده : آقای نصرت‌اله امینی
تاریخ : ۳ ژوئن ۱۹۸۳
محل : شهرآناندل - ویرجینیا
مصاحبه‌کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۹

رئیس فرهنگ و شهردار شهرستان . در تهران این هیئت که میبایست
اعضای هیئت منصفه را انتخاب کند مطابق قانون عبارت بود از فرماندار
تهران ، شهردار تهران ، رئیس فرهنگ تهران که در آن موقع از طرف فرهنگ
آقای حبیب یغمائی که از شعراء و دانشمندان و نویسندگان بسیار مبرز
است که خدا طول عمرشان بدهد که الان در قید حیات هستند .
ورئیس کل استیفاف ، دادگاه استان که آقای ممتاز بود که
بعدا " هم شدند و زیر دادگستری در بعد از ۲۸ مرداد . ماه هر کدام مان از آن
عده‌ای که میبایستی انتخاب بشوند دستجات مختلف صورت‌های تهیه
کرده بودیم و رفتیم و نشستیم و این صورت‌ها را یکی یکی عرضه کردیم
سبک و سنگین کردیم . چون از مالکیین و کشاورزان عده‌ای بودند
از سردفتران و وکلای دادگستری از بازاریان از افراد مختلف دستجات
مختلف بودند ، کارگران اینها را خوب من خودم صورت تهیه کرده بودم
و آقای یغمائی خیلی بی نظرانه دخالت میکرد ، آقای ممتاز صدم
نظرش مغرزانه بود افرادی را که صورت آورده بود معلوم شده نشسته‌اند
در جنس‌های و افرادی را در نظر گرفته‌اند ، افرادی بودند که به دستجات
با صلاح آن روزهای بیشتر سوق داده میشد . اینها را میبایست ما از هر دسته‌ای
انتخاب کنیم و بعد قرعه بکشیم آخر سر از بین اینها چند عده‌ای انتخاب
بشوند که در روزنامه اعلام بشود ، اول به آنها ابلاغ بشود اگر قبول کردند
بعد در روزنامه ها اعلام بشود . بنده اینجا دیدم که ممکن است بعداً " مورد
ایراد آقای دکتر مصدق واقع بشوم به بهانه‌ای آدم بیرون رفتم ، مرحوم دکتر

سمعی استانداریتهران را که در اطاق مجاور اطاقش بود همان اطاق فرماندار . گفتیم آقای یک چنین چیزی است و امروز اینکار ممکن است به راءى گذاشته بشود بعد دیگر ما نتوانیم عوض بکنیم ، شما بهتر است به یک بهانه‌ای فرماندارتان را بخواهید یک ماء مور یثی به او بدهید که این را من لا اقل با آقای دکتر مصدق صحبت بکنم . ایشان هم پسندیدند و فرماندار را که آقای صوفی نیا بود خواستند و گفتند یک قضیه الان در دما و ندرخ داده تلفن کردند فلان کردند شما باید فوری آنجا بروید . چون فرماندار تهـران معمولاً معاون استانداری هم بود . بهـرحال این جلسه را آن روز ما بهم زدیم که فردا مجدداً تشکیل بدهیم و راءى و تصمیم نهائى مان را اتخاذ کنیم . من از همانجا یک سر خدمت آقای دکتر مصدق رفتم . و بهایشان عرض کردم که آقای اینکار هیئت منصفه است ما اینکار را کردیم این افراد را . ایشان گفتند بخوانید من خواندم ، باز گرفتند نگاه کردند گفتند آقای بعضى از آنها آدمهای خوبی نیستند" گفتم آقای این نشد بعضى از آنها آدمهای خوبی نیستند این را شما باید معین کنید که به نظرتان كى خوب نیست ، بعضى از آنها همه اش میشود . راجع به چند نفرى ایشان نظر دادند گفتند بلکه اینها مغرض هستند . خیلی خوب ، راجع به بقیه اش چیزی نگفتند . یاد هست راجع به یکیش بجای او مرحوم نقوی را گذاشتیم و یکى هم همـان ضياء الملک فرسند ، دکترى حسی مهدوی اینها را انتخاب کردیم . در هر حال بنده آدم نـر داد ر جلسه رسماً " گفتم که آقای من حقیقتش چون ایـن جلسه بهم خورد و کاری با آقای دکتر مصدق داشتم به ایشان عرض کردم و آقای دکتر نسبت به این چند نفر نظر منفى دادند . خوب آنها هم که ناگزیر تسلیم شدند آن چند نفرى را که بیشتر نظر ممتاز بود کنار گذاشتند و همین عده را جایش نقوی بود دکتر مهدوی اینها گذاشتند و قرار شد به یکى یکی ابلاغ بشود یعنی ابلاغ اینها بشود ، دیگر این وظیفه رئیس دادگاه استان بود که اینکار را بکنند که چون هیئت منصفه مربوط به محکمه جنائى بود در محکـمات

سیاسی و مطبوعاتی . یک روزی دیدم آقای دکتر ممدق بنده را احضار فرمودند رفتیم خدمت ایشان و دیدم اوضاع دگرگون است ، خب بنده دیگر قیافه ایشان را میشناختم که گاهی وقتها که دستی زیر سرشان بود و سقف را نگاه میکردند و خوابیده بودند اوضاع بد است وقتی نشسته بود و میخندید و گسز تعارف میکرد . دیدم نخیرا ز آن اوضاع قمر در عقرب است من هم خب چون خیلی بخودم همیشه اعتماد داشتم و اطمینان داشتم با خیل سیاسی سا دگی گفتم آقا با زامروچی شده است ؟ گفتند "قا شما میآشید ایمن هیئت منصفه چیست که شما انتخاب کرده اید ؟ هرچه آدم بی ربط و فلان بوده است " گفتم که آقا بنده اینها را آوردم خود شما این صورت را دیدید . خوشبختانه آن روز آن اسامی توی کیف من بود ، اسامی قبلی و بعد آن . اینها را در آوردم دادم دست ایشان گرفتند خواندند گفتم من آدمم با جناب عالی صحبت کردم فرمودید بعضی ها بدهتند ، گفتند نه من یادم نمیآید " در صورتیکه یقین دارم که تجا همل العارف بود ایشان یادشان هم میآید . یی چیز کردند بلاخره گفتم آقا ، گفتند ها ان اعیان و اشراف اینچله هستند آن صورت اعیان و اشراف لیستش کی است گفتم قربان قانونی که خودتان تصحیح کردید با اختیارات املا " لغت اعیان و اشراف را حذف کردید که در قانون سابق بوده گذاشتید مالکین و زارعین و اگر افرادی باشند در هیئت منصفه این همان مالکین و زراعین هستند که بجای فلان آدم فلان آدم آنها را من دادم . آقای نقوی و آقای ضیاء الملک فرماندارا هم گذاشتم اینها دیگر مالکین هستند ، زارعین افرادی که من مینویسم ، بلاخره آخرش هم گفتم قربان بفرمائید آن کسیکه شما نظرتان هست کیست من جواب بدهم ، گفتند "آقا من دستور دادم که این جاسوس این جاسوس این جاسوس را از دربار کنار بگذارند آنوقت شما ایشان را جزو هیئت منصفه کرده اید "

س - منظورش کی بود ؟

ج - منظورش اسداله علم بود . یا آن فروخ را شما جزو هیئت منصفه کرده اید .

من مثل این چیزهایی که من حالا اسم آن یا دم رفته که توی این میدانها بساط پهن میکردند مثل ما رگبیر—دندیا فلان بود .
س- معرکه گیر؟

ج - معرکه‌گیر احسنت احسنت قربان شما که این لغت را گفتید .
این معرکه‌گیر که آخر سر که میخواستند که چراغله‌اش را جمع کنند ای— بساط شان را که جمع میکردند من هم مثل این معرکه گیرها فوری بساطم را جمع کردم و گذاشتم توی کیفم از سرمیژان که ولو کرده بودم جمع کردم و بعد توی کیف گذاشتم و پایم را انداختم روی پایم نشستم خیلی ...
گفتم آقا راحت کردید گفتم با تلفن هم می‌رسیدید بنده جواب می‌دادم لازم نبود بنده را اینجور ناراحت کنید . گفت "چی شده آقا؟" گفتم دیشب شما این را در روزنامه خواندید که من هم خواندم این که اسم فرخ تویش هست و آقای علم هم هست که به حکمه جناشی دعوت کرده این مال هیئت منصفه ایست که الان هست هیئت منصفه ای که ما انتخاب کردیم از سال دیگر شروع میشود و الان ماه بهمن است این باید اعلام بشود و چه بشود و فلان بشود از سال دیگر است این مال سال قبل است که به بنده مربوط نیست . ایشان گفتند "بله آقا بله حق باشما است شما با من هم مشورت کردید و بروید به آقای وزیر خارجه بگوئید به دکت— فاطمی که چرا بیخود می‌آشی سعایت میکنی بنده و حق با تو است حق باشما است تو است " چند دفعه پشت سرم " او بمن گفته است . " خب دو سه بعد از ظهر بود و بنده هم باشدم دیگر خب ناراحت بودیم خیلی از این چیزی که کرده بودند . آدمم به منزل و تلفن کردم به وزارت خارجه هر کجا تلفن کردم خدایا مرزدم مرحوم دکت— فاطمی را پیدا نکردم فردا صبح زود به وزارت خارجه رفتم ، رفتم وزارت خارجه و توی اطاقش رفتم ، رفتم و آنجا هم وار شدم دکت— فاطمی خندید و گفت "بله دیشب آقای دکت— مصدق بمن فرمودند رفتم اشکال شد . ولی فلانی من از شما گله‌ای دارم " گفتم بغرما شید ، گفتند "خب شما که میخواهید هیئت منصفه انتخاب بکنید فلان نمی‌آئید با من مشورت کنید " گفتم اه دختلین وار . این چه ارتباطی به وزارت خارجه

دارد؟ اگر وزیری حق دارد از من گله بکند و زیر کشور است بلا آخره
قاعدتا " شهردار قی تهران الان که انجمن شهر نیست تحت نظرا و است .

س- جزو وزارت کشور .

ج - جزو وزارت کشور ، چون قائم مقام انجمن شهر وزارت کشور است
او حق دارد از من گله بکند که من با ایشان مشورت نکردم ولی من وقتی
با آقای دکتر مصدق صحبت میکنم چون که صد آید نوده... .

ایشان حرفی میزدند که البته حرف آقای دکتر فاطمی درست بود خدا رحمتش
کند گفت " آقایان حرفها چیست ما یک تیمی هستیم که با هم آمدیم من بلا آخره
مطبوعات چی هستم کار من کار مطبوعات است و از طریق مطبوعات هم آمدیم پشت این

میز ریاست . کار من املا" کار اعلیم از این نظرم بگویم چون من
در کار مطبوعات بیشتر واردم تا آقای دکتر صدیقی یا آقای دکتر مصدق ، از این
نظرم بگویم و لا نه اینکه بگویم که شما بمن باید شرح بدهید نه ما
یک تیمی هستیم با هم و بعد هم موضوع منتفی است دیگر . " منظور آقای
دکتر مصدق در اینگونه موارد خب کار شهرداری تهران ولی خب با ایشان لازم

بود من صحبت میکردم یا لازم بود ایشان به بنده دستوراتی میدادند
یا وزرای دیگر کارهایی که داشتند خصوصی با ایشان میرفتند مشورت میکردند
صحبت میکردند . مثلا" من بعد از اینکه آقای دکتر مصدق از لاهه برگشتند
من تصمیم گرفتم که یکی از خیابانهای تهران را خدمتان آن دفعه هم
عرض کردم به اسم پرفسور رولین بکنند .

س- نخیر این را نفرمودید .

ج - بله بله . پرفسور رولین کسی بود که از حقوق ایران از منافع ایران
دفاع کرد .

س- در دادگاه بین المللی لاهه .

ج - در دادگاه لاهه بله . خیلی آقای دکتر مصدق از اراضی بودند Maître Rolin

Maître Rolin همیشه میفرمودند . چون در اروپا به وکیـــــــــــــــل

خیلی‌ها به آنها Maître میگویند من آدم به ایشان
 عرض کردم که آقایان بدهید که ما یکی از خیابانهای تهران را بنام
 این پرفسور رولن بکنیم ، گفتند " بسیار فخر خوبی است بسیار کجا
 بنظرتان میآید ؟" گفتم من نمیخواهم خیلی چشمگیر باشد برای این
 یک خیابان کوچکی هست که عمارت شرکت نفت در آن واقع است عمارت
 سابق شرکت نفت خالده جزو وزارت خارجه یعنی جزو باغ ملی سابق
 بین ما : ملی عمارتی بود که اصلاً شرکت نفت انگلیس آنجا ساخته شده
 بود که بعداً آن واگذار شد به وزارت خارجه وقت ، گفتند " بسیار خوباً"
 بنده فوری طرح آن را تهیه کردم و فرستادم به وزارت کشور ، چون
 معمولاً باید انجمن شهر تصویب کند قائم مقام انجمن شهر هم وزارت کشور
 بود . و آمدیم یک سنگ مرمر بسیار زیبایی هم تهیه کردیم دو تا ،
 یکی به همان عمارت شرکت نفت با حضور اعضای هیئت مدیره شرکت نفت
 یادم هست آقای بیات بود و آقایان دیگر پائین آمدند ایستادند و آن را نصب
 کردیم که الان هم خوشبختانه هنوز هنوز هم هست یک بار دختر پرفسور
 رولن کاغذی به آقای مهندس مصدق نوشته بود که من شنیدم اسم پدرم
 را برداشتن چون رولن فوت کرد . ولی من رفتم به همان دوره ی قبیل از
 انقلاب آنجا با اینکه مشکل هم بود عکس برداری ، عکس گرفتیم و فرستادیم
 که خیر این هست ، الان هم خوشبختانه هنوز دستگاه نفهمیده که این
 را بهم بزند ، یک سنگ مرمر آنجا نصب کردیم یکی هم به بغل عمارت موزه
 چون این خیابان یک طرفش موزه است یک طرفش همین عمارت پستخانه است
 این چیزها و عمارت شرکت نفت و بعدش هم پستخانه . رئیس موزه
 اعتراض کرده بود که آقایان اینجا این خیابان اسمش خیابان
 موزه بود خوب مردم خیابان میدان موزه کجا است اما این
 نام میخواهیم باشد هنوز هم هست خوشبختانه . منظور این را بنده با آقای
 دکتر مصدق میرفتم مشورت میکردم بعد هم تلگراف کردیم به رولن و گفتیم
 این کار شده است و او هم تشکر کرد .

س- تا چه اندازه وزرای مدق در تصمیمات هیئت دولت شرکت داشتند آقای امینی ؟

ج - در تمام کارشان دیگر وقتی تصمیمی لازم بود ..

س- یعنی منظوری این سؤال اینستکه قضیه اینطوری نبوده در واقع حرف آخر متعلق به دکتر مدق باشد و وزراء نقش شان در تصمیم‌گیری فقط یک نظر و گذشتن از آن باشد احیاناً ؟

ج - در موارد مهم چرا حرف دکتر مدق آخر بود . یا شاید بعضی چیزها را اصلاً دکتر مدق مشورت نمی‌کرد بی رو در بایستی ، مثلاً " وقتیکه ایشان میخواست با ز اختیارات را از مجلس بگیرد ، معمولاً باید هر لایحه ای که اصولاً تهیه میشود این لایحه را دولت ببینند ، آقای دکتر مدق یک پاکتی به آقای کاظمی که نایب‌نخست وزیر بود میدهند که این پاکت را توی راه هم باز نکنید . به آقای کاظمی که نایب‌نخست وزیر فرموده بودند این پاکت را پشت تریبون مجلس باز کن و بخوان . دیگر تا این حد که میخواستند هیچکس این مطلب را ، که بعد توی مجلس وقتی خوانند آقای مکی باشد و اعتراض کرد قهر کرد و از جلسه خارج شد که داستان آن در روزنامه‌های آن موقع منعکس است . گاهی وقتها این تصمیمات هم این شکلی میگرفتند . یا مثلاً " لوایحی که بعنوان قانون تهیه میکردند اختیاراتی که داشتند اغلب خودشان تصمیم میگرفتند که گاهی وقتها وزراء متوجه میشدند و ایراد میگرفتند آنوقت اصلاح میکردند و درست میکردند اینها هم بود .

س- ولی ایشان قبل از وضع قوانین جدید با وزرایش مشورت میکرد و تا بعد آنها راهم میگرفت ؟

ج - اغلب بله اغلب .

۰ - ولی نه همیشه ؟

ج - ولی نه همیشه . چون گاهی وقتها صلاح نمیدانست اینکار بشود .

س- من اینطور شنیدم که ایشان مسئله‌ی نفت را بخصوص چندان در هیئت دولت مطرح نمی‌کردند و خودشان مستقلاً با مشاورین خاص خودشان ....

ج - با عده‌ای که لازم بود دعوت میکردند تصمیم میگرفتند بده این مسلم است بده .

س - این از این نظر بود که شاید بعضی از وزراء در کار رفت و آمد نداشتند؟
ج - نه بعضی‌ها ممکن بود بگویند نمی‌گویم سوء نیت داشتند ده، نشان شل باشد یک تصمیمی که هست بیا بیا بدرجائی منعکس کنند قبل از اینکه این تصمیم قطعی بشود .

س - آیا رفتار مصدق در واقع با وزیرانش یک رفتاری دموکراتیک بود یعنی اصول دموکراسی را واقعاً ایشان رعایت میکرد
ج - به تمام معنا .

س - یا نه او هم مثل دیگران نشانه‌هایی از خود کامی داشت ؟
ج - نه نه نخیر هیچ به تمام معنا بده بده . اگر چیزی بود بعد البته خوب مثلاً اگر وزیر بود نمیتوانستند با هم کنار بیایند به او اصرار میکرد که استعفا بدهد والا معمولاً رفتار اینطور نبود که خیلی... بهمین دلیل هم به او وفادار بودند و خوب بودند تا آخر هم بودند .
س - آقای امینی شما در مقام با زرسی نخست‌وزیری چه وظایفی را برعهده داشتید؟

ج - بنده شکایاتی که اشخاص میکردند یک افرادی داشتیم از هر وزارتخانه‌ای یک نفر دونفر اینها را بنده به ایشان ارجاع میکردم میرفتند رسیدگی میکردند یا مطالبی بود از طرف خود آقای دکتر مصدق ارجاع میشد، مثلاً "یادم هست یکی از مهمترین کارهایی که به بنده ارجاع شد رسیدگی کنم موضوع معامله تریاک با آمریکا بود که این را قبلاً" برنده کسی شده بود خیال میکنم و هاب زاده نامی بود خیال میکنم همین چیزی بود بعد کم دیگری پیشنهاد کرده بود یک معامله با اداره تریاک انجام داده بود . آقای دکتر مصدق بنده را مأمور کردند من هم دو نفر

از اعضای واردبازرسی نخست‌وزیری یکی آقای ملک‌نیا بود که بعد مـ
 اورا بعنوان معاون انتخاب کرده بودم بعداً " هم وقتی که مـ
 شهردا رتهران شدم اورا پیشنهاد کردم شـدرئیس بازرسی نخست‌وزیرـ
 این آقای معزی بود . اینها را به اتفاق بنده و آنها رفتیم و رسیدگی
 دقیق کردیم و یک گزارش مستدلی دادیم که هیچ این عمل ۰۰ چون در مجلس
 راجع به این موضوع رو صد ا شده بود که اینجا برخلاف اصول رفتار شـد
 بعد بنده ثابت کردم نخیراین به نفع مملکت بوده و معامله کاملاً درست
 بوده که بعداً ز شهریور ۲۰ هم معذرت می‌خواهم بعداً ز ۲۸ مرداد من همیشه
 این دوتا ریخ را ۰۰ بعداً ز ۲۸ مرداد هم با ز در مجلس سنا وقتلی ظاهر ا
 فرخ این موضوع را مطرح کرد که عمل خلاق انجام شد که دکتر امینی
 بعنوان وزیرداری جواب داده بود که این مطلب را قبلاً هیئت تحت
 نظر نصرت‌اله امینی که رئیس بازرسی نخست‌وزیری بود رسیدگی
 کردند و عنهم بعداً " به این موضوع شخما " چون در امری بود که خودم
 هم صلاحیت داشتم چون در کار تریاک وارد بودم رسیدگی کردم و صد درصد
 اینکار درست انجام گرفته . این کارها را ما می‌کردیم . یا هـ
 موضوع دبیرستان البرزی که بنده عرض کردم و کار دیگری را راجع به
 انتخابات مخصوصاً " بعداً " ، بعداً " که موضوع انتخابات پیش آمد
 شورای تشکیل شده بود ، شورای انتخابات که بنده هم بعنوان
 رئیس بازرسی نخست‌وزیری در آن شرکت داشتم برای فرستادن به ولایات
 افرادی را در نظر می‌گرفتیم برای انتخابات و بازرسی نخست‌وزیرـ
 این افراد را در نظر می‌گرفت بعد در آن شورا مطرح می‌کرد رای می‌گرفتند
 اغلب البته با قرعه در هر کجا اشخاصی انتخاب می‌کردیم و می‌فرستادند
 گزارش می‌آمد که بنده مطرح می‌کردم . بنده بودم تا وقتی که ۲۰ شهر بور
 معذرت می‌خواهم ۲۸ مرداد شد ، معذرت می‌خواهم باز نخیراینجا باز سی ام

تیر ، سی ام تیر آقای دکتر مصدق قبلاً" به بنده فرمودند که شما مجلس ختمی برای این شهید ۳۰ تیر ترتیب بدهید ، بعد هم بنده شهردار تهران شدم .

س - حالا برمیگردیم به مسئلهی دکتر مصدق و روابط اش با دربار شاه ، روابط دکتر مصدق با شخص شاه چگونه بود . آقای امینی ؟

ج - اصولاً ایشان رفتارش رفتار خیلی مؤدبانه‌ای بود . حتی وقتی ایشان نخست وزیر شده بودند یادم هست که همانوقت هم در جایدهم منعکس شده وقتی که شاه در سعدآباد در نیاوران ، در نیاوران بود آقای دکتر مصدق رفته بودند فاصله‌ی آنجائی که ماشین‌ها را نگاه میدارند تا محل شاه خیلی فاصله بود ، دکتر مصدق آنجا پیاده شده بود ماء موریس گارد آمده بودند که نخیر که اعلیحضرت دستور داده اند تا تمییل شما استثنائاً " باید تمام درب بروم ، ایشان گفته بود " خیر این مقام سلطنت محترم است من از اینجا باید پیاده بروم " خیلی احترام میگذاشت روی آن رویه‌ای که داشت منتهی ایشان در عین حال احترام میگذاشت ولی میگفت که شاه باید سلطنت کند . و نفوذ این برادر خواهرها را کم بکنند . از بول املاک شاه که اینها قبل " مال مردم بود بعد هم که بعد از شهریور ۲۰ هم که دیگر تاریخ را بنده درست میگویم . شهریور ۲۰ است . رضاشاه که تمام دارائی اش را به پسرش واگذاز کرده بود و او هم به ملت واگذاز کرد . بعد از مدتی دیه در آوردند این را با زگرفتند یک اداره املاک درست کردند از بول آنجا خیلی سوء استفاده‌ها می‌شد و به اشخاصی که لازم بود میدادند برای تحریکاتی و برای خرج عطینمای دربار . آقای دکتر مصدق گفتند آقای این پول مال ملت است باید این املاک برگردد . حتی آقای گلشائیان که وزیر دارائی شده بود وقتی که قرار شد که این املاک که زمان قبل از آقای دکتر مصدق برودانده دربار

یک مقداری املاک دیگر خالصه راهم ضمیمه کرد مثل املاک جیرفت کرمان
 راکه یک هندوستانی است این راهم ضمیمه کرده بود و داده بود به دربار .
 آقای دکتر مصدق گفته بود که اینها باید برگردد یا مثلا " آستانه قدس رضوی
 باید حسابش رسیدگی بشود اینها یک مقداری موقوفه‌سی کـــــــــــــــــ
 معین المصروف است و اینها متولی دارند . دربار کاری کرده بود که تمام
 املاکی که وقف شده بسود برای آستان قدس رضوی همه را نایب التولیه
 آنجا میگرفت اداره میکرد و آن پولها بش راهم هر جور که شاه دلش میخواست
 مصرف میکرد . میگفتند اینها باید تحت نظرا و قاف باشد تحت نظر دولـــــــــــــــــت
 باشد اوقاف باشد نظارت اوقاف باشد . یا متولی ها ، یا مثلا " همیـــــــــن
 خبم راکه آقای .... از جاش هست که حال لازم است که باز برگردیم به
 حرفهای سابق مان که وزیر معارف یعنی فرهنگ آقای دکتر آذر بیـــــــــــــــــود
 آقای دکتر شروییـــــــــن هم مدیر کل اوقاف بود و تولیت رفتاری که میکرد
 آنموقع مورد احترام آقای دکتر مصدق نبود بعد رئیس اوقاف معیـــــــــن
 کردند سید محمد مشکات را ، آقای دکتر مصدق مخصوصا " گفتند ، یاد مـــــــــهست
 من توی آن نخست وزیری بودم که به دکتر آذر گفتند که به این آقای شروییـــــــــن
 بگوئید که این آقای مشکات که میآید فقط اوقاف آنجا را نظارت کنـــــــــــــــــد
 کاری به آستانه نداریم آن آستانه را بنده حسابش را جدا گانه می رــــــــــــــــسم
 و می بینم که ... ولی اورفته بود و نطقی کرده بود که حساب الامـــــــــــــــــر
 حضرت آیت‌اله العظمای کاشانی برای تمدی حوزه علمیه ی قـــــــــــــــــم
 آقای مشکات آمدند و چه میکنند آستانه و آن موزه علمیه که خیلی برخوردار بوده آقای
 بروجرودی که در آن جلسه قبل بنده خیال میکنم خدمتان عرض کردم یادداشت
 فرمودید منعکس شد . و وضع آقای دکتر مصدق نظرش این بود که به شاه کاملاً
 احترام می گذاشت . حتی بعد از بیست و پنجم مردادم که شاه از ایـــــــــــــــــران
 رفته بود خواهر شاه شمس به وسیله ی خیال میکنم این را باز منعکس کرده

بودم ، دونفـر یکی آقای دکتر عباس نفیسی که دبیر شیروخورشید سرخ خیال میکنم بود . ویکی دکتر خطیبی که بعداً " مدیر عامل شیروخورشید سرخ شد و آنموقع آقای دکتر معظمی او را بما معرفی کرده بود و آنموقع رئیس دفتر نخست وزیری بود . آخرین رئیس دفتر نخست وزیری همیـسن آقای حسین خطیبی بود . تلگراف کرده بودند که تکلیف من چی میـشود املا" ، آقای دکتر مصدق با کمال ادب جواب داده بودند که اعلیحضرت به میل خودشان برای مدت موقتی رفته اند خارج برای استراحت و مراجعت خواهند فرمود . همیشه احترام را ، حتی در محاکمه ای ایشان بمن میگفتند که "آقا من رویم را میگردم به مجسمه ی رضا شاه و شاه تعظیم میگردم و لسی بعد حرم را میزدم . " سی ادبی هیچوقت ایشان در شاه نش نبود که همیشه اعلیحضرت هما یون شاهنشاهی ایشان در نوشته جاتشان در گفتارشان حتی در محاکمات . اما عقیده شان بود با پدشاه سلطنت کنندنه حکومت و ایـسن عقیده ی ایشان بود . من داستان آن نطق ناصر الملک را در آن جلسات قبل گفتم یا نگفتم به شما ؟

س- من فکر نمیکنم آقای امینی .

ج- یادم هست که در موقع محاکمات ایشان شخصی آقای یمین نامی که یکی از قدما بود پیرمردها بود به اتفاق آقای میرزا احمدخان راد شیبی پهلوی من آمدند و گفتند آقا من دوتا کتاب دارم دوجزوه که ممکن است ایـسن به درد آقای دکتر مصدق بخورد و این نطق ناصر الملک نایب السلطنه است که در حضور اعیان و رجال و یکیش راهم در مجلس عنوان کرده . خیلی هم این زا با طرز خیلی خوب چاپ کرده بود با صلاح با اکلیل بقول آنوقت ، با آب طلا . و عنوان این بود که شماها از من از ناصر الملک که نایب السلطنه بود قره گوزلو توقع زیادی دارید من وقتی که قانون اساسی ایران را مقایسه میکنم با قانون اساسی انگلستان و معالک دیگر می بینم که مخصوصاً "

در ممالک دیگر شاه اختیاراتی دارد که در قانون اساسی ایران برای شاه آن اختیارات منظور نشده است ، مثلا" در قانون اساسی انگلستان شاه حق وتوقوانین ... من اولین باری هم که لغت وتو را در این یک "و" "تو" وتو ، وتوقوانین را دارم که در ایران ندارد. که البته بعدا "در قانون اساسی که تحمیل کردند و درست کردند این را گذاشتند. و در قانون اساسی انگلستان شاه حق عفو و تخفیف مجرمین را دارد ولی در ایران ندارد که بعدا " طبق قوانین عادی این را درست کردند گذاشته بودند در قانون اساسی نبوده است. تنها موردی که در قانون اساسی ایران ذکر شده برای مقام سلطنت اینست که کس وزراء به موجب فرمان شاه منصوب میشوند ....

که وزراء به موجب فرمان شاه منصوب میشوند و این جزیک امر بشریفا تسی چیز دیگری نمیتواند باشد زیرا وقتی که همه اختیارات و اقتدارات از ملت ناشی میشود و نمایندگان ملت هم نمایندگان مجلس هستند چطور میشود فکر کرد که وزراء را شاه انتخاب کند ، وزراء باید تحت نظر مجلس باشد آنها در ... و من این راهمان شبانه با دقتی خواندم زیرا این موادی که مطالبی که به نظر میآید لازم باشد خط کشیدم و یک تکه کاغذم جداگانه نوشتم به آقای سرهنگ بزرگمهر که وکیل آقای دکتر مصدق بود تلفن کردم و ایشان را خواستم گفتم آقای این را احتما " به نظرایشان برسانید . گفت" ای آقا کجا میشود . " گفتم آقا در همین حال این را تو بده و ضرر ندارد. فردا شب که روزنامه آمد دیدم عجب اصلا" بکلی لحن دفاع عوض شده و همش راجع به این موضوع آقای دکتر مصدق عنوان کرد بعد آقای بزرگمهر آمد گفت "بله من این را به ایشان دادم گفتم فلانکس داده و یک چیزی هم تویش نوشته و آقای دکتر مصدق

این را گذاشتند توی آن کیفشان و آمدیم به محکمه ، آمدیم به دادگاه بعد ایشان مطالبشان را در دادگاه گفتند وقتی تنفس داده شد آنوقت ایشان یک دفعه این کاغذراکه از کتابچه درآورد از بغلش یک دفعه برق زد تمام یادداشت‌هایش را کنار گذاشت شروع کرد تند تند از روی اینها نوشتن مخابرین دور من جمع شدند که آقا این چی بود ایشان درآوردند؟ گفتم من نمی‌دانم دیدید که من که خبرنگارم ایشان... و تمام مطالب از آن به بعد راجع به همین موضوع اختیارات مقام سلطنت بود ، ناصرالملک چسبی گفته است و تاء بید شده . " منظور نظرایشان همیشه این بود که شاه بایستد سلطنت بکنند نه حکومت . این بود که آن‌هیشتی را که معلوم کرد هیئت هشت نفری که بنشینند و اختیارات سلطنت را معین کنند .

س - هیئت حل اختلافات ؟

ج - نخیر هیئت همین هشت نفر اختیارات مقام سلطنت ، که بعد بجا شسی نرسید و ۲۸ مرداد شد .

س - این وزرای دکتر ممدق بطور انفرادی یا خصوصی هم با شاه ملاقات می‌کردند که از واحیاناً " اظها رنظر بخوا هند و یا دستوراتی بگیرند مثل مثلاً " وزیر امور خارجه یا وزیر جنگ یا رئیس ستاد ارتش ؟

ج - تا اندازه‌ای که من میدانم خیر ، ولی راجع به نظام اطلاعات دقیقی ندارم چون زیر چلکسی شاه با اینها کار می‌کرد .

س - یعنی با رئیس ستاد ارتش ؟

ج - رئیس ستاد دخیر . رئیس ستاد چون آدم خیلی ساده‌ای بود و اصلاً نظامی نبود باید عرض کنم الان با اینکه من برای ایشان نهایت احترام را قائل هستم س - رئیس ستاد کی بود ؟

ج - آقای سرتیپ ریاحی بود . ایشان یک پلی‌تکنیسین بودند شما میدانید مدرسه پلی‌تکنیک در فرانسه یکی از مشکل‌ترین مدارس است که خیلی

شاگردهایش درس باید خوب بخوانند ، خیلی دیسپلین شدمی انجاما اجرا میشد . مادرایران هفت نفر داشتیم که اینها پلی تکنیسین بودند تا اندازه‌ای که من بخاطرم می‌آید همین آقای سرتیپ ریاحی بود ، آقای مهندس حسینی بود ، مهندس زنگنه بود معذرت می‌خواهم مهندس زنگنه خیر اشتباه گفتم مهندس زیرک زاده ، زیرک زاده بود ، مهندس مجیداعلم ، دکتر حسین پیرنیا و مهندس صفی اصفیاء و این آخر سرهم ابوالعلی سودآور ، یک جوانی بود که تازه برگشته بود پس مرحوم سودآور ونوهی جاج حسین آقا ملک . اینها ایمن انگشت شمار پلی تکنیسین بودند . سرتیپ ریاحی هم از آنها ایمن بود که پلی تکنیسین بود استاد دانشکده فنی در ایران بودید " هم امور شرکت نفت به او واگذار شده بود امور فنی ، خیلی خوب انجام داداره میکرد . وبعد آقای دکتر مصدق بعد از سی ام تیرایشان را رئیس ستاد ارتش کردند که وقتی رفته بود پهلوی شاه خودش را معرفی کند شاه گفته بود "بله روزبه هم در کتابش ازت تعریف کرده" ...

س- خرو روزبه ؟

ج- خرو بله بله . خرو روزبه بله به طعنه البته گفته بود . و ایشان منتها مرد جنگی و مرد نظامی نبود الحق . من یک خاطره‌ای نقل کنم از اینکه شاه محراما ندر کار ارتش دست داشت ، مرحوم ملک الشعراء بهار دامادی داشت به اسم یزدان بخش قهرمان که شاه بسیار توانائی هم هست مخصوصاً " در فکاهیات و هزل الان خیلی استاد است ، یک وقت خانم ایشان پهلوی من آمدنکه ، دوست دیگری داریم که آقای ابوالقاسم انجوی که با او خیلی مربوط بود ، آقا این را گرفتند و زندان هست چون رفته بود با ابوالقاسم بختیار رفیق بود گویا پای منقل او داشته تریاک میکشیده . بنده صبح خیلی زودی منزل آقای دکتر مصدق رفتم ، خیلی زود بود ، وقتی رفتم آقای ریاحی هم آنجا در اطاق انتظار بود ، وقتی مرا دید گفت

"مگر برای حلیه صبحانه به اینجا آمده‌ای ؟ صبحی چه خبر است ؟" گفتم که تو برای چی آمده‌ای ؟ گفت "خب من کارم " گفتم من هم اینجا آمدم یکی از دامادهای ملک‌الشعرای بهار زندانی است از بختیاری برمیگشته او را گرفتند گفت "آقا بیخودنرو پرونده او اینجا پهلوی من است و ایشان محکوم میشود و بیخودهم نرو و آبرویت را نریز" گفتم آخر آقا این کاری نبود . آقای ریاحی گفتند که "نه بلا آخره ما باید زهر چشمی بگیریم فلان " گفتم آقا زهر چشم را شما این ابوالقاسم خان بختیار رفته آنجا و سربه شورش برداشته شما دیگر آدم قحط بود برادرزاده‌اش تیمور بختیار را ماء مسور میکنند آنجا برود ، گفت "این تیمور ماه است خیلی خوب است " گفتم که بعقیده بنده نیست ، این اگر برود بر علیه عمویش اقدام کند که اصولاً آدم بدی است که عمویش را بگیرد مثلاً" بکشد یا فلان ، اگر هم برود با آنها بسازد باز بد است ، اصلاً" شاید آدم دیگری ، اینهمه کن دیگرتوی نظام بود ، گفت "نه شما نمیدانید چقدر خوب است " و من خیلی ناراحت شدم و آمدم به اینها گفتم که آقا واضح بیزدان بخش قهرمان بد است من هم کاری نتوانستم بکنم . خوب بعد از یک هفته من دیگرم بیزدان بخش قهرمان آزاد شد ، من البته خیلی خوشحال شدم . ولی بعد ۲۰ مرداد شد و دیگر مجال نشد که من اینقدر گرفتاری و ناراحتی بود که تا وقتی همین آقای انجوی تبعیدش کرده بودند بیه ، در جزیره خارک زندانش کرده بودند و بعد از مدتی که از خارک که برگشته بود من دیدن او رفتم تا هم رفتم دست انداختن گردن من بسوید و چی کسرد از من تشکر کرد گفت "آقا این بیزدان بخش قهرمان را ما از تو داریم " گفتم یعنی چه ؟ من هیچ کاری برای او نکردم . گفت نه دیگران همه رفتند و دروغ گفتند که آقا درست میکنیم و تو یکی آمدی بماراستش را گفتمی که وضعش خیلی خطرناک است . من به سلیمان بهبودی تلفون

کردم که آقایان می‌خواهم ترافوری ببینم و پای منقل اورفتم به او گفتم
 آقایانستم به دا منت یک چنین چیزی از تو می‌خواهم و تو که با ملک الشعراء
 رفیق بودی ویزدا نبخش را میشناسی گفت این لازم اینست که تو شخصاً
 سیاهی با شاه ملاقات کنی ، گفتند من در این روزنامه آتشبار شوق
 دیگر چیزی برای شاه و خانواده سلطنتی نگذاشته ام حالا بطور بروم ؟ گفت
 نه همین که به تو می‌گویم ، همانجا حضوراً جلوی من به شاه تلفن کرد
 قرار شد من بروم ، گفتم آقایان این لباس ریش و فلان ، گفت که همینجوری
 برویم بهتر است و مرا برداشت آنجا برد . خبر رفتن من خواهش کردند
 و بلافاصله ایشان دستور دادند آنجا نبرند و فلان آزاد شد ، بعد
 ای آقایان معلوم شد که شاه در عین حال که ما خیال میکردیم قدرتی
 در ارتش ندارد اینقدر قدرت دارد که این دستور میدهد آقایان ریاکاری
 بمن میگفت آنجا محکوم میشود او آزاد میشود . در حال ارتباط داشتند
 اما مرحوم دکتر قاطمی یک وقتی به آقای دکتر مصدق گفته بود شاه
 مرا خواسته و آنجا رفتم خیلی محبت و فلان بعد گفت آقایان چه چیز است
 از دکتر مصدق کمتر است ایشان دیگر پیر شدند و فلان شدند و ایشان خوب است
 رهبر باشد و در آن بالا باشد و تو خودت بیا من تو را نخست وزیرت
 میکنم ، خودت تو برای نخست وزیری خیلی خوب هستی و این را آید به آقای
 دکتر مصدق آمد و گفت . این کاری بود که شاه قاعدتاً با دکتر قاطمی
 کرده بود ، با منی کرده بود و دکتر قاطمی زیر بار رفت و دکتر مصدق
 به او گفت " آقایان تو را خواهد کشت و یک مسافرتی به خارج بکن " کس
 خارج رفت . منظور این ارتباطات گاهی وقتها بود . در سلام هم خوب ، یا
 مثلاً " یاد من هست در دانه‌اشده افسری که اغلب تشریفات بود و فلان بود
 شاه دیگر با وزراء خیلی رفتارش ، رفتارش خیلی صمیمانه هیچ عنوان
 بعدی که اینجور تکبر و تفرعن بخرج نمیداد می نشست با آنها ، با خود
 بنده هم نشسته بودند چای می‌آوردند و چای می‌خوردیم هیچ چیزی نبود

- که، یا یاد هست که روز سوم آبان که شروع کردند "مرگ برشاه ، مرگ برشاه" شاه نشسته بود و شریاهم بغل دستش ...
- س- چهارم آبان ، روز تولدش .
- ج - چهارم آبان تولدش بله بله درامجدیه . بعدحالا اینکه آیا وزراء میرفتند فقط وزراء برای معرفی مثلا " استان داری اگر لازم بود یا معاونین چیزی که لازم بود یا وزیری یاد هست که مثلا " دکتر صدیقی این آقای دکتر ملکسی را برداشت برد بعنوان وزیر بهداری معرفی کند . اینطور چیزها میرفتند ولی ...
- س- ولی به این شکل نبود که مثل این : او خرشما " آنجا بروند و گزارش بدهند .
- ج - نخیر نخیر ، نه نه نه مطلقا نخیر . چون این را سابقا " ایـــــــ شکلی بود ، جناب عالی میدانید که سابقا " شاه مستقیما " ، ولی هر وقتیکه یک نخست وزیر مقتدری بود شاه توی سوراخ میرفت . قوام السلطنه وقتی نخست وزیر شده بود یکی از وزراء را ایشان در کاخ سلطنتی دیده بود گفته بود اینجا شما چه کار میکنید ؟ گفته بود من آمدم گزارش بدهم گفته بود تو گزارش را بیا بدهم بدهی بفرما باشو برو بیرون باشو برو سراغ کارت . قوام السلطنه تا بود که خب قدرت نشان میداد . یا رزم آرا قدرت نشان میداد . ولی نخست وزیرهای دیگر خیر خود شاه دخالت میکرد و خود شاه حتی معارن انتخاب میکرد ، خود وزیر نشسته بود یک دفعه کمـــــــی را شاه گفته است که ایشان معاون فلان وزارتخانه است ، خودش در اینگونه مورد دخالت شدید میکند . ولی تا اینکه یک نخست وزیر مقتدر میداشت توی سوراخ میرفت و دیگر دخالت نمیکرد .
- س- در تمام دوران نخست وزیری دکتر مصدق تیمسار سر تیپ ریاحی رئیس ستاد ارتش بود ؟
- ج - نخیر نخیر ، در دوران آقای دکتر مصدق رؤسای ستاد ارتش با اندازه ای که من میدانم یکی بهار مست بزد ، بهار مست ، نه آنکه کتاب بـــــــرای

فردوسی نوشته‌است برادر بزرگش ، و افراد دیگری بودند . ولی تا این روز آخر سرتیپ ریاحی بود که با آقای دکتر مصدق هم محاکمه شد .

س- من فقط این سؤال را از این نظر کردم به بینم که آیا آنها هم تا حدود زیادی تحت نفوذ شاه و دربار بودند و یا شاه ارتباط داشتند .

ج - بله آنها بودند . بله آنها کاملاً ، بله کاملاً داشتند .

س- نقشی که شما در شورای انتخابات داشتید چه بود آقای امینی ؟

ج - شورای انتخابات را آقای دکتر مصدق یک هیئتی را معین کرد برای اینکه نظارت بکنند بر انتخابات مملکتی . و آن دفعه خدمتتان عرض کردم و اساسی افراد را هم گفتم مثل اینکه یادداشت کردید خیال میکنم یعنی در صحبت‌ها هم گفتم حالا خیال میکنم . افرادی ، شورای انتخابات آقای دکتر مصدق انتخاب کرده بودند . معذرت میخواهم قبل از اینکه من رئیس بازرسی نخست‌وزیری بشوم من رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم و این رئیس دفتر وزارت دادگستری که بودم این هیئت که عبارت بودند از هیئت شورای انتخابات آقای جمال‌اخی بود که رئیس هیئت بود ، رئیس شورای دادگستری ، عنوان دادستان کل کشور هم بود ، و آقای مهدی اعتمادی هم مستشار دیوان کشور ، آقای ویشکاوسی بازمستشار دیوان کشور ، دکتر سنگ که یک وقتی سالها وکیل مجلس بود دکتر سنگ قوام‌الدین مجیدی نایب رئیس کانون وکلا ، پدرمان مجیدی که بعد رئیس سازمان برنامه شد ، دکتر عالیمی که بعد وزیر کار شد ، آقای دادبسان بازرش شعبه دیوان کشور بود ، اینها عضو شورای نخست‌وزیری و رئیس بازرسی نخست‌وزیری که قبل از بنده آقای سراج حجازی بود . اینگونه امور دفتری را این ابلاغ‌ها را من تهیه میکردم که رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم و میبزرگم آقای دکتر مصدق امضاء میکرد برای بازرش‌های دیگر بعد آقای دکتر مصدق یک روز بنده را احضار فرمودند گفتند "آقا شما از این تاریخ رئیس بازرسی نخست‌وزیری هستید چون این آقای رئیس بازرسی

سراج حجازی بوده من در روزنامه دیدم که ایشان خودشان رابه اتفاق آقای خاکباز کاندیدای اراک کردند آقا اگر ایشان رئیس با زرسی من هستند که دیگر نپایند خودشان را کاندیدای انتخابات بکنند باید بی نظرباشند" بعد من رئیس با زرسی نخست وزیر شدم ولی بالطبع به مناسبت سمت هم در همین شورا دخالت میکردم وبودم افرادی رادرنظر میگیریم مثلا" طبق مقرراتی که آنوقت معین شده بود میبایست تمام رؤسای ادارات مؤثر از قبیل رئیس شهر بان، استاندار، رئیس ژاندارمری رئیس دارائی اینگونه افراد تحت نظر شورای انتخابات با قرعه انتخاب بشوند. وبعدهم با زرس هائی که برای انتخابات معین میکردیم آنوقت نظراتی که میآمد آنجا مطرح میکردند اگر مثلا" به نظرمی آمد که اینجا شورای انتخابات، هیئت نظارت انتخابات از قانسیون تخطی کردند فلان آن انتخابات را میگفتند باطل است یا ملغی بماند. این جریان بود تا آقای صالح وزیرکشور شدند، آقای صالح که وزیرکشور شدند گفتند آقای شورای انتخابات چه صیغه ای است چینی چیزی در قانسیون نداریم بنا براین هرکجا که انتخابات شده است وزارت کشور نظارت میکند دیگر..... شورای انتخابات را ایشان منحل کردند زیرا بر شورای انتخابات آقای الهیارخان صالح نرفتند. وایمن بود که دیگر شورای انتخابات بهم خورد.

س- نظر دکترمصدق راجع به انتخابات دوره ی هفدهم چی بود ؟

ج- نظر آقای دکترمصدق این بود که دربار رشیدی دخالت میکند، یاد م هست که مضمونا " وقتیکه... در چند جا که شدید دربار عجیب.. یکی انتخاب اردبیل بود خیال میکنم که میرا شرفی رادربار آنجا از صندوق درآورد، یا از هه.....

س- مشکین شهر نبود ؟

ج- مشکین شهر، همان شهر مشکین شهر بود. یا مثلا" جاشی که خیل...

از همه عجیب‌تر بود و خیلی هم ... دکترومصدق میگفت آقا
 آخرین شدیک محل سنی نشین هیچ آدم نداشت امام جمعه تهران شیعه
 را از مها آباء دکترومسن اما می انتخاب شده بود . خودش هم مریحاً
 میگفت. "همیشه امام جمعه‌ها تابع دربار بودند ، برای اینکه
 فرمان امام جمعه‌ای بنده را شاه داده است بنا بر این من باید از اطاعت
 کنم "وبعد هم اورا رئیس مجلس کردند . وخب دربار دخالت شدید میکرد خیلی
 خیلی . یا مثلاً" بالاترا همه به شما عرض کنم برای انتخابات زابیل
 با زری از تهران رفت علینقی کوثر ، این علینقی کوثر و قتیکه میخواهد
 برود به زابیل در تربت حیدریه یکی از همکلاهایش که با هم
 مدرسه حقوق بودند به او میگوید آقا بیخودترو وقت خودت را تلف نکن
 و عمر خودت را سراپانگار نگذار برای اینکه من در اطاق آقای سیدجلال تهرانی
 که استاندار و نایب‌التولیه خراسان بود بودم که رفتم گفتم من
 میخوام خودم را کاندیدای تربت حیدریه کنم ، گفت آقا نخیر
 بیخود این حرفهای دکترومصدق بوج است از تربت حیدریه بای
 عما در تربتی در بیاید و از زابیل هم خزیمه اعلم ، وهر کسی دیگر
 که بخواهد بیخود است و اینست که او را در میآوردند ، این علینقی کوثر
 بیچاره آنجا رفت و رفتن آنجا همانا ریختند تکه تکه اش کرده‌ند و او را کشتند و
 آقای خزیمه اعلم را در آوردند . من
 یک هیئت با زری تحت ریاست آقای باقر شهیدی فرستادم رفت گزارش مفصلی
 نوشت و انتخابات آنجا بهم خورد این هم یادم افتاد که اینکاری که
 من کردم . و اینست که خیر شاه دخالت میکرد ، دخالت میکرد دربار
 و ایادی دربار و نظامی‌ها شدید دخالت میکردند و نمیگذاشتند
 انتخابات و آن جوری که مردم .... یک با زری ما فرستاده بودیم برای
 با زهمین حدود بلوچستان این وقتی برگشته بود میگفت اصلاً " مردم
 نمی فهمیدند انتخابات چیست اصلاً" دولت چیست ، پول رایج شان بسول

پاکستان بود ، اصلاً واقعا " نمیدانستند که چی هست اینجسا . بلکه منتها دیگر نگذاشتند . از طرق مختلف دربار دخالت میکرد .

س - بهمین علت هم بود که دکتر مصدق انتخابات را ناتمام گذاشت .

ج - بله انتخابات را ناتمام گذاشت برای اینکه آنموقع گفتند موقع همین موضوع نفت است تا این موضوع حل بشود و ایشان که به لاهه رفتند ؛ انتخابات متوقف ماند تا برگردند و بعد هم که ....

س - آیا این مسئله ای انتخابات مجلس هفدهم را دکتر مصدق در هیئت وزراء هم به مورد بحث گذاشت ؟

ج - نمیدانم . چون بنده که در هیئت وزیران نبودم .

س - گویا یک موردی بوده که سر همین جریان انتخاب میراشرافی بیـــــــــــــــ

مصدق والهبیارخان صالح یک گفتگوئی شده بود ، شما آن را بخاطر درآرید ؟

ج - آن راهمین که آقای دکتر مصدق میگفتند آقا که مثلاً " شما باید ایســــــــــــ

انتخابات را باطل بکنید و آقای صالح میگفتند که من صلاحیت ندارم و اینکار با مجلس است ، من اینکار ... مطابق قانون من صلاحیت ندارم که لوگوکنم باید مجلس اینکار را بکند . این چیزی بود که بود هست بله .

س - روابط دکتر مصدق با نمایندگان مجلس شورای ملی چگونه بود ؟

ج - خیلی خوب بود . یعنی آنها تیکه جزو باصطلاح جبهه ملی بودند که حسابشان جدا بود مثل مرحوم آقای ضیاء حاج سیدجواد ای که معمم هم بود با اینکه آنموقع ... خیلی خب دکتر مصدق نسبت به او ... خیلی هم دستگناه دربار اصرار داشت او را بخرد چنانکه خرید آن آقای صفائی را که با هم وکیل شده بودند او هم معمم بوده از قزوین او را دربارا " رسید به واسطی که میتوانست ولی حاج سیدجواد ای را نتوانست ، و اینها میآمدند با دکتر مصدق علاقات میکردند و در همان موقع هم که انتخاب شدند

توی منزل آقای دکتر مصدق چادری زدند این آقایان وکلا آمدند . حتی یادم هست که از طولش و طالش باصطلاح که طولش مینویسند و طالش میخوانند ، اینجا دو نفر ادعا میکردند که ما وکیل آنجا شدیم یکی هیلکو رامید بود و یکی قائمقامی بود ، قائمقام رفیــــــــــــــــع ، و با اینکه یک وکیل آنجا بیشتر نداشت هردو آمدند ، هردو آمدند آقای دکتر مصدق میگفت باید مجلس معین کند که اینها کدامان وکیل واقعی هستند . که خیال میکنم بلا آخره همان قائمقام شد که رامیدند .

س - این نقشی که قوهی مقننه و مجلس ، یعنی منظر منظر مجلس شورای ملی است ، داشت در بین سالهای ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ در این ۱۲ سال واقعا " چگونه بود ، منظور من اینست که بیجست هائی که در مجلس شورای ملی میشد و با مطالبی که مورد بحث قرار میگرفت آیا این بحث ها واقعا " حقیقی بوده و اساس و پایه ای داشته یا نه فقط بخاطر سرگرم کردن مردم بود ؟

ج - نه اساس و پایه داشت آقای دکتر . باز بر میگردیم به آن حوفی که بنده زدم و قتیکه یک دولت مقتدری بود نوک اینها را می چیدند مثل مثلا " قوام السلطنه یا مثلا " همان رزم آرا که بود و لسی و قتیکه دولتهای ضعیفی بودند و کلا خیلی زبان درازی میکردند دخالت میکردند البته اغلبشان مغرض بودند دخالت میکردند در کار جواز در چیزهای دیگر در انتخابات در انتخابات ، در کارهای حوزههای خودشان حتی بالاتر از حوزههای خودشان ، یک عده ای تعزیه گردان در مجلس بودند . در مجلس ملک مدنی ، با آن آقای جلیلی یا دکتر طاهری اینها که سردمدار مجلس بودند و اداره کنندهی مجلس بودند هر کدامان اعمال نفوذ میکردند و دخالتهایی میکردند ولی خوب کارها شکی که میشد اگر از خارج هم میخواست اتفاق بشود بوسیله این چند نفر ... ولی خوب اگر دولتی مقتدر بود میرفت و حرف خودش را به کرسی می نشاند . یا مثلا " شما میدانید

تا یک مدتی اصلاً "رأی وزراء" نخست وزیران که انتخاب میشدند اینها میرفتند در مجلس رأی .. ولی بعداً مدتی که چیز بود ، نخست وزیر ضعیف میشد میآمدند رأی تمایل بخواهند که ببینند رأی تمایل بدهند ندهند ، برای اینکه بعداً هانت نشود که یک نخست وزیر را شاه انتخاب بکند برود به مجلس ، مجلس رد بکند . اول میگفتند رأی تمایل بدهند ، ولی اغلب شان این شکل نبودند مثلاً "نخست وزیرها می که من یادم هست که مثلاً" در مجلس زیاد آنها چیز نکردند مثلاً "صدرا الاشراف نخست وزیر شده بود آقای دکتر مصدق و او را کردند که وکلا اوبستراکسیون کردند و در تمام دوره ای که آقای صدر الاشراف نخست وزیر بود مجلس اکثریت پیدا نمیگردد و او ناچار بود چه رایک دوازدهم ، یک دوازدهم خود هیئت وزیران تهیه میکرد تا موقعیکه دکتر مصدق رفت ، معذرت میخواهم صدرا الاشراف اصلاً استعفا داد و رفت . و اغلب نخست وزیرها می که میآمدند در این خلال بسته به اینکه چه وضعی داشتند وضع مقتدری داشتند یا نداشتند ، قوام السلطنه که میآمد چون خب مشغول .. او جواز میداد جواز میآورد حزب در صورت میگرد آمد نادرستی بود و وکلا را میخرید و خودش هم انتخاب میکرد ، آقای حسین مکنی را ایشان از ولایت بنده اراک انتخاب کردند ، چیزی نبود که مثلاً "یک یزدی .. و که بعد هم او برگشت . بسته با اینکه دولت چه دولت مقتدری بود ولی اصولاً" مجلس در گفتار اش آزادی بیسان داشت .

س - من میخواستم ببینم که تا آنجائی که شما بخواهید طرماً ورید من حیث المجموع قوهی مقننه ای مملکت یک استقلالی از خودش نشان میداده یا نه ؟

ج - استقلال نشان میداده است . مسلماً " بله " .

س - مصدق این تقاضائی را که میکرد برای گرفتن اختیارات به چه شکلی این را توجیه میکرد آقای امینی ؟

ج - میگفت اگر من اینکار را نکنم ناچارم مدار چیزهایی است راجع به آن .. بیشتر کار را و راجع به موضوع همین انتخابات بود و راجع به نفت بود که اگر

من این اختیارات را نداشته باشم و بخواهم بعهده‌ی مجلس بگذارم قبل از اینکه مطلب عنوان بشود آن اخلاقی است که میبایست بشود می‌شود. بنابراین من این اختیارات را می‌خواهم که بتوانم اینکار را انجام بدهم. و واقعا " هم کرد مال نفت را مخصوصا " کارهایی که لازم بود برای نفت. س- مسئله‌ی رفتارندوم آیا در هیئت وزیران به مورد بحث گذاشته شد و یا راجع به این مسئله با افراد خاصی مشورت شد ؟

ج - با افراد خاصی مشورت شد و اغلب آنها‌ی که صاحب عقیده‌ای بودند مخالفت میکردند. یادم هست یکی از اشخاصی که شدید مخالفت بود مرحبوم نقوی بود ، آقای دکتر معظمی شدید مخالفت کرد میگفت آقای اینکار را نکنید برای اینکه اگر شما اینکار را بکنید شاه بایک فرمان شما را عزل میکند میتواند دیگر در مقابلش کسی نیست ولی آقای دکتر مصدق هم نه روی همان مسئله‌ایکه آن دفعه به شما عرض کردم در جلسات قبل در موضوع نشر اسکناس و آن کارهایی که حسین مکی شروع کرده بود و دیگران او خیلی مصدق را اینکار بود و به نفع مملکت هم اینکار نشد بعقیده‌ی بنده . س- موافقین این جریان کی‌ها بودند آقای امینی ؟ موافقین رفتارندوم ؟ ج - نمیدانم .

س- چرا در روز رفتارندوم محل آراء منفی دادن و آراء مثبت دادن ، محل آراء‌ی گیری این دورا از هم دیگر جدا کرده بودند ، برای اینکه این واقعا " نشان میداد که دیگران چرا " ت نمیکردند برونند .

ج - بله این اصولا " برخلاف اصل انتخابات هم بود که باید انتخابات محرمانه باشد و باید این آراء‌ی محرمانه باشد در صورتیکه وقتیکه این شکل باشد این آراء‌ی محرمانه نبود معلوم بود که کی میخواهد مخالفت بدهد این کار است که به نظر بنده کار صحیحی نبود .

س- در مقام شهردا و تهران شما خودتان را با سخن ~~گو~~ به مجلس شورای ملی میدانستید ؟

ج - نخیر نخیر ... برای اینکه اصولاً شهردار تهران طبق قانون مسئول است در مقابل انجمن شهر، و در تمام دوره‌ای که بنده بودم انجمن شهری وجود نداشت . طبق قانون امور شهرداریها درغیا با انجمن شهر وزارت کشور قائم مقام انجمن شهر بود . و من قاعدتاً " میبایست مسئول باشم در مقابل وزارت کشور، ولی من نه تمام کارهایم را بـ شخص آقای دکتر ممدق حل میکردم و با ایشان صحبت میکردم . البتـه دکتر صدیقی هم ما با هم رفیق بودیم ، از پیش ما از ۱۳۱۷ بنده با دکتر صدیقی در نظام ما زیر یک چادر بودیم با هم مربوط بودیم و همیشه هم رعایت نهایت احترام را برای بنده قائل بود و من بیشتر کارها را با خود آقای دکتر ممدق انجام میدادم .

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : سوم ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا

مواجه کننده : ضیاءالهدی

نوار شماره : ۱۰

جناب عالی میدانید که "مولانا" شهرداری تهران غیرا زمثلاً " شهرداری اراک است یا ملایر یا فلان . شهرداری تهران یک وضعی دارد که استثنائی است ، غب در عدا دوزرا محسوب میشود اینست که خودش راپا شین ترا زوزرا نمیدانست . که بخواد هر کارایش را با نظر وزارت کشور ، این بود مستقیماً " بانخت وزیر یعنی مخصوصاً " وقتی آقای دکتر ممدق بودند بنده کارها شی که لازم بود انجام میدادم .

س - وقتی که شما شهرداری تهران بودید ، آقای امینی ، نسبت به مطالبی که روزنامه ها راجع به شما مینوشتند حساسیتی داشتید؟

ج - بنده یک کار استثنائی آقای دکتر ممدق کردم که خیلی خوشمزه بود ، کار خوش از خودم بود . خبر می دیدم هر روز آن رئیس دفتر میآید و روزنامه ها را میآورد . بعضی روزها ما تعریف میکنند ، بعضی روزها ما تکذیب میکنند . بنده سپردم که آقای این قفسه ای درست کنید و تمام اینها را بریزید توی آنجا ، اینها خودشان توی روزنامه ها با هم دعوا کنند . اما اگر واقعاً " مطلبی که ما زنده با شده است ، چون اداره ای بود که اینها را رسیدگی میکرد ، اگر فحش هست برای بنده اصلاً" نیاورید ، چه اثری دارد فلان ، هر کسی توقع دارد . و آنها شی که بنظر آنها شی و سابق زندگی دارند بیاورید تا بنده رویش اقدام بکنم . شما میدانید در آن موقع انجمن شهر هم نبود . یکی انجمنی بود به اسم شورای انجمنهای محلی که اینها دلشان میخواست عنوانی خودشان داشته باشند و هفته ای یکروز میآمدند در سالن شهرداری می نشستند و بنده هم با خودم میرفتم یا معاونم را می -

فرستادم و نظرات آنها را اصفاء میکردیم. میدیدیم کاری که از ما ساخته بود انجام میدادیم والا نمیشد که مثلا "بنده پیشنهادی بکنم مثل انجمن شهر بیرون دستویب بکنند و بمورد اجرا بگذاریم. آنها ایده میدادند، آنها راهنما می کردند. یا انتقاد میکردند. خیر چیزی نبود که..

س- بنظر شما رفتار مطبوعات در آن زمان چگونه بود-

ج- مطبوعات رفتارشان آقای دکتر، متأسفانه خوب نبود. برای اینکه یک عده روزنامه ها بودند که مال دربار بود مثل روزنامه آتش، یک روزنامه ای بود که..

س- فرمان مال آقای عمیدی نوری.

ج- فرمان و اینها که مال عمیدی نوری بود. یک مقدار روزنامه ها می هم مال، روزنامه جبهه بود خیال میکنم مال حزب ایران بود. غرض تویش بیشتر از راهنما می یا هدایت بود با کمال تأسف بله. روزنامه ای که نسبتاً "خوب بود با خترا امروز بود که انصافاً" روزنامه خوبی بود. اشهد بالله یادگفت روزنامه خوبی بود. روزنامه اطلاعات خیلی مغرمانه و خیلی با کمال ارقه کسی کارش را میکرد. یادم هست که یک روزی من آمدم به منزل آقای دکتر مصدق، آنوقت رئیس بازرسی نخست وزیر بودم خیال مکنم، آدم توی اطاق انتظار ایشان با اتفاق معاونم آقای ملک نیا که بعداً "رئیس بازرسی شد. وقتیکه من وارد شدم خب عده ای پا شدند احترام کردند و نشستند. بعد آقای روکرده من که آقای فلان حال شما چطور است؟ گفتم به شما مربوط نیست. این معاون من گفت که، آقای ملک نیا که، ایشان کی بود تو باهاش این جور حرف زدی؟ گفتم عباس مسعودی مدیر روزنامه اطلاعات. گفت خب خیلی تو خفیفش کردی گفتم که خیلی بدتر از این با بدبیش گفته باشم. اتفاقاً همان موقع آقای دکتر مصدق بنده را احضار کردند من رفتم و کارهایی که داشتم بنظرشان رساندم یا انجام شد. برگشتم دیدم اطاق خلوت شده فقط آقای ملک نیا و عباس مسعودی آنجا هستند. من به آقای ملک نیا گفتم آقا بیا شید برویم. مسعودی مرا نگه داشت و کشید جلو گفت "آقا کجا برویم. پدر مرا در آوردی و آبروی مرا جلوی اینها ریختی. این چه حرکتی بود با من کردی؟" گفتم که شما آبرویتان

را توی روزنا مه تا ن میریزید . . در این موقع که تمام افراد مملکت با یدهمه دست به دست هم بدهند بنفع آقای دکتر صدق شما میگردد توی روزنا مه تا ن و بدترین خیرها را پیدا میکنید، چا پ میکنید و بعد از توی آنجا هم بدترین عبا رتش را میکنید تیتیر روزنا مه . مثلاً " از روزنا مه "آشام" ترکیه یک چیزی پیدا کردید و نوشیدید که صدق با یادک هوا میکند، این را درشت چا پ کردید. این یکی گفت " آقا من اتفاقاً " آدم امروزه ایشان عرض کنم که آقا من خدا میداند در کار روزنا مه ام دخالتی ندارد و

این روزنا مه ایست که خب روی رویه ای که دارد داده میشود. آدم به ایشان بگویم که آقا خودتان یکنفر را معین کنید و بگذارید در رأس روزنا مه و من بروم خارج. " و این بود که روزنا مه ها یا مثلاً " روزنا مه کیهان ، خدا بیا مرزد مرحوم فرامرز را ، مرد خیلی مغرضی بسود توانا بود در نویسندگی . میتوانست در عین حال در یک روز دو مقاله بنویسد یکی بنفع موضوع یکی به ضرر موضوع. از این کارها میکرد. از این کارها بدون امضاء میکرد. او و مصباح زاده روزنا مه کیهان را اصلاً سرما به او و لیش را در بار داده بود و راه انداخته بود. اینها روزنا مه های بودند که در آن موقع .... روزنا مه ای که واقعا " آن موقع مردم خیلی مردم چیز بودند روزنا مه با خنرا امروز بود که خیلی مردم بهش توجه داشتند .

س- یعنی بنظر شما در واقع بقول معروف رکن چهارم مشروطیت آن وظیفه ای را که داشت درست انجام نمیداد .

ج- نخیر، متأسفانه انجام نمیداد .

س- آیا بنظر شما با زهم همان مقدار آزادی که برای مطبوعات بود هر چند که آنها از این سوءاستفاده میکردند بهتر از این وضعی که بعداً " بود که مطبوعات کاملاً تحت سانسور ...

ج- بله، خب مسلم است. آخر آن حدهم اینها اگر بهشان آگهی میدادند، آخر یکی از بدبختیهای دستگاههای دولتی هم این موضوع آگهی های دولتی است که اگر واقعا " یکروری سخاوید با بدبکلی این روزنا مه ها را از آگهی دولتی ... که چشمان به اینها نباشد. البته این او خرید تر میکردند و میرفتند سراغ این شرکتها و مقاطع کاران فلان

که بیا شید آگهی تبلیغاتی بدهید . میرفتند یک مباحثه ای دور خودشان را می‌انداختند درست میکردند یک چیز عجیب و غریب . بعد هم یک لیست می‌گذاشت که اینقدر پول بدهید . اگر نمیدادید بهت فحش میدادند . تا موقعی که روزنا مهر روی پای خودش نیا شد و بخواهد اینجور استفا ده‌ها و سوه‌استفا ده‌ها را بکنند همین بساط هست .

س - آقای امینی نظر خصوصی دکتر مصدق نسبت به ابرق‌درتها بقول معروف چه بود ؟

مثلاً" راجع به اتحاد شوروی و انگلستان و ایالت متحده آمریکا .

ج - انگلستان را که شما میدانید آقای دکتر مصدق در تمام دوره‌ای که بود ، آقای دکتر مصدق ارتباطی را با دولت انگلستان قطع کرده بود . و ما قطع رابطه با انگلستان کرده بودیم . نسبت به آمریکا ایشان خیال میکرد که آمریکا به ایران کمک میکند ، چنانکه میکرد تا زمان ترومن . بعد وقتی که آیزنهاور آمد بکلی وضع عوض شد . روسها هم که از اول با ایران ، با آقای دکتر مصدق بد بودند و اخلاص میکردند . این دیگر از پس گفته شده است دیگر بنده خیال میکنم ... طلاهای ما را ندادند ، اختلافات مرزی ما را حل نکردند . تمام اینها را گذاشتند تا بعد از اینکه بیست و هشت مرداد شد طلاها را دوستی دادند به آقای زاهدی و اختلافات مرزی را هم حل کردند و هیئت‌هایی معین شدند . نخیر آنها اخلاص میکردند . حتی یک قطره نفت از ما نخریدند ، آن تجارت تنها تری هم که بود که با تمام دنیا دکتر مصدق راه‌انداخته بودند آنها هیچ زیر بار نرفتند و نگردند کاری . و همش این بود که مملکت ایران ... چون اصولاً " با ملیت بد بودند و نمی‌خواستند که این نفع بگیرد موضوع ناسیونالیته و ملیت در ایران . و با دولت انگلستان هم که شما میدانید قطع رابطه کردند . بعد از بیست و هشت مرداد ، باز خدا رحمت کند مرحوم نقوی ، که من امروز خیلی اسم او را بر دم ، یک روز این نقوی برای من نقل کرد گفت که امروز یک جریان خیلی عجیبی شد و ما ای زینخت وزیر آمد برای ما ها که سنا تور بودیم . البته سنا توری که زمان آقای دکتر مصدق مجلس سنا منحل شده بود ولی بعد از بیست و هشت مرداد این آقایان آمدند گفتند آن قانونیت نداشت به ما برای ما کماکان سنا تور هستیم و جلساتی را تشکیل میدادند . آقای نقوی گفتند که ما ای رسید برای

ما که برای مشورت در امری به عمارت باشگاه افسران که مقرر نخست وزیری بود که اتفاقاً " عجیب است حالاً هم همانجا شده است مقرر ریاست جمهوری ، همان عمارت باشگاه افسران . چون این باشگاه افسران را زاهدی وقتی که سرتیپ بود ساخته بود . اوماً مورثد برای این ساختمان . بنا بر این به آن عمارت یک علقه و علاقه ای داشت . وقتی هم شدن نخست وزیر محل کارش را آنجا قرار داد . و آقای دکتر تصدق هم ، حالاً ممکن است آنرا بعدیها تان عرض کنم ، وقتی که اول بار او را توقیف کردند توی آن عمارت بردند . و آقای نقوی گفتند که غدی آمد از نخست وزیری که برای مشورت در امری فلان ساعت به باشگاه افسران تشریف بیاورید . ما رفتیم . بقیه سنا تورها هم بودند . نشسته بودیم زاهدی رفت پشت تریبون و پشت میز و گفت که " من خواستم به اطلاع آقایان برسانم که رابطه ایران با انگلستان که قطع شده بود من از امروز اعلام کردم که رابطه مجدداً برقرار میشود و این را خواستم به اطلاع آقایان برسانم . ایشان گفتند " فرخ معتمد السلطنه ، فوری باشد و گفت که من به شما تبریک میگویم از طرف خودم و عموم سنا تورها . من زدم پشت میز . و با شدم گفتم آقایان ما میگوئید از طرف خودتان و عموم سنا تورها ، من که به شما چنین و کالتسسی ندادم که این صحبت را از طرف من بکنید که بگوئید عموم سنا تورها . لاف بگوئید که عده خاصی رو کردم به مرحوم تقی زاده که آیا کالت به ایشان دادید؟ ایشان گفتند خیر بنده هم ایشان را فقط سرپلسه ها دیدم و سلام و علیکی با هم کردیم من به ایشان نمایندگی ندادم . بعد ایشان گفتند من اجازه صحبت خواستم و رفتیم و گفتیم که نه ای که بدست ما رسیده است اینست که برای مشورت در امری شرکت کنیم . مشورت معمولاً همیشه قبل از اتخاذ تصمیم است . ما آمدیم اینجا به خیال اینکه شما میخواهید یک کاری بکنید ، میخواهید با ما مشورت کنید . حالاً می بینیم آنچه را که شب در روزنامه میخواندیم شما اینجا به اطلاع ما میرسانید . لزومی نداشت که ما با شما بیائیم اینجا ، این مشورت نیست . شما یک مطلبی را اعلام میکنید ، شب هم توی روزنامه میخوانیم یا از رادیو شنیدیم . حالاً که آمدیم اینجا بنده ناچارم این مطلب را بگویم که بین ایران و دول خارج چندین بار تاکنون

قطع رابطه شده است . در زمان رضا شاه دودفعه ، در زمان ...

س- با چه دولتی ؟

ج - با دول خارجه .

س- بله ولی کدام ...؟

ج - حالا عرض میکنم . " در زمان این شاه هم دوبار . در زمان رضا شاه یک بار با آمریکا

قطع رابطه شدیمنا سبت اینکه وزیرمختار _____ جلال غفارمورداها نت واقع شد

ویردندتوقیفش کردند.ظاهرا "همگفتند سلیلی بهگوش زدند ، رضا شاه عصیانی شدو

رابطه را با دولت آمریکا قطع کرد . یکی هم با دولت فرانسه بودکه مقالاتی علیه

رضا شاه در روزنامه ها منتشر میشدکه کرم زمین خواری آمده است در ایران و زمینها

را میخورد . رضا شاه رابطه اش را با فرانسه قطع کرد و در هر دو بار آن دول که با آنها

قطع رابطه شد عذرخواهی کردند و قول دادند که آن اعمال انجام نشود و رضا شاه رابطه را

برقرار کرد . در زمان این شاه هم یکبار با عربستان سعودی بعلت کشتن ابوطالب یزدی

درمکه که گردش را زدند و گفتند استغراغ کرده است وفلان دولت ایران با آنها قطع رابطه

کرد و یکبار هم با دولت انگلستان . در تمام آن موارد غیر از این موارد غیر که با تأیید

مجلس و نظر مجلس هم تأیید شده بود ، آن دول که با آنها قطع رابطه شده بود عذرخواهی کردند

و گفتند دیگر این کار انجام نمیشود و رابطه برقرار رشد . در این مورد بخصوص با انگلستان

هم عللی باعث شده بود که دولت قطع رابطه کرد و مجلس هم تأیید کرد . آیا آن علل

مرتفع شده ، آن مانع مفقود شده ، دیگر دولت انگلستان قول میدهد در امور داخلی ایران

داخلت نکنند که همان جور میکرده که شما رابطه را برقرار کردید؟ یا همین جور بیخودی

برقرار کردید؟" این صحبت آقای نقوی باعث شد که ایشان دیگر در لیست سیاه قرار گرفتند

حتی دیگر نگذاشتند ایشان سنا تور بشوند و بکلی کنار بروتا فوت کرد .

س- ما هیت روابط دکتر مصدق با حزب توده چه بوده است آقای امینی ؟ و همچنین نظرس

خصوصی ایشان راجع به حزب توده ؟

ج - خوب ایشان کرارا " همیشه میفرمودند توده نفتی ، توده نفتی . ایشان کرارا "

در نطق هایش همه جا گفتند و این نسبت به حزب توده ... اصولا " چون ایشان یک اعتقاد

آزادی را داشت همیشه معتقد بود که احزاب باید آزاد باشند. والا اینهمه فحش روزنامه‌های حزب توده، روزنامه‌سوی آینده، روزنامه‌سوگند، روزنامه مردم اینهمه هانت‌هایی که به آقای دکتر مصدق کردند ایشان گفتند بکنید. نظیر ایشان آزادی بود، اعمال آزادی بود. ولی خوب متأسفانه نتیجه‌اش هم همان بود که دیدیم و ایشان معتقد بودند که توده‌ایها یک عده‌شان آلت بلا را راده انگلستان هستند که توی آنجا ریشه کردند که من در آن دفعات راجع به شیراز مثل اینکه گفتم و منعکس شد. و بقیه‌شان هم که نوکری بدون قید و شرط.

س- جیره و مواجب .

ج- نخیر، با جیره و مواجب. نوکریا جیره و مواجب. بطوری که بعداً "بردنشان به آن طرف و نگهداری‌شان کردند و بعد هم آوردنشان و حال هم که معلوم شد که دیگر اینجور مریحا" آمدند و قرار کردند که ما جا بسوس اینها بودیم.

س- روا بی‌ظنی دکتر مصدق رسماً با حزب توده نداشت؟

ج- می‌آمدند ملاقات میکردند، چرا. اینها می‌آمدند. یادم هست چندین بار این آقای خدا بنده و لنگرانی و اینها بنده میدیدم می‌آمدند می‌نشستند و بچسب می‌کردند. ولی خوب، حتی ایندفعه آخیش که عرض کردم خدمتان که اینها آمدند به آقای دکتر مصدق که شما اسلحه بدهید که ما با یستیم. و آقای دکتر مصدق گفت دست آن نخست وزیر را با یدق طع کرده که اسلحه بدهد به دست عده‌ای که اینها را عوامل بیگانه میدادند و بر علیه این مملکت اقدام میکنند و نداد. بعد هم معلوم شده عده‌زیادی افسر اینها داشتند که همه‌شان را گرفتند و عده‌زیادیشان را هم اعدام کردند از قبیل عطا ارد و مبشری، آنها‌ئی که بودند اعدام شدند.

س- سیا مک

ج- سیا مک .

س- ولی اینطوری که دکتر کیا نوری با رها توی مباحثه‌ها پیش و اینها گفته گویا مرتب

تماس تلفنی با دکتر ممدق داشته، آیا شما هیچ چیزی در این مورد بیا دمیا ورید.

ج - خب تلفن آقای دکتر ممدق را نمیره اش را هر کسی میتوانست بگیرد. میگرفتند و ایشان مخصوصاً " از شب ببعده خودش گوشه را بره" جواب میداد. اینطوری صحبت‌ها را میکرد. برای اینکه اینقدر نزدیک استند، حالا بعنوان اینکه زن ایشان دختر دانی آقای دکتر ممدق است. میدانید که مریم فیروز دختر فرما نفا بود که دانی ممدق بود. نه آنقدر ارتباط نزدیک نداشت.

س - آقای دکتر ممدق هیچ نوع نظری داشته رایج به توزیع ثروت و همچنین مالکیت خصوصی. نظر شخصی دکتر ممدق نسبت به این مسائل چه بوده است آقای امینی؟

ج - با اطلاعات ارضی شاه که شهید " مخالف بود. میگفت که این رویه‌ای که در مملکت ما هست برای مملکت با ایده‌مان که خود ایشان هم کردند، باید بپهره مالکانه را کم کرد یعنی زارع ولی این وضع کشاورزی مملکت ما ایجاب میکند که در این دهات، چون ما که کثورتی و این حرفها نداریم، در رأس یک کسی باشه که بتواند آن ملک را اداره کند. چون شما میدانید که در دهات ایران، حالا شما چون گیلا نی هستی مثل ما را کی‌ها نمیدانید یا مثلاً " یزدی‌ها که این آب را با بدقطره قطره از زمین گدائی کردند و در آنجا " با کسی اینجا توی منزل من صحبت بود در این استخرها که در دهات هست که گفتند این استخرها ... گفتم نه آن استخرها که در دهات هست برای خاطر این نبوده که بروند شنا بکنند، اینها آبی که بوده است اگر این آب همین جور بخواد بیرون برود به زراعت این آب به اصطلاح پرتش زیاده میشد. تا بخواد برسد اطراف ... این را، این ذره ذره آب را در یک بقول خودشان استل جمع میکردند که بما ندیدیم مخرجی داشت یک چیزی داشت میگفتند ناله که او را بکشند آب با سرعت بیرون آبیاری بکنند. خب این را کی میکرد، یک مالک دهه. حالا ممکن بود یک مالک دهه هم یک آدم بدی باشد، استخما رگر باشد، استخما رکنند را با را، و لسی بعضی جاها هم بشود مثل آقای ضیاء الملک فرزند دهمدان املاکی داشت و بقدری با رعایا خوب رفتار میکرد، بقدری اینها را زوراضی بودند. مثلاً " همانموقع که اغلب این

مالکین دهات سر موضوع قند، شکر یا چیزهای دیگر یا انتخابات اینها میآمدند سو - استفا ده کنند از سهمیه زارعین آقای ضیاء الملک خواهش میکرد که مأمور دولت خودش بیا یدو این چیزها را بیا ورد در ده و توزیع بکنند و خودش هم کمک میکرد به رعایا و زارعین . مالک بنده می شناختم که اجازة نمیداد نوی ده اش ، حال مرده و رفته است پی کارش آن آقای دکترمعاون در دهات بین همدان و کرمانشاه ، که توی ده اش - مدرسه ساخته بودند رفته بود خراب کرده بود که این دهاتی نباید بسواد با شاد گریا سواد با شد دیگر حاضر نیست که توی ده کار بکند . با جا ده را خراب میکردند اما عده ای هم بودند که توی ده شان مدرسه میساختند ، کمک میکردند . همان کسی که مثلا ، حال من اسمش را به بیدی بردم از طرف آقای دکترمصدق ، این آقای امیر شوکت - الملک علم انصافا " در دهات بیرجند مدرسه میساخت ، جا ده درست میکرد اینها بودند . عده زیادی دیگر اصلا " خیرات و مبرات که در شیراز در جا های دیگر ، در فارس در اراک اینها میکردند خیلی زیاد بود . و دکترمصدق هم معتقد بود که من خیال میکنم در آن جلسا تمن راجع به آن موضوع آن زرکش و آن قنات عرض کردم خدمتتان که یک قناتی آنجا میساختند که آقای دکترمصدق هم گفتند که رفتم از ...

س - بله .

ج - و اینست که واقعا " اگر یک مالکی نبود که این قنات را حفر کند ، تنقیح کند مراقبت بکند دهات آنها خودشان اینکار را نمیکردند . دهاتی ها نمیکردند . اینها اغلب با هم اختلاف پیدا میکردند و این اختلاف ها میرسید به جا های که اغلب کشت و کشتار میشد . در دهات .

س - اصولا " دکترمصدق راجع به تقسیم ثروت و مالکیت خصوصی چه نظری داشت ؟

ج - نسبت به تقسیم ثروت هیچ عقیده ای نداشت و نسبت به مالکیت خصوصی خیلی احترام میگذاشت ، خیلی هم زیاد .

س - یعنی اگر مثلا " ضروری هم بود برای وضع مملکت ایشان حاضر نبود که برنا مه ای - داشته باشد برای توزیع ثروت ؟

ج - ایشان خیر، بنده چنین چیزی از ایشان نشنیدم هیچوقت .

س - در سالهای آخر عمرشان ، آیا دکت. مصدق هرگز اظهارشمانی کرده بود از بعضی اعمالی که انجام داده ؟

ج - از کجاش ؟

س - آن اوایل ...

ج - من اظهارشمانی از ایشان هیچوقت نشنیدم . یکبار فقط من به تقریب و کنا به که خیال میکنم در آن جلسات قبل هم عرض کردم و ضبط شد ، بالای سر ایشان من کتاب پنجاه سال صنعت نفت در ایران مصطفی فاتح را دیدم و به ایشان عرض کردم که "آقا این کتاب را خواندید؟ فرمودند که" بله . بسیار کتاب جا معنی است و خیلی خوب است ."
گفتم نظرتان . گفتند که "بله آدم بسیار وارد و مطلعی است این فاتح . اینکس آقای حسینی نیست . " گفتم "متأسفانه دیر متوجه شدید ." البته این عبارت این بود که چون حسینی در این کار رفت خیلی اخلاص کرد . با کمال تأیید بنده با ید بگویم که اگر این دخالتهای بیجای حسینی نبود شاید کار رفت حل شده بود . و او با خودش مثلاً " در آن کمیسیونهای هریمن و کمیسیونهای دیگر که هی اخلاص میکرد آخر سر یکجاش گفته بود من خواب دیدم این کار درست میشود . با خواب و با تصورات واهی یک آدم پلی تکنیسی اینطور متأسفانه فکر میکرد . که حalahم همین جور ، و گذاشت والا اگر این کار حل شده بود بنظر من وضع مملکت ما خیلی خیلی بهتر از این بود که ما میتوانستیم داشته باشیم . و گذاشت اینکار را . این راه تعویب ... انداخت .

س - آیا هرگز شده بود که در آن روزهای آخر حیاتش دکت. مصدق وقتیکه در باره نخست وزیریش فکر میکرد به اصطلاح اعتمادی عدم اعتمادی را که نسبت به بعضی ها در کار داشت مورد سؤال قرار بدهد ؟ مورد تردید قرار بدهد ؟

ج - نه . نه تنها چیز بلکه خیلی عذر میخواهم مخصوصاً " راجع به مرحوم دکت. فناطمی که خیلی از افراد نسبت به او نظر بد داشتند ، بنده صریح بگویم ، حتی حسب اینجا واقعاً "

نمی خواهم من چیزی بگویم راجع به ... بعضی وقتها من از مرحوم دهخدا حتی من چیزی شنیدم که ... اما آقای دکتر مصدق فرمودند که من در تمام دورانی که دکتر فاطمی با من کار میکرد خلاف مروی هم از او ندیدم و حتی گریه کردند راجع به فاطمی . و خیلی احترام کردند به دکتر فاطمی . بعد هم که شما دیدید آن مرد ، آن مرد بزرگوار جان خودش را روی این کار گذاشت دکتر فاطمی . در محاکمه اش هم نهایت مردانگی و مروت را بخرج داد . یادداشتهای ایشان در زندان ، خیال میکنم در محاسبه قبلی گفتم که آنها شی را که در زندان مینوشت و بخارج میفرستاد .

س - بله

ج - در آنجا یک دفعه پیغام داده بود بوسیله آقای آیت اله زنجانی که به آقای مهندس رضوی پیغام بدهید که ضعف نشان ندهد در محاکمه . چون سه نفر را با هم محاکمه میکردند دکتر فاطمی و دکتر ثایگان و مهندس رضوی . و به آن آقایان بگوئید چرا ضعف نشان میدهند ، سراغوا هندگشت ، این را خودش میدانست و خیلی هم مردانه محاکمه ، خیلی شدید ، خیلی مقتدرانه جواب میداد از خودش . آقای دکتر مصدق هم نهایت احترام را داشت . و حتی با موصوفاً " آن رئیس دادگاه که سرتیپ مزین بود ، او گفت چرا فریاد میکنید ، اینجا سربازخانه نیست . میگفت من راجع به یک ، معذرت میخواهم ، یک فاحشه خانهای دارم صحبت میکنم ، منظورش دربار بود ، و من هم سرباز نیستم شما سرباز هستید . بعد در آن یادداشتهای که برای آیت اله زنجانی بخارج محرمانه مینوشت پیغام داده بود که به آقایان هم زندانی های من که با من محاکمه میشوند یعنی آقای دکتر ثایگان و مهندس رضوی پیغام بدهید که از خودتان ضعف نشان ندهند مرا خواهندگشت ، شما ها را که نمی کشند . و با اینحال خیلی خیلی شرافتمندان سه وقتا برگردتا آخرین روز حیاتش .

س - حالا برمیگردیم به موضوع دادگاه دکتر مصدق . اگر لطف بفرمائید و برای ما توصیف بکنید زندگی دکتر مصدق را لحظه ای که دستگیر شد یعنی در مرداد ۱۳۳۲ تا لحظه ای که از زندان آزاد شد در واقع ، قبل از رفتن به احمدآباد .

ج - بنده خیال میکنم که این کار پسنج شش ساعت وقت میگیرد که نه من مجال دارم و نه شما حوصله اش را .

س - اگر شما مجال داشته باشید من حوصله اش را دارم .

ج - قدر مسلم اینست که در روز بیست و هشتم مرداد آقای دکتر مصدق وعده ای از آقایانی که در منزلشان بودند از دیوار شرقی خانه شان رفتند با لاوآ مندنبا شین و در خانه مجاور منزل آقای دکتر مصدق یعنی مجاور آن اصل چهار سابق ، که مال ایشان بود و اجاره به اصل چهار داده بودند ، آنجا منزل آقای حسین معظمی بود ، برادر دکتر معظمی بود ، که قبلاً این خانه مال مرحوم وجدایی بوده که دادستان دیوان عالی کشور بود بعد حسین معظمی خریده بود . آقای دکتر مصدق و آقای دکتر شایگان و آقایان دیگری که با ایشان بودند آقای دکتر صدیقی اینها میروند در آن خانه و کسی نمیدانسته که آقای دکتر مصدق کجا هستند . شاید گفتم دکتر معظمی! شباهت کردم ، دکتر معظمی خیر، میروند منزل حسین معظمی سیفالله معظمی هم جزو این عده بود ، برادر دکتر معظمی که وزیر پست و تلگراف بود . اغلب آقایان وزرایی که با ایشان بودند . خواهر آقای سیفالله معظمی و دکتر معظمی و حسین معظمی ، عشرت خانم ، عیال آقای شریفامامی است . آقای سیفالله خان معظمی و خانمش که آنجا بودند ، خانم پریوش مالح دختر برادر الیهیای خان مالح تلفسن میکنند به شریفامامی . چون شریفامامی از همان موقع با دستگاه مربوط بود و همکاری داشت . مضافاً " به اینکه با رئیس وقت اصل چهار رکه در ایران بود خیلی نزدیکی بود و رفیق بود . چون آقای دکتر مصدق خیلی اصرار داشته است که شما " خودشان را - معرفی کنند ، قبل از اینکه بریزند و امانتی کنند و بکشند خودشان را معرفی کنند . تلفن میکنند به شریفامامی این خانواده معظمی صحبت میکنند ولی نمیگویند ما کجا هستیم . شریفامامی جواب میدهد که شما یک نیم ساعت دیگری به من تلفن کنید . نیم ساعت دیگر اینها تلفن میکنند شریفامامی میگوید که از طرف دستگاه هیچ خطری متوجه آقای دکتر مصدق نخواهد شد و ایشان همانطور که نظر خودشان هست اگر خودشان را معرفی کنند خیلی بهتر است . ما شین میخواستیم و سوار میشوید همه آقایان و میروند به عمارت با شگافان سرا

که مقرزاهدی بوده است . البته آنجا که از ما شنید پیاپی می‌شوند . یک مرد بسیار زرذلی سپهرخیلی بدنام هم بود . من مورخ الدوله البته . لسان سپهر ، اوتوهینی بسسه آقای دکتر مصدق می‌کنند حتی می‌گویند که شاید آب دهن به صورت ایشان می‌پاشد و یا از این کارهایی که حالا گفتنش ... ولی زاهدی با کمال ! دب از آقای دکتر مصدق استقبالی می‌کنند و حتی می‌گویند که خیلی متأسفم از این پیش‌آمدی که شده است . و آقای دکتر مصدق را می‌برند در اطراف آنجا تخت خواب می‌دهند که بماند . آقای دکتر مصدق و آقای سیف‌اله خان معظمی و دکتر شایگان و اینها . بعد از چند روزی خود ایشان اصرار می‌کنند که اینجا جای من نیست . دوباره آقای دکتر مصدق و آقایان را منتقل می‌کنند به لشکر دوزرهی آنجا زندانی بصورتی معین می‌کنند و آقای دکتر مصدق را می‌برند آنجا . البته آنموقع آقای دکتر غلامحسین خان هم در زندان شهربانی بودند که بعد از مدتی مرخص می‌شوند . بعد از مدتی صحبت ... آهان چیزی را که فراموش کردم بگویم اینست که حتما " شما ممکن است از شریف‌امامی یا آقای لاجوردی بپرسید . شریف‌امامی می‌گوید که ایشان نگران نباشند از نظر دستگاه ، ضاری به ایشان نخواهد شد و ایشان سه سال در باغی نگاه داشته می‌شوند و بعد تمام می‌شود کار . یعنی سه سال محکومیت را همان موقع گفته بودند . این سه سال را من همانوقت شنیدم و میدانستم ، سه سال . ایشان را در لشکر دوزرهی نگه می‌دارند و سائلی هم بعد از منزل می‌برند برای ایشان . پسرهایشان می‌آیند . ت می‌کنند . آزموده مرتب می‌آید برای تحقیقات تا محاکمه ایشان می‌خواهد شروع بشود . به ایشان تکلیف می‌کنند که وکیل معرفی کنید . آقای دکتر مصدق سپهبد نقدی را بعنوان وکیل خودش معرفی می‌کند . سپهبد نقدی یکی از خوش‌نامترین افسران ارتش بود که مورد علاقه آقای دکتر مصدق هم بود . ایشان را در آن دادگاه انتظامی و ارتش هم گذاشته بودند . آقای نقدی می‌گوید که من باید که سبب تکلیف بکنم . آقای سرهنگ جلیل بزرگمهر که خیلی معتقد به آقای دکتر مصدق بسود و در زمان ایشان مدتی فرماندار نظامی آبادان بعد از کمال و بعد هم مدیر کل غلسه کشور بود و ضمناً " خانم ایشان هم دختر برادر آقای الهیار صالح است و با جناب آقای سیف‌اله معظمی که وزیر پرست و تلگراف بود . سیف‌اله معظمی و آن آقای سروان فشارکی که بعد

شدهران ، مستحفظ منزل دکتر مصدق این هرسه با هم با جنای بودند. ایشان به آقای نقدی مراجعه میکنند و میگویند که شما آقای اینکا را قبول کنید اگر اینکا را قبول کردید منم با دوشی کار شما را میکنم چون من حقوق خواندم ولیا نسید حقوقم با دوشی کار شما را میکنم برای اینکه کمکی کرده باشم . ولی شاه به نقدی اجازه نمیدهد بنا براین نقدی ردمیکند . وقتی نقدی ردمیکند آقای دکتر مصدق هم دیگر وکیلی معرفی نمیکند و میگویند من دیگر وکیل معرفی نمیکنم . خب اینجا دیگر دادگاه با وکیل تسخیری معین کند . میآیند با نقدی صحبت میکنند که آقای بنظر تو کی را بکنیم وکیل تسخیری . میگویند خوب است همین بزرگمهر را که آمد بمن چنین پیشنهادی را کرد و خوش میآید از این کار . به آقای بزرگمهر تکلیف میکنند . بزرگمهر البته خیلی میل داشت ولی خانم خیلی سختش بود . من به آن خانم گفتم ببینید خانم شما دوتا شوهر خواهرتان الان در زندان هستند ، یکی آقای سیف اله خان معظمی و یکی سروان فشارکی . و توجه چیزت از آنها کمتر است که شوهرتان نباید توی اینکا ربا شد برون که زندانی بشود ، اینکا را فتخاری است . و قبول میکند . آقای سرهنی بزرگمهر قبول کرد و خیلی هم خوب از عهده اینکا برآمد و مرتباً " میرفت توی زندان و کارهای که ایشان دستور دادند انجام میداد و طبق مقررات ارتش هم وقتی یک محاکمه‌ای است و یک افسری وکیل میشود تا ما میکشیم محاکمه در جریا است آن افسر از ما غلی که دارد ، شغلی که دارد معاف میشود ، این حسن را هم دارد . بنا براین ایشان کارش همین بود . در دادگاه میگویند که ، در دادگاه بدوی که آقای دکتر مصدق تریبون در - اختیارش افتاد و مرتباً " دادمطالسی میگوید که این خب به ضررشا یداشه و دستگا هوا ینها باشد . بطوریکه متین دفتری یکروز رفته بود به شاه گفته بوده است که این محاکمه مصدق نیست این محاکمه دستگا سلطنت است و اینکا رخیلی به ضرر سلطنت دارد تمام میشود این محاکمه دکتر مصدق . روزی بزرگمهر را در وزارت جنگ میخواستند و میگویند که آقای این محاکمه خیلی دارد به درازا میکشد پس توجه کار هستی . رئیس دادگاه و سرلشکر مقبلی میگویند که من فردا وقتی آقای دکتر مصدق آمدنشست رومیکنم که خب بیانات

ومدافعات شما تمام شد و کبیل پا شود و دفاع کنند و توبلافا صله پا شو و شروع کن به دفاع کردن که دیگر دکتر مصدق نتواند حرف بزند. بزرگمهر این مطلب را محرمانه نبسته دکتر مصدق میگوید. میگوید آقای من را خواستند و بمن تکلیف کردند که ما به تو این شکلی میگوئیم و تو پا شو و دیگر دفاع کن که مصدق حرف نزند. آقای دکتر مصدق هم میشوند و وقتی که دادگاه تشکیل میشود سر لشکر مقبلی رومیکنند به بزرگمهر که بیانات آقای دکتر مصدق تمام شده است و شما پا شوید آقای وکیل صحبت بکنید. بزرگمهر هم خیلی بواش این کا غذا پیش را دستش میگیرد که پا شود و صحبت بکنند یک دفعه آقای دکتر مصدق می پرد تمام اوراق بزرگمهر را از دستش می گیرد و میگذارد زیر نیشمنش، زیر خودش و رویش می نشیند و میگوید پدر سوخته باشی اگر حرف بزنی. این پدر سوخته باشی خوب آنهم تبا نبوده است بین آنها ولی این اثر را کرده بود که بعد که بزرگمهر را بازنشسته کردند و از کار برکنار کردند، چندین بار که سپهبدی ارتش را لبته داد است که خیلی علاقمند بود به بزرگمهر با شا را جع به بزرگمهر صحبت میکند تا میگوید که اونوکری مصدق را بر شرافت سربا زیش ترجیح داد و این همان موقع که مصدق گفت که پدر سوخته باشا اگر حرف بزنی، این حقش بود برگردد بزند توی گوش مصدق و نزد گرفت نشست. بهرحال بزرگمهر نشست و دکتر مصدق پا شد اما مه داد به بیاناتش. رئیس دادگاه هم اشهد با الله هما نظور که به شما هم قبلا" گفتم آدم رذالسی نبود مقبلی با اینکه چیزها بی پیش آمد که به شما در جلسات قبل گفتم. او هم دیگر ناپا تسلیم میشود. خوب از راج هم ما چیزها بی که لازم بود بوسیله بزرگمهر میرساندیم. بزرگمهر هم دیگر نهایت جدوجهدش را بکار میبرد تا ما که بدوی و بقول من که شوخی میکردم همیشه این دادگاه را میگفتم دادگاه بدوی. یک آقای توی منزل من خیال میکردم اشتبا میکنم و نمی فهمم. گفتم نخیر این دادگاهها بی چیزی بدوی است. ایشان را محکوم میکنند به سه سال حبس که البته همین سه سال بود که قبلا" هم در همان روز و ایل بیست و هشت مرداد هم به ایشان گفته بودند. آقای دکتر مصدق تقاضای تجدید نظر میکنند. در اینجا برای اینکه جبران کرده باشان پدر سوخته باشی را

کبه بزرگمهر گفند بود جبران کرده باشند، شما " ایندفعه بزرگمهر را ب-نوان وکیل تعیینی معرفی میکنند . یعنی خودشان ایشان را بعنوان وکیل معرفی میکنند . دفعه قبل تخیری بود دادگاه معین کرده بود ایندفعه شما " خودشان معرفی میکنند بزرگمهر را . دادگاه تجدیدنظر هم که البته رئیسش آدم ردلی بود آقای جواد و چقدر دکترو صدق به این محبت کرده بود ، چقدر محبت کرده بود ، او با زما کمه میکنند و با ز آقای دکترو صدق حرفها پیش را میزند . معذرت میخواهم اینجا یک مسئله را من فراموش کردم بگویم . این تشکیل دادگاه تجدیدنظر دکترو صدق مدتی به درازا میکشد . بطوریکه ایشان ا اعتنا ب غذا میکنند . ایشان در اسفند ماه آتسال اعتنا ب غذا میکنند و اینکسه تا تکلیف من معین نشود من غذای نمیخورم تا این کار تجدید نظر من ... دادگاه میخواسته بازی کند البته . دادگاه میخواسته بازی کند چون خیلی تحت فشارها سی بودند . شاه گرفته بود در هندوستان نهرو خیلی در این مورد صحبت کرده بود که این برای شما خیلی سنگ آور است که این مرد که این خدمات را کرده است حالا ماکمه میکنند . او هم گفته بود که که را زودتر تمام بکنند و رای بدهند . این ولوله ای در ارتش ایجا دکرده بود مخصوصا " شب عید که تکلیف چیست و ایشان ا اعتنا ب غذا دار دواگر حادثه ای رخ بدهد چه خواهد شد . معاونی وزارت جنگ داشت در آن موقع بنا م مرتضی - زاهدی که البته از این خانواده فضل اله زاهدی نیست ، امفها نی است او ، بسیار مرد شریف با تقوی درست واقعا " این مرد از اولی الله است . زمان آقای دکترو صدق سرتیب بود ایشان و رئیس کارگزیی ارتش بود . بعد رئیس با زری مالی ارتش شده بود خیلی مرد مورد اعتنا دبود . بعد هم ایشان شد معاون وزارت جنگ و سر لشکر شده بود و در آن موقع ، تا سبهدی هم ارتقاء مقام پیدا کرده بود و با زنشسته شده بود . الان در تهران است خوشبختانه حیات دارند . ایشان در آن جلساتی که بوده میگوید " آقا مرا مورکنید من میروم روز ه ایشان را می شکتم . " و ایشان با اتفاق آآموده و بختیا میروند به زندان لشکر دوزری . خود آقای زاهدی برای من نقل کرد که من رفتم توی اطلاق ایشان و همان ادب و احترامی را بجا آوردم که وقتی ایشان نخست وزیر و وزیر دفاع بودند

ومن رئیس کارگزینی ارش بودم بجا میآوردم وبا همان طرز رفتن مثل سربازی - ایستادم. ایشان بلافاصله مرا شناختند وفوری دست انداخت گردن من ومرا بوسیدند وتبریک درجه ام را گفتند که من سر لشکر شدم وروی سخت شان مرا نشاندند. من گفتم که قربان من آدمم امروز شما دست لاف بگیرم، اصطلاحی است که عیسی از شما بگیرم پدر ولی همان موقع به آقای آزموده وبختیا مرحل سگ هم نگذاشتند. رو کردند به من وگفتند که چه میخواهی؟ گفتم که جناب عالی با دیدن روزه تان را بشکنید، این بهترین عیدی من است. گفتند آقا این محاکمه مرا ترتیبش را نمیدهند تما من نمیکنند، گفتم من به شما قول میدهم که بعد از این اینکار را بکنند. گفتند اگر تو قول میدهی من قبول دارم. گفتم نخیر من قول میدهم. وفوری رفت پشت در آنجا لیوان شیری حاضر کرده بودیم ولیوان شیر را آوردم ودادم وایشان از دست من لیوان شیر را نوشیدند. " با زاحوا دت توی آن زندان ایشان وصیتنا مه میخواه استند تنظیم کنند، میخواه استند که با آقای عنایت، حسن عنایت که سرد فتر بود و همیشه مورد اعتماد ایشان بود، با ایشان مشورت کنند. پیغام میدهند حسن عنایت به ارتشبد هدایت که با زیبا اودوست بود ومربوط بود تلغن میکند آقا ایشان میخواهند وصیت نامه ای تنظیم کنند ونیا من میخواهند مشورت کنند. هدایت میگوید من به شما خبر میدهم. تلغن میکند که فردا سرگردی میآید سراغ شما با ما شینش وشما را میبرند به زندان لشکر دو زهی که با ایشان ملاقات کنید. فردا صبح سرگردی میرود سراغ آقای عنایت ومیگوید من سرگردنا صر مقدم هستم، همان آدمی که بعدا " تا درجه سه پهبندی ارتقاء پیدا کرد و رئیس ساواک شد و بعد هم کشته شد. ومن دیشب از شوق نخواهیدم که امروز این سعادت نصیب من میشود که میتوانم رهبر ملت ایران را زیارت بکنم. این را آقای عنایت شما " به من گفت. وباتفاق صر مقدم میروند زندان و آقای دکتر را زیارت میکنند. محاکمه ایشان تجدیدنظر شد وبا زهان رأی تأیید شد و ایشان را در آنجا نگاهداشتند. بعد ایشان گفتند آقا من محکوم به زندان مجسرد که نشدم اینجا تنها هستم. آقای آزموده و اینها یک آدم زندانی را، مثلاً محکوم

شده است به حبس ابد باقل و منقلش وسط بر میدارد میرود توی اطاق ایشان که آقایما گفتید که فلان پس بنا بر این ایشان با شما هم زندانی هستند. از این اداها و از این لوس - با زیبا ئی که .... که بعداً البته پس از چند ساعتی او را ردش میکنند. در تمام مدتیکه آقای دکتر مصدق در آن زندان بود دوسه بار به ایشان تکلیف کردند که آقایما مثلاً " اگر حمام بخواهد بروید حمام . ایشان نخیر همان یک گالری فیکس بود و رسم بود کالری فیکس یک بخاری بود که اتفاقاً " من دادم برای ایشان بردند، این را آنجا آب رویش گرم میکرد و هما نجا خودش را می شست و میگفت من اگر از اینجا بیرون بیایم یک سریازی بعنوان اینکه احساسات ملیش، سلطنت خواهش غلبه پیدا کند یک تیری میاندا زد بعد هم این موضوع ... اینستکه ایشان از توی آن اطاق مطلقاً بیرون نیا مدند. البته پسرها شان، دخترشان. میرفتند ملاقاتشان. بنا اتفاقاً فرجام کردند درهما نجسا اینجا سه وکیل برای خودشان انتخاب کردند. آقای حسن صدر، مرحوم مجد زاده صهبلا که وکیل مجلس بود زمان ایشان کرمانی و بعد هم انتخاب کردند آقای شهیدزاده از وکلای میرزا دگستری و خیلی فاضل. این سه نفر را ایشان معین کردند که لایحه فرجامی را بدهد. آنها هم با مشورت خود آقای دکتر مصدق لایحه ای تهیه کردند و دادند دیوان کشور. پرونده های دیوان کشور معمولاً" تقسیم میشد به شعب جزائی. یکی از شعب جزائی که خیلی خوب بود شعبه ۲ بود که در رأسش آقای حاج شکرگشا ه باغ بودند که یک وقتی دادستان کل کشور بودند. و حسین معظمی هم مستشار بود. قاعدتاً " میبایستی این پرونده را به این شعبه بدهند ولیکن چون حاج شکرگشا ه باغ گفته بود اگر پرونده من میگویم که این محاکمه برخلاف اصول بوده است زیرا محاکمه ایشان محاکمه سیاسی است و باید در حضور هیئت منصفه باشد و بنا بر این باید در دادگستری باشد، این رایه آنجا ارجاع نکردند. شعبه ۹ رئیسی نداشت ولی عضو مقدم شخصی بود بنام فرहत که از قبل هم معروف بود که این نوکسر دستگا بوده است همیشه مطیع و منقاد دستگا ه، او را به این شعبه رجوع میکنند. در صورتیکه در آن موقع این شعبه رئیسش در مرخصی بوده و معمولاً" پرونده زندانی دارو انباید به شعبه ای رجوع کنند که در حال تعلیق باشد. باید مہمهای کار باشد. این راه هم

آقای هیئت که رئیس دیوان کشور بوده این شعبه رجوع کرد برخلاف اصول . اعضای شعبه عبارت بودند از آقای فرهنگ عضو مقدم ، محمد حسین عقیلی و شجعی خراسانی به داداری میرزا یحیی آقای انصاری . مدتها پرونده در این شعبه بود و تصمیم اتخاذ نمی کردند . روزی آقای دکتر میثری که رئیس اداره فنی بود و این آقای فرهنگ علاوه بر سمت کدالت شعبه و عفر اقدم شعبه مدیرکل حقوقی وزارت دادگستری بود آقای میثری تلفن کرد که من یک کار لازمی با تو دارم . من رفتم . و آقای میثری مراتب اطلاع فرستاد و فرهنگ گفت آقای من میخواهم از شما که قاضی دادگستری بودید به جفط حیثیت دادگستری علاقمند هستم یک خواهی بکنم . و آن اینکه آقای دکتر مصدق خواهش کنید که این تقاضای فرجاشان را پس بگیرد . گفتم برای چی ؟ گفت برای اینکه شما ناچاریم ، مجبوریم که این رأی را برای ما بکنیم و نمیخواهیم اینکار بشود . ما مجبوریم ، اگر بخواهیم نکنیم هر چه بنظر تان میآید که رأی قطعی ... گفت آه اگر اینکار را نکنیم بعد از موده میآید او را وزیر دادگستری میکنند . گفتم خوب بیا زهمین میشود . گفتم خوب بالاخره چه خواهد شد ؟ از این وضع که بهتر خواهد بود اگر آژموده بیا بیا ... البته این راهم بگویم که آژموده روزها توی محکمه به آقای دکتر مصدق اهانته میکرد ولی شبها میرفت در زندان روی پای دکتر مصدق میافتاد که مرا ببخشید ، من چه بکنم ، من مجبورم که توی محکمه این حرفهای اراجیف را بزنم ، این خیلی واقعا " میخرد بود . چون خیلی دکتر مصدق به این آژموده محبت کرده بود . یک وقتی ایشان را که در درشت یک آدم زیر گرفته بود ، این آقای دکتر مصدق به کشا و رز صدر استان را گیلان سپرد که این چون آدم درستی است شما آنچه ز دست تان بیا بید کم بکنید ، ورشه را بخواهید جلب رضایت و اینها را بکنید خیلی بهش محبت میکرد . حتی یک وقت بهش پیشنهاد کرده بود برای همین داد درستی ارتش اوکا غذ نوشته بود که من صلاحیت اینکار را ندارم ، اطلاعاتی ندارم ولی بعد آمد در محاکمه و ردالت ها را کرد .

ب- بنابراین را مثل اینکه دکتر مصدق ارائه داده بود در دادگاه .

ج- بله . در حال بنده به آقای فرهنگ گفتم که آقای شما میدانید با کی طرف هستید ؟

دکترمصدق را مگر میشود گول زد؟ دکترمصدق همه چیزش را گذاشته برای حیثیت مملکت. شما آدمی هستی که ... آقای فرهنگ خوشنام نبود وقتی دادستان تهران بود معروف بود که جزوا بزار کارکن الدین مختاری بود، مگر شما همان نبودید که در کاخ گلستان وقتی که من و میرزا علیخان اشتری با هم بودیم شما رد شدید من خیال کردم معرفی میکنم، مرحوم مصطفوی هم بود. آقای اشتری گفتند ایشان به دستور اون فلان. شروع کرد فحش به وزیر وقت دادگستری سابق دادن.

- روایت‌کننده : آقای نصرت‌اله امینی
تاریخ : ۳ ژوئن
محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا
مباحثه‌کننده : ضیاء‌اله صدقی
نوار شماره : ۱۱

بدستورمتین دفتری میخواست برای من پرونده تشکیل بدهد، مثلاً "اها ننت کردو مرازندانى کنند . گفتم شما در حال نام خوشی نداشتید آقای فرهنگت بیایید اینجا کفاره‌ی گناهان گذشته تان را اینجا ببران کنید و بخودتان آبرو بدهید . و نکرد . خدا رحمت کند مرحوم وثیقی معاون وزارت دادگستری بود بسیار مرد شریف و خوبی بوده میرزا علاء‌الحسین خان وثیقی . من با ایشان خیلی مربوط بودم و منزلشان میرفتم ، یک روز تلفن کرد کار لازمی دارم من منزل ایشان رفتم سر نماز بودند . گفت "فلانی من میخواهم از تو خواهش کنم که بروی خدمت آقای دکتر مصدق در زندان از ایشان بخواهید که از اینکار این . ." گفتم آقای این حرف را فرهنگت هم بمن زده است اخرا اینکار شما با بچه که طرف نیستید ، محال است که آقای دکتر مصدق چنین کاری بکنند . در اینجا بود که حالا یادم هست که شاه به هندوستان رفته بود که چون نهر و به افشار آورده بود او تلگراف رده بود که هر طرور شده اینکار را در دیوان کشور تمام بکنید ، روزی آقای فرهنگت ، این را که من عرض میکنم علم دارم که عرض میکنم . حالا بعد عرض میکنم رای ای که اینها نوشته بودند سه صفحه رای بود سه صفحه رای دای دای برابر ام ، آقای فرهنگت این رای را بر میدارد و میآورد در اطاق وزیر وقت دادگستری یعنی جمال اخوی . جمال اخوی از فرهنگت خوشش نمیآید . وقتیکه او میگوید من باشما کار دارم میخواهم بیایم او از پشت میزش پا میشود به این عنوان که میخواهم بروم بیرون ، که

و قتش را نگیرد ، فرهنگ به وزیر دادگستری میگوید آقا ما این رای دکترا
 صدق را نوشتیم میخواهیم شما هم ببینید ، اخوی اجالا " نگاه سی
 میکند میگوید " آقا سه صفحه رای ؟ " میگوید " آقا اگر رای را نقض
 میکردید احتیاج به استدلال داشت وقتی ابرام میکنید که احتیاج
 به استدلال ندارد " میگوید چه بکنیم ، اخوی دوسه کلمه عنوان میکنند
 که آقای فرهنگ کاغذ دستش نبود چون نزدیک میز نبود تقویم جیبی اش را
 در میآورد توی تقویم مینویسد عبارتی که القاء میکنند و املا
 میکند آقای جمال اخوی که " نظریه خاصی مورد رای صادره ابرام
 میشود " که این باعث شد که خیلی سروصدا کرد اینمورد حتی جمال اما می
 در مجلس سنا گفت " آقا دیگر افتتاح است آخرین شد رای ؟ که دیوان
 کشور برداشته نظر مورد خاصی یا خاصی مورد که این معلوم میشود یعنی برای خاطر دستور ،
 در صورتیکه این یک اصطلاح حقوقی بود . و بعد که گلشائیان وزیر دادگستری
 شد و ادیبان کشور را منحل کرد و از نو تشکیل داد که با اصطلاح عده ای را تصفیه
 بکند ، منجمله همین فرهنگ و عقلی و این اعضای شورا را بکار
 دعوت نکرد ، روزی آقای مصطفوی داماد کاشانی که مرد بسیار شریفی
 بود که او را هم به کار دعوت نکرده بودند ..

س- آیت‌اله کاشانی ؟

ج - بله داماد و بسیار مرد خوبی بود خیلی خیلی فوت کرد. او به منزل
 فرهنگ میرود و میگوید که " آقا حالا من میگمتم اینجور بودم فلان شمارا
 آخر چرا ؟ " میگوید مرا برای خاطر .. هان معذرت میخواهم ببخشید ببخشید
 او میگوید آقای فرهنگ به مصطفوی میگوید که خب شما حالا ما دکا کاشانی
 بودید نمیدانم فلان یعنی در اعمال نفوذ مرا چرا ؟ اتفاقا " این آقای
 فرهنگ بخارج برای ترک تریاکش رفته بوده مرا چرا بکار
 کردند ، میگوید " آقا شما را در مجلس گفتند این رای ای که داده اید
 آن عبارت خاصی مورد ، میگوید " آقا این رای ای که دادند این
 رای ای آقای جمال اخوی بمن املا کرد و من کاغذ داشتم روی تقویم

نوشتم این رای را و گفته است: " این رافرهت به مطفوی عنوان میکنند .
 بعد آقای دکتر مصدق پس از انقراضی سه سالی که در آنجا بودند که
 البته سه سال طبق آراء دیوان کشور و قانسون دادرسی جزائی که سال را
 ۳۶۰ روز میدانند نه ۳۶۵ ، سال از نظر ماه ۳۰ روز است و سال ۳۶۰ . بنا بر
 این اگر کسی محکوم به سه سال بشود این لازم نیست که اگر مثلاً
 در اول سال زندان رفته باشد آخر سال سوم ، نه ۱۵ روز زودتر میشود .
 ایشان راهم ۱۵ روز زودتر با ماء مورین گروهان ، گروهان نمیتوانم
 بگویم ، ظاهراً " یک دسته ای بود با عده ای سربازان لشکر ۲ زوهی به احمدآباد
 بردند ، سربازها طاقی داشتند و تا اطاق دم درب قلعه ایشان توی
 قلعه بودند . که من افتخار زیارت مجدد ایشان را در این عمارت در این
 مدت برای کارهای حقوقی ایشان و کارها تیکه مال مریضانہ نجمیه بود
 داشتم و دیگر رفتم و اجازه گرفتم و مرتباً " خوشبختانه این سعادت نصیب
 من شد که با تفاق خانم و بچه هایم که عکس‌هایی هم داریم که بچه‌های من
 هم هستند دیگر ، اگر نمی‌رفتم که البته من خودم باشوق فراوان میرفتم
 و ایشان هم حاضر میکردند و خدمت‌شان میرفتم و میماندم تا عصری و برمی‌گشتم .
 یک روز فقط ایشان پیغام برای من دادند که آقا شما ، کاغذی نوشتند
 اینجا بمن خریدارند که اگر شما اینجا بیایید شما را ممکن است بگیرند و
 چون من احتیاج دارم به ملاقات شما و کارهایی که دارید شما خودتان
 اقدام کنید ، بعد من به آقای مقدم که آنوقت رئیس اداره ای ، رئیس
 سوم بود که مربوط بود تلفن کردم و بعد ایشان هم به مولوی که رئیس
 ساواک تهران بودند گفتند من دیگر با زنا آخرین روز حیات ایشان که البته
 عذرت می‌خواهم تا آخرین روز که ایشان در احمدآباد بودند و مریض شدند
 و مبتلابه سرطان شدند فک یعنی همان سغ دهان با اصطلاح
 و ایشان به مریضانہ نجمیه منتقل شدند و با زینده هر روز به مریضانہ
 میرفتم و بعد هم به منزل آقای دکتر غلامحسین خان منتقل شدند با زینده

تقریبا " هر روز میرفتم ، و اینجا چون اسم بزرگمهر برده شده نمیدانم در آن جلسات قبل، گفتم با نه ، بزرگه ربیک روزیمن گفت "آقا من میل دارم که اگر بشود آقای دکتر مصدق را ببینم ، " این را قبلا" نگفتم ؟

س - نخیر . من یادم نیست .

ج - ولی خیلی میل دارم چون من سالهاست که ایشان را زیارت نکندم .

مآء مورین ساواک دونفر بودند که آنجا مراقبت میکردند . یکی یوسف خانی بود یکی شهیدی ، من با شهیدی خیلی مربوط بودم و آدم خوبی هم بود . من به آقای بزرگمهر گفتم من میروم هر روزی که نوبت یوسف خانی است که معلوم است فردا دیگر نوبت او نیست به تو خبر میدهم که فردا که شهیدی هست تو بیاشی با هم خدمت ایشان برویم . روزی اینطور شد میدانستم فردا نوبت شهیدی است و به آقای بزرگمهر خبر دادم و ایشان دم درب مریفخانه نجیه بودند ، یک قسمت این ساختمان مرحوم شمشیری بالا ساخته شده بود برای سرپرستاری که در مریفخانه زندگی میکرد که آنموقع هم فرا نسوی بود و رفته بود . آقای دکتر مصدق آنجا زندگی میکردند تختشان آنجا بود . بنسده این آقای بزرگمهر را برداشتم و از آنجا سوور رفتیم بالا و به این ماء سوور ساواک گفتم که این آقای دکتر را آقای دکتر مصدق احضار کردند برای کارهای معاینه شان ، بعنوان اینکه ایشان یک طبیب هستند ، و به آقای دکتر ومن ، ایشان گفت استعدا دارم بفرمائید ، بمن نگفت که من ایشان را شناختم این .. من رفتم و آقای دکتر مصدق تا که چشمش به او افتاد بزرگمهر را شناخت چون او دیگر لباس سوئسل تنش بود با اشاره بمن گفتند "ایشان کی هستند ؟" گفتم آقا ارادت مند جنا بعالی سرهنگ بزرگمهر ، گفتند "ای آقا من مدتی بوددیگرا ایشان را در این لباس ندیده بودم " دست انداختند و ایشان را گرفتند بوسیدند گفتند "به احترام آقای بزرگمهر پرس یک چاشنی هم بگوئید برای من هم بیاورند که خودم هم چاشنی بخورم ، " مدتی

دیگر بزرگمهر را نگهداشتند و دیگر در دل های فراوان و خیلی خوشحال شدند -
 مخصوصاً " که بزرگمهر که خیلی به زور میخواست دست آقای دکتر مصدق را ببوسد .
 وقتی که بیرون آمدیم آقای شهیدی با یک ادبی بمن گفتند که فلانکس
 غیر از من ماء مورین دیگر هم اینجا هستند ممکن است در پاشین باشند و بعد
 اسباب زحمت بشود شما ممکن است با آسا نسور بروید جناب سرهنگ را بگوئید
 از پله بروند . گفتم "جناب سرهنگ کی هستند ؟" گفت " همین آقای دکتری
 که شما گفتید جناب سرهنگ بزرگمهر است بنده میدانم آنوقت هم شناختم
 و خواستم بگویم . " و ایشان بعد منتقل شدند ، حال آقای دکتر مصدق ..
 هان ایشان روزها قرار شد چون سرطان چیز بود بروند به مریضخانه مهر آنجا
 برق کوبالت بگذارند . با همین ماء مورویا پرستار از مریضخانه به مریضخانه
 مهر میرفتند و برق میگذاشتند . بعد بلاخره ایشان به منزل آقای دکتری
 غلامحسین خان رفتند و از آنجا هم باز به مریضخانه میرفتند . ولی همین
 برق گذاشتن گویا اثر بدی در مده کرده و خونریزی و بردند مریضخانه ای
 نجمیه ۱۴ اسفند در مریضخانه ایشان به رحمت ایزدی پیوستند .

س- آن زمانی که ایشان زندانی بودند غیر از وکیل مدافعشان چه کسان
 دیگری اجازه ملاقات با ایشان را داشتند ؟

ج- هیچکس . اینجا فقط بچه های شان و بستگان شان ، خانمشان ، خانم ضیاء السلطنه
 آقای مهندس احمدخان و آقای دکتر غلامحسین خان مصدق ، بچه های شان را ملاقات میکردند .
 در احمدآباد آقای هدایت‌اله خان متین دفتری و اینها هم میآمدند .

س- آقای امینی چرا دکتر مصدق اینهمه رفتارش در دادگاه نمایشی نبود
 اگر یادتان باشد کلید کیش را ، اسنچاق قفلی میزد به کتکش یا روی نیمکت
 دراز میکشید و تمام این جویاناتی که محققا " شاخ و سوب بیاد
 داریند ؟

ج- بله . خوب ایشان میخواست مسخره کند ، برای اینکه اینجا ناد.....
 مسخره کند . گاهی وقتها حتی گوشه هائی میزد اگر خاطرتان باشد مثلاً
 میگفت " تیمسار خواجه نوری " بجای آزموده برای اینکه میدانست که در پشت

برده مثلا "ابراهیم خواجه نوری به آزموده کمک میکنند میگفت" تیمسار خواجه نوری: "اینها همه چیزها شی بود که ایشان ...

س- آیا یک متن کاملی از دفاع دکتر مصدق موجود است؟

ج- بله بله .

س- از این ما میتوانیم یک نسخه‌ای داشته باشیم آقای امینی؟ یا چه جوری باید این را بدست آورد؟

ج- نخیر . این را در تهران به چاپ شروع شد ولی بعد این دستگاه نگذاشت ولی اینکار خواهد شد ، من خیال میکنم که این را شما پیدا خواهید کرد و متن دفاع بدست شما خواهد رسید .

س- خیلی ممنون میشویم اگر یک نسخه‌اش را برای ما بفرستید .

ج- بله حتما " حتما " .

س- ممکن است آقای امینی شما لطف بفرمائید یک شرح احوال مختصری راجع به این اشخاصی که من اسم آنها را خواهم خواند ، چه اشخاصی که شما میشناختید یا هنوز هم میشناسید برای ما بگوئید و یکی دو تا موضوع را که با اصطلاح موقعیتی را که اینها در آن نقشی داشتند برای ما توضیح بدهید تا شخصیت این آدمها بهتر روشن بشود . والان من شروع میکنم با کسانی که اعضای کابینه‌ی اول دکتر مصدق بودند ، مثلا " من شروع میکنم با آقای علی هیئت که وزیر دادگستری بودند ، اگر لطف بفرمائید یک شرح حال مختصری راجع به زندگی ایشان بگوئید .

ج- علی هیئت از قدیم ترین قضات دادگستری بود ، و اهل آذربایجان بود . مدتها رئیس دادگستری غرب بود با اصطلاح آن زمان که مرکز درهمدان بود . و مستشار دیوان کشور بود ، رئیس شعبه‌ی دیوان کشور بود ، و نسبتا " آدم خوش نامی بود . ایشان در اولین کابینه‌ی آقای دکتر مصدق وزیر دادگستری شدند بجای آقای امیرعلایی که در کابینه‌ی علاء وزیر دادگستری بودند . من درهما نموقع رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم . معمولا " اینستکه رئیس دفتر با بدخیلی مورد اعتماد وزیر باشد و اینستکه در قوانین سابق هم دوپست

باصلاح میگفتند او رکنی که در یعنی لازم نیست که کار منهد
 باشد مثلاً" مدیرکل وزارتخانه بایدحتماً " کارمندآن وزارتخانه باشد
 یا سلسله مراتب طی کرده باشد رتبه‌اش به رتبه‌ی مدیرکلی رسیده باشد.
 ولی معاون و رئیس دفتر را میگفتند او رکنی که در زیر میگفتند و زیر
 کسی را باید بیاورد که مورد اعتمادش باشد . من چون قبلاً که رئیس
 دفتر بودم وقتی آقای هیئت‌مدیرم که آقا بنده استعفا میدهم شما
 هر کس را که میخواهید بیاورید رئیس دفترتان کنید . گفتند "خیر" گفتم
 آخراً شما شاید بخواهید افرادی باشند که زبان آذربایجانی بدانند، چون
 معمولاً این آقایان آذربایجانی ها خیلی به این زبان نشان تعصب دارند
 که ، گفتند " نه نه با همان اختیاراتی که بودی باش . " بنده
 بودم . و یادم می‌آید که ایشان یک روزی وقتی که این هریم به ایشان
 آمده بود و یک مهمانی به افتخار او تشکیل شده بود من کارت دعوت را بردم
 به ایشان دادم ، آقای هیئت‌مدیر گفتند که " این پاکتش پاکتش بیآور"
 چون آذربایجانی ها معمولاً در گفتارشان آن "را" را که ما فارسی زبانها
 داریم نمیگویند ، "وپاکتش را بیاور" . گفتم آقا پاکتش را برای چه
 میخواهید ؟ گفت "برای این که روی کارت اسم من نیست
 ولی روی پاکت هست من میخواهم این پاکت را نگهدارم و این ستند
 افتخاری است برای خانواده‌ی من که من وقتیکه در کابینه‌ی دکتر مصدق
 وزیر دادگستری بودم و وقتی که این جریان‌ها نفت ایران اینها بوده است
 من در کابینه بودم هریم... " ولی همین آقای هیئت‌مدیر بعد سناتور
 شد و بعد از ۲۸ مرداد اول در یک برهه‌ی مختصری از زمان یک‌ماده موریت
 فارس به او دادند که با قشاق‌های هاکنار بیاسید و بعد هم رئیس دیوان
 کشور شد . و من به ایشان رفتم گفتم آقا مگر شما همان آدمی نبودید
 که آن پاکت هریم را گفتید "پاکتش بیاور" که افتخار میگردید ، حالا
 این پرونده‌ی آقای دکتر مصدق زیر دست شما هست شما رئیس دیوان کشور هستید .

ولی خب متاه سفانه خلاقه ی به مقام وبه موقعیت همه این چیزها را از زیاد برد . واصولا" مردنادرستی نبود ولی تابع این مقاصها بود. وبمسند که گلشائیان وزیردادگستری شد دیوان کشوررا منحل، کردایشان رابرداشت وآقای سروری رارئیس دیوان کشورکرد. بله این اطلاعات بنده که از...
س- آقای باقرکاظمی وزیرامور خارجه ؟

ج- بله . ایشان آقای مهذب الدوله کاظمی بنفیده‌ی من ازشریف‌تریمن ماء مورین دولت وازلیق ترین افراد ، ایشان ازفارغ التحصیلان دوره‌های اول مدرسه‌ی علوم سیاسی وبعدم معلم آن مدرسه ، بعدواردخدمت وزارت خارجه شد . باخط بسیار ، بسیارزیبائی که داشت اغلب قراردادهای آن زمان راایشان مینوشت وحتی این جریان شط العرب راایشان بقصدی وارد بودکه دروقتی که ما بهاتفاق ایشان ... حالآن رابعدخدمتستان عرض میکنم . درهحال خوشبختانهایشان خاطراتشان راباقلسم بسیارشوا وزیبائی نوشته‌اندکه امیدوارم روزی منتشرشود. تاریخ پر مایه‌ی حیاتشان وپرببرکت ، برای اینکه عمرخوبی داشتند وازدوره‌ی رضاشاه ایشان وزیرطرق بودند بعدوزیرخارجه سالها بودند . دراغلب معالسهک سفیر بودند وزیرمختارایران درافغان بودند، سربفدا دیبوند ، درجای های مختلف بودند ودردوره‌ی آقای دکترمصدق هم آمدندوزیرخارجه شدند. درزمان رضاشاه هم وزیرخارجه بود که بعدازکارافتادند .وبعددردوره‌ی آقای دکتر مصدق اول وزیرخارجه شدندوبعدم وزیردارائی شدند ازوزارت دارائسی سفیرایران درپاریس شدند. درپاریس بودندکه ۲۸ مردادشد ایشان والهیار صالح وشمس‌الدین امیرعلائسی که سفیرایران دربلژیک بود وحسین نواب اینها هرچهارنفریاهم باتلفن تماس گرفتند وهرچهارتا استعفادادندوگفتند مادیگرخاضرنیستیم که بادستگاه بعدازدکترمصدق کاربکنیم . البته حسین نواب بعدا " یک ماء موریتی گرفت . ولی آقای کاظمی ازروزاول هم که دراین اجتماعتی که ما داشتیم آمد ، اولش به اسم نهضت مقاصست

بعدجبهه ملی ایشان مرتب بودند. بعدشبی منزل شمیری که بعد از چهارم پدر این ابراهیم کریم آبادی مرحوم مشدا سما عیلی قهوه چی مجلسی آنجا داشتیم آقای کاظمی و دکتر معظمی و امیر علائی را گرفتند آن صبح و این آقای کاظمی را در یوشهر زندانی کردند ، آقای امیر علائی را در برازجان و آقای دکتر معظمی را در کازرون. بعد اقدامات خیلی شدیدی شد . مخصوصاً " تقی زاده برای آقای کاظمی خیلی اقدام کرد و جلال بابا را که رئیس جمهور ترکیه بود به ایران آمد با تباری که با آقای دکتر تقی زاده کرده بودند روزی به شاه میگویند که زمانی که پدرتان به ترکیه آمد یکی از شاخص خیلی دانشمند وطن خواهی که همراه ایشان بود وزیر خارجه بود اوزنده است یا مرده ؟ میگویند کی ؟ میگوید " کاظمی " میگوید او خلال کرده است و حالادر زندان است . میگوید " ای آقا او مرده خلال نیست . " و خیلی اقدام کرد تا بلا آخره ایشان را از آنجا به تربت حیدریه تبعید کردند . و بعد از مدتی هم دکتر معظمی را هم به نیشابور و آقای امیر علائی را هم به بزد و بعد هم آزادش کردند و تهران آمدند . بعد از مدتی با زما با آقای کاظمی رفتیم در سنا متحمن بشویم در انتخابات شریف امامی ، آنجا ما را زندانی کردند در همان عمارت سنا ، مدت زیادی در آنجا بودیم یعنی مدت زیادیکه ... حدود یک ماه . بعد هم در سال ۱۳۴۱ هم که انقلاب شاه و فلان شد این اصطلاحی که بود باز آقای کاظمی و ما همه را زندانی کردند ایشان را اولش بردند در زندان قمر بودند . خیلی هم ایشان مریض بودند و ناراحت بودند . خیلی حتی نمیتوانستند بخوابند میبایست بغلشان کنیم بخوابانیم . در زندان قمر بودند بعد خیلی حالشان بد شد ایشان را به باشگاه نخت وزیری بردند آنجا تحت نظر بودند . یک دفعه ایشان توی حمام یک حال مکتبه به ایشان دست داد که اطاق مجا و آن حمام سر لشکر فولادوند متوجه میشود توی آن حمام مشترکی که هست صدای خسر خری میآید منتها درب بسته است و خبر میدهند و آقای کاظمی .... بعد از مدتی ایشان را ، خوب همه ما را که مرخصی

کردند ایشان راهم مرخص کردند. بعد از مدتی دیگر ایشان بخارج رفتند در خارج بودند که فوت کردند که جنازه شان را بر حسب وصیت شان در تهران آوردند و در توی قبرستان در شان در شاه عبدالعظیم دفن کردند.

س- سر لشکر فضل اله زاهدی وزیر کشور ، در ضمن لطف بفرمائید و یک مختصری توضیح بدهید که چطور شد دکتر مصدق ایشان را انتخاب کردند .

ج- آقای سر لشکر که آنوقت سر تیب بود ، سر تیب فضل اله زاهدی بصیر دیوان ، بصیر دیوان بله ظاهرا " . ایشان در زمانی که رئیس شهربانی بودند جریان انتخابات خیلسی بی نظری نشان داده بود و طوری کرده بود که مورد احترام جبهه ملی و دکتر مصدق واقع شده بود .

س- انتخابات دوره ی شانزدهم ؟

ج- بله بله . و روی همین اصل و قتیکه آقای دکتر مصدق نخست وزیر شدند ایشان را روی همین حساب که آنموقع این خوش خدمتی را کرده بود کردند و وزیر کشور . ولی اصولا " آدم خوش نامی نبود . مرد نظر بلندی بود ولی مسلم ناپاک بود س- روی چه حسابی ایشان کمک کرده بودند به این جریان انتخاب نمایندگان جبهه ملی که به مجلس راه پیدا کنند هر چند آنموقع هنوز جبهه ملی نبود .

ج- جبهه ملی بله ، جبهه ملی به آن شکل نبود ولی خب کمک کرده بود و دستور داده بود مراقبت بشود در حفظ صندوق ها و همین باعث محبوبیت او شده بود .

س- میتوانی حدس بزنید که ایشان چطور شده بود که یک همچین رویه ای را پیش گرفته بود ؟

ج- نه من با حدس هیچوقت نمیخواهم انشاء اله حرفی بزنم .

س- سهیبد نقدی وزیر جنگ راجع به ایشان چه بیاد دارید ؟

ج- عرض کردم . من قبلا " بشما گفتم که آدم درستی بود و مورد اعتماد آقای دکتر مصدق بود و آدم خوش نامی بود بله .

ص- محمدعلی وارسته وزیرکار

ج - خیلی آدم شریف درست‌خوب خوب ، خیلی‌خوب‌بود برخلاف ع-ایش
آقای منصور ، ایشان برادرزاده‌ی منصورالملک، بود . ولی خودش خیلی
آدم خوش‌نامی بود ، خیلی آدم درستی بود ، شوهرخواهراسلان خلعتبری و
مردخوب خیلی خیلی خوب هم رفتار میکرد .

س - هیچ جریانی رابه یادمی‌آورد ازفعالیت‌های ایشان درزمان
کارشان ؟

ج - نه فعالیت زیادی نداشت . اصولاً "آهسته بیا آهسته بروکه گریه
شاخ‌نزند" بود ولی آدم بدی نبود .

س- آقای دکترکریم سنجابی وزیرفرهنگ .

ج - ایشان خب‌سالیان درازاستادبنده بودند ، درمدرسه حقوق .

-----تقریبوندکه باهم مدرسه علوم سیاسی راختم کردند. آقای
دکترسنجابی ، دکترعبدالحمیداعظمی زنگنه ، آقای دکترسیدعلی شایگان
اینها شاگردان مدرسه علوم سیاسی‌بودندباهم‌هم درس‌بودند باهم بی-
فرنگستان رفتند باهم همانجا درس خواندند باهم برگشتندوبه تواسر
آقای سنجابی نیابت‌ریاست‌مدرسه حقوق راداشتند وبعدهم زنگنه وبعدهم
آقای دکترشایگان که بودندتا‌سالی‌معاون بودند ، معاون دانشکده‌ی
حقوق ، یعنی معاونی که دهخدا رئیس‌بود ولیکن هیچوقت دهخدا ش-رکت
نمیکرد جزیک‌دوبارکه آمددر ... واینها باهم خیلی نزدیک بودند وسنجابی
هم خیلی خوب‌درس‌خوانده بودواستادعلوم اداری بودوخیلی هم خوب‌وزارت
آموزش‌وپرورش یعنی وزارت‌فرهنگ آن روزرا اداره کردتا وکیل مجلس
شد وبعددیگراستعفا داد .

س - جوادبوشهری وزیرراه ؟

ج - عرض‌کردم همان آقای امیرهما یون بوشهری است‌که بعداً " معلوم شدکه

ایشان بادستگاه و با انگلیسها ارتباط داشته است و بعداً " هم رئیس نمیدانم شورای مال جشن های دوهزاروپانصدساله این حرفها شد و بلبه ایشسان پسر امیرهایون بزرگ بوشهری و داماد حاج امین ضرب بسود ولی آدم خیلی خوش نامی نبود ، بلبه آقای جوادبوشهری .

س- ایشان با این بوشهری شوهر اشرف پهلوی

ج - عموی او بود ، یکی از شوهران اشرف پهلوی چیز بود که پدرش آقا رضا بوشهری بود و مادرش هم فرانسوی بود . این برادر این آقای جوادبوشهری برادر آقای بوشهری بود .

س- دکتر حسن ادهم وزیر بهداری .

ج - دکتر حسن ادهم اینها سه برادر بودند دکتر لقمان الدوله ، دکتر حکیم الملک حسن ادهم ، و دکتر عباس ادهم علم الملک . اینها خانواده بیت طیب بودند که البته باید گفت که چهار برادر ، چون روزی رضا شاه از اینها می پرسد که " شما چند برادرید؟ " میگویند ما همین سه تا هستیم ، رضا شاه به مسخره میگوید " خیر آن آدمه تا آن بود که با اربابش رفت . " برادر اینها طیب محمد حسن میرزای ولیعهد بود که با هم رفتند از ایران خارج شدند و در فرانسه زندگی میکرد . و طبیعتاً خوبی بود خوش نام بود خیلی آدم خوبی بود .

س- یوسف مشار وزیر پست و تلگراف ؟

ج - وزیر پست و تلگراف ، بلبه همان بود که بعد در مجلس هم نطق کرد و گفت " بعضی مرعوب شدند بعضی مجذوب ، " این مال همان است . آدم بدی نبود مسلماً " آدم درستی بود . منتها بعد داشت توی مجلس هم یک وقتی مثل اینکه بین آقایان یک عده مجذوب شدند یک عده ..... حالا هم در اروپا زندگی میکنند با وضع خیلی بدی .

س- علت احتلفش با صدق چی بود آقای امینی ؟

ج - این را نمیدانم . نه نمیدانم .

س - آقای ضیاء الملک فرمسد وزیرکشا ورزی ؟

ج - آقای صنعلی ضیاء الملک فرمند قره گوزلو ازخا نوادهی قره گوزلو است یکی ازمتشخص ترین خانواده‌ها خودش بسیار بسیار مردشریف ، عرض کردم وضمن مباحبهام گفتم که ایشان آقای فرمند .....

آقای فرمندبه تمام معنا یک مرد کشا ورز علاقمندبه مورکشا ورزی بود وارد واهل مطالعه وکتاب وتحصیلاتش هم خیلپی خوب بود. درمجلس هم همیشه وقتی وکیل مجلس بودبه آن جهت آقای دکترمصدق ، واعتارنامهی سیدضیاء اندین که مطرح میشود ایذان هم جزوافرادی بودنده برعلیه سیدضیاء صحبت میکنند که بعدکه نوبت آقای دکترمصدق میرسد دکترمصدق میگوید اگر حزب توده‌ای ها ، آن فراکسیون حزب توده ازچیزشان صرفنظرکنند من صحبت میکنم . ضیاء الملک هم ازآنها بودکه برعلیه سیدضیاء صحبت کردوخیلی هم به دکترمصدق علاقمندبود. ولی بعدا " چون ایشان خب قره گوزلو بود ونسبت نزدیک باعلا داشت ودرکابینهی علا هم ایشان وزیرکشا ورزی بود . ایشان وزارت کشا ورزی را ادامه دادیعنی درکابینهی بعدازوزم آرا ، بعدازوزم آرا ، وقتیکه علا نخست وزیرشد آقای ضیاء الملک فرمندوزیرکشا ورزی بود بعدآقای دکترمصدق هم ایشان رادریست وزارت کشا ورزی انتخاب کردند منتهی خودشان استعفا دادند. آدم بسیارشریفی ، بسیاردرست ، بسیار بسیارباتقوا .

س - آقای محمدا میرابراهیم امیرتیمورکلالی .

ج - ایشان از مردمان بسیارخوش نام خراسان که موردتقدیس واحتشام آن ایل خودشان هستندکه حضرت سرداربه او میگویند وآن آداب چیززی منتهی دستش رامیبوسند که آقایانی راکه من دیدم ..... والانهم سنی از او گذشته شاید حدود ۱۰۰ سال ، تا پارسال هم درهمین سانتیاگو

لاهویا بودند و اخیراً" که من ایران بودم به ایران برگشتند . وخیلی آدم درست منتهی ضعیف بود ، خبیک قدری معتادبود ، معتادبه تریاک بود. وخیلی آدم درست .. خودش نمیتوانست وزارت کشوررا درست اداره بکنند متأسفانه این بودکه خودش هم کنارکشید . ولی همیشه عقیده اش جزو ملیون بوده است حالااست . ودخترایشان زن اولین رئیس جمهورپاکستان :سکندر میرزا ، دخترایشان ناهیدزن اوبود.

س- آقای مصمصم الدین امیرعلائی وزیراقتصاد .

ج- آقای مصمصم الدین امیرعلائی نداشتیم آقای شمس الدین امیر علائی .

س- شمس الدین من عذرمیخواهم .

ج- آقای شمس الدین امیرعلائی ازقضات قدیمی دادگستری است سالها دردادگستری بودند . همانجوری که عرض کردم دادستان دیوان کیفر بودورئیس اداره ی فنی وزارت دادگستری بود . یک مدتی هم زمستان داور به وزارت دارائی منتقل شد ، مجدداً " به دادگستری برگشت زمانیکه متین دفتری آمد .ومن خاطرمنمیاآید ایشان وزیراقتصاد ؟ نشنیده بودم نه ؟

س- بله اینطوری که اینجا نوشته اند ، درلیستی که الان جلوی من هست نوشته اقتصاد ملی .

ج- من تاخاطرم میآیدایشان ....

س- منم یادم نمیآید که ایشان وزیراقتصاد شده باشند .

ج- من تا اندازه ای که یسادم هست ایشان درکابینه ی علاء وزیر دادگستری شدند . درکابینه ی رزم آرا استاندارگیسلان بود ، بعیند درکابینه ی علاء وزیردادگستری شد درکابینه ی قوام السلطنه مدتسی کفیل وزارت کشاورزی بود . بعددرزمان آقای دکترمصدق یک مدتی وزیر مشاور بود وزیرمشاوربود بعدوزیرکشورش . مدتهاوزیرکشوربود . باز

مجدداً " وزیر مشاور و معاون نخست وزیر بود ، و وزیر اقتصاد دادم نمیداد باشد .

س- شما درست میگوئید اینجا اشتباه شده الان لیستی که دارم میخوانم مربوط میشود به لیست کابینه‌ی اول دکتر مصدق که مطابق با ۱۲ اردیبهشت ۱۳۳۰ است .

ج - بله درست است .

س- اگر شما لطف بفرمائید و دلایل تغییر بعضی از این وزراء را که من اینجا این لیست اینها را میخوانم ، اسامی کسانی که بعداً " به وزارت خوانده شده‌اند و برای وزارت انتخاب شدند و اسامی کسانی را که کنار گذاشته شده‌اند برای شما میخوانم و اگر شما لطف بفرمائید دلیل کنارگیری های این وزراء و همچنین یک شرح احوال مختصری از وزرای جدیدی که وارد کابینه شدند بماندهید متشکرم می‌شویم . اولیش که زاهدی بود که برکنار شد و جافه ایشان امیر علائی وزیر کشور

ج - شمس‌الدین امیر علائی که عرض کردم .

س- دلیلی برکناری زاهدی چه بود آقای امینی ؟

ج - نمیدانم .

س- آقای وارسته برکنار شدند و آقای محمود نریمان وزیر دارائی شدند . ج - برای اینکه ضعیف بود ، و آقای وارسته خودش خواست ضعیف بود در مقابل چیز و نمیتوانست آن موقع و موضوع مهم نفت مطرح بود بایستی یک آدم قوی تری ، خب نریمان هم بسیار قوی بود و درست ، هردوشان درست بودند و این بود که نریمان وزیر دارائی شد .

س- بله . راجع به آقای محمود نریمان اگر بتوانید شرح احوال مختصری بفرمائید ممنون می‌شویم .

ج - آقای نریمان از خانواده‌ی سادات جزائری هستند مثل دکتر جزائری سید محمد علی شوشتری اینها از جزائری ها هستند و خیلی مرد . درست

یک دهنده ، درکارش هم خیلی صحیح بود ، یک مدتی شهردار تهران بسود
 خیلی خوب کار کرده بود ، بعدهم که وزیردارائی شدهمینجور ، وخیلی
 وضع مالیش هم بدبود خیلی ایشان منبع الطبع بود . کاری هــــــــــــم
 حاضرنبودبکند کارهای به‌او تکلیف‌کردند زیرا برانرفت . خانه‌ی خیلی محقری
 اجاره کرده‌بود که وقتیکه فوت‌کرد ما با مرحوم شمشیری رفتیــــــــــــم
 بقدری شمشیری متاء شردکه تمام هزینه‌ی دفن وکفن یک مقبره‌ی بسیار
 عالی شمشیری برای او درست‌کرد وتشیع جنازه‌ی مفعلی هم جبهــــــــــــه
 ملی ازایشان کردند درقله‌لک دریگ قبرستان خیلی چیز.. آنجا سا ختمانی
 کرد ...

س- (؟)

ج - بله ایشان را آتجا دفن کردند . بسیار مردخوش نام وشریفی بود .
 س- آقای حسن ادهم که منتقل شد به پست دیگری بســــــــه نام
 وزیرمشاور .

ج - بله وزیرمشاور ،

س- ودکترمحمدملکی رفتندوزیربهداری شدند .

ج - بله . دکترمملکی خب علاقمندبه آقای دکترمصدق بود . آقای غلامحسین خان
 هم اوراخیلی خوب میشناخت چون باهم دردانشکده‌ی پزشکی استادبودند
 ایشان معرفی کردند وآقای دکترمملکی مدتی وزیربهداری بودبازدومرتبه
 بعدازیک مدتی رفت ، این آخرسهم بازدومرتبه آقای دکترمصدق ایشان
 را آوردندوزیربهداری شان کردند . ملکی شوهرخواهرداوربود.ملکی اصلا"
 یزدی بود .

س- دره آذره ۱۳۳ه آقای هیئت‌کنا رگذاشته شدند وآقای امیرعلائــــــــــــــــی
 وزیردا دگستری شدند .

ج - آقای هیئت‌سنا تورشد ، سنا تور شد . آقای هیئت‌یکی ازسنا تورهــــــــــــا
 همان منصورالسلطنه عدل فوت‌کرد جای او خالی شد منصورالسلطنه رفت .

عرض کردم من همانوقت رئیس دفتر بودم و ایشان سنا تور شدند و جایش امیرعلائی آمدوزیردادگستری شد .

س- بله . این دلیل تعویض آقای نقدی و جایگزین کردن ایشان با آقای بزدان پناه برای وزارت جنگ چه بود ؟

ج - نمیدانم .

س- و همچنین آقای علی امینی که در آن کابینه وزیر اقتصاد شدند راجع به ایشان شما خاطره‌ای چیزی ندارید ؟

ج - چرا من گفتم در آن دفعه هم بر شد این نوار بر شد گفتم راجع به موضوع جواز این حرفها بنده گفتم . اول ایشان را آقای دکتر ممدق وزیر کرد این را من گفتم این را من نقل کردم و این را ضبط کردید خیال میکنم در نوار تان باشد .

س- بله بله . آقای امیر تیمور از وزارت کار به وزارت کشور منتقل شدند با آقای سجایی هم وکیل مجلس شدند و آقای محمد حسابی ...

ج - دکتر محمود حسابی بله بله ..

س- که وزیر فرهنگ شده بودند .

ج - که من داستان را نقل کردم بله بودند .

س- آقای مشار کنار گذاشته شدند و آقای دکتر غلامحسین صدیقی ...

ج - صدیقی شدند . آقای صدیقی وزیر پست و تلگراف بودند تا سی ام تیر که سی ام تیر آقای صیفا له معظمی وزیر پست و تلگراف شدند و آقای صدیقی وزیر کشور شدند .

س- بله . بعدش آقای فرمند و آقای خلیل طالقانی وزیر کشاورزی شدند . راجع به آقای خلیل طالقانی اگر یک شرح حال مختصری بفرمائید ممنون

میشویم .

ج - بله آقای مهندس خلیل طالقانی در انگلستان تحصیل کرده بود و بیشتر تخصص او در سدسازی بود و ایشان در گلپایگان سدخاکی را که میخواستند بسازند برای آبهای آنجا آقای دکتر معظمی با ایشان آشنا شدند و چون آقای دکتر معظمی خیلی علاقه دبه گلپایگان بود و مرتباً " سرکشی به سد می‌کرد و با ایشان مربوط بود و بعد هم با صیغاله معظمی اینها در انگلستان با هم تحصیل میکردند با هم مربوط شدند و قتیکه آقای ضیاء الملک خستنه شد و گفت استعفا میدهم آقای دکتر مصدق مشورت کرد و آقای خلیل طالقانی را بعنوان وزیر معرفی کرد . ایشان در وزارت کشاورزی بودند و حقوق هم نگرفتند مطلقاً دیناری حقوق نگرفتند حقوقشان را بخشیدند به شرحی که نوشتند به آقای دکتر مصدق و آقای دکتر مصدق هم با زبانه ایشان گفتند باید بگیری ، البته اینجا صحبت هائی است که ایشان چون منشی جلسات نفت هم بودند چون جوان ترین وزیر بودند بعد که ایشان استعفا دادند بعنوان ناخوشی و تمارض کردند که من مریض هستم فلان آقای دکتر مصدق هم قبول کردند ولی بعداً " شهرت داشت که ایشان چون با آن وارن رئیس اصل چهار رفیق بوده او به ایشان گفته است که آقا اوضاع خراب است و تو استعفا بده و این بود که خلیل طالقانی قبل از ۲۸ مرداد مدتی قبلاً از ۲۸ مرداد استعفا داد . اگر خاطرم باشد آقای مهندس عطا شاهی کفیل وزارت کشاورزی شد که خواهزاده بازرگان باشد و استاد دانشکده کشاورزی بود . و خلیل طالقانی مدت‌ها کناره بود ، دنبال همین کارهای مقاطعه کاری بعداً ' در کابینه زاهدی ایشان با زوزیر مشاور شدند و رئیس سازمان سدگرج و آن سدگرج را او ایجاد کرد و حال هم در آمریکا هست .

س- در تاریخ ۵ دی ۱۳۳۰ آقای وارسته کنار گذاشته شد و آقای علی اصغر فروزان کفیل وزارت دارائی شدند اگر لطف بفرمائید یک شرح

حالی راجع به آقای اصغر فروزان بدهید ممنون میشویم .

ج - آقای فروزان ایشان هم از ما مورین قدیمی وزارت دارائی بودند یک مدتی هم با زدرشهرداری کار میکرد بعد از آنجا آمد در شرکت تلفن، شرکت تلفن را اداره میکرد ، آنوقت شرکت مخابرات نبودش ولی شرکت تلفن بود . و چون مالیه چی بود آمد و در وزارت دارائی بود ولی بعدا و هم نتوانست چندی بماند آقای کاظمی وزیر دارائی شدند ، آقای مهذب الدوله کاظمی وزیر دارائی شدند . با معاونت محسن قریب .

س - در کا بینه از مرداد ۱۳۳۱ تا ۳۰ تیر در این فاصله آقای امیر علائی کنار گذاشته شدند و آقای عبدا لعلی لطفی وزیر دادگستری شدند . ایشان را اگر شرح حالی بفرمائید و خاطراتی از ایشان دارید بفرمائید خیلی ممنون خواهیم شد .

ج - آقای لطفی از قضات بسیار لایق دادگستری و کاری همیشه هم مهربان و خد مت ، مثلاً معروف بود که در تابستان گرم به ایشان میگفتند آقا در خوزستان فلان حادثه رخ داده شما بید بروید ایشان فوری حرکت میکرد و به خوزستان میرفت . در بعد از قضا بای آذربایجان و آن ۲۱ آذر یک دنبال شخصیتی میگشتند و خیلی لایق و درست و توانا برای ریاست دادگستری آذربایجان مرحوم نقوی در همان کا بینهی قوام السلطنه معاون وزارت دادگستری بود ایشان گفتند که من به آقای لطفی تلفن کردم که من یک کار لازمی دارم و ایشان تشریف آوردند و اطاق من و گفتم آقا وضع مملکت ایجاب میکند یک شخصیت لایق و توانائی بیرون آذربایجان را الان اداره کند بعنوان رئیس تشکیلات دادگستری ، و این قرعه ای فال را ما به نام شما زدیم که همیشه برای خدمات حاضرید و ایشان گفتند که من حرفی ندارم ولی تاء مل کنید تا آخر جرج آقای نقوی گفت من گفتم چرا ؟ گفتند " چون من هنوز ذغال و هیزم خانها را تهیه نکردم که برای زخم و بچه هایم و مضافاً پالتوی کلفت هم برای آذربایجان رفتن ندارم " آقای نقوی میگفت این مطلب بقدری سرامتاً شرکرتورا "

از محل بودجه‌ی محرمانه حواله‌ای دادم که به ایشان داده بشود گفتم محتاج نیست آخر بچرخ من الان این مبلغ را برای اینکار میدهم و ایشان گفتند "خیلی خوب من فردا حرکت میکنم ." و ایشان رفتند بعد از آن قضا یا و غائله آذربایجان دادگستری آذربایجان را به نحو اتم واکمل اداره کردند و خیلی قاضی ورزیده‌ی، لایق ، و درکارش بی‌گذشت بود . معروف است که یکی از وکلای میرز دادگستری شیخ رضای ملکی یک روزی در محکمه‌ی دیوان جزا که لطفی رئیس آنجا بود کسی را محاکمه میکردند اسم او علی قاچاق بود ، پادم هست که اسمش علی قاچاق بود . لطفی به شوخی میگوید آقای اینک دیگر اسمش معلوم است اسمش دیگر قاچاق است حاله‌ام که متهم به عمل قاچاق است. شیخ رضای ملکی میگوید که آخر اغلب اسمی بی‌سما است همانجوریکه اسم شما هم لطفی است ولی هیچگونه لطفی ندارید اسم این هم قاچاق است بهمین مناسبت . و داستان کاشانی را من در نوآرم برایتان نقل کردم و گفتم که وقتی که لطفی وزیر دادگستری بودند . در حال بسیار توانا بود و خیلی درست بود در آن موضوع بنده "جیم" بند "ب" هم گفتم و حتی پرسش ، ایشان گفتند "پسرم هم بند" جیم" . دادگستری را خیلی خوب اداره کرد خیلی خیلی خوب . خیلی آدم ، بعدهم از طرف شاه یک روز توی خانه‌اش ریختند که آن پیراسته و دیگران که چشمش را کـــــــــــــــــــــــــــــور کردند چه کردند و بعد توی همان خانه بودند تا بعد مرد .

س- چشم آقای ....

ج- لطفی را بله بله ریختند . بعد توی خانه‌اش ریختند که بعد از ۲۸ مرداد مدت‌ها زندان بود و حتی در زندان اگر خاطرتان باشد وقتی که آقای دکتر صدق را محاکمه میکردند ایشان راهم آوردند برای شهادت و وقتی که آزموده شروع کرد سردسئوالاتی کردن فلان ، ایشان گفت "آقا مـــرا

بعنوان متهم اینجا می‌آوردید یا بعنوان شاهد ؟ اگر سئوالی است ، این رسم نیست ،" و خیلی کوبید و این شهادت را توی آتجا بخرج داد. که بعد آقای دکتر مصدق گفت " آقای این پیرمرد را که الان پایش روی گور است این را دیگر ولش کنید این را دیگر اذیت نکنید ." مدت‌ها بیچاره زندان بود و بعد مرد.

س- آنها کسی هم در مورد ایشان بوده‌ای ها خیلی در ارتباط نزدیک بودند

ج- آن نخیر . در آن کار کبوتر صلح و خنانه صلح و آن حرف‌ها آمدند از ایشان امضاء گرفتند.

س- امضاء گرفتند ؟

ج - بله . نخیر ایشان ...

س- آقای حسین نواب وزیر خارجه .

ج - وزیر خارجه بله . ایشان از همان خانواده‌های نواب هست و خیلی اصولاً یک عمر در وزارت خارجه بوده است و آدم یک دنده‌ی عبوس و غب‌اهل فضل و از شاگردان مدرسه علوم سیاسی ومدتی بعد از ۲۸ مرداد هم مجدداً با اینکه یک مدتی استعفا داد و خانه نشین شد ولی باز کار قبول کرد و در یکی از چیزهای برزیل یا آرژانتین آنجا سفیر بود و بعد از مدت‌سی فوت کرد .

س- دلیل اختلاف آقای امیر تیمور کلالسی با دکتر مصدق چی بود که ایشان را کنار گذاشتند و دکتر صدیقی را وزیر کشور کردند ؟

ج - خود آقای امیر تیمور هیچ اختلافی چیزی نبود . آقای امیر تیمور خیلی ضعیف بود اصلاً " معتاد بود سنی هم از او گذشته بود اصلاً " نمیتوانست اصلاً کار اداری را نمیتوانست ، یک آدمی بود همیشه در پارلمان بود سالها بقول خودش چند سال پیش بمن میگفت که " من زمان احمدشاه

جزو هیئت رئیسه ی مجلس بودم . " حالاییبیدیکه سن بایدچی باشد این جزو هیئت رئیسه مجلس بود . نخیر توانائی ، خیلی خوش باور بود و هرچسـه به او میگفتند قبول میکرد این بودکه یک آدم قوی تری برای وزارت کشور لازم بود .

س- البته حسب با ایشان که صحبت شده بود ایشان یک نظری داشتندکه گویا دکترمصدق میخواسته که درانتخابات دخالت بکند و ایشان مثل اینکه موافق نبودند با این جریان ، میخواستم ...

ج- نخیر ، ایشان نخیر ، زیاده حقیقت نمی فرمایند . درجلسات هیئت وزیران که من اغلب بودم آقای امیرتیمورمشاء سفانه حالانمیخواستم که صریحا " .. آقای امیرتیمورخیلی ضعف نشان میدادوخیلی ایسـن اطرافیانـش براوسلط بودند . بطوریکه حالا مثلا" من یک مثلی را میزنم که خودم بودم حاضر به مناسبت کارم . ایشان یک رئیس کارگزینیسی داشتندکه معروف بودآدم خوبی نیست برای فرمانداری جاهاشی ، مثلا" صحبت بود رسم بودکه چهارنفر پنج نفر را وزارت کشورانتخاب میکسـرد صورت میداد بعدمیگفتند که اینهارا میریختند قرعه میکشیدند ازتوی قرعه بیرون بیاورند . به آقای دکترمصدق گفتندکه این افرادرا این آقای رئیس کارگزینی حقه میزند وقتیکه درحضوراین وزیر ودولت میخواهد بنویسد بجای اینکه مثلا" اسم آقای صدقی امینی آقای لاجوردی کسـی کی چند نفر را بنویسد وقتی که اونظرش فقط به آقای صدقی است هر پنج تارا صدقی مینویسد بعدخب یکی درمیآید میشود صدقی میکند باقیسـش را پاره میکند . وقتیکه این رادریک موردی نوشت آقای دکترمصدق یک دفعه مشت کردوتمام آراء را برداشت بازکرددیدهمه اش یک نغسـر نوشته شده . اینطور چیزها باعث میشودکه بعد... بعدهم توی جلسات هم آقای امیرعلائی هم توهین میکردبه او مثلا" هرکاری که آقای امیرتیمور

پیشنهاد کرده بود آقای امیرعلائی چون خودش در وزارت کشاورت " بود میگفت که آقای توفلان این آدمی که میگوئیی این آدم بدنامی است و میدانم توپای منقلتحت تاء شیرا واقع شدی . از اینکارها پیش میآمد بلاخره کنار رفت .

س - آقای دکترحسابی بعداً " کنار گذاشته شد آقای دکتر آذروزی بر فرهنگ شدند .

ج - بله . جریان دکترحسابی را من عرض کردم بنا براین به همان دلیل که چیز بودند ، بعدهم خبایشان با دستگاه ساخت وسنا تورشید بود تا ایــــن اواخر هم که باشاه نزدیک بود ، خودش را انشتاین عصر میدانست و انشتاین ایران میدانست و نه خبری نبود .

س - راجع به آقای دکتر مهدی آذر اگر یک شرح حال مختصری بفرما شیــــد اگر خاطراتی از ایشان دارید ؟

ج - ایشان طیب بسیار عالیقدری بودند . از اهل خراسان هستند بسیار فاضل ، پــــدرشان از معممین بودند و خیلی فاضل بود ، خودشان نقل میکردند که وقتی من میخواستم بیایم تهران تحصیل بکنم آمد تا دروازه تهران ما را سوار ماشین کرد من تهران آمدم . تحصیل کرد و به اروپا رفت . و دکتر آذرعربی خیلی خوب میدانست . بعد برگشت اولین ما موریت ایشان در رضائیه رئیس بهداری بود . از رضائیه آنجا فرخ که استانــــدار بود و با ایشان مربوط بود وقتی فرخ وزیر صنایع شد آقای دکتر آذرا برود رئیس بهداری وزارت صنایع آن روز حالا سمش ، وزارت صنایع نبود وزارت اقتصاد که صنعت هم جزویش بود کرد با او مربوط بود . بعداً " هم رئیس قــــمــــت در بیما رستان رازی که تاء سیس شده بود رئیس قسمت پزشکی داخلی بود آنجا زمانی که رزم آراء نخست وزیر بود مریضی را میبرند چون جان نبوده مریض را نمی خوا با نند پشت درب بیما رستان مریض میگیرد و آقای رزم آرا خب

میخواست درهمه‌ی امور دخالت بکنند و قدرت نشان بدهد. می‌رود مریضخانه و شروع میکند با اطباء... بلاخره وقتی دکتر آذری می‌گوید جانداریم آنجا رزم آراء سیلی به

گوش دکتر آذری می‌زنند و همین امر باعث شد که اطباء دست از کار کشیدند و اطباءی مریضخانه اعتراض کردند. چون بیمارستانها ضمیمه‌ی دانشکده‌ی پزشکی شده بود از زمان او یک مرد فرانسوی، حالا اسمش را یادم نیست. و این امر باعث شد که بلاخره رزم آراء ناچار شد برود از دکتر آذری رسماً، در جلسه‌ی عمومی که اطباء بودند، عذرخواهی بکند. دکتر آذری اینجا اسمش رو آورد کم کم معروف شد تا بعد آقای دکتر مصدق او را وزیر فرهنگ کرد.

س- آقای بوشهری بعداً " کنار گذاشته شد و آقای داود رجسی وزیر راه شد. ج- این رجسی عفو را آهن بود زیر دست آقای مهندس مصدق هم بود و این از اول از بچگی هم توی خانه‌ی آقای دکتر مصدق... چون نزدیک بود و همسایه بودند، رجب اوف، این خانواده‌ی رجب اوف، خودش هم کارخانه‌ی آهنگری داشت ایشان وزیر راه شد. ولی بعد در محاکمه خیلی اهانت آمیز صحبت کرد و آقای دکتر مصدق که اینها جیک و (؟) با هم بود و با فاطمی بسود من نمیدانم خیلی خودش را از این لحاظ خراب کرد و اصلاً بکلی هم دیگر کنار رفت هیچ...

س- بعداً " آقای دکتر ملکی کنار گذاشته شد.

ج- و مجدداً " باز برگشت.

س- و آقای فرما نقرمانیان...

ج- صبار میرزا فرما نقرمانیان که استاد رافارس هم شد و ایشان پسر فرما نقرمان است، یعنی پسر دای آقای دکتر مصدق و در کار بیداری و بیداشت خیلی وارد بطوریکه ایشان را سالیان دراز دعوت کردند برای ویتنام برای امور بیداشت جهانی در آنجا بود و در قاهره و این او اخر هم رئیس بنگاه باستور، بنگاه باستور ایران شد و خیلی مرد شریف در کار خودش هم مؤمن و معتقد و

امولی .

س- بعداً " آقای سیف‌اله معظمی وزیرپست و تلگراف و تلفن شد و شما
مثل اینکه قبلاً" راجع به ایشان صحبت کردید .
ج - بله عرض کردم . راجع به ایشان گفتم . بله بودند آقای سیف‌اله خان
معظمی تا زندان هم با آقای دکتر مصدق بودند و بعد هم شرکتی درست کردند با آقای
مهندس زنگنه که رئیس سازمان برنامه بود جزو وزرایی که شما شایسته
استمان مهندس زنگنه رئیس سازمان برنامه بود .
س- بعد آقای امینی کنار گذاشته شدند و آقای علی اکبر اخگرایی
شدند و وزیر اقتصاد ....

ج - بله بله . آقای دکتر اخوی و ایشان سالیان دراز قاضی دادگستری بودند
و بعد به آمریکا آمد و مدتی در آمریکا هم تحصیل کرد . البته تحصیلاتش در
فرانسه بود . در آمریکا بکار تجارت مشغول بود بعد به ایران آمد
آن دون با کتتر رادرت کرد از این چیزهایی که تریزیک میکنند
مواد . . . خیلی هم خوب وزارت کشاورزی را . . . منتها یک قدری اخلاقش
تند بود تجار از او ناراضی بودند . بادم هست که کاشانی اولین اختلافاتی
که با آقای دکتر مصدق پیدا کرد نامه‌ای نوشته بود ابراد کرده بود که چرا
دکتر اخوی وزیر اقتصاد شده و امینی شهردا شده و سرتیب و شوق معاون وزارت جنگ
شده است . آقای دکتر مصدق جواب خیلی تندی به ایشان داده بود که
آقا من اگر نتوانم وزیرایم را انتخاب کنم اینها همه شان از بهترین
افراد هستند ، آقای دکتر اخوی تحصیلاتش اینست کارش اینست . و خیلی
هم خوب اداره کرد وزارت اقتصاد ملی را خیلی خوب اداره کرد . حالا
هم کارهای آزاد دارد .

س- علت کنار گذاشتن آقای امینی چه بود ؟

ج - علت کنار گذاشتن آقای علی امینی ، عرض کردم خدمتان که بمن ایشان

درقبل ازسی ام تیر که میخواستنداستعفا بدهندخبردادندکه مقدارزیادی جواز صادرشده . واین راحتی به شاگفتم درآن جلسه‌ای که آقایانی که ——— برمد خدمت‌آقای دکترمصدق باآقای مقدم وفاطمی و دیگران گفتنددرزمان ایشان مقداری جواز صادرشده یا ایشان میدانستند یا نمیدانستند ..

س- جوازی آقای امینی ؟

ج - جواز ، جوازمثلاً " برای برنج برای اینطورچیزهاکه معمولاً" اصطلاحی داشتند آنموقع هاجواز . وسراین بودکه ایشان راکنارگذاشتند .

س- مثل اینکه آقای امینی یک مصاحبه‌ای هم آنموقع کرده بوده وراجیح به ملی شدن صنعت نفت واین حرفها درخارج بعدا " ...

ج - بعدکرد . بعدا " بله خیلی ازاین حرفهاکه ....

س- که مورداعتراض دکترمصدق قرارگرفت .

ج - بله بله . آن رانمیدانم .

س- آقای دکترابراهیم عالمی وزیرکار .

ج - ایشان استاددانشگاه بودند وعضو آن شورای انتخابات بودندوآدم آرام ونجیبی بود ووزیرکارشد وزارت کارراهم اداره میکرد . ولی ایشان هم درحاکمه یک قدری وقتی آوردندبرای تحقیقات یک قدری ضعف نشان دادولسی بعدبیچاره آمد وگریه‌ها کردکه من نفهمیدیم چه کردم . گفتند تحت تاءشیرآن صفائی واقع شده . آدم بدی نبود ولیخب بعدبیچاره .....

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی
تاریخ : سوم ژوئن ۱۹۸۳
محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا
مصاحبه کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۱۲

خاطریم هست که وقتسی آقای دکتر عالمی شده بودند وزیر کار
در دادگاه تهران مجلس جشنی درست کرده بودند که ایشان چون استاد دانشگاه بودند .
بنده با تفاق آقای جمال اخوی که آنوقت همان شورای انتخابات ... اعضای
شورای انتخابات که آقای عالمی هم جزو آن بودند رفتیم به دانشگاه تهران .
وقتی ما میرفتیم دکتر محمود حسابی بر میگشت ، مرا نمی شناخت . رو کرد به جمال اخوی
که آقای این نصرت اله امینی که قاضی دادگستری بوده و حالا رئیس بازرسی نخست وزیر
شده کی است ؟ من اشاره کردم به آقایان کدنگوئید من هستم . گفتند چطور میگردید ؟
گفت بله راجع به این کار من و دبیرستان البرزیک گزارشی حسین مکی نوشته است
با و داده و او اامضاء کرده و داد به آقای دکتر مصدق . من گفتم که جناب آقای دکتر
حسابی ، من الان با تله پاتی با نصرت اله امینی تماس گرفتم . او بمن گفت که اگر
آن گزارشی را که امضاء شده و به دولت داده شده و به آقای دکتر مصدق داده شده ، آقای
مکی خوانده اند و در این صفحه صدمتا غلط نکردند درخواستن حرف شما درست است .
اگر این گزارش را ایشان با کمترین زحمت غلط آقای حسین مکی بخوانند حرف شما درست
است . خوب همه آقایان خندیدند . دکتر حسابی فهمید که آن نصرت اله امینی من هستم .
گفت که ای آقای من که به شما ارادت دارم . گفتم آقای بنده که به شما تلفن هم کردم ولی
شما را نتوانستم ملاقات کنم . آخه چه حرفی است میزنید . آقای مکی اصلاً جرأت داشت
این گزارش را تهیه کند ؟ و این خاطر را از آقای دکتر عالمی را . ولی بیچساره
بعد پس از آنکه آن چیز را کرد ، در محاکمه آن حرفها را زد ، بعد آمدگریه ها کرد منزل آقای

زنجانى بعدم ناراحت شد بیچاره . بعددیگر خوب حالا کنا راست دیگربیچاره .
 س- در بیست و سه مرداد ۱۳۳۱ آقای دکتر محمد حسین علی آبادی معاون نخست وزیر
 شده بود . اگـــــر لطف بفرمائید یک مختصری از شرح حال زندگیشان و خاطراتی
 که از ایشان دارید . . .

ج - ایشان سالها قاضی دادگستری بودند . بعد از دادگستری رفتند به دانشگاه
 استادان نگاه شدند . زبان فرانسه را خیلی خوب میدانستند . شاعری است بسیار
 توانا . شعری در ادراغ به خاکستر خیلی معروف است ، آن شعر خاکستر محمد حسین
 علی آبادی . و در سفری که آقای دکتر مصدق به لاهه میخواستند بروند برای اینکه
 کارهای فرانسه قدری چیزها بدان را با خودشان بردند . وقتی برگشتند بعنوان
 معاون . که این یکی از معاونین نخست وزیری ایشان را انتخاب کردند . وسی عملاً
 کاری نداشت و بیشتر کارهای سیاسی را آقای ملک اسما عیلى انجام میداد . کارهای
 اداری هم آن آقای ملکوتی و بعدم اصلاً خودش را کتا رکشید و هیچوقت هم درجه ملی
 شرکت نکرد . ولی بسیار مرد شریفی است ، بسیار مرد شریف ، استاد است یعنی اصلاً
 اصلاً " اهل مطالعه و کتاب ، کار اداری نمی خواست بکند .
 س- ایشان تا این اواخر هم رئیس دیوان کشور بودند .

ج - نخیر . آن دکتر عبدالحسین علی آبادی است ، برادر سروری دادستان دیوان
 کشور بود . نخیر اصلاً قابل مقایسه با هم نیستند . او آدمی است که در آن موقعها
 آقای دکتر مصدق بعنوان عضو هیئت مدیره شرکت نفت انتخاب کرد ولی خیلی با زیگور
 بود . آن موقع با آقای دکتر مصدق بود بعداً مدریس کمیسیون ارز شد بعد از
 بیست و هشتم مرداد . بعداً " شدادستان دیوان کشور . بعد مشاغل مختلف ، بعد
 در شرکت بیمه عضو هیئت مدیره شد . این اواخر هم با زمین بود تا دادستان دیوان
 کشور . نخیر ایشان وقتی بنده اعلام جرم هم کردم بر علیه آقایان را پسورت
 داد . نه و مال نیست ، برادر آقای سروری است و اصلاً " مال نیست .
 س- دکتر ملک اسما عیلى معاون نخست وزیر شد ؟

ج - بله . دکتر عزیزاله . ایشان سالها در دادگستری معاون دادرای تهران بودند در دادسرای استان بودند ، مستشار دیوان کشور بود ، داماد این کوشهاست . مورد خیلی اداری لایقی است و خیلی هم خوب کار کرد در دوره آقای دکتر ممدق . و در بیست و پنجم مرداد هم ایشان مأ مورشد برود چیزهای کاخ سلطنی را مهروموم کند ، بگید و ببیند . رفت آنجا روی همین طرز هم بعد گرفتند اذیتش کردند . مرداداری لایق و قاضی و در امور جزائی بسیار او را در خیلی خوب درس میداد در مدرسه شهرپانی درس میداد . او را در امور جزائی را درس میداد . در کلاس قضائی درس میداد ، مقالات خیلی خوبی در مجله حقوقی وزارت دادگستری می نوشت . خیلی خوب مرحوم لطفی او را معرفی کرد و خوب هم کار میکرد . یک مدتی معاون وزارت دادگستری بود و بعد هم آوردند معاون نخست وزیرش کردند .

س - آقای حق شناس

ج - آقای مهندس جهانگیر حق شناس . بله ایشان تحصیلاتشان را در آلمان کردند و مهندس مکانیک است و مرد خیلی فهمیده پخته لایقی است . و ایشان اصلاً هم سالها در وزارت راه بود . بعد معاون وزیر راه شد . بعد از وزارت راه مجدداً استعفا داد کنار کشید . بعد شد رئیس شرکت بیمه . شرکت بیمه را هم خیلی خوب اداره کرد . باز مجدداً " وزیر مشاور شدند و با ما هم کرا را " در زندان بودند . الان هم برای یک کمال است آمده است در انگستان . بعد یک مدتی هم مشاور بود در بانک توسعه صنعتی . خودش هم یک شرکتی با مهندس زیرک زاده چون با هم اصلاً بودند داشتند برای کارهای ... اول شرکت ساختمانی بود شرکتها مون ، چند شریک بودند با هم . آقای دکتر شاپور بختیار بود و حق شناس و زیرک زاده و یکی دیگر از آقایان و بعد آنرا بهم زدند و یک شرکت شوسه ای درست کرد و الان هم الحمد لله بسیار خوب است ، برای معالجه آمده است الان به انگلستان .

س - آقای فرمانفرمایان بعداً " کنار گذاشته شد در هیجده تیر ۱۳۳۲ و آقای دکتر ملکعی مجدداً " ....

ج - ایشان شدند استنادا فرارس آقای فرما نفرمائیان . آنموقع احتیاج داشت که استنادا فرارس . ایشان چون پدرش هم سالها والسی فارس بود ، بقبول خودشان فرما نفرمائیان فرارس . رفتند فارس و در فارس بودند و ملکی مجددا " شد وزیر بهداری .
س - آقای طالقانی بعدا " کنا رگذاشته شد و آقای عطا ئی شدند وزیر کشا ورزی .....
ج - آقای طالقانی، عرض کردم خدمتتان ، خودش چون به او گفتند چونکه قبلا " گفتم معروف است که وارن به او گفت که اوضاع خراب است و او استعفا داد و آقای مهندس عطا ئی یکی از افرادی است که استادا نشکده کشا ورزی بود ، رئیس دانشکده کشا ورزی بود ، خواهزاده آقای مهندس بازرگان است .
س - اسم کوچک ایشان چیست آقای امینی ؟ اگر به یاد داری .
ج - یاد نمی آید الان .
س - بعد آقای کاظمی کنا رگذاشته شد
ج - آقای کاظمی کنا رگذاشته نشد .
س - آقای مبشر .
ج - آقای مبشر ، کفیل شدند . آقای کاظمی کنا رگذاشته نشد ، آقای کاظمی شدند
سفیر ایران در ... این لغت کنا رگذاشتن یک قدری ...
س - من عذر می خواهم که این لغت را بکا بردم .
ج - بله ایشان شدند سفیر ایران در پاریس ، در فرانسه . رفتند آقای مبشر که خزانه دار بود کفیل وزارت دارائی شدند موقتا " تا کسی انتخاب بشود . که بعد دیگر نشد .

س - از این اشخاص که من اینجا اسم بردم کدامشان در حال حاضر در قید حیات هستند . اینها را بر سرعت میگویم اگر شما لطف کنید و به من بگوئید که ببینم اینها کجا تشریف دارند . آقای امیر علائی

- ج - امیرعلائی تهران هستند .
 س - آقای نواب
- ج - نواب فوت کرد .
 س - آقای حسابی .
- ج - حسابی هست بله دکتر حسابی .
 س - آقای بوشهری .
- ج - فوت کرد .
 س - داودرجبی .
- ج - هست .
 س - آقای حسابی تهران تشریف دارند؟
- ج - بله ، ظاهراً " .
 س - آقای رجیبی
- ج - هست ، تهران است ظاهراً " من نمیدانم .
 س - آقای دکترملکی .
- ج - تهران است که پزشک است و محکمه‌ای دارد و متخصص امراض پوستی است .
 س - آقای صبهار فرما نفرما .
- ج - تهران هست .
 س - آقای سیف‌المعظمی .
- ج - فوت کردند . چندسال است فوت کرده است .
 س - آقای علی اکبرخوی .
- ج - تهران است .
 س - آقای ابراهیم‌عالمی .
- ج - نمیدانم .
 س - ایشان فوت کردند .
- ج - نخیر ،

س- آقای محمدحسین علی آبادی .

ج - هست .

س- ایشان هم تهران تشریف دارند؟

ج - بله .

س- آقای ملک اسما عیلی .

ج - هست ایشان .

س- آقای جها نگیرحق شناس .

ج - الان برای معالجه به لندن آمده اند ، اصولاً تهران هستند و برای معالجه به لندن آمده اند الان.

س- آقای طالقانی .

ج - در وایومینگ آمریکا هستند .

س- آقای عطاشی .

ج - عطاشی تهران بود . تا آنجائی که من میدانم . و در آن شرکت یا دکه با بازرگان بودند چون جزوا مضاعف کنندگان آن نامه اعتراض کنسرسیوم که بنده تهیه کرده بودم ایشان هم بودند که بعد همین عطاشی جزو آن یازده استاد دانشگاه ، ی الف یاد که گفتم به شما ، ایشان جزو آنها بودند .

س- آقای مبشر .

ج - تهران هستند .

س- آقای امینی حالا میخواهم بپردازیم به جبهه ملی و محققاً " اینجا منظور جبهه ملی اول است که در سال ۱۳۲۸ تشکیل شد . آیا این جبهه ملی اول دارای یک شورای مرکزی بود؟

ج - نخیر اصلاً هیچ چیز نبود . برای اینکه این همین شکلی چون یک عده ای بودند که در دربار مطرح شده بودند و اعتراض به انتخابات کردند عنوان جبهه ملی گذاشتند ولیکن خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود . اصلاً چیزی نبود ، افراد خیلی بی تناسب با هم ... عمیسی نوری ، احمد ملکی ،

مدیـــــــــروزنا مه ستاره ، اینها یک عده که همینجور جمع شده بودند و معلوم نبود برای چه منظوری . غیر از آن جبهه ملی واقعی که آقای دکتر مصدق بعداً " پایه‌گذاری کرد . آنها همه کنار رفتند .

س - آن جبهه ملی واقعی که میفرمایید بعداً " پایه‌گذاری شد در چه سالی بود ، کی بود؟
ج - آن همینجوری بتدریج . در مجلس اینها که بودند از آقایان دور آقای دکتر مصدق که جمع شده بودند . غیر از آن اولش که گفتند که جبهه ملی از افراد مختلف - آن بکلی دیگر پاشیده شد . ولی بعداً " افرادیکه مثل همین آقای زیرک زاده ، حبیبی ، حق شناس اینهائی که بودند از همین رفقای ما که دور آقای دکتر مصدق جمع شده بودند . ولسی تشکیلات و چیزی نداشت . چون یک عده از حزب ایرانیه بودند که در حزب ایران بودند یک عده از جای دیگر بودند . بعداً " وقتی که این جبهه ملی دوم تشکیل شد آنجا دیگر بعداً از آقای دکتر مصدق . و الاً نتوقع حتی در مجلس اینها بودند ، عده زیادی از آقایان در مجلس بودند که نمایندگان جبهه بودند اما تشکیلات منظم چیزی نداشتند که با هم هماهنگی داشته باشند .

س - پس این جبهه ملی در واقع در تمام دوران حکومت دکتر مصدق دارای یک تشکیلات منسجم و یک دفتر و رهبران انتخابی و شورای مرکزی و روزنامه‌ها و ارگان و این چیزها نبوده
ج - نخیر ، حتی آقای دکتر مصدق یکروزی به بنده فرمودند که آقایان ببینید این آقایانسی که ادعا میکنند جبهه و نمیدانم فلان ، اینها همه با هم اتفاق کلمه ندارند آنوقت متولی - باشی . منظورشان تولیت بود که البته بعداً " نسبت به او خیلی علاقه مند شدند که دکتر مصدق چون خیلی خوب امتحان داد مرحوم تولیت . اینها می‌روند و بر علیه دولت تشکیلاتی میدهند و جمع میشوند . نخیر نداشتند . یک عده از حزب ایرانیه بودند که آنها صرفاً " کارهای خودشان را در نظر داشتند و بعضی افراد دیر کرد و در حزب ایران نبودند کنار بودند .

س - بعداً زکودتای بیست و هشت مرداد محققاً " یک عده از رهبران جبهه ملی خب زندانی بودند بعد که آزاد شدند - وقتی که سازمانی نبود چگونه با هم دیگر تماس می‌گرفتند؟
ج - چرا سازمانی بود . برای اینکه آنها نوقت بعد از بیست و هشت مرداد ما شروع کردیم

تشکیلاتی دادن به اسم نهضت مقاومت ملی و این تشکیلات را ما ، که عده زیادش ما ، اغلب اوقات هم درسزل من بودند ، آقای مهندس بازرگان ، دکتر ساجی - بود آیت اله زنجانی بود ، آیت اله طالقانی بود ، دکتر معظمی عرض کردم که هماه موقع هم گفتم ، دکتر معظمی بود ، بنده بودم

س - دکتر عبداله معظمی .

ج - بله . اینها تشکیلاتی میدادند . آقای کشاورز صدر بود . بعدیک عده هم ازکنار ، مرحوم رحیم عطاشی بود ، مرحوم رادنی ، آقای محمدتقی انوری ازتجار با زار که بسیار مردشریفی است . اینها ما نهضت مقاومت ملی را تشکیل دادیم که همین نهضت مقاومت ملی ما اغلب جمع میشدیم دورهم و همین کارهایی که لازم بود مثل اعلامیه نعت تهیه کردن ، کارهای دیگر کردن . روزنامه ای داشتیم و تظاهراتی که توی بازارها میگردیم .

س - تظاهرات برای انتخابات ، تظاهرات در مقابل دانشگاه .

ج - بله انتخابات . هماه اینکارها را میگردیم که بعداً " همین روزی درمنسزل آقای صالح که بودیم گفتیم اسم این را دیگر بگذاریم جبهه ملی . که آقای دکتر سنجابی گفتند آقایان اسم جبهه ملی سرفلی دارد که خوب ما همه قبول داریم که وقتیکه دکتر سنجابی را در دانشگاه زده بودند ، آمد پشت تریبون و گفت آقایان اینرا هم من از همان سرفلی استناد کرده کردم . بعد دستک و چیز پیدا کرد که من دبیر بودم و همین ها بود .

س - بنا بر این این در واقع اولین اقدام برای تشکیل جبهه ملی بصورت یک سازمان متشکل بود .

ج - بله . اول همین تشکیلات بعد از ۲۸ منسره اذو این نهضت مقاومت ملی . که خدا بیا مرزد مرحوم دکتر معظمی خیلی در این کار ، خیلی خیلی - دکتر معظمی و آقای زنجانی خیلی خیلی در این کار مجاهدت شدید کردند . این آقای طهماسبی که الان در همین آمریکا هستند که دیدید و شما می شناسید آقای طهماسبی را ...

س - بله

ج - ایشان جزو افرادی بودند که خیلی فعالیت کردند در همین نهضت مقاومت ماسی. همین آقای ابراهیم یزدی بود. البته هنوز شاگرداناشکده پزشکی بود و در این جلسات ما هم مبادی کمک میکرد، میدوید میرفت. بعد آمد آمریکا و کم کم شد آقای دکتر یزدی. سه - در دوره دوم جبهه ملی، وقتیکه جبهه ملی در سال ۱۳۳۹ مجدداً "تشکیل شد چپه کسانی عضویت شورای مرکزی جبهه ملی را داشتند؟ شورای مرکزی جبهه ملی چگونه انتخاب شده بود چون اسم افرادش هست به حال.

ج - همینجوری انتخاب شده بود یعنی همین جور که ما دور هم خرد خرد نهضت مقاومت را داشتیم بعد وقتی مثلاً ده نفر اول تشکیل شده بود وقتیکه میخواستیم یک نفر را انتخاب کنیم رأی می گرفتیم. ولی بعد که جبهه ملی شد آنوقت قرار شد که روی فاطمه ای قبلاً تحقیق بشود اگر کسی مخالفت میکند مثلاً یکی دو نفر بودند پیشنها دکردند آقای دکتر مدیقی من مدایش کردم بیرون توی اطاق گفتم آقای این شخص اینست، عیب این... نگذارید ما علناً بگوئیم. گفتم حالا فلان مقدار هم خواسته پول بدهد بیخود کرده. و با این طرز، با دقت اعضاء انتخاب میشدند. یا دم هست مثلاً همین خدایا مرز مرحوم آقای نریمان را ما انتخاب کردیم، ایشان آمدند. امیر علائی را انتخاب کردیم که نبودند چون امیر علائی مدتی در خارج مانده بود که بعد آمد. آقای کاظمی بودند. اینها همه عضو جبهه ملی بودند که افرادی را که شما اسمایشان را دارید که... بنده از اول تا آخرش هم بودم. تا کنگره و بعد از آن.

بعد البته دسته آقای یازگان بمناسبتی کنار کشیدند و رفتند دسته نهضت آزادی را درست کردند. ولی در کنگره جبهه ملی شرکت کردند. در زندان همه با هم بودیم. سه - بنابراین این افراد شورا در واقع به وسیله آراء و اینها انتخاب نشده بودند بلکه با تبادل نظر آقایان طراز اول جبهه ملی.

ج - بله. و همانجا هم رأی می گرفتند. همانها هم رأی می گرفتند.

سه - آیا جبهه ملی دوم دارای یک دفتر مرکزی بود؟

ج - بله. دفتر مرکزی داشت.

س- کجا بود آقای امینی ؟

ج - بیشتر منزل بنده بود . دفتر نخیرجا نداشت . جانشان و متغیر بود .

س- اینطور نبود که محل خاصی داشته باشد ؟

ج - نخیر . ولی بنده مدت‌ها دبیر بودم و آقای کریم آبادی و این دفترش منزل بنده بود . خبر میدادیم و دعوت میکردیم .

س- از روی مدارکی که سا زمان جبهه ملی نگه میداشت حدوداً " اعضاء رسمی جبهه ملی - جقدر بودند آقای امینی ؟

ج - هیچ نمیشد آن شکلی گفت . البته چون دستجات دیگری بودند که حاضر نبودند که سا ایشان را بگویند . مثلاً " افرادی که مال آن دسته آقای فروهر بودند آنها بودند س- حزب ملت ایران .

ج - حزب ملت ایران . آن نیروی سوم ...

س- جا معه سوسیا لیست ها

ج - بله جا معه سوسیا لیست ها ، خنجر که خب خیلی مردم معتقد است برخلافی که بعضی ها نسبت به آن تصور بودند بسیار مرد شریف ، بعقیده من ، من نسبت به آقای خنجر ..

س- از حزب سوسیا لیست ایشان داشتند . جا معه سوسیا لیست های نهفت ملی ایران مال خلیل ملکی بود .

ج - بله خلیل ملکی . کسه و هیچوقت درجبهه ملی نیامد . درجبهه ملی دوم نیامد ، دسته خلیل ملکی .

س- بله ایشان ..

ج - بله معتقد نبودند .

س- ایشان تقاضای عضویت وایشان کرده بودند ولی آن معلق مانده بود آنجا و تصویب نشد . ج - بله نشد .

س- روزنا مه ارگان جبهه ملی اسمش چه بود ؟

ج - روزنا مه های مختلفی منتشر میشد ولی نه بعنوان رسمی و فلان ، شینا مه مانند . شینا مه مانند بود ولی روزنا مه ارگانی نداشت ،

س- ولی یک روزنا مه منظمی نداشت . کسی سردبیری با شد .
 ج - نخیر. بله یک چیزها شی بود که همین آقای رحیم عطا شی منتشر میکردند . ولی چیزی مرتب منتشر بشود نبود .
 س- فعالیتها ی عمده و با مصلاح کارها ی عمده ای که این جبهه ملی دوم انجام داد بنظر شما چه بودند ؟

ج - تا آنجا که من یادم میآید از کارها یکی همین موضوع اعتراض به قرارداد دکنسریوم بود . بعدتظا هراتی که اغلب میشد . بستن با زا رها که با زا رچندین بار بعنوان اعتراض به انتخابات در انتخابات مختلف بسته شد . رفتن ما در مجلس سنا و متحصن شدن که اثر کرد . بعد هم کنگره جبهه ملی . بعد هم آن میتینگ عظیم جلابیه . میتینگ عظیم جلابیه که اگر خاطرتان باشد که خیلی ...
 س- بله .

ج - بله این ها کارها شی بود که جبهه ملی انجام داد . بعد دیگر آنوقت جبهه ملی محل داشت . در آنموقع با لآخره محلی را درخیا با شی که بیما رستان و رجا وند ته آن بود ، در آنجا محلی را که ' ... بی تصادفا " ... آنجا جبهه ملی محلی را اجاره کرد ، مرکز جبهه ملی ، و تا بلوزد . رحین جاشی را که تا بلوزد . معذرت میخواهم حالا کم یادم میآید . اولین جاشی که جبهه ملی رسما " محل میتینگ هایش قرار داد درخیا با شی فخرآباد بود . یک محلی را شرکت یا دگرفته بود که بعدا ختمان بکنده که نشد . آنجا میتینگ های جبهه ملی و مرکز دفتر اینها درخیا با شی فخرآباد بود . بعدا ز آنجا منتقل شد به خیا با شی ابوالاعلا اسم خیا با شی ... حالا یادم نمیآید . که توی آنجا جبهه ملی داشد و نزدیک دانشگاه که بعدا مدنند تا بلورا بردا شتند و در آنجا هم ما مورگذاشتند کسی را راه نمیدادند مدتها هم ما اجاره آنجا را میدادیم .
 س- این زمان نخست وزیر ی آقای امینی است .

ج - بله .

س- از زمانیکه جبهه ملی دوم بعدا ز آن اختلاف نظری که ، دکترو صدق پیدا شده بود و پیشنها د

سیاست صبر و انتظار مطرح شد و خودشان را منحل کردند در واقع ، تا موقع انقلاب

در سال ۱۹۷۸ فعالیت های جبهه ملی چگونه بود؟ اصلاً" فعالیتی داشت ؟

ج - فعالیتها فقط فعالیت بقول خان من فعالیت مجلس ختم . وقتی که کسی میمرد یک تظاهراتی . آقای کاظمی مرده مجلس تشکیل میدادیم اینطور . یا دورهم جمع شدنهای این شکل فقط . البته قبل از انقلاب . آن اعلامیه ای که آقای دکتر سنجابی و شاپور بختیار و فروهر امضاء کردند قبل از انقلاب بود . اولین نامه اعتراض آمیزی بود که به شاه نوشته شد و صد آمد کرد .

س - لطفاً بفرمایید و یک توضیحی بدهید که این فعالیت مجدد جبهه ملی که با نوشتن آن نامه شروع شد چه افرادی در آن شرکت داشتند و ملاقات در کجا بود و در چه تاریخی بود و چه مطالبی را آنجا مورد بحث قرار دادند ؟

ج - بنده آقای دکتر آنوقت در آمریکا بودم . در ایران نبودم ولی خوب جسته و گریخته شنیدم که وقتی این تهیه شد بعداً " آقای بازرگان هم موافق بود منتهی میگفت من نباید این را ببرم و با رفقای دیگر هم صحبت کنم و امضاء آقای صباغیان هم مثلاً" در ذیل آن باشد . آقایان قبول نکردند . گفتند نه آقایان رأی را میخواهید همین جا . اینطور که بعد من شنیدم اینجا ، آقای مانیان و دیگران گفتند . من آنوقت در ایران نبودم . س - یک عده اشخاص تاریخی هستند که نقشی بازی کردند در این سالها و من میخواهم از شما خواهش کنم که اگر شما یک شرح حال مختصری راجع به اینها برای ما بگوئید و اگر از اینها یک خاطراتی بیا دارید آنها را برای ما توصیف بفرمایید . اولیش آقای دکتر مظفر بقاشی کرمانی است .

ج - آقای دکتر مظفر بقاشی کرمانی پسر مرحوم امیرشاهب کرمانی علی التحقیق مرد مبارزی است . این را از حق نیا بدگذاشت که مردم مبارزی است و برخلاف گفته معاندین و فلاں . بنده البته عرض کنم خدمتان الان با او میانه خوبی ندارم ولی با حقیقت میانه خوبی ندارم که بگویم . اینست که علی التحقیق مرد درستی است و این را برخلاف اینکه دیگران خیال میکنند که ایشان .... هیچ مطلقاً اهل سوء استفاده اهل چیسری نیست . منتها خوب مثل اغلب اشخاص متأسفانه آن حس جا طلبی را دارد . مثلاً" در مقام

مقایسه او و مکی اینها اصلاً قابل مقایسه نیستند. این آدمی بود تحصیلکرده فهمیده، اصیل، خانواده‌دار و بی‌تعمار، معنای رزونانس. آقای دکتر بقا‌ئی که تحصیلاتش را در جامعه‌شناسی در فرانسه انجام میداد. بعداً زاینکه را بطه‌ایسران و فرانسه‌بهم خورد و در شاه‌آباد اینها همه را احضار کرد اینها تحصیلاتشان تا تمام ما نبود. آقای دکتر صدیقی، دکتریحیی مهدوی، مظفر بقا‌ئی اینها بدون اخذ درجه دکترا از فرنگ برگشتند. بعد در ایران آنجا امتحانی دادند و تزی رد کردند و عنوان دکترا گرفتند. صدیقی تا این آخر عمر هیچوقت برای خودش عنوان دکترا نمی‌نوشت و مینوشت غلامحسین صدیقی یا دکتر مهدوی. آقای دکتر مظفر بقا‌ئی با ی‌عرض کنم که ایشان بتعمار معنای عاشق کرمان هم است. خیلی کرمان را دوست دارد. ایشان در عین حال که استاد دانشگاه بود ریاست فرهنگ کرمان را هم قبول کرده بود و رفت در کرمان. آنجا را خیلی خوب اداره میکرد و در آنجا شروع کرده می‌رزه کردن بر علیه رزم‌آرا. این را عرض کنم که آقای دکتر بقا‌ئی با اتفاق همان آقای دکتر صدیقی و آقایان به فرنگ آمدند. دکتر صدیقی در ۱۳۱۷ به‌دانشگاه آفری آمد و دکتر مهدوی، دکتر بقا‌ئی ۱۳۱۸ آمد که بنده افسر وظیفه بودم و اغلب میرفتم یک سری بهش می‌زدم که برای شش سیگار ببرم، حوله و صابون ببرم. آنجا بود و افسر شد و بعد خدمت وظیفه هم دو سال خدمت وظیفه انجام داد. بعد دیگر آمد و اردان دانشگاه و فرهنگ کرمان شد. ضمن اینکه خیلی زندگی ساده‌ای داشت خودش و ما درس و خواهرهایش. پسر منحصرمرحوم آقا میسرزادها با کرمانی بود. بعد در انتخابت کرمان وکیل شد و در همانجا شروع کرد می‌رزه بر علیه رزم‌آرا.

س- این زمان قوام السلطنه بود که ایشان از کرمان وکیل شدند؟

ج- یادم نیست. بعد آمد تهران. من مثل اینکه در آن جلسه قبل عرض کردم که شبی من آمدم منزل و دیدم که چمدانی منزل من هست...

س- بله فرمودید.

ج- بعد معلوم شد این مال بقا‌ئی است. صبح با اتفاق رفتیم منزل سید محمد صادق

طباطبائی . ایشان میخواست اعتراض بکنند برای انتخابات ، برای اینکار مجلس مؤسسان ، به او و بگو ، چون خیلی به او معتقد بود که نشست است و دار آئین - نامه مجلس مؤسسان را مینویسد .

بعد ایشان رفت در مجلس متحصن شد و شروع کرد بر علیه رزم آران مبارزه را کردن . حتی برای اینکه یکدوری فارغ البال باشد چون متأهل شده بود بقاشی و صاحب بچه‌ای به اسم شهاب شده بود . بچه مردوزن را طلاق داد برای اینکه دیگر اصلاً بکلی ... مدتی در مجلس متحصن بود و روزها میرفت بیرون . کابینه‌ها عد بود خیال میکنم . کابینه‌ها عد بود خیلی شدید راجع به رزم آرا ، دخالت‌هایی که رزم آرا میکند و اقداماتی که میکند . او مهندس رضوی هردو مخصوصاً "ایشان" بعد در مجلس ما هم خیلی با هم مربوط و مأنوس بودیم . یاد هست که وقتی دکتر بقاشی در خیابان نزدیک منوچهری در خیابان فردوسی یک زمینی بود . آنجا روزها میرفت و میتینگ میداد و صحبت میکرد ، گاهی وقتها همین آقای مکی میآمد پشت سر او راه میرفت که مردم ببینند که این آقای هم هست . حال مکی اصلاً هیچ ، نه شخصیتی داشت و نه چیزی بود . بقاشی خوب آدمی بود . بعد هم در انتخابات بعدی وکیل تهران شد . ازدواج وکیل شد در دوره هفدهم . در دوره هفدهم دکتر بقاشی هم از کرمان وکیل شد و هم از تهران و میخواست هردو را حفظ کند که البته این درست نبود . هم علاقه به کرمان داشت و هم علاقه مند بود که وکیل تهران باشد . وکیل بعدی کرمان هم آن دیگری شد منتهی تهران قبول نکرد . او آقای علی روحی بود حالا یاد نیست کداج روحی این را قبول کرد . ایشان وکیل بود و آقای دکتر مصدق هم خیلی مربوط . تا یگروزی که ما با هم ، در آن جلسه قبل گفتم ، رفتیم منزل آقای دکتر مصدق ، من ظاهراً " رئیس با زرسی نخست وزیر بودم خیال میکنم ، با هم رفتیم پرسید که خدمت آقای مکی هست ؟ گفتند که استاندار کرمان را معرفی کردند . آمدند و معرفی کردند . دکتر بقاشی یک دفعه هاچ و واج شد . گفت استاندار کرمان ؟ ناراحت شد که بدون جلب نظر او ، چون علاقه مند به کرمان است ، آنهم توی دستگاه و دستگاه ، گفتند کی را ؟ گفتند رکن الملک صدی . رکن الملک صدی رئیس شعبه دیوان

کشور بود و زیاد خوشنام نبود، شعبه‌اش معروف بود به شعبه نقض ولایت جاه پرونده را که می‌آوردند آنجا نقض میکردند که بلا جرا بشود و خوب خوشنام نبوده.

ایشان دخترش زن آقای واشق السلطنه توری بود که واشق السلطنه توری خواهرش زن - آقای دکتر غلامحسین مصدق بود. ظاهراً " بعلمت همین نسبت یک کاغذی رکن الملسک صدی توی آرشبوخا نه‌اش داشت که داخلتهای انگلیس را درآور نشان میداد. این را آورده بودند نشان آقای دکتر مصدق داده بودند. دکتر مصدق هم از این کاغذ خیلی خوششان آمد که استفاده میکنند. که خوب روی همین داشتن این کاغذ و آرشبوخا این کاغذ دکتر این را کرد استاندا رکمان. سر این کار اولین علت بر خورد بقایای و مرحوم آقای دکتر مصدق این انتخاب بود که دکتر بقایای دیگر رنجید. رنجید و رنجید. دوتا آدم - لجباز، بعدهم خب آن آقای مکی خودی انداخت جلو و وکیل اول تهران هم که دیگر شده بود در آن شرفی که در مجلس تهیه میکردند آقای حسینی، زیرک زاده در خارج به امید دادند، خوانند، خوانند تا مجلس نتوانست آن لایحه نفت را تصویب کند و روی همین چیز وکیل شد. بعد در کمیسیون نفت هم چون بود تقریباً " پهلوان میدان شد آن موقع بعد از دکتر مصدق. بروود و شیر نفت را ببندد خوزستان. خوزستان در دست در اختیار مکی بود. خب اینهم یگدردی باعث ..

س - سر باز فدا کار.

ج - بله سر باز فدا کار. باعث حقد و کینه آقای دکتر بقایای شده بود. حتی یک دفعه که دکتر بقایای که رفته بود. در صورتیکه دکتر بقایای همیشه خیلی بیشتر بود به عقیده بنده. اولین کسی که در میدان بهارستان ملی کردن صنعت نفت را عنوان کرد دکتر بقایای بود. بنده آنجا بودم در آن بالا خانه مال روزنا مه کشور.

س - دکتر لقمان دهه‌مطلب داشت همان بالادرمیدان بهارستان.

ج - بله. آنجا روزنا مه کشور بود و دفتر سرین محمد علی حجازی بود آن بالکنش مال روزنا مه آقای جلالی بود روزنا مه کشور. آنجا می‌آمد و خوب ما هم. و آنجا اولاً " گرما گرم دکتر بقایای اداره میکرد آنجا را. بعد بقایای گفت که اگر اینها به ما پیشنهاد صحت از

پنجاه پنجاه است این را قبول نخواهیم کرد. پنجاه و یک درصد است قبول نمیکنیم. شصت درصد، چهل درصد ما قبول نمیکنیم، هفتاد درصد... بالاخره آخر اگر نودونه درصد هم مال ما و یک درصد مال دیگران ما میگوئیم صد درصد یا بدمتعلق به ایران باشد که فربا دهله مردم بلند شد. من هم آنوقت بنظرم آمد که آیا این... که بعد آقای دکتر مصدق هم در مجلس شروع کرد که این

س - بله من آن روز توی آن میتینگ بودم.

ج - ولی همین متأسفانه لجبازی ها و این چیزها باعث شد که آقای دکتر بقا شی خب دیگر نرفت سراغ آقای دکتر مصدق، شروع کرد کنا رکشیدن و کنا رکشیدن. یاد م هست که سفری مکی آمده بود به آمریکا، خب مکی اصلاً نه سواد داشت و نه شعور، این را بنده صریح عرض میکنم و در آمریکا شروع کرده بود این و رو آنور برود هر کاری بکند. آقای دکتر مصدق او را حاضرش کرد که بیاید به ایران. وقتی خواست بیاید به ایران، این دکتر بقا شی تلخن کرد به من که فلانی تو ما شین داری؟ گفتم برای چی؟ گفت بروییم استقبال مکی. گفتم مکی چرا. گفت نه ایجا ب می کند برویم، با اینکه با هم خیلی بد بودند آن موقع. کما اینکه من نرفتم و بقا شی رفت. بعد آن روز نیا مده بود و روز دیگر رفت. کم کم دکتر بقا شی کنا رکشید و کشید تا قضا یی آن موضوع افشا رطوس پیش آمد. که منزل حسین خطیبی و آن آمبول زدن دکتر دینزه، با بند رو آن جریانات که معلوم است که افشا رطوس را آنجا بیهوش کردند و برده اند در غارتلو. من آقای دکتر یکی از تأسفتم واقعاً " خدا میداند این بوده که یاد م هست که دکتر بقا شی در مجلس متحصن شده بود با تفاسق همین زا هدی اینها. وقتی که آقای دکتر مصدق مجلس را منحل کرد بعد از فرزندوم، در میدان بهارستان باز میتینگ بود. و آنجا به مردم مؤده دادند که الان دکتر مظفر بقا شی را از مجلس بیرون آوردند و زندانی کردند. من تأثر م این بود که خب خطوراً و ضاع برو میگرد که یک آدمی که خودش تعزیه گردان این میدان و این بساط بوده حالا با بد مؤده بدهد که این را گرفتند و زندانیش کردند. چرا با یاد. خب اینها همه تحریکاتی بود که شاه میکرد. ایدن هم در کتابش و خاطراتش نوشته است و اتفاقاً " چه خوب شد یاد م آمده

شما بگویم. من بنا بدهم راجع به این خاطرات ایدن و این حرفها عرض کردم در آن جلسه ای که قرا بود کسی از انگلستان بیاید و کا رنگت را حل بکنند که ایدن نوشته است و ما هیئت وزیران تصمیم گرفتیم و بعد شاه پیغام داد بوسیله سهیلی خوشبختا نهدریکی از روزنا مهائی که اخیراً آمده بود برای من دیدم فوآد روحانی که خیلی در این کار وارد بود یک مقاله مفصلی راجع به این موضوع نوشته است که حالا ممکن است این مقاله را به شما بدهم که داشته باشید یا همین جا دارم کپی اش را بگیرید یا خودتان روزنا مهرا تهیه کنید. مقاله بسیار خوبی است. ضمیمه کتابش کردم ضمیمه کتاب فوآد روحانی کردم که نوشته است این آدم میخواست بیاید و بعد در بغداد خیرداد آقای دکتر ممدق فرستاد بیرون بغداد صحبت با او صحبت بکنم. بعداً و گفت که من میآیم ژنوچی و بعد منصرف شد. که اگر آمده بود کا رنگت تمام شده بود. داشت تمام میشد که باز دومرتبه شاه نگذاشت. و همینطور شاه با اینها بازی میکرد. من خیال میکنم که جزو افرادی که گول شاه را خورد یکی همین دکتر بقاشی برد. در صورتیکه همیشه دکتر بقاشی به من میگفت که من از این آدم خبیث ترونا پاک تر و دو بهم زن تر ندیدم چنانکه من هفته ای یکروز که میروم با هاشنها میخورم یکروز بهش گفتم .... گفت "آقا چه بکنیم برای مبارزه با فساد؟" گفتم قربان شما دروغ میگوئید، هر چه میگوئید دروغ میگوئید. آنوقت به شاه میشد از این حرفها زد. گفت من؟ گفتم بله. شما از یکطرف بمن میگوئید مبارزه با فساد نوشته بکشید و چه بکنید و از یکطرف ما ما سپهبدجا نیا نی که گویا گفتم در آن جلسات قبل، سپهبدجا نیا نی که اینقدر زده ای کرده آقای آمان پور، اینجور کرد اینجور کرد چه کثافتکارها کرد، بعد با زیبک نحوه ای دادگستری رسیدگی کرد و گرفت و محکوم کرد در دهیوان کیفر به زندان، شما دستور دادید از زندان آزاد بشود. گفت من؟ فلان. زنگ زد و جم وزیر دربارا گفت که ما نپور را آیا دستور دادید از زندان آزاد بشود؟ او گفت بله قربان ما ما دهجا نیا نی است، خودتان دستور فرمودید، فرمان را آوردند امضاء کردید. گفت عجب دکتر حالا میشود این را بیهوده... گفتم دیشب توی مهمانی دربارا رقصیده اینجا در حضورا علیحضرت، چه میفرمائید؟ گفت حالا میشود ما برگردیم.

گفتم آقایان حرفها چیست . گفتم یک آدمی است که تو خودت گفتی که با مادیات هدایت رفته بودی به سینما بعد سرودنا هنها هی زدند زمان رزم آرا . مادیات هدایت پانصد و توهم پانصدی . چرا غبار روشن کردند داد و قال و گرفتند هر دو تا را ، که بعد گفتم من دکتر مظفریقای نماینده مجلس و ایشان را هم من گذاشتم بلند بشود و بالاخره سینما بهم خورد و ما آمدیم بیرون و رفتیم شیران و بعد از مدتی که راه رفتیم من دیدم دارم خفه میشوم . فشار چکمه را به گردنم حس کردم . کراواتم را بیرون آوردم و دکمه ها بام را باز کردم که نفسی بکشم ولی دیدم باز هم دارم خفه می شوم . چطور شد آن موقع تو این خفان را حس میکردی اما حالا که بر علیه دکتر مصدق داری اقدام میکنی حس نمیکنی که چه میشود . این را من درست روز دوم سوم بعد از زبیمت و هشت مرداد دهبهش گفتم که آقایان این شتر در خانه خودت هم میخواهد .

س - دکتر یقای .

ج - بله . و دیگر هم باهاش معاشرت نکردم . هر وقت توی خیابان هر کجا رسید حتی بیجا مهابوسیلها شاخص داده بود که فلانی من با تنها کسی که با هم در عمرمان Tutorer میکردیم فلانکس بود و حالا مرا می بیند سرش را بر میگرداند . گفتم خبر را همان عوض شد دیگر . آخر من نمیتوانم . تو مودی . در حال این اشتباهی بود که دکتر یقای کرد و بعد هم لجبازی و ... حتی مثلا " در این جریان قانون نیمچه کاپیتا لاسیونی که زمان شاه وضع شد ایشان یک اعلامیه داده بود . بعد حمله کرده بود به آقای دکتر مصدق که چطور شد ایشان که برای فوت یک قهوه چی اعلامیه میداد و مجلس ختم میگردد در این مورد حساس ...

س - منظور شما آقای کریم آبادی بود ؟

ج - منظور من خیر شمشیری بود . حالا در این مورد حساس که خود ایشان رساله روی این موضوع نوشته است ساکت است . بله چزندره های احمد آباد را با بدبفرود . آخه این سبک ...

اخیرا " هم باز دوم تبه پارسال که من رفتم تهران دیدم که بله یک کسی یک چی بسازی آورده که چندتا نوا روکتاب و اینها - وصیت نامه دکتر یقای است گفتم باشد . خودشان

میل بفرمایند بنده برایم دیگر بس است .

در هر حال این بعقیده من حیف بود بقا شی ، خراب شد و ایکا ش نشده بود .

س - حالا که صحبت دکتر بقا شی شد ، سؤال بعدی که من میخواهم از حضورتان بکنم

مربوط به خلیل ملکی است و شما بیا دمبآ و رسید که هر دو اینها در حزب زحمتکشان ملت ایران بودند

ج - مثل اینکه معمولا " مال مکی ...

س - عرض کنم خدمتتان که دکتر عیسی سپهبدی هم نمیدانم شما ایشان را میشناختید؟

ج - خیلی خوب میشناختم ، خوب خوب ، رفیق بقا شی بود ...

س - ایشان هم خیلی نزدیک بودند به بقا شی .

ج - بله . اینها سه نفر با هم بودند ، زهری بود ...

س - علی زهری که مدیر و صاحب امتیاز روزنامه شاه بود ...

ج - بله

س - بعد آقای دکتر عیسی سپهبدی در بیست و نهم تیرا ز طرف آقای دکتر بقا شی رفته بود به

ملاقات آقای قوام السلطنه و این جریان در داخل حزب زحمتکشان مطرح شده بود و اولی

برخورد بین طرفداران خلیل ملکی و دکتر مظفر بقا شی در واقع در جلسه گویندگان حزب

سراین قضیه مطرح شد . خواستم که اگر شما اطلاعی از این جریان ملاقات ایشان دارید ..

ج - نخیر . هیچ اطلاعی ندارم . البته خلیل ملکی را از سالیان دراز ، از دوره طفولیت

میشناختم زیرا آقای خلیل ملکی که لهجه ترکی داشت ایشان در اراک اصلا بودند . الان

حسین ملک هم در چیزهایش مینویسد من در اراک ، اینها آذربایجان بودند ، ناپسندری

خلیل ملکی که ..... بعد هم آمدند در اراک ما ، حتی خانهای بود

از خانه های دانشی من که اجاره کرده بودند و در آنجا در اراک ایشان جلیل آقا و اینها

یک دواخانه ای از پدر من اجاره کرده بودند ، دواخانه ملکی در میدان شهر بود ، و خیلی هم

خوشنام بود . ملکی بعد رفت آلمان تحصیلات آنجا کرد . شیمی مثل اینکه ظاهرا "

خوانده بود اگر چه فظا م یاری بکنند ، که آنجا هم با یک معلمی کتک کاری کرده بود .

اصولا آدمی بود که سازگار نبود ، خیلی ناسازگاری غلبه میکرد بر سازگاری . ولی خوب

مرد صاحب عقیده‌ای بود، صاحب اراده‌ای بود بدون تردید. اول هم با دکتر ارانی با هم بودند در جریانات پنجاه و سه نفر. بعد وضع زندگیش هم خوب نبود. خواهر مهندس گنجه‌ای با با شمل زنش بود، ثریا خانم. خودشان میگفتند..

س- صبیحه خانم.

ج- اینها ثریا را میگفتند ثریه. در هر حال، زنش بود و زندگی خیلی، هیچ بریزوبه پاش، چیزی نداشت که ثروتی داشته باشد. مرد خیلی درستی بود، در کار سیاسی هم درست بود، درست میفهمید به عقیده من. منتهی یک‌دنده بود و جدائی انداز، بطوریکه دیگر شوخی میکردند میگفتند این آقای خلیل ملکی بقدری اهل شقاق و نفاق است که بگروزمین خلیل ملکی هم جدائی میاندازد. این از جوکهایش بود که درست میکردند راجع به او. مرد خوشنامی بود. بنظر بنده خلیل املا" با اینها قابل مقایسه نبود. س- شما خودتان هیچ به اصطلاح تماس شخصی یا کاری چیزی با ایشان داشتید؟ یک خاطره شخصی و خصوصی از ایشان دارید از ملکی؟

ج- نخیر.

س- راجع به آقای حسین مکی چه اطلاعاتی دارید؟

ج- آقای حسین مکی متأسفانه خیلی اطلاعات دارم. آقای مکی یک گروهبانی بود در نظام که باز نشسته شده بود و طالب مجهول مطلق بود و خیلی میخواست سری توی سرها بیاورد و سواد حسابی هم نداشت. ولی خب این رو راداشت که هی اینور و آنور برود و خودش را در مجامع داخل کند. میآدم منزل ملک الشعرا بهار. من اول بار آنجا میدیدم حسین مکی را. میآدم منزل ملک و خب من هم زیاد منزل ملک الشعرا میرفتم، منتهی خیلی ملک به من احترام میگذاشت و مرا پهلوی دست خودش می نشاند. همین آقای امیر تیمور کلالی، مؤید ثابتی- میآدمند. ملک هم یک رسمی داشت که وقتی که میخواست بیک کسی دتلا" فحش بدهد فلان کند اگر شأن خودش نبود مینوشست میداد به اشخاص که آقا کرارا" من میدیدم که چیز مینوشت میداد به مکی که آقا بگیر این را با سم خودت چا پکن. و مکی با این طرز شروع کرد اسمش را توی روزنامه ها انداختن و خدا میداند که یک دفعه آمده بود پهلوی من و من داستانش ثبت کل بودم که آقا

اواخر حکومت قوام السلطنه چون دید که دیگر اوضاع قوام بد است از حزب اوبیسترون
آمد و شروع کرد به ضد قوام رفتار کردن .
س- ایشان عضو حزب دمکرات هم بود؟

ج- بله . اگر نبود که وکیلش نمی کردند اصلاً . بعد دیگر دید اوضاع ... خودش را -
چسباند به این رفتار و آن نطق ها را که تهیه میکردند این چون وقت گرفته بود از مجلس
محبت بگفت و آنوقت هم وقت محدود نبود ، آن نطق ها را دادند به او و او خواند و خواند
تا آن قرار داد گس گلشا ثیان تصویب نشد و مجلس تمام شد . وخب این حق بی گس کردن
دارد . چون این چندین روز وساعت محبت کرد . نطق هایش را دیگران مینوشتند .
بعد وکیل شد و به آقای دکتر مصدق هم خیلی نزدیک . در کمیسیون نفت هم ایشان عضو
شدند و رفتند خوزستان ، شیرنفت را ببینند . آنجا دیگر خیلی گل کرد . ولی کم کم
هوای برش داشت . البته هوای برش داشت که شاه او را مثل اغلب افراد گول زده بود در شاه
خانه ای بود مال آقای دکتر یا بقول خودشان پرورسوره ای علی آبادی ، ایشان
همسایه بودند در همان منزلی که می نشیند . او را دعوتش کرده بود و شاه بقول خودش که
شاه از آنجا رد میشده است و می بیند آنجا است و می رود آنجا . در آنجا شاه میگوید که آقا
بیای تو خودت مثل مصدق السلطنه هستی و تیسر خودت نخست وزیر بشو . آقا پشت
کردند به دکتر مصدق و خیال کرده کسی است . یک داستانی مثنوی دارد ، من هر وقت
آن داستان را میخوانم بیاد می میافتم که مثنوی میگوید که :

پیش از عثمان یکی سناخ بود کوبه نسخ وحی جسدی مینمـــود
شما میداند قبیل از عثمان کس دیگری نسخ قرآن میکسرد و قرآن مینوشت ولی کم کم
ا مریخودش مشتبه میشود که این الهامی که به پینمبر میشده به من هم میشود چون پیغمبر
گفت بنویس نغبتبارک اله این نوشت فتبارک اله احسن الخالقین پینمبر گفت که
بنویس احسن الخالقین . گفت نوشتم . گفت چطور؟ گفت من قبلاً فکر کردم همین
است دیگر . خوب مغرور شد و گفت خود من هم پیغمبرم .

هم زناخی بیفتا دهم زدیــــــــــــن ندعدوی مصطفی ودین به کیــــــــــــن
مطفی فرمود کی گیسر عنــــــــــــود چون سیه گشتی اگر نور از تو بیــــــــــــود

بعد مثنوی خیلی قشنگ آخرش میگوید که سبزه‌ها میگویند ما خودمان سبزه‌ستیم ولی وقتی که خان میآید می‌ریزند و از بین می‌روند. پس این سبزه‌ها مال خودشان نیست. شاید دیواری که نوربیش تابیده خیال میکند این تابش مال خودش است ولی وقتی غروب میشود آن تابش می‌رود پس مال خودش نیست. آقای مکی هم خیال کرد خودش است در صورتیکه خودش نبود. یکروزی در یک مجلس ختمی، یک کسی یک لنگه کفشی را زدیده بود. بعد پیغام داد برای آنکه آن من یک لنگه ۱۰۰۰ برای اینکله ذیتت کنم والا دوتا کفشت را می‌بردم. خوب حالا هم آن کتاب مینویسد چون اول بار هم یک چیزی را جمع به آقای دکتر مصدق نوشته بود. معمولاً ایشان مطالب دیگران را بقلم خودش مینویسد. نطق‌های دکتر مصدق بقلم حسین مکی مثلاً. این را چاپ کرده بود یک مدتی.

س- پس این تاریخ‌ها را کی نوشته آقای امینی؟

ج- همین جمع میکند، از این‌ها نور جمع میکند می‌دهد چاپ میکنند. از چیزی که خودش نیست

جمع کردن از روزنامه‌ها که هفتی نشد. بخیرایشان مالی نیستند. بعد هم یادتان هست که بعد از بیست و هشت مرداد هم خیال کرده بود حالا آدمی از آن در بند سر نامه‌ای نوشته بود به زاهدی. رئیس دفتر زاهدی جواب داده بود که استوار با زنده‌ست حسین مکی این نامه‌ای که شما نوشتید بعرض رسید و دیگر از این فضولی‌ها نکنید. اینهم زاهدی بهش نوشته بود. آخر خیال کرده بود بیک قربان. آقای طالقانی فرمودید؟

س- آقای آیت‌الله محمود طالقانی ..

ج- بله، رحمت‌الله علیه.

س- اگر لطف بفرمایید یک شرح حال مختصری از ایشان بگوئید، و خاطراتی که از ایشان دارید و نقلی که ایشان باری کردند در صحنه سیاسی.

ج- آقای طالقانی من سالیان دراز ایشان را می‌شناختم. این مردی بود که از زمان رضا شاه در زندان رفت، سید محمود علائی طالقانی. علائی هم ایشان دارد. س- ایشان مثل اینکه آن موقع جزوهای منتشر کرده بودند علیه رضا شاه؟

ج- بله. یک جزوهای بود و اصولاً چند نفری بودند که خدا بیا مرز دیگری از همگلاها وهم دوره‌های من بود که کشتند و تیربارانش کردند در نظام که بود. آن محسن جهان - سوزی. دسته‌ای و جمع بودند که بعد طالقانی را هم گرفته بودند. که بعد از شهر یوربیت

از زندان آزاد شد ولی بجای خیلی ، اگر لغت روشنگرانه را ..... خیلی خوب غران را تفسیر میکرد ، خیلی خوب جمع میشدند اول درخیا بان سپهیک جاشی بودو کم کم آمد و این مسجد هدایت را در اختیارش گذاشتند . درخیا بان اسلامبول مسجدی است که ا یسن خانوادہ مخبرالسلطنہ هدایت ، آنها این مسجد را ساختند و قبرشان ... آنجا را ادا ره می کرد . خیلی مردمنزه ، مرتبی بود . بطوریکه حتی سا زمان امنیت هم اذعان میکرد . که ما خیلی از آقایان را مثلاً " توانستیم رفتیم خریدیم ، ایشان را بهیچوجه نتوانستیم . زندگی خیلی منظمی با اینکه دوتا زن داشت ، خیلی خوب ادا ره بکند . و بچه ها را خوب تربیت کرده بود . ولی قدرت بیان زیادونترس بتمام معنی - شہامت . ایشان کرا را " در همین دوره محمدرضا شاه کرا را " زندان رفته بود چندین بار . بعد هم در نهضت مقاومت که بودند کلا ملا " . و تمام اعلامیه ها را ایشان امضاء میکردند .

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : ۵ ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا

مضامین کننده : ضیاء اله صدقی

نوار شماره : ۱۳

حتی یاد دارم که در مجالسی هم که ایشان را دعوت میکردند به مناسباتی .
مثلاً یکی از آقایان از اعضای جبهه ملی که فوت میکرد یا مثلاً "در ایام
ماه محرم و صفر که مجالسی بود مخصوصاً " خاطر هست که در آنجا دیدم
اصناف که مرحوم آقای کریم آبادی دوست، بیار عزیز من مدیر آنجا
بود و آنجا را اداره میکرد . آقای طالقانی را دعوت میکرد ایشان منبر میرفتند
و شبهای ماه صفر و خیلی تند حمله میکردند خیلی خیلی تند بطوریکه
واقعاً " اشخاصی که آنجا می نشستند می شنیدند میترسیدند و ایشان هیچ
ترس و خوفی بخودش راه نمیداد . در جلسات جبهه ملی ایشان مرتب
شرکت میکرد تا موقعی که آقایان دوستان نهضتی ما ، نهضت آزادی جدا
شدند و نهضت آزادی را با صلاح ایجاد کردند که آقای طالقانی هم در آن
ولی همیشه نسبت به این آقایان جبهه‌ای ها محبت داشتند و لطف داشتند
و تعصب بیجا مثل بعضی آقایان دیگر نداشتند . بعد هم که کنگره ی جبهه ملی
در منزل قاسمیه تشکیل شد آقایان نهضتی ها هم قرار شد که شرکت کنند
و آقای طالقانی هم تشریف داشتند و چون روز مبعث هم بود رئیس سنس
کنگروه مرحوم حسین واعظ زاده اراکی خواهش کردند که ایشان جلسه را افتتاح
کنند و آقای طالقانی پشت تریبون رفتند و به مناسبت روز مبعث آیه‌ای از قرآن
خواندند که خیلی درخشان و شیرعجیبی کرد گفتند " بسم اله الرحمن الرحیم
بیا ایها (؟) ای پتوبخود پیچیده برخیز " این
" پتوبخود پیچیده " ایماشی داشت پس آقای دکتر مصدق هم که آن موقع در قید

حیات بودند . خیلی اثر خوبی داشت (؟) . بعد از مدتی ایشان را گرفتند ، یعنی همه ما را که گرفتند که ما با ایشان مدتی با هم در قزل قلعه بودیم ، در زندان قزل قلعه . بعد به زندان قصر منتقل کردند آنجا هم خیلی رفتارشان با زندانی ها با دانشجوها کارگزارها همه خیلی گسرم و صمیمانه ، یکی دوبار هم آمدند ایشان را بردند پهلوی پاکروان و ایشان همان حرفهائی که نسبت به شاه میزد همانجا هم میزد و ایرادهاش را که داشت میگرفت . بعداً " که افراد جبهه ملی مرخص شدند و آقایان نهضتی ها آنهم داستان مفصلی دارد به مناسبت یادداشتی که توی جوارب آقایی دکتر سبحانی بیرون آمد که وقتی میخواست و غم بگیرد که آقای علی باباایی نوشته بود که قرار بود اینها مرخص بشود و آن یادداشت باعث شده که اینها را نگه داشتند و بعد به محاکمه کشید آقای طالقانی در محاکمه نه و کیستانتخاب کرد و نه جواب داد ولی گفت " من مجتهدم و آنچه کرده ام عقیده ام است . " همین که عرض کردم برخلاف آن آقائی که الان صحبتش شد . خیلی قرص ایستاد در مورد . . ولی خوب حکومتان کردند . آقایان را محکوم کردند مدتها اینها در زندان قمر بودند بعد قرار شد آقایان نهضتی ها را به برازجان ببرند با استثنای آقای طالقانی که در همان زندان قمر ماندند . البته اینجا خیلی بجاست من عرض کنم که وقتیکه آقایان را میخواستند به برازجان ببرند به تمام آن افراد دستبند زدند جز به آقای مهندس بازرگان و دکتر سبحانی ولی آقایان دکتروسحابی و بازرگان گفتند که یا بابا دستبند آن آقایان هم باز بشود یا با ما هم دستبند بزنید . بلا آخر به آنها هم به آن دو نفر هم دستبند زدند و بردند مدتها در برازجان بودند تا بعد بلا آخر به تهران منتقل شدند . و بعد آقای طالقانی در زندان مرخص شدند خدا سلامت بدارد یک مرد بسیار بسیار با شرفی رئیس زندان قمر بود که آن موقع سرهنگ ۲ بود کوه رنگی که بعداً " تا درجه ای سرتیپی رسید معاون کل شهرائی هم در بعد از انقلاب شد با بنده دوست بود خیلی احترام هر موقع

که من میرفتم خدمت آقای طالقانی اوهم میآمد دست ایشان رامیوسید بآن
اینکه برایش پرونده ساخته بودند بهمین مناسبت ولی آن افسر معه‌ذا
اعتنا به این حرفها نمیکرد. او بمن گفت من مرحوم دکتر قریب را خیبر
کردم و ایشان هم یک دکتر نصیرزاده آنجا وسائل را فراهم کردند که برودند
همانجا ، چون مشنبه بوده اینک ایشان سرطان رکتوم دارند
ولی معلوم شد که نه همین یک بواسیری است و عمل کردند در همانجا . بعد
دیگر اقدامات خیلی زیادی بنده و آقای آقامهدی حاشری به وسائلی کردم
به وسیله آقای آیت‌اله آسید احمد خوانساری که ایشان نامه‌ای نوشتند
بلا آخره ساعت شده با آن اقدامات آقای طالقانی و آقای بازرگان آزاد
شدند و دکتر حاسبی مدت محکومیتش تمام شده بود قبلاً" آزاد شده بود . ولی
باز ایشان دست از فعالیت نمیکشیدند و حتی یک روز بمن گفتند آقا من
از این آزادی ناراضی ام برای اینکسه وقتیکه در زندان بودم تکلیفی
نداشتم حالکه بیرون آمدم باز تکلیف دارم و همین تکلیف اسباب زحمت
میشود . باز ایشان را گرفتند روی اقداماتی که میکردند بر دند زاهدان ر
آنجا جاهای خیلی گرم و بد هوا مدت‌ها آنجا بودند. بعد آوردند در تفت نمودند
مال یزد است یا مال کرمان ، تفت مال کرمان است . آنجا ایشان مدت‌ها
بودند و بلا آخره اقداماتی برای آزادیشان شد وقتی که به تهران میآمدند
یادم هست که بمن تلفن کردند که آقا من دارم میآیم و میل ندارم که
خانه‌ی خودم بروم ، چون خانه‌ی خودم بروم عده‌ای دیدن من می‌آیند و بصد
دستگاه ها و ماء مورین امنیتی می‌آیند و اسباب زحمت من میشوند می‌آینم
به منزل تو وارد میشوم که هر کس را بخواهم آنجا ببینم و تشریف آوردند به
منزل من و لطف فرمودند منزل من بودند . بعد دیگر گاهی وقتها شبها
هم در همان شمیران منزل آن خانمشان که در شمیران بود یادش هر دوی آیا دیو
میرفتند . که بعد دیگر آفتابی شدند . و باز هم شروع به فعالیت کردند .
من به آمریکا آمدم . ولی ارتباط با ایشان برقرار بود و کاغذ مینوشتیم .

در یک سفری من از مکه‌کاغذ به ایشان نوشتم که رفته‌بودم . تا وقتی که برگشتم دیدم که جلساتی هست و دوره‌ای دارند که تصادفاً آن شبی که بنده را دعوت کردند منزل دریا دارم منی آنجا بودیم ، آقای طالقانی و آقایان بودند و آقای بازرگان و آقایان . این جلسات ماهی یک بار بود بعد کم یک عده‌ای اضافه شدند از قبیل سرتیپ قرنی و دیگران من شبی در منزل آقای علی بابائی به آقای طالقانی گفتم آقا فکر نمیکنید که یک وقتی اسباب زحمی بشود ، گفتند " من هم به این فکر هستم حالا آقایان گفتند یک اسمی روی این بگذاریم " گفتم خوب آخر دستگاه که گول اسم را نمیخورد که . اتفاقاً شب منزل آقای علی بابائی بودیم و ایشان تشریف میبردند به منزل ازهماً نجایا ایشان را گرفتند ، گرفتند و بردند و دیگر این آخرین زندانی بود که ایشان مدت‌ها طول کشید و در زندان اوین بودند دخترشان ، معذرت میخوام قبلاً دختر ایشان اعظم طالقانی را گرفته بودند و ایشان خیلی نگران بودند چون اعظم برای مجاهدی پول جمع میکرد . میگفتند میترسم که وفکر میکنم در اثر گرفتن اعظم بی‌سیر ندبه اقداماتی هم که من کردم . و همینطور هم شد که ایشان را گرفتند اول مدتی که معلوم نبود کجا هستند بعد معلوم شد که اول زندان کمیته هستند از کمیته به اوین بردند . دیگر ایشان در زندان بودند بودند تا تاجریان قبل از انقلاب که قرار بود زندانی های سیاسی آزاد بشوند ایشان آزاد شدند و دیگر فعالیت را بعداً علا شروع کردند تا منتهی به درگذشت ایشان شد . در حال خیلی واقعا " وجود مغتنمی بود و مرگ ایشان هم به تمام معنا ضایعه‌ای بود و از نظر روشن فکری و توانائی و خیلی چیزهای دیگر که بی‌اعتنا به مورد نیوی و مقامات هیچ به ایشان عناوین و مقامات هم علاقمند نبودند این چیزی است که من از ایشان سراغ دارم گفتم .

س- آقای امینی اگر لطف بفرمائید و یک مقدار راجع به موضعی که آقای

سیدمحمدطوالقانی در دوران بعد از انقلاب داشت صحبت
بفرمائید ممنون خواهم شد . چون این مسئله‌ای است که برای خیلی‌ها مورد
سؤال است . بعضی‌ها آقای طالقانی را بعنوان دنبال روی مستقیم آقای
خمینی می‌شناسند و بعضی‌ها فکر میکنند که نه ایشان یک استقلال فکری داشت
که آن استقلال فکری هم‌اکنون با موضع آقای خمینی نبوده ، کدام پس
از این نظریات حقیقت دارد ؟

ج - ایشان خیلی به آقای خمینی معتقد بودند خیلی معتقد بودند و میگفتند
اصولاً ایشان محکم است و عزم و جزم ایشان باعث شده است . و خیلی
معتقد بودند در نطق‌ها ایشان هم گفتند حتی در نماز جمعه که ایشان اداره
میکردند همین عنوان را میگفتند .

س - خیلی متشکرم . می‌خواهم از شما تقاضا بکنم که اطلاعاتی که راجع به
آقای آیت‌اله زنجانی دارید . برای ما توضیح بفرمائید .
س - بنده سال‌ها است که با آقای حاجی آقا رضای فرید زنجانی شناسم و ارادت ،
به تمام معنا ارادت دارم و ایشان را یک مرد تمام معنا با تقوای بسیار
شهامت‌شریفی میدانم . ایشان از نزدیکترین افرادی که مرحوم حاج شیخ
عبدالکریم یزدی مؤسس حوزه علمی قم ، ایشان از نزدیکترین افراد به آن
مرحوم بودند . و حتی من میدانم که مرحوم حاج شیخ عبدالکریم بطوریکه
آقا زاده گان ایشان مثل آقای آقا مرتضی حائری و آقای آقا مهدی حائری
دوست بسیار بسیار عزیز بنده می‌فرمودند ، فرمودند که پدرم اصولاً
نداشت منزل کسی برود تنها منزلی که میرفت منزل آقای حاج آقا رضای
بود یا میل . طرف شورشان امور مالی شان همه چیز با آقای ... ایشان هم
یک مناعت طبیعی ، اصولاً از جوهرات شرعی هم آقای زنجانی در قم که بودند
استفاده نمی‌کردند . ایشان در قم بودند تا زمان بعد از فوت مرحوم حاج
شیخ عبدالکریم یزدی دیگر به تهران می‌آمدند و به زنجان میرفتند ولی بیشتر
در تهران بودند و منزلشان واقعاً " مرکز بود برای افراد آزادیخواه و روشنفکر و

آنچه هم از دستش برمی‌ماند انجام میداد. و خیلی هم نسبت به آقای دکتر مصدق علاقمند بود بدون اینکه هیچگونه توقع مقامی یا مثل بعضی از آقایان دیگر برای کسی توصیه بکنند. نه، از روی اصول و روی عقاید. بعد از ۲۸ مرداد هم شخص ایشان و منزل ایشان مرکزی شد برای مخالفین دستگاه و موافقیین مرحوم آقای دکتر مصدق. ایشان از بنیان گذاران اولیه نهضت مقاومت ملی هستند و در تمام امور ایشان پیشقدم بودند مورد شور بودند. اگر همان که مقدم بودند حتی با مرحوم آقای دکتر معظمی، الهیار صالح و مرحوم حاج سیدجوادی یعنی مرحوم سیدضیاءالدین حاج سیدجوادی، مرحوم سیدمحمدباقر جلالی، مرحوم آقای رضوی که دربارشان میخواندند بدر از علمای قم در تهران بودند. و ایشان (؟)

بقدری فعالیت میکردند که ایشان را گرفتند. چندین بار دستگاه به ایشان نصیحت کردند فلان کردند و ایشان اعتنا نکردند و ایشان در زندان لشکر ۲ زرهی نزدیک همان زندانی که آقای دکتر مصدق زندانی بودند و مرحوم دکتر فاطمی آنجا زندانی شدند. خیال میکنم در نوآرهای قبلی راجع به داستان ارتباطی که ایشان بوسیله‌ی کاغذ سیگار با مرحوم فاطمی پیدا کردند ظاهراً گفته باشم.

س- اشاره فرموده‌اید.

ج- بله اگر اشاره کرده باشم کافی است والا خوب مفضل تر در همان یادداشت‌ها الان خیال میکنم موجود باشد؛ این یادداشت‌هایی که بین ایشان و مرحوم دکتر فاطمی رد و بدل شد. خیلی در زندان قرص و محکم بدون اینکه هیچگونه توقعی از دستگاه داشته باشند و تقاضای مثلاً "آزادی بکنند نه همین که برای من مثل همیشه زندان که خانه همیشگی است. و چندین بار ایشان در زندان مزاحمت‌هایی برای ایشان فراهم کردند ولی ایشان هیچ اعتنا نمی‌کرد حتی میگفتند آقا ملاقاتها بماند تا ما را کم بکنید هیچ اطلا و ابدا. والا نه خداوند طول عمر و سلامت به ایشان بدهد باز منزلشان مرکز است چه منزل

خودشان چه منزل برادر بزرگوارشان آقای آقا سید ابوالفضل زنجانی که او هم بسیار مرد شریفی بسیار مرد بزرگوار و فاضل و از دانشمندان عالم فقه هستند و عالم تشیع در امور فقه هستند.

س- آقای امینی من می‌خواستم از حضورتان خواهش کنم آشنائی کس که شما با آقای سید حسن تقی زاده داشتید و مطالب و حوادثی را که ایشان در آنها نقشی داشتند و شما بیاد دارید و برید اگر لطف بکنید برای ما یک مقدار بیشتر را توضیح بفرمائید .

ج - بنده از طریق روزنامه‌ها و مجلات با آقای تقی زاده آشنائی داشتم . یعنی در وهله اول مجله‌ی کاوه که یکی از بهترین مجلاتی بود که خوب بنسبده جوان بودم و حتی تازه شروع کرده بودم به این مطالب را خواندن و لیس عاشق و اوصولاً علاقمند به امور سیاسی بودم . میدانستم که تقی زاده در مجالس اولیه از پیشقدمان آزادیخواهان و مشروطه طلبان بودند و حتی میدانستم که این محمدعلی شاه کز را " گفته بود که صدای توپ شراب بنبل برای من گوارا تر از شنیدن صدای سید حسن تقی زاده است . و ایشان از تبریز به تهران آمده بودند بعد هم که از ایران خارج شدند در خارج هم یک آن از فعالیت با زنا بیستادند و مجله‌ی یعنی روزنامه‌ی کاوه را حالا روزنامه یا مجله عنوان کنیم فرق نمی‌کند آن را در نظر کردند . عده‌ای از آزادیخواهان آن موقع محمدعلی تربیت ، سید محمدعلی جمال زاده کس افتخاری به شاکردی تقی زاده می‌کند همیشه در مکاتباتش در نوشتجاتش در مقالاتش مجله‌ی کاوه را راه انداختند . و برخلاف نوشته‌ی بعضی از این افراد کس نمیدانم ایشان نوکران انگلیسیها بودند من یقین دارم که تقی زاده جز نوکری ایران نوکری هیچ جایی را قبول نکرده بود . و البته در انگلیسیها ناناچا ر بوده است که ریگند و در یک کتابخانه‌ای مثل کتابخانه‌ی رکا می‌کرده و یک حقوقی می‌گرفته خودش و این خاصی که دانت اوقیلا" منشی اش بوده خانم آلمانی ، ادیت یا عطیه ، اسمش را عطیه گذاشته بود . بعد

میدانید که در زمان رضا شاه و چندین بار وزیر دارایی و وزیر طرق بود . در تمام دوره وزارتش هم در درستی و محکمی و موی را از ماست کشیدن خیلی معروف و مشهور بود . و ایشان وزیر دارایی بودند تا آن قرار داد نفت پیش آمده این همین باعث اختلافات او و مرحوم آقای دکتر مصدق همین موضوع قرار داد و بستن قرار داد دوجدا کمپانی دارسی بود . مجدداً ایشان بخارج رفتند . یک وقتی وزیر مختار ایران در لندن بودند . بعداً " هم که سفیر شدند . بعداً ز شهر پیور ۲ ایشان به تهران آمدند ، به تهران آمدند و وکیل مجلس شدند در مجلس هم همیشه طرفدار آزادی و اصول بودند و یک بار هم در اثر سؤال مرحوم آقای دکتر مصدق راجع به نفت گفتند ایشان پاشدند و صریحاً " گفتند " من اذعان میکنم که آلت فعل در این جریان بودم . " و همین اذعان ایشان باعث شد که آقای دکتر مصدق در جاهای مختلف پیش بردند در آن ملی شدن نفت و اقدامات ملی شدن نفت . و مرد بسیار اصولی بود مرد خیلی درستی بود هیچ چیز نداشت . من بمناسبتی با ایشان مربوط شدم . اولین بار که بنده با ایشان ... یاد هم هست یک شبی دکتر محمود صناعی در مجلسی کنفرانسی داشتند من هم روی اراستی که به آقای دکتر صناعی دارم رفته بودم ، آقای دکتر حسن علوی پهلوی من نشسته بودند و گفتند که من آقای تقی زاده را با ماشین خودم آوردم به این کنفرانس ، توی راه از من پرسید که این گرفتاری و کاری که ... در دادگستری داری کسی هست دنبال بکند ؟ من گفتم بله دوستی دارم به اسم نصرت‌اله امینی او بمن کمک میکند و ایشان خیلی از تو تعریف کردند . در صورتیکه من ناآنوقت اصلاً" تقی زاده را مواجهتا " ندیده بودم . عرض کردم مقالات ایشان را خوانده بودم مخصوصاً " مجله‌ی تقدم و کاوه اینها را هم را داشتم . عقالات مختلف دیگر مقاله ای که راجع به فرهنگستان نوشته بود و بعد باعث توقیف مجله‌ی تعلیم و تربیت شد بمزل علی اصغر حکمت از وزارت معارف . و قتی که کنفرانس تمام شده تنفس داده بودند برای جای قهوه من پهلوی آقای تقی زاده رفتم و

گفتم آقا بنده از حسن ظن جنابعالی خیلی متشکرم ، واوهم با یک لحن مخصوصی خب آن آقایان آذربایجانها مولانا" یک قدری خشن وتندهستند . با یک طرزی گفت "آقا بنده شما را نمیشناسم . من گفتم معذرت میخواهم آقای دکتر علوی گفتند که شما از من صحبت کردید . گفتنخیر ، گفت "اسم شما؟" گفتم من نصرت‌اله هستم گفت "نه من راجع به یک نصرت‌اله امینی دیگری در دادگستری صحبت کردم " گفتم تا اندازه‌ای که من میدانم در دادگستری جزم نصرت‌اله امینی کسی نیست ، گفت که ای آقایان شما هستید با این سن کم نمیدانم ، لان صاحب این ۰۰ وایشان شروع کردند از من تعریف‌هایی کردن که البته زائد بر آن چیزی بود که من خودم راجع بخودم میدانستم وایشان گفتند "نه این کافی نیست ، من میل دارم ترا بیشتر ببینم ." ووقتی دادند و من خدمت ایشان رفتم . اتفاقاً " میدانستم ایشان بی‌مهرجوم میرزا ظاهر تنکابنی سی علامه‌ی معروف و حاکم الحکماء و استاد بنده بود و من به او ارادت داشتم و مراد من بود . و من در دیماه ۱۳۲۰ مقاله‌ای راجع به ایشان نوشته بودم در اطلاعات هفتگی آنوقت که بعداً چند سال پیش در راهنمای کتاب آن را نقل کرده بودند آن را بردم خدمت ایشان و همسین باعث شد که من با ایشان خیلی مربوط شدم . بعد من رئیس اداره‌ی سرپرستی صفار در وزارت دادگستری بودم یک محجوری بود به اسم مهرا ن از همین خانواده‌ی مهرا ن که دکتر محمود مهرا ن قیم بود بعد در دنیا ل یک آدم قوی میگشتیم برای سرپرستی او من همینجور به آقای تقی زاده گفتم ایشان قبول کردند در صورتیکه فکر نمی‌کردم که یک آدمی که این مقام را داشته باشد و بیاید سرپرستی ، گفتند "من به این شرط قبول میکنم که مجانی باشد ." خب این قداما اینکارها را میکردند و با وریغما شید آقای دکتر مثل یک آدم موظفی این آدم راجع به اینکار رسیدگی میکرد دقت میکرد و مرتباً " برو دوبه این دکانها سر بزنی و به بچه‌های این محجور خودش وزنش عجیب واقعا " این مرد از این لحاظ

پهلوی من ... تا موقعیکه رئیس‌سناشدنددیگرمجال نداشتندازمن خواهش کردند
من کسی دیگری رابجای ادمین کردم . وخیال میکنم که من درجلسات قبیل
به شماگفتم خیال میکنم که درزمان مرحوم آقای دکترمصدق نمیدانم این را
گفتم و اگرگفته باشم تکرار میکنم .

س- بفرمائید مانعی ندارد .

ج- بله . روزی من منزل یکی ازدوستانم آقای علی اشرف منوچهری که
مدیرکل ثبت بود درآن موقع بودم آقای مهدی مجتهدی که بعدا " دادستان
تهران شدندودادستان استان . ایشان ازآراءتمدان تقی زاده بود-و کتاب
راجع به تقی زاده مینوشت . یعنی اصولا" کتاب رجال آذربایجان
راایشان نوشته بیشترمیخواست راجع به تقی زاده ازدهان خودایشان
مطالبی بشنود میرفت پهلوی ایشان مصاحبه میکرد . ایشان با بنده
و آقای منوچهری دوست بودند آن روزمنزل آقای منوچهری آمدند چون باهم
درهمدان هردوباهم قاضی بودند وبازپرس بودند . آمدگفت که امروزمن منزل
آقای تقی زاده بودم وجریان عجیبی دیدم که دونفرآمدندکه آنموقع
آقای مجتهدی اصرارکردندازمن نپرسیدکه این دونفرکی هستند چون اخلاقا"
نخواهم گفت ؛ ولی بعدا " که آن دونفر فوت کردندبمن گفتندآقا
آن دونفری که آنوقت گفتم چون حالمرده اندمیگویم که یکیش جمال اما می
بودویکی احمدفرامرزى . اینها پهلوی تقی زاده آمدند و گفتندکه آقا
ما باتویک مطلب محرمانه ای داریم من فورا" بلنشدیم ، آقای تقی زاده
به آن دونفرگفتند که من هیچ چیزمحرمانه ای ازاین آقا ندارم وهرمطلبی
داریدبگوئید و سرا نشانند و آنها گفتندکه نه آقا مطلب بقدری محرمانه
است که ما بهیچوجه نمیتوانیم که به دیگری بگوئیم . بازمن باشدم آقای
تقی زاده گفتند بسیارخوب ایشان تشریف میبرند دراطاق مجاورمی نشینند
شما مطلب تان رابگوئید ولی بدانیدکه من تمام مطالبی را که شما بمن
گفته باشید وجوابی که من به شما داده باشم تابعا" نعل بالنعل

من بعداً" به ایشان خواهم گفت ، از حال شما میگویم که از من قول نگیرید که نگو من به ایشان خواهم گفت . گفتندخب حالا که این شکلی هست پس ایشان بنشینند و دیگر لزومی ندارد که بروند ، گفتندکه آقا شما میدانید که آقای دکتر مصدق نطق کرد در مجلس و گفت که ما در درختان پیشه تری از تقی زاده نیآ فریده است . آقای دکتر مصدق مجلس سنا را منحل کرد و ما را خانه نشین کرد. حالا ما عده ای هستیم در خارج جمع شدیم چون در مجلس قدرتی نمیتوانیم داشته باشیم که ایشان را ساقط کنیم ، چون ایشان نفوذ در مجلس دارند و اکثریت را دارند . در خارج جمع شدیم و عده ای هستیم و مشغول فعالیت بر علیه ایشان ، برای سقوط ایشان ، و دنبال لیدر میگردیم. به اتفاق آراء گفته شده است که شما بهترین فرد هستید که زعامت و لیدری این کار را قبول کنید . ایشان گفتندنه من اینکار را قبول نمیکنم برفرض که دکتر مصدق گفته باشد که ما در درختان پیشه تری از من نیآ فریده است و ما هم خانه نشین کرد من به هیچ قیمت حاضر نیستم بر علیه ایشان قدمی بردارم و شما هم زورتان بجائی نمیرسد . گفتندآقارک بگوئیم که ما را شاه پهلوی شما فرستاده است ما عده و عده هم داریم پول هم داریم همه چیز هم بما داده اند و خصی ایشان گفته که بیاییم از شما بخواهیم تقوی زاده بوز غندی زد و گرفت بلبه تنها دولتی که بعد از شهریور ۲۰ صالح بود و سرکار آمد دولت حکیم الملک بود دربار با انگشت هژیر آن دولت را ساقط کرد تنها دولتی که در مقابل دربار ایستادگی کرد و دارد به نفع مملکت کار میکند مصدق السلطنه است من بهیچ قیمت حاضر نیستم بر علیه این مسرد قدمی بردارم .....

و اینها خیلی بگردند و دشمنان را گذاشتند روی گول و رفتند . و با زیاد هم هست که روزی در منزل آقای سروری که .. این را مخصوصاً " گفته بودم و باز تکرار میکنم و قتیکه ایشان از سفر آمده بودند و من منزل سروری بودم به سروری

گفتند که آقایادات هست که در آلمان وقتی ما شنیدیم که نصرت‌اله امینی
 شهردار تهران شده است من اول تکبیر نکردم بعد که تو گفتی گفتـــــــــــــــــم
 اشهد بالله آقای مصدق السلطنه هر کس را دعوت میکند و کاری میدهد
 سعی میکنند از صحیح ترین و سالم ترین افراد یاد کنند من جمله تو باشی.
 وقتی خبر شد که مخبر نیویورک تایمز اگر در اسم اشتباه نکنم مثل
 اینکه سالیـــــــــــــــــزبـــــــــــــــــوری اسمش بود اگر حافظه ام یاری بکنـــــــــــــــــد
 شایدهم ، در همان در مورد ایران ، و با اشخاص و رجالی ملاقات
 کرده و مصاحبه کرده بود من شنیدم که در برخوردش با آقای تقــــــــــــــــی زاده
 جریاناتی پیش آمده است و این را کسی بمن گفته بود من خودم شخصاً
 خدمت ایشان رفتم و گفتم آقای من میل دارم که شما این جریان ملاقات
 و مصاحبه‌ی با مخبر نیویورک تایمز را بفرمائید گفت "از کجا شنیدیـــــــــــــــــد؟"
 گفتم شنیدم اینطور ، گفت "بله روزی بمن تلفن کرد کسی که
 مخبر نیویورک تایمز هستم و میخواهم با شما مصاحبه‌ای کنم ، وقتی دادم آمد
 کسی هم همراه او بود البته من این شخصی که همراه او بود شناختم که
 مال دستگاه امنیتی است ولی خودم رابه آن راه نردم و گفتم آقایـــــــــــــــــا
 من به اندازه کافی زبان خارجی میدانستم انگلیسی میدانم ، فرانســـــــــــــــــه
 میدانم آلمانی میدانم ، عربی میدانم احتیاج نبود که دیگریه ایـــــــــــــــــن
 آقای زحمت بدهید ولی آن آقای هم هیچ حرفی نزد که چه کاره ایـــــــــــــــــست ،
 بعد از من سؤالاتی کرد من سؤالات را جواب دادم ، وقتی که تمـــــــــــــــــام
 شد گفتم خب آقای سؤالات شما همین بود؟ گفتم خب این را میتوانستید بنویسید
 و من جواب بدهم از همان آمریکا بنویسید لازم نبود اینجا بیائید شما
 اینجا با چه اشخاصی ملاقات کردید ؟ گفتند ما نخست وزیر را دیدیم بعضی
 وزراء را دیدیم اشخاصی را ، گفتم نه آقای این کافی نیست یک خبرنگار
 اگر میخواهد به کنه قضایا وارد بشود باید توی مردم برود توی
 کوچه و بازار برود اما نه با این آقایا ، با این آقایا بروید هیچکس بشما جوابی

خواهد داد . مثلا " شما با این سران جبهه ملی ملاقات کرده‌اید ؟ " گفت " نه " خدمت^۱ خوب بروید اینها از وطن پرست ترین افراد این مملکت هستند برخلاف این شهری که دستگاه داده است که اینها کمونیست هستند و طرفدار چپ هستند هیچوجه اینجور نیست اینها بسیار وطن پرستند آقا اگر واقعا " این دستگاه معتقد است که در ایران کمونیست هست شما باید با آنها هم ملاقات کنید ببینید آنها هم چه میگویند . " و خیلی تجلیل از جبهه ملی و مرحوم دکتر مصدق کرده بود . و بعد از مدتی ایشان گفتند که نامه‌ای از دربار برای من رسیده ، که نامه را آوردند نشان من دادند به امضای علاء بود که اطلاعیه‌ای به دربار رسید که جناب عالی مطالبی به مخبرین نیویورک تایمز گفتید و اعلیحضرت سرا^۲ ماء مور کردند که بیرسم که آیا این گزارشها درست است یا نه و آن اطلاعیه هم ضمیمه بود . آقا تقی زاده گفتند " من جواب دادم آنچه آن ماء مور گفته است حرفهای من است بغیر از آنچه او فراموش کرده است و از یادش رفته است که من از آن حرفها هم تندتر زده بودم . " در هر حال آدمی بود با این طرز و آقای صدقی با اینکه خب مرحوم آقای دکتر مصدق اینجور درباری ایشان گفته بودند . من معذرت میخوام من همان روزی که آن جریان را شنیدم راجع به همان ملاقات جمال اسماعیلی و احمد فرا مرزی همان عصری خدمت آقای دکتر مصدق رسیدم و به ایشان عرض کردم ، ایشان فقط فرمودند " بله تقی زاده مرد عاقلی است " با همین طرز مخصوصا " این کشیدند مرد عاقلی است . و باز هر وقت من پهلوی آقای تقی زاده میرفتم کارهایی که داشتند ، کارهای حقوقی اگر . ولی کم یک خانهای داشت تنها چیزی که داشت یک خانهای داشت که من نظارت کرده بودم در اجازه دادن آنجا ، بخانمش دنگت " ادیبست تو هر کاری بعد از من هست به فلانکن رجوع کن و بعد کسیکه موردا عتماد آقای دکتر مصدق است این باید مورد اعتماد دهه باشد " و میگفت " آقا میروید خدمت ایشان عرض سلام و اخلاص سرا حضور ایشان عرض کنید من بودم که برای

یک پنی درب‌خانه‌ی این انگلیسها رفته و دست‌رديه سنيه‌ی مازدندند ، ما هرچه داریم از دولت‌سراواست ، "وقتی که روزنامه راهم نگاه میکرد و عایدات نفت را میدید میگفت "هرچه داریم از دولت‌سراواست . " و حتی آقای دکتر خدا میداند یک روزی بمن گفتند "آقا من یک چیزی بشما بگویم مصدق السلطنه صدسال برای مازد بود . " این حرفی بود که تقی زاده نسبت به آقای دکتر مصدق میداد که دکتر مصدق السلطنه صدسال برای مازد بود . و همیشه نهایت احترام میکرد . بعد از برگ دکتر مصدق هم نامه‌ی خیلی عالی برای خانواده‌ی دکتر مصدق نوشت و تسلیت گفت همیشه احترام میکرد همیشه نهایت احترام را به ایشان داشتند . حال من یک مطلب دیگری راجع به ایشان بگویم که سخته است که مبادا این توهین بشود . . . . . اصولاً آقایان اهالی آذربایجان یک مقداری مرفه‌جو و مقتدمه‌ستند و بعد هم اشخاصی که اصولاً اولاد ندارند هم اینها نمیدانم بچه مناسب است یک قدری . . . . . تقی زاده آذربایجانی بود و اولاد هم نداشت ولی عجیب نظر بلند بود . یادم هست که یک روزی مدیر شرکت افسس پهلوی ایشان آمده بود ، خب ایشان رئیس هیئت مدیره افسس بود گفت آقا ، ماه حقوق مرا ، حقه‌الزحمه‌ی مرا ، خانم . نفهمد این را به این راننده‌ی سابق من که شنیدم وضع زندگیش خوب نیست به او بدهید رسیدم نگیرید . و از اینکارها هم داشت از اینکارهایی که مثل مرحوم دهخدا که اوکه ، اوکه دیگر عجیب بودا و میرفت قرض میکشید و به فقرا میداد و بمردم میداد . قرض میکرد با منفعت مرحوم دهخدا ، این آن چیزیکه من از آقای تقی زاده میدانم و خدایش بیا مرزد خیلی مرد قرض خیلی عاشق ایران بود علاقمند به ایران و بعد هم محقق بود واقعا " به تمام معنای محقق مثل محققین اروپائی یک سطر نمینوشد مگر اینکه با دقت هرچه تا متر باشد مثل مرحوم علامه‌ی تزوینی که آنچو روسواس در نوشته‌هایش داشت . سعی داشت مثلاً " در همان مجلس

سنا هم که ایشان رئیس‌سنا شده بودند آنجا کتابخانه‌ای تأسیس کرده بود و آقای دکترزیاب خوئی و دکترزین کوب را برده بود آنها را مسئول کرد و تمام کتبی که راجع به ایران در دنیا تألیف شد دستور داده بود که بگیرند و در این کتابخانه باشد .

س- ایشان عضو فراماسون هم بودند آقای امینی ؟

ج - اینچورکه در کتب هست بله عضو فراماسون بودند. منتها فراماسونی بود که نمیدانم چطور بود که این او را این دارو دسته‌ی فراماسون اخیر قبولش نداشتند نمیدانم چرا ، چون آن دیگر جنبه ملی ، اگر این لفت‌کسروی را بتوانیم ملی‌گراشی داشت بطوریکه وقتیکه مرده‌هیچیک از فراماسونها در تشیع جنازه‌ی او نیامده بودند. و این را بله. هیچ هم دیگر ارتباطی با همین آقایان مثل شریف‌امامی ، چون (؟) عوض شدند شریف‌امامی بود و دکتر لقمان ادهم ، دکتر سعید مالک ، سعید مالک در مدتی او رئیس کل لژ و این حرفها بود. و کنار بود . چند نفر از اینها بودند که مثل اینکه قبلاً "درفرا ماسون" ، مثل ابوالحسن حکیمی و دیگران اینها کنار بودند دیگر بازشان نمیگرفتند چرا ؟ بنده نمیدانم چون من در فراماسون نبودم .

س - ما در صحبت‌هایی که با سایر آقایان کردیم ، یکی از آقایان که من الان نمیخواهم اسم ببرم گفتند که آقای تقی زاده و آقای محمدعلی فروغی و آقای دکتر مصدق عضو فراماسون بودند .

س - علی‌التحقیق آقای دکتر مصدق نبودند. بنده کار را من از آقای دکتر مصدق پرسیدم و ایشان عضو فراماسون نبودند . این آقای را شیخ برای اینکه در بار اجازة بدهد کتابش چاپ بشود فلان برای اینکه با آنها هم بستگی داشت بی‌تردید جمعیتی بود به اسم آدمیت ، جمعیت آدمیت که هیچ ارتباطی با فراماسونی نداشت . آن هم البته جمعیتی بود که پهلوی -

خودشان می نشستند قسم بخورند فلان باشد و فلان باشد که مرحوم عباسقلی آدبیت پدر آقای فریدون آدبیت و طهمورث آدبیت مؤسس بود. و شاهزاده عزیزالسلطان پسر مظفرالدینشاه که قوم و خویش آقای دکتر مصدق بود یعنی خواهی بود دکتر مصدق خانم دفتر الملوک زنش بود و آقای دکتر مصدق را معرفی کرده بود در همان چیز هم که در کتاب فراماسونی را این چاپ شده و نوشته است که بله بنده ایشان را معرفی کردم . ایشان عضو جمعیت آدبیت بودند آنهم خیلی کم و این جمعیت آدبیت جزو فراماسونی نبود مسلم .

س- حال که اشاره فرمودید به جمعیت آدبیت تا آنجا که من اطلاع دارم ، چون اطلاعاتی دربارش ندارم این جمعیت روی نوارهایی که ما داریم ثبت نیست اگر شما اطلاعاتی دارید لطف بفرمائید و آن را برای ما توضیح بدهید .

ج - نه آن را بنده اطلاعی زیادی ندارم و انشاء اله آقای طهمورث آدبیت می آید ایشان دیگر بهترین ، یا میتوانید به تهران بنویسید و به آقای فریدون آدبیت بخود طهمورث آنها برایتان توضیحات بیشتری بدهند .

س- آیا شما اطلاعاتی دربارش دارید آقای علی دشتی دارید یا با ایشان آشنائی داشتید ؟

ج - نه بنده زیاد آشنائی نداشتم و ایشان را آدم بسیار بدی میدانستم و مرد صاحب قلمی بود ، خوب قلمش خیلی خوب بود . موقعی که در جوانیش اعتقاد به نفس داشت آن روزنامه ای شوق را مینوشت خوب بود . بعد وکیل مجلس شد . بعد هم مدتی بیگاربرد ، زمان رضاشاه هم مدتی ایشان را رئیس اداره ای سازمان مطبوعات در شهرهای کردند . و بعداً " باز بیگار بود یک روز توی خیابان رضاشاه می بیند بیگار است و کیش میکند . دونفر که رضاشاه و به دستورات او بیاید وکیل بشوند یکی سید یعقوب انوار بود یکی دشتی بود که شروع کردند فحش دادن نمیدانم چندانهای ایشان را برگردید فلان کنید . نه آدم بسیاری ربطی بود .

س- ایشان سابقاً " معمم بودند ؟

- ج - بله بله . عکس با عمامه اش همه جا هست . توی خانه ی خواهرزاده هایش که معمّم هستند . و بعد این کتاب آخرکارش کتاب ۲۲ سالی بود که علی التحقیق ایشان نوشتند با کمک کسیکه حال بیچاره زندان هست من نمیخواهم اسم اورا ببرم و ناراحت بشود .
- س - شما درباره ی آقای عباس مسعودی چه میدانید و چه اطلاعاتی راجع به ایشان دارید ؟
- ج - آن اطلاعاتی که همه ی مردم راجع به او دارند اطلاعاتی است . نغیر . س - و درباره ی آقای حسنعلی منصور چی ؟
- ج - حسنعلی منصور و پدرش هر دو دزد بودند کثیف بودند و بعد هم خودش هم افرار کرده بود که آن مستأجر جری که داشته که ماء مور ..... بله آقای حسن منصور بوسیله آن کسیکه مستأجرش بوده آمریکائی که اسم روسی هم داشت حالا سمش یادم نیست اورا الانسسه کرده بودند و آمدن نخست وزیر شد هوجی بازی بعد هم قیمت بنزین را بعد و برابر کرد که بعدا عتاب کردند اتوبوسها را شکستند و بلافاصله قیمت بنزین آمد همان قیمت سابق و متنها قیمت ها بالا رفت و بعد هم که کشته شد .
- س - ایشان هیچوقت درکابینه ی دکتر مصدق پستی داشتند رئیس دفتر آقای دکتر مصدق بودند ؟
- ج - مطلقا . آقای منصور درکابینه ی علاء رئیس دفتر بود یعنی درکابینه منصور الملک جوان در رئیس دفتر بود بعد از او رزم آران نخست وزیر شد در زمان رزم آران سرتیپ غضنفری که افسر نیروی هوایی بود رئیس دفتر نخست وزیر بود . درکابینه ی علاء که بعد از رزم آران شد آقای . همی حسنعلی منصور رئیس دفتر بود تا موقعیکه آقای دکتر مصدق آمدند و آقای دکتر مصدق تا موقعیکه در مجلس بودند که رای اعتبار بگیرند رئیس دفتری انتخاب نکردند ولی هما موقع که اعتبار گرفتند آقای سیدجمال ملکوتی

را که قبلاً" منشی آقای دکتر شایگان بودند و عضو وزارت آموزش و پرورش بود و یعنی وزارت فرهنگ آنوقت ایشان را رئیس دفتر کردند. آقای ملکوتی رئیس دفتر بودند تا سی ام تیر ، سی ام تیر آقای دکتر مصدق بعد از سی ام تیر ملکوتی را عنوان معاونت به او دادند و ملکوتی و ملک اسما عیل و دکتر محمد حسن علی آبادی ، معذرت می خواهم قبل از این جریان هم آقای دکتر عباس نفیسی معاون امور اداری بود . بعد از سی ام تیر که اینها معاون شدند آقای شیخ احمدیها رئیس دفتر آقای دکتر مصدق شد که در آنجا یک جریان تاریخی که یک مقداری اوراق و یک نامه هائی به شهر بانسی و به اشخاص نوشته شده بود جواز صادر می شود برای رفتن به کربلا ، آقای دکتر مصدق ایراد گرفتند از شیخ احمدیها روایشان گفتند که اینها را خانم ضیاء السلطنه دستور دادند گفتند "پس شما رئیس دفتر من هستید یا رئیس دفتر خانم ضیاء السلطنه پس بروید به ایشان خدمت کنید " بعد ایشان را کنار زدند و آقای تویسرکانی دکتر تویسرکانی نامی تویسرکان حالاً دکتر نمیدانم ، ایشان برادرش مسلم دکتر بود دکتر قلب بود . تویسرکانی را آوردند رئیس دفتر کردند که او هم نتوانست مدتی اداره کند ، آخریین رئیس دفتر آقای دکتر مصدق آقای دکتر حسین خطیبی بود که در عین حال در شیر و خورشید بود او را هم آقای دکتر معظمی معرفی کرده بودند ایشان بودند .

س- آقای امینی تاریخچه ای این شورای نخست وزیری چیست ، در واقع درجه تاریخی تشکیل شده و طرز کارش چی بوده ؟ آیا من این عنوانش را درست میگویم این شورای نخست وزیری بود ؟

ج- بله . آن شورای عالی نخست وزیری ، آقای دکتر مصدق نظرشان این بود که طرح تصویب نامه هائی که به هیئت وزیران می آید و با تصمیماتی که می خواهند بگیرند قبلاً" بجای اینکه زیاد در آنجا در دولت وقت دولت را بگیرد قبلاً" جلساتی باشد از معاونین و زارتخانه ها که اینها تمام این

تصویبنا مه‌هایی که لازم باشد قبلاً" آنجا منقح بشود از غربال رد بشود بعد بیاید به ...، این بود که بنده هم بودم به مناسبت سمتی که داشتم که مدیرکل دفتر بازرسی نخست‌وزیری بودم آقای جمال‌اخی بودند و معاونین وزارتخانه‌ها اگر خاطرم باشد عرض کردم آقای اخی رئیس ... بله مسلم آقای جمال‌اخی کمسنه‌ها دست‌ان کل کشور بود ایشان رئیس شورای نخست‌وزیری بودند و معاونین وزارتخانه‌ها ، تصویبنا مه‌ها می‌آید و مدوکارا "هم تصویبنا مه‌ها رد میشد و اینستکه دیگر به هیئت وزیران نمی‌رفت که وقت آنها را بگیرد یعنی چیزها شیکه ضرور نبود ، بودتا مدت‌ها این کارهای هیئت ، مقدمات کارهای هیئت وزیران را آنها انجام میدهند . حتی من یادم هست که یک موضوعی مربوط به ارتش بود که آوردند و نماینده وزارت جنگ شخصی بود به اسم سرتیپ مجلسی من وقتی مخالفت کردم آن سرتیپ خیلی خوش آمد ، گفت "آقا من خیلی خوش آمد ز شما که این را رد کردید با اینکه من باید دفاع کنم ولی میدانم این کار مزخرفی است ولی جرات نمیکنم خودم حرفم بزنم ." و اینکار میشد در زمان آقای دکتر مصدق کارها قبلاً" منقح میشد و تنقیح میشد .

س- آقای امینی این جریان بیست درصد سهم کشاورزان را که باعث مخالفت مالکین با حکومت دکتر مصدق شد اگر شما خاطراتی راجع به این موضوع دارید و مطالبی هست که میتواند برای ما تجزیه و تحلیل بکنید که چگونه شده این مسئله باعث مخالفت مالکین با حکومت دکتر مصدق شد بفرمائید .

س- آقای دکتر یکی از گرفتاری‌هایی که همیشه مراجع قضائی داشتند این موضوع بهره‌ی مالکان بود . یعنی هیچوقت در ایران بصورت منظم و مرتبسی این بهره‌ی مالکان تدوین نشده بود . در بعضی ازدهات سکوت بود یعنی دوتا ارباب میبرد یکی رعیت ، یا بالعکس بعضی جا پنج کوه بود چه سار تا رعیت میبرد یکی ارباب . بسته به این بود که در نقاط مختلف آب و زمین

چون معمولاً آب و زمین مال ارباب بود . گاهی بعضی جاها بود که بذره‌هم ارباب میداد ، اینجا همیشه مورد اختلاف بود و رول عمده را در اینجا مالک ژاندارمری ها بازی میکردند وقتی اختلافات درده روی میداد آن مالک سراغ رئیس ژاندارمری میرفت و یک پولی میداد و یک کاری میکرد و آنهم میآمد آن رعیت بیچاره را میگرفت حبش میکرد تا اینکه ... و این همیشه دردها تا اسباب زحمت بود و کشت و کشتار میشد سروصدا میشد ، حتی زمان رضا شاه یادم هست که اراک ما بقدری اینکار باعث اختلاف شد که صدالاشراف که آنموقع دادستان کل کشور بود برای رسیدگی آمد و دو نفر از مالکین مهم را که یکی آقای آقا مهدی یسرووی پسراج آقای محسن بود یکی حبیب بـدری اینها را گرفتند تبعید کردند به جاهای مختلف که این چیز بخوابد . کرارا "هم در دادگستری این مطلب مطرح بود که بنشینند یک طرحی بریزند برای اینکار که چقدر بگیرند اینکار میسر نشد . بعد آقای دکتر مصدق به این فکر افتاد که برای کمک به زارعین بیست درصدا زبهره‌ی مالکانه که هر جاشی که هر چیز هست بیست درصدا از سهم مالک کسر بشود ده درصده نفع رعیت ده درصدهم به نفع ده ، جاده سازی درده بکنند . که این سروصدا شد و مالکین بر علیه ایشان اقدام کردند . حتی نامه‌های کرارا " به ایشان نوشتند که آقا بله هر کسی که دهش را فروخت و آمد در شهر مستقل خریدا و باید این مالیات را ندهد این چیز را ندهد ولیکن آن کسی که درده هست و زحمت میکشد باید اینگونه عوارض را بپردازد . این جریانی بود که باعث مخالفت مالکین با ایشان شد که بعداً "هم که موضوع اصلاحات ارضی پیش آمد . یادم هست که من یک روزی معذرت میخواهم در بعد از ۲۸ مرداد که هنوز آن قضایای بقول خودشان اصلاحات ارضی نشده بود منزل یک کسی بودیم یکی از وکلای مجلس از مجلس آمد بعد آن دوست من پرسید که آقا امروز چه خبر بود ؟ گفت بله لایحه نفت را آوردند و ما امروز تصویب کردیم گفت که چه بود ؟ گفت من چه میدانم چی بود من طرفدار شاه هستم دکتر مصدق میخواهد پدر ما را در بیاورد ولی ما مالکین باید طرفدار شاه باشیم .

که بعدهم همان آدم بعدا " جزو مخالفین شد دیگرخواستند گرفتند و زندانش کردند که میخواست ملکش را ندهد .

س- اگر لطف بفرمائید اطلاعاتی که شما دارید درباره‌ی چگونگی تشکیل حزب ایران و تاریخچه‌ی حزب ایران تا آنجا که ممکن است صحبت بفرمائید ما ممنون میشویم .

س- من درست و حسابی اطلاعات زیادی راجع به این موضوع ندارم حقیقتش . ج - راجع به قتل احمد کسروی اگر شما خاطراتی دارید برای ما توضیح بفرمائید چون این مسئله‌ای است که جایی به دقت ثبت نشده که بوسیله‌ی ناظر ی گفته شده باشد .

ج - این اولاً یک مقدمه‌ی خوشمزه‌ای دارد راجع به شخص من که البته جایش در روان نیست ولی خوب چون ارتباط دارد با آن روز بنده عرض میکنم . من مدتی بود کسالتی داشتم شبها نمی‌خواهیدم دوستی داشتم خدا بیا مرزد دکترونوربخش که من با او خوب خیلی رفیق بودیم ، به او گفتم گفت که تو صبح ها که میخواهی بروی سرکار بیا من یک آمپولی میزنم که ایمن آرامبخش باشد چی باشد فلان باشد . و این آقای دکترونوربخش خدا رحمتش کند ضمناً " تریاکی ها را معالجه میکرد عده‌ی زیادی از این رجال مملکت میآمدند صبح یا عصر توی محکمه گوش به گوش می‌نشستند و تریاک شان را ترک مینداده یعنی آمپولی میزد که مرفین که کم بشود کم بشود تا .. بنده یک صبحی از منزل که آنوقت سه راه امین حضور بود آدم سرگوجه میرزا محمود وزیر محکمه‌ی آقای دکترونوربخش به این دکتروم میگفتم " سگتر " شوخی میکردم که این آمپول را بمن بزن من دیدم که وقتی که آمپول را زدا این دوساژش به اندازه‌ی هر روز نیست گفتم سگتر این چطور اندازه اش امروز کم شد یک دفعه زدنوی سرش ای آقا من بتوا امروز مرفین زدم . بجای آن دوا آمپولی که میخواستم عوضی مال تریاکی ها را زدم ، گفتم خوب حالا من چه بکنم ؟ گفت که من نمیدانم چه خاکی بسرم بکنم چون اگر یک چیزی خورده بودی من

الان توی مریضخانه می خواباندم و معده‌ات را می‌شستم اما این الان رفت‌ه داخل خون توشده و توفقط کاری که بایدبکنی بایدسعی کنی خوابــــی خوشبختانه مقدارزیادندبوده ولی نباید ... خوببنده هم هیچگونه اعتیادی حتی سیگاربنده نمی‌کشیدم و نمی‌کنم این بودکه روی مــــ اثرمیکرد . گفت‌که تو بایدسعی کنی که خوابی . خیلی خوب ماهــــم آمدم هی گفتیم خوابیم خوابیم ولی خوب آدم بیشتردر اینظورمواقع وقتی بخودش تلقین میکند دلش می‌خواهد بخوابد . بنده به دادگستری آمدم . آتموقع بنده معاون اداره‌ی بازرسی وزارت دادگستری بودم که رئیس نداشت تقریبا " بنده کفیل آن اداره بودم . چون رئیس قبلی اش آقای فولادوند برای انتخابات رفته بود وکیل بشود . عمارت دادگستری هم هنوزدر اختیار دادگستری نبود فقط قسمت دادسرا آنجا آمده بودوهمین اداره‌ی بازرسی فقط . ولی بقیه وزارتخانه در عمارت سابق دادگستری بودکه حالا اداره‌ی تبلیغات شده . یعنی اداره رادیو و آن حرفها شده . و بقیه محاکم هم درجا های مختلف استیفاف در اول توی باب همايــــون بود محاکم بدابست در اول لاله زار بود فقط همین دادسرا آمده بود . که مدتها هم رانندگان اتوبوس ها این شاگردشوفرهــــا ، وقتی میرسیدند به آن ایستگاه دادگستری میگفتنمــــد " دادسرا دادسرا " بنــــده همینجورکه توی اطاقم نشسته بودم که مشرف به حیات بود که راه منحصراز همین خیابان خیام ، خیابان جلیل آبا سابق بود به دادگستری آن درب اصلی باز نشده بود دیدم صدای الله اکبری می‌آید و شلوغ شده . بنده پا شدم نگاه کردم شلوغ است به پیشخدمت گفتم برو ببین چه خبر شده ، رفت برگشت گفت آقا کسرائی راکشند . ما یک بازرسی داشتیم با زپرس شعبه‌ی یک دادسرای تهران با اسم کسرائی بنده خیلی ناراحت شدم دیدم آدم پاشین که بروم ببینم چی شده رفتم توی آن قسمت دادسرا دیدم جلوی شیبــــه‌ی هفت بازرسی شلوغ است . خوب بنده پرسیدم گفتند نخیر کسروی کشته شده

بنده وارد شد. دم آن پیشخدمت ها چون راه باز کردند بنده رفتم توی اطاق دیدم دم در با طاق یک جوانی افتاده کارد خورده و مـــــورده که معلوم شد بادی گارد سید احمد کسروی است و وسط اطاق هم کسروی افتاده از شکم مقدار زیادی روده اینطور چیزها بیرون آمده دندان مصنوعی اش افتاده بیرون وفوت کرده وزیر میزهم آقای بلیغ باز پرس شعبه هفت فشر کرده افتاده . بنده آقای بلیغ را با پیشخدمت ها کشیدیم بیرون و بردیم اطاق دیگر دادستان تهران آقای مجلسی بود آمدند بعد ایشان تلفن کرد که خود بنده هم توی اطاق بودم تلفن کردیم به فرماندار نظامی چون جرمی واقع شده بود در ملاحظیهست فرماندار نظامی آنوقت ها بود . سرگرد شجره از دادسرای حکومت نظامی آمد . بنده کاری که کردم تلفن کردم به وزارتخانه و گفتم چنین وضعی شده گفتند شما اجازه بدهید ما امروز دادسرا را تعطیل کنیم یعنی کسی را دیگر راه ندهیم . بنده چند تا از این منشی ها را دم در نشاندم که اظهاریه‌هایی که می‌آیند رویش بنویسند به مناسبت حادثه ای کـــــه واقع شده دادسرا تعطیل است تجدید بشود که مثلا" اگر اشخاصی را خواستند در ظرف سه روز بیایند اگر احیاناً " نمی نوشتند که آمدند ممکن بود که طبق مقررات جلبشان کنند برای اینکه اینکار نشود اینکار من سپردم بکنند. بعد جلوی این راهروی شعبه هفت را هم بنده بستم پیشخدمت های دادگستری گذاشتم تا کسی نرود تا تکلیف جنازه ایشان معلوم بشود . یک وقت دیدم یک جوانی آمد مشت زد صفا را باز کرد رفتم گفتم آقا چه خبره گفت آقا کجا است پدر من کجا افتاده است ؟ گفتم پدر شما کی هست گفت کسروی ، من البته سلام به ایشان کردم معلوم شد که آقای جلال کسروی است پسر کسروی تسلیم گفتم و خب او را من بردم توی اطاق دید جنازه پدرش را . معلوم شد که آن روز کسروی را برای ادای توضیحاتی برای توضیحات راجع به همین کتاب شیعه گری وظاها " اهانتهائی

که به امام جعفر صادق شده است یا .... باز پرس احضار کرد . البته این احضار کردن اود خارج منعکس شده بود و بنا بر این دسته ی فدائیان اسلام میدانست که کسروی آن روز به دادگستری خواهد آمد . یک روز هم همین آقایانی که آن روز آمدند و باعث قتل کسروی شدند امامی ها در درشکه به کسروی حمله کرده بودند . ولی آن روز بطوریکه خود بلیغ بعداً " بمن گفت و من از او پرسیدم گفت که وقتیکه کسروی نشست و من شروع کردم که از او تحقیق بکنم و ایقننا " دونفرو ارد شدند یکی آمد بالای سر کسروی با کارد آخته به گردن ایشان زد و دستوری که کارد زد آن بادی گارد کسروی که دم درب نشسته بود از این بقول ما میگفتیم "پیش تو" از چیزهای روسی داشت بلند کرد که این ضارب را بزند ولی برادر این امامی که دم درب بود او با کارد زده دست آن حداد پور . امش هم حداد پور بود اگر حافظه ام یاری بکند که دست این تکان خورد بجای اینکه این گلوله بخورده به ضارب کسروی خورده به شکم کسروی .....

روایت کننده : آقای نمرت الهامینی

تاریخ : پنجم ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا

مواجه کننده : ضیا اله صدقی

نوار شماره : ۱۴

وقتی که آن برادرغا رب کسروی کاردمیزنده دست حدا دپور، دستش تکان میخورد و تیربجای اینکه بخورد به زار میخورد به شکم کسروی و از توی شکم کسروی بیرون میآید و میخورد به زار دیا تور شوقا ژوم میخورد به سقف که پوکه اش توی اطاق بود. و ظاهراً " در فرمانداری نظامی دادگاه هم همین بساط را درست کردند که باعث قتل کسروی آن گلوله ای است که منشی اش زده، آن کار دیا باعث قتلش شده، باعث قتل آن گلوله شده بنا بر این آنها را روی اعمال نفوذی که کردند دستگاری که از فداشیا ن اسلام حمایت میکردند که آن فاربین تبرئه شدند و مجازات نشدند. ما گرفتار شدیم آقای دکتر توی همین جریانات. برای اینکه این جنازه کسروی را هیچ مسجدی و هیچ قبرستانی حاضر نبود قبول بکند روی همین سروصدا. تا بالاخره چهار بعد از ظهر با زحمتی آن آقای مهندس متین که آنوقت رئیس انتظامات دادگستری بود و بنده هم بودم و اقدام کردیم تا بالاخره این جنازه را از دادگستری بردند. وقتی من آمدم منزل دیدم که خیلی مادر و خانم من نگران هستند و میگویند که... چون منم آنوقت تلفن نداشتم، از منزل مجاور که آقای سرتیپ زاهدی بودند گفتند چندین بار از مریضخانه فیروز آبادی دکتر مؤید تلفن کرد و حال تو را پرسیده. من فهمیدم قرار بوده من امروز بخوابم، یادم رفته. با این پیشاهدا اصلاً فراموش کردم که بنده من قبول مرفین زده شده، به این مناسبت من آن موضوع مرفین را گفتم، برای من یک حادثه و یک مسئله ای بود اینکار، این اطلاعی بود که میخواستم بگویم.

س- در آن روزی که این سوء قصد واقع شد آیا در اطاق بازپرسی غیراً آقای بلیح و محافظ آقای کسروی و اینها کس دیگری بود؟

ج - هیچکس دیگر . نخیر معمولاً " درباری‌ها نیا بدکمی با شد و مطلقاً کسی نبود .
نمیتوانست کس دیگری باشد .

س - آقای امینی من الان میخواهم یک سؤال از شما بکنم که شاید در دوران طولانی میشود . تقریباً " از ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ و این از نظر تاریخ ایران هم من فکر میکنم که سؤال مهمی باشد و این مربوط به استقلال دادگستری است و از آنجا که شما آشنا سنی زیادید با این سازمان داشتید میخواستم از شما سؤال بکنم که آیا این استقلال قوه قضائیه مملکت در این دوره دوازده ساله از ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ چگونه بوده ؟ آیا چنین استقلالی وجود داشته ؟

ج - بنده معتقدم بوده است . بنده معتقد بودم که همین دادگستری با همه نواقصش باز خیلی خوب بود . جلوی خیلی کارها گرفته میشد و دادگستری اغلب قدرت نشان میداد . ممکن نبود در مملکت، مثل همه جای دنیا باشد ، افراد نامالچ ، افراد نادان درست باشند ولی باز در دادگستری خوبش بریدش غلبه داشت . و ما در دادگستری قضات بسیار شریف و با شهامت و با تقوایی داشتیم مثل مرحوم آقای سید محمد قاسمی ، آقای سید محمد فاطمی که یکی از علمای طراز اول بود . محکمه انتظامی آقای حاج شیخ محمد بروجرودی یا در همان خود دیوان کشور با آقای آقا حسین رضوی، سید حسن مشکن طبیبی ، در محکمه انتظامی خود صدراعظم که مدت‌ها بود آقای آقا میرزا مهدی آشتیانی ، آقا میرزا فضل اله خان آشتیانی ، مشکن طبیبی در جاهای مختلف و قضات بسیار شریف با تقوای ، در محاکم بدایست در محاکم دادگاه استان همیشه قضات ... حتی تا همین اواخر من به شما عرض کنم بعد از بیست و هشتم مرداد دهم من به شما عرض کنم - بعد از بیست و هشتم مرداد دهم درست بیا دادم که وقتیکه ... همین سر موضوع پرونده آقای دکتر مصدق کشمکش بود خوب خیلی قضات اظهار ناراحتی میکردند که این کار درست نیست در دادگستری ارتش . در مقابل دادگستری ارتش دادگستری میایستاد . در مقابل این آرائی که کمیسیون امنیت اجتماعی مادم میکرد ... اینجا بنده دلم میخواهد یک مسئله‌ای را عنوان کنم که بعضی‌ها به آقای دکتر مصدق ایراد می‌گرفتند همیشه که آقایان سازمان امنیت در زمان آقای دکتر مصدق این قانوش تصویب شده . این یک اشتباه لفظی است . آن چیزیکه

در زمان آقای دکتر مصدق تصویب شد قانون امنیت اجتماعی بودن سازمان امنیت .
 قانون امنیت اجتماعی این بود که اگر در دهات عده‌ای شلوغ میکنند یا در کارخانجات
 کمیونیون مشکل از رئیس دادگستری و دادستان و رئیس شهر یا نی یا رئیس ژاندارمری
 تصمیم میگیرند که این شخص را یا اشخاص را بیک نقطه‌ای که حتماً آن نقطه خوش آب و هوا
 باشد و آب و هوا نباشد برای یک مدت محدودی که از یک سال کمتر باشد تبعید کنند و تازه
 در آنجا ذکر شده است که این تصمیم قابل شکایت است در محکمه استیناف و باید خارج از نوبت
 رسیدگی شود و رأی دادگاه استیناف قطعی است و کلاً " برای اشخاصیکه مینامند"
 حکم ما در میشد باعث میشد که کمیسیون استیناف رأی میداد در همین مورد هم کلاً را "
 قضات دادگستری ایستادگی میکردند. مثل اعلامی در قم بوده که وقتیکه سازمان امنیت
 فشار میآورد راجع به اشخاص که بگیرند و تبعید کنند رئیس دادگستری آنجا کـــــــــــــــــ
 آقای هادی که بعداً " در انقلاب هم شده است در کل انقلاب مقاومت میکرد و همین
 مقاومت او باعث شد که روزیکه از منزل میخواست بیاید بیرون مخصوصاً " راجع به تبعید
 آقای خمینی . رئیس سازمان امنیت در خانه اومی ایستاد و او را هل میدهد تو هفت تیر
 میگذارد روی سینه اش که یا استعفا بده از ریاست دادگستری یا الان میزنم . او هم استعفا داد .
 این مقاومت را دادگستری میکرد و این را بنده میتوانم اذعان کنم که دادگستری ، یا دم
 هست که خدا رحمت کند مرحوم دکتر سمیعی که کفیل وزارت دادگستری بود و من هم رئیس
 دفتر وزارت دادگستری بودم ، روزی در اطاق ایشان یکی از کلکلی مجلس ، وکلای
 ذی نفوذ مجلس آمده بود و به ایشان میگفت آقای فلان پرونده که مربوط به ما در زن من است ،
 در فلان شعبه است و شما یک توصیه‌ای بکنید . گفت یعنی چه آقای . من توصیه بکنم بکنم
 ما در زن شما . گفت نه توصیه بکنید که یک وقتی بکنم طرف اعمال نفوذ نشود . گفت
 همین تلفن من با عث میشود که فکر بکنند که من میخواهم بکنم شما توصیه بکنم . خیر
 دادگاه اگر رأی داد ، دادگاه بالاتری هست ، در استیناف است . باز یادم هست که
 یک روزی ، یکی از سردمداران مجلس ، مرحوم ملک مدنی آمده بود پهلوی دکتر
 سمیعی که شما فلان آدم را بکنید دادستان ار اکه گفت بله این شما قبلاً گفتید من رسیدگی
 کردم از اوقاضی ارشد و اولائی در آن شهر هست . گفت آقای این حرفها را ما ندادیم

چیزی را که ما گفتیم باید بشود. گفت نه، شما نمیتوانید در مجلس استیضاح کنید من اینکار را نمیکم. این بود. در مورد دیگری من یادم هست، حتی اینکه شما محدود کردید تا سال ۱۳۳۲، حتی بعد از ۳۲ مایک با زیرس بسیار شریفی در دادگستری داشتیم که الان درواشنگتن هست و مریض است آقای فرهنگ، پرونده آقای آقاسیدابولقاسم کاشانی در آنجا مطرح بود. دادری ارتش اصرار داشت این پرونده را بهمین جریان موضوع اتهام مال خلیل طهماسبی و دیگران - حمایت از خلیل طهماسبی و قتل رزم آرا این پرونده را بکشند و ببرند دادری ارتش. این آقای شیدا " ایستادگی کرد و گفت این در صلاحیت دادگستری است و من زیر بار نمیروم. بعد جلسات مختلف با حضور آژموده آمدند در اطاق وزیر وقت دادگستری آقای جمال اخوی، و اینها هم با تمام قوا ایستادگی کردند و زیر بار نرفتند. این دادگستری انصافاً این چیزها را داشت. حسنش از عیب و نقص بیشتر بود و غلبه داشت مسلماً " و استقلال داشتند بله مسلماً "

س- این استقلال تا چه زمانی بود آقای امینی؟ چه زمانی بوده که دادگستری واقعاً استقلالش را از دست داد و چرا؟

ج- استقلالشان چیز نبود ملاحظه میفرمائید. یکبار اولاً به شما گفتم که زمان آقای دکتر مصدق دیوان کشور را منحل کردند. خب بعضی افراد چیز بود و هها نموقع تازه یک عده ای از قضاات ایستادگی میکردند. بعد گلشایان و وزیر دادگستری بود و آمدروی فشار شاه عده ای از قضاات صالح را دعوت نکرد، باز نشسته کرد. روی اصل همین فشارهایی که سازمان امنیت میآورد. تا آن اندازه ای که من میدانستم همیشه دادگستری سعی میکرده این قضاات که استقلال خودشان را حفظ بکنند و نه از تعصبی که خودم قاضی بودم و در دادگستری بودم. این عقیده من هست عرض میکنم.

س- آقای امینی من اینجا میخواستم از شما تقاضا بکنم که راجع به جریان بانک ساختمانی که اصلاً چرا بانک ساختمانی تأسیس شد و چگونه تشکیل شد لطف بفرمائید و یکمقداری برای ما توضیح بدهید.

ج- اگر قرار باشد بنده در هر موضوعی بخواهم.. من خیال میکنم یک دوسه ماهی اینصورتی صحابه های ما طول بکشد. بسا اینکه بنده میآنم شما بقول قدما میگویند:

(؟) هر حرفی که بنده حتی بعد در وسط نوارها یک اشاره ای میکنم شما فوری یا ددا شت میکنید و همان را میگیرید و با زمینگوشید که ... که من ناچارم که دیگر زبان دربندم.

عرض کردم خدمتان در ضمن محاوره با بعد از محاوره که بعد از اینکه این قانون بیست در صد را آقای دکتر ممدق تصویب کردند برای کسر کردن از بهره مالکانه، عده ای از مالکین اعتراض کردند که آقا چرا راجع به مستغلات شما چنین تخفیفی را قائل نشدید و فقط این تحمیل را بر مالکین املاک مزروعی کردید. آقای دکتر ممدق عده ای را دعوت کردند من خیال میکنم این را به شما گفته باشم.

س- راجع به تأسیس بانک ساختمانی

ج- همین وقتیکه آن جلسه در حضور ایشان ... اول در غیاب ایشان و بعد در حضورشان تشکیل شد. وصحت شد که آقا بهترین راه اینست که این زمینهای مواتی که در این تهران هست و در جاهای مختلف، اینها گرفته بشود و یک بانکی درست بشود. این بود که صحبت شد که بانک ساختمانی و ایشان قانون تصویب فرمودند و در آن قانون هم گفته شد مدبرعامل اینجا باید مهندس آرشیکت باشد. آقای کورس قبول نکردند و مهندس آرشیکت هم گیر نیامد. بعد ناچاراً و راجعاً عرض کردند و آقای دکتر بیانی شدند مدیر رئیس بانک ساختمانی.

س- من خیلی ممنونم و عذر میخواهم. چون میداند که بجز نوارهای آخر مان من یک مقدار رسوالمهای پراکنده دارم از خدمتان میکنم.

ج- بنده هم ناچارم آنوقت پراکنده گوئی میکنم.

س- این سئوالهای ما تمامش مربوط به همدیگر نیست در اینجا. مثلاً میخواهم حالا از شما تقاضا بکنم که راجع به جریان بنده یک مقدار صحبت بفرمایید و اطلاعاتی که دارید. اصلاً این موضوع بنده چه بوده و چرا مطرح شده؟

ج- حدود تا ریش یا دم نمیاآید ولیکن در کابینه ما عبدود. این علی التحقیق کابینه ما عبدود که میتوانید داخل معین کنید. خیال میکنم حدود سال ۱۳۲۷ و آندوره ها بود. خیال میکنم ۱۳۲۷ بود. که ما عمرانه ای سخت وزیر بود قانونی از مجلس گذشت که دولت نه نفر از شاخص بصیر و مورد اعتماد را انتخاب میکنند که اینها در طرف یکسال دو وظیفه را انجام بدهند. یکی تشکیلات وزارتخانه ها را و مؤسسات مربوط به دولت را

معین کنند. یعنی اینکه هر روز ارتخانهای چقدر عضو، چه تشکیلاتی داشته باشد که البته اینکار خیلی میبایست به درازا بکشد و طول بکشد ولی خوب قانون بود. ویکی اینکه تمام کارمندان دولت را که در رأس هستند البته، اینها را تقسیم بندی کنند عده ای که نامالح و دزد هستند و بدنام و خوش نام نیستند مشمول بندیم، کنند و از دستگاه بگردانند. ولی آنها شی که نه نام درست نیستند ولی بیعرضه هستند اینها را مشمول بنسب ب، کند و اشخاص صالح را مشمول بندالف. که البته من عرضی گفتم. حشش بود که اول بگویم اشخاص صالح مشمول بندالف و اشخاص بیعرضه بندب و با و نام درست ها هم بند 'جیم'. این هیئت را دولت دعوت کرد با فرمان شاه. این عده تا اندازه ای که من حافظه ام که رئیس شعبه دیوان کشور بود، آقای محمد سروری، آقای مختار الملک صبا، آقای شیخ عبداللطیف لطفی، آقای سید احمد امامی، آقای باقر شاهرویدی آقای دکتر قلی نصر. این هفت نفر، من هفت نفر گفته بودم یا نه نفر؟ هفت نفر بله. در حال، من مثل اینکه اشتباها "گفتم نه نفر را. ولی علی التحقیق هفت نفر. هفت نفر اشخاص بصیر را انتخاب کند. بعد آقای ساعدی که این آقایان را دعوت میکنند در نخست وزیر، ابلاغی هم میدهد به آقای مقامی که شما بعنوان رئیس هیئت معین شده اید. آقایان بهشان برخورد بود که اگر ما هستیم که خودمان باید بین خودمان رئیس معین کنیم، دولت نباید برای ما رئیس معین کند. و خود ما حتی ممکنست خودمان آقای - مقامی را معین کنیم ولی بهتر است که این اختیار به خودمان داده بشود نه اینکه دولت بنویسد. یک شوخ هم آقای ساعدی کرده بود. گفته بود که ببله شما برای کاری انتخاب شده اید، من فکر میکنم فردا کاری بکنم که زنها بیانا هم دیگر شما را توی خانه راه ندهند. بعد اینها بعد از رفتن ساعدی این صحبتی که کردند رأی گرفتند و آقای سروری شدند رئیس این هیئت و آقای مختار الملک صبا بنا به پیشنهاد آقای شاهرویدی منشی. روی علاقه و افری و اعتمادی که آقای سروری به بنده داشتند از من خواستند که ریاست دفتر این هیئت را قبول بکنم. البته وزیر دادگستری که آقای دکتر سجادی بود خیلی مخالفت میکرد با اینکار. من چون آنوقت رئیس اداره سرپرستی بودم که

اینکار باعث میشد فلانکس نتواند وظیفه خودش را انجام بدهد. کار رسیده بود گویا در هیئت وزیران و حضور شاه هم صحبت شده بود و با تأخره با من صحبت شد. با من که آقای وزیر وقت دادگستری صحبت کردند. گفتم نه من کار خودم را انجام میدهم. چون جلسات آنجا اغلب عراضت و من انجام میدهم. یکمقدار هم مال این بود که نمیخواه استند که اینکار مثلاً "چوب لای چرخ اینکار ریگذا. دظا هرا". در هر حال بنده رفتم. و دفتر آنجا را ادا کرده‌ام. این هیئت قرار شده بود که یک نامه‌ای بنویسد به وزیر و رتخانها و در هر روز رتخانهای سه نفر را معین کنند با نظر این هیئت که این سه نفر قبلاً راجع به کارمندان و مخصوصاً "کارمندان ارشد رسیدگی کنند و نظریه دهند و آن نظرشان به بعداً" بیا بد در این هیئت رسیدگی بشود. ضمناً "یک پرسشنامه‌ها می‌هم این هیئت تهیه کرده‌ام چاپ کردند و فرستادیم به وزیر و رتخانها که تمام کارمندان اطلاعات خودشان را راجع به دارائی خودشان، راجع به دارائی خانواده‌شان، زانشان بچه‌هاشان، و سابق خدمتشان اینها همه را روشن کنند و بفرستند. و اینها را فرستادند و آمد. اینجا ناچارم من یک شوخی که پیش آمد بکنم. و آن شوخی اینست که یک روزی یکی از این اعضاء مال وزارت کشور که عضو هیئت سه نفری وزارت کشور بود، آقای دکتر هنجی، ایشان تلفن کردند و بمن گفتند شما یک وقتی از آقای سروری بگیرید که من میخواهم ببینم آنجا توضیح ببرم. بنده هم گفتم وقت دادند آمدند. آمدن معمولاً در جلسات هیئت شرکت میکردم، رئیس دفتر بودم و شرکت میکردم. می‌نشستم بدون اینکه حق رأی داشته باشم. آقای دکتر هنجی پرسیدند از آقای سروری که آقا شما دستور دادید ما راجع به کارمندان وزارت کشور بنویسیم ما به چه طرزایسن را تهیه کنیم. سروری گفت یعنی جد آقا، منظورتان چیست؟ گفت آقا ببینید شما هم وزیر کشور بودید هم وزیر دادگستری. حالا میخواهیم ببینیم این کارها می‌تواند اینجا میکنند با عینک وزارت کشوریتان رسیدگی میکنند یا با عینک وزارت دادگستریتان. گفت یعنی چه آقا؟ "مت معنی‌اش اینست که از لحاظ وزارت کشور بهترین و لایق ترین کارمندانست که خوب بتوانند صندوق عوض کنند. ولی باید

وزارت دادگستری ایستادگاری جرم است با بدتعقیب بشود. این بندجیم است. از نظر وزارت کشور این بندالفاست، از نظر دادگستری بندجیم است. که همه خندیدند و این شوخی بود که آن آقای هنجی کرد که من هیچ یاد نمی‌سرود. اینها آمدند و رسیدگی کردند. البته از کله‌گنده‌ها شروع کردند. مثلا "قوم السلطنه" شد بندجیم و منصور الملک شده به سه‌خیال میکنم. سه نفر رأی دادند که بندجیم. چیزیکه من فراموش کردم بگویم آقای دکتر تقی صرف فقط یک جلسه در این جلسات شرکت کرد دیگر شرکت نکرد. نکرد که نکرد. و اینهم این بود که این آقای هیئت شش نفر شدند نبود که اکثریت که فرد با شد. و راجع به منصور سه‌سه شد. راجع به سردار رفاه خسر حکمت تا اندازه‌ای که یاد هست او مشمول بندجیم شد. بله مسلم بندجیم شد. دکتر اقبال بندجیم شد و وقتی که موضوع منصور آمده بود یکی از اعضاء هیئت ایسن موضوع را با اینکه خیلی سعی میکردند مطالب محرمانه باشد و حتی من بقدری وسواس در این کار داشتم، آن دفتری که صورت جلسه میکردند و شاهرودی می نوشت با خط خوش من این را می بردم منزلم وزیر تشکیم می گذاشتم که هیچ کس به آن دسترسی پیدا نکند و با زفره آن را با خودم بیاورم. که یک شبی در هیئت وزیران شاه می پرسد که چطور خوب منصور الملک سه‌سه شد؟ میفهمم که این مسئله در زبید کرده. آنوقت معروف بود که بعضی‌ها میگفتند آقای شاهرودی چون رفیق آقای حکیم الملک است به حکیم - الملک گفته، آنوقت حکیم الملک وزیر دربار بود، یا بعضی‌ها میگفتند که به مرحوم لطفی این را چون با منصور مربوط و رفیق است گفته. معلوم نشد در حال که کسی این را گفته. بطوریکه سروری سوارین کاخیلی ناراحت شد و گفت: اگر این شکل باشد من دیگر حاضر نیستم و تراض کرد. دیگر جلسات خیلی با ثلی به اصطلاح تشکیل میشد. سروری تراض کرد تا اتفاقا "شاه که به مسافرت رفته بود ایشان یک شرحی نوشتند و استعفا دادند و من این را بردم به دفتر مخصوص، نخست وزیر دادم و اردگردند و بعد ایشان همان روز هم که آمدند و من رسیدم دادم گفت حالا لاجل من خوب است و آمد بیرون. بعد عده‌ای هم دیگر نیامدند و چون تقی نصر هم که نیا آمده بود، آقای مختار الملک صبا هم استعفا داد، دکتر محمد سجاد و گلشایان و قبل از اینکه اینها استعفا بدهند

معذرت میخواهم محسن قریب هم شعضوهیئت بجای تقی نصر. ولی بعداً " بجای محسن قریب هم محمد مهدی شاهرخی که دستان دیوان محاسبات بودیا رئیس دیوان محاسبات بودا و انتخاب شد. بنا براین اعضاء هیئت شدند این عده. بعداً " گلشائیان شادستان دارفارس و رفت. بجای او دکتر هومن معین شد. دکتر هومن که آمد روی چیزی که داشت با منصور الملک فشا آورد که تکلیف منصور الملک معین بشود. رأی گرفتند و او چاره سه شد بیدالف. از آن بندجیمی که بود درآمد. و اینها تا آخر یکسال رأیشان را دادند. اینجا ناگزیرم یک مسئله ای را عرض کنم. مثل اینکه گفتیم راجع به مرحوم لطفی، مثل اینکه گفتیم به شما، این خیلی جالب است این مسئله راجع به این تقوای مرحوم لطفی. یکرزی مرحوم لطفی به من گفتند آقا تو هر وقت دیدی که جوادلطفی پسر من میخواهد موضوع مطرح بشود و نفر را قبل از او که رسیده من خبریده یواشکی. من وقتی که پیرونده ها پهلویم بود یکی میدادم و مطرح میکردم آن گزارش هیئت سه نفری را، وقتی دیدم که دونفر مانده است به جوادلطفی به مرحوم لطفی اشاره کردم و لطفی پا شد. لطفی پا شد و گفت من امروز یک کاری دارم و میروم، از جلسه خارج میشود. بعددم درمرا صدا کرد و گفت بیا! این رأی مرا بگیر ولیکن با زنکن وقتی که موضوع جوادم مطرح شد این رأی مرا هم بیا نداشتوی آن سیدی که هست و رفت. بعد وقتی که جوادلطفی نوبتش رسید این آقایان همه حاج و واج شدند و گفتند آه عجب آقای لطفی هم که رفته است ما چه بکنیم. گفتیم ایشان مخصوصاً " رفتند و به من قبلاً" گفته بودند هر وقت رسیده نوبت پسر من - دونفر رسیده او به من بگوئید که من خارج بشوم. خوب گزارش آن هیئت را ما خواندیم که بسیار بد بود. گفتند خوب حالا ما چرا رأی بدهیم با این ترتیب، با شرم حضور و ناراحتی. گفتند یک چیزی هیچ هیچ دم در دستو کسرد چه بود؟ گفتیم که ایشان رأیشان را دادند به من و این رأی پهلوی من هست و گفتند هم که نشان کسی ندهم و رأی را من فقط درسید بیا ندهم. بعد آقایان دیگر رأی را که دادند و بیا زکرده دیدند لطفی نوشته است پسر من رأی بندجیم. خوب آنها هم بالطبع دیگر آن شرم حضورشان از بین رفت و آنها هم رأی دادند به بندجیم و این بزرگوار لطفی را میروند.

بعد این صورت را وقتی که روز آخر شد دیگر کابینه رزم آرا بود. بنده همه مال وزارتخانه های

مختلف را چندانویکی هم برای وزارتخانه ها همه را تهیه کردیم به امضاء آقای دکتر سجادی که حالا شده بود رئیس سازمان برنامه ، بنده اینها را بردم به وزارتخانه های مخصوص دادم . بادم هست که اغلب وزارتخانه ها بلافاصله اجرا کردند . مثلاً " در وزارت راه و راه آهن خسرو هدایت بند جیم بود ، آن مسعودی نامی بندجیم بود ، عده ای را همان بلافاصله از خدمت برکنار کردند . دکتر آقبال را برکنار کردند ولی بعداً اتفاقاً بمناسبتی ... آنها بنده در این جریان توی دادگستری کتک خوردم . یعنی یک آقای که مشمول بند ب شده بود آمد توی اطاق من وسیلی زد توی گوش من و عینک من افتاد شکست . من به وزیر دادگستری - سوذری شکایت کردم . سوذری اینکار را رجوع کرد به معاونش . گفتم آقای شما خودتان بند ب شدید و آن آقای هم که من را زده بند ب است ولی آن . که شما رجوع کردید بهش بندجیم است بهتر . جشنی گرفتند اینها بندجیمی ها در دادگستری که آنروز بنده کتک خوردم . روگردانده با زیرسی که آقای صادق احمدی بعد هم وزیر دادگستری شد . حالا بنده این . بعد کار همین حرکتی که نسبت به اینها کردند باعث شده بود که سروری که سنا تور بود و آقایانی که بنده علاقه مند بودم در مجلس سنا ، سؤال کردند از دولت و بیکروزی محمود هدایت که معاون رزم آرا بود تلفن کرد که آزارم آرا تورا می خواهد . بنده رفتم . رفتم و سوابق آن - خلاصه بیرونده خودم را و خلاصه بیرونده آن آقای که بنده سیلی زده بود بردم . رفتیم توی اطاق رزم آرا ، رزم آرا خیلی مرد مودبی بود اصلاً" . دم در پا شد آمد و گفت بله از شما من تعریف شنیدم . وقتی من آن سوابق خدمت خودم و مال آن آقای را دادم تلفن کرد و وزیر دادگستری که آقای شما یک آدمی که این شکل است از شما استغاده تمیکنید و اینجور به او اهانتم میشود . . . و بعد به من گفت بله من خودم تصمیم داشتم راجع به اینها شدیداً " عمل بکنم به این بندجیمی ها ولی وقتی آدمی مثل گلشائیان توی این هیئت است و خودش مشمول بندجیم نمیشود من چطور میتوانم راجع به دیگران ... چطور شد راجع به گلشائیان مطرح نشد . گفتم اتفاقاً " راجع به گلشائیان هم اوراق - خیلی زیادی آمده بود . راجع به معالیه پنجه ، راجع به معالیه کتیرا و چیز دیگر اینها را هم من تهیه کردم . وقتی بردیم مطرح شد موضوع ایشان آقایان گفتند آقایان در قانون

گفته شده دولت هفت نفر از شاخه بصیر و موردا عتقا در انتخابات بکنند، بنا بر این برای ما مجلس رأی داده و انتخابات بدیم دیگر معنی ندا در مراجع به خودمان انتخابات تصمیـم بکنیم. این را گفتند که ما صلاحیت ندا ریم و نکردند. و این ما ندتا با اخره در مجلس روی فشا رسدا رفا خر حکمت رأی داد که تصمیـمات این هیئت کان لم یکسـن است ولی این را درسنا، که میبایستی آن سنا هم تصویب کند، سنا بر دندوسنا رأی نداد و همینجوری ماند. مانده ما ندتا دیگر این بساط منحل شد و از بین رفت. این اوراق همینجور مانده است.

سرحوم فهیم الملک مرد خیلی خوشمزه ای بود. گویا یک روزی شاه از او میبرد که خب آقای فهیم الملک تو مشمول بند چی شدی؟ گفته بود بند "ت". گفتیم ما بند "ت" که ندا شتیم بنده الف بود و بوجیم. میگوید نخر بند "ت". میگوید بند "ت" چه هست؟ میگوید بند تنیان، و در رفتم من.

س- آقای امینی میخواستم از حضورتان خواهش کنم که برگردیم به یک مقدار رویدادهای زمان دکتر مصدق. من اینها را نام میبرم و تا ریختن را میگویم، شما اگر لطیف بفرمائید تجاری که خودتان شخما "داشتید نسبت به این رویدادها برای ما توضیح بفرمائید. اولین مسئله موضوع اعتصاب آباءان و حکومت نظامی در آباءان است. ج- معذرت میخواهم دنبال آن کار مال بند جیم بنده ناچارم یک مسئله کوچکی را اضافه بکنم. س- تمنا میکنم.

ج- آن اینست که یادم هست بعد از اینکه این صورت را ما به دولت دادیم و من سعی کرده بودم هیچ جای دیگری درز نکنم و منتشر نشود و این همیشه هم توی کیف من بود، یکروز دیدم این آقای دکتر هومن تلفن کرده من که آقا من یک کار خیلی واجبی با تودارم اگر فرصت داری یک سری بمن بزن. رفتم منزلت از همان راه اداره رفتم و دیدم احمدملکی آنجا هست. ایشان به من گفتند آقا آن صورتی که دارید بدهید به ما ببینیم. گفتیم بنده آن صورت را صلاحیت ندارم بدهم. شما تلخن کنید به دکتر سجاد که رئیس هیئت بود اگر ایشان گفتند خودشان بدهند من نخواهم داد. معلوم شد دکتر هومن وقتی در این جلسات بوده خودش یک یادداشت ها میبرد؛ شده. بمن گفت که من خودم یادداشت ها می

دارم و من این یادداشت‌ها را میخوانم. گفتیم بخوانید و من چیزی به شما اضافه نخواهم کرد. گفت که فقط پس اینکا را ببینید. اگر این بود بگو که این... اگر مثلاً یکی را من گفتم بندگان است. گفتیم به این شرط که من میگویم که نیست اما مشمول بندجست نخواهم گفت. اینها گفته شد و ملکی هم یادداشت کرد. بعد این را فردا در روزنا مه ستاره چاپ کردند و همین باعث شهرت و اشتها را این افراد شد. در صورتیکه آن صورت زیاد درست نبود. بعد خیال میکنم دولت ناچار شد آن اسامی را منتشر کند.

س - حالا برمیگردیم به سؤال قبلی من درباره رویدادهای زمان نخست‌وزیری دکتر ممدق. اولیش موضوع اعتماد با کارگران آبادان و حکومت نظامی در شهر آبادان است. ج - من درست یادم نیست.

س - آقای امینی اگر لطف بفرمائید درباره رویدادهای ام تیر که معروف است به قیام ملی سی ام تیر، از شروعش در واقع از تاریخ بیست و پنجم تیر ماه، برای ما توضیح بفرمائید تا آنجا شیکه امکان دارد، ساعت به ساعت. از تجربیاتی که خودتان شخصاً داشتید.

ج - قضایای سی ام تیر، قبل از اینکه سی ام و بیست و پنجم تیر باشد باید یک قدری جلوتر رفت و آن انتخابات مجلس است. وقتی که مجلس اکثریت و کلاً رأی اعتماد گرفتند و اعتبار نامه‌ها پشان تصویب شد روی اصول پارلمانی دولت استعفا میدهد. چون در همان موقع هم رسم شده بود که قبلاً "رأی تمایل بگیرند" این موکول شد به رأی تمایل مجلس. مقدمتاً "عرض کنم که یگروزی آقای دکتر ممدق بنده را احضار فرمودند و گفتند که من روی اصول پارلمانی با استعفا بدهم. استعفا هم راهم نوشتم. ولی به من اطلاع رسید که در وزارت اقتصاد که وزیر اقتصاد آقای دکتر علی امینی بود مقداری جواز صادر شده است. شما همه کارها پتان را بگذارید زمین و بروید دنبال این کاروبینید که این جوازها چطور صادر شده، و تمام را شما پیدا کنید بیاورید و من تصویب نامه‌ای صادر کنم و این را الفسوکتم و بعد استعفا بدهم. بعد به شوخی گفتند معمولاً"

یک رئیس دولتی که میخواهد استعفا بدهد قبلاً" برای اطرافیان و بستگانش یک کارها می‌کند. من هم بستگانم و اطرافیانم ملت هستند، باید بکنم ملت کاری بکنم. در حال ایشان استعفا دادند.

استعفا دادند و برای تمام دادها و شکرهای نخست وزیر ایشان. معمول این بود که رئیس دولت قبل از اینکه وزیران را معرفی بکنند روی احترام می‌گذاشتند قبلاً" می‌رفتند و آن صورت را می‌بردند پهلوی شاه که من این افراد را با سرای وزارت انتخاب کردم تعاطی فکری میشد و بعد رسماً " معرفی میکردند. آقای دکتر مصدق تشریف می‌بردند پهلوی شاه و وزیران را میگویند تا به وزارت جنگ میرسد. ایشان میگویند که اول اسم وزارت جنگ را من میخواهم عوض کنم، ما با کسی جنگ نداریم اما می‌گذازم وزارت دفاع و مضافاً " به اینکه من به این نتیجه رسیدم تا وزارت دفاع تحت نظر رئیس دولت نباشد همیشه اخلال‌هایی میشود بنام اعلیحضرت و اگر شما به من اعتماد دارید یا دیدو وزارت دفاع هم بعهده خود من باشد. شاه قبول نمیکند. بطوریکه آقای دکتر مصدق اتفاقاً " همانطور که شما گفتید، نطق هم کردند و کرا را " گفتند، در محاکماتشان هم گفتند، در محضر محاکماتشان هم گفتند سه ساعت بین ایشان و شاه جروب بحث میشود. بطوریکه دکتر مصدق با میشود می‌آید بیرون و بعنوان اعتراض و قهر بیرون که حالش بهم می‌خوردمی افتد زمین. سینه‌بازان پناه که بیرون در بوده، ژنرال آجودان شاه بوده فوری می‌آید و می‌بیند دکتر مصدق حالش بهم خورده، آب می‌آورد و به هورتن میریزد و بلاخره حالشان را جا می‌آورد و دوبلاً آخره بین ایشان و شاه این قرار گذاشته میشود که اگر در ظرف بیست و چهار ساعت شاه تلفن بکند و بگوید من قبول کردم پیشنهاد شما را، دکتر مصدق بیا دیدو دولتت را معرفی کند و الا ایشان دیگر کناره‌گیری خواهند و دولت دیگری معین بشود. آقای دکتر مصدق بیرون می‌آیند. بعد از بیست و چهار ساعت خبری از دربار نمی‌شود بنا بر این مسلم میشود که پس بنا بر این پیشنهادشان را رد کردند. دکتر مصدق هم اعلام میکنند که بنا بر این من از قبول نخست وزیر باشم این دلیل معاف هستم، معذرت میخواهم. مجلس تشکیل میشود و رأی اعتماد می‌دهند به قوام السلطنه. عجیب است که عده‌ای از افرادی که متأسفانه همه آنها هم

به آقای دکتر مصدق رأی داده بودند چون طرفدار بودند، بعد روی اشاره دربار رأی می -
دهند به قوام السلطنه. حالا قوام السلطنه ای که شاهنا مای نوشته و بوسیله حکیم الملک
چندی قبل و آنچه ها نت بوده با و کرده بود و حتی عنوان جناب اشرفی را هم از او سلب
کرده بود. یادم هست که، با اینکه این یک قدری مستهجن است ولی خوب جزو تاریخ
ایران می ماند، ابوالحسن ورزی شاعر منزل من بود و قتی که این فرمان قوام السلطنه
را در روزنامه خواندم مرتجلا " شعری ساخت :

کردبا (؟) کینه توی و خشم
دستخط جناب اشرف را
آنکه یک لحظه در تمامت عمر
بی جنابت ندید اشرف را

اتفاقاً " این جریان فرمان عزل عنوان جناب اشرفی و اها نتها می که ... اگر خود این
نامه نباشد شاهنا مای که قوام السلطنه در جواب دربار داده است در این کتاب خاطرات
دکتر غنی، بنده خواندم، که البته منتشر نشد. قوام السلطنه شاهنا مای تندی و خیالی
شاهنا مای نوشته است به شاه که من این کار را کردم، این کار را کردم و توانکار را
کردی، اینکار را کردی و حالا هم باید مزدش را اینجوری بدهی. موضوع آذربایجان بود
و مطالب دیگر. قوام السلطنه را که با اینکه آن موقع فرمانش را لغو کرده بود مجدداً " با
عنوان جناب اشرفی دعوت میکند. او هم می آید در راه دیوآن نطق معروف را که میگویند
حسن آرسجانلی برایش نوشته بود که "گشتی بان را سیاستی دیگر آه آه آن را تهیه میکنند
روزنامه ها را توقیف کرده روزنامه بنیادها شد و با شدت عملی شروع کرد رفتار کردن. آقای
دکتر مصدق هم به اسم اینکه من احمد آبا در فتم دیگری کلی در راه بروی خودشان بستند.
یادم هست که من تا آن موقع هنوز رئیس با زرسی نخست وزیر بودم. صبحی رفتم به
نخست وزیر دیدم که جلوی نخست وزیر را، جلوی با زرسی نخست وزیر را که در عمارتی
بود مشرف به میدان ارک، در راه بسته اند و یک افسر شهر بانلی آنجا نشسته که کسی را راه ندهد.
آمدم توی کاخ گلستان که معاون نخست وزیر و رئیس دفترها اینها معمولاً آنجا بودند.
رفتم آنجا و دیدم آنجا هم اطاقها را بسته اند و جلوی حوضی که جلوی ادا ره حسابداری بود
و تا آن موقع هم آقای به اسم نصر رئیس حسابداری بود آنجا آقایان جمع شدند. من

گفتم آقایان چرا اینجا جمع شدید خوب بروید خانه‌ها بیا. وقتی شما را نمیخواهند بروید خانه‌تان دیگر، اینجا ایستادن چه معنی دارد. وقتی با این اهانت با شما رفتار می‌کنند. آقای نصر گفت که بی‌اجازه بدهید من تلفن کنم منزل آقای آقا و کسب تکلیف کنم. بنده گفتم که من صبح خدمت آقای بودم و ایشان فرمودند که من در هیچ گونه‌ای موری دیگر دخالت نمی‌کنم، چون من قبلاً از منزل بکسر رفتم خدمت جناب آقای دکتر مصدق و ایشان را زیارت کردم و بعد آمدم. آقای نصر گفتند من منظور من آقای قوام السلطنه است. گفتم ایشان را جناب اشرف میتوانید بگوئید ولی بعد از مستوفی الممالک هیچ کس عنوان آقای در این مملکت پیدا نکرد جز دکتر مصدق. آقای منحصراً " دکتر مصدق است و آقای قوام السلطنه را بگوئید جناب اشرف. این هم حرفی بود که من با صراحت آنجا زدم و بعد هم آمدم خانه. بعد خب مردم که شروع کردند به قیام، شروع کردند اعتراض کردن و توی خیابانها ریختن و جلوی مجلس ریختن و از تمام نواحی شهر بطرف مجلس آمدند. اول عده‌ای از نژاد می‌ها آمدند که حمله کنند ولی خود من ناظر بودم که عده‌ایشان، و حتی از تانک پیاده شدند آمدند بطرف مردم یعنی به مردم پیوستند. عصر من هم خب در کوران بودم در جریان بودم، داشتم " یا با تلفن تماس می‌گرفتم با این دوستان مجلسی مان تا بالاخره خودم آمدیم توی مجلس. در مجلس بودم پهنوی مرحوم حاج سیدجواد در همان سرسرای پائین خیرمی آمد میرفت بالا و می‌آعد پائین کسسه خیراستغای قوام السلطنه را ما شنیدیم. مردم همه هلهله و شادی و آتش هم از شبهای... آنجا خدا میداند من بودم که شخص شاه تلفن کرد با مرحوم مهندس رضوی نایب‌الرئیس مجلس صحبت کرد که تکلیف من چیست بمانم یا بروم؟ این با همین عنوان. آقای مهندس رضوی گفتند که این مطلب را من نمی‌توانم تصمیم بگیرم خودتان... و چرا بروید؟ گفت آن‌هم ممکن است خطر جانی متوجه من باشد. گفت من یقین دارم خطری... آتش با اینکه یک‌دانه با سپان در شهر نماند ولی مردم شهر را اداره کردند و یک قطره خون از دماغ کسی نیا مدویک پوش از مغنازه‌ای یا خانه کسی برده نشد. بعد فردا مجلس تشکیل شد و رأی اعتماد به آقای دکتر مصدق دادند. پس - فردا شب سناری داد به دکتر مصدق و پنجشنبه فرمان ایشان صادر شد. اینجا ناچارم که

من یک داستانی را با اینکه زیاد میل ندارم ولی بقول شما از نظرا اینکه در تاریخ
 بماند. صبح جمعه دوشنبه سی تیر بود، سه شنبه سی و یکم تیر بود، چهارشنبه اول
 مرداد و پنجشنبه دوم مرداد. سوم مرداد صبح زودی آقای دکتر مصدق بنده را احضار
 کردند. بنده رفتم خدمتشان. فرمودند ما شین دارید؟ آهان .. و از زیر
 بالشتان کاغذی درآوردند. دیدم که کاغذی است بخط آقای نادری اما نقلیج که
 رئیس اداره تسلیحات ارتش بود. ایشان کاغذی به آقای دکتر مصدق نوشتند با تضرع
 وزاری، و تعریف فراوان خیلی خیلی زیاد، تقدیس و بعد من یک مطلب محرمانه ای
 دارم که شما بهتر است که نزدیکترین افراد را بفرستید که با من بیابند صحبت کنند. خوب
 دادن این کاغذ بمن معنی اش این بود که تویرو. از من پرسیدند که ما شین داری؟
 گفتم خیر. راننده شخصی خودشان را خواستند و گفتند که در اختیار فلانکس برو. بنده
 آمدم و از این خیابان عباس آبادی که هنوز درست نشده بود، یک قسمتش را اختیار
 ارتشی ها بود و داشت کم کم یک خیابان ایجاد میشد از اینجا جلوی ما شین من را می -
 گرفتند بعد من هم خودم را معرفی می کردم تا آمدم به سلطنت آباد. آنجا پیغام
 دادم به آقای با تمام نقلیج و رفتم پهلویشان. حالا اینجا را داشته باشیدتا ...
 بعد از بیست و هشت مرداد موقعی که آقای دکتر مصدق را محاکمه میکردند، یکی از آشنایان
 من تلفن کرد که آقای امروز در خواندنیها مقاله ای نوشته شده بقلم آقای با تمام نقلیج
 رئیس ستاد ارتش و اسمی از توبرده شده. من فوری فرستادم و مجله خواندنیها را آوردند.
 دیدم بله با لحن بسیار موهنی نوشته است که اولین و آخرین برخورد من با مصدق
 نوشته است که روزی ام تیر در حالیکه من در همان محلی کتبه مصدق محاکمه
 میشود در حوضخانه سلطنت آباد دستری بودم، والاحضرت شاهپور علی رضا در حالیکه
 ما شین اشاجا مروا و باش خرد کرده بودند بدیدن من آمد. من بقدری متأثر
 شدم که فرداش کاغذی، به مصدق نوشتم که تو نزدیکترین افراد را بفرست
 عصر آنروز نصرت اله امینی بدیدن من آمد، من برای مصدق پیغام دادم که شما هر
 عقیده و ایمانی دارید، شاه سمبل استقلال مملکت است با پدازا و اطاعت کنید، ارتش

حافظ حدود و شغور است با یاد آن را تقویت کنید و کاشانی از نظر مذهبی مورد تقدیس و تکریم مردم است با یاد او هم اختلاف پیدا نکنید. و امینی رفت و جوابی برای من نیاورد. من بوسا ئلی که داشتم پیغام دادم به آقای با تما نقلیج که آقای من معروف است که حافظه م. در حکم کامپیوتر است و تمام مطالب هم، مطالبی که بین من و شما رد و بدل شده به ساعت و تاریخ میتوانم بگویم. شما چرا من که هنوز زنده ام این مطلب را نوشتید. اگر میل دارید من آن مطلبی که بین شما و من رد و بدل شده عنوان بکنم. دست پاچه شدو بیخا مها داد بوسا ئلی، شوهر خواهری داشت مرتضی بهروان برادر مسعود شاعر، و عقیلی مدیرکل شهرداری بود که آقای توهر چه بخواهی من چه میکنم و فلان و من بیخود کردم اینکارا کردم. من پیغام داده بودم که آقای اولاً. کسه آقای دکتر مصدق مرا روز جمعه سوم مرداد پهلوی شما فرستادند و صبح زود هم من آمدم نه عصر روز سه شنبه سی و یکم تیر. چون هنوز فرمان ایشان صادر نشده بود. بعد هم بین شاه و کاشانی اتفاق کلمه بود که لازم نبود شما ...

س. بین شاه و کاشانی، معذرت میخواهم، یا مصدق و کاشانی؟

ج. بین مصدق و کاشانی، معذرت میخواهم. اشتباه کردم. در حال بنده رفتم پهلوی آقای با تما نقلیج. آدم بدبختی است. رفتم و ایشان اول با من بازی کرد که آیا واقعا "این کا غذا ز راه صحیح بدیت رسیده است. بلن بازی کرد تا بالاخره دیدن من آدمی هستم که درست از طرف آقای دکتر مصدق آمدم. اولین حرفی که زد "آقا مرا شما با برادرم اشتباه نکنید، مقایسه نکنید. آن برادرم آدم درستی نیست" در صورتیکه بیچاره مرد کاسی مرد کاری ولایقی بود و روی پای خودش ایستاده حاج مهدی با تما نقلیج "من هیچ چیزی ندارم برادرم چه هست و فلان و در حال به آقای عرض کنید که آقای ریشه ما در این مملکت با انگشت اشاره کرده عکس شاه " این مادر قبحه است، مرا بکنید رئیس ستاد ارتش در ظرف یک هفته کلک او را میکنم" خب من آمدم بسه آقای دکتر مصدق گفتم. آقای دکتر مصدق گفتند الان برگردید و به ایشان بگوئید که من چنین قصدی ندارم و برای شما هم کار قحط نیست. حالا هم مریض هستید و بروید خارج معالجه بشوید، برگشتید کار بهتان نمیدهم. من برگشتم و برخلاف ایشان که نوشته بود

که رفت و خبری نیاورد، برگشتم کسی پهلوئی ایشان نبود. سررتیب سه پورتا اینکه آمد دیدم من هستم گفت "آقا من با ایشان مطلبی محرمانه دارم". او رفت بیرون و من آن پیغام را دادم. بعد که ایشان رفت خارج و برگشت. آقای دکتر مصدق ایشان را کردند رئیس تربیت بدنی. بعد در قضاای نهم اسفند جزو افرادی که در خانه آقای دکتر مصدق را شکستند همین خود آقای با تما نقلیچ بودند. این را محض خاطر جمله زاده عرض کردم. بهر حال، بعد فرمان ایشان ما در شد و ایشان با قدرت آمدند. دیگر خبا پنجا شاه فهمید که ایندفعه... دیگر یکلی خودش را ظاهر "کنا و کشید ولی آیا دی او... و بعد هم قرار شد که مادرش خارج برود و خواهراها پیش درکا رملکت دخالت نکنند. املاکی که از مردم گرفته شده بود، البته ما زندران و املاک دیگران و مخصوصاً آن قسمت جبرفت که در زمان وزارت گلشایان جزو آنهائی که برگردانده بودند به شاه جبرفت هم آقای گلشایان مال خالصه را ضمیمه کرده بود برگردانده بود، یعنی داده بود به املاک پهلوئی، اینها را آقای دکتر مصدق گفتند با یدهمه برگردد. چون میدانستند این پولهای این دربار است، این املاک است که خرج... و بعد هم آخر سر تمام رسید به قضاای. البته شاه آرام نمی ماند. بعد قضاای نهم اسفند پیش آمد. همینطور مرتب حوادثی پیش آمد که ایادی مختلف، ایادی خارجی و نظمیها و طرفداران شاه و آنهائی که میخواهند حقه بازی و لغت و لیس کنند و مخصوصاً ایادی انگلیس و آمریکا. که دیگر هم آمریکا هم آن هندرسن که سفیر بود چنانکه خود ایدن میگوید در کتاب خاطراتش که این سفیر آمریکا نبود سفیر ما هم بود، سفیر ما بیشتر بود. بعد هم قضاای نهم اسفند پیش آمد که قضاای نهم اسفند را آقای دکتر مصدق در نوایشان که من دارم موبومو گفتند ساعتش و روزش را. چون یاد هستم که یک روزی من منزل کاشانی میرفتم دیدم که چند نفر از این و کلا بیرون می آیند. پوررتیب و صفائی و میرا شرافتی و شمس قنات آبادی و بعد پوررتیب چون لراست و خیلی ساده گفت بله شما میخواهید شاه را از مملکت بیرون کنید. گفت بله ما خبرداریم. هنوز املا" قضاای را کسی نمیدانست که بعد آنوقت معلوم شد که اینها افرادی بودند که مشغول توطئه بودند که بر علیه دکتر مصدق بلکه دکتر مصدق را بکشند که خود ایشان هم در نوایشان که با لخره مرغ از نفس پرید. بهیچانی میدانست چون

من عرض کردم خدمتتان که وقتی آن پرونده‌های بی‌پایان را در دیوان کشور مطرح می‌کنم، آقای بروجردی، آقای آقاسید، احمد مطفوی، آقای مهدی حائری را پهلوی آقای بهبهانی می‌فرستد که توپیک اقدامی بکن به این پرونده..

س - این پرونده را ممکن است لطف بفرمائید راجع به آن یک توضیحی بدهید.

ج - پرونده در ابرقوی یزدسه تا بهانی یک مسلمان را کشته بودند و این اتفاق در تهران بود. در محکمه جنائی خب با زهرس رفت و رسیدگی کرد و چون این کار را حاکم شهبه تهران، چون معمولاً با یارین را در استان کرمان، دادگاه جنائی کرمان رسیدگی کند. ولی

چون پرونده‌های مهم را که در محل نباشد دیوان کشور رأی می‌دهد حاله می‌کنند به محل دیگر. این را حاکم شهبه تهران کرده بودند. در تهران محکمه جنائی بعد از اینکه با زهرس دیده‌شود، آمد به محکمه جنائی. در محکمه جنائی اشرف احمدی رئیس محکمه بود. این سه‌بانی را محکوم به اعدام کرده بود در صورتیکه در آن موقع طبق قوانین آنوقت در قابل کشته شدن یک نفر نمی‌شد بگویند سه نفر کشته شدند. چون اگر این سه نفر هستند پس

بنا بر این یا مشارکت داشتند یا معاون بودند. یکی‌شان مثلاً "محکوم می‌شد به اعدام آن دو تا به حبس. تا اینکه اگر مثلاً" طنا بانداخته باشند و کشیده باشند و نفر هستند. دو نفر محکوم به اعدام نمی‌شوند. این یک مسئله‌ای بود که در دیوان کشور، در شعبه دو

دیوان کشور که آقای حائری شاه‌باغ رئیس بود و حسین معظمی بود این پرونده مانده بود که نمی‌توانستند. از طرف آقای بروجردی اصرار داشت که حتماً "با یارین

سه‌بانی محکوم به اعدام بشوند. از یک طرف هم خلاف اصول محاکمات آن موقع بود، محاکمات جزائی بود و نمی‌خواستند. آقای حائری یک روز به من گفتند که ما امروز رفتیم با تفاق

آقای مطفوی از طرف آقای بروجردی خدمت آقای بهبهانی می‌رفتیم آنجا ایشان چنین چیزی گفتند و حتی گریه کردند. آقای بهبهانی فرمودند که نه عجله نکنید، درست میشود.

بعد من گفتم آقای آخه می‌گویند رفع تاخیر و آفات. گفت نه، این از آن تاخیرها نیست

که آفت داشته باشد این خوب است، این از آن تاخیرها نیست. بعد مطفوی گفت

آقا یعنی چه؟ گفت اینها عوض میشوند. گفت ما خیال کردیم منظور از عوض شدن اینست

که این محکمه شعبه دویوان کشور قضا تش عوض میشود . گفتم آقا برفرض که اینها عوض بشوند . گفت نه آقا چی میگوئید ، خود لطفی میرود با لاترش میروند . خود مصدق میرود این را اوایل اسفند گفته بود . از اول این نقشه بوده است که این کار را بکنند . شاه به بها نرفتن و بیایند به آقای دکتر مصدق بگویند هندنرسن آمده پهلوی توو کار لازمی با تودارم . بعد بروند آنجا بگویند که نخیر من کاری نداشتم . که آقای دکتر مصدق مفضل در نوارشان گفته اند که من این نوار را دارم ، تمام را گفتند و حتما " شما هم آن را شنیدید .

س - آقای امینی ، در روزی ام تیرا اینطور صحبتش بود که فراقسیون نهضت ملی که در مجلس بود با شاه ملاقات کرده بوده و با شاه صحبت و مذاکره ای کرده بود در اجاع به اوضاع مملکت .

ج - فقط مذاکره تلفنی بود ، ملاقات نکرده بود .

س - شما از این مذاکرات تلفنی اطلاعی دارید ؟

ج - همین تلفن هائی بود که تکلیف من چیست ؟ من بمانم یا بروم ؟ و این تا اندازه ای است که من میدانم .

س - این را کی پرسیده بوده که من بمانم یا بروم ؟

ج - شاه ، عرض کردم .

س - از فراقسیون نهضت ملی ؟

ج - بله . که بخصوصا " آقای مهندس رضوی که نایب الرئیس مجلس بود و رئیس کمیسیون فراقسیون نهضت ملی بود .

س - این در روزی تیر ..

ج - درسی تیر بله .

س - من خیلی ممنونم از وقتی که به ما دادید و ما حبه را در اینجا دیگر به تمام میرسانم . خیلی تشکر کنم .

مصاحبه با سپهد صادق امیرعزیزی

فرمانده ژاندارمری کل کشور

وزیر کشور

استاندار خراسان و تولیت آستان قدس

روایت‌کننده : تیمسار سپهبد صادق امیرعزیزی
تاریخ مصاحبه : ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵
محل مصاحبه : شهر پاریس ، فرانسه
مصاحبه‌کننده : حبیب‌الاجوردی
نوار شمار ، : ۱

خاطرات تیمسار سپهبد صادق امیرعزیزی ، ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵ در شهر پاریس . مصاحبه
کننده حبیب‌الاجوردی .

س- تیمسار اگر اجازه بفرمائید در ابتدا می‌خواستم خواهش کنم که یک شرح مختصری
در مورد سوابق خانوادگی پدری و مادری خودتان بفرمائید که بعد راجع به زندگی
خودتان صحبت بکنید . اسم پدرتان چه بود؟

ج- عرض کنم اسم پدر بنده سیدعبدالرحیم کارمند دولت بودند ایشان . تا آخر خدمت
در شهرداری بودند و در همانجا هم بازنشسته شدند . پدر من اصولاً اهل تفرش بودند .
س- بله .

ج- خانواده ما هم بطور کلی خانواده میرهای لقب‌دارند که ما از آنها انشعاب
پیدا کردیم بنام پدر بزرگمان یعنی جدمان که اسمش حاج رضا عزیز بوده ! میرعزیزی
شدیم . مادرمان هم نسبت داشته با پدرم . معروف بوده است که پدرش منشی باشی
و در زمان ناصرالدینشاه هنری داشته است در منشی باشی گری خودش .

س- بله .

ج- حتی کاغذ مختصری را که به او میگفتند انشاء بکند و بعد بنویسد از ته شروع
می‌کرد به سر خاتمه میداده .

س- عجب .

ج- میگویند بنده ، نمیدانم . بنده خطش را دیدم البته . داشتیم به یادگار در تهران
اگر آخوندها باقی گذاشته باشند ، خط خوبی داشته است . اصولاً در خانواده ما خوش‌خط
زیاد بوده و اهل تفرش همینطور که سابقه دارید بیشتر با سواد هستند .

س- بله .

ج- یعنی در تفرش کمتر با سواد (بی سواد) پیدا میشود. به این جهت اصولاً حتی مثلاً ، حالا که نیست معمول، خرکچی های آن موقع هم که بار میآوردند، اینها همه با سواد بودند. کمتر مردم بیسواد بودند. به این ترتیب خانواده ما یعنی پدران بزرگ ما در خدمت دولت بودند در عهد ناصرالدينشاه. و بعد از آن هم همینطور به ترتیب در خدمت دولت بودند. عرض کردم حضورتان خانواده ما از میرهادی ناموسی منشعب میشود که کاظمی ها ، میرا شرافی ها ، امیرعزیزی ها و خود میرهادی ها

س- بله .

ج- شبکه این خانواده را تشکیل میدهند.

س- بله .

ج- دیگر از نقطه نظر خانواده چیزی ندارم بعرض جنابعالی برسانم.

س- بله . متشکرم

ج- بله .

س- و خود سرکار در کدام شهر و چه تاریخی متولد شدید ؟

ج- بنده در تهران در سال ۱۳۲۳ قمری ، بله ، که حالا تبدیلیش کنند به هر چوسی ،

س- بله .

ج- نمیدانم چه سالی درمیآید؟

س- آنرا میشود بعد از آن تبدیل کرد.

ج- تقریباً " حالا هشتادسالم میشود شاید هم بیشتر.

س- بله ، بله .

ج- در تهران متولد شدم و به اصطلاح تحصیلاتم در مدرسه ابتدائی اقدسیه بوده است و در مدرسه متوسطه دارالفنون تحصیل کردم . رفتم به دانشگاه جنگ ، بیخشید ، دانشکده افسری که آنوقت مدرسه صاحب منصبی نامیده میشد، بعد به خدمت ارتش رفتم . مدتی در گیلان خدمت میکردم . بعد آمدم به دانشگاه جنگ دوره دوساله دانشگاه را تمام کردم.

رفتیم به ما موریت شیراز . از آنجا در موقع جنگ جهانی دوم تازه شروع شده بود ،
 اعلیحضرت رضاشاه بفکر تقویت ارتش افتادند واحدهائی به ارتش افزودند بنام لشکری
 جدید .

س- بله .

ج- بنده را از شیراز به سمت رئیس ستاد لشکر اردبیل احضار کردند به تهران و
 رفتیم به اردبیل .

س- بله .

ج- بعد از تریب مدت یک سال و نیم کمی بیشتر خدمت در اردبیل تصادفاً " منتسقل
 شدم به کرمان . و درموقعی که متفقین داخل ایران شدند و به اصطلاح جنگ با ایران
 شروع شد بنده در کرمان بودم .

س- بله .

ج- کرمان هم فرمانده ما سرتیپ سیاهپوش بود . طبعاً " شروع جنگ یک اختلالاتی در
 کارها بوجود آورد . از حمله باید این اختلالات در وضع نظامی ها بیشتر باشد ، در مردم
 و در جامعه بیشتر این اثر گذاشته بود . با اینکه کرمان یک نقطه ای بود که دور از
 همه این حوادث بود ولی دیده میشد دسته ای از تجار ، کسبه گاری ، درشکهای ، اسبی
 چیزی پیدا کردند و خانواده شان را به منطقه کوهستانی انتقال میدادند . و بنده
 رفتم از کسی سؤال کردم " آخر برای چه میروید شما ؟ اینجا که خبری نیست ."
 گفتند ، " هواپیماست شاید آمد ... اینطوری که ما اطلاع داریم هواپیما های
 امروزه بردشان آنقدر نیست که بتوانند به کرمان هم بیایند . " علی ایحال آن
 جریانات مصادف شد با مسافرت اعلیحضرت رضاشاه به کرمان و از آنجا به بندرعباس
 و عزیمت شان از ایران . موقعی که اعلیحضرت به کرمان تشریف فرما میشدند
 فرمانده لشکر برای سرکشی واحدهای خارج از مرکز لشکر بیرون بود . رئیس ستاد
 لشکر که درجه اش با من یکی بود رفته بود به استقبال اعلیحضرت با یک واحدی
 در بزد که از بزد همراه اعلیحضرت به کرمان بروند . بنده تنها افسر ارشدی بودم

که در مرکز لشکر با درجه سرهنگ دومی بودم . بهر حال ترتیبات ورود از نقطه نظر نظامی به عهده بنده واگذار میشد . واحد کوچکی از آموزشگاه گروهیانی لشکر برای تشریفات ورود اعلیحضرت در جایی که اعلیحضرت وارد میشدند منزل آقای هرنسدی یکی از تجار معروف و خیرخواه کرمان ، منزل ایشان نزول اجلال میکردند . علت هم این بود که عمارت استانداری بقدری مخروبه بود که نمیشد اعلیحضرت را در آنجا سکونت داد . آنوقت کرمان استاندار نداشت . فرماندار کرمان آقای مهدی شاهرخ بود ، شخصیتی بود ایشان هم ، که با جمعی رفته بودند به چند فرسخی کرمان محلی معروف به باغین به استقبال اعلیحضرت . باغین از مسیر جاده یک قدری پست افتاده . اینها متوجه نشدند که اعلیحضرت از جاده عبور کردند و در نتیجه مراسم استقبال را نتوانستند بجا بیاورند . اعلیحضرت مستقیماً آمدند به شهر و راهنمایی شدند به همانجایی که منزل هرندی بود . البته منزل منزل قدیمی بود که اخیراً شنیدم یعنی قبل از این جریانات اخیر ماحبش همان آقای هرندی آن منزل خیلی بزرگی هم بود ها قدیمی ، وقف کرده است و موزه شده در حقیقت در کرمان . یک موزه ای در کرمان تشکیل داده . وارد منزل شدند بند . طبعاً " با آن واحدی که آنجا ایستاده بود همان واحد مراسم احترام نظامی خودش را بجا آورد . رستم با اعلیحضرت داخل عمارت ، سؤال از فرمانده لشکر کردند که کجاست ؟ جواب داده شد برای سرکشی به خارج از ، میدانید که فاصله شروع جنگ و حرکت اعلیحضرت تا آمدن بسه کرمان فاصله زیادی بود .

س - بله .

ج - در این مدت هم کنترل انگلیس در کرمان فعالیت هائی شروع کرده بود . آن که سولی که تا آن روز کسی حق نداشت در اطاقش هم نگاه بکند دروازه را باز کرده بود و هر طبقه و هر دسته ای حالا به هر مناسبتی که بنده نمیتوانم فکورش را بکنم میرفتند دیدن کنسول . و خوب ، شاید فرمانده لشکر نمیخواست این عمل را انجام بدهد ، و اینطور تصور بنده است ، از کرمان خارج شده بود که ملاحظاتی کرده باشد . بهر حال

اعلیحضرت چند روزی در منزل هرندی متوقف بودند. اتفاقاً آنجا بیمار هم بودند
س- عجب.

ج- سردردی پیدا کرده بودند و طبیب معالج شان هم سرهنگ دکتر جلوه بود. از
قمه‌هایی که آنجا میگویند و بنده خودم نشنیدم اینستکه اعلیحضرت بایستی اسنادی
را به ثبت میروانند. برای این کار عکاسی لازم بوده‌است و رئیس ثبت اسناد
لازم بوده‌است و یک محضدار.
س- له.

ج- روزی که اینها وارد میشوند به منزل اعلیحضرت اینها هر سه لنگ بودند. نگاه
اعلیحضرت به این سه نفر مرد لنگ که میافتد. البته آن عکاس هم عکاس منحصر
بفرد کرمان در آن موقع بود. مثل درشکه منحصر بفرد کرمان که تا آن زمان فقط
درشکه یک بوده و بس. بعد دیگر دوره دو هم پیدا نکرد. اظهار میکنند که، گویا
به جم اظهار میکنند که همراهان بوده‌است که "ببین وقتی کار آدم لنگ میشود
سر کار آدم هم با لنگ‌ها پیدا میشود. حالا راست‌است یا
س- داستان جالبی است.

ج- بهر حال اعلیحضرت بعد از چند روز اقامت در کرمان رفتند به جنوب طرف بندر
عباس، بنده دیگر نبودم. از بندرعباس خارج شدند و فرمانده لشکر برگشت. نظر
به اختلالی که در امنیت منطقه تولید شده بود بنده با یک واحد نسبتاً "بزرگی
مختلط از امنیه و جزو سوار و پیاده مأمور شدند در خط بندرعباس، خط کرمان
بندرعباس جایی بنام حاجی آباد سبعة آنجا متمرکز بشوند و بهر حال تأمین عبور
و مرور در راه کرمان - بندرعباس را با قلع و قمع این عناصر نامطلوبی که شروع
به دزدی کرده بودند عهده‌دار باشم. مدتی آنجا ماندم. در همین دورانی که بنده
آنجا بودم فرمانده لشکر هم عوض شد. فرمانده لشکر که آمدند آقای سرلشکر
کیکاسی. (؟) رفتم به فارس. مأموریت بنده هم بقول رفقا خاتمه
پیدا کرد با حسن خاتمه. آمدم به کرمان، چون فارس خیلی مفشوش بود اوضاعش،

سیرجان منطقه‌ای بود بین کرمان و فارس بلحاظ اینکه آن اختلالات و مسائل در هم بر هم فارس رخنه پیدا نکنند در کرمانی که خودش هم پراز آشوب بود، نه از نقطه نظر آشوبی مثل آشوب فارس که قشائی فی المثل ایجاد کرده بود. این دزدها و دستجات کوچک دزد که در گوشه و کنار پیدا شده بودند بنده را از کرمان با واحد منتسقل کردند به سیرجان و مدتی بنده در آنجا بودم. بعد از مدت قریب یک سال برگشتم به کرمان.

س- بله.

ج- مدتی رئیس ستاد لشکر کرمان بودم بعداً "فرمانده تیپ زابل شدم رفتم به زابل. آنجا تغییراتی در کار پیدا شد. مرکز تیپ آمد به زاهدان مدتی در زاهدان بودم. وقتی از زابل فرمانده لشکر در آن مدتی که در زابل بودم برای کاری مرا احضار کرد به تهران، من همراه همسر که میرفتم بطرف کرمان در بین راه در ده دوازده کیلومتری زاهدان با سارقین تصادف کردم و تیراندازی کردند به ما هفت هشت نفر سارق به اتومبیل تنهای ما و من زخم مجروح شد بطوریکه انگشت دست راست را بریدند یکی از انگشت‌ها. چندین چارپاره روی شکم خورد و برگشتیم به زاهدان و چندی روزی در زاهدان بودیم و بعد یکی از رفقا رسید و مرحوم سپهبد رزم آراء برای معالجه اجازه دادند من مستقیماً "بروم به تهران. از طریق مشهد عازم تهران شدیم. مفصل میشود جزئیات این مسافرت.

س- (؟)

ج- بهر حال در مشهد ما خیلی ناراحت شدیم چون در اشغال همسایه شمالی بود، کمتر ما میتوانستیم دسترسی به بیمارستانی پیدا بکنیم. به هر صورتی یکی از بزرگان آنجا کمک کرد با ما، چون زن مجروح بود و اصلاً "حالت جنون پیدا کرده بود. آمدم به تهران، در تهران پس از معالجاتی که دیگر مفید هم نبود از نقطه نظر انگشت از بین رفتند آمدم به تهران. و این حادثه در زندگی بنده خیلی اثر بد گذاشت.

س- بله.

ج - آمدیم به، ببخشید، مجدداً " به زابل و زاهدان . بنده برحسب امر ستاد ارتش بعد از مدتی احضار شدم به تهران . تهران شنیدم که بنده را می‌خواهند بفرستند به کردستان به سمت فرمانده لشکر . در حالیکه درجه من سرهنگ بود و سرهنگ دو ساله‌ای هم بیشتر نبودم . رئیس ستاد ارتش سرلشکر ارفع بود . آتموقع وزیر جنگ بیشتر در امور دخالت میکرد تا رئیس ستاد ارتش . سرلشکر ارفع به من دستور دادند با وزیر جنگ ملاقات کنم . ملاقات من به این نتیجه رسید که چند روزی صبر کنم تا حضور اعلیحضرت شرفیاب بشوم . قبل از این کار اطلاع پیدا کردیم که مرحوم سپهبد جهانبانی که به ما موریتی در کردستان بوده صلاح ندیده فرمانده لشکر کردستان را در آن موقع عوض بکنند. هوشمند افشار بود فرمانده لشکر . چون تصمیم تعویض فرمانده لشکر کرمان گرفتند بودند بنده را همانطور با همان درجه سرهنگی ما موریت دادند رفتیم به لشکر کرمان . یک یک سالی در لشکر کرمان بودم سرلشکر ارفع از کار افتاد . قوام السلطنه حاکم شد . سپهبد احمدی وزیر جنگ شد . خواه و ناخواه تغییراتی در ارتش پیدا میشد . بنده را هم احضار کردند آوردند در تهران معارف لشکر اول تهران شدم . بعد از یک سال رفتیم به آذربایجان . البته این رفتن بنده تقریباً " قضایای آذربایجان خاتمه پیدا کرده بود . س - بله .

ج - ولی چون مسئله نفت و امتیازاتی که روس‌ها مطالبه میکردند و قوام السلطنه مذاکراتی کرده بود در پیش بود، بعنوان پیش‌بینی واحدهائی در مرز شمالی گمارده شده بودند که از جمله یکی از آنها واحدی بود که بنده فرمانده‌اش بودم و در محور تبریز - جلفا در دره‌دیز محلی بود آنجا ... قضایای نفت در مجلس تمام شد و قوام السلطنه هم رفت و یواش‌یواش آرامشی تقریباً " پیدا شده بود . بنده هم آنجا ترفیع رتبه پیدا کردم سرتیب شده بودم . آمدم به تهران مرحوم رزم آراء دیگـــر گذاشت بروم به ... چند روزی در لشکر اول خودمان خدمت میکردم شدم معاون دانشکده افسری . شاید یک سال کمتر در آنجا بودم که منتقل شدم به لرستان فرمانده لشکر لرستان بودم . اوائل سال ۱۳۳۰ دستوری از فارس آمد که در ظرف چهل و هشت ساعت به

تهران بروم و زود حرکت کنم به رضائیه. من شدم فرمانده لشکر رضائیه. آمدم به تهران شرفیاب حضور اعلیحضرت ندیم اوامری فرمودند که لشکر و وضع خیلی بد شده بروید. بهر حال بنده رفتم به رضائیه یک سال در رضائیه کمی بیشتر خدمت کردم. از آنجا منتقل شدم به فارس. در آنموقع مرحوم مدق السلطنه نخست وزیر بودند. س- بله.

ج- رفتم به فارس، فارس ثلوع بود. اگر بنده اشتباه نکرده باشم غیر از کلیاتی که به امنیت منطقه دخالت داشت مسئله خصوصی هم قشائی ها بودند که با نزدیکی با دکتر مدق چون مخالفتی با پایه دیگری که به ایل عرب مشهور بود و معمولا بزرگی و ایلخانی اش، آقای قوام بودند. آن اختلال منطقه بیشتر با خود قشائی ها بود. اینجا خاطره ای است برای این آبادی. در همین چند روزی نگذشته بود استاندار را عوض کردند، نمیدانم بنده صحیح میگویم اسمش وارسته بود یا وارسته بود بله، بله. س- بله.

ج- آقای وارسته استاندار بودند عوض کردند و مرحوم امیرموشق را فرستادند به سمت استانداری. روزی بنده در منزل رفته بودم برای ناهار. تلفن استاندار صدا کرد و "بیا منزل ما نهار. رفتم دیدم خسرو قشائی نشسته آنجا. البته باید عرض کنم که روش بنده در آن مدت طوری بود که موافق نظر قشائی ها نبود. خوششان هم نمیآمد از بنده. س- بله.

ج- مرحوم امیرموشق گفتند که "خسرو مایل است که کریم پور شیرازی در اینجا سخنرانی بکند. شما را احضار کردم. من اجازه دادم." نهار تمام شد و خسرو حرکت نکرد، رئیس شهربانی و فرمانده ژاندارمری که اینها اعضای و کمیسیون امنیت منطقه بودند آنها آمدند باز دومرتبه همین مسئله مطرح شد. من سؤال کردم از امیرموشق که وقتی شما اجازه دادید دیگر آخر کمیسیون برای چیست؟ اگر کمیسیون میبایستی بررسی

میکرد این مطلب را و اجازه میداد دیگر حالا که گذشته . بهرحال منجر به این شد که ببینیم شهربانی چه کمکی میخواهد برای این کار . واحدی خواستند و واحد هم فرستادیم و نزدیک غروب بود بنده بیرون شهر بودم شب شد دیدم صدای تیراندازی میآید خلاصه شلوغ شد و شلوغی شهر تا فردا ظهر بجائی رسید که آمریکائیهای اصل چهار ما مور اصل چهار در حقیقت ظاهرا " در خطر واقع شدند و قشقائی ها و عوامل و دوستانشان که این سرکه را بنظر من آنها اصلا" بها کرده بودند و هدفشان هم بیرون کردن بنده و استاندار از فارس بود، انتقال پیدا بکننده باغ ارم و شلوغی به حدی میشود که نزدیک یک بعد از ظهر از مرکز دستور حکومت نظامی میدهند و شیراز میشود حکومت نظامی و آشوب هم مثل آبی که برآتش ریخته باشد یک مرتبه خاموش میشود . چند روزی نگذشت که هوا پیمای آمد و عوض بنده و عوض استاندار آمد و ما را عوض کردند به تهران . در تهران مرحوم مصدق ما را شبی احضار کردند و بعنوان که خیانت کردید . ولی چه خیانتی کردیم ، اینطور به ایشان تفهیم کرده بودند که این بساط را ما بر علیه یعنی یک تشکیلاتی که ما هم در آن هستیم بر علیه آقای مصدق ، بنده در عینی حالی که حالا باید بگویم ، راضی نبودم از حکومت مصدق ، و این را بعنوان شاراتانی نمیتوانم بگویم ، راضی نبودم اصلا" از آن حکومت . حالا عقیده ام این بود . ولی هیچ نوع همچین تشکیلاتی و جمعیتی وجود نداشت . بازی ای بود که خود قشقائی ها درآوردند . بهرحال قرار شد که بنده را ببرند زندان که نبردند به زندان . یعنی بنده یک قدری سرپیچی کردم و بعد مرحوم ، ببخشید خدا عمر بیشتری به او بدهد ، سرتیپ محمود امینی که ما مور دستگیری ابوالقاسم بختیار بود در آن موقع از مسافرت برگشته بودند . ایشان مطلع شد از جریان و از بگو و مگوی بنده با رئیس ستاد وقت ، که او هم با من دوستی داشت و متمایل به این زندانی شدن من نبود ، سرتیپ تقی ریاحی ، ایشان رفت منزل مصدق و هیاهو کرد که " آقا ما چهارتا پنج تا افسر داریم شما همه را بخواهید اینطوری بکنید . " بهرحال رفاقتی با بنده کردند و عقیده ای با من داشتند و بنده هم خیلی به ایشان اعتقاد ، آمدند و حکم حبس بنده را تبدیل به توقیف در منزل کردند .

بنده رفتم منزل و دیگر خبری از او نبود. بعد از چند روز هم ما را تحویل یسک محکمه‌ای دادند که نفهمیدیم حرم ما چه بود. چون پرونده مقدماتی اش را اصلاً" نداشتیم. پرونده مقدمه‌ی ز آنجا شروع شد که بازپرس از ما پرسید، "چه خبر بود در فارس؟". علی‌ایه...، دنباله آن پرونده رسید به قضایای ۲۸ مرداد، عصر ۲۸ مرداد رئیس‌ستاد ارتش وقت سپهد با ما نقلیج بنده را احضار کردند گذاشتند معاون در ستاد ارتش. و دو روز یا سه روز بعد که خیال میکنم شنبه روزی بود یا یکشنبه اعلیحضرت از ایتالیا مراجعت کردند و خلاصه بنده احضار شدم زود بروم به تبریز و سرلشکر ریاحی را عوض کنند.

س- سرلشکر ریاحی در تبریز بودند؟

ج- در تبریز فرمانده لشکر بودند.

س- آها، نه تقی ریاحی؟

ج- نه تقی. اسمعیل ریاحی.

س- بله.

ج- که بعداً "به سمت وزارت کشاورزی هم رسید.

س- بله، بله.

ج- بنده یک چند مدتی قریب پنجاه روزی در تبریز بودم که احضارم کردند و اعلیحضرت فرمودند فوراً "بروم به شیراز. مجدداً" فرمانده لشکر شیراز بشوم. شیراز را قشقایی‌ها تهدیداتی کرده بودند، برادران قشقایی از تهران رفته بودند و ضمناً آقبای هیئت را هم مرحوم زاهدی فرستاده بودند به سمت استاندار با اینها مذاکراتی کرده بود مثل اینکه مذاکرات به نتیجه‌ای نرسیده بود یک‌خنده سختی نشان داده بودند قشقایی‌ها. بنده رفتم به شیراز به سمت فرمانده لشکر، فرمانده لشکر را عوض کردم. سرلشکر گرزن هم فرمانده ناحیه بود که طولی نکشید، استاندار هم بودند ضمن فرماندهی ناحیه، و ایشان عوض شدند و شدند وزیر راء. سرلشکر همت شدند استاندار فارس. بنده هم آمدم به تهران در یک کمیسیون در حضور

اعلیحضرت برای همین قضیه قشقای ها که البته سروصدائی دیگر نداشتند ولی خوب ، مسلحانه در یک گوشه‌ای نشسته بودند . مذاکراتی شد و آنجا بنده معلوم شد فرمانده سپاه شدم . با همان سمت فرمانده سپه برگشتم به فارس و همین مسئله خلع سلاح قشقای و این موضوعاتی که فراهم شده بود بررسی میکرد . این برادران قشقای یکی یکی آمدند به تهران منهای خسرو که در فیروزآباد با یک عده‌ای مانده بود . و با ملاحظاتی هم که نخست‌وزیر وقت داشت از نقطه نظر مذاکراتی که درباره نفت کشور داشتند عملیاتی جدی شروع نمیشد جنبه حفاظتی بیشتر ما داشتیم . بالاخره خسرو با اینکه میانه خوبی با من نداشت ، بیغیامی داد به من در یک گوشه‌ای از صحراهای فارس با من یک ملاقاتی کرد و اظهار تسلیم و عبودیت کرد و منتهی تقاضاهائی داشت از جمله پولی میخواست برای رفتن به خارج . ولی البته بنده این ملاقات را با کسب اجازه از مرکز کرده بودم . جریان را گفتم موافقت کردند که من خسرو را بفرستم به تهران و بعد ترتیباتی دادند پولی برایش بانک کثا ورزی در حدود سیمدهزار تومان حواله کردند که قرض‌هایش را بدهد ، البته شاید قرض نداشت یک چیزهایی لازم داشت . و بعد دستور دادند من خودم با خسرو بیایم به تهران . بنده با خسرو می‌آمدم به تهران ، باز خاطره‌ایست ، اوائل شب سیل شدیدی در بین راه گرفت . ما ناچار در یک مسیله می‌آمدیم نزدیک بود آب ببردمان همه ما را که نتوانستیم شبانه راه را ادامه بدهیم . در یک کاروانسرای منزل کردیم که مردم ساکن کاروانسرا آنجا را تخلیه کرده بودند . ما مورین ژاندارم کمکی کردند و غذایی برای ما تهیه کردند شب‌را در آن کاروانسرا ماندیم بهر صورت . صبح حرکت کردیم به سمت اصفهان . نهار در اصفهان و آمدیم به تهران در تهران خسرو را منزل حمزه‌پور نامی که کاره‌ای بود از جمله وکیل عدلیه (؟) آخودان بنده هم همراهش بود . فردا صبح بردیمش به ستاد ارتش و وزارت جنگ و بنده خودم شرفیاب‌شدم حضور اعلیحضرت ، دستور داده شد فوراً " از مملکت خارج بشود . و خود بنده ما مور شدم که در فرودگاه باشم . در فرودگاه با ایشان

خدا حافظی کردیم ، دیگر رفیق هم شده بودیم و آن عداوت قدیمی هم مثل اینکه مرتفع شده بود و ایشان را سوار هواپیما کردیم و رفتند و بنده برگشتم فارس . و خلج سلاح قشائی و غیره را شروع کردیم تا استاندار را عوض کردند ، آقای فرخ استاندار میشدند ، ما را هم تشخیص دادند که مثل اینکه نباید باشیم . یعنی جور نیستیم با آن استاندار عوض شدم بنده آدم به تهران . تازه ستاد بزرگ تشکیل شده بود بنده به سمت رئیس بازرسی کل ستاد بزرگ در تهران ماندم . بعد از چندی مرحوم آریانا که در اروپا بود و به سمت رئیس ستاد ارتش بود که بعدها نیروی زمینی اسم گرفت ، شده بود اقدامی کرد بنده بروم به سپاه غرب در لرستان . مدتی در آنجا بودم و سپاه غرب انتقال پیدا کرد به آذربایجان و زنجان . بنده دیگر از آنجا نرفتم بر حسب امر اعلیحضرت ، تعجب خواهید فرمود ، بنده مأ مور شدم به سازمان برنامہ .

س - عجب .

ج - بله ، رفتم در سازمان برنامہ سازمانی تشکیل دادم بعنوان سازمان بازرسی سازمان برنامہ . و کار ما با یک مشت افسر و یک مشت کارمندان سازمان برنامہ رسیدگی به پیشرفت پروژه‌هایی که در دست عمل بود میبود .

س - این زمان کی بود قربان ؟

ج - ابتهاج .

س - بله .

ج - مرحوم ابتهاج .

س - حیات دارند .

ج - حیات دارند .

س - بله .

ج - پس آن مرحومش را زدید .

س - بله .

ج - بله ، بنده خیال میکردم ، یک برادرشان مثل اینکه فوت کرده بوده .

س - بله .

ج - بله . عرض کنم به حضوران ، بعد از یک سال خدمت در آنجا بنده ناراحت بودم تغییراتی در تشکیلات یعنی مستشار که خیر تخصصی برای سازمان آوردند که آن یک تشکیلاتی قائل شد بنده دیگر نتوانستم بمانم .

س - خارجی بود یعنی ؟

ج - خارجی بود آمریکائی بود .

س - بله .

ج - برگشتم به ارتش باز شدم رئیس بازرسی ارتش . مدتی خدمت کردم در بازرسی قرار شد بشوم معاون ستاد ارتش ، هنوز این حکم ابلاغ نشده بنده را احضار کردند به دربار بدون اینکه اطلاع داشته باشم شدم فرمانده ژاندارمری .

س - بله . این چه سالی بود ؟

ج - سال ۱۳۳۷ .

س - بله ، زمان دکتر قبال بود .

ج - زمان دکتر اقبال . حالا خدمات بنده در ژاندارمری گویا مورد پسند واقع شده بود . قریب یک سال ونیم در ژاندارمری خدمت میکردم روزی که در بوشهر مشغول رسیدگی به کارهای واحدهای ژاندارمری بودم آقای شریفامامی بنده را پای تلفن احضار کردند گفتند " شما وزیر کشور هستید . و زود بیایید که باید با هیئت دولت معرفی بشوید . " گفتم ، " این زود که امکان ندارد من نمیروم . بهرحال حرکت میکنم . " هیئت دولت معرفی شده بود دو روز بعد از آن بنده در تهران به مجلس معرفی شدم . کابینه آقای شریفامامی که بنده در آن بودم عمر زیادی نداشت .
استحضار دارید که

س - بله .

ج - در اثر بگومگوهاشی که در مجلس شروع شد ایشان استعفا کردند و آقای دکتر

امینی نخست وزیر شدند. در کابینه ایشان هم وزیر کشور بودم. ایشان هم بعد از یک سال تشریف بردند. بنده در کابینه آقای علم وزیر کشور بودم. بعد از مدت شایسته دو دفعه کابینه ترمیم شد بودم. ولی حقیقتش این بود که من می‌کردم آقای علم، شاید این احساس من صحیح هم نبود، خوش نمی‌آید که من وزیر کشور باشم، شرحی خصوصی البته نه طی نامه رسمی، نمی‌شود گفت خصوصی بنده نمی‌دانم چه اسمی برایش بگذارم، به حضور اعلیحضرت عرض کردم که مرا معاف بکنند. چون در همان اوان بنده قرار بود بروم به فیلیپین و ژاپن و هندوستان یک بار. اجازه فرمودند مسافرت را بکنم بعد. در همان طول مسافرت در فیلیپین متوجه شدم که بنده شدم وزیر مشاور. س- بله.

ج- مسافرت را انجام دادیم حالا به هر صورت آمدیم به توکیو آمدیم به ایران. ایران وزیر مشاور بودم که کاری نداشتم. تقریباً "اواخر اسفند سال ۴۱ بود، در سلام فروردین آقای علم و قبلاً" هم آقای پیراسته به من گوشزد کرده بودند که باید سمت استانداری یا خوزستان یا خراسان را قبول بکنید. آقای علم در سلام صراحتاً "به من گفتند،" باید بروی خراسان. " بنده همچنین تمایلی نداشتم به شغل غیرنظامی چون من حرقه‌ام نبود. بهرحال، شدیم نایب‌التولیه و استاندار خراسان در سال ۴۲ اواخر فروردین ۴۲ رفتیم به خراسان و مدتی در خراسان بودیم تا مهرماه سال ۱۳۴۴ که بازنشسته شدیم در ارتش و به خدمت من هم در خراسان خاتمه دادند و آمدیم به تهران. س- بله.

ج- این وضع خدمتی بنده بود که به استحضارتان رسید. سرتان را هم درد آوردم خیلی زیاد هم بود.

س- خیر، خیر، بهیچوجه. آنوقت بعد از ۴۴ که سرکار بازنشسته شدید حتماً "مشغله‌ای داشتید، یک کاری می‌کردید.

ج- هیچ کاری بنده نداشتم جز اینکه یک مدتی بر حسب تقاضای یکی از اقوام همسان

مرحوم میراشرافی ،

س - بله .

ج - اداره کارخانه ایشان را بعهده داشتم که آن هم مطابق ذوقم نبود . از آنجا هم بعد از فوت همسرم که همین هم بهانه‌ای شد برای بنده ،

س - بله .

ج - استعفا کردم و نرفتم دیگر در آنجا . تا اواخر این جریان که عرض کردم مسئله اغتشاشات تهران ، احضار شدم و شدم استاندار خراسان مجدداً "

س - این زمان کی بود قربان ؟

ج - زمان از هاری .

س - بله .

ج - شدم استاندار خراسان . بیش از پنجاه و چند روز هم استاندار نبودم اوضاع خیلی در هم برهم بود . و قبل از رفتن به مسافرتم از حضور اعلیحضرت استعفا کرده بودم که به من اجازه بدهند بروم مطالعاتی بکنم نتیجه آن مطالعات را بیایم به عرضشان برسانم . ولی بقدری اوضاع شلوغ بود که طول کشید این کار یعنی با هفت هشت روز نشد . بعد هم درهم و برهمی و اعتمادیات پشت سرهم دیگر با اینکسه من ، زه داشتم بیایم به تهران نتوانستم بیایم . و بالاخره زمزمه تغییر حکومت از هاری شد . بنده با آن اجازه‌ای که داشتم شبانه از خراسان حرکت کردم آمدم شرقیاب شدم حضور اعلیحضرت ، اولین سئوالی که از من کردند پرسیدند ، " استعفا دادی یا نه ؟ اگر استعفا ندادی استعفا بده . " گفتم ، " من یک استعفائی دادم و آمدم . " بعد معلوم شد که آقای دکتر بختیار میخواهند سمت نخست‌وزیری را قبول کنند . شاید هم اعلیحضرت میل نداشتند ما در یعنی امثال بنده نظامی های قدیم باشیم . این بود کسه بنده منزل نشستم و در دوران انقلاب هم یکی دو مرتبه بعنوانی که کی توی منزل شما جمع شده است و چه آمدند یکی دو ساعت مزاحمتی فراهم کردند . ولی بعداً " تلفنی از مرکز کمیته شد که با شما کاری نداریم و

بیخشید و خیلی فلان و

س - عجب .

ج - بنده چند ماهی در تهران ماندم . ولی چون نمیتوانستم جلوی رفت و آمد رفقایم را بگیرم که اغلب بدیدن ما میآمدند و همین این تولید دردسری برای من میکشید و هرروز چهارتا پاسداری بعنوانی میآمدند، بنده تصمیم گرفتم بیایم به خارج، البته با صورت قانونی آمدم .

س - بله .

ج - یعنی دادستان وقت موافقت کرد و نخست‌وزیری هم موافقت کردند و آمدم در مردادماه سال ۵۸، آخر مرداد، آمدم به پاریس و از آن تاریخ تا به حال هم اینجا هستم . و صراحتاً " هم به جناب عالی بگویم که به هر علتی که بخواهند حساب کنند داخل در هیچ دسته‌ای از این دستجاتی که اپوزیسیون لقب دارند نبودم .

س - بله .

ج - ولی انکار نمیکنم که با دوستانم از جریان کار آنها بی اطلاع نبودم به بنده میگفتند .

س - بله

ج - در اینجا .

س - بله . حالا بنده همان جور که جناب عالی صحبت میفرمودید یک سری یادداشت کردم . اگر اجازه میفرمائید اول با آذربایجان شروع کنیم . یکی از مطالبی که در بعضی کتب نوشته شده اینست که وقتی که پیشه‌وری و به اصطلاح، ازایران فرار کرد و حکومت مرکزی مستقر شد در آذربایجان ،

ج - بله .

س - عرض کنم که صحبت از این میکنند که میگویند در بعضی قسمت‌ها ارتش که رفته بوده آنجا با مردم رفتاری کرده که زیاد متین و خوب نبوده . آیا آنطور که جناب عالی مستحضر هستید یا شاهد بودید، صحتی در این حرف هست که

ج - نخیر .

س - ارتش بد رفتاری کرده با اهالی آذربایجان ؟

ج - بهیچوجه .

س - بله .

ج - این حرف صحت ندارد و بعکس ،

س - بله .

ج - بنده خودم وقتی به آذربایجان میرفتم که تقریبا " باید بگویم قضایای پیشه‌وری خاتمه پیدا کرده بود ولی مسئله بارزانی هنوز مطرح بود ، در شهر زنجان آنقدر مردم از واحدی که همراه من بود استقبال شایانی کردند که حقیقتا " گفتنی نبود .

س - بله .

ج - بقدری نقل پاشیدند سر این سربازها که ما ، حقیقت میگوئیم ، عبورمان یک قدری سخت شده بود .

س - بله .

ج - و بقدری گل به گردن اینها انداختند . و همینطور بنده بعد از آن قضایا یک سال در آذربایجان بودم آمدم در رضاشیه خدمت کردم . بهیچوجه من الوجوه ، بعکس رفتار ارتش خیلی خوب بوده با مردم و مردم هم خیلی راضی بودند . تا آن موقعی که عرض میکنم که بنده در آذربایجان در لشکر رضاشیه بودم . یعنی تا سال ۱۳۳۱

س - بله .

ج - بنده در آذربایجان در سال ۱۳۳۱ با وجود اغتشاشاتی که در تهران بود ، در رضاشیه ندیدم تظاهراتی بصورت اغتشاش ، مخالفت اصلا" وجود داشته باشد .

س - بله .

ج - خیلی امن و مرتب و منظم بود . سایر شهرها را خبر ندارم در آذربایجان ولی مطلقا " بنده منکر این هستم که ارتش بعد از رفتن پیشه‌وری در آذربایجان اعمالی کرده باشد که ناراحتی مردم را فراهم کرده باشد . بعکس ارتش خیلی مورد احتسرا ،

استقبال و تشویق مردم بود.

س- بله. سؤال دوم در مورد دوره مددق است. آیا جنابعالی از واقعه ۳۰ تیر یا

۹ اسفند خاطره‌ای دارید که قابل ذکر باشد؟ یا اتفاقی که

ج- در این دو مورد من در تهران نبودم هیچکدام.

س- بله. نخیر.

ج- نخیر، من سی تیر در رضائیه بودم همانظوری که عرض کردم.

س- پس در آنجا چه خبر

ج- هیچ اتفاقی نیفتاد و هیچ خبری هم نبود. خیلی هم وضع خوب بود. و در، چندم

اسفند فرمودید؟ نهم اسفند.

س- ۹ اسفند که اعلیحضرت میخواستند از ایران خارج بشوند و عده‌ای رفته بودند و

بعد

ج- بنده آنوقت هم در شیراز بودم. بله.

س- در مورد ۲۸ مرداد چی؟ جنابعالی چه خاطره‌ای دارید که چه مساعداتی در آن دو

سه روز کردید؟ آن روزی که فرمان عزل مددق را آورده بودند و ایشان قبول نکرده

بوده و بعد در شهر گویا تظاهراتی بوده است.

ج- عرض کنم که در مورد روزهای ۲۸، از فاصله ۲۵ تا ۲۸ مرداد بنده اغلب روزها

برای همان محاکمه‌ای که قبلاً" بعرض رساندم،

س- بله.

ج- برایم ترتیب داده بودند بعد از مراجعت از فارس. میرفتم به باشگاه افسران

و ستاد ارتش رفقایمان را هم میدیدیم.

س- بله.

ج- یک روز خبر کردند در دانشکده افسری. در دانشکده افسری رفقا مرا به زور

بردند چون بنده کاره‌ای نبودم دیگر حالا، منتسب بودم بعد چه بودم، آنجا آقای

سرتیپ ریاحی رئیس ستاد ارتش نطقی کردند که شاه رفته است و افسرها با یستی،

خلاصه باید آرام باشید. از شما سرو صدای شما تابع انضباطی هستید و مسائل خلاصه اش سیاسی است و به شما ارتباطی ندارد. یکی دیگر از افسران هم نطقی کردند نویری. از آن جلسه که بیرون آمدیم زمه‌های بین خیلی از افسرها بود دایر به مخالفت با این بیانات و صحبت‌ها.

س- بله.

ج- روز بعدش قرار بود برای قسمت دیگری از افسران صحبت بکنند. یکی دو سه نفر افسر که بنده یکی از آنها اسمش یزدان ستا است و خیال میکنم در آمریکا است، خیلی از آن طرفدارهای جدی سلطنت بود شاه‌پرست، آمد به منزل من در حالیکه اسلحه و آن رفیقش به کمرش، که ما الان میرویم و میگیریم ریاحی را میکشیم. بنده قدری با ایشان صحبت کردم تقریباً "منعشان می‌کردم که این صحیح نیست افسرکشی است و این حرفها. و ضمناً" خودم هم آنها را رد کردم خودم رفته‌ام به ستاد ارتش که ریاحی را هم متوجه‌اش کنم خطری هست یا نه؟ حالا شاید حرف آنها هم حرف مفتی بود، ولی بهر حال.

س- بله.

ج- بنده رفته‌ام وضع ستاد ارتش را خیلی بد دیدم. ریاحی در اطاقش نشسته بود مرتب تلفن‌هایی میشد و بنده حتی دروغ نمی‌گویم هرگز، شاید اگر بد نشنیده باشم صدای دکتر مدق را میدیدم که دستور مقاومت جدی و زدن و این حرفها را میداد. ولی همان صبحی که من میرفتم بطرف ستاد ارتش دیدم شهربانی شهربانی وارفته‌ای است. مثل اینکه میل ندارد هیچ کاری بکند. و رئیس شهربانی که بایستی عوض میشد آن روز، مدبر بود، توی ایوانی ایستاده بود اعتنائی نداشت به این کار. پلیسی را هم دیدم در توی میدان سبه که از آن اداره راهنمایی و رانندگی بیرون آمده بود و چوب بلندی را سرش یک پتوئی زده بود و آتش زده بود پتو را، فریاد میزد "ملت پتویش آتش گرفته." این مقدمه‌ای بود که من در آنجا دیدم. بعد در ستاد ارتش که بودم با تقی ریاحی صحبت میکردیم ایشان را ناراحت دیدم خیلی. ریاحی انصافاً "به من

گفت که " من چه کنم ؟ من مخالف شاه نیستم . گیر رفقا ! فدا دم . " این را بنده وکیل مدافعش هم که شهادتی از من خواست در همان موقع نوشتم برایش که اینطور گفت . و رویش را هم برگرداند به عکس اعلیحضرت قسم هم خورد . و من میدانم که در اطاقش هم عکس ممدق نبود و عکس هم برنداشته بود ، من میدانم ، یعنی تمثال اعلیحضرت بود .

س- برنداشته بود .

چ- نخیر ، اطاق او بود . سایر اطاقها را خیر ندارم . آدمم سروقت رفقایم در وزارت جنگ ، به من گفتند که از راه آهن شلوغ کردند مردم . تمثال شاه را برداشتند و فریاد زنده باد شاه راه افتادند . این که گفته شد بنده تا آدمم به میدان سپه دیدم جمعیت بطوری از طرف بازار میآید که راه عبور نیست . این را حقیقت به جنابعالی عرض کنم ، بنده نتوانستم تا ساعت دو بعد از ظهر تا اول لاله‌زار و بالاتر بپیچم چون منزلت آنوقت پشت مجلس بود . راهی پیدا کنم از وسط جمعیت ، چون جمعیت بنده را با خودش میبرد یعنی نمیگذاشت .

س- پیاده تشریف میبردید ؟

چ- بله پیاده شدم از ، تاکسی سوار بودم پیاده شدم از تاکسی

س- بله .

چ- جمعیت نمیگذاشت من ... و راه به جمعیت افزوده میشد . حالا عنوانی که بعضی ها میکنند خریده بودند ، نخریده بودند ، اینها قضاوتش با دیگران است . بنده آن همه جمعیت خریدنش بنظر بنده مشکل بود . بله .

س- که آنوقت مرحله بعدی چه بود که

چ- مرحله بعدی بنده در منزلت بودم که صدای رادیو قطع شده بود . باید ساعت دو خبر میداد .

س- بله .

چ- بنده تازه رسیده بودم . خبری نبود . نگران بودم . پدر من آنوقت حیات داشت .

پدر من هم بعکس عموزاده‌هایش مرد شاه‌پرستی بود و طرفدار سلطنت . آمده بود که ببیند بر من چه گذشته توی این جریانات ، آنجا پهلوی من نشسته بود و نگران که چرا صدای رادیو بلند نمیشود . چند دقیقه‌ای بیشتر ، نیم ساعتی شاید بیشتر طول نکشید که صدائی بلند شد از میراشرافی بود که رادیو را گرفتیم و به دروغ هم گفت ، " دکتر فاطمی تکه تکه شده و نمیدانم چه ؟ "

س - بله .

ج - که بعدش بنده در بعداظهر در جریان بودم چه اتفاق افتاد تا رفتند منزل ممدق را گرفتند . بنده هم فردا صبحش معاون ستاد ارتش بودم دیگر .

س - آها .

ج - بله .

روایت‌کننده : تیمسار سپهبد صادق امیرعزیزی

تاریخ مصاحبه : ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : پاریس ، فرانسه

مصاحبه‌کننده : حبیب‌لاجوردی

نوار شماره : ؟

س- جناب عالی آشنائی قبلی هم با تیمسار زاهدی یا با تمانقلیج داشتید ؟ یا همین

جور ابتدا به ساکن یک همچین سمتی را

ج - بنده با تیمسار با تمانقلیج ، خوب ، نظا می بودیم هر دو

س- بله ، بله .

ج - در دانشکده افسری ایشان کلاس پائین تر از ما بود .

س- عجب .

ج - بنده کلاس دوم بودم ایشان کلاس اول . و همین خوب موجب آشنائی ما بود در جریان

خدمت هم با هم آشنا بودیم .

س- بله .

ج - بله . با مرحوم سپهبد زاهدی بنده آشنائی نداشتم . ولی اول خدمت افسریم در رشت

در واحدی شروع شد که ایشان فرمانده بودند . ایشان مقام خیلی بالائی داشتند بنده

خیلی کوچک ، نمیتوانم بگویم با ایشان آشنائی داشتم . شاید در مسئله خلع سلاح

قشقائی

س- ایل ها

ج - اختلاف نظری هم بین بنده و ایشان یعنی اختلاف صحیتی در حضور اعلیحضرت پیدا شد

که ایشان اعتقاد داشتند بایستی اقدامات مفصلی کرد و اینها مرتکب عملیاتی خواهند

شد که به زحمت خواهیم افتاد . بنده مخالف بودم و میگفتم نه اینها اینقدر قدرتی

ندارند و خود بنده با همین واحدهائی که دارم از عهده شان برمی آیم . هیچ لازم نیست

واحد اضافه تر لازم نیست ایلاتی را مجهز کنیم . لازم نیست خواروباری در شهرها جمع

کنیم اینها قدرت این را ندارند که قطع ارتباط بکنند. یک همچین اختلاف کوچکی پیدا کردیم. چون سرلشکر همت با زاهدی ارتباط زیادی داشت و استاندار بود و همراه ما بود، زاهدی مطلع شد که من قبلاً هم زیردستش بودم، در یک مهمانی نهاری که روز در وزارت خارجه خیال میکنم، به ما دادند تذکر دادند که "فلانی تو با ما بودی؟" گفتم، "آره." گفت، "اختلاف؟" گفتم، "بنده عقیده‌ای نداشتم شما رئیس هستید. قضیه‌ایست باید انجام بشود. ما موریتی است به عهده من محول شده من وظیفه‌ای که باید انجام بدهم در آن بحث کردم و صحبت کردم با شما." و واقعاً هم اختلافی نداشتم. نخیر، آشنائی با آن تا همین حد بود.

س- بله.

ج- ولی البته بعداً "با پرشان آقای اردشیر زاهدی آشنائی پیدا کردم و ایشان هم اگر قبول باشد، از دوستان خوب من هستند.

س- بله.

ج- بله، که من ارادت خیلی زیادی به ایشان دارم.

س- سرکار طی خدماتتان در ارتش روسای ستاد مختلفی را ناظر بر کارها دیدید یا با آنها همکاری داشتید. الان که به عقب برمیگردید کدامها بیشتر در ذهنستان جلوه میکنند از نظر لیاقت و جدیت و اینها و سایر صفات مختلف. از کدام ها یک خاطره‌ای دارید که میدانید جالب است برای اینکه ثبت بشود.

ج- همه مردند و نمیشود پشت سرشان هم حرفی زد.

س- خوب، حرفهای خوبش را بزنید.

ج- اینها حرف بد ندارند بزنند چون حرف بد اصلاً نمیشود.

س- البته

س- بنده تا یک قسمتی درجه‌ام خیلی کوچک بود که تماسی با اینها نداشتم و بررسی کلی نمیتوانستم از اینها داشته باشم.

س- بله.

ج - بنده بین روسای ستاد ارتش مرحوم رزم آراء را جدی تر و کاربردی تر از همه دیدم.
س - بله .

ج - صرفنظر از عقایدی که میگویند داشته یا نظریاتی که داشته که آنها بنده
بهیچوجه وارد نیستم، از همه جدی تر و ... و مرحوم سرلشکر ارفع را صمیمی تر.
س - ارفع ؟

ج - بله، صمیمی تر ، فوق العاده هم صمیمی
س - بله .

ج - و به خدمتش هم خیلی علاقمند و واقعا " دانشمند هم بود . اگر چه زبان فارسی
را خوب بلد نبود ولی مرد دانشمندی بود با اطلاعات . و بعد از ایشان هم که دیگر
مرحوم هدایت که مدتی رئیس ستاد بزرگ بودند ایشان هم شخصیت بزرگی بودند ،
دانشمند بودند از نقطه نظر نظامی
س - بله .

ج - و همینطور اطلاعات عمومی . بعینه من مرد درستی بودند خیلی صحیح . بنده تماس
داشتم با ایشان ، بنده هیچکدام از روسای ستاد را نادرست ندیدم .
س - بله .

ج - همه مردمان درستی بودند . چون نادرستی بایست با ما ارتباط پیدا میکردند .
واحدهائی ما داشتیم که باید با ما ... بنده همانطوری که عرض کردم رزم آراء را از
نقطه نظر کاربری و پشتکار و کاردانی ، ارفع از نقطه نظر صمیمیت ، دانش و علم
بیشتر . مرحوم هدایت را هم از نقطه نظر دانش و علم و واقعا " درستکاریش
و کاربری و فهم و ادراکش ، اینها را

س - اینها این سؤال را مطرح میکنند که تیمسار هدایت را چه شد که به آن
ترتیب بازداشتش کردند و محاکمه اش کردند ؟

ج - این را بنده میخواهم شما به من جواب بدهید ؟ چون من
س - بنده که آن زمان اصلا " نبودم قربان .

ج - من جوابی نمی‌دانم . خاطر اعلیحضرت متخیر شد از ایشان یا نشد ، معذرت می‌خواهم ، بهر حال بنده باید عرض کنم آنموقع ایشان را که حبس کرده بودند بنده وساطت هم کردم . یعنی موقعیت طوری بود در پیشگاه اعلیحضرت که می‌توانستم از این حرف‌ها بزنم .

س - بله .

ج - شاید آن روز هم میشد از این حرف‌ها زد ، وساطت کردم ولی دفعه دوم به من متغییر شدند که اینها کارهای درستی نکردند . ولی بطور قطع بنده میدانم خصومت زیردستان و عدم رضایت بعضی‌ها از جهت اینکه شغلی را که داوطلب بودند یا خواستار بودند به آنها واگذار نشده بود ، استفاده کردند از بیبیاکی و تهور مرحوم ارتشبد هدایت در صدور دستورات . و ایشان را برایشان پرونده‌سازی کردند . بنده اعتقادم این است .

س - ولی خوب بایسد یک‌کار مهمتری ایشان کرده باشد با همین سمت و باسوابق ...

ج - آخر شما میدانید که محکومیتی که برای ایشان قائل شدند بعنوان این بوده است که مبلغی مثلاً" زیوررو شده است در جریان ریاست ایشان و دستوراتی که ایشان دادند شاید هم اتهامی به ایشان وارد است . و بعنوان دیگری محاکمه نکردند .

س - بله .

ج - بله .

س - حالا که صحبت از این نوع محاکمات است سرکار راجع به جریان تیمسار وثوق و دفتری چه خاطره‌ای چیزی دارید ، یا درجریان بودید اطلاعی دارید که آنها چه کار کرده بودند ؟

ج - بنده آشنائی با هیچکدام از این دو تا ندارم . تیمسار وثوق تا آنجائی که بنده با او آشنا بودم و هنوز وزیر جنگ نشده بود ، مرد درستی بود . تصور هم نمی‌کنم آن اندازه‌ای که درباره ایشان گفتند و بعد عملی که با او کردند ، به آن اندازه مستحق آن مجازات باشد . ولی در مورد دفتری من نمی‌توانم حرفی بزنم چون ایشان بنده

آشنائی ندارم یعنی در کارها پیش نبودم . ولی وجهه خوبی نداشتمند . زیاد خوب — نمیکویند درباره اش .

س- آن زمانی که جناب عالی در بازرسی ارتش بودید آن موقع این اتفاقات نیفتاده بود که شما

ج- نخیر ، موقعی که بنده در بازرسی ارتش بودم به مرحوم وثوق تذکر دادم که در باربری ارتش ، خدمتتان عرض کردم ، مدت کمی بود بنده در دودفعه در بازرسی ، گفتم درباره بری ارتش یک اختلالی وجود دارد که شما جلوییش را بگیرید . ایشان هم ناراحت شدند و دستوری هم دادند ولی من عوض شدم و رفتم دیگر ندیدم چه کرد .

س- در مورد آن جریان تیمسار قرنی شما چه خاطره ای دارید ؟

ج- بنده رئیس دادگاه تجدید نظر تیمسار قرنی بر حسب تصادف شدم .

س- چه بود جریان ؟ از این ور میگویند ایشان میخواست کودتا بکند . از این ور میبینیم قرار بوده کودتا بکنند پس چرا فقط سه سال حبس کردند . یک همچین جرمی را بایستی

ج- عرض کنم که پرونده ای که بنده مطالعه کردم مرحوم قرنی موجب تشکیل این پرونده شده بود نشان میداد که ایشان با جمعی که بنده اسمی شان را فراموش کردم ، یکیشان ارسنجانی است یا دم میآید ، یکی دوتا دیگر اردو بادی مثلا " اینها ، شاید بعضی ها هم اعلا" توی آن جمع نبودند ، نشسته بودند در یک دوره ای که نخست وزیر خیال میکنم دکتر اقبال بودند ،

س- بله .

ج- یا کس دیگر ، اینها ، قبل از دکتر اقبال آقای علا بودند؟

س- علا .

ج- نخیر ، در دوره همان دکتر اقبال بود بنظرم بله . به فکر این افتاده بودند که دولتی تشکیل بدهند که این دولت برش بیشتر و فعالیت بیشتری داشته باشد . مذاکراتی کردند ، این پرونده اینطور حاکی بود و پرونده را سازمان امنیت درست

کرده بود.

س- بله.

ج- حالا آنها مش را به کیما میدادند و غیره و اینها، نه، پرونده‌ای که دست ما بود مال، بازمان امنیت بود. البته عامل تشکیل یک همچین جلساتی خود مرحوم قرنی بوده.

س- بله.

ج- بعد از اینکه تصمیماتی میگیرند هیئت دولتی تعیین میکنند و فرمانده ژاندارمری و رئیس شهربانی، و آقای دکتر امینی را هم که خودش هم اطلاعی نداشته،

س- عجب.

ج- در آن پرونده روشن است که خودش هم اطلاعی نداشته، به سمت نخست وزیر. شخصی بنام بزرگمهر را مرحوم قرنی، این محتویات پرونده است عرض میکنم،

س- بله.

ج- با مبلغ پولی از ستاد ارتش بیرون میآمده آن پول مأ مور میکنند برود به ترکیه شخص خارجی آمریکائی که در ترکیه بوده و چه مناسبتی با قرنی داشته، بنده نمیدانم.

در ایران هم سوابقی داشته یا نه؟ باز اطلاع ندارم، با او ملاقات کند و ایمن جریان را به ایشان حالی کند که آن مرد موجب بشود از طرف خارج مثلاً فشار یا اشاره‌ای به اعلیحضرت در مورد تشکیل این دولت بشود. و این پرونده آن شخص یعنی بزرگمهر در مراجعت از ترکیه گیر میافتد. سازمان امنیت میگردش و استنطاقش میکند و پرسش‌هایی میکند و بعد اشخاص هم میگیرند چند نفری را ولی آنها را بعد از شاید چهل و هشت ساعت دو روز آزاد میکنند. چون من از دهان مرحوم ارسنجانسی شنیدم که من به اعلیحضرت پیغام دادم تا روزی که مخالفت میکردم با تو مرا حبس نکردی. روزی که نستیم کاری نکردیم، دولتی تشکیل دادیم نه برعلیه شما برای کمک به شما. حالا مرا گرفتاری حبس کردی. و آنها را آزاد کردند. مرحوم قرنی را بعنوان اینکه تو رئیس رکن دوم ستاد ارتش اقداماتی کردی چرا بی اجازه بوده؟ و چرا کتمان کردی پوشاندی؟ تو که همه چیز را گزارش میکردی بعضی اعلیحضرت

میرساندی ؟ دادگاه اولی یک سال حبس کرده بود که هم دادستان تجدید نظر کرده بود هم خود قری . اعلیحضرت هم ناراضی بودند از این یک سال حبس . گفتند ، " آدمسی که اینقدر مورد محبت من بوده ، مورد اعتماد من بوده و همه جور نگهداری از او شده چرا باید بدون اطلاع من همچین کاری بکند، با خارجی ارتباط پیدا کند ، یک همچین کاری را به من اطلاع نداده ." و این کتمان حقیقت و پوشش کار جرم است . در ارتش جرم است .

س- بله .

ج - بهمین علت باید مجازات بشود . و ما با خود قرنی صحبت کردیم . آنچه در محکمه هم آنچه که میگفت دلیل بر انکار بر این امر نبود . ولی میگفت ، " من قصدم این بود که به اعلیحضرت اطلاع بدهم ولی هنوز شروع کرده بودم کار تمام نشده بود ." به همین جهت هم محکومیت پیدا کرد و حبس شد و بعد هم یک دفعه دیگر حبس شد . حبس شدن دومش

س- دفعه دوم چه کار کرده بود ؟

ج - دفعه دوم در سال ۴۲ قاطی آن جمعیتی که شلوغ پلوغ کرده بودند در بازار و آنجا ها هیا هو ، در آن جمع افتاده بود رفته بود آخر جزو آن دسته نهضت میگویند نمیدانم چه ،

س- (؟)

ج - یا مقاومت میگویند ، چه میگویند ؟

س- با آقای بازرگان .

ج - نمیدانم با کی بوده آن موقع .

س- بله ،

ج - با آنها بوده است و آنجا شلوغ پلوغ میکند که میگیرندش و این دفعه هم میآورند مدت یکی دو سه سال حبس بوده است بعد آزاد میشود . این اطلاع بنده است راجع به ایشان .

س- بله، خوب آن دوره‌ای که سرکار برای اولین بار وزیر کشور شدید در کابینه شریف‌امامی هم، خوب، دوره پرتلاطم و جالبی بوده. جناب عالی چه خاطراتی از آن زمان دارید؟ یک انتخابات بود که منحل شد.

ج- عرض کنم که آن انتخابات منحل شده بود و انتخابات دیگری انجام شده بود بدست آقای شریف‌امامی. بنده که رفته‌ام شاید بیست و پنج‌ش‌نقطه بیشتر باقی نمانده بود انتخاباتش. اعلیحضرت شاهنشاه مرا احضار کردند و به من فرمودند "این انتخابات را انجام میدهی بدون اینکه هیچ نظری ما داشته باشیم. فقط آدم صحیحی باشد هر که میخواهد باشد. آدم صحیحی باشد از این عناصر کج رو و اینها نباشند. سابقه بد نداشته باشند هر که باشد من هیچ نظری ندارم." این واقعیتی است که عرض میکنم. بنده در وزارت کشور، مدیرکل‌های وزارت کشور را خواستم و رئیس کارگزینی‌شان را، چند نفر فرماندار خیلی سالم از آنها خواستم. پنج‌ش‌نفر را معرفی کردند و بعد موکول شد که بقیه را بعد، ما این پنج‌ش‌نفر را به پنج‌ش‌نقطه فرستادیم انتخابات را در پنج‌ش‌نقطه شروع کردند. ولی وکلایش همین قدر که تعیین شدند مجلس منحل شد بیه جایی نرسید دیگر. آن قفایائی که اطلاع دارید به علت اعتصاب فرهنگی‌ها و تجمع آنها و تظاهراتی که در جلوی مجلس شورا میکردند که منجر به کشتن خانلسی شد، موجب شد که دولت عوض شد. شاید آقای رحمت‌اله مقدم نطق شدیدی در، در آن جلسه من نبودم در مجلس، نطق شدیدی کرد که به آقای دکتر شریف‌امامی خیلی ناراحت شد و برخورد. ایشان آمدند، و استعفا دادند دولت عوض شد و دولت آقای امینی آمد. دولت آقای امینی که آمدند اولین جلسه‌ای که در حضور اعلیحضرت تشکیل شد مسئله انحلال مجلسین بود که در آنجا مطرح شد و فرمان هم نوشتند، منتهی بنده دیگر اجازه بدهید عرضی نکنم چون اینجا میشود خودنمایی،

س- (؟)

ج- من روی نهمی سؤال کردم چون وظیفه وزیر کشور اینستکه بلافاصله بعد از این

انحلال مجلسین برای تشکیل مجلس مجدد حالا در چه فرصتی اقدام بکنند .

س - سه ماه مثل اینکه .

ج - بله ... گفتند، " اینجا صحبت شده است که باید اصلاح قانون

انتخابات بعمل بیاید . " گفتم ، " کی باید بعمل بیاورد؟! این قانون را که بایستی

مجلس بعمل بیاورد . " البته در این قضا یا آقائی بودند وزیر صنایع بودند

س - غلامعلی فریور .

ج - فریور بله .

س - بله .

ج - فریور هم مثل اینکه بدش نیامده بود از حرفهای ما ، و از آنجا که آمدیم

بیرون به من گفت ، " تو نظامی چطور ؟ " گفتم ، " من حرف مخالفی نزدم . انحلال

مجلسین در اختیار اعلیحضرت است ، قانون به ایشان اختیار داده . ولی یک تکالیفی

برای وزیر کشور معین کرده که من از آن بابت سئوالی کردم . " که بعرضتان رساندم .

س - بله . این خودش جالب است که با وجود اینکه سر آمدن دولت آقای امینی خیلی

صحبت است که خود اعلیحضرت هم در کتابشان نوشتند که نمیدانم ، خارجی

آمریکائی ها به من فشار آوردند و ایشان را به من تحمیل کردند و اینها . فکر کنم

اقلاً یکی دو تا از وزرا از جمله سرکار از کابینه قبلی در کابینه بعدی هم

بودید

ج - بودیم بله .

س - این برای کسی که به تاریخ عقب نگاه میکند و این برایش یک نقطه سئوالی هست

یا اینستکه یعنی این توضیحش چه است ؟ چطور است که به این ترتیب تغییر مهمی

در نخست وزیر بوجود میآید ولی بعضی از سمت ها اینجور ثابت میمانند .

ج - اینهاست که ثابت ماندند اشخاصی بودند که شخص اعلیحضرت همیشه ، یعنی وزرائی

بودند که شخص اعلیحضرت در انتخاباتشان خودشان نظر داشتند .

س - بله .

ج - حالا اگر فشار آمریکائی بوده چون بنده که در جریان نبودم . ولی خوب شهرت دارد که آن جریان فرهنگی ها و آنها یک انگشتی از خارج در آن بوده است . ولی بهر حال سلب این اختیار از شاه نمیشده است که چند نفر وزیری را مطابق میل خودش در ... بنده بودم وزیر کشور . آقای سبهد نقدی بود وزیر جنگ . آقای قدس نخعی بود وزیر خارجه . که این سه تا را خود اعلیحضرت میگفتند و مسلم بسود .
س - بله .

ج - چون بنده با آقای امینی هیچ آشنائی نداشتم جز با عموی ایشان که سرتیپی بود و رفیق بودیم . ایشان هم مرا صدا زدند گفتند " آقای امینی با شما کاردارند ." ولی قبل از اینکه ایشان به من این حرفها را زدند ، اعلیحضرت به من فرمودند ، " تو برو توی وزارت کشور کارت را بکن . " گفتم ، " نمیشود آقا بایست دولست مستعفی بنده فقط میتوانم بنشینم آنجا اگر آنها هم راهم بدهند ." بهر صورت فشار بوده یا نبوده که من اطلاعی ندارم ، اعلیحضرت این اختیار را همیشه داشتند که یکی دو سه نفر از وزراء همیشه اشخاصی باشند که خودشان میل دارند . س - خوب این تا یک حدی نشان میدهد که دکتر امینی آن مقداری که در ظاهر امر نشان میدهد قدرت را در دست نداشته . به خاطر اینکه ، خوب ، سه تا از ارکان اصلی ، یعنی قدرت جدا از اعلیحضرت را عرض میکنم ، که این سه تا از مهم ترین وزارتخانه ها چیزهایی بوده که به اصطلاح

س - آخر چرا اصلاً " امینی قدرتی در دست داشته باشد خارج از نظارت اعلیحضرت ؟ بنده در تمام مدتی که آقای دکتر امینی نخست وزیر بودند ایشان را عنصر مخالف شاه ندیدم .

س - عجب .

ج - بله .

س - خوب این را باید بدانیم . چون در بعضی جاها غیر از این (؟) کرده

ج - من ندیدم . بعضی ها بگویند

س - این فرمایش جناب عالی

ج - ولی بنده ندیدم آقای دکتر امینی را عنصر مخالف شاه ندیدم . ایشــــــــــــــــان
 نمیخواستند نشان بدهند مثل بعضی ها هی چاکر و غلام و غلام و غلام .
 س- آها .

ج - مخصوصاً " کلمه غلام و اینها را بکار نمیبردند چاکر. و خدمتگذار برای خودشان
 انتخاب میکردند . ولی در هیچ موردی نظری مخالف نظر اعلیحضرت بنده ندیدم از
 ایشان .
 س- بله .

ج - و بلکه موافق هم دیدم و حتی جریان‌های پیش‌آمد که فکر میکردند آقای دکتر امینی
 را شاید اطلاعاتی به ایشان داده شده بود که عواملی در مدد کودتا هستند که منجر
 به خارج شدن تیمور بختیار از ایران شد . در آن عوامل اول کسی که آقای امینی
 متوسل شدند شخص اعلیحضرت بود که در مسافرت بودند به ایشان تلگراف کردند و
 استعفا کردند که زودتر تشریف بیاورند. این را بنده میدانم .
 س- بله، بله .

ج - حالا عقاید و افکار آقای دکتر امینی ، روش کارش چیز دیگری بوده است ، ولی
 من مخالفت ندیدم هیچوقت از ایشان .

س- پس اختلاف سر چه بود؟ چرا نتوانستند این دو نفر با هم بهتر و نزدیکتر کار
 بکنند که شاید این مسائلی که بعداً " برای ایران پیش می‌آمد از آنموقع جلوگیری
 میشد و

ج - عرض کنم که این مسائل یک قدری باید گفت که برمیگردد به گذشته .
 س- بله .

ج - اشخاص هم در این کار دخالت داشتند . اصولاً شاید ذهن شاه ، بنده فکر میکنم ،
 ذهن شاه را نسبت به امینی مشوب کرده بودند .

س- عجب .

ج - نه شاه با امینی مخالف باشد به نحوی که مثلاً " از بین ببرد . دوست نداشت

خوش نداشته از ایشان ، بنده این را فکر میکنم .

س- بله .

ج - حالا مسئله‌ای که اصولاً به صورت باطن و ظاهر هردو جلوه کرد مسئله کسربودجه

بود .

س- بله .

ج - که آن سال درآمد دولت خیلی کم بود . خرج هاشی شده بود از اعتبارات سازمان

برنامه . پولهای خرج شده بود و اینها به اصطلاح اعتباراتی تصویب شده بود که

اینها همه سررسیدش رسیده بود آن موقع و پولی هم نبود آتموقع بدهند . واقعا "

امینی از نقطه نظر تنظیم بودجه در وضع مشکلی قرار گرفته بود . عنوان رفتن

امینی هم این بود که نتوانسته است از عهده تنظیم بودجه‌ای که کار مملکت را ،

چرخ مملکت را بگرداند بریباید و استعفا داده است .

س- بله .

ج - حالا زیر کار چه بوده است ؟ آنها را ... ولی من هیچوقت نمیتوانم

بگویم امینی را من شخص مخالف سلطنت دیدم ، هیچوقت .

س- بله ، بله . خوب ، مسائل تا چه حدی در هیئت وزراء به بحث و مشورت گذاشته میشد؟

مسائل مهم مملکتی در دوره آقای امینی ؟ مثلاً " یک مشکلاتی بود راجع به بودجه و

اینها ، این در هیئت وزراء هم مطرح شد ؟

ج - بله مسلماً . " همه مسائل در هیئت دولت مطرح میشد . چیز محرمانه‌ای که در هیئت

دولت بحث شده باشد در جایی و یا عملی انجام شده باشد نبوده است .

س- نه منظور اینست که آیا آنجا مجموع آقایان راه حلی پیدا نکردند که یک جوری

به اصطلاح این مسئله به نحوی حل بشود که دولت بتواند سر کار بماند و به کسارش

ادامه بدهد بجای اینکه استعفا بدهد و کناره‌گیری بکند . یا واقعا " به بن بست

رسیده بود ؟

ج - واله ظاهراً " میگویند خوشونت آقای دکتر جهانشاه صالح در وزارت ، آنوقت فرهنگ ،

آموزش و پرورش یا فرهنگ اسمش بود

س - بله .

ج - وزارت فرهنگ ، موجب عصیانیت معلمین شده و آن جریانات پیش آمد .

س - بله ، زمان شریفا ما می .

ج - زمان شریفا ما می . آقای دکتر امینی هم بایستی بهر حال سروصورتی به این کار میدادند .

س - بله .

ج - آقای درخشش را هم که آورده بودند بعنوان وزیر فرهنگ بهر حال بایستی تقویتش میکردند تا اندازه ای جلب رضایت معلمین شده باشد . و این نمیشد . ارتش یک بودجه ای لازم داشت خیلی هم نسبت به امروز خیلی کم بود ، شاید تفاوتی که میخواستند در حدود صد میلیون بود .

س - بله .

ج - و میسر نمیشد به ارتش بدهند . و وزیر جنگ جدا " ایستاده بود که این پول را احتیاج داریم ما ، فرهنگ هم آن چهار صد میلیون پول را احتیاج داشت برای اقلان" جلب رضایت معلمین چون حقوق آنها در آن موقع ، جنا بعالی استحضار دارید ، خیلی کم بود .

س - بله .

ج - و اگر دو صد تومان را میخواستند چهار صد تومان کنند باز هم باید بودجه دوبرابر میخواستند . سروه کار بهم نمی آمد بخصوص که آقای وزیر دارائی هم استعفا کرده بود و رفته بود در زمان آقای شریفا ما می . و در زمان آقای امینی هم رفست . دومرتبه در زمان آقای علم برگشت . اینها دوبرابر بودند بنده

س - آقای بهنیا .

ج - بله ؟

س - بهنیا

ج - آقای بهنیا .

س - بله .

ج - مرد خوبی هم بود مرد درستی هم بود . حتی آقای بهنیا هم رفتند نتوانستند
مسئله را حل کنند .

روایت کننده : تیمسار سپهبد صادق امیرعزیزی

تاریخ مصاحبه : ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : پاریس ، فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۴

س- بله؟

ج - عرض کردم همه اینها را با هم حساب کنید،

س- آها .

ج - شانس را حساب کنید، سوابقتان ، نزدیکی شان ، کارهایی که داشتند ،
مأموریت‌هایی که داشتند، نوع روش شان در انجام مأموریت، رفتارشان با مردم، همه
اینها دخالت داشته، بعله .

س- این (؟) البته احتیاج به بررسی آماری دارد . ولی نمیدانم در آن زمانی
که انقلاب اتفاق افتاد چند نفر در رده سپهبد در مملکت حضور داشتند؟ آیا میشود
همین جور سرانگشتی حساب کرد که چند درمدمان مثل جناب عالی با آنها رفتار شد یا
تقریباً " کاری مزاحمت بزرگی برایشان فراهم نکردند ، و چند درمدمان را ...

ج - نمیشود با یک آمار که نیست صحبت کرد . ولی آن درمدمی که با آنها یعنی کمتر
برایشان مشکل پیش آمده خیلی کم است .

س- آها ، بله .

ج - خیلی کم است . تعداد کمی هستند . واغلب را گرفتند و آزاد هم
کردند ،

س- بله .

ج - ولی مدتی نگه داشتند و حالا در آنجا گفته میشود چون بنده تماسی نداشتم که
صدمه زدند، شکنجه کردند، یا ناراحتشان کردند، اینها را نمیدانیم . ولسی آزاد
کردند. گرفتند و آزاد کردند . آشنائی که کمتر مزاحم بودند هیچ کاری با آنها

نداشتند تعدادشان خیلی کم است .

س- کسانی هستند که سرکار میشناختید؟

ج - بنده؟

س- خود شما .

ج - عرض کردم به شما که من سیزده چهارده سال از ارتش بیرون بودم .

س- بله . نه منظور اینستکه

ج - زبردستان سروان و سرگرد بنده سپهبد شده بودند آنموقعی که من کمتر میشناختم .

ولی این چند تا شی را که میشناسم ده یا نزده نفری هستند که کارشان نداشتند .

س- آها .

ج - بله .

س- از آقای احمد نفیسی نام بردید ، ایشان هم یکی از آن اشخاصی هستند که علتست

برکناریشان از شهرداری هیچوقت برای ما روشن نشده که ایشان علتش چه بوده؟ چه

کار کرده بوده که به اصطلاح در اوج قدرتش که رئیس شهرداری بوده

ج - بهرحال که تبرئه شدند .

س- بله .

ج - بهرحال تبرئه شدند . ایشان درمدتی که من در وزارت کشور کار میکردم و با من

کار داشتند ، به عقیده شخص من مرد درستکار و صحیحی بودند .

س- بله .

ج - خیلی هم جدی و فعال .

س- بله .

ج - از سوابقشان هم بنده اطلاعی ندارم . ولی من آدم درستی دیدمش ، آدم صحیحی ،

مرد پرکار و جدی ای . چه اختلافی پیدا کردند با آقای پیراسته ، اعتقاد خودشان

است .

س- بله .

ج - و بعد چه عملی موجب شد که اعلیحضرت‌های یونی از او نگرانی حاصل کردند ، گفته‌ها خیلی زیاد است . نمی‌شود به هیچکدامش اطمینان کرد چون مرصحا " اعلیحضرت‌به هیچکس نگفتند . ولی بنده خودم وقتی ضمانت‌ایشان را می‌کردم در حضور اعلیحضرت ، آنوقت من استاندار خراسان بودم ، شفاعت می‌خواستم ، به من گفتند ، " این مرد بدیست‌حیف . صحبت نکن . من متأسفم از اینکه عکس را امضاء کردم به ایشان دادم . "

س - بعنوان آخرین سؤال بود دیگری بیش از این وقتتان را نمی‌گیرم . کار مشکلی است آیا امکان اینکه سرکار بتوانید یک مقایسه‌ای از رضاشاه پهلوی و محمدرضاشاه پهلوی بعنوان دو تا پادشاه مملکت که در دوره سلطنت هر دویشان سرکار خدمت کردید ، آیا میتوانید بطور خلاصه این دو پادشاه را با هم مقایسه بکنید .

ج - بله ، هردو پادشاه وطن پرستی بودند . هردو هم به مملکت خدمت کردند . منتهی رضاشاه مرد با تجربه‌ای بود ، عمری برا و گذشته بود . زندگی ایشان از جایی شروع شده بود که با زندگی ایشان فرق داشت . به اینجهت بین این دو تا خیلی فرق بود .

س - بله .

ج - رضاشاه تجربیات زیادی داشت که ایشان نداشتند . اگر آن تجربیات را میداشتند ایشان با این سابقه که تحصیلات بیشتری داشتند و رضاشاه اصولاً تحصیلاتی هم نگرده بودند . ولی اینکه میگفتند بیسواد است بیخود میگویند اقللاً مینوشت و میخواند خوب .

س - بله .

ج - تجربیات ایشان بیشتر بود تجربیات ایشان کمتر بود . دوره هم فرق میکرد . شاید اگر رضاشاه هم در دوره دیگر یعنی بعد از جنگ پادشاه بودند گرفتاریهای بیشتری از اعلیحضرت محمدرضاشاه پیدا میکردند . ولی ایشان در موقعی بودند که دنیا از نقطه نظر وضعیت سیاسی صورت دیگری داشت . دولت روسیه خودش گرفتاریهای داشت . آمریکا در بین نبود ، انگلستان بود . بالاخره با یکی میشود بهر صورت راه آمد .

عقیسده من

س - بله .

ج - بله .

س - در مورد محمد رضا شاه خیلی ها صحبت از این میکنند که ایشان افراد خیلی قوی با بعللی در سمت های مهم نداشتند یا نگذاشتند و در صورتی که رضا شاه افراد قوی و اینها را از شان هراس نداشتند و برای کمک خودشان داشتند . آیا این

ج - بنده را هم که از کار برداشتند، دلخور بودم . دلخوری هم یک حرفها شمی میآید . گفته میشود دیگر . هر دلخوری صحبتی میکند نمیگوید که خدمت بنده تمام شده بود با اصلاح امور ارتش یا بالا آمدن طبقات دیگر ضرورتی داشت که مرا بازنشسته کردند . اینها آدم را نمیخواهند آقا ، اصلا " اشخاص کاری را نمیخواهند دوست ندارند . میگفتند .

س - بله .

ج - ولی یک اصل از نظر نباید فراموش بشود . مسلما " پادشاه همیشه احتیاط کاراست مراقب خودش هست . یعنی این فکر را میکند که شاید یا شاید هر ذیقدرتی این فکر را بکند و اینطور هم هست ، که مبادا یارو به اصطلاح ، قدرتی پیدا کند دمیگیری و اسباب زحمت بشود . میشود این . مخالفیست جنابعالی با این قضیه ؟

س - نخیر بنده فقط ...

ج - هر صاحب قدرتی یک همچین فکری دارد .

س - بله .

ج - همیشه یک ترسی دارد از اینکه مبادا کسی ما نعش بشود و جلوی دربیاید .

س - بله . قربان بیش از این وقتتان را نمیگیرم .

ج - بنده وقت جنابعالی را گرفتم و امیدوارم که این صحبت های بنده برای جنابعالی قابل استفاده باشد . ولی بنده فکر میکنم

س - برای بنده خوب بوده و مطمئنم که کسانی که در سالهای آینده به این نوار گوش

بکنند و متن ماشین شده‌اش را مطالعه بکنند حتما " از تجربیات جناب عالی و اظهارات و مشاهدات

ج - یک اطلاعاتی بود بنده بعرضتان رساندم .

س - بله، بهر حال خیلی ممنون

ج - بله، متشکرم .